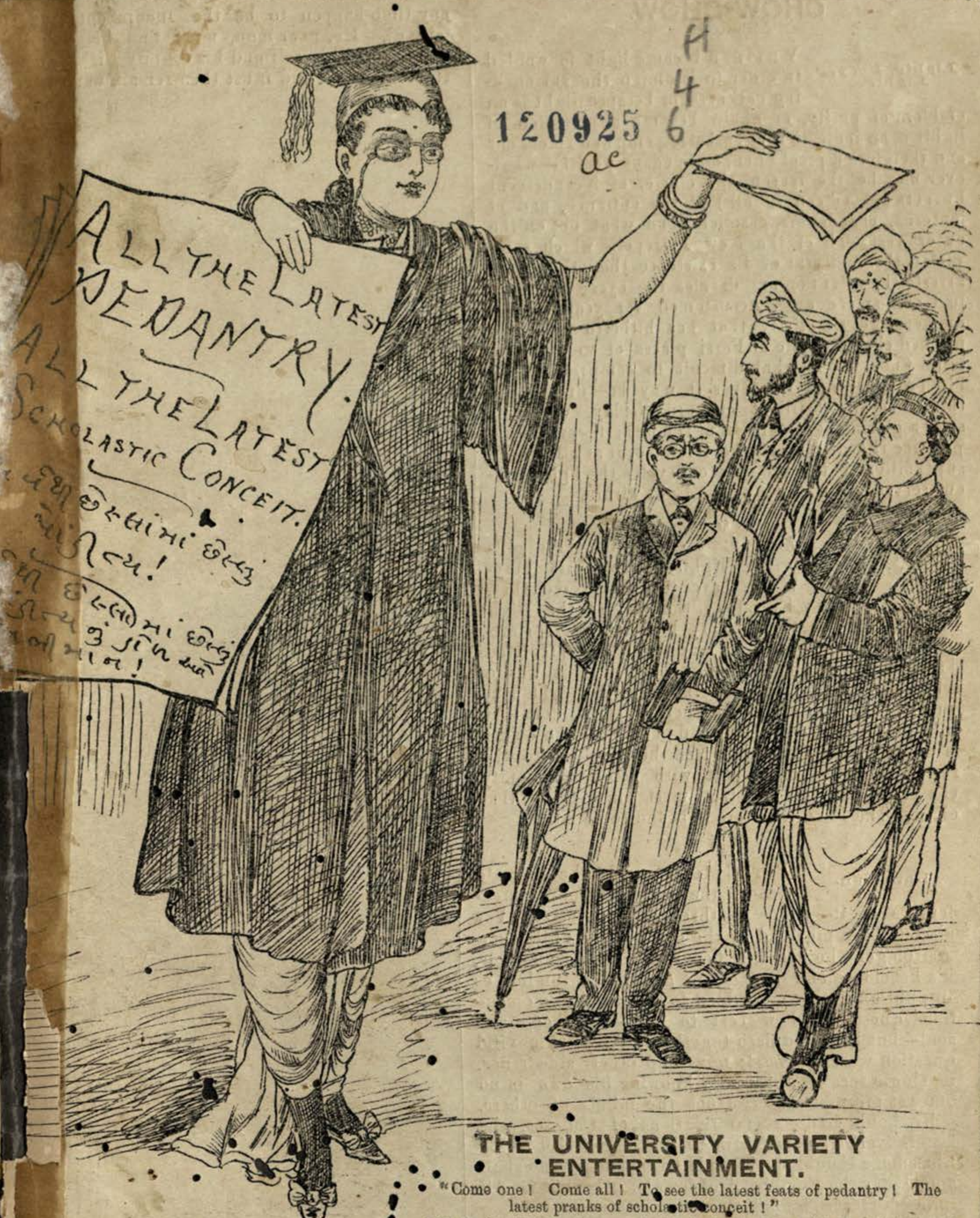

THE UNIVERSITY VARIETY ENTERTAINMENT.

"Come one! Come all! To see the latest feats of pedantry! The latest pranks of scholastic conceit!"

[But the Candidate public seems hardly in the mood to relish the entertainment!

ધી યુનીવરસીટી વેરાએટી એનટરટેનમેંટ.

"આવો! આવો! આવો! અમારો નાટક અને ફારસ જોવા બધાઓ આવો! આવો અને જુવો પંતુજીઓનાં પાંડીત્યની સરવથી છેલ્લામાં છેલ્લી ... અને આવો અને જુઓ પંડીતોના પાંડીત્યનાં ડોલ અને દમામ!"

[પણ ઉમેદવાર પ્રજા એવા નાટક અને ફારસની મોજ ચાખવાને મુદલજ તઈયાર નથી!]

CHOW-CHOW.

Lights, I say, Lights.

WHETHER because light is wanted in order to illumine the surrounding darkness, or because light is an emblem of purity, or again because a profusion of lights is an indication of barbaric pomp and splendour and therefore a proof of superabundant wealth—whatever may be the reason, the cluster of incandescent burners (seventeen in all) at the entrance, and of lanterns, chandeliers, gaseliers, and what not on the outer verandah of the New Persepolis which completed the first year of its existence the other day, arrests the attention and dazzles the eyesight by its lustious splerdour. Accustomed for years to the quaker-like simplicity that has hitherto been the marked characteristic of Parsi places of worship, the mind finds it somewhat difficult to comprehend the hidden meaning—whatever it may be—underlying this unusually brilliant outward display, which is such a glaring departure from the hitherto-prevailing practice that it can only be tolerated, if at all, on the supposition that to the simple devotee the light without serves as a measure of the light within.

* * *

Fund, I say, Fund.

ASSISTED probably by these glittering lights, some Parsi busybodies have just discovered that, unless propped up by money, the seat of the High Priest would not stand. They have, therefore, started a subscription, and it may be safely predicted that money will flow in plentifully. If it was a scheme like Mr. Tata's for instance, it might languish and die for aught the Shettias cared, for that only provides food for the mind; but here the object is to enable the Dustoor to feed the body up to the regulation size and support with becoming dignity ll e peculiar gait and stiut most affected by that class. The Fund therefore is bound to be fat.

* * *

Rare Fun.

BUT whatever may be the ultimate size of the proposed fund, three-fourths of it—*FUN* in three capital lettes—has already been provided by the great Parsi Philologer-Astrologer who has his finger in every man's pie, his henchmen and supporters and other luminaries in public meeting assembled to discuss the momentous question:—how best to keep—not body and soul—but bone and flesh together. With this vital question were hopelessly mixed up other side-issues, no single speaker apparently knowing his own mind and yet presuming to instruct the minds of others. Why should Kadmis (no relations of Cadmus, the letter-giver) give the law to the larger sect? By what name should the Temple be called? Who shall administer the Fund? And for whose benefit? All funny questions, funnily treated, the funniest being the last, who shall fatten on the Fund? Naturally, the Dustoor; but (mark the reservation!) he must come of a particular stock, and then the Fund will be his stock in trade. But woe to any outsider who may at any time happen to be the incumbent (the stock faiing). He, poor man, must find his own living, and support himself and his dignity, if he may, or starve. The Fund must then remain unused, fatten-

EVERYBODY'S PIE IS MY PIE.

ing itself instead of fattening others! It would appear as if the Parsees were not solicitous of the dignity of the priesthood itself so much as of the dignity of the scions of a particular house! *Men, not measures*, is evidently the motto of the Parsi Pharisee, who sets his heart on the outward shell, and throws the kernel of his religion away.

* * *

THE SUPPORT OF THE PRIESTLY CHAIR.

"Overseer" or Overseen?

BUT will the present Dustoor accept the alms (we cannot use any more dignified term) provided for him? Will he, the Bishop, in name as by virtue of office the "*overseer*," suffer himself to be overseen, supervised, controlled, and dictated to by a few wiseacres from among his flock? Will he, the spiritual head, allow himself to be sat upon, selling his independence of thought and action, his conscience itself, for the paltry pittance that will be doled out to him? Let him pause and look about him. As an object-lesson, as an example and a warning, there is the case of a boy-dustoor, picked up almost from the cradle, fed on the *princely* sum of rupees thirty a month, allowed to live on the bounty and at the mercy of his generous patrons so long as he managed to please or flatter them; now thrown on his own resources and left to take care of himself as he best may. And the inexorable purists, who are primarily responsible for the bungle, look on complacently, the very picture of unbending and unrelenting virtue!

* * *

"Blind-mouths."

WILL the Shettias, will Sir Dinshaw the philanthropist who usually turns his superfluities to good account, not think twice before allowing thousands to be frittered away in the manner proposed? And are they content that their Dustoors should be so many stones in weight, even though the fattening should result in making them stones in everything else? Is it nothing to the Shettias that their Dustoors and priests, their bishops and pastors, should be only "*blind-mouths*," who, though their mission is to oversee, yet see not, and though expected to feed, want themselves to be fed?

* * *

The Haskell lectures.

A WORD of thanks to Dr. Fairbairn for the rich, intellectual treat afforded by him last month at the Wilson College. We have heard better preachers, more eloquent, more impassioned perhaps, but none more sincere, more earnest, more thoughtful, more imbued with the spirit of their mission, more tolerant of other faiths while naturally convinced of the truth of their own. He turned the eye inwards, and though we may differ from him in some matters, we are at one with him in our trust in the Fountain of Love and Mercy, and in our belief in certain vital truths that he set before us, which are common to all men, whether seeking salvation through Buddah, Zoroaster, Mahomed, or Christ.

* * *

The moral of the Lectures.

THE Dustoor-feeding Shettias were not present at the Lectures. How should they be? If it was an evening entertainment to wind up with light refreshment and small beer, *à la bonne heure*; but this was an entertainment of a different kind, and they were of course absent. If present, they would have discovered an opening for their surplus money they never dreamt of. They would have seen how much better it is to feed the mind than the body; how much more desirable, than ornamental figure-heads wrapped in shawls, to create men of thought and speech, earnest expounders of sacred truths, honest mediators between God and man, without whom a religion can scarcely be what it should be—not a bundle of ceremonials, but a living force and reality. Will the Shettias realize before it is too late, will the gentleman who, to his other qualifications, adds that of making Dustoors and unmaking them, realise that we want Duffs, Spurgeons, Cooks, and Fairbairns rather than mediocrities in silver shackles, bowing and scraping before money and trembling before earthly power, content to live on the labours of European savants and unburden themselves annually of a wishy-washy sermon bereft of thought, or a lecture on pre-historic golf or cricket?

BARODA IN SORROW!

MAHARANI SHRI JAMNABAI SAHEB OF BARODA.

A noble Queen and a sympathetic and generous spirit.

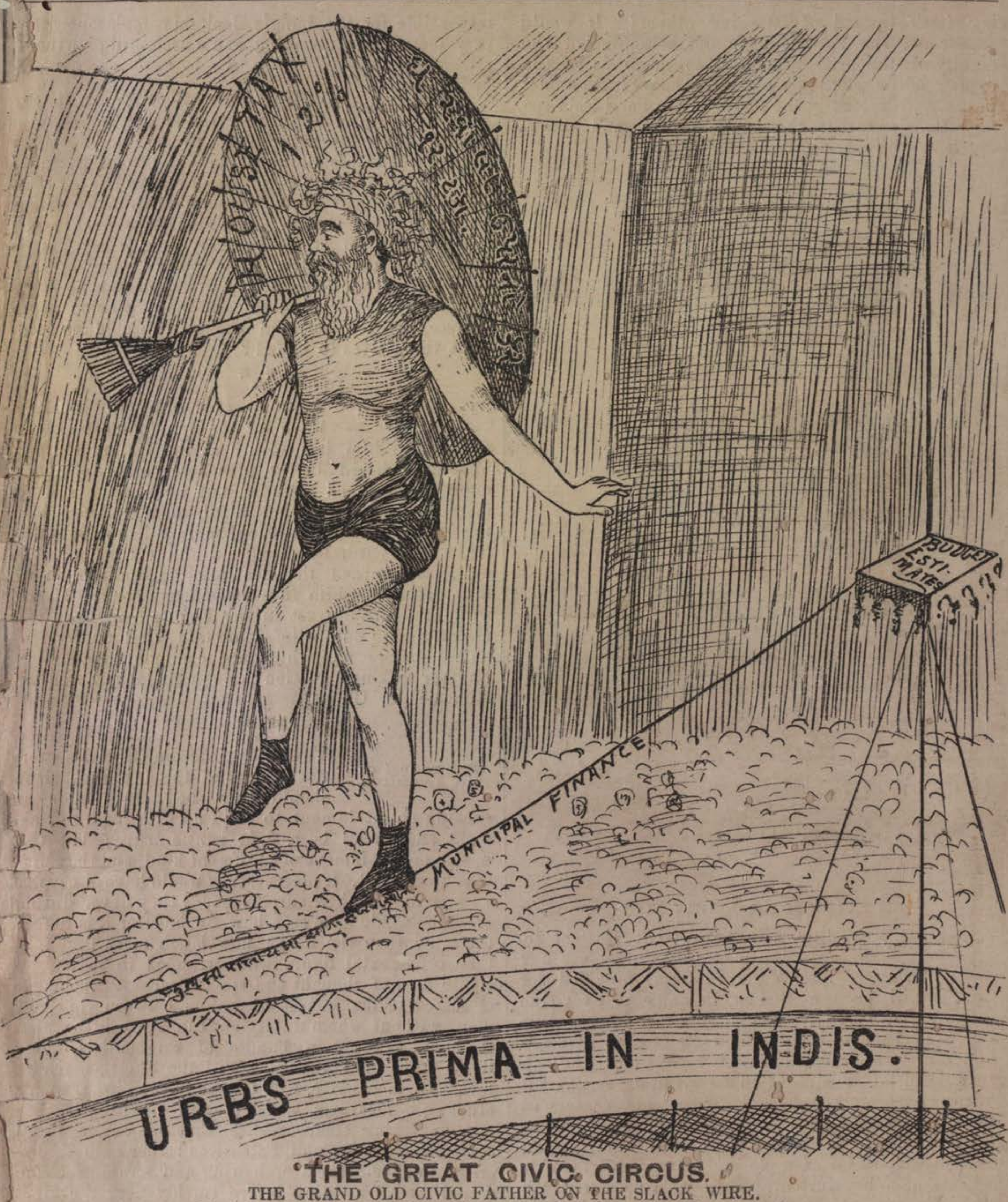
Tuesday, 29th November, 1898.

"Gone, gone for good, to eternal home;
She reached her heavenly goal.
Lord, in your celestial kingdom,
Give peace unto her soul."—*Dutt.*

ગમમાં ગરક ગાયકવાડી!

વડોદરાના નામદાર મહારાજાના માતુશ્રી મહારાણી શ્રી જમનાબાઇ સાહેબ,
એક ઉમરાવ દીલનાં, દીલસોજ લાગણીનાં અને ઉદાર મનના રાણી.

મંગળવાર, તા૦ ૨૯ મી નવેમ્બર, ૧૮૯૮.

THE GREAT CIVIC CIRCUS.

THE GRAND OLD CIVIC FATHER ON THE SLACK WIRE.

Hope he will be able to keep his balance, and that he won't topple down.

[The examination of the Municipal Budget Estimates in detail by the Standing Committee is proceeding in a way that is highly injurious to the interests of the rate-payers.]

મુંબઈના શેહેરી સરકસ.

તારનાં ઢીલાં દોરડાં પર મુંબઈના મહાન બુઝરગ શેહેરીબાવાની હેરતભરેલી કસરત.

આશા છે કે તેવણ પોતાનું બેલન્સ સાચવી રાખશે, અને ઉપરથી હેઠે ગબડી નહી પડશે.

[મયુનીસીપાલીટીના આવક ખરચના અડસટાની જે રીતે વીગતે તપાસ સ્તેનડીંગ કમીટી ચલાવે છે, તે છાપો ભરનારાઓના લાભને ભારે નુકશાનકારકજ દીસે છે.]

THE BOGEY! THE BOGEY!!

Oh! Pity the poor boys at the matric with Persian as their second language! Oh! the ponderous tome, and the more ponderous task of translating out of it! Could the pedant who set it think of nothing better suited to the capacities of the boys? A book as full of colloquialisms as the pedant's head of conceit, the Diary of the Shah! Pshaw!

[A heated controversy is carried on in the papers about the Persian Question Paper set at the Matric Exam. this year.]

"બાહુ રૂએએએ!"

ઓ! મેત્રીકમાં ફારસી ભાષામાં પરીક્ષા આપવા ગયલા ગરીબ બીચારા ઉમેદવારોના હાલ પર દયા કરો! તે બીચારાઓ આ પોથો જોઈનેજ ગભરાઈ ગયા છે, અને તે પોથા આથી તરજુમો કરવાનાં મુશકેલ કામથી તેઓના હોશકોશ વધારે લેવાઈ ગયા છે! અરેબા, જે પંડીત પંતુજીએ એ પોથામાંથી ફકરો તરજુમો કરવા આપયો, તે પંતુજીને છોકરાઓની હુશીયારી તપાસવાને શું બીજું કંઈ લાયક સાધન મળયુંજ નહીં કે?

[મેત્રીકની પરીક્ષાનાં ફારસી ભાષાનાં સવાલ પત્રક વીશે વરતમાનપત્રોમાં ગરમાગરમ તકરાર ચલાવવામાં આવે છે.

A BURDEN LIGHT AS AIR!

or, A COMMISSION *for* PLAGUE.

[While a Commission is sitting in Bombay, investigating the causes, remedies, &c. of plague, the dire malady has been making sad havoc in the Madras Presidency, entailing heavy expenditure and loss of precious lives.]

હલકો વા જેવો બોજો!

અથવા, મરકી માટેનું એક "કમીશન."

[જયારે એક તરફથી મુંબઈમાં મરકીને લગતું કમીશન તપાસ કરવા બેઠું છે, ત્યારે બીજી તરફથી એ પલીદ રોગે મદરાસ ઇલાકામાં ભયંકર ખરાબી કરવા માંડી છે, અને પઈસા તથા કીમતી જીવોની જબરી ખુવારી તયાં થવા લાગી છે.]

THE COMING NATIONAL EXAMINATION.

MR. PUNCH—How are you getting on, my dear? Miss CONGRESS.—Oh! First rate, Mr. Punch! I am posted up to date in all subjects, and hope to come out of the pendal with flying colours.

[The draft resolutions to be submitted at the next Congress embrace a vast field of subjects, all very useful and vitally affecting the interests of the people of India.]

આવતી રાજકીય અને પ્રજાકીય પરીક્ષા.

મી૦ પંચ-કેમ, મારી પ્રીય પુત્રી, તારૂં કામ કેમ ચાલે છે? મીસ કાનગ્રેસ-ઘણું અછી રીતે, મી૦ પંચ! બધી બાબતોમાં હું સંપુરણ છું, અને પરીક્ષાના માંડવામાંથી તો હું ફતેહનો વાવટો ઉડારતીજ બાહેર આવીશ, એવી મને આશા છે!

[આવતી હીંદી નેશનલ કાનગ્રેસમાં જે ઠરાવો રજુ કરવામાં આવનાર છે તે હીંદી પ્રજાના લાભ સાથ મોટો તાલુકો ધરાવનારી પુષ્કળ અગતની અને ઉપયોગી બાબતોને લગતા છે.]

DONE IN THE EYE!

Policeman—Stop there! Buttee! Buttee lagao, will you? Or I shall have to take you up.

Fair Cyclist—Buttee! Isn't the light of my eye, which sets hearts aflame, enough? And would you want me to carry an extra light only to dazzle and blind the passers-by?

[*Although she had'nt a match, she was more than a match for the policeman, who moves on, letting her off lightly.*

[A few cyclists have been prosecuted and fined in the Police Courts for cycling without lights on public roads.]

પોલીસમેંન પસરયા !

પોલીસમેન–ખરે રહો ! સબર કરો ! એહીઓ, બતી લગાઓ ! જલદી બતી લગાઓ ! પીછે નહી તો ચોકીમેં ભેજેગા

બાનુ સાઈકલીસ્ટ–(મનમાં) મરેરે, એ મુવો એમ સુ લા કરતો હોસે ! મુવો બતી સાન લગારવા કેહેચ ! અહીં હું મેચ સ લાવવાની વીસરી ગેઇચ, તે સ ઇકલની લાઇટ કાંહ સળગાવ જાઉં ! પણ ઉભો રેહે, મુવા (મોટેથી) ભલભલાઓ મારી આં ખની લાઇટથી હેરાન થઇ જાય ચ, તો પછી એક વધારે લાઇટ સળગાવીને જતા આવતાઓન આંખે શું હું ચીત્રી લાંઉ કે નહી મી૦ પોલીસમેન, તેમ કં બનશે નહીં ! સાહેબજી !

[બાનુની આ મીઠી જીભથ મી૦ પોલીસમેન પસરી જાય છે અને બાઈ સાહેબ સાઈકલ પર સીને સડસડાટ નીકળી જાય છે!

[વગર બતીએ જાહેર રસ્તા પ રાતની વેળાએ સાઇકલ પર બેસી ફ વા માટે થોડાક સાઈકર્લસ્ટોને મુ બઈની પોલીસ કોર્ટોમાં દંડાવામ આવ્યા છે.]

He: "Awfully jolly con cert, wasn't it? Awfully joll thing by that fellow—what his name?—something lik Doorknob"—She: "*Doork nob*! Whom *do* you mean I only know of Beethoven Mozart, Wagner, Hande ——"—He: "That's it *Handel*! I knew it was some thing you caught hold of!"

A Romantic Investment.—Dear Mr. Punch,—I ventur to suggest that M. de Rouge mont and Mr. E. T. Hoole should be syndicated unde the title of the Internationa United Fiction Company (Un limited). What say you?—Your obedient servant, BAR THOLOMEW BUSTER, Angel court, E. C.

Employer (to Irish appli cant): "Are you a sobe man?"—Irish applicant Well, no man is more sobe than Oi am whin Oi'm drunk sorr!"—Employer: "I sup pose you mean that when you're drunk you don't shew your drunkenness much?"—Irish applicant: "Thot's it, sorr"

THE FOREIGN PARSEE.

MR. DUFFERSHA—Oh! The idea—a—a! To call a blue-blooded Parsee an Indian! Bosh! Do I look like an Indian? If you love me, never call me one!

MR. SUMJOOBHAI—How would you be called then?

MR. D.—*An Iranian* from *I—ran*!

MR. S.—Ah! I see. The place your forbears ran away from. Then would you like to run back to it? Do, by all means. A dozen puppies like you, packed off to Bunder Abbas, would be a good riddance, and those that remain will be all the better for it! Goodbye!

પરદેશી પારસી ભાઈ.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૨૯૯ મું.]

OH MY FATES!

MISS SYNDICATE.—What! Mulcted in costs and lost my reputation into the bargain! And become too the laughing stock of the press and the public! Ah! Served me right though! I ought to have known better.

[The decision of the High Court in the Collegiate Institution case has placed the Bombay University Syndicate in an unenviable position.]

અરે મારૂં! નસીબ!

મીસ સીનડીકેટ—અરે, શું! ખરચનો ખરચ માથે પડયો ને વળી આમમાં ફજે તો થયો તે જુદો! અરે! અરે! ખચીત મારાં કીધેલાં મનેજ વાગાં! મારે વીચારીને કુદકો મારવો હતો!

[કાલીજીએટ ઈનસ્ટીટયુશનને લગતા મુકદમામાં મુંબઈની હાઈ કોરટે આપેલા ચુકાદાથી મુંબઈ યુનીવરસીટીનો સીનડીકેટ ઘણી નઠારી હાલતમાં આવી પડી છે.]

THE INVIGORATING BEVERAGE.

MISS SOCIAL CONFERENCE—Oh! It's a sweet beverage, and will give me strength and vigour in these cold chilly days!

[The Hon'ble Mr. M. G. Ranade, the General Secretary of the Social Conference, has drafted a number of resolutions for approval at the twelfth Social Conference.]

મીસ સોશીયલ કનફરન્સ—આહ, કેવું મીઠું મધ છે! એથી તો હાલના થંડા દીવસોમાં મને જોર અને જોમ આવ્યા વગર નહી રેહેશે!

[સોશીયલ કનફરનસના જનરલ સેક્રેટરી આનરેબલ મી૦ મહાદેવ ગોવીંદ રાનાડેએ આવતી બારમી કનફરનસના મેળાવડા સનમુખ રજુ કરવાને કેટલાક ઠરાવો ઘડી કહાડયા છે.

પરદેશી પારસી ભાઈ.

[જુઓ ચીત્ર, પાનું ૨૯૮ મું.]

મી૦ દફરશાહ—વૉટ નૉનસન્સ ! આપરા જેવા બ્લુ બ્લડના પારસીઓને નેટીવ ને ઇનડીયન તરીકે લોકો ઓળખે એટલે શું ?

મી૦ સમજુભાઈ—પણ બા આપરે તેરસો વરસ થયા હીંદુસ્તાનમાં વસયેચ, પછી આપરે ઇનડીયન નહી તો કોણ ?

મી૦ દફર૦—એ તો બધું "બૉશ" છે. આપરે બાપે દાદે ઇનડીયન નહી, નહી, અને સાત પાણીએ ધોયલા નહીજ.

મી૦ સમજુ૦—પણ તારે દોસ્ત, તું શામાં ખપવા માંગેચ ? અંગ્રેજમાં, મુસલમાનમાં, ઘેરમાં, કસાઇમાં, તનમાં, તેરમાં,—શામાં ?

મી૦ દફર૦—જોરે એઇ મોહોનું સંભાળીને વાત કર ! મારા જેવા અસલ કેઆની લોહીનાને એવા એવા બોલ બોલ્યોચ તો તારૂં કીધું તેં જાણ્યું ! ખબરદાર મને જો નેટીવ બેટીવ કેહ્યોચ તો !

મી૦ સમજુ૦—પણ તારે બોલની, કે તું એક કામન નીગર જેવો, એક ઇનડીયન જેવો દેખાયચ, છતાં તુંને ઓળખવો કેમ ?

મી૦ દફર૦—શું હું એક નેટીવ જેવો દેખાઉંચ ? છટ નૉનસન્સ ! જો હું તુંને કેહી મુકુંચ કે તું મારો દોસ્ત હોય, મને જો ચાહતો હોય, મારૂં જો સારૂં ઇછતો હોય, તો મને કદીબી એક ઇનડીયન કે નેટીવ કે નીગર કરીને કેહેતોજ ના ! મને તો નેટીવ કે ઇનડીયનનાં નામની ઘણીજ સુગ છે !

મી૦ સમજુ૦—પણ તારે બોસી મરની કે તું શામાં ખપેચ તે ? અદુખરામાં, કાકરીમાં, ચીભરામાં, ઘોડામાં, ગધેડામાં, શામાં ?

મી૦ દફર૦—હું તો ઇરાનીયનમાં ખપુંચ ! શુધ ઇરાનનો હું ઇરાની—હું ઇરાન સરજમીનનો વતની—

મી૦ સમજુ૦—ઓ—હો ! હું સમજયો, બા હું સમજયો ! બારસો વરસ પર આપરા બાપદાદા જયાંથી નાહાસી આવેલા તે ઇરાનનો તું રેહેવાસી !

મી૦ દફર૦—(છાતી ઠોકીને) ઓ યસ ! બાપેદાદે આપરે પારસીઓ ઇરાનના !

મી૦ સમજુ૦—તારે તારા બાપદાદાઓની માફક તુંબી તાંહાંજ પાછો નાહાસી જાની ! જા બા જા, કે જે એક પાપ ઓછું થયું તે ખરૂં. તારા જેવા થોડાંક ભોંસતાં કુતલીયાઓને બંદર આબાસ ચહરાવી દીધા તો જાણે પારસીઓને મનથી પીડા પતી ! એવા પીડાઓ પારસીઓને જોઇતી નથી. તેઓને તો એજ જોઇયેચ કે તારા જેવા જે નગુણાઓ પોતાનું કારૂં કરીને અહીંથી સીધારી આવે તેટલું સારૂં !

શેહેરીબાવાના રોદણા.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૩૦૭ મું.]

અરે એ શું મોહકાન વળી ગઇ ! હું તો ચોખો ફસી પડયો. નહી મારાથી આણે તર ફેરાતું કે નહી પેલી તરજ વાતું. જો હું ઘર ઉપરનો છાપો વધારવા જાઉં છું, તો ઘેરવાળાઓ પોતાનો જીવ જહમોર કહાડી નાખે છે. જો હું અનાજ ઉપરની ટાઉન ડયુટી વધારવા નીકળું છું, તો ગરીબોના દુખે બળી જળીને ખાક રાખ થઇ જનારા પેલા હુસ્સાઓ ને સુસાઓ બાંહે ચહડાવીને મારી સાથે મરાવા નીકળી પડે છે, ને બરાડા ને કીકીયારા તો એવા પાડે છે ને તડાકા તો એવા ચલાવે છે કે કાનના બેહેરબી ફાટી જાય ને માથાંના કટકા થઇ ને કોટલાંમાંથા ભેજું નીકળી પડે. જો હું સરકાર પાસે હાથ ઓળવા જાઉં છું, અને તેની આગળ "હે દાતા ! સરકાર સલામત !" કરૂં છું, તો સામી તે મને ગળે પડે છે, ને પોતાનાં દુખ મારી આગળ રડવા બેસી જાય છે. "બા હું તો ગરીબ ભીખારી થઇ ગઇ છું ! હું તો નાદારીમાં ને કરજદારીમાં આવી પડી છું ! વાસ્તે મારી આ ગળથી મીઠો ગારો મુકો !" એવા એવા બળાપા જળાપા કરી અને નરમ ઘી જેવી વાત ચલાવી તે મને ચોખો સામો રસ્તો બતાવે છે ! એવી હાલતમાં, બાવા મારા, મને કેહોની કે હું તે શું કરૂં ? મરૂં કે માંદો પડું ? અરે ! મારૂં નસીબ ! તેજ કેટલો કેટલો વખત થયો ફુટી ગયું છે. તેજ મને દગો દેતું રહયું છે, જેથી મારાં કરમમાં લત ને મુકી ને ધભા ને ખાસડાંજ હાલને કાજ તો સરજેલાં દીસે છે ! તે ખાતાં હું તો મુરવાજ પડવાનો. અપજશ ને અપકીરતીનોજ વરસાદ મારી પર તો થોડા દહાડા સુધી વરસવાનો. અને લોકોની ગાળ ને ટીકા ને તાનાજનીનોજ સ્વાદ થોડા દહાડા વેર મને તો ચાખવો પડવાનો. અરે ! અરે ! દુરભાગય ! મરકીની મોહકાને મારી મોહકાન વળી ગઇ છે, ને હું નાચાર, નાદાર, ને નીરાધાર થઇ પડી સામો લોકોની બત્રંસી તળે ચવાઇ જાઉં છું, અને હાડમાર ને સરગરદાન થાઉં છું તે જુદો. બધા મને બદનામ પર બદનામ કરે છે. બધા મને ગાળ પર ગાળ દેય છે. બધા ટપલે ટપલા મારી ટાલકી ટીપી નાખે છે. અને મારી ગમે તેટલી ભલી ઇછા છતાં બધા મનેજ મરકીની મોહકાન વાળનારો, મુંબઇનું નખોડ ઘાલનારો, ગરીબોનો મરો કરનારો, શેહેરી તીજોરીનું સત્યાનાશ કરી નાખનારો, અને ગરીબ છાપો ભરનારાઓના પઇસા લુટાવનારો લેખે છે અને સમજે છે ! બળયું એ જીવતર ! એવાં જીવતરે જીવવા કરતાં હજી વરલી આગળનાં ગટરનાં "આઉટ ફૉલ"માં પડીને દુબી મરૂં તે બેહેતર ! એવાં જીવતર સાથ મને જીવવાની બોહોંસ કરવા તો ગમતુંજ નથી. પણ મરવું ને જીવવું કાંઇ મારા હાથમાં નથી, તેથી એવાં જીવતરે,—અપજશ અને અપકીરતી વચે, લોકો તરફના ગાળ અને તાનાજનાનો સરપાવ ઓઘીને પણ—મારે જીવવુંજ જોઇશે. અરે હાય ! ખોદા એવી હાલત ભરડતા દુશમનની પણ નહી કરે ! એ તો હું ચોકસ દરજજે સોખ અને નફ્ટ છું તેથી દરરોજના એવા ધાસા અને હાય સોસારા છતાં ટકયો જાઉં છું. બાકી જો મારી જગાએ કોઇ બીજો હોય તો કોણ જાણે કીયે દહાડેનો તે પોંહોંતો થઇ ચુકયો હોત. પણ તોબી—બા—તોબી મારાથી હવે એવી હાડમારીમાં ઝાઝા દીવસ ટકી નહી શકાશે. મારો દમ ઉપર આવી રહયો છે. મારી છાતી અક્રસી રહી છે. મારા કલેજે કાપ પર કાપ પડયા છે. પઇસા નીચવવાની છેલ્લામાં છેલ્લી ટોંચ ઉપર મેં મારો ઇસ્કોરૂ દાબયો છે. ને જો હવે હું ચેતીને, ખુબ સંભાળથી, ખુબ સાવચેતીથી નહી ચાલીશ તો,—તો—પછી પરીણામ ઘણુંજ ગંભીર આવવાની મને તો ફીકર ચીંતા લાગે છે.

Stormy.—"There you are, Bukins," cooed Mrs. B., "you are always so down on us poor women. You ought to read this article about women in exalted positions." "Eh, what ?" returned Mr. B. "What's the title of it ?"—"Reigning Women," replied Mrs. B. "Great Scott !" snapped Mr. B. "Raining Women ! What a howling storm there will be !"

ધુળ અને ગલીચીની કરામત !

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૩૦૯ મું.]

જમના-અરે તમે આમ ગાંડાં શું કાઢો છો? આ તમારા
છોડાને આમ ધુળ ને કચરા કાદવ મહી રમવા દીઓ છો? તો પ
છે ગાંઠયો લઈને ઘરે આવશે તયારે કોણ્ નામે રડશો? કેવા તમે
કરૂર બાપ છો જો! એવા ઘાતકી તો મેં કદીએ કેઠે ન દીઠા હશે!

ગોકલ-અરે મુંઢ, મુંગી મર! તું અભણ્ કાદવ કીચલ ને ક
ચરા મહી મજાહ મારવાની ખુબી શી સમજે? રમવા દે તારા છોડા
ને કાદવ કીચલ મહીજ! જેટલો વધુ કાદવ ને કીચલમાં એ આલોટશે ટ
લું વધાર ઠીક થશે! ઓલા મુનસીપાલવાળા મોટા ડાકટર સાએબે શું ક
હયું છે તે જાણે છે? તે કહે છે કે ડુક્કરની માફક જે લોકો ગલીચી
મહી રહે તેમને મરકી જરાએ અડકે નહી! માટે આપણો પોરીયો
જેટલો વધારે કાદવ કીચલમાં ખરડાય તેટલું વધારે સારૂં! સમજી,
મારા કહાનીયાંની મા!

ફકત સેહેજ મછરનો ચટકો!

[જુવો ચીત્ર, પાનુ ૩૧૭ મું.]

ડાકટર માખમાર-કેમ, વળી તમને શું છે?

પ્રેમકોર-(લક્ષાપતી શેઠનાં કાંગળાં કુંગળાં શેઠાણી) જુવો
ને ડાકટર, મને આજ કાંઈ ઠીક લાગતું નથી.

ડા૦ માખ૦-કાં? રાત્રે ઉંઘણુંઘ બરાબર આવે છે કે
ની? ગાડીમાં દરરોજ ફરવા હરવા જાઓ છો ને?

પ્રેમકોર-હારે ડાકટર, રાત્રે ઉંઘ તો બરાબર આવે છે; ખા
વાની રૂચી પણ્ બહુ સારી છે; ને સહવારે ને સાંજે બંને વાર આ
ઈશકાનડેલ પોંઈટ પર ફરવા જાઉં છું.

ડા૦ માખ૦-પણ્ ગાડીમાંથી ઉતરીને ચાલો છો કે ગાડી
મહીજ બેસી રહોછો?

પ્રેમકોર-હા ડાકટર, ચાલું છું અને થોડો વખત દરયાબ
ણી મોઢું કરીને બેસી પણ્ રહું છું. પણ્-અ-અ-અ-(કાંગળાપણું
દેખાડીને અને કાંસી કહરાંજીને)-આજ ગઈ નથી.

ડા૦ માખ૦-કાં ગયાં નહીં? જોઉં તમારી નાડી?

પ્રેમકોર-(ડાકટરના હાથમાં નાડી આપતાં) જુવોને ડાકટર,
મને આજ રાત્રે બેવાર મછરે ચટકા ભરયા!

ડા૦ માખ૦-(નાડી જોતાં જોતાં બહુ ગંભીર મોહડું કરી
તથા ડોળા ઉપર ચહડાવી) અરરરરર! બેવાર મછરે ચટકા ભરયા?
જોઉં તમારી આ બીજા હાથના નાડી આપો?

[શેઠાણીબાઇ પ્રેમકોર બીજો હાથ ડાકટરના હાથમાં આપે છે.

પ્રેમકોર-હા ડાકટર, બેવાર મને મછરે ચટકા ભરયા, અને
તેથી મને તો બહુ ધુજરાં લાગે છે કે રખેને ગાંઠીયો થાય! [illegible]
તો જાણો છો કે મછર ને ડાંસથી પણ્ મરકી ઉઠે છે!

ડા૦ માખ૦-વાત ખરી. પણ્ વારૂં જોઉં તમારા ચટકા?
(શેઠાણી હાથની બાજુ દેખાડે છે તે જોઇને અ-અ-કાંઇ ગભરા
વા જેવું નથી. સેહેજ ચામડી લાલ થઇ છે, બીજું કાંઈ નહી. વ
ળી તમારી નાડી પણ્ ઠીક છે. વારૂં જોઉં, જરા જીભ દેખાડો?
(શેઠાણી પ્રેમકોર સરડા જેવી લાંબી જીભ બાહેર કાઢે છે તે જોઈ)
ઠીક છે, બસ કરો. (શેઠાણી જીભ પાછી ખેંચી લે છે; ડાકટર સા
હેબ કપાળની બાજુ પર એક આંગલી મુકીને બહુ ઉંડો વીચાર કર
વાનું ડોળ ઘાલે છે.) તમે ઠીક કરયું હો મને તાબડતોબ બોલાવ
યો તો! બહુ ખરાબ દીવસો ચાલે છે, અને ઘડીનો કોઈને ભરોસો
નથી. જુવોને, આજેજ એકંદર મરણ્ એકદમ એકસો ચોત્રીસ થઇ
ગયાં છે. પણ્ તમારે કાંઈજ ગભરાવું નહી. આપણે બધા સંભા
ળના ઉપાય લઇશું.

પ્રેમકોર-તયારે શું કાંઈ દવા આલો છો, ડાકટર?

ડા૦ માખ૦-હા, કાંઇ સેહેજ દવા આલું છું. જુવોને, મા
ણસને બે બાટલી આપીને દવાખાને મોકલજો. એક મહી લોશન આ
વશે, ને જે ભાગ ઉપર તમોને મછરે ચટકા ભરયા છે, તે ભાગને
તે વડે પ્રથમ ધોઈ કહાડજો. પછે એક દાબડી મહી બહુજ થંડક
આપનારો ને મછરનું ઝેર ઉતારી નાખનારો મલમ આવશે. તે તમા
રા કે કોઇ બીજાના નાજુક ને નરમ હાથે ચટકાવાળા ભાગ ઉપર
ધીરેધીરે લગડાવજો; અને બીજી બાટલી મહી પીવાની દવા આવ
શે, તે દર ત્રણ્ ત્રણ્ કલાકે લેજો.

પ્રેમકોર-અને ડાકટર, ખાવાપીવાનું શું લઉં? કાંઇ બે દી
વસ ફરવા હરવા જવાનું માંડી વાળું [illegible]?

ડા૦ માખ૦-ખાવાપીવાનું બધું લેજો. જે રૂચે તે ખાજો.
અને ફરવા હરવા પણ્ રાબેતા પ્રમાણેજ જજો. એટલું કે બાહેર
ઠંડી વધુ હોય તો ફરીને તુરત પાછાં આવજો.

[લોશન તરીકે વીહારનું ચોખું પાણી, મલમ તરીકે એક દોહડયાંનું ઘી,
અને પીવાની દવા તરીકે તાનસાનાં નળનાં પાણીમા એક ચમટી ભરી
ખાંડ દોહોવીને આપવાનું પ્રીસકીપશન ડાકટર સાહેબ ચરચર ચીત્રા
કહાડે છે! અને બે મછરના ચટકા જોવા માટે ખણ્ખણ્ણ્ કરતા પાંચ
રૂપયા "ફી" ગજવામાં સેરવી દે છે! ઉપરાંત દવાના બે રૂપયા ચારજ કરે
છે તે જુદા! શેઠાણી પ્રેમકોરને મછરે ભરેલ ચટકા કરતાં ડાકટર સા
હેબે ભરેલા આ ચટકા અને દીધેલા ડંખ શેઠાણીના પ્રાણ્પ્રીય શેઠને
બહુજ અગન બાળનારા અને ફોફઈયા ઉઠાડનારા થઈ પડશે હો!

ગરીબ બીચારા ડાકટર કરકાબાલુ ઉપરબી .કેવી કેવી આફતો ગુજરે છે!

[જુઆ ચીત્ર, પાનું ૩૨૮ મું.]

મીસીસ કરકાબાલુ-પણ્ તારે, ડીયર, આપરે ખંડાલે નહી
જ જવાના કે? હરવાયારે તમે! કેવો બધો મારો જીવ ઉદસ ને
રનમસ કીધો!

ડાકટર કરકાબાલુ-તો લવ મારી, હું કરૂં તે સું! હમણા
કોઇ "પેશંટ"જ નહી મળે તે!

મીસીસ-ઓવાય, પલેગ ચાલેચ તે છતાં તમુને ઘરાક નહી
મળતાં! એ સું કેહોચ, ડીયર?

ડાકટર-એ હું એજ કેહુંચ, સમજી તું! જોની, જેમ જેમ
પ્લેગ વધેચ તેમ તેમ ઘરાકી ઘટેચ! ઘરાકોની "ટેમપરેચર" જ
રાકબી "રાઈઝ" થઇ કે તે લોક ડાકટરને પરતા નાખેચ! મર
કીના એ તો બધા પરતાપજ છે!

મીસીસ-બલા જાણેરે એવા સંતાપને!

ડાકટર-ને અધુરામાં પુરૂં ને થોરાંમાં બોરૂં મારાથી એક
કચુપ્પર થઈ ગેઈ, તેની મોહકાન મને હમણા ઘણી નરેચ!

મીસીસ-તે સું વરી તમે મોહકાન વારીચ?

ડાકટર-જોની તે દહારે મેં મરકીના બે કેસ રીપોર્ટ કીધા,
ને તે દહારેથી કોઈ ઘરાક આપરે તાંહ ફટકતું નથી!

મીસીસ-તારે તો ઘણુંજ સારૂં થયું તમુને એમ સજા થઈ
તો! રીપોર્ટ કરવાનું તમારૂં બમારૂં કામ ઉતું જે તમે લાગલા રીપોર્ટ ક
રવા દોરયા તે! તમારૂં કામ તો ઘરાકને સાજું કરવાનું કે સુનાપોર મો
કલવાનું! તેને બદલે તમે રીપોર્ટ સાને કરવા નાંકળયા? તમે
કંઈ ડાકટર ઉતા કે હજામરા ગધેરા ઉતા કે એમ રીપોર્ટર થઇ ની
કળયા તે! એટલીબી તમને વકુફ નહી મળે? ને એબી અક્કલ તમ
ને તમારી બઈરી સીખવે તારે? બરયા તમારા સેહોજ ને સકાર!
કેઠી તમારી પોતાની બધી મોહકાને આએ વખત ખંડાલે ખ્રીસમ
સ કરવાની મારી રેહી ગેઇ દેખું!

First Tramp: "It's all very well for them French fellers to be so bumptions, but if most of 'em knew what an Englishman was like they'd soon sing small, wouldn't they, Bill?"—Second Tramp: "Jack, my boy, you're a born horator. I b'lieve yer. Why, you and me could eat 'em if it came to a fight."

Johnny: "Pa, give me a penny for that poor blind man."—Pa: "Well, take it."—(A wait.) Pa:—"Did you give it him?"—Johnny: "Well, not exactly, pa. I held it out to him, but he wouldn't take it, and so I thought I'd better keep it myself for his rudeness."

He: "When you give me your hand it is fate."—She: "Why?"—He: "Because it is kiss-met."

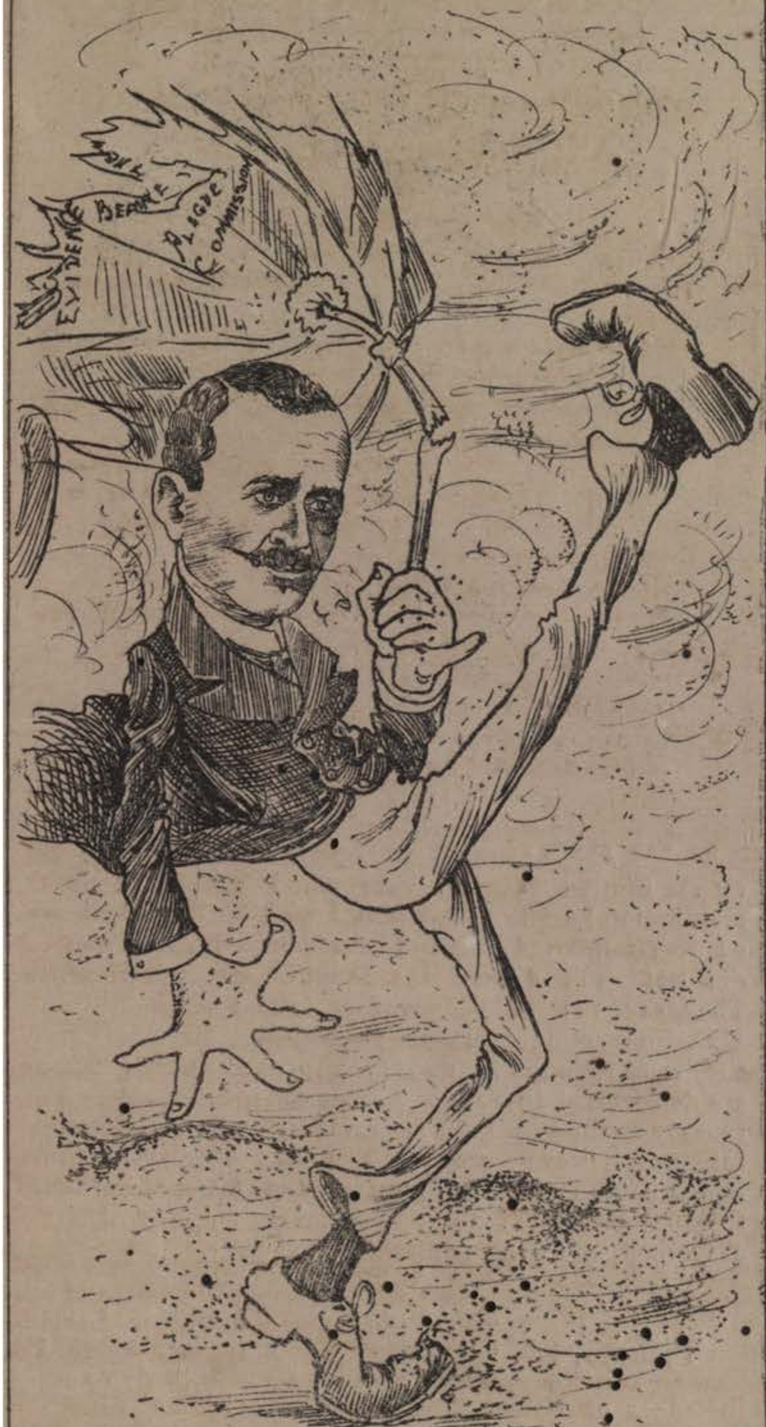
CHOW-CHOW.

Dirt, Dust and the Plague.

JALANDAR NATH writes :—" Dirt or " dust killed the plague microbes, " and the poor people, who walked " in dust and lived as it were in dirt were less liable " to be infected, than those who avoided dust." This is the opinion of Dr. Weir, our Health Officer, as taken down by the Plague Commission. I am sure many will agree with this verdict. It once more emphazises the universal law that nothing in this world is to be despised and that everything has its uses, even the much maligned dirt. Nay, the more we, in our ignorance, despise a thing as contemptible and worthless, the greater its value in some unexpected direction. Boastful science, you know, failed to grapple with the plague; the wisdom of all the grey beards came to nought in pointing out a way to keep clear of this deadly enemy; exorcisms and incantations proved frauds; and wealth spent in profusion brought us no relief! O maya! O delusion!

* * *

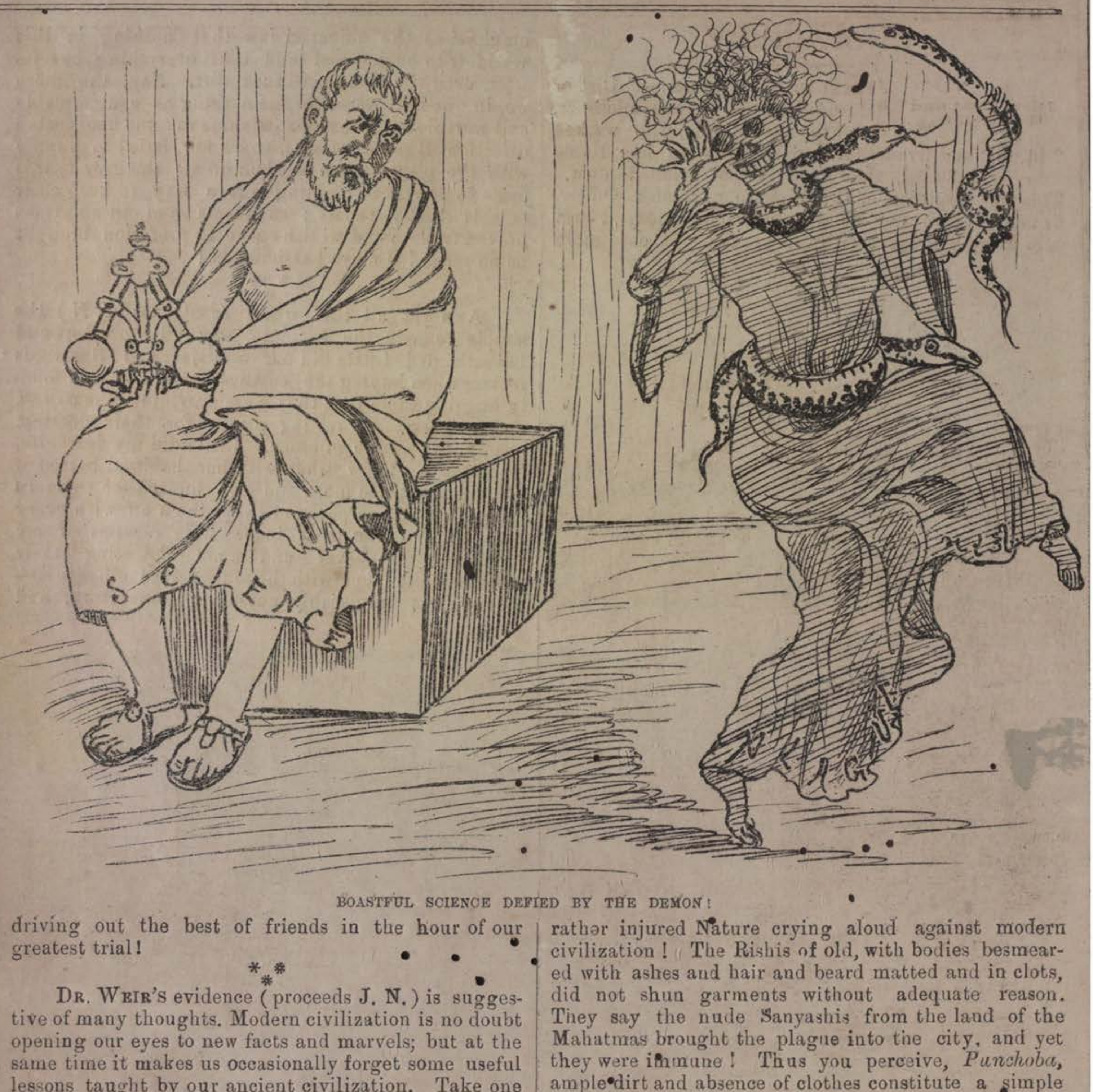
AND yet all this while (continues J. N.) the simple remedy, the antidote, was all around us and beneath us! Little did our Shettias and Shettanis reckon when buying the costliest raiments and fondly hugging them that they were providing the cosiest and snuggest of resting places for their greatest enemy, the plague microbe. Little did my dear wife, for instance, know when with her habitual hatred of dirt and dust, she morn and eve hunted for them in every nook and corner, and swept them off with every cobweb from the most inaccessible recesses of my poor *ashrama*—ever and anon detecting their presence on the floor with the sense-nerves of her toes—that she was implacably pursuing, persecuting, and

OUR HEALTH OFFICER—WALKING IN DUST!

OUR HEALTH OFFICER—LIVING IN DIRT!

BOASTFUL SCIENCE DEFIED BY THE DEMON!

driving out the best of friends in the hour of our greatest trial!

***

DR. WEIR'S evidence (proceeds J. N.) is suggestive of many thoughts. Modern civilization is no doubt opening our eyes to new facts and marvels; but at the same time it makes us occasionally forget some useful lessons taught by our ancient civilization. Take one instance, *Punchoba*, of our intolerance of an old custom,—by "our," I mean, of course, the *bhagats* of modern civilization. During the Gokal-Ashtmi and the Shimga festivals, the unsophisticated children of the soil, as you well know, freely indulge in dirt and dust. Can you not see that it is a memorial of something worth perpetuating? Does it not remind you forcibly that scents and perfumes are not all in all, and that a bath in filth, one of the most potent of prophylactics, once a year, is not to be despised? Children, with Nature's instinct strong in them, will equally take to dirt and dust. Is it perversity of Nature that cries aloud when Pears' Soap and a tub of water are intruded upon the happy child? No, it is rather injured Nature crying aloud against modern civilization! The Rishis of old, with bodies besmeared with ashes and hair and beard matted and in clots, did not shun garments without adequate reason. They say the nude Sanyashis from the land of the Mahatmas brought the plague into the city, and yet they were immune! Thus you perceive, *Punchoba*, ample dirt and absence of clothes constitute a simple remedy against plague. It is Nature's remedy. Vested interests, however, are strong, and will prevail, and it will be difficult to accumulate and foster dirt and to expel garments from society as far as the rich are concerned, and there is no safety for the rich!

***

Mistaken Identity.

JALANDHAR NATH gossips: Some days ago an amusing account appeared in a Bombay daily about instances of Mistaken Identity. An Indian gentleman, now serving in a Native State, seems to have been especially marked out by the Fates, in one of their freakish moods, for the purpose of bemuddling folks and for enjoying the joke at their expense. The Fates

MRS. J. N. "IMPLACABLY PURSUING THE BEST OF FRIENDS."

pitched upon our Indian friend ever since he was a boy, creeping along with his satchel to a village school near Thana. They followed him to Bombay, then to Dadar, and lastly tracked him to London. According to our chronicler the poor victim has all these years been persecuted in a way and mistaken by many as the counterpart of any and every one but his real self. Titled men, dancing girls, and even a Governor of Bombay, have been among those who have at some time or another mistaken him for some one whom he resembled. The latest trick played upon him was in London where, it is reported, he was actually taken to be the resuscitated English husband of Dr. Dadoba J. Mantri's kind hostess!

* * *

THE published account, from which I gather these particulars, (J. N. proceeds) does not disclose the name of this strange sport of Fates' mischievous pranks. His identity is cloaked under the letter X. I myself remember hearing about X's portrait in a Bombay Exhibition Gallery being once taken for that of a Peishwa's! That astounding incident about the resuscitated husband has created a sensation. They are enquiring at the Clubs—who is this X? The amiable Dr. Mantri is plied with queries as to the identity of X: they might as well ask the worthy Doctor to tell them about "the Man with the Iron Mask"—though the latter mystery, some say, has been cleared up lately.

* * *

I MIGHT say something of special interest about X, (continues J. N.) by way of "Table Talk" or "Chow Chow," if you, *Punchoba*, care to have it, whilst munching your *pooris* and *luddoos*. A few years back the *Times of India* compared this identical X,—an official in a Native State—to Gilbert's "Pooh-Bah," and wrote that the individual combined "in his own person some half a dozen "appointments, including those of Huzur Revenue "Secretary, Forest Minister, Police Commissioner, "President of the Municipality, and Manager of the "Inam Villages." Isn't that stunning? I clearly perceive in all this a point of some interest to students of psychology and physiognomy: it is this. However X's identity as to his visible *exterior* may have been mistaken, there has been so far, you see, no mistake as to his invisible *interior* attributes which identify him completely with the diverse administrative functions which he no doubt discharges to the satisfaction of his employer. Who can say after this that India is not a land of prodigies? To Great Statesmen,—especially Finance Ministers,—all over the world, who may happen to be burdened with the economic conscience, what bright visions and ample possibilities the contemplation of this focussing of administrative qualities in one individual must suggest!

* * *

SINCE the discovery of "X-rays," the letter X, you will have observed, is not a safe veil to conceal one's identity behind, and I have no doubt your shrewd readers have by this time guessed who X is!

LET LOOSE!

Will he be able to drive away the demon?

[The Plague Commission, after examining serveral witnesses in Bombay, left for other parts of the country. The result of the Bombay evidence is in the negative, nothing substantial having been suggested by the witnesses.]

છોડી મુકેલો કુત્રો.

આ કંગાલ દઈતને હાંકી કહાડવાને તે શકતીવાન થશે વારૂં ?

[મુંબઈમાં કેટલાક શાક્ષીઓની જબાની લઈને પલેગ કમીશન હીંદના બીજા ભાગોમાં તપાસ કરવાને ઉપડી ગયું છે. મુંબઈમાં લેવામાં આવેલી જબાનીનું કાંઈ પણ પરીણામ આવે એમ દીસતું નથી, કેમ કે સઘળા શાક્ષીઓએ કસી પણ નવી કે જાણુવા લાયક હકીકત જણાવી નથી.]

YET AGAIN!

BOMBAY THE BEAUTIFUL—Ah! My luck! I thought I had shattered the nasty thing off, but here it is again! I thought it dead, but it lives! Would I could crush it out of existence for ever!

[The Plague Epidemic shows signs of revival, the month of December having opened with a rise in plague cases and plague deaths.]

અરે હજી એ તો જેમનો તેમ છે!

મુંબઈ સુંદરી—અરે મારૂં નસીબ! હું તો ધારતી હતી કે આ કંગાળને મેં કચરી નાખ્યો છે, પણ એ તો હજી જેમનો તેમ છે! હું તો સમજતી હતી કે જા એ પોંહોંતો થઈ ચુકો. પણ એ નખોડનો ગીયો કંગાળ તો હજી જીવતો જાગતો દેખાય છે! અરે એનો હમેશનો નીકાલ કરી નાખવાને, સદાનો એનો ઘાન વાળવાને, હું કયારે શકતીવાન થઈશ!

[મરકીનો રોગ પાછો ઉભરતો દેખાય છે, અને દીસેમબર માસથી મરકીના નવા દરદીઓ અને મરણોની સંખયામાં વધારો થતો ચાલયો છે.]

ON THE COURSE.

MR. PUNCH—Horse and Rider well matched! I wish you Godspeed, my good friend, and a triumphant return amidst a flourish of trumpets!

શરતના મેદાન પર.

મી૦ પંચ—ઘોડો ને ઘોડેસ્વારની જોડી બહુજ ઠીક મળી ગઈ છે! મારા દોસ્ત, હું તુને ફતેહ ઇછું છું. જા, શરતનાં મેદાનમાં ફતેહ કર, ને ઢોલતાશા ને પડઘમ વગડાવતોજ ત્યાંથી પાછો ફરજે!

MUSINGS OF THE CIVIC FATHER.

CIVIC FATHER—"What a sorry mess I'm in, to be sure! If I increase the house-rate, there's a hue and cry from the house-owners! If I raise the town-duty on grain, there's howling and blustering by the *soi disant* champions of the poor! If I go to Government for help, they plead poverty and bankruptcy, and show me the door! Then what must a fellow do? Ah! There are shoes and blows and fists and kicks for me in store, I'm sure, and for the next few days I'm bound to be the most unpopular man in Bombay!"

શેહેરીબાવાના રોદરા.

[વધુ માટે જુવો પાનું, ૨૯૯ મું.]

A NICE TRADE CARRIED ON UNDER THE VEIL.

(In view of the coming New Year's Honours' Gazette.)

The business of boot-polishing has become very brisk again, but just to avoid recognition, the past masters in the art are availing themselves of a subterfuge.

[A good deal of speculation is being indulged in as to the probable recepients of the New Year's Honours on this side of India.]

મોહડે બુરખો ઓધીને ચલાવવામાં આવતો સુફીયાની ધંધો.

(નવાં વરસનાં માનઅકામનાં ગેઝટમાં ઘુસી જવાને ખાતર.)

બુટ પાઆઆલેઈઈસનો હુનરમંદ ધંધો વળી પાછો ધુમધોકર ચાલવા માંડયો છે, પણ તે ચલાવનારા નામીચા હુનરમંદો પ્રજા સાથ પોતાની ઓળખ કરાવવાને અને પોતે બુટ પાલીશ કરવામાં કેવા હુનરમંદ અને કારસાજ છે તે વીષેની તેની પાસે સરટીફીકેટ લેવાને નારાજ હોવાથી, તેઓ નવી યુકતીથી પોતાનો હુનરમંદ ધંધો આ વરસે ચલાવે છે. તેમના ધંધામાં અમો તેમને બુટ સુધાંની લાત ઈછયે છીયે.

[ખ્રીસ્તી નવાં વરસને દીવસે વેંહેંચવામાં આવનારા ચાંદો અને ખેતાબો મેળવવાને આપણી તરફ કોણ ભાગયશાળી થશે તે વીષે તરેહવાર અટકળો ચલાવવામાં આવે છે.]

READY FOR A DIVE.

[All the Hindoo Social Reform Associations in the different centres of the country have approved of the draft resolutions on various subjects bearing on social reform that will be submitted to the annual Social Conference at Madras.]

ડુબકી મારવાની તઈયારીમાં!

[મદરાસ ખાતે મળનારી વારસીક સોશીયલ કનફરન્સમાં સંસાર સુધારાને લગતી જુદી જુદી બાબતો ઉપરના જે ઠરાવો રજુ કરવામાં આવનાર છે તેમને લગતો ખરડો દેશના જુદા જુદા ભાગો મધેની સંસાર સુધારાની હીમાયત કરનારી મંડળીઓએ પસંદ કરયો છે.]

THE PLAGUE AND THE BOTTLE.

(BURJOR AND BACHOO ONCE MORE FIGHTING THE EPIDEMIC IN THEIR OWN WAY.)

મરકી અને બાટલી.

નખોદ ગેઇ મરકીએ પાછા ડોળા ઘુરકવા માંડયાથી, બરજોર અને બચુએ બબાની બાટલીની મારફતે તેને પોતાની આગળથી દુરની દુર રાખવાની પાછી શુરૂઆત કરવા માંડી છે!

DUST AND DIRT.

JAMNA—What! You'll allow your son to play like this? To revel in filth, and catch plague? How very wicked of you! Don't you know that filth breeds microbes?

GOKAL—Nothing of the kind, you ignorant woman! Stop your tongue, and let the boy gather as much dirt as his body can hold. The great Doctor Saheb of the Health Department says that persons living like swine are immune! Therefore, the dirtier the boy gets, the safer he will be! So says the great Health Officer, Weir Saheb, and beware how you prevent the boy from gathering nature's prophylactics!

ધુલ અને ગલીચીની કરામત!

[વધુ માટે જુઓ, પાનું ૩૦૦ મું.]

Mrs. Shendi—And pray where do you propose going to, now that the plague is on the increase, love ? *Mr. S.*—Easy enough now. Go and wallow in mud and filth, in dirt and dust! Powerful prophylactics, Dr. Weir says, and Dr. Weir ought to know, you know!

મીસીસ શેં'ડીયા-લવ, તર અ તાં પલેગ તર પુના "ઈનક્રીઝ" હોઉં' લાગલા, તરી તુમી કાય ઉપાય કરણયાચ્યા વીચાર કેલા આહે ? આપણ કોઠેં જાઉન રાહવેં ?

મી૦ શેં'ડીયા-કોઠે જાઉન રાહવેં ? જેથેં અરધી પણ ખરચ ન હોઈલ અશી ઠીકાણી ઠીકાણી ! આપણ તર કાદવ કીચલ, કચરાકુટા, ગલીચીરયા મુળાંત જાઉન પડું ! ડાકટર વેર મહણતાત કીં હા કારચ "પાવરફુલ પ્રોફીલેકટીકસ" આહે, આણી "ડાકટર વેર ઓટ ટુ નો !" તયાચેં "ઓપીનીયન" તર ફારચ વજનદાર મહટલે પહીજે !!!

A DAY WITH THE MATRIC CANDIDATES.

How they treated the Persian Question Paper and the Shah's Diary !

મેત્રીકની પરીક્ષાના ઉમેદવારોનું ધીગાણું.

ફારસીનાં સવાલપત્રક અને "ઈરાનનાં શાહની ડાયરી" (સફરના મેહ) ને તેઓ તરફથી આપવામાં આવેલો આવકાર અને સરપાવ !

A SOUND KICK!

(Only what was expected.)

[The Government of India have refused to comply with the request of some of the Parsees to legalise the Baj Rojgar Trust Funds by a special Act.]

સાબુત કકડાવીને લગાવેલી લાત !

બા!, એ તો જેવી વકી રાખવામાં આવતી હતી, તેવોજ સાબુત આવકાર મળયો છે ! તેમાં અજબ થવાનું શાનું ?

[બાજરોજગારનાં ટ્રસ્ટોને કાયમ કરવા માટે એક ખાસ કાયદો બાંધવાની કેટલાક પારસીઓએ કરેલી અરજ બહાલ રાખવાને હીંદી સરકારે ના પાડી છે.]

MR. GADHASHAH,

A blue-blooded Parsee and an Iranian of Iranians, leaving India for good, furious at being called a native and an Indian! Oh! Bawa re-e-e!

મી૦ ગધાશાહ,

જેઓની રગે રગમાં અસલ કયાની ઈરાણી લોહી દોડે છે અને ચોખી ચટ ઈરાણી ઓલાદથી જેઓ ઉતરી આવયા છે, તેઓને એક હીંદી અને દેશી કહેવામાં આવતાં તેઓનું કયાની લોહી ઉકળી આવયું છે અને રૂસતમે અફરાસયાબને જમીન ઉપર પટકયો તયારે જેવો રૂસતમને ગુસ્સો અને જુસ્સો ચહડયો હતો તેવો તેઓનાં ભેજાં ઉપર ચહડી આવયો છે ! આવા ગુસ્સા અને જુસ્સામાં તેઓ હીંદુસ્તાનની કાળી ભુમી છોડીને ગાસડાપોટલા લઈ સબરદબર બંદર અબાસ ચાલયા જાય છે ! ઓ ! બાપરેએએએ !

A 'XMAS BOX.

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 8th December :—It has been beautifully said by a humourist that to bone a sum is the *summum bonum* of life. A bonus is a nice thing to bone, and personally I like it immensely, whether it comes for services rendered or for nothing at all. I am therefore in sympathy with Mr. Ibrahim Rahimtoola's motion for the payment of bonus to the assessor, the three assistant assessors, and the members of the indoor and outdoor staff of the Assessment Department. A fat bouns is the staff of life.

It must be admitted that the first three letters of the Department have an ugly sound, and it would appear at first sight as if this was the least deserving of all our Departments. But we must not be carried away by mere sound, as Mr. Vincent was when Dr. Sanitation wanted us to distinguish between persons who did good work, and those who didn't, who were in fact "*laggards.*"

Laggards! Not one, for member after member stood up to testify to their meritorious services during the plague; all hard at work, on Sundays too, in-door and out-door. All right, said Dr. Gas, let us reward the out-door staff; the indoor gets its stipulated hire and that ought to suffice! In other words, those should get the bonus who are OUT—of it, and those want it who are IN it!

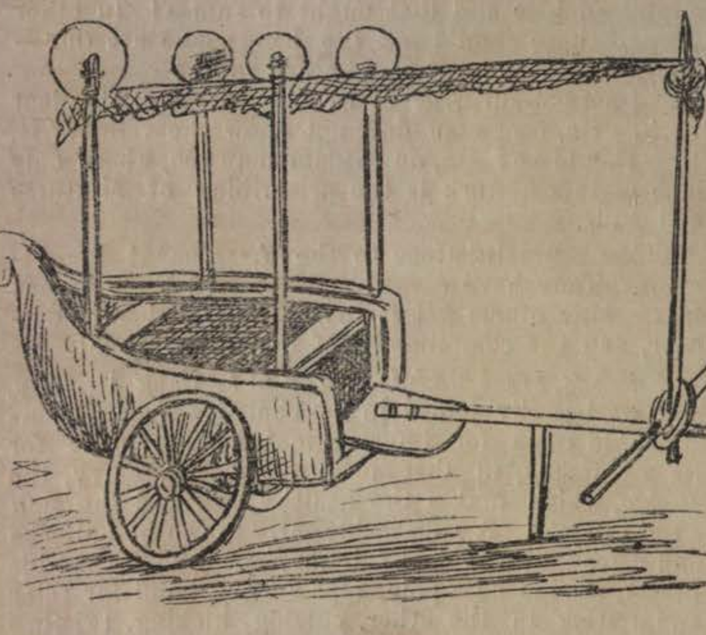
I am not surprised at Dr Gas' contempt of indoor work. He, poor man, does not know the value of it. How should he? He, an outdoor man too, whose only idea of indoor work is the prescribing of Mixtures and Pills.

My congratulations to the Assessment Department. They have earned and received their 'Xmas Box. May others get it too, whether indoor or outdoor, and the compliments of the season to all.

Rek-la, break-neck la, tra la la! Sang Dr. Gas, and we heartily joined in the chorus. There is considerable room for improvement, though none for its occupants, in that primitive native garry, the *Reckla*, which makes the healthy sick and the sick a total wreck! A ramshackle garry drawn by bullocks and driven by a typical "Rama," no better than his beasts, astride on a pole, rope in one hand for reins and a stick in the other, cursing, kicking, twisting tails, and striking, as reckless of his own as his fare's comfort! A tumble-down box on two lumbering wheels intended for four persons, but when the four have seated themselves, two in front and two at the back, leg to leg, eye to eye, breath to breath, with not enough space between them for even the air to pass through, the uninitiated wonders how they ever managed to get in at all or how they'll come out again! What looks like the entrance is barred, and it is a thousand mercies if you can scramble in without receiving on your person or clothes a lasting mark of brutal kindness! If you attempt to scale

"RECKLA BREAK-NECK LA, TRA LA LA!"

THE PRIMITIVE BOMBAY REKLA.

"The half of an old canoe, some spare paddles, and a fishing net completed the first rekla of primative Bombay, when only a fishing village. The present rekla is the work of evolution—" *Parsee Punch*, 14*th Nov.* 1886.

the vehicle at the back, the bullock-team uprises in angry protest, threatening to bring matters to a dead-lock! If at the sides, you have to mount the wheels with the certain prospect of relieving them of a portion of the accumulated dirt and mud! (Though I am free to admit that this last would not be such an unmixed evil as the unlearned might think it, for according to the latest hygienic discovery, dirt and mud are potent prophylactics !!!)

An ugly conveyance altogether; a slow-moving, yet stationary, instrument of torture; a rolling, yet standing, disgrace and shame! A disgrace and shame anywhere, but here, in the first city in India, more so than elsewhere!

Dr. Gas had not moved a day too soon. We were all for sweeping away the *Rekla*, all except Mr. Vincent who stood on his right, though to me it did not, under the circumstances, seem to be the right thing to do. It would appear that Mr. Vincent had the exclusive monopoly of reforming conveyances, or of conveying them away altogether out of sight. Granted. But seeing what part we played in reforming the Buggy, have we not the right to cry out against another and more serious nuisance? Or to so much as draw Mr. Vincent's attention to it? Why should we, the people's representatives, be tongue-tied in a matter that concerns the people most? For it is not Mr. Vincent, but the people, who use the *Rekla*, and whose sick and wounded are daily driven in it to death's door! Our worthy President ruled Dr Viegas out of order! Though if any person or thing WAS out of order, it was not the doctor, but the *Rekla*. I expect there would very soon be a different ruling, if we had an annual institution like the Lord Mayor's

THE BOMBAY REKLA—HOW TO GET IN IT.

"MR. VINCENT STOOD ON HIS RIGHT."

Day, say, the *President's* Day, and our President had to pass in procession through the streets of Bombay, seated in a pre-adamite *Rekla* !

> "Sir, you are welcome to our house ;
> It must appear in other ways than words,
> Therefore I scant this breathing courtesy."

This, to my thinking, would have been our only fitting address of welcome to the coming Viceroy, Lord Curzon of Kedleston. Committing ourselves to nothing, and hoping for the best. But since his elevation, his lordship has so deluged the civilised world with an unceasing torrent of words—the noblest the prospective ruler of an empire can utter, and the hopefulest a nation can expect to hear—that we have been tempted to imitate, and to meet the illustrious stranger on his own ground, though the meeting will of course have to be on ours.

Words for words. We have prepared an address full of elegant extracts culled fresh from my lord's lips, copiously interlarded with elegant extracts called up from the depth of our heart. My lord has been pleased to tell the world that he *"loves India, its people, its history, its government, the absorbing mysteries of its civilisation and its life."* Thanks for this all-absorbing, all-pervading love. We accept it with *"revivifying gratitude and hopefulness,"* for *"no people are more responsive than we to kindness and sympathy."* Not to leave us in any doubt as to the form the promised "love" will take, my lord further says that he will be guided by *"regard for our feelings, respect for our prejudices, and even deference to our scruples, and by the recognition of a common bond of manhood and the element of a common humanity."* No common words these. Thanks again and again a thousand times for the *"enunciation of this noble and statesman-like policy,"* than which *"no policy is better calculated to deepen and intensify the earnest and devoted loyalty which the whole empire entertains for its august Queen-Empress."*

In distress and in sorrow, eaten out of house and home, driven to the "verge of insolvency," our

"RULED OUT OF ORDER."

land desolated and our prosperity impaired, by the combined action of four of the most malignant enemies of mankind—*Famine, Pestilence, War,* and *Earthquake,* we have still kept our duty by our unfortunate city stedfastly in view and have undertaken the "gigantic task of improving and reconstructing the whole of it." Will my lord kindly lend us a helping hand while we are reconstructing, fill our impoverished treasury liberally, if not lavishly, and *"start us again on a renewed career of vigorous progress to which this Presidency has*

THE MOST LOVING OF VICEROYS.

been for more than two years a stranger?"

Where we are loved, truly and sympathetically loved, there we love in return intensely and unceasingly. We have so loved a Viceroy, the most unselfish and loving of my lord's predecessors, his honoured name a household word in every Indian home, who came among us with the fewest possible words and with absolutely no other promise than the promise of doing his duty as his God should prompt him, and who so fulfilled his mission that he took us captives with him when he left, and still reigns supreme in our grateful hearts. I can wish Lord Curzon no better wish than that he may leave us, when the time comes, as Lord Ripon left us, loving and loved, remembering and remembered.

"Thus we salute him with an early song,
And welcome him, and wish him long—"

long life and health and happiness to his Lordship and Lady Curzon.

THE SWORD THAT WON INDIA.

Hind—They say, India has been won by the sword. This is it.
Congress—And it is a good one. But here's a better. With it, you can win tracts (of land) as well as hearts.
[" Let me tell you, India was not won by the sword, and the 300 millions of India cannot be held for a single generation, nor for a single year, by the sword. India was won by good Government, and by reposing trust and confidence in the people."—*Mr. Romesh Chandra Dutt at the Shepton Mallet Women's Liberal Association.*]

હીંદને જીતનારી તલવાર.

હીંદ–બધાઓ કહે છે કે હીંદ તલવારે જીતવામાં આવ્યું છે. તે તલવાર આ છે. કોનગ્રેસ–હા, એ ઘણી સુંદર છે. પણ આ મારા હાથમાંની તલવાર વધારે સારી છે. એ તલવારથી દેશના દેશ જીતી શકાય છે. એટલુંજ નહી પણ લોકોનાં દીલ જીતવાને પણ એજ તલવાર કામની છે.
["મને કહેવા દો કે હીંદ કાંઈ તલવારની મદદથી જીતવામાં આવ્યું નહીં હતું. અને હીંદનાં ત્રીસ કરોડ લોકોને એક જમાનો તો શું પણ એક વરસ સુધી પણ તલવાર મારફતે કાબુમાં રાખી નહીં શકાય. સારા કારોબાર મારફતે અને હીંદીઓ ઉપર વીશ્વાસ તથા ભરૂસો મેલીનેજ હીંદને જીતવામાં આવ્યું હતું"—શેપટન મેલેટ વીમે

"FOR THIS RELIEF MUCH THANKS."

Hind—So grateful to you, sir, for this promised relief. A good million taken off my weary shoulders! It is quite time it were taken away, I'm sure such a heavy burden as it is. But the money you have had from me for so many long years, now that it cannot be justified—will you pay it back to me, sir?

John Bull—You surprise me, m'am! Once received, never returned!

[The Report of the Royal Commission on Indian Finance will be ready at an early date. The report will probably, recommend relief to India in respect to certain military charges, to Consular establishments in the Persian Gulf and in China and to the cost of Aden, which is now paid for entirely by the Indian Government. It is stated that India may be relieved to the extent of one million pounds sterling a year.]

ઘણો ઉપકાર થયો, સાહેબ!

હીંદ-ઘણી મેહેરબાની થઇ, સાહેબ! મારા માથાં પરનો દોહોડ કરોડનો બોજો ઉડાવી નાખવાની જે કબુલાત તમો સાહેબ આપો છો તે માટે હું તમારી ઘણીજ ઉપકારી થઈ છું! પણ જે પઈસા વરસોનાં વરસો સુધી તમે ફોકટમાં મારી પાસેથી ઓકાવયા ગયા છો, તે અ-અ-હવે મને પાછા આપશો કેની, સાહેબ?

જાન બુલ-બાનુ, તમે મને અચરત કરો છો! વળી એકવાર લીધેલું પાછું કોણ આપે છે જે તેની વાત!

[હીંદી સરકારના ખરચની તપાસ માટે નેમવામાં આવેલાં પાદશાહી કમીશનનો રીપોરટ થોડા વખતમાં બાહેર મેલવામાં આવશે. ચોકસ લશકરી ખરચ, ઈરાની અખાત અને ચીનમાંના કાનસલોના લવાજમ અને એદનના કારોબારના ખરચ માટે જે રકમો હમણા હીંદી સરકાર પાસે મેળવવામાં આવે છે તેમાં ઘટાડો કરાવવાની ભલામણ તેમાં કરવામાં આવવાનો ઘણો સંભવ છે. એમ કહેવામાં આવે છે કે તે ઘટાડો દર વરસે દોઢ કરોડ રૂપયાને શુમારેનો થવા જશે.]

A FLEA-BITE!

DR-MAKHMAR—Well, how we are to-day?

PREMKORE—Not well, I'm afraid. I had a couple of fleabites last night, and as the nasty insects have a knack of carrying plague-germs, I tremble for the consequences!

DR. M—Oh, good you called me! Not a moment too soon, I assure you. We don't know what may happen. But we must prevent. I'll send you a soothing lotion, to wash the bite with, and an ointment to rub gently over after, and a mixture to be taken every three hours.

[Prescribes aqua pura distilleta as lotion, a pice worth of ghee as ointment, and aqua pura with a pinch of sugar mixed in it as mixture! Pockets fee rupees five, plus the medicine charges rupees two!

ફકત સેહેજ મછરનો ચટકો !

[વધુ માટે જુવો પાનું ૩૦૦ મું.]

THE NEW PROPHYLACTICS!

Navaj—What a waste of energy! Why, what on earth are you about?

Jari—Cleaning, and making things neat and nice. The plague's on again, and we must take care. *No dirt, no plague.*

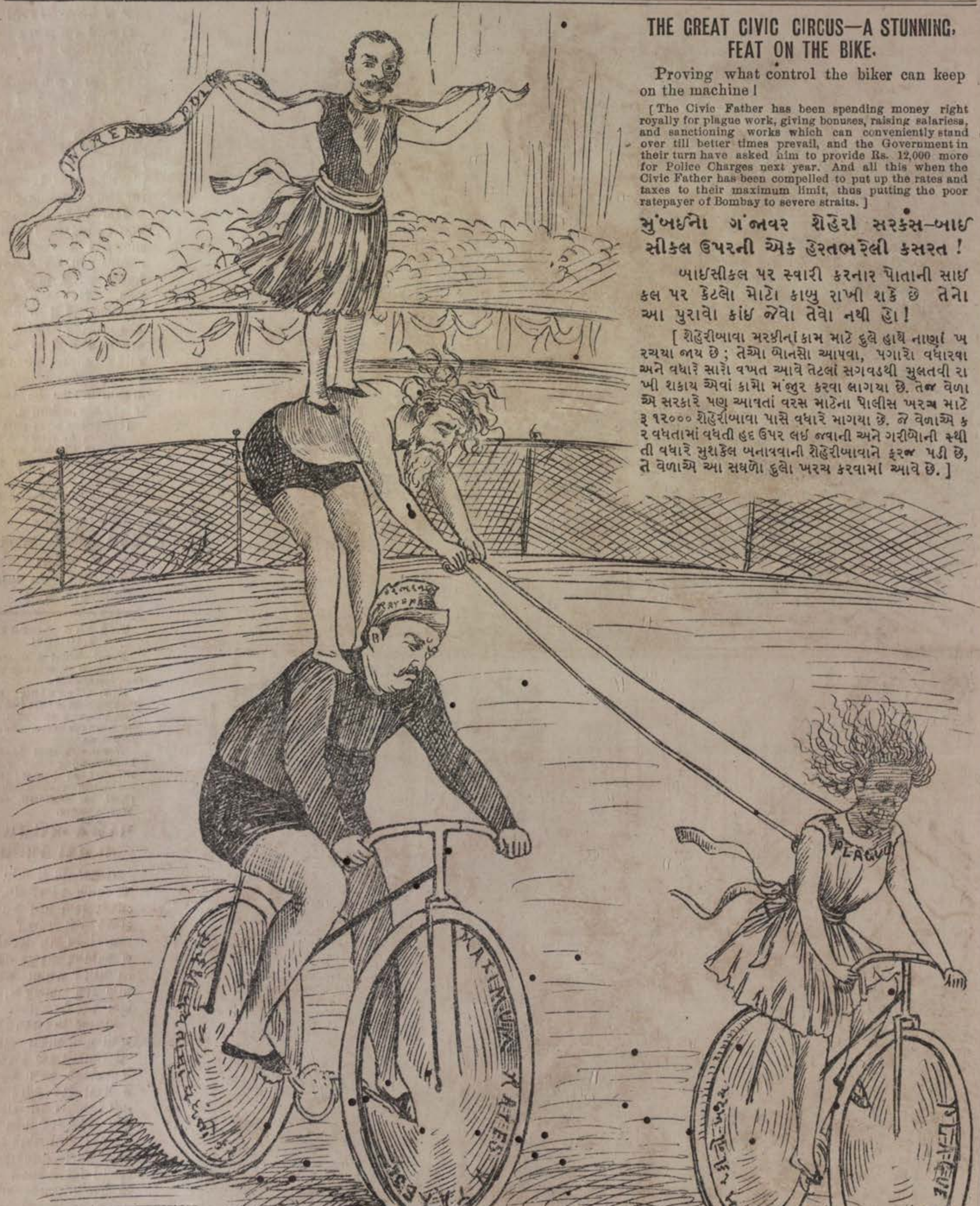
Navaj—Oh, you ignorant know-nothing! Say rather, *All dirt, no plague*: that's the latest wisdom. *The filthiest, the healthiest*, is Dr. Weir's motto.

મરકીને મારી હઠાડવાના નવા ઉપાયો.

નવાજ—એ શું બધો જીવ પર જુલમ કરેચ? કાંય, બધું ઝારવા ઝુરવા સાનું આજે એ કાએક બેસી ગેઇચ?

જરી—તો બધું ઘેરમાં પરેશું અંધેતર સાફસુફ નહી કરૂં તો પછી? હમણા મરકીએ પાછું ડાચું વકાસયું ચ, તે જાણેચ કેની?

નવાજ—અરે હરવઈરે તું! મુંગી મુંગી ઝારવા ઝુરવાનું માંડી વાળોને હજી કચરો કુટો ને અખેતર ઘેરમાં રેહેવા દે, કે મરકી કોઈ દહાડે થાયજ નહીં! જાણેચ કેની ડાકટર વેર સું કેહેચ તે? તે તો કેહેચ કે જેટલાં લોકો વધારે ગલીચ તેટલાં વધારે તનદરોસ્ત ને સુખી! નહી તે લોકને મરકીનો ધુજારો ધખારો લાગે કે નહી કંઈ બીજું દુખ દરદ થાય! વાસ્તે મુંગી મુંગી ઝારવાને સાફસુફ કરવાનું મુકી દેને કંઈ બીજું કામ કર!

THE GREAT CIVIC CIRCUS—A STUNNING FEAT ON THE BIKE.

Proving what control the biker can keep on the machine !

[The Civic Father has been spending money right royally for plague work, giving bonuses, raising salariess, and sanctioning works which can conveniently stand over till better times prevail, and the Government in their turn have asked him to provide Rs. 12,000 more for Police Charges next year. And all this when the Civic Father has been compelled to put up the rates and taxes to their maximum limit, thus putting the poor ratepayer of Bombay to severe straits.]

મુંબઈનો ગંજાવર શેહેરી સરકસ—બાઈસીકલ ઉપરની એક હેરતભરેલી કસરત !

બાઈસીકલ પર સ્વારી કરનાર પોતાની સાઈકલ પર કેટલો મોટો કાબુ રાખી શકે છે તેનો આ પુરાવો કાંઈ જેવો તેવો નથી હો !

[શેહેરીબાવા મરકીનાં કામ માટે છુટે હાથે નાણાં ખરચયા જાય છે ; તેઓ બોનસો આપવા, પગારો વધારવા અને વધારે સારો વખત આવે તેટલાં સગવડથી મુલતવી રાખી શકાય એવાં કામો મંજુર કરવા લાગયા છે. તેજ વેળાએ સરકારે પણ આવતાં વરસ માટેના પોલીસ ખરચ માટે રૂ ૧૨૦૦૦ શેહેરીબાવા પાસે વધારે માગયા છે. જે વેળાએ કર વધતામાં વધતી હદ ઉપર લઈ જવાની અને ગરીબોની સ્થીતી વધારે મુશકેલ બનાવવાની શેહેરીબાવાને ફરજ પડી છે, તે વેળાએ આ સઘળો છુટો ખરચ કરવામાં આવે છે.]

OH! THE MATERAN PONY!

Poor Ponialal! For the first time in his life he rides a pony, and finds himself hoisted in midair! The Ghorawalla is nowhere, not a single human soul about, and the bungalow five miles distant! Pleasant, isn't it?

વાહરે માથેરાનનું અસીલ ઘોડું!

ગરીબ બીચારા પાણીયાલાલ! પોતાના બાપ જનમ મહી પેહેલી વાર ઘોડે ચઢી તેઓએ માથેરાનનો ડુંગર ચઢવા માંડયો. પણ આ શી બલા! હજી તો તેઓ પુરા અડધે રસ્તે ગયા નહી તેટલાં તેમનાં ઘોડાંએ "કાણું ઘોડું ને કડકડું." ના જેવાં લખણ દેખાડવા માંડયાં, અને ગરીબ બીચારા પોણીયાલાલ હવામાં અધર ઉડી ગયા! ઓઈ! ઓઈ! ઓઈ! નખોડનો ગયો ઘોડાવાળો પણ કોણ જાણે કયાં પોતાના મસાને ગયલા દાદાની ખબર લેવા ગયો છે, તે કેઠે તેની ગંધ નસલ દેખાતીજ નથી! વળી આસેપાસે પણ કાળું કુતરૂં એ ન મળે! અને બંગલો તો હજી પાંચ માઈલ દુર છે! માથેરાનની આ મજાહ કાંઈ જેવી તેવી છે, હેં એ, અલેઆ પાણીયાલાલ!

THE PLAGUE AND THE BOTTLE.—NO. 2.

Mr., Mrs. and Master Shamla Bhat, after a few doses of the plague-preventive mixture! A study for a physiognomist and a temperance lecturer!

મરકી અને બાટલી.—નાο ૨.

મરકીનો હુમલો અટકાવનારં બબાનાં અઊષધના થોડાક ભાગ પીધા પછે, મીસ્તર, મીસીસ અને માસ્તર શામલા ભટનાં ચેહેરા ફેરફાર તો જુવો! કેમ, એકાદ ચેહેરાપારખુ કે દારૂ નીષેધક મંડળીના એકાદ ભાષણકરતા માટે અભયાસ કરવા લાયક આ નમુનો છેને?

ON THE ALERT!

[The Indian Government has been very vigilant over the doings of the Mad Fakir, who has created a good deal of disturbance on the trans-frontier.]

હુશીયારીમાં !

[સરહદ તરફ ઘણું તોફાન મચાવનાર ગાંડા ફકીરનાં કામો ઉપર હીંદી સરકાર ઘણી સાવચેતીથી ધયાન આપવા લાગી છે.]

'A 'XMAS DINNER!

[The Indian Treasury will be relieved of the burden of about a crore and a half of rupees, which is now taken by the Home Government for work with which India has no concern.]

ક્રીસમસનું એક ખાનું !

[જે કામો સાથે હીંદને જાણવા જેવો સંબંધ નથી તેમના સંબંધમાં હીંદી સરકાર પાસે ઈંગલંડની સરકાર દર વરસે આસરે દોઢ કરોડ રૂપયાની જે રકમ લેતી આવી છે, તે રકમનો બોજો હીંદી તીજોરીને માથેથી હવે દુર કરવામાં આવનાર છે.]

OH! MY GHEE!

"It's all out, and I'm doomed to death!"

[The report of the Select Committee on the Ghee and other Food Adulteration Bill has been generally approved.]

અરે ! મારાં ઘી ઈ ઈ ઈ !

"ઓઈ ! ઓઇ ! ઓઈ ! આ મારૂં ઘી બધું નેકળી ચાલ્યું ! અને હવે તો હું ખચીત મશાને ચાલ્યો જવાનો !"

[ઘી તથા ખોરાકીની બીજી જનસોમાં ભેળસેળ થતી અટકાવવા માટેના ધારાના ખરડા વીષેનો સીલેકટ કમીટીનો કરેલો રીપોરટ સામાનય રીતે પસંદ કરવામાં આવયો છે.]

OUR HEALTH OFFICER'S LATEST FAD.

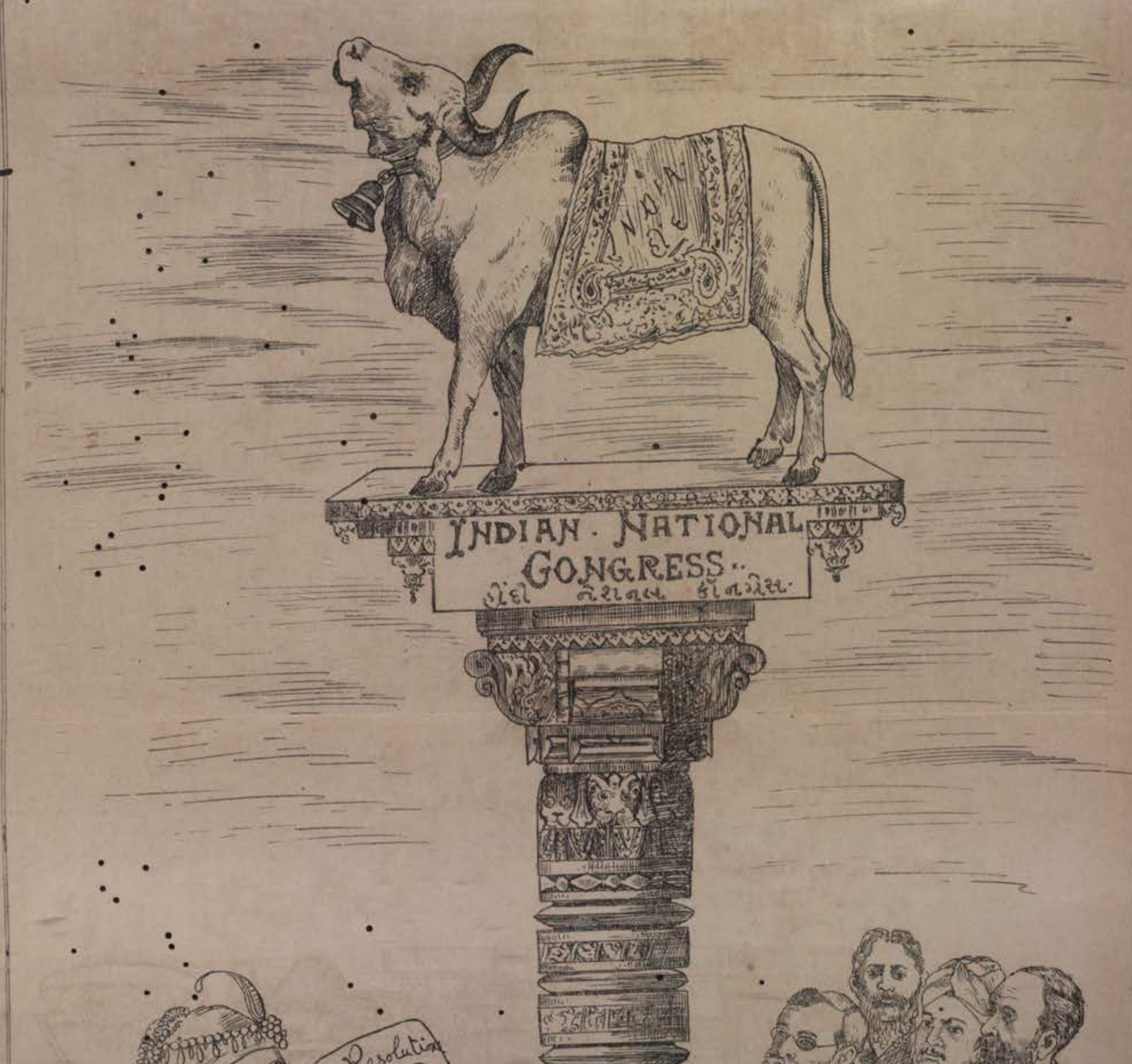
SAKOOBAI—Look here, Pandya, you 'ven't swept the floor clean!

PANDYA—No use doing so m'am! The more unclean and filthy the floor the less chance of plague! Ask Weir Saheb, if I'm wrong!

આપણા હેલ્થ આફીસરનો નવો ઓરંગો.

સકુબાઈ-કાયરે પાંડયા, કાંઈ આંધળા બાંધળા આહેસકીં કાય ? હયા ખોલીન્તીલ કચરા બરાબર નાહીં કાઢલા ?

પાંડયા-પણ કશા કરીતાં કચરા કાઢલ પાહીજે, બાઇ સાહેબ ? હા તર ઘરા મધેં જીતકા કચરા વગેરે ઠેવીલ તીતકા ચાંગલા ! તયાં પાસુન મરકીચી ધાસ્તી કમી રાહીલ ! પાહીજે તર વેર સાહેબાનાં વીચારૂન પાહા, મી જર ખોટેં બોલત અસેન તર !

“PATIENCE ON A MONUMENT.”

The Fourteenth Indian National Congress: Madras, 28th, 29th and 30th December, 1898.

“ સબુરીનો સ્તંભ. ”

ચઉદમી હીંદી નેશનલ કાનગ્રેસ: મદ્રાસ, તા૦ ૨૮ મી, ૨૯ મી અને ૩૦ મી ડીસેમ્બર, ૧૮૯૮.

A FIVE YEARS' VICEROYALTY; OR, A PEEP INTO THE CAREER OF H. E. THE RETIRING VICEROY.—NO. 2.

MISS LIBERTY IN DANGER.

પાંચ વરસનો વાઈસરૉયનો અમલ; અથવા, વીદાય થતા વાઈસરૉયની કારકીરદીમાં એક ડોકયું.—ના૦ ૨.

મીસ લીબરટી (છુટાપણું) ભયમાં.

A FIVE YEARS' VICEROYALTY; OR, A PEEP INTO THE CAREER OF H. E. THE RETIRING VICEROY.—NO. 1.

THE FORWARD POLICY AND WHAT IT MEANT TO THE POOR PATIENT OX.

પાંચ વરસનો વાઇસરૉયનો અમલ ; અથવા, વીદાય થતા વાઇસરૉયની કારકીરદીમાં એક ડોકયું.—નાં૦ ૧.

સરહદ આગળ વધારવાની રાજનીતીથી ગરીબ સબુરીવંતા બળદીયાના જીવપર થયલો જુલમ.

THE WOES OF A PLUCKED CANDIDATE !

FIANCEE—Why so sad, so downcast, love !

FIANCE—Haven't you heard ? They've plucked me in the P. E. ! I'm a plucked idiot for the sixth time ! And our wedding so near !

FIANCEE—So distant, you mean. Pa won't allow it. He always says it's a wonder any fellow can accept a plucked goose for a son-in-law !

પરીક્ષામાં નાપાસ થયલા ઉમેદવારનાં સંકટો.

અદરાયલીબાઈ–કેમ લવ, કંઈ ઘણા દલગીર, કંઈ ઘણા ઉદાસ જેવા થઈને બેઠાચ !

અદરાયલાભાઈ–તો તેં જાણ્યું નથી કે હું પાછો પી. ઈ. માં પલક થયો તે ! જોની હું ઈડીયટ જેવો ઈડીયટ પાછો છઠી વખત પી. ઈ. થતો રેહી ગીયો ! ને આપરાં લગન તો છેક નજીક આવી પુગાંચ ! તારે હવે કેમ કરયે ?

અદરાયલીબાઈ–હવે લગન થતાંજ રહયાં ! હવે તો કોણ જાણે કાહારે તે થસે. મને તો નહીં લાગતું કે તમે કેહુવોચ તેમ એક "ઈડીયટ" ને મારા બાવા પોતાનો જમઈ કરવા કબુલ થાય !

PLAGUE ON THE BRAIN !

(A Scene from life.)

A half dead mouse on the floor, and poor Ponialall is terror-struck. "O-h! Alee-e-e-e! Adha dha-dha-dha-dha ! I think I'll die this moment ! The mouse has given me the plague"!

[*Poor bool! He allows himself to be inoculated with fear, but not with Serum.*]

ભેજાં પર મરકીની અસર!

[ખરી જીંદગીમનો એક ચીતાર.]

એક અધમુવો જેવો ઉંદર જમીન પર ચાલતો જણાયો, અને ગરીબ બાપડા પોચાપચાક પોણીચાલાલનાં હોંસલા લેવાઈ ગયા !

"ઓ અલીઈઈઈઈ ! અરે અ–ધ–ધ–ધ–ધ–ધ–ધ–ધ–ધ ! અલીઈઈઈ ! આ શાંભળે છે કે એએએ ! આ હું મુવો છુટો ! આ–આ મને ગાંઠયો ભરાઈ ગયો રે મારા બાપ ! અને આ હું સુનાપોર ચાલયો રે, અલીઈઈઈ ! અ–ધ–ધ–ધ–ધ–ધ–ધ–ધ–ધ !

[પીતયો પોણીચાલાલ ફીકર ચીંતાએ અધમુવો થઈ જાય છે, પણ હાફ્કીનની રસી મેલાવીને જીવવા માગતો નથી !]

THE MISERIES OF DR. KARKABALOO.

Mrs. Karkabaloo.—No trip to Khandala, dear? How disappointing!

Dr. K.—Can't help it, love! Such a falling off of patients!

Mrs. K.—With the plague incresing too! How strange!

Dr. K.—That's it. As the plague goes up, the patients go down! The moment their temperature rises, their confidence in us falls! That's the rule of plague! And to make matters worse, I had to report a couple of cases the other day, and the beggars have since cut me.

Mrs. K.— Served you right! It is not your business to report, but to cure or kill such as fall in your way. You're a Doctor, not a reporter!

ડાકટર કરકાબાલુ ઉપરબી કેવી કેવી આફતો ગુજરે છે!

[વધુ માટે જુવો પાનું ૭૦૦ મું.]

FATHER TIME'S CYCLE CARNIVAL NEXT WEEK.

Hoor-r-r-ray! Hip, Hip, Hoor-r-ray! Three times three and another three for the infant prodigy!

આવતે અઠવાડયે વખત બાવાનો સાઇકલનો તમાશો.

હુરરેઅઅઅઅ! પીટ પીટ પીટ હુરરેઅઅઅઅ! આ બચુકલા ખેલાડી માટે ત્રણવાર હુરરેઅઅઅ!

MISTER Punch was in his Sanctum,
Spinning yarns so funny;
Mistress Punch was at his elbow,
Feeding him with honey;

when there came a gentle knocking, and the opening door revealed a noble figure, brimful of promise and eager for fulfilment, till that moment known to us only through the camera and the press. Stopping her palaver and dropping a curtsy, the dear, little flatterer by our side withdrew, and Lord Punch of Frere Road stood bowing to Lord Curzon of Kedleston.

"Pardon the interruption, Friend," began his lordship, "I was not aware you were so agreeably occupied. But let not my impatience, natural if somewhat indiscreet, surprise you, nor this early visit a week before my time. I was burning with the desire to make your acquaintance before making myself known to your people, and I have come to you across the main on the wings of love."

"Love, they say, defies locksmiths," we replied laughing; "Yours, boundless as the sky, unchanging as the sun, annihilates time and space. Come how and when you may, you are welcome. For, even our enemies (and it will grieve your loving heart to know that we have enemies both without us and within) even our enemies cannot say this of us that we are inhospitable to the most casual stranger, or ungrateful for the lightest favour. Your visit chances well We're busy stock-taking—"

"I see. Calling up memories of past pleasures, reminiscences—"

"Remi-nuisances rather! Pardon the pun," we added, "it will come up in spite of us. Nor is it, in our present condition, inapt. The past three years have been more or less of nuisances, and it is more pains than pleasures that we have to recall. The plague, in the third year of its existence, still grinds its teeth at us, famine has never been wholly absent, war-clouds hang overhead, and the earth trembles under foot."

"An uncommon combination of malignant influences! I admit that you have been sorely tried."

"No nation, sorelier. Tried by Nature and by man, and by the latter even more ruthlessly than by the former. O the days of 'wearying hopes and passionate anguish' that we have passed through! From the moment that pestilence threw its pall over us, more particularly from the dark night in which our Jubilee festivities were dashed with the sudden taint of blood, we have known no peace of body or of mind. Misunderstood and misrepresented: abused, slandered and insulted: charged with unworthy motives: our loyalty suspected: our most constitutional and cherished institutions decried: our liberty of thought and speech curtailed: our Press (we mean of course the honest part of it that throbs with the people's feelings and speaks with the people's voice) unnecessarily and undeservedly burdened with new-made fetters: our education itself found fault with and sought to be lowered: we still have borne all our troubles patiently and unmurmuringly,

in the firm belief that British sense of justice and fair play will prevail at last, and in the hope that you may succeed in setting matters to rights again, that like another Ripon—"

"I am a Curzon and will remain a Curzon. All the same, there are ways, I expect, of understanding, and being understood. Remember that

'The soul's dark cottage, battered and decayed,
Lets in new lights through chinks that time has made'—

the new lights that I have flashed across the waves to you : *Courage and Sympathy*. At the same time that I hope to find Courage to grapple with the many problems that confront the ruler of this vast empire—' problems that bewilder by their dimensions and perplex by their complexity'—I shall expect to find in you the courage that befits a nation—the courage to face your difficulties and troubles, and by constitutional means, to mend or end them. I hope to bring you equal ' sympathy with the Moslem, the Sikh, the Parsee, and the Hindu,' and I shall expect the Hindu, Parsee, Sikh, and Moslem to meet me on my own ground and return sympathy for sympathy."

"Fine words these, my lord, if (pardon us) they be not, like most fine words, only

'Rich windows that exclude the light,
And passages that lead to nothing.'

Sympathy is exactly what we want, and exactly what has been denied to us. Not that we have never known it. We should be ungrateful if we did not admit that occasionally we have received it in ample measure, and we have then wept sympathetic tears ; but only in stray cases, like oases in the desert. Now that you have been pleased to promise it, we can only hope that you will draw it fresh from the ' sacred source' of it within you, and not from crabbed and withered surroundings, not from sordid scribes, not from subsidised sheets, not from some of our own countrymen, our kith and kin, who, though of the soil, soily, delight in calling themselves ' aliens :' ultra-loyalists, who read sedition in our just hopes and treason in our honest aspirations, and by breeding discord between race and race, seek to curry favour and win their way to doubtful name and fame. Your courage has inspired us with the like courage, and we have almost begun, even at the threshold of your career, to take a cheerful view of our destiny, remembering that

'If roses have withered, buds have blown :
If rain has fallen, winds have dried :
If fields have been ravaged, seeds are sown :
And To-morrow lives, if To-day has died.

For all things are equal here upon earth :
'Tis the ashes of joy that give sorrow her birth :
And sorrow's dark cloud, after louring awhile,
Or melts, or is brightened by hope to a smile.

Where the death-bell tolled, the merry chime rings :
Where waved the cypress, myrtles spread :
When Passion is drooping, Friendship springs,
And feeds the Love which Fancy bred.'

One word more. You have gained the ambition of your early life to ' exchange Kedleston in England for Kedleston in India.' Now that you have secured your Indian Kedleston, may we hope that you will make it, in everything else as in appearance, your native Kedleston, surrounded by the pure, unfettered air of Merry, Old England."

"So be it. One last promise, and I shall keep it. If I can do ' nothing to add to the glory, I shall at least do nothing to detract from the *credit*, of my native country.' Let us forget the past, or remember only so much of it as shall serve for guidance in the future, and turn a new leaf."

"With all our heart," we answered, as, bowing his lordship out, we placed in his willing hands the honest labour of a twelve-month,

Our Tenth Volume.

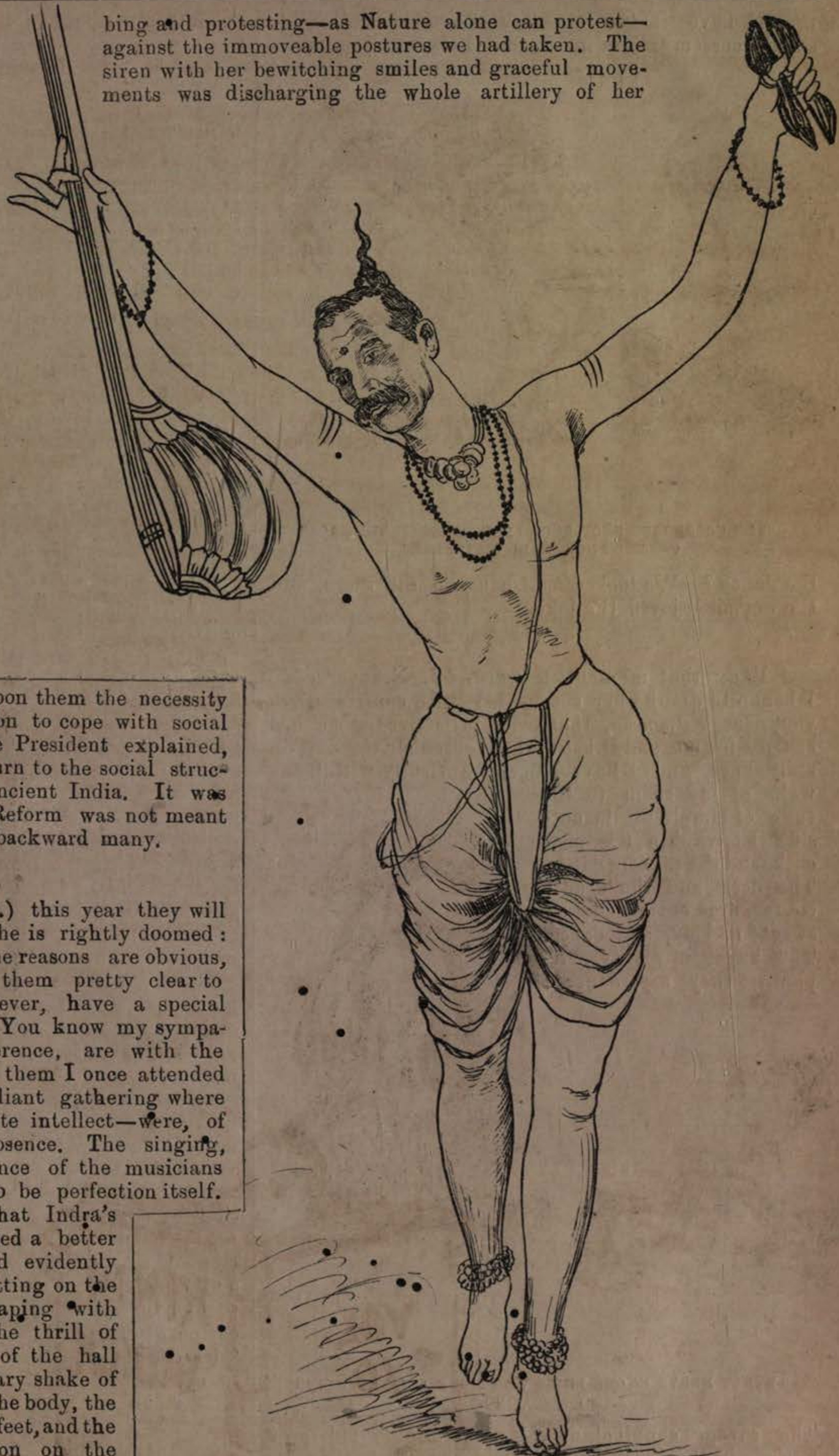
CHOW-CHOW.

The Social Conference and the Nautch-girl.

JALANDHAR NATH writes :—Yes, I was present once at the Indian National Social Conference. It is a sight one cannot easily forget. The pick of the liberal-minded, educated, Indians meet under the *mandap* and discuss matters of social well-being. The mission of the Conference, as I gathered at the meeting, is to educate public opinion on social questions throughout the country, and at the end of the year to take stock of the result, and to ask members to make a confession of their errors and sins, and to urge upon them the necessity of self-correction and self-exertion to cope with social persecution. Social Reform, the President explained, meant nothing more than a return to the social structure as it was built up in Ancient India. It was further expounded that Social Reform was not meant for the liberal few but for the backward many.

* * *

I AM glad (continues J. N.) this year they will be at the *Nautch* girl again. She is rightly doomed : I have no sympathy for her. The reasons are obvious, and the Conference has made them pretty clear to the dullest intellect. I, however, have a special grudge of my own against her. You know my sympathies, like those of the Conference, are with the "backward many." To humour them I once attended a *Nautch* party. It was a brilliant gathering where the "liberal few"—men of 'cute intellect—were, of course, conspicuous by their absence. The singing, the dancing, and the performance of the musicians were pronounced by experts to be perfection itself. One enthusiast assured me, that Indra's *apsaras* could not have provided a better entertainment. The siren had evidently bewitched the assembly, squatting on the soft carpet and listening and gaping with rapt attention. I could see the thrill of pleasure passing from one end of the hall to the other, and the involuntary shake of heads, the swinging motion of the body, the beating of time with hands and feet, and the goose-like, grotesque, expression on the faces of the enchanted listeners. We watched her aerial motion in rapture. Every nerve in our limbs was alive and throbbing and protesting—as Nature alone can protest—against the immoveable postures we had taken. The siren with her bewitching smiles and graceful movements was discharging the whole artillery of her

J. N. "ON THE LIGHT FANTASTIC TOE" ! !

blandishments. I wished, and many others with me wished, we were turned into cold marble then and there rather than not rise

up and have it "on the light fantastic toe." Why should custom restrain me and others from joining in

"THE GOOSE LIKE GROTESQUE EXPRESSION ON THE FACES OF THE ENCHANTED LISTENERS."

the dance? We looked foolish as we sat there, and the woman enjoyed the joke.

* * *

FROM that moment forward, (J. N. proceeds) I began to dislike her species. I will confess it to you, dear *Punchoba*, that even primitive music has charms for me, and it has always roused me to jump up and caper, and I have danced frantically within the walls of my room to the tune of simple music outside. I have seen the peacocks and the pigeons dance. The deer and the deadly cobra are entranced by sweet melody, and dance. The huge, unwieldy, elephant, they say, dances!

"EVERY NERVE IN OUR LIMBS WAS ALIVE AND THROBBING AND PROTESTING."

The savage cannibal does it. The mighty rulers of nations in the West dance. Their wise Rishis do it. In Ancient India,—to which the Conference seeks to restore us,—men and women, noble princes and princesses, danced. Saint Narad danced. They all cultivated the noble art of singing and dancing, and those were days when India was great.

* * *

THESE thoughts swept past my mind as I sat rivetted to the floor, (Jalandhar Nath goes on) when every particle of blood in my veins, revolted and spurred me on to spring up and dance! Surely, said I, singing and dancing was not meant to be monopolised by a siren like this, who is no doubt looking down with contempt upon the unmanly dummies squatting before her moving figure! This is how I came to hate her, though hating any one goes against my grain. Yes, the *Nautch* girl must go.

* * *

THE 12th Resolution of the I. N. S. C. this year (says J. N.) is, I see, going to tackle her. If you have any influence in that quarter, *Punchoba*, could you get some patriotic delegate to look up the books and find out whether Darwin, Spencer, and Huxley, or any other great authority on the Science of Evolution, has anything to say against singing and dancing in the animal kingdom. If music and dancing, according to these high authorities, will not interfere with our social regeneration and eventual rising in the scale of nations, but on the contrary will infuse some vigour and life into us and endow us with grace, ease of manner and refinement, will you, further ask the delegate to amend the Anti-nautch Resolution by proposing the introduction of singing and dancing as part of the education of the "backward many."

"YES, THE *NAUTCH*-GIRL MUST GO."

* * *

THE best Masters of Indian Music are becoming scarce day by day (regrets J. N.), and with their disappearance the art itself is threatened with extinc-

tion. With the destructive work of dooming the *Nautch* girl, let us have something constructive. Let our sons and daughters be taught Indian Music and dancing in schools and at home, if we are to regain some of our pristine glory by going back to the manners and customs of Ancient India—and it is on that line the I. N. S. Conference works;—but if Darwin, Spencer, and Huxley are against music, I won't press the matter, for the modern Rishis of the West are not to be ignored.

* *
*

I. N. S. C., Female Education and Music

FEMALE EDUCATION, according to the I. N. S. C. (continues friend J. N.) must proceed "on national lines," and Panditas versed in Sanskrit are recommended for reading *Puranas* and imparting religious and moral instruction to our females. Instruction in needlework, hygiene, culinary art, and domestic economy, is also comprised in the scheme; but music and dancing, alas! find no place in the programme. In Ancient India, female education would have been considered incomplete without music and dancing. It is to be hoped the "national lines" referred to above extend beyond the region of these degenerate times of modern usage far into the hoary Aryavarata of the Rishis, to which it is the noble aim of the I. N. S. C. to carry us so far as it can!

* *
*

The I. N. S. C. and the Temperance Question.

JALANDHAR NATH proceeds: The Temperance Question is another item of business before the Conference. As the policy of the Conference is to work on the lines of ancient civilization in India, would it not be a good idea to re-introduce the penalties prescribed by the ancients for wine bibbers in India? This is how those, who were partial to the bottle, were dealt with by our uncompromising, puritan, ancestors:—

"With none to eat with them, with none to sacrifice with them, with none to read with them, with none to be allied by marriage to them; abject and excluded from all social duties, let them wander over the earth. Branded with indelible marks, (a vintner's flag on the forehead) they shall be deserted by their paternal and maternal relations, treated by none with affection, received by none with respect: such is the ordinance of Manu."

The sympathies of our High Priests might be enlisted in this cause, and their co-operation sought, with a fair chance of success—as it is intended to secure them in respect of some other measures of reform this year—with a view to lay such offenders by the heels. For the much less offence of drinking a beverage which merely cheers but never inebriates, the sinners, not many long years since, were hounded to the verge of despair, and at last escaped by sacrificing their moustaches and undergoing penance and purification. I refer, of course, to the Panch Howd Mission Tea Party at Poona. It is time Manu's ordinances were rigidly enforced. More on this subject *anon*.

FUNNY BITS.

(From various sources.)

The Duchess (who takes a great interest in all her servants, and has a large house-party): "Oh, so you're the new scullery-maid! I hope you like your place?"—New scullery-maid: "No, my lady. I want to leave next week. I cant stand these late dinners. All the ladies as I've ever been connected with have just took a bit of something in their 'auds, and there wasn't all this washing up!"

"Dear Hubby, I'm not like some wives, who make a fuss of their husbands just to get a new bonnet out of them, am I?"—"I hope not, dear."—"Of course I'm not, darling; I wouldn't. But, hubby pet, mother says I want a new dress dreadfully, and I said I didn't like to ask you for one, because you're such a dear, kind, generous old boy—only——" [She got it.]

Scene—A Booth in the Wild West. The curtain has just fallen on the first act of "The Pirates of the Pacific."—Author: "What is the audience shouting for?"—Manager: "They're calling for the author"—Author: "Then hadn't I better appear?"—Manager: "I guess not. They've got their revolvers in their hands!"

Golfer, whose ball has lodged under stone, has had several unsuccessful shots, and finally, with a tremendous stroke, smashed his club.—Old man: "You put me in moind of my old jackass."—Golfer: "What d'you mean, you idiot?"—Old man: "Yer've got more strength than knowledge!"

Racy of the Soil.—Our Champion Idiot is reported to have entered into an unsuccessful speculation in connection with the Cesarewitch. But he did not see the race run. "No," said he, in his epigrammatic manner; "what was the use of carrying coals to Newmarket?"

Beginning Early.—Dorothy: "Oh, mamma dear, every day, when I go to school, a naughty little boy *will* kiss me!"—Mamma: "Well, darling, you should run away."—Dorothy: "Well, but—*suppose he didn't run after me?*"

"Doth not a meeting like this make amends?"—Punch (landlord of the Two Cross Flags): "Fill up, my hearties! It looks like 'dirty weather' ahead, but you two—John and Jonathan—will see it through, *togeather!*"

He (alluding to "aged" spinster in mid-distance flirting with young Dash): "Miss Elderbey is very sensitive about her age, isn't she?"—She: "She ought to be quite used to it by this time."

Horticultural.—Daisy (to her father's gardener): "What do you call those flowers, William?"—William: "Them be 'ollyoxes, missie."—Daisy: "No, William, not hollyoxes—hollyoxen."

On Tour.—Heavy tragedian: "Do you let apartments to—ah—the profession?"—Unsophisticated landlady: "Oh, yes, sir. Why, last week we had the performing dogs here!"

Prince George of Greece (High Commissioner of Crete): "The Turks gave us a jolly good thrashing for trying to get this island at first. But I've got here all the same!"

A HEARTY WELCOME AMIDST CHEERS, SMILES AND SUNSHINE.

The sun was shining brightly when Lord Curzon left England for India. The sun shone in all its splendour when his Lordship landed on Friday morning in Bombay. A happy omen and exactly a repetition of what happened when Lord Ripon landed in Bombay.

["The sun was shining brightly, and it was felt to be a good omen that the outgoing Viceroy should leave accompanied by smiles and cheers and sunshine for the great dependency which has been so sorely tried of late by war, pestilence, and famine, but which will receive her new ruler under auspices which are at least favourable to the prevalence of a happier state of things during his administration."—"Overland Mail, Dec. 16.] (*Hindi Punch*, 1st Jan., 1899.)

ખુશહાલીના આવાજો, હસ્તા ચેહેરાઓ અને સુરજનાં પ્રકાશીત કીરણો વચ્ચે ભલે પધારો મુંબઈ શેહેર.

[હીંદ આવવા માટે જ્યારે લોરડ કરઝને ઈંગલંડ છોડયું તયારે સુરજ પુર તેજમાં પ્રકાશતો હતો; જ્યારે તે નામદાર ગયા શુક્રવારની સવારે મુંબઈના કીનારે ઉતરયા તયારે પણ સુરજ પોતાનાં પુર દમામમાં પોતાનાં તેજસ્વી કીરણો ફેંકતો હતો. આ શુભ શુકનભરેલો અને મહાભ્યતાપી માજી વાઈસરાય લોરડ રીપને જે વેળા મુંબઈના કીનારા પર પેહેલવેહેલો પોતાનો પગ મુકયો તે વેળા બનેલા બનાવને મળતોજ દેખાય છે.]

["તે વેળા સુરય પ્રકાશતો હતો જે બનાવને તયાં હાજર થયલા ઘણાઓએ સારા શુકન તરીકે લેખયો હતો, અને કેટલાકોએ એવું મત આપયું હતું કે હસ્તા ચેહેરાઓ અને ભલી દુવાઓની સાથે સુરયના પ્રકાશના શુભ શુકન થયલા હોવાથી એવું ધારી શકાય છે કે, તે નામદારના કારોબાર હેઠળ લડાઈ, મરકી અને દુકાળથી

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 15th and 22nd December:—Mr. Snow has left us, transferred to "fresh fields and pastures new," and we are sorry for it, for this is one of those partings that leave behind them a sigh of regret. Our Commissioner for upwards of three years, he has throughout so carefully guarded our interests, so tactfully avoided all friction, so skilfully managed to

AN EXEMPLARY MUNICIPAL COMMISSIONER.

sail clear of high-handed arbitrariness, as to have left claims on our gratitude and esteem which will not be easily forgotten. To his honour, it must be remembered too that his passage lay through rough paths, that he has had to steer our frail bark through unheard-of and unprecedented dangers and in the most trying and anxious times that a municipality can experience; that he has weathered many a storm, realising all the while, unlike some of his predecessors, his own "constitutional position" with reference to ourselves, and keeping "strictly within his own bounds without once trying to encroach upon our functions." Such a man was bound to succeed, and Mr. Snow has succeeded in proving himself to be an "exemplary Municipal Commissioner." One by one,

"BOWING SUBMISSIVELY."

from Leo downwards, we unburdened ourselves of our just appreciation and natural regret. What else could we do?

> "To know, to esteem, to love—and then to part,
> Makes up life's tale to many a feeling heart!

The lamentable financial excesses of the last Plague Committee are matters of history, and it will be remembered that some little time since we requested the Government to place plague-administration into proper hands, in other words, into our hands. The result was that the Commissioner was put in charge, but responsible, not, as he should be, to us, but to the Government—an anomalous position which Leo, with his usual fearlessness, characterised as "utterly illegal, inconsistent, and unconstitutional," notwithstanding that the Government had been assured by their legal advisers that their action was right and proper. Here were limbs of the law opposed to each other—the Government solicitor against Leo, and we naturally preferred to stand by the latter. With him, while bowing submissively to the orders of Government, we were constrained to affirm and reaffirm our opinion of their undoubted illegality.

"*Good-bye to sanitation!*" Perplexed and pained, we turned in the direction of the speaker to find out if it was not a personal remark, and if there wasn't going to be another parting. Snow and Sanitation—would be an uncommon deprivation. But no. It was only Dr. Sanitation's emphatic manner of sounding the note of alarm, and when he said: "Good-bye to sanitation," he only meant that the farewell would have to be said unless overcrowding in houses was abated. We were all agreed that overcrowding was a "curse" and the fruitful source of plague and other deadly distempers. But how to remedy the evil? There seemed to be one way—

"SOUNDING THE NOTE OF ALARM."

to turn the people out into the streets. But Mr. MacDonald and other soft-hearted members would not hear of it. It would be too cruel, they said, and the remedy would be worse than the disease; better provide ampler house-accommodation.

Stuff and nonsense, said Mr. Unvala. Away with sentimentalities. A few convictions before the magistrate, and there you are. (*A voice:* And where will the poor be?)

Yes, answered Dr. Sanitation, use firmness, and the thing is done. It is absurd prating of house-accommodation first, before the necessity for it has been shown to demonstration. Turn hundreds, thousands, as many as are found huddled up in nasty black-holes, out into the streets, and the keen, greedy house-owner will see and seize his chance at once. Create the demand, and the supply will follow. Let the people shiver in the cold, and houses will grow up like mushrooms.

We admired the ingenuity, even if we could not reconcile ourselves to the apparent inhumanity, of this bold measure based on the Penny-in-the-slot system; and the imagination revelled in the gorgeous spectacle of myriads of houseless *out-castes* basking in the sunshine of hope and shivering in the damp dew of despair, while Dr. Sanitation and Mr. Unvala flaunted in their faces the cheering legend, "your houses built while you wait,"—ever so long outside!

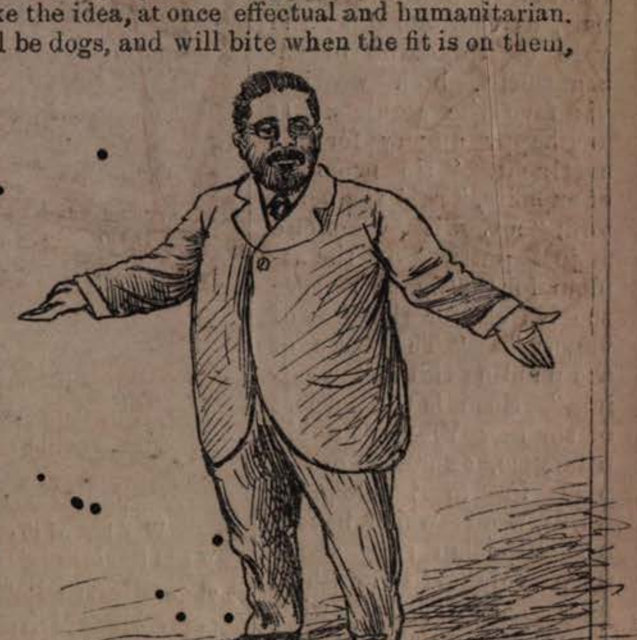
So many dogs killed every year by the Police, said Dr. Gas, and yet so many deaths from dog-bites! Let us go to the Government and ask for a short

"STUFF AND NONSENSE!"

act, not to make short work of dogs, but to prevent them from biting by muzzling them.

I like the idea, at once effectual and humanitarian. Dogs will be dogs, and will bite when the fit is on them,

"SO MANY DOGS KILLED EVERY YEAR."

even as evil-minded men will slander. By all means, muzzle both—biting dogs, and foul-tongued men.

CHOW-CHOW.

New Year's Greetings.

May this morning's Sun rise bright and cheerful, and dispel the dark mist, so long lingering over this fair continent, casting gloom everywhere and engendering doubt, dread and despair all around! May this day's Sun blaze out with healing power, and scorch all lurking evil in the land, and may the year 1899, which the Sun ushers in to-day, prove to all a year of Peace, Progress and Plenty! Mr. *Hindi Punch* wishes his readers

A Happy and Prosperous New Year.

* * *

The Viceroy Designate.

HINDI PUNCH, whenever called upon to act as a public exorcist in times of panic, has invariably resorted to his two infallible amulets—"Love" and "Sympathy." *Punch*, as he cordially welcomed Lord Curzon, and his amiable and charming consort, on Friday morning, was delighted to find the lucky pair, as they stood at the gate of this land of enchantment, both wearing his favourite amulets. It is a happy augury for this continent. "No promises of exploits," said the noble lord; "no praises when one is just putting on the armour for the fight: reserve the laurels for the time of victory." "The taste of the pudding lies in the eating." Such is the purport of the new Viceroy's noble utterance, expressed otherwise in most eloquent words, words which have a true Riponian ring about them. May His Lordship, fully equipped with *Punch's* amulets, in the fulness of time, win his laurels and enslave the grateful and ever-melting hearts of the Indian peoples as did Ripon the Good on leaving the shores of Hindustan!

(Hindi Punch, 1st Jan. 1899.)

THE VETERAN PARSEE CRICKETER.

Wielder of the willow, with unrivalled power, strength and energy; the admiration of the world! May success crown his efforts!

[A cricket match will be played in Bombay on the 2nd and 3rd Jan., between Lord Sandhurst's team, comprising of European and first class Parsee cricketers, and a mofussil team.

The Indian National Congress yesterday passed the following resolution:—This Congress again expresses its full and undiminished confidence in Mr. Dadabhoy Naoroji as the representative of the people of India, and hopes that he will be re-elected by his old constituency of Central Finsbury or any other Liberal Constituency.]

(Hindi Punch, 1st Jan., 1899.)

ઉસ્તાદ પારસી ક્રીકેટર.

કોઈથી પણ હરીફાઈ નહી કરી શકાય એવું બળ, શકતી અને ચાલાકી પોતાની રમતમાં દેખાડીને આ ક્રીકેટના પારસી પેહેલવાને આખી દુનયામાં નામદારી અને કીરતી મેળવી છે! તેનાં કામમાં સદા ફતેહ તેનો સાથી રહો!

[તા૦ ૨ જી અને ૩ જી જાનેવારીએ મુંબઈમાં યુરોપીયન અને ચુનંદા પારસી ક્રીકેટરોથી બનેલા લોરડ સેંડહરસ્તના એક ટીમ અને મોફસીલના એક ટીમ વચે એક મેચ રમવામાં આવનાર છે.

હીંદી નેશનલ કાનગ્રેસે ગઈ કાલે નીચલો ઠરાવ પસાર કીધો હતો:—હીંદના લોકોના પ્રતીનીધી તરીકે મી૦ દાદાભાઈ નવરોજી જે સંપુરણ અને સેહેજ પણ કમતી નહી થયલો વીશ્વાસ ધરાવે છે તે વીશ્વાસ આ કાનગ્રેસ એકવાર ફરીથી પાછો જાહેર કરે છે. અને આશા રાખે છે કે તેમને સેનટ્રલ ફીનસબરી વીભાગ તરફથી અથવા હરકોઈ બીજા લીબરલ [illegible]

(હીંદી પંચ, તા૦ [illegible])

WHICH WAY?

[" Two paths lie before the rulers of India—the path of Freedom, the path of Autocracy."—*Mr. Alfred Webb in "India."*]

Mr. Punch—This is the right path, my Lord. Straight on as far as you can go, and you will find the Haven of Popularity at the end!

[Lord Curzon of Kedleston, the new Viceroy, landed in Bombay on Friday, the 30th Dec., 1898, and received a splendid reception.]

(*Hindi Punch, 1st Jan.*, 1899.)

કયો રસ્તો લેવો ?

[હીંદના રાજકરતાઓ આગળ બે રસ્તા પડેલા છે—એક "છુટાપણા" નો અને બીજો "આપખુદ રાજ" નો.—"ઈનડીયા" પત્રમાં મી૦ ઓલફ્રેદ વેબ.]

મી૦ પંચ—મારા લૉર્ડ, આએજ ખરો રસ્તો છે. તમે જ્યાં સુધી ચાલશો ત્યાં સુધી તે તમોને સીધો ને સીધાજ મળશે, અને તેનાં નાકે આવી પુગતાં તમોને "પ્રજા પ્રીતી"નું ખરી આસાએશ અને સુખચેન આપનારૂં બંદર દેખાશે !

[નવા વાઈસરોય લોરડ કરઝન શુક્રવાર તા૦ ૩૦ મી ડીસેમબર ૧૮૯૮ ને દને મુંબઈમાં પી૦ ઓ૦ કંપનીની મેલ સ્તીમર "અરેબયા" મારફતે આવી પુગા હતા, અને તે નામદારને પ્રજાએ ભારે હરખ અને માનભરયો આવકાર આપયો હતો.]

(હીંદી પંચ, તા૦ ૧-૧-૯૯.)

A WELCOME MESSAGE ACROSS THE SEA

(WITH THE COMPLIMENTS OF THE MERRY SEASON TO MY LADY HIND.)

In reply to the address of the Bombay Municipal Corporation on Friday last at the Apollo Bunder, Lord Curzon, reiterated and emphasised the noble sentiments he lately expressed at Derby. Addressing the audience there he had said, "If he were asked what were the two qualities which appeared to him to be most essential for the adequate discharge of those duties, he would reply, "Courage and Sympathy" (cheers)—courage to grapple with the many problems that arose in Indian government, problems that bewildered by their complexity even more than they overwhelmed by their dimensions—sympathy with the Moslem, the Sikh, the Parsee, the Hindoo---sympathy with every race and class and creed, from the native Prince who occupied a throne that was secured to him by his loyalty to the Sovereign power, to the humble peasant who drove his furrow through the soil in mute reliance on that remote, overmastering power of the existence of which he was but dimly conscious, but which was to him a security of his industry, his property, and his life. (*Hindi Punch*, 1st *Jan.*, 1899.)

હીંદી મહાસાગરને પેલે પારથી આવેલો સંતોષ અને ખુશહાલીથી ભરપુર સંદેશો.

(ક્રીસમસ અને નવાં વરસની ખુશખુશાલ ખુશનુમા મોસમની હીંદ બાનુને માટે એક વધાઈ.)

[દરબી ખાતે ભાષણ કરતાં લારડ કરઝને હીંદ પ્રતયે જે માયા મોહબત અને હીંમતના ઉમદા વીચારો જાહેર કરયા હતા, તેજ વીચારો ઉપર ગઈ પરમ દને મુંબઈની મયુનીસીપલ કારપોરેશન તરફનાં માનપત્રનો જવાબ આપતાં તે નામદારે પાછા ભાર મેલી તે પાછા બોલી દેખાડયા હતા.] (હીંદી પંચ, તા૦ ૧-૧-૯૯.)

A FIVE YEARS' VICEROYALTY; OR, A PEEP INTO THE CAREER OF H. E. THE RETIRING VICEROY.—NO. 4.

IN THE COILS OF MONSTER FAMINE.

પાંચ વરસના વાઈસરૉયનો અમલ; અથવા, વીદાય થતા વાઈસરૉયની કારકીરદીમાં એક ડોકયુ.—નાο ૪.

દુકાળના ભયંકર રાક્ષસના આંટામાં.

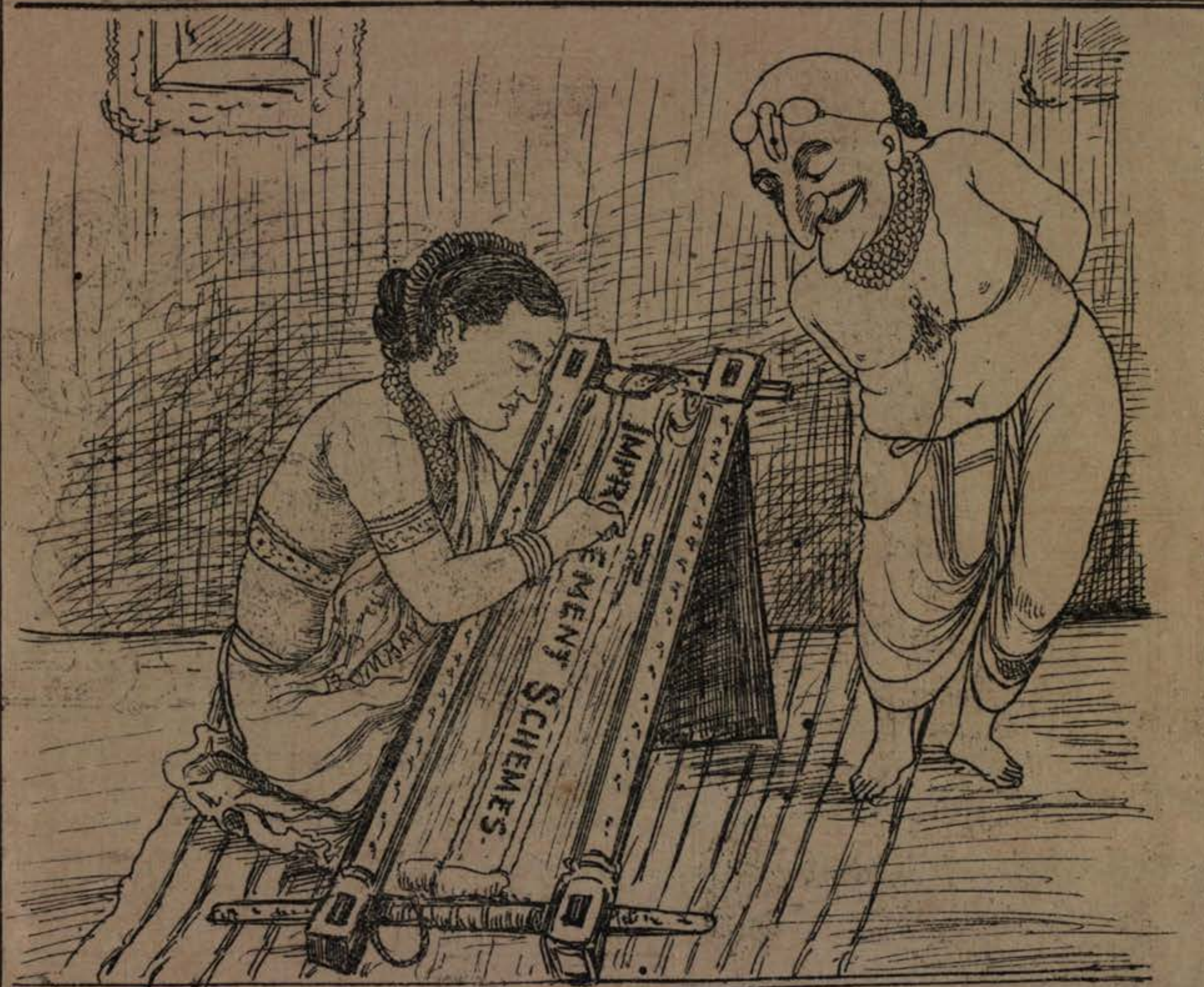

A FIVE YEARS' VICEROYALTY; OR, A PEEP INTO THE CAREER OF H. E. THE RETIRING VICEROY.—NO. 3.

POLITICAL REFORM AND SOCIAL REFORM, (NOTWITHSTANDING ALL THE HITCHES IN THEIR WAY) ON THE PATH OF PROGRESS.

પાંચ વરસનો વાઈસરૉયનો અમલ; અથવા, વીદાય થતા વાઈસરૉયની કારકીરદીમાં એક ડોકયું.—નાo ૩.

રાજદવારી સુધારો અને સંસાર સુધારો (તેમના માર્ગમાં સઘળી હરકતો છતાં) સુધારા અને વધારાના રસ્તા પર.

NEAT AND NICE.

"What are you about dear?"

"Doing a border for my saree for the New Year, papa Punch."

"A lovely border. What a beauty you'll look. God bless you, child!"

[The improvement schemes proposed by the City Improvement Trustees augur well for the sanitary future of Bombay.]

સુંદર શોભઈતું ભરત!

"તું શું કરવા બેઠી છે, મારી પુતલી?"

"નવાં વરસની મારી સારી માટે નવી કોર ભરું છું, પપા પંચ."

"ઘણીજ મનહર, ઘણીજ સુંદર તારી એ કોર છે. ખચીત, તેમાં તું ઘણીજ શોભી રેહેશે. વાહરે મારાં બચ્ચાં, છત્રતી રેહેજે ને એવી ઘણી ઘણી સુંદર કોરો ભરીને તારૂં શરીર શોભાવજે!"

[સીટી ઈમપરૂવમેંટ ટ્રસ્ટે જે શેહેર સુધારાની નવી યોજનાઓ તઈયાર કરી છે, તે મુંબઈની ભવીષ્યની સુખશાંતી માટે બહુજ સારા શુકનથી ભરપુર દીસે છે.]

IN MEMORIAM.
SHAMS-UL-ULEMA DASTOOR SAHEB PESHOTAN BYRAMJEE SANJANA, M. A., Ph. D.,
the High Priest of the Shehenshahi Parsees of Bombay.
Born, Oct. 1829. Died. 26th Dec., 1898.
"......................True religion Is always mild, propitious, and humble."

ભલાની ભલી યાદમાં.
શમસ-ઉલ-ઓલમા દસ્તુરજી સાહેબ પેશોતનજી બેહેરામજી સંજાણા.

MISS BOMBAY AND HER COW.
(*COW* ME, *COW* THEE!)

[The Diamond Jubilee Milk Supply Company, Limited, under the able management of Mrs. Dhanbai Cow-asjee Shroff, is doing excellent work in the direction of supplying pure milk to the citizens of Bombay.]

મીસ મુંબઈ અને તેણીની ગાય.
ગાય વડે હું, અને હું વડે ગાય!

[મીસીસ ધનબાઈ કાવસજી શરાફના બાહોશ કારોબાર હેઠળ ચલાવવામાં આવતી મુંબઈની પ્રજાને ચોખ્ખું દુધ પુરૂં પાડનારી દાયમંદ જુબીલી મીલ્ક કંપની

ON THE FIRST RUNG.

MR. PUNCH.—Bless your little heart, my darling deary! You're a bold one, and seem likely to get to the top with eclat. Never fear, while you're on this ladder, and remember, I'm with you. Together, on to Glory!

નીસરણીનાં પેહેલાં પગઠીયાં ઉપર.

મી૦ પંચ-તારી છાતીને ધન છે, મારા પનોતા લાડકડા! તું બહાદુર દેખાય છે, અને ફતેહની ધુધારી વગડાવતોજ તું મથાળે પોંહોંચી જશે એમ મને લાગે છે. આ નીસરણી પર તું છે તયાં સુધી તો કદીબી બીહીતો ના, મારા બાળ, અને યાદ રાખ કે હું તારો સાથેજ છું. ચાલ, આપણે બંને સાથે કીરતીના મથાળે ચહડી જઈયે!

THE NEW PROPHYLACTICS.

Ponialal.—I say, why the deuce do you clean this place now? You won't get a pie from me, I can tell you!

Ithia.—(Scavenger) Shethjee, the plague is on again and you mustn't grudge a little money. *The Kutchra*—

P.—Nonsense! The *Kutchra* is just what I want. Touch it at your peril I wonder your own Weir Saheb hasn't yet taught you your duty!

મરકીને મારી હઠાડનારી નવી દવાઓ.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૩૪૫ મું.]

LORD CURZON'S ARRIVAL.

Rati.—What a man you are! Half past six, and not ready yet to go out! Why, aren't you going to the Bunder?

Rustom.—Too late now, my dear. The Police won't let our garry pass. All your fault. If now you had left bed an hour earlier! But you must snore till three, and your three hours' toilet is so much labour wasted—on the morning air!

(*Hindi Punch*, 1st *Jan.*, 1899.)

લૉર્ડ કરઝનની પધરામણીને દીવસે.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૩૪૫ મું.]

મરકીને મારી હઠાડનારી નવી દવાઓ.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૩૪૪ મું.]

પોણીચાલાલ–અરે હે બાનકોટી, તું કસાલા અમચા ઘર જવલચા કચરા અઠાં કહારતે? તુલા કોની સાંગીતલા? બગ અઠાં મી તુલા એક પાઈ તરી દેલ નાહે હો!

ઈઠીચો (કચરાપટી)–અરે શેઠજી, ઈતકા તુમી શ્રીમંત મનુષ, આની આરથી દુકાની કાહે બગતાત? અઠાં મરકી ચાલ્લી આહે આની કચરા તો—

પોણીચાલાલ–કચરા માલા કહાડયાચા નાહે, બાપા માજા! પણ માલા તો તે ઠેવાયચા આહે, સમજલા, માજા બાપ! તું તયાલા અઠાં હાથજ નકો લાવું! તુજા વેર સાહેબની તયા સાથી તુલા કાહીજ સાંગીતલા નાહે, હી માલા ફાર આશચરયચી ગોષટી વાહતતે!

લાર્ડ કરઝનની પધરામણીની સહવારે.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૩૪૪ મું.]

રતી–ઓવાય, તમેબી કેવા આળસુના પાદસા છેવો જો કે બસ નહી! સાડા ૭ તો થયા, ને હજી તો તમે ઉભાચ! કાંય પછી એ પાલોપર ચાલવુંચ કે નહી?

રૂસ્તમ–હવે તો ઘણું મોરૂં થઈ ગીયું, ડીયર. તું તારે કપરાં બધાં કાહારી નાખ. પોલીસવારા હવે કંઇ આપરી ગારીને બંદરપર જવા દેસે નહી, એટલે પછી ગયલું ને નહી ગયલું બધુંજ સરખું છે! તું એમબી ને એમબી જરા સકારેથીજ ઉઠતે કેની? તુંને ઉઠારતાં ઉઠારતાં મારૂં પાકીને પલેથર થઇ ગીયું, પણ તુને તો ઉંઘરેટો જ એવો ભરઇ ગીયો કે બસ નહી!

રતી–ઓવાય, પણ તન વાગામાં તો ઉઠી, ને તોબી તમુને ઓછું પરયું કે?

રૂસ્તમ–પણ તન વાગે ઉઠી ને સારા તન કલાક તુને માથું બાંધતાં ને સારી પેહેરતાં થયા, પછી હું સું કરૂં!

રતી–પણ તારે જરા મને વેહેલીજ કાંય નહી ઉઠારી?

રૂસ્તમ–પણ તુંને હીલવીને ને હાંઘોરીને ને બુમ મારી મારીને ઉઠારતાંજ મને બેના તન વાગાની તો! તુંને બે વાગેથી ઉઠારવા માંડી તારે છેક તન વાગે પાટલો ફાવયો! જરા હાથ લગારીને ને જોરથી બાજુપર મારીને ઉઠારૂં કે તું લાગલી કોર વારીને દપ દેતી કે બીજી બાજુએ સુઈ જાય! ને વરી પાછો ઉઠારવા જાઉં કે લાગલી ઉં ઉં ને "બપ્પા જાણુરે!" "રોગ જાણુરે!" કરીને ને કોપરમરીયું મારીને પાછી ઘોંટઇ જાય! પછી હું સું કરૂં? હવે તો ચાલ, તું મુંગી મુંગી કપરાં કહારી નાખ. વાઈસરાય તો અતયાર અગાઉનો વાલકેસર પુગીબી ગીયો હોસે!

FUNNY BITS.

(From various sources.)

THE RETURN OF THE TROUBADOUR.

(His Imperial Majesty the German Emperor sings.)

"Gaily the Troubadour touched his guitar
As he was hastening home from afar,
Singing: 'From Palestine hither I come!
Lady love, lady love, welcome me home!'"

Jones: "My boy, if woman had our intellect she would now be running the Government, and rivalling us in business. She depends on us instead, so that it is clear that our intellect keeps us ahead."—Smith: "Yah, I expect I'd lose mine head midout mine intellect."

True Humility.—Parishioner: "Yes, mum, I do admire the vicar's sermons—that I do!"—Vicar's wife: "I'm so glad! And you really understand them?"—Parishioner: "Me, mum? Oh, no! I wouldn't presume to understand them!"

"Men were Deceivers Ever!"—France: "Well!—between friends—I can only say, the way that Russia has treated *me*—— ! !"—Italy: "Ah! And if I could tell *you* what I've gone through with that Austria and Germany! ! !"

Not satisfied.—It is confidently stated that the German Government favour an expedition to the South Pole. We should have thought that the Kaiser had quite enough to do to look after his own Poles.

He: "Algernon thinks some day he'll marry Miss Bullion—a castle in the air, you know."—She: "Yes, to be sure; what she wants is an heir in a castle."

Our police are very much behind the times in ignoring the telephone. Let them follow the example of the judges and go on *circuit* at once.

No Real Hair.—Young Simkins (to barber): "Are you going to shave up or down?"—Barber (emphatically): "*Down, sir.*"

"Pardon me," as the convict said to the Home Secretary, when he prayed to be released.

Cholera Morbus.—Sick policeman.

A CROSS-EXAMINATION ACROSS THE WATER.

Judge: "I am obliged to question you, General. It is my duty. And now you swear that he is guilty?"

General: "On my honour as a soldier."

Judge: "That is not enough."

General: "Then I swear it on my sword, on my pedigree, on the flag of France!"

Judge: "Still I am not satisfied."

General: "Then I swear it on the graves of my ancestors! You hear, on the graves of my ancestors!"

Judge: "I am sorry to have to say it, but still insufficient."

General: "Then I take the most solemn vow of all—I swear it by my mother! You hear, monsieur, by my mother! I repeat, with tears, by my mother! By my mother!"

Judge: "After that solemn declaration I must adopt the English plan—not unknown at Eton. Will you back up your oath by betting sixpence!"

General: "No, a thousand times no!"

Judge: "And why not!"

General: "Because I might lose my money!"

[Curtain.]

Mistress (engaging cook): "There's one thing I'm very particular about. I cannot on any account allow you to entertain policemen in the kitchen."—Cook: "You may be quite shore I wouldn't do sich a thing, mum. I can't *a-bear* p'leecemen, mum. Father was a Sosherlist!"

Mr. Craner (who has a reputation for caution): "Nothing like knowing your country! I flatter myself no man hereabouts knows the country better than I do."—Miss Cuttemdown: "Ah! I suppose you carry a good *road map*!"

Insinuating.—He (when she kissed her dog): "I envy your dog!"—She (coldly): "I daresay: he's a *thoroughbred puppy*!"

After His Dance.—He: "Er—very few dancing men here to-night"—She: "Yes, I haven't come acrossone yet!"

CONSOLATION.

Scene—At a Yeomanry Ball

Little Major Simkin (who fancies himself considerably, and has a knack of running after the finest and most beautiful women in the room, coming up for the fifth time with his engagement card to Mrs. Boyd, who is *en route* for the ball-room with Colonel Haines) "O Mrs, Boyd, I've come to——"

Mrs. Boyd, "So awfully sorry, my dear Major, I've promised every dance. But (taking pity on him) you shall fetch my cloak and call my carriage. *Now mind*, I shall *depend* on *you*."

Major S.: "With pleasure."

[Pat as it is a pouring wet night, and Mrs. Boyd will probably stay for nother couple of hours, the ardour of the little Major is considerably damped.]

COMING FROM THE DOG.

(Mems from a Canine Note-book.)

Muzzles likely to come off Hooray.

They have been removed in the country for ages. • However, London has had to wait. But that's all over.

Now what have I to do?

Bark at the postmam, the butcher-boy, and the lad who comes for the daily papers.

Have a fine time with the cats.

Look out for that bicycle, and go for the chap in knickers.

Chivy the small child that walks about with a bun.

And—but this must be done with great caution—if I have only the opportunity, have a real good bite at the legs of the police.

RHYTHMS FOR ROSEBERY.

A most happy thought on the part of Lord Roseberry to get up at the Egyptian-Hall-Sirdar-College-Fund Meeting and beg everyone to subscribe, so that Lord Kitchener, returning to Egypt on the 7th, might "go away happy." His Lordship would have capped his own inspiration had he at once started the well-known chorus of—"and—

"He *won't* be happy till he gets it!"

with a last line from another chorus,

"So *now* we shan't be long!"

MR. BOREHAM (in the thick of a long and pointless story): "Well, as I was saying, I happened to be in the City the other day, and, as I was walking down Cheapside, whom should I meet but my old friend Stodgeley, whom I haven't seen for fifteen years. Well, what do you think he did? He stopped dead when he saw me, slapped me on the shoulder, and said: 'Surely this must be my dear old friend Boreham?' "—She (with difficulty keeping awake) "Yes?—*and was it?*"

A NEW DYE.—Kitty: "O pa! how much beer would it take to dye all my dollies' frocks red?"—Pa: "Beer? Why, you can't dye things with *beer*, child!"—Kitty: "Oh, but I'm sure I heard ma say it was beer that made your nose so red, pa!"

Snooks: "I paid that bill before—there's some mistake."—Inchtape: "Can't be a mistake—my books are carefully kept, double entry system."—Snooks: "That accounts for it; I thought I'd paid most of my bills twice!"

It was hard on the man who promised that he would be father to the fatherless children of a widow to be sued for breach of promise on the strength of it.

"You wish to see me, Mr. Spooner?"—"Yes, sir. I have a question to ask—a question upon the answer to which, to a great extent, the future happiness of my life depends. Will you—will you be my father-in-law?"

Putting Him Down as a Bad Character—She: "Whatever makes you look so sad, Willie?"—He: "Why, I came here in the character of a *Matador*, and the silly idiots have put me down on the programme as a *Door-mat*!"

Old-established crossing sweeper (whose crossing has been strewn with straw for some time) to foot-man "Guv'nor no better? Well, why ain't 'e in the 'orspital—interferin' wi' business like this 'ere!"

All in the Morning's Pleasure.—"How do you like the colt, Jim?"—"Oh, 'e's a scorcher, sir; full of henergy. Bucked me off twice, kicked three hounds, and now'e's trying 'is best to bolt!"

AT THE CATTLE SHOW.—He: "There's a fine fellow for you! He was brought up on my patent food."—She: "Indeed! How did you discover the wonderful food; did you try it yourself first?"

At Brighton,—Well-known Backer: "Hullo, Jenkins! Glad to see you down here, spending your money in this town."—Well-known Bookie: "Pardon me, sir! *Your* money!"

SAFE.—Chinker: "There have been a lot of burglaries in the neighbourhood of late, Gambel. Where do you generally keep your plate?"—Gambel: "At the pawnbroker's!"

FIRST cyclist (enthusiastically): "Grand hills, aren't they?"—Second ditto: "Well, I cawn't sy call as I like 'em, sir! The 'ills as flesh is hair to,' I call 'em, for hus pore bikers!"

NO HARD LINES.—"I've been in a *train* of thought," remarked the punning bachelor, "and have come to the conclusion that I am *first—class, single*—that's the *ticket* for me!"

Pat: "My horse has got the most dilicate sinse of hearin' in the world; why, he can hear the command to stop even before I git the word out of me mouth!"

Cab Tout: "I say, Bill, lend me sixpence."—Cabby: "I can't; but I can lend you fourpence."—Cab Tout: "All right. Then you'll owe me twopence."

Bluejacket (who has been hauled twice round the sick bay, yelling inarticulately, by the surgeon with the forceps): "Why, you 'ad me by the tongue!"

Keeper: "Rabbit to you, sir!"—Nervous sportsman: "Here! Hi! *wait a bit*! Conf—— I haven't got any cartridges in!"

Uncertain.—Pawson: "A woman seldom has a good head for figures."—Sharpe: "No, she never seems to know her own age."

A RIVAL SUN FROM THE WEST.

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINEANT.)

Friday, 30th December.—We met to-day at the Bunder. We met in large numbers, and no wonder, for it was a pleasing function and drew us as sweets draw flies. We swarmed to it in eager haste. We could not have sped to a Khan(sugar)-Bahadurship with greater alacrity.

Overnight, our sleep had been disturbed by dreams, roseate dreams of regal splendour in which our gorgeous banner, inscribed with our proud motto in letters of gold, seemed to play a conspicuous part. We were up betimes, an angel whispering in our ears to

"Shake off dull sloth and joyful rise
To pay our morning sacrifice,"

and long before the God of Day had risen in his appointed place to receive the homage of an adoring world, we were in our appointed places to welcome a rival Sun from the West destined that morn to burst

upon our dazzled eyesight and in the course of five fleeting years to dispel the darkness of our dark spots and to make our light spots more light.

It was in a *Shamiana* that we met. We, who usually love indolent ease and often go to sleep over the most momentous questions, we were there early on this bleak December morn, there in that brilliant Sham-iana, a curious mixture of sham and true patriots, of reformers and deformers, constructors and destroyers, workers and shirkers, messengers of light and preachers of darkness, natives and aliens—a motley group, all were there on the tip-toe of expectation. And some among them, prospective Knights and Bahadurs, expert place-hunters, had contrived, with the instinct of their race, to smuggle themselves into the most forward places, thrusting real worth into the back-ground, in order to be the first to see and be seen, the first to catch the eye and shake the hand of Royalty's representative.

All, all were there, except our banner with our coat of arms and motto. I was glad it wasn't there. Why should we want to exhibit our coat, seeing what turn-coats some of us are? Or to display our motto, as often discredited as assumed? But the banner was brought in as an after-thought, and on second thoughts I wasn't sorry it was. Since we have a coat, why not wear it on the right side for once on a gala day? Since we have a motto, why not parade it? *The First City in India,* sounds well. The First City! Yes, First—it might be in health, it might be in disease; it might be in riches, it might be in

"KNIGHTLY CLAD IN ARMS."

A TENDER PLANT OF WESTERN GROWTH.

poverty; it might be in eminence, it might be in disgrace!

When the scene was complete—banner, coat, motto, and ourselves, making a picture to linger on—Lord Curzon and his beautiful Companion came in to enjoy it, and they were well pleased. Our worthy chief received them with the honeyed address prepared by us. And he acquitted himself creditably,

considering that it is no easy task to throw words, without faltering, at such a skilful wielder of words as Lord Curzon has proved himself to be.

The reading over, his lordship smiled, as who should say: I see, you are of those who think,

"If you needs must write, write in Cæsar's praise"—

Then turning to us:—"Thanks, gentlemen," said he, "for your words of encouragement, which are good to hear on the threshold of a public career. But pleased as I am with them, I shall be ten-fold better pleased if when I weigh anchor from these shores, any of you now present can come forward truthfully to testify that, during my time, I have done something, however little, for this land which, next to my own, is nearest to my heart You have a motto—a proud one—and as difficult to uphold, especially in trying times, as mine, which is: *Hold the scales even.* It is a task calling for supple fingers and nerves of steel, but I hope to be able to accomplish it. For the rest, the verdict to be passed upon my administration depends not upon glittering promise or fair prophecy now, but upon actual performance later on. The time for rejoicing is not when a man putteth on his armour, but when he taketh it off."

And as he spoke—each word a pearl of priceless worth—his lordship looked like a veritable *knight* before the battle, "knightly clad in arms," the arms of "*Justice* and *Magnanimity*, *Sympathy* and *Prudence*."

As I walked home after the function, my thoughts clung fondly to the last words, to *Sympathy* especially, and I said to myself: If we could but receive a full measure of sympathy, our happiness would be complete. There, for instance, was a tender plant of western growth, the product of western culture and civilisation, which we watered this very day, in distant Madras, for the fourteenth time since its transplantation, and it looked fresh as on the day of its birth. But not through any sympathy from without, the only sympathy vouchsafed to it being the ever-recurrent wish year after year that it may wither and die. I need not say that I am speaking of the Congress.

In the beginning, its evil-wishers felt sure, it was a hot-bed of sedition. Then it became powerless for good or evil; then a "seric-comic farce;" then a thing "unworthy of serious notice;" then a "dissolving edifice;" and now, in this amusing medley of mixed metaphors, it is a "sinking ship," which the knowing "rodents," that once lived in it, have instinctively abandoned! We are told with aplomb that the movement shows signs of internal weakness and is fast dying. Loving it dearly as a "harmless, necessary" institution, we are sorry to hear this, but are curious, at the same time, to learn why, if it is really on its last legs, sensible persons should waste columns upon columns of leaden type to kill it? Why they should expend powder and shot in vain? Why unnecessarily blunt the goose-quill's point? Can they not wait a bit, and let it die its natural death? It would be more humane.

Perhaps, however, the croakers of evil are not sure of their own prophecy. What if the movement should not die after all? Let us hasten the end, they say, and out of the ashes of the dead, raise a "better organisation." For with strange inconsistency, they admit the necessity of such an institution—only they must be at the helm of affairs; that "more, not fewer, voices must be heard for the benefit of the rulers and the ruled alike"—only the voices must be theirs, not ours! This is all the *sympathy* we have received in one particular case, typical of what has been shown to us in others. But we are upheld by courage, and by the thought that everything comes to him who waits. Lord Curzon has promised us Sympathy. We wait in the hope that, when it comes, it will be ample and genuine.

FUNNY BITS.

(From various sources.)

A CROSS-EXAMINATION ACROSS THE WATER.

Judge: "I am obliged to question you, General. It is my duty. And now you swear that he is guilty?"

General: "On my honour as a soldier."

Judge: "That is not enough."

General: "Then I swear it on my sword, on my pedigree, on the flag of France!"

Judge: "Still I am not satisfied."

General: "Then I swear it on the graves of my ancestors! You hear, on the graves of my ancestors!"

Judge: "I am sorry to have to say it, but still insufficient."

General: "Then I take the most solemn vow of all—I swear it by my mother! You hear, monsieur, by my mother! I repeat, with tears, by my mother! By my mother!"

Judge: "After that solemn declaration I must adopt the English plan—not unknown at Eton. Will you back up your oath by betting sixpence!"

General: "No, a thousand times no!"

Judge: "And why not!"

General: "Because I might lose my money!"

[Curtain.]

MR. BOREHAM (in the thick of a long and pointless story): "Well, as I was saying, I happened to be in the City the other day, and, as I was walking down Cheapside, whom should I meet but my old friend Stodgeley, whom I haven't seen for fifteen years. Well, what do you think he did? He stopped dead when he saw me, slapped me on the shoulder, and said: 'Surely this must be my dear old friend Boreham?' "—She (with difficulty keeping awake) "Yes?—*and was it?*"

Mistress (engaging cook): "There's one thing I'm very particular about. I cannot on any account allow you to entertain policemen in the kitchen."—Cook: "You may be quite shore I wouldn't do sich a thing, mum. I can't *a-bear* p'leecemen, mum. Father was a Sosherlist!"

Mr. Craner (who has a reputation for caution): "Nothing like knowing your country! I flatter myself no man hereabouts knows the country better than I do."—Miss Cuttemdown: "Ah! I suppose you carry a good *road map*!"

Insinuating.—He (when she kissed her dog): "I envy your dog!"—She (coldly): "I daresay: he's a *thoroughbred puppy*!"

THE PATENT INCUBATOR.

INDIAN NATIONAL SOCIAL CONFERENCE: MADRAS, 1st JANUARY, 1899.

MR. PUNCH—Here's another batch. Warmth, more warmth is needed, methinks, to produce proper results. Well, there's a twelvemont h before us, and while there's life, there's hope.

ઈંડાં સેવવાનું પેટંટ "ઈન્કયુબેટર."

હીંદી નેશનલ સોશીયલ કનફરન્સ : મદ્રાસ, તા૦ ૧ લી જાનેવારી, ૧૮૯૯.

મી૦ પંચ—લેઓ બા, અહીં થોડા બીજાં ઈંડાંનો ધગલો છે. મને લાગે છે કે બરાબર ઈંડાં સેવવા અને તેમાંથી બચ્ચાં પીલાં નીકળે તે માટે ગરમીની,—જરા વધારે ગરમીની જરૂર છે. કંઈ ફીકર નહીં, હજી બીજા બાર માસ છે, અને જ્યાં સુધી જીવમાં જીવ છે ત્યાં સુધી તો કંઈ કંઈ સારા પરીણામ નીપજેલાં જોવાની મને આશા છે.

IN FULL SWING!

[The City Improvement Trust, commencing work in right earnest, has advertised for the improvement of the ugliest part of the native town known as the First Nagpada; and this first move has been highly approved.]

મીસ ટ્રસ્તનો મુંબઈની પ્રજા આગળ પેહેલો હેરત ભરેલો દેખાવ!

[મુંબઈના સીટી ઈમપરૂવમેંટ ટ્રસ્ટે પોતાનું કામ ધુમધાકાર આગળ ચલાવયું છે, અને તેણે પેહેલા નાગપાડાને નામે ઓળખાતા શેહેરના બહુજ કંગાલ ગલીચ ભાગને સુધારવાનું કામ હાથ ધરયું છે. આ તેનું પેહેલું કામ બહુ પસંદ કરવામાં આવયું છે.]

SEEING THE OLD YEAR OUT, AND THE NEW YEAR IN,

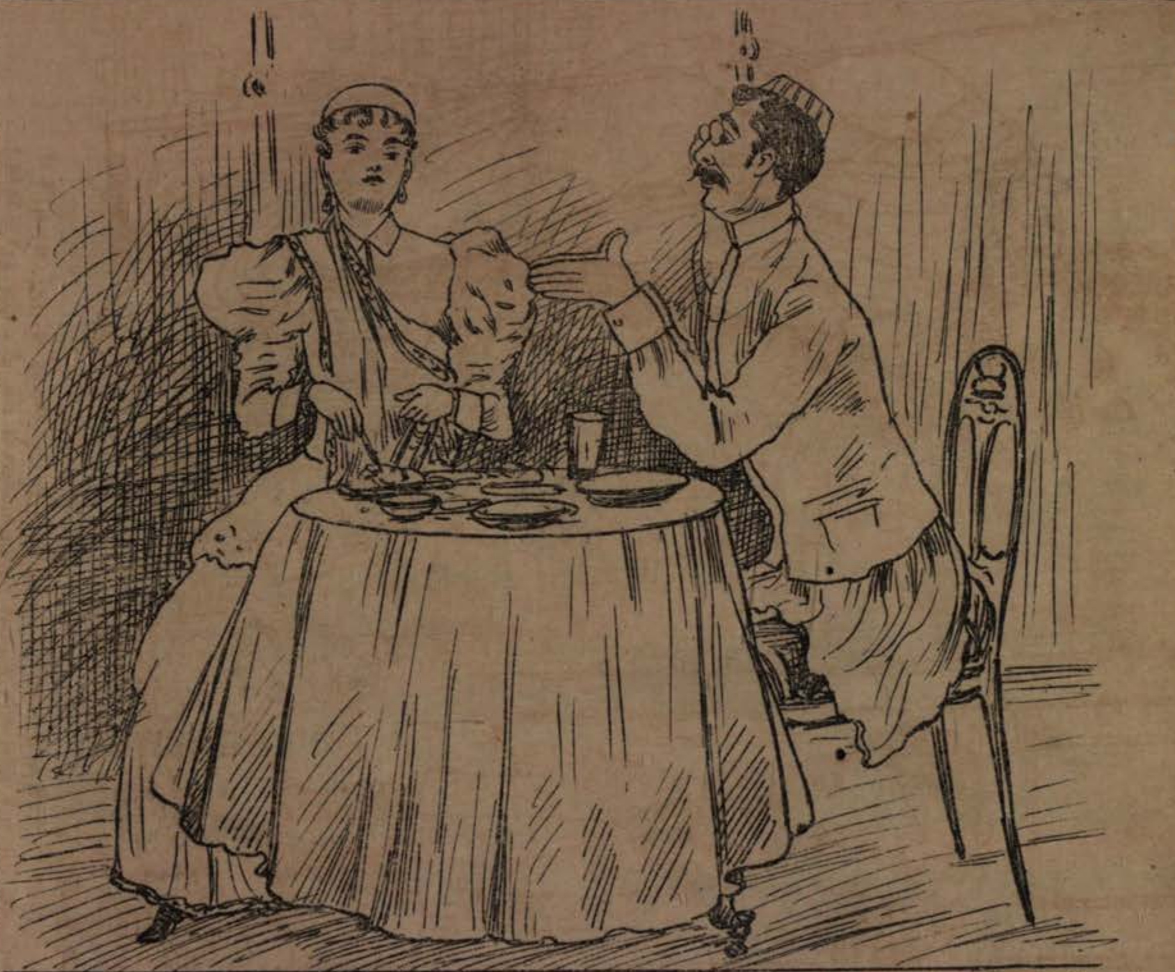

[Lord Curzon, the New Viceroy, arriving at Calcutta on the 3rd instant, was received with enthusiasm. Hip, Hip, Hooray !!!
Lord Elgin, the Old Viceroy, went out by the S. S. Clive on the 6th, "Alone, unfriended, melancholy, slow."]

જુનું અને નવું.

"બા, સીધારો! મીઠો ગારો મુકો!" "ભલે પધારો! લાવો અમારે ઘર તમારાં પનોતાં પગલાં!"

[નવો વાઈસરાય લારડ કરઝન કલકતા ખાતે ગઈ તા૰ ૩ જી જાનેવારીએ આઈ પુગો હતો, અને તયાં તેને ભારે હરખ સાથ આવકાર આપવામાં આવયો હતો. હીપ હીપ હુરરેએએએ!
જુનો વાઈસરાય લારડ એલગીન ગઈ તા૰ ૬ ઠી જાનેવારીએ સ્તીમર કલાઈવમાં કલકતા છોડી ઈંગલંડ વીદાય થયો હતો. ગરીબ બીચારો, કેવો એકલો, અટુલો, ઉદાસ!]

ON THE NEW YEAR'S DAY.

"And if I become a Khan Bahadoor, we shall give an evening party in honour of the event!"

"Rather get some friends to give you one! It will save money!"

"Don't talk of saving, love! Or the party will never come off. Friends and admirers' parties are always paid for privately by the parties honoured! And reporters must be coaxed to print rose-coloured accounts! It is we who must stir in the matter, dear, behind the screen, of course, or there will be no stir over our good fortune!"

નવાં વરસને દીવસે.

"ને જો હું ખાનબહાદુર થવસ તો તેની ખુશાલીમાં આપરે એક ઈવનીંગ પારટી આપસું!"

"તેમાં સું વળયું? હજુ કાંઈ તમારા દોસ્તદારોને કેહવો કે તે લોક તમને પારટી આપે. એમ આપરેજ પારટી આપીને આપરા પઈસા ઉડારી નાખસે, તેનાં કરતાં કંઈ બચાવાની વાત કરો!"

"અરે તું પઈસા બચાવાની તો વાતજ ના કરતી હં, મારા લવ! નહી તો પછી પારટી થઈજ રેહી. તું જાણિચ કેની કે દોસ્તો ને ચાહનારાઓની પારટીઓનો ખરચ તો પારટીનું માન લેનારાઓનાજ ગજવામાંથી ઘણું કરીને આજ ને કાલ તો તોલવો પરેચ તે! ને વરી પેપરોમાં તેના મસાલેદાર રીપોરટ છાપવાને વરે રીપોરટરોના કાલાવાલા કરવા વગર છુટકોબી નથી રેહતો તેનીબી તુને ખબર છે કે નહી? જો આપરે ગુપચુપ હાથ પગ જોરીને બેસી રેહયાં ને પરદા પછવાડેથી દોરી ખેંચીને આપરૂં કામ નહી કહારસું, તો કંઈ આપરી જાહેરમાં વાહવાહ થવાની નહી, ને કોઈ આપરા નામના ઢોલ તાશા વગારવાનું નહી! હમણાનો જમાનો એવો થઈ પરયોચ, પછી આપરે કરસે તે સું!"

GIVING HIM HOT!

Civic Father (To the Port Father)—What! You won't pay me a fraction! And that too what's only my due! For services rendered at the most critica time and in the face of disease and death! What ingratitude!

[The reply of the Bombay Corporation to the letter of the Port Trustees shirking their responsibility to pay a part in the plague expenditure has been very effective and to the point.]

ગરમાગરમ મુક્કાજી!

શેહેરીબાવા-(બંદર બાવાને) શું કેહેચ, બચાજી? તું એક ફુટી બદામબી મને નથી તોલવાનો! ને તેબી મેં જીવ સટોસટ ને કટોકટ વખતે તારૂં કામ બજાવયું તેને દે! શરમ છે તુંને કે ખુદ મારૂં તારી પર ચોખ્ખેચોખ્ખું લેહેણું નીકળેચ તેજ આપવાને તું સસેકા તીન પાઉં કરી જવા માગેચ! અરે બચાજી, તારા જેવો નીમકહરામ તો મેં કોઈજ જોયો નથી, કે લોકોનું ખાઈને જયારે માગવા આવે તયારે સાફ કાન પર હાથ મૂકે!

RETURN FROM MADRAS!

Hoor-ray! And three times three for the success of the Hindi (Punch) National Congress!

[The work of the Fourteenth Indian National Congress terminated most successfully at Madras on the 31st Dec., 1898.]

મદરાસથી પાછી થયલી રવાનગી.

હુરરેએએ! હીંદી (પંચ) નેશનલ કૉનગ્રેસની ફતેહ માટે ત્રણવાર હુરરેએએએ!

[ચઉદમી હીંદી નેશનલ કાનગ્રેસનું કામ મદ્રાસ ખાતે ભારે ફતેહમંદી સાથ ગઈ તા૦ ૩૧ મી ડીસેમબર ૧૮૯૮ ને દને પુરૂં થયું હતું.]

MR. PUNCH'S FANCY PORTRAITS.

DR. T. S. WEIR,
THE HEALTH OFFICER OF BOMBAY,
AS "FOLLY."

(*With apologies.*)

મી૦ પંચના "ફેન્સી પૉરટ્રેટ."

મુંબઈનો હેલ્થ આફીસર ડાકટર ટી. એસ. વેર "ફૉલી" (મુરખાઈ) ના વેશમાં.

PLEASANT READING.

Hind.—Just my thoughts, my hopes, and my wishes. So beautifully expressed, so fearlessly and firmly, but respectfully put! The work of a master-hand, that only blind prejudice or envy can decry. No humbug, no sophistry, no tall talk, but practical, matter-of-fact suggestions, and the spirit of genuine, heart-felt loyalty breathing over all.

[The inaugural address of the President of the Indian National Congress delivered at Madras on Thursday, the 29th Dec., was full of matter well-considered and well-balanced.]

મનપસંદ વાંચણ.

હીંદ-આહ, કેવા આબાદ જ શી મારાજ વીચાર. મારીજ આશા ઓ, મારીજ ઈછાઓ! વાહ! કેવી સુંદર રીતે, કેવી હીમત અને મજ બુતીથી પણ માન સાથ તેં દેખાડી છે! ખચીત, એક બાહોશ મગજ નું જ, એક કાબેલ હાથનું જ એ કામ છે. અને તેને જેઓ વખોડી કહાડે તેઓ આંધળો મતભેદ અથવા અદેખાઈ સીવાય બીજું કાંઈ પણ દેખાડવાના નથી. સેહેજ પણ હંબગ કરયા વગર, લાંબી લાંબી વાતો કરયા વગર, જે બની શકે, જે બજાવી શકાય તેવીજ સુચનાઓથી મારી કાનગ્રેસના પ્રમુખનું ભાષણ છળાછળ ઉભાઈ જાય છે, અને તેમાં ખરાં દીલની વફાદારીનો જુસ્સો એવો ઉભરી નીકળે છે કે હરડતા વેરીનીબી છાતી તે જોઈને બેસી જાય!

[હીંદી નેશનલ કાનગ્રેસના પ્રમુખે ગઈ તા० ૨૯ મી ડીસેમબર અને ગુરૂવારે મદરાસ ખાતે જે ભાષણ આપયું હતું, તે તોલી તોલીને અને પુખત વીચાર કરીનેજ મેલેલી બાબતોથી ભરપુર હતું.]

A RECEPTION REHEARSAL.

Mr. and Mrs. Potiandas schooling themselves for the Reception in honour of Lord and Lady Curzon.

MR. P.—Do you think, dear, this pose will do? Do I look like a true-born Englishman?

MRS. P.—Well, you certainly don't look like—yourself.

રીસેપશનમાં જવાનો રીહરસલ.

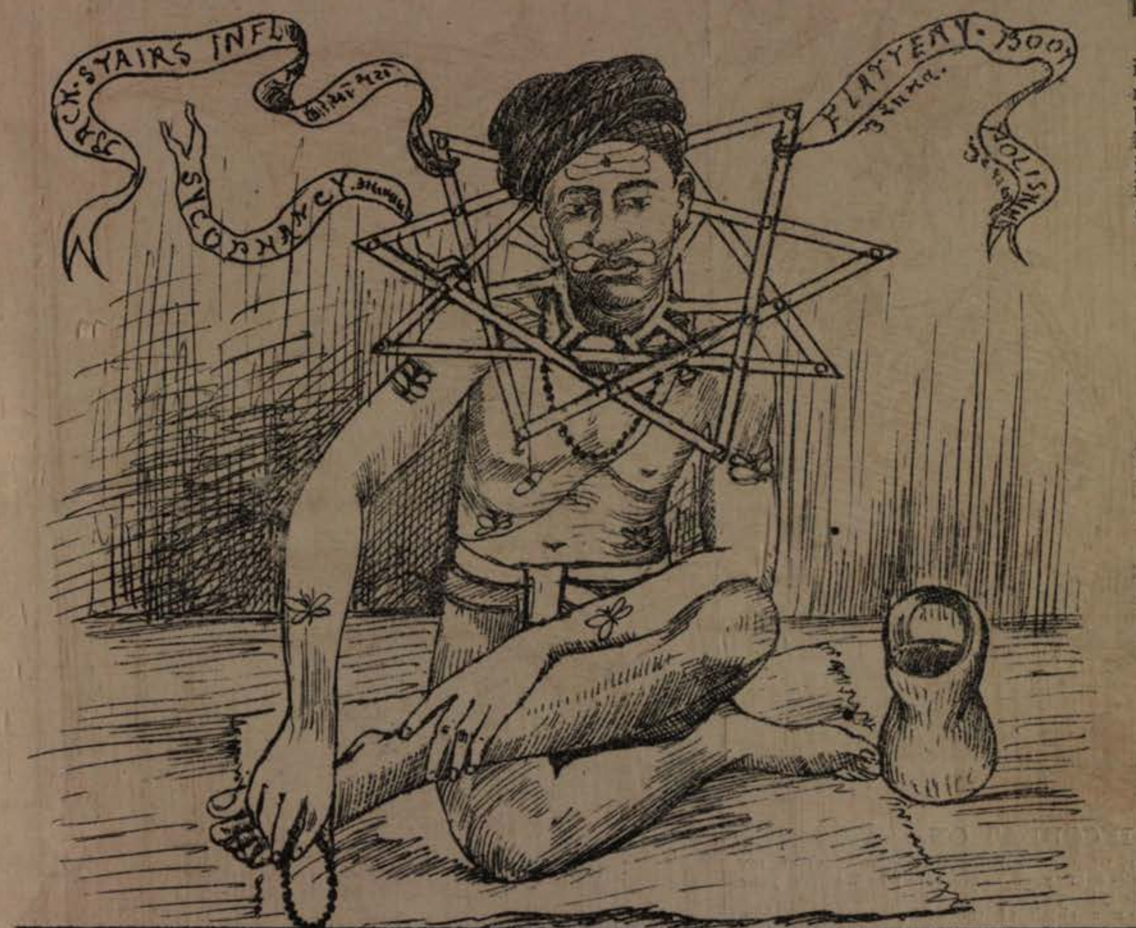
મી० અને મીસીસ પોતયાંદાસ લારડ અને લેડી કરઝનના માનમાં થયલા રીસેપશન માટે ઘરે બેસીને રીહરસલ કરે છે.

મી० પોતયાં-શું ધારે છે, અસી મારી, આમ ભપકામાં તારી સાથ બેસીશ તો હું જાંગલા જેવો દેખાઈશને? કેહેને, હમણા હું મડમડો દેખાઉં છું ને?

મીસીસ પોતયાં-હા, તમે આપણા કાકુના બાપા જેવા તો નથીજ દેખાતા! પણ કાંઈ હાઈ કોરત જેવા તો વધારે લાગો છો!

THE CIVIC VAMPIRE!
મુંબઈનું શેહેરી "વેમ્પાયર" (વનવાઘલુ).

DR. MAKHMAR TURNED ASCETIC:

Such brilliant services during the plague and no recognition! Not even a humbug-bahadur! Poor man! He has renounced the world in sorrow, to which a glittering title can alone tempt him to return!

અમારા ડાક્ટર માખમાર દુન્યાદારી બધી તજીને સાધુ સન્યાસી થઈ ગયા!

મરકીના વખતમાં જીવજાહુમોર તોડીને અને મોહોતનાં દાચાંમાં રહીને પ્રજાની જબરી સેવા પર સેવા બજાવી નાખી. અને તે છતાં તેની નહી કંઈ પીછાન કે નહી કંઈ કદર! ખાનબહાદુર નેઘી બહાદુર તો રહયો પણ બીચારાને રૂઠોકુઠો હબગ બહાદુરબી નહી બનાવયો! પછી બીચારો ડાકટર માખમાર તે શું કરે? તેણે નાસીપાસી અને નાઉમેદીની ઝુમમાં ને ઝુમમાં આ નાકદર દુનયાનું નામ બાલી ઓાલી નાખ્યું છે, અને તે તજી દઈને જંગલમાં પોતાનો વાસો કીધો છે! અને જયાં સુધી તેવણને એકાદ ચળકતી ચાઈ ચાઈ મળશે નહી તયાં સુધી તો તેવણ પોતાનો સાધુ સનયાસીનો વેશ છોડવા અને દુનયાદારીમાં પાછા ફરવા માંગતાજ નથી! ગરીબ બીચારા માખમાર! ને ગરીબ બીચારાં તેવણનાં મીસીસ! તે બીચારીપર આ કેવું આફત! કેવુ સંકટ! કેવું દુખ!

CAUGHT AGAIN!

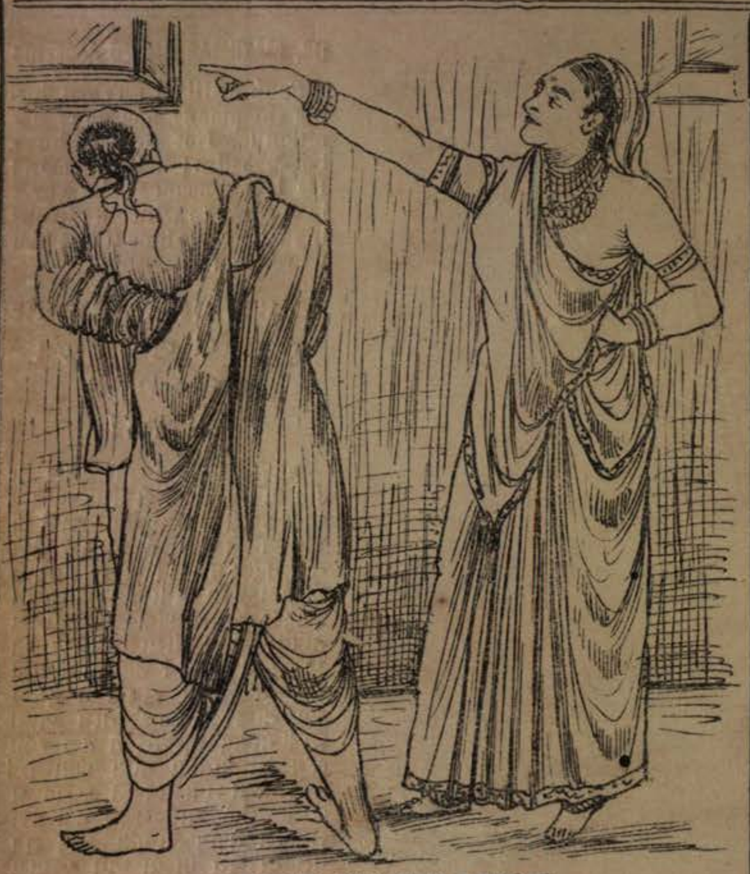
[With the advent of the cold weather, Plague has once more begun its fell work, the total mortality for the week ending Tuesday last being 1111.]

પ્રાછો સપડાયો!

[થંડી રૂતુની શુરૂઆત સાથ મરકીએ પાછુ પોતાનું નાશનું કામ ચાલું કરયું છે. ગયા મંગળવારે પુરાં થયલાં અઠવાડયાંમાં મુંબઈ શેહેરમાં સઘળાં મળી ૧૧૧૧ મરણો થયાં હતાં]

Snooks: "I paid that bill before—there's some mistake."—Inchtape: "Can't be a mistake—my books are carefully kept, double entry system."—Snooks: "That accounts for it; I thought I'd paid most of my bills twice!"

Keeper: "Rabbit to you, sir!"—Nervous sportsman: "Here! Hi! *wait a bit!* Conf——I haven't got any cartridges in!"

AFTER INOCULATION.

Alo—Oh! Oh! Oh! Ali dear, what pain in the arm! Can't put on my *angarkha* even! *Ali*—Now none of your nonsense, please! It's your own doing, and you must suffer quietly!

Alo—Ah! The penalty of being a sheth of the caste is immense! The beggarly lot won't submit to inoculation unless I set them the example! And this is my reward!

નાતના શેઠે મરકીની રસી મેલાવ્યા પછી.

[વધુ માટે જુવો, પાનું ૩૭૧ મું.]

Shamla Bhat—Hallo, what's the matter?

Ponialal—Caught chill, after reading the Honours' Gazette! My name isn't there! Not even for a Rao Bahadurship. Ah! This weary waiting!

શામલા ભટ-કેમ ભાય શું છે? ધ્રુજો છો શેના?

પોણ્યાલાલ-આ ખીતાબનું ધીઓઝીટ વાંચ્યા પછે મને થંડી વાગી ધ્રુજરાં ને લખલખાં ભરાઈ આવ્યાં છે! મારૂં નામ તો તે મહી મલેજ નહીં! આખું ધેઆઝીટ પંદર પંદર વખત ઉપરથી હેઠે સુધી વાંચી ગયો, પણ રાવબહાદુર પણ મને તો નથી કરયો! ઓઈ! ઓઈ! આ શી આફત! પછે મને થંડી વાગી તાહડયો ચઢે, તે મહી કાંઇ નવાઈ છે?

ANGLING.

A small thing after all. Hope it won't slip!

[The Hon'ble Mr. Dajee Abajee Khare has brought in a Bill for the removal of the long-standing grievances of the Khots of Ratnagiri. The Bill will be discussed at the next sitting of the Bombay Legislative Council, which takes place on the 25th instant.]

ગલમાં સપડાયલું જીંગુ.

એક નાનુસરખું જીંગુ માત્ર ગલમાં સપડાયું છે. આશા છે કે તે તેમાંથી સપ દેતું કે સરી પડશે નહી.

[રતનાગીરીના ખોટને નામે ઓળખાતા જમીનદારોની લાંબા વખતની ફરયાદોને છેડો આણવા માટે આનરેબલ મી० દાજી આબાજી ખરેએ એક ધારાનો ખરડો મુંબઈની ધારાસભામાં રજુ કીધો છે, જેને લગતી તકરાર આવતી તા० ૨૫ મી. એ થનારી બેઠક વેળા ચલાવવામાં આવશે.]

IN MELANCHOLY CONTEMPLATION.

Bombay the Beautiful—Ah! When, oh! When will the good time come for which I've been wearily waiting these two long years!

[The mortality in Bombay is steadily rising, and the outlook is desperate. Plague deaths are increasing every week, and the history of 1896-97 and 1897-98 appears to be repeating itself.]

ઉદાસીભરેલા વમાસનમાં!

મુંબઈ સુંદરી—આહ! ક્યારે, અરે ક્યારે હું સારો વખત જોવા પામશ! બબે વરસ થયાં જે સારા વખતની હું કાગને ડોળે રાહ જોઉં છું, તે વખત ક્યારે, ઓ ક્યારે આવી લાગશે!

[મુંબઈમાં મરણો વધતાં જાય છે, અને ભવિષ બહુ બીહામણું દેખાય છે. દર અઠવાડિયે મરકીનાં મરણોમાં વધારો થતો ચાલુ રહેલો છે, અને ૧૮૯૬-૯૭ તથા ૧૮૯૭-૯૮ નાં વરસોનો ઇતિહાસ જાણે એકવાર ફરીથી આપણી નજર સામે ભજવાતો દેખાય છે.]

CHOW-CHOW.

The Govt. House Reception and absence of Mahomedan Ladies.

HERE are a few extracts from the Diary of Mrs. Hindi Punch:—

It was an ordeal; but every way worth undergoing it, and worthy of the great occasion. The splendour of the reception not to be easily forgotten. The noble host and hostess and the noble pair, their eminent guests, received our respectful homage with a grace which made us all feel perfectly at home. It is thus that mighty rivers graciously and gently flow from giddy heights, to fertilize the low plains below! But the visitors! All degrees of greatness collected and all distinction annihilated before the actual *darshan* opened. The ever swelling *alfresco* assemblage at the Reception Hall steps, though made up of the cream of society, was thoroughly democratic and levelling down. We all elbowed and scrambled. Once in, and swaying to and fro at ease in the spacious Reception Rooms, we were again in our respective spheres, dropping down like sediment to the bottom, floating at the top, or diffused through the glass according to our specific gravity. I decidedly preferred the crash in the crowd outside to the chilling ease within the warm rooms. The adage about friends in prosperity and strangers in adversity, falsified for once. I heard more cheery words and met with more sympathy in the comfortless open before I ascended the steps. Comfort, ease and happiness demoralize guests of fashion meet-

"THE OBSERVED OF OBSERVERS."

ing under high auspices!

* * *

LATER on, I became the observed of observers. . . . My Christian, Parsee and Hindu sisters were there: only half a dozen of the last. Not a single Mahomedan sister to be seen among that galaxy of beauties! Where were they? Had they been packed off for safety out of this infected city? Or, were they afraid of the evil eye? The remedy in the latter case was simple. Their dainty cheeks could have been easily besmeared with lamp-black, as a protection! Again, there was my patent *purdah* or thick veil—opaque and X-ray-proof,—which they could have easily worn to hide their bewitching faces. No, it is that selfish male that will keep his female folk at home and come to Receptions to complacently admire the beauty and grace that adorn the fair sex of other communities. O my! How some of them ogled me, praised the enchanting loveliness of my feature and form, and the graceful ease of my movements! What right have these admirers of feminine beauty to leave their charmers at home? It is the cultured and the progressive Indian Mahomedans I met there: were these after all,—every one of them,—so custom-bound and helpless,—more so, than the timid Hindu with his inflexible, hide-bound caste rules? . . . . Lady Sandhurst must come to the rescue of my poor Mahomedan sisters! I must seek her help one of these days. . . . Yet another ordeal to take up my carriage! The conveyances kept on moving in a never-ending cycle, picking up the guests—often missing those not on the alert—and crawling on and on like the transmigration cycle of eighty-four lacs, each empty vehicle ultimately absorbing a soul and starting in its career! My turn at last! Turn in at one.

* * *

AN *AVATAR* OF LAKSHMI, THE GODDESS OF FORTUNE AND GOOD LUCK.

Parsi Loyalty. JALANDHAR NATH writes from the snowy heights of Gowrishankar: The Parsis are said to be loyal in the superlative

degree. It must be so, or we would not hear of it so often. It is dinned into our ears with such loudness and frequency that we fear this genial warmth has departed from the other Indian communities and lodged within that of the Parsis alone: we are perhaps forgetful of this fact and must thank our Parsi brethren for reminding us about it at intervals. Mr. Rustomji Pestonji Jehangir, of H. M.'s Customs, Bombay, proclaimed this fact not long since: others had done it before him. But the lapse of memory in this particular respect is so great in non-Parsi skulls, that this time a veteran from the sea-side health-resort of Bandora thinks it his patriotic duty to jog our attention and announce for the thousandth time that the Parsis are *par excellence* loyal. Up till now I was under the impression that I also, dear *Punchoba*, held in my breast this warm sentiment. I have in my own life affectionately nourished that sentiment: no true Briton could have done better. The Empress Mother's portrait hangs in my *ashrama*. Her likeness is fixed within the lid of my wife's chest containing our little *sansar*—all our scanty worldly effects. Our Most Gracious Sovereign's mighty power is seldom in our thoughts; but her goodness is, and she is looked upon as an *avatar* of Lakshmi or the Goddess of Fortune and Good Luck. Victoria is loved and revered in our *ashrama*, and her beneficent reign leaves nothing in our minds to be desired. Does aught else go to make up the sentiment of Loyalty? I, and my

THE *JAPA.*

Hindu and Mahomedan brethren, who are not behind me, in their love and reverence for the Queen-Empress, would fain learn from our Parsi monitor what the other ingredients are that go to make up their "ideal" Loyalty. Can they point out a crucible wherein this sentiment of ours can be tested and shown to be inferior to theirs in its genuineness? I hear of one such from Bandora. Defiantly asks the veteran Parsi—"What nation, what subject in the whole of Asia other than the

Parsis, winds up festivities, weddings, charitable-institution ceremonies, and many other kinds of entertainments with the sweet, sonorous, lovely luxurious, hale and heart-felt tune of God save the Queen ?" For Hindu and Mahomedan loyalty, I am afraid, this crucible will not do, though I cannot say what time may not develope hereafter. Crucibles made of bare rice, milk, *poories* and *luddoos*, or of *khichdi* and *pulao* are, I know, incapable of standing the intense heat which makes the fiery sentiment of Parsi loyalty bubble into the 'sweet' 'sonorous,' 'lovely' and 'luxurious'—"Heep, He-e-p He-e-e-p or peet pe-e-e-t pe-e-e-et Hooryo." Let "the whole of Asia," or for the matter of that the whole universe, aside; but tell me truly, *Punchoba*, is my loyalty spurious because in my quiet hermitage here, the sweet strains of the National Anthem are not heard, or because the boisterous "Heep Heep Hooryo!" does not scare away the birds and beasts from this restful retreat? Do write, dear chap, a few words of cheer: the voice from Bandora has disturbed the tranquillity of my temporary home in these regions of snow.

* * *

The I. N. Congress and I. N. S. Conference

THE Indian National Congress and the Indian National Social Conference have met and have once more knocked respectively at the gates of the Indian Government and of the Citadel of Indian Castes and Prejudices, loudly asking for Reform and Progress. If the delegates conscientiously and diligently search their own hearts in a prayerful spirit, overcome their own shortcomings, realize the sacredness of their mission on their annual pilgrimages, and are

"CONFOUND THE INVENTORS OF THESE INFERNAL TUBES!"

true to themselves, Mr. *Punch* has every hope that their entreaties and prayers will not fall on unsympathetic ears. As *Yogis* in the great and good cause of Progress remember what the *Yoga Shastra*, in a different sphere of action, lays down as "obstacles" to Progress: "Disease, langour, doubt, carelessness, idleness, worldly-mindedness, mistaken notions, missing the point, and instability: these, causing distractions, are the obstacles." Are you afflicted with any one or more of these distractions? Overcome them. Here is the *japa* for you:—

"DR. MAKHMAR IN A CORNER!"

SINCERITY! SELF—SACRIFICE!!

"Its constant repetition and intent meditation on its meaning (should be practised)."

* * *

The Jubilee Conversazione of the D. P. Mandali.

A FEW whisperings heard by our Shendiaji in the Exhibition Hall at the recent Jubilee Conversazione of the Dnyan Prasarak Mandali:—

1.—THE DNYAN PRASARAK MANDALI:—"Long life and a bright career of Usefulness and Progress to the Mandali!"—(*Lady 'Bombay the Beautiful.'*)

2.—THE CONVERSAZIONE:—"A veritable grotto of Fairy Science of which Mr. H. Monie, Principal, V. J. Technical Institute, may justly be proud!"—(*Mrs. Hindi Punch.*)

3.—"Well done! Dr. H. K. Tavaria of the Technical Institute! Capitally organized!"—(*Mr. Hindi Punch.*)

4. THE RONTGEN OR X-RAYS:—"Can they possibly make the apparatus more portable and send these rays through the thick iron walls of a safe?—(*Two members of the Golden Gang.*)

"MUST KEEP OFF FROM THE RUINOUS BILLS OF DR. MAKHMAR!"

5. THE GHEE AND OIL TESTING APPARATUS:—"Now for an inspiration to discover a chemical to confound the inventors of these infernal tubes and mirrors!"—(*Two Bunnias who were also heard to curse the author of the Ghee Adulteration Bill*)

6. THE INDIAN DRUGS EXHIBITED BY THE HON. DR. BHALCHANDRA:—"That's *multum in parvo*: must go in for these half a dozen phials and keep off from the ruinous bills of Dr. Makhmar!"—(*Paterfamilias to the wife of his bosom.*)

7. "What fatuity is this to familiarize patients with these indigenous drugs? What is to become by and by of our elaborate dispensaries?—(*Dr. Makhmar in a corner.*)

8. DR. DHARGALKAR'S EXHIBIT OF DRUGS: THE MANIKIN ROOT FROM EGYPT:—"This is some unfortunate *Sanyashi* from the land of the Pharoahs who through ignorance has terminated his immortal life by taking a second bath of fire. Poor man, how shrunken and dried up!"—(*A Hindu girl with "She" on her brain.*)

9. THE "KINDERGARTEN" SINGING AND DANCING OF PARSI GIRLS:—"I wonder what the Indian National Social Conference,—the collective wisdom of liberal and progressive India,—will think of this!"—(*Jalandhar Nath.*)

10. "Oh! My poor and neglected Hindu and Mahomedan sisters! Oh! Ye future mothers of India! Alas! Alas!! I miss you here!!!"—(*Miss Manning.*)

11. THE ALUMINIUM UTENSILS: LIGHT, DURABLE AND SAFE:—"You are bound to oust me in the long run, Mr. Monie, but I fear not this competition so long as my Hindu lady customers will have *heavy* pots and pans to last them for generations!"—(*Tambat—Coppersmith.*)

* * *

Mr. J. M. Maclean.

MR. PUNCH accords a hearty welcome to Mr. J. M. Maclean, M. P., an old and valued friend and citizen whose services the First City in India still remembers. He once more sees the city he loved at an interesting point in her history when the lines for a new foundation for her are being laid to strengthen her against the siege of an enemy that is still native. Bombay wishes her Knight of the Pen, the whilom editor of the *Bombay Gazette*, renewed health and vigour in his career!

Old gent: "Well, young man, we won't quarrel over this universal peace question. I tell you, I don't believe in the Czar. Why, hasn't he just ordered ten new destroyers?"—young wit: "Yes; but, don't you see, they are for his '*Pacific*' fleet."

Wouldn't Have a Chance Then.—Boarding-house keeper: "There is no doubt, Mr. Wagg, that the majority of English people eat too much meat. What remedy would you suggest?"—Boarder: "For them to live at boarding-houses, madam!"

નાતના શેઠે રસી મેલાવ્યા પછી.

[જુઓ ચીત્ર, પાનુ ૩૬૨ મું.]

અલો-ઓ! ઓ! ઓ! ઓ! ઓ! અલી ઈ ઈ ઈ! આ મારી બાજુ મહી તો બહુ વેદના થાય છે! આ અંગરખો પણ હાથ મહી ઘાલી શકાતો નથી! વો! વોઓ! ઓ! ઓઓઓ!

અલી-એ બઘેડા માફક આમ બરાડ શેની મારો છો! છાના માના અંગરખો ઘલાતો નથી કે? એ તો કરો તેવું ભરો. તમને કોણે કહયું હતું કે રસી મેલાવી આવજો! આગ ખોદું ડોલ ને દમામ મારવા ને ઠાલી પત્રાજી દેખાડવા ગયા, તો પછે હવે દુખ થાય કે દરદ થાય તે સઘળું દાંતયાં પીસી મોઢું મુંગુ રાખી ખમયા કરો! ખબરદાર જો હવે બોમ મારી છે તો! કોઈ સમજશે કે બાયડી ઘણીને ઝાડુ ઝાડુએ મારતી હશે! તો પછે મારે શું તમને લાજ લાગશે ને ગામ મહી મોઢું દેખાડવું ભારે પડશે!

અલો-વોઓ ઓ-ઓ-ઓ, પણ મારાથી આ વેદના ખમાતી નથી ને! જહાનમમાં ગઈ નાતની શેઠાઈ! આ નાતના શેઠીયા થીયા તીયારે પછે આમ જીવને દુખ દેખાડવું પડે છે ને!

અલી-પણ તમને કહયું કોણે કે આમ દુખ દેખાડો? ચુપ ચુપ ઘરે બેસી રેહેવાને બદલે લાગલા હનુમાનજીની પેઠે દોડયા, પછે આંમજ તો!

અલો-પણ ઓલા રોણના નાતીલાઓ તો કહે કે, "તમે "શેઠીયાઓ પેહેલાં રસી મુકાવો તોજ અમે મુકાવયે! તમે ન મુ"કાવો તો પછે અમે શા વાસ્તે કુવા મહી પડયે? અમને ગરીબ "ને ગરદન મારતાં તમને ઠીક આવડે છે! અમને કુવા મહી ઉતા"રતાં તમને બહુ ગળયું ગળયું લાગે છે! પણ અમે કાંઈ આમ "જાણયું અજાણયું કરવાના નથી! પેહેલાં તમે કુવા મહી પડો, "પછે અમે પડીશું!" આમ જયારે નાતીલાઓ બોલે તીયારે પછે મારે કરવું તે શું? તેથી આ હું પેહેલવેહેલો કુવા મહી પડયો, અને આ સુખના સાંઠીયા પામયો! ઓ વો વો! ઓ ઓ ઓ ઓ ઓ! અલી ઈઈઈઈ! જરા દાબ તો ખરી ઈઈઈ! જરા ચાંપ તો ખરી ઈઈઈઈ! વો વો વો! ઓ! ઓ! ઓ!

પારસીઓનો ફુલ ડરેસ-મઘરડા કાકા જામા પીછોડી ખુબ ખુશાલીમાં!

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૩૮૧ મું.]

મઘરડા કાકા-(કાળા કોટ પાટલુનને) કેમ બચાજી, ફરીથી મને મઘરડો ને ભાચો કેહીને ચીરડવવોચ કે, હેંએ? આવજે આવજે, બચા, ખારાં પાણીએ મોહોનું ઘોઇને ફરીથી આવજે! આજે તો તારૂં થોબરૂં બરાબર સેકી કહાડીયુંચ, પણ બીજી વખત સવાદ ચાખવાનો હોય તો પાછો મારી સામે ફટકજે! કેવો સેવકનો ભાવ વધી ગીયોચ! કેવાં સેવક પર મોટા મોટાઓ મરી ફીટવા નીકળયાચ! કેવા સેવકને માન ઈઝત ને આબરૂ આપવા બધા દોરી આવેચ! ને તુંને તો-નો-કોઠાં! સરકારી મેહેલની ઓસરી પરબી તું તો ઉભો રેહેવાને લાયકનો નહી! આહાહાંહાહા! બચાજી, મને ભાચો ને મઘરડો ને મકઈબાહુ કેહેનારને તો એમજ જોઈયે!

કાળા કોટ પાટલુન-વારૂં, બચા, વારૂં; હમણા તો તું પેટ ભરીને ખુશી થઈ લે, પછી તારી વાત! વખત આવવે તારો કેવો કુતમણો થઈ જાયચ તે જોજે, ને તુને બધા કેવો હરધુત કરીને હરકાટી કહાડેચ તેબી જોજે! હાલ તરત તો તારા જેવા ભાચાના ભાવ વધી ગીયાચ, પણ તે પાછા ગગડી પડતાં કંઈ વાર લાગવાનો નથી હો!

"The Muzzle Puzzle."—(On Friday last the muzzling order was revoked, excepting within the Metropolitan Police area.) Distracted Old Lady: "Oh, policeman, there's a dog without a muzzle fighting my Mopps!"—Robert: "Very sorry, ma'am, but I can't interfere. That side of the street ain't in the Metropolitan district!"

સરવેથી ઊંચો વીનોલીઆ સાબુ.

ચામડીને મુદલજ
ચચરાવી નાખતો
નથી.

ચામડીને મખમલના
જેવી નરમ અને
સુવાલી કરે છે.

ચેહેરા માટે સરવેથી ઉંચો છે અને બીજો સાબુ એની સરસાઈ કરી શકતો નથી.
સરવેથી નાજુક અને નરમ ચામડીઓ પર વાપરવા માટે તે ખાસ બનાવવામાં આવ્યો છે. વળી તે વાપરવાથી ચામડીઓ પર ચાંથાં પડતાં અટકે છે.

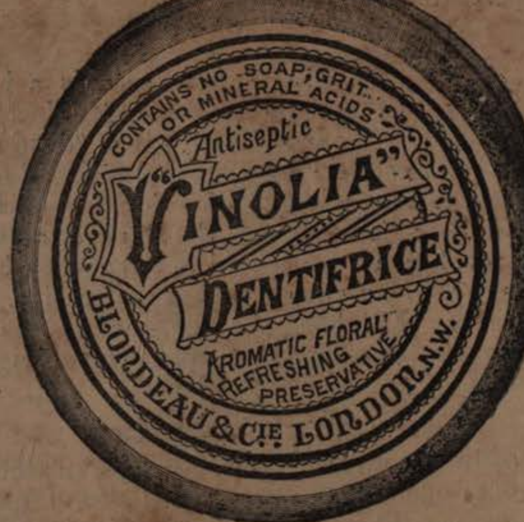
વી નો લી આ ના
હજામતના સાબુઓ.

હડપચીની નીચે તેનાથી
ચાંથાં પડતાં નથી.

વીનોલીઆ હજામતના સાબુ
ની એકજ લાકડીમાંથી કેટલાંક
ગ્યાલન નરમ મલાહી જેવું
ફીણ નીકળે છે.

વીનોલીઆ દાંતનું મંજન.

દાંતને
હાથીદાંત
જેવા
સફેદ
રાખે છે.

નાં ૧.—ધાતુના બાકસમાં.

આ દાંતનું મંજન દાંતને થંડક આપે છે અને મોહડાંને
સુગંધી બનાવે છે.
એમાં સેલીસીલીક એસીડ અથવા સફેદી આપનારા અને
કોહવાટ લગાડનારા ખાર (" આલકેલી") મુદલજ નથી,
તેથી પારા મજબુત અને જોરાવર થાય છે.
એ મંજન બે જાતના દાબડામાં વેચાય છે.

વીનોલીઆ હજામતનાં સાબુની ત્રણ જાતની
(લાકડીઓ)
પ્રેમીયર, ટોઇલેટ, વેસ્ટલ.
વીનોલીઆ હજામતના સાબુના ગોળાઓ
પ્રેમીયર, ટોઇલેટ, વેસ્ટલ.

હીંદુસ્તાનમાં દરેક ઠેકાણે વેચવામાં આવે છે.

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 5th, Monday 9th, and Thursday, 12th January.—Can't budge an inch, Sir. A Budget, to put us into fidget.

A Budget of appalling expenditure, ill balanced by income stretched to its extremest point. So stretched in fact, as to leave not the fraction of an inch of ground to fall back upon in case of need. And who can guarantee that there will be no need, no urgent call (yet undreamt-of) on our slender purse. To say nothing of any unusual contingency, there is our old cold-weather enemy, plague, looking up again,

LOOKING UP AGAIN!"

still insatiate, ready to take us unawares, and devour both men and money at a mouthful.

India-rubber is *stretchable,* but only up to a certain point. The Esplanade Gymkhana, which has developed such large absorbing powers within living memory, even that most elastic of play-grounds has its limits and dares not, with all its aggressiveness, go beyond a certain point. Patience has its apportioned bounds, and foul-mouthed slander, after a period of unlicensed riot, falls blunt and pointless. The camel's back too, supposed to bear the burden of the world, wearies at last and breaks.

Here's a Budget, said Mr. Ebrahim Rahimtoola, prepared by Mr. Harvey with the new sauce—I mean, the new system of accounts inaugurated by him—showing at a glance what there is to swallow ; and if you can swallow it all without flinching, it will be a surprise. It is not a satisfactory Budget by any means, and yet it is as good as you can expect to have under the circumstances. All the same, examine carefully the ingredients, and if you find any likely to disagree with or upset you, reject without mercy. Where the Budget may seem to intrench too much upon your resources, by all means retrench the "exuberant parts." For who knows what may happen to-morrow ?

Nothing that we need fear, replied Mr. Roughton. *Nil desperandum.* If the city has fallen, its revenue has not. If the mortality is high, it is only because there are many more people to die just now than there were before. Our population is a third in excess of what it was at the last census. And for proof positive, look at last Monday's returns of the Tramway and Railway Companies. Such bustle ! Such activity ! And yet, Mr. Ebrahim would frighten us with his plague bogey ! I say : " Fear boys with bugs."

Well, I'm no extremist, put in Leo ; neither a pessimist with Mr. Ebrahim, nor an optimist with Mr. Roughton. But what alarms me (and you know I'm not easily alarmed) is that we are squeezing its utmost out of taxation, killing in fact our golden goose ! And that duty on grain too, I can't say that I like it. It is so against the grain, and is certainly not the duty that we owe to the poor ! You might say, it is only an increase of two annas. But when the burden is full, the addition of the lightest feather tells.

I don't like that remark, said Dr. Sanitation, about plague. An uncertain item certainly, but it would be unwise to assume that the plague is non-existent or that it is going to be mild. Let us rather arm ourselves

NIL DESPERERANDUM.

against the worst.

And so, pessimists and optimists putting their heads together, the Budget was discussed item by item, and passed. Passed without anything worth mentioning being done in the way of retrenchment.

"POOR GOLDEN GOOSE."

The full trencher, as originally brought in by our standing *Chef de cuisine*, was accepted thankfully, the little preliminary cackling first heard over it being silenced. The fact is that we are naturally averse to retrenchment. So averse that, rather the duty on grain, for instance, however objectionable, than anything in the least degree or in the remotest manner calculated to take money out of our pockets or those of our protégés. And there is danger too in posing as the advocate of economy, as Dr. Gas found out to his cost, when he objected to an increase in

"OUR CHEF DE CUISINE."

the salary of an official on the ground of our finances being low. He was told to give up his own fees as standing councillor! A home-thrust which he parried with discreet silence! The worthy Doctor knows that discretion is the better part of valour.

The City Improvement Trust, the sheet-anchor of our hope, to which people look for turning our

beautiful city into a paradise on earth, has commenced work in right earnest. Some persons, connected with the Trust, are in a fair way to "improve" their own condition. We'll not grudge them that, if the end to which all eyes are turned wistfully be attained at last.

"DISCRETION IS THE BETTER PART OF VALOUR."

And this "consummation, so devoutly to be wished," is not so distant as it seemed at first. We are going to have streets, miles long, with a line of beauty on the right and a line of beauty on the left, and as straight from end to end as an "arrow from the Tartar's bow."

We've passed four gigantic schemes submitted to us, costing we don't know how much. Perhaps a mint of money. But what is a mint, when the object is improvemint? Are we not going to open up the city's innermost heart to light and air, and by the side of that, are not all other considerations only "trifles, light as air?"

"WIDE OPEN."

It is possible, though, to buy even a sovereign dear. And since we have to pay the piper, have we not the right to call up the tune? Next time perhaps the Trust will kindly take us into their confidence. Even though the C. P. Sage should open wide his eyes at the "risk of having the financial details of such large schemes placed before the Corporation in a public manner." The Sage seldom opens his mouth, and when he does, he drops pearls! Here's one. "*The Corporation is only required to express its views in regard to schemes submitted by the Trust.*" To express views without looking into the most vital part of the schemes! Or, to admire the beauty of the *views* that the Trust unfolds to our eyes! Good!

And the risk of "speculation," is what some of our moral corporators cannot contemplate without trembling. If the "financial details" were published to the world, there would be any amount of speculation, which, besides upsetting the intentions of the Trust, would lead to demoralisation! And was the Corporation going to lend itself to that?

Shakespeare knew of a man who "had no *speculation* in his eyes." I don't know about eyes, but I

"DROPPING PEARLS."

know that speculation has its root deep down in the human heart, and all the Trust's careful guarding of its secrets will not prevent it, nor yet the Sage's moral preachings, even if they were as interminable as his lectures on music or on Parsi loyalty.

"WHAT'S IN A NAME?"

It is reported by telegram from London that the Right Honourable Sir H. Campbell-Bannerman is to be the leader of the Liberal Party in succession to Sir William Harcourt. What more natural? The event must have been anticipated at the Right Honourable Gentleman's birth, for who so fit to lead as the man with the banner—of victory?

At the Soiree.—Miss Bluestocking: "O mamma, the Professor says we must see the organisms!"—Her mother: "Go without me—you know I detest music."

SANKRANTI GREETINGS.

(SENT PER HIND'S WINGED MESSENGERS.)

INDIA: FRIDAY, 13TH JANUARY, 1899.

[On this day, held sacred to the sun, friendly greetings are exchanged by the Hindus who, with humility and deference, salute each other, placing at the same time into each other's hand a few sugared til or sesamum seeds (the favourite grain of the sun) with the words: "Accept this sweet token and vouchsafe a continuance of your love and friendship!" Packets containing sugared til seeds are sent by post to absent kinsmen and friends.—*Indian Calendar.*]

મકરસંક્રાતીની મુબારકબાદી.

(હીંદના પાંખવાળા કાસદો મારફતે મોકલેલી.)

હીંદ : શુક્રવાર, તા○ ૧૩ મી જાનેવારી ૧૮૯૯.

THE NEW MAHVAT.

"Avoid the narrow pass, and guide the beast straight!"

[A telegram from Allahabad, dated the 17th January, states that Sir James Westland will present the Budget Statement on March 20th and discussion thereon in Council will begin on the 27th. It will be, according to present calculations, a Prosperity Budget. There have been no sudden and unexpected calls for money, says the *Pioneer*, such as occur in years of famine or war, and the provision made for covering the charges incidental to the break-up of the Expeditionary Forces on the Frontier last spring has more than coverid the expenditure.]

નવો માહવત.

"સાંકડી ખીણનો રસ્તો લેતો ના, અને સીધે રસ્તેજ હાથીને ચલાવ્યો જજે, માહવત!"

[ગઈ તા૦ ૧૭ મી જાનેવારીએ અલ્લાહબાદથી કહાડેલા એક તારમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે હીંદુસ્તાનની આવકજાવકનું બજેટ ખજાનચી સર જેમસ વેસ્તલેંડ આવતી તા૦ ૨૦ મી મારચને દને વડી ધારાસભામાં રજુ કરશે, અને તે ઉપરની તકરાર તા૦ ૨૭ મીએ શુરૂ કરવામાં આવશે. હાલની ગણતરી પ્રમાણે આ નવું બજેટ દેશની આબાદાની દેખાડનારા આંકડાઓથી ભરપુર દેખાશે. "પાયોનીયર" ના જણાવવા પ્રમાણે, દુકાળ અથવા લડાઈનાં વરસોમાં ખરચની જેમ અચાનક માગણી નીકળી આવે છે તેમ આ વરસમાં નીકળી આવી નથી અને સરહદ પર મોકલવામાં આવેલાં લશકરને વીખેરી નાખી તેને જુદે જુદે ઠેકાણે પાછું મોકલવા માટે જે રકમ અલાહેદી કહાડવામાં આવી હતી, તેમાં ખરચ બાદ કરતાં કેટલોક ઉગારો માલમ પડયો છે.]

DISHED!
શેહેરી ખાવાનું "ડીશ."

[" It was a good thing to dish the Standing Committee. and members (of the Corporation) took a peculiar pleasure in the process, specially fortified by the explanation of the Commissioner. As a result the grant for road repairs was curtailed by Rs. 10,000, the dissentients being counted on one's finger."—*Advocate of India.*]

આહાહાહાહા ! કેવું "ડીશ" દાબી કાહાડયું છે !

["સ્તેનડીંગ કમીટીને તેની નેમમાં નીષ્ફળ કરવાની ઘણી મજાહ પડી હતી, અને કમીશનરે આપેલા ખોલાસા પછી તો (કારપોરેશનના) મેમબરો કમીટીનો ચંપો કરવાનાં કામમાં ઓરજ મજાહ લેતા હતા. પરીણામ તેથી એ નીપજ્યું કે રસ્તા સમારવાના ખરચમાં દસ હજારનો ઘટાડો કરવામાં આવયો હતો, જેની સામે થનારાઓ માત્ર આંગળીપર ગણાય તેટલાજ હતા. "-એડવોકેટ આફ ઇનડીયા.]

THE PARSI FULL (FOOL'S) DRESS.

JAMA-PICHHODI—(To Black Coat and Pants)—I was a guy, was I—well, the guy has his revenge. He has now the run of Government House, while you will have to run away from it, you Anglified jacknapes!

B, C. & P.—Every dog has his day—so have you. But wait a bit. They want to reform you—see they don't cut you—up in the end!

[At the last Reception at Government House, some of the Parsee gentlemen present received a gentle remonstrance from the Government House officials for having appeared in black coat and pants instead of in their customary full dress of *Jámá-pichhodi.*]

પારસીઓનો ફુલ દરેસ—મધ
રડાકાકા જામા પીછોડી
ખુબ ખુશાલીમાં !

[વધુ માટે જુવો પાનું ૭૭૧ મું.]

THE FELL MARAUDER AGAIN!

[Crops in the Central Provinces are now in urgent need of rain. In Merwara and in Rajputana some of the tracts have been seriously affected through failure of the rains, and twenty-two villages are reported as distressed. 2,000 persons in Merwara and about 1,000 in Marwar are now employed on relief works.—*Times of India, 10th January.*]

કંગાળ કાળા ખવીસની બીહામણી સુરત એકવાર ફરીથી !

[મધય પ્રાંતોમાં જુદા જુદા પાક માટે વરસાદની હવે બહુજ જરૂર છે. વરસાદ નહી પડયાથી મેરવારા અને રજપુતાણામાં કેટલાક ભાગોના પાકને ગંભીર નુકસાન થયું છે, અને બાવીસ ગામડાંઓમાં દુકાળનું સંકટ ચાલુ થઈ ચુકયું છે. મેરવારામાં બે હજાર અને મારવારમાં એક હજાર લોકોને મદદનાં બાંધકામો પર લગાડવાં પડયાં છે.–ટાઈમસ આફ ઈનડીયા, તા૦ ૧૦ મી જાનેવારી.]

OFF!

The old favourite of Bombay, pretty bird in cage for over five years, flies away to the fresher air of its native woods, leaving behind very loving memories.

[Mr. R. H. Vincent, the Commissioner of Police, Bombay, having retired, handed over the charge of his office to Mr. Kennedy on the 9th January and left the city amidst the general regret of a host of friends and admirers.]

ઉડી ચાલ્યું! પોતાને ઘરે બારે ઉડી ચાલ્યું!

મુંબઈનું આ માનીતું પ્યારૂં પક્ષી કેટલાંક વરસ સુધી પીંજરામાં રહયા પછી પોતાના ઘરેબારે ખુશ આનંદમાં અને નીરાંતમાં દહાડા કહાડવા અને ત્યાંની તાજી હવા ખાવાને ઉડી ચાલ્યું છે.

[મુંબઈના પોલીસ કમીશનર મી૰ આર. એચ. વીનસેંટે ગઈ તા૰ ૯ મી જાનેવારીથી પેનશન લઈ પોતાનો ઓહોદો છોડી તેનો અખતયાર મી૰ કેનેડીને સોંપયો છે. પોતાના બેહદ દોસ્તો અને ચાહાણનારાઓની દલગીરી વચે મી૰ વીનસેંટ મુંબઈ શેહેર છોડી ગયો છે.]

A DILEMMA.

(A PENCILLING FROM THE NOTE-BOOK OF MR. PUNCHEEJEE, NOW AIRING AT MATHERAN.)

Going up the Hill—An up-hill work. The sun going down to its nightly rest, and the beast wanting to do the same. Pesi and Jesi tug and pull, crack whips, and shout and howl and growl, but no go!

માથેરાનનો નામીચો રખસ૰

(માથેરાન ખાતે મોજ કરવા પડેલા મી૰ પંચીજીની નોંધ પોથીમાંનું એક પાનું.)

આ બાનુ અને ગ્રહસ્થો નેરલથી માથેરાનનો ડુંગર ચહડયાં આવે છે; હજી ચાર માઇલનો રસ્તો તો કાપવાનો છે. અને સુરજ અસ્ત પામી ચુકો છે; પણ નખોડ ગીયું ઘોડું એવું અસીલ અને બેહુસ્તી "સૈયો પેનઝા" ના રખસની ઉંચી તોખમનું છે કે તેને ઉપર ચહડાવતાં ચહડાવતાં મીસ બાનુનાં પાસીને પોરો થઈ ગયાં છે, જેથી જસી ને પેસી હવે બાનુની મદદે આવયા છે. આ અસાલ ગધેડાં–અરે ઘોડાંને–આગલ ચલાવવા માટે કચ કચ ને ચચ ચચ કરતાં તેમનું મોહડું દુખી આવયું છે; આગળથી ખેંચી તેને પાછળથી ધકેલો મારતાં તેમના પાંખરાં અને પાસરાં ખેંચાઈ તણાઈ ગયાં છે; તથા તેમના સાડાચાર આનાના ચાબકના સપાસપ સપાટા લગાવતાં તેમના હાથમાં ચીરા પડી આવયા છે; પણ જેનું નામ ઘોડું! તે કસાંને મચક આપતું નથી, અને તેની પીઠ પર બેસીને માથેરાન પોહોંચવાને બદલે કદાચ તેને ખાંધ પર મારીને ડુંગર ચહડવો પડે એવો સઘળો રાહઘાટ દેખાય છે!

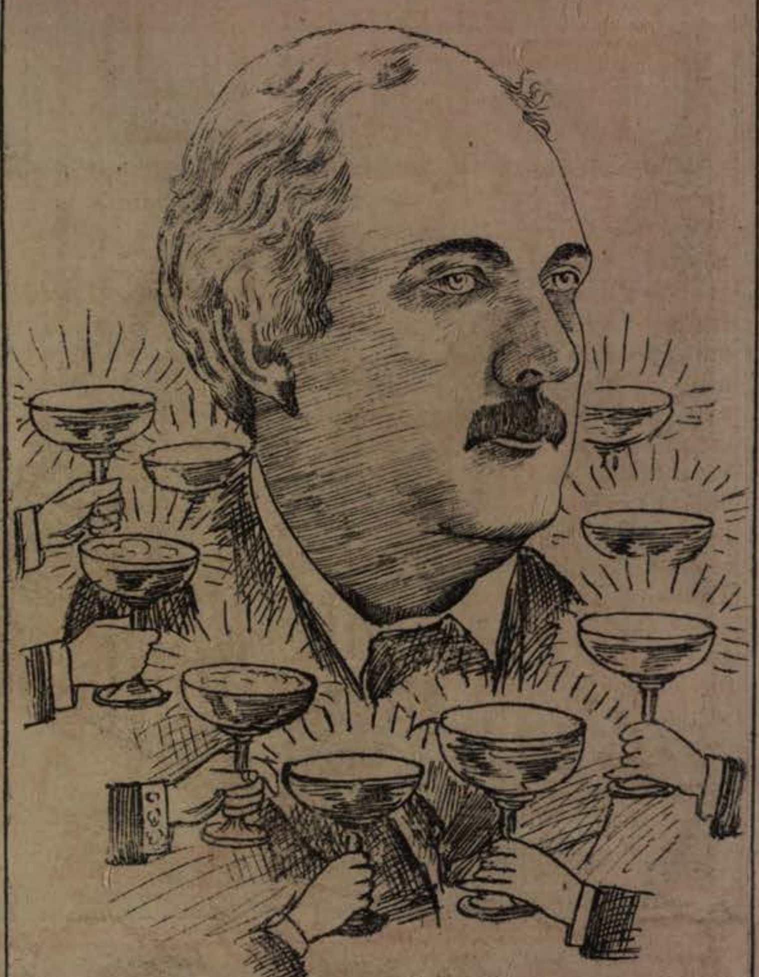
FREEZING POINT.
થંડીની મોસમ.

KAKKAOOS—So glad to see you, Tehemi. Hope you well. Awfully cold, isn't it?
TEHEMI—Enough to freeze a cat to death.
K. Ah! Is your aunt dead then?
(The aunt lives and stands between him and the money that Tehemi expects from her.)

કેકાઉસ—આહા, કેમ છે, તેહમી? જોઈ કે આએ મુંબઈમાં હમણાં થંડી પરેચ તે!
તેહમી—હા, એવી તાહાર તો વાગેચ કે મુવાં કુત્રાં બીલારાંબી અકરીને મરી જતાં હોસે!
કેકાઉસ—આહા! તયારે તારી માસીબી મરી ગઈ કે?
["મુવો કંગાલ કુત્રો!" એટલુંજ તેહમી મનમાં બબડીને ચાલતી પકડી ગેઇ! એ મુવા કંગાળ કુત્રાને માસીજીએ પોતાનું ખાસકું દેખાડયું હતું, કેમકે એ કુત્રાજી માસીજીની વારેસ તેહમીના આઈતા દલ્લા સાથે પરણવા માગતા હતા! અને માસીજી તો તે પઈસા અને કેકાઉસની વચે હજુર જીવતાં ઉભેલાં હતાં!

AULD LANG SYNE!

[Mr. J. M. Maclean M. P., the late editor and proprietor of the *Bombay Gazette*, landed in Bombay on the 13th instant, and received a hearty welcome from a number of his old friends and admirers.
Mr. Maclean, who was present on Thursday last at the opening ceremony of Sir Dinshaw Petit Brokers' Hall, received an enthusiastic ovation on his arrival.]

"ભલે પધારયા, પુરાના દોસ્ત, ભલે પધારયા!"

[મુંબઈ ગેઝટનો માજી અધીપતી અને માલેક મીં૦ જે૦ એમ૦ મેકલીન ગઈ તા૦ ૧૩ મી જાનેવારીએ ઈંગલંડથી મુંબઈ આવી પુગો હતો, જે વેળા વીસ વરસની વાત ઉપર પોતા પાછળ મેલી ગયલા સંખયાબંધ દોસ્તો અને વખાણનારાઓએ તેને દીલોજાનીભરયો આવકાર દીધો હતો.
ગયા ગુરૂવારે સર દીનશા પીટીટ બ્રોકરસ હૅાલ ખુલ્લો મેલવાની ક્રીયા વેળા મી૦ મેકલીન હાજર થયો હતો, અને તેને તયાં ભારે હરખભરયો આવકાર આપવામાં આવયો હતો.]

POOR BILLY!

BILLY—Boo-hoo-hoo! Papa, it is so hot, and so cold! Boo-hoo-hoo! Hot and cold! Cold and hot!!

[The Ghee Adulteration Bill, fixed for second and third readings before the next meeting of the Bombay Legislative Council, is being adversely criticised in some quarters.]

ગરીબ બીચારૂં બુચું!

બુચું—બુ—હું હુ ઉઉ! મોટા બાવા, મોટ્ટા બાવા, મને પેલા લફંગાઓ બધી લાતને મુતી મારેત! હું—ઉઉ—ઉઉઉ!

[ઘીમાં થતી ભેલસેલ અટકાવનારો ધારાનો ખરડો, જે મુંબઈની ધારાસભાની આવતી બેઠક વેળા બીજી અને ત્રીજીવાર વાંચવામાં આવનાર છે, તે સામે કેટલીક તરફથી સખત વીરૂધ ટીકા કરવામાં આવે છે.]

MR. PUNCH'S DESIGNS FOR A PARSEE FULL DRESS.—NO. 1.

પારસીઓના ફુલ દરેસ માટે મી૦ પંચની દીઝાઈનો.—નાં૦ ૧.

પારસીને યુરોપીયન ફેથનોની ભેળસેળનો આ પોશાક, જામા પીછોડી પર અને પાઘડીનાં શેરીયાંઓ પર મરી ફીટનારા ઘરડા ખોખા ભાચાઓને તેમજ ડગલા પાટલુનને નેક્ટાઈ કાલર તથા ભીખ માંગવાની કાટલી જેવા હૅંટ પર ફીદા જુવાન જાંગલાઓને એકસરખી રીતે પસંદ પડયા વીના નહી રેહેશે.

JAM (PICHHORI) SATIS.

"I Sing the Sofa, I who lately sung
Faith, Hope and Charity.................."

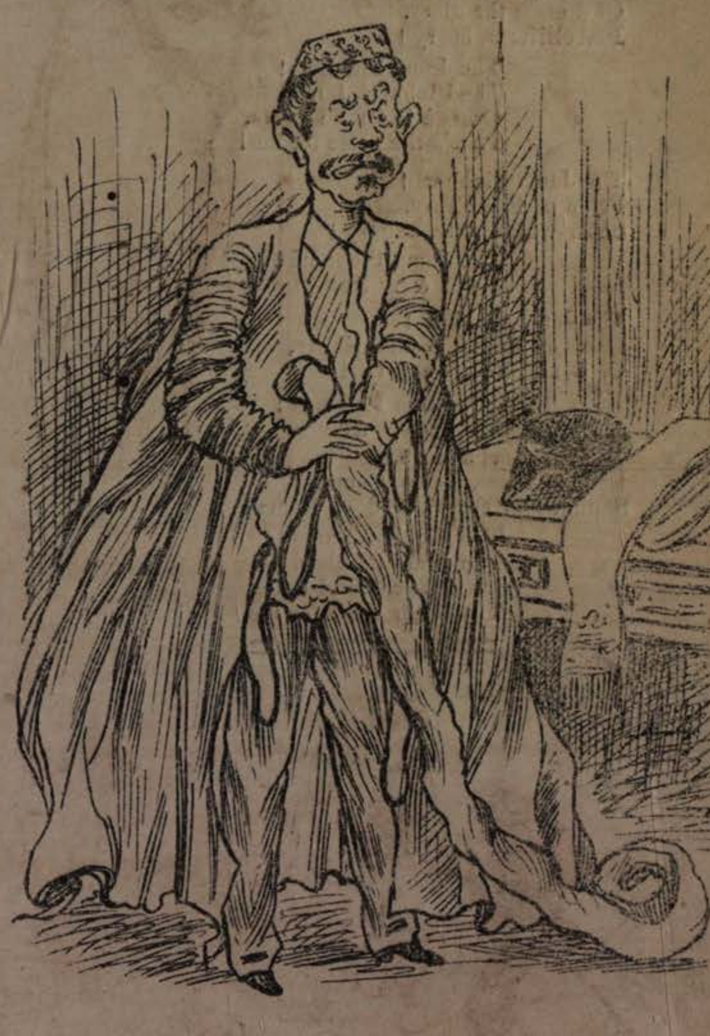
The Bombay Government, resting temporarily from their labours against Famine and Plague and War and Sedition, have kindly turned their attention towards regulating a full dress for the Parsis. This is being more catholic than the Pope, for the Parsi himself never cares what dress he dons, so long as it suits him. Blest with a happy sense of the comfortable, he freely rejects what is inconvenient in his own and as freely adopts what is convenient in that of others. The wardrobes of the world have hitherto been his own to choose from. But this freedom of choice must no longer be. For state occasions at least he must have a prescribed full dress. And what more natural than his own ancestral *Jámá-Pichhori?* There is a fullness in the very name, and as for the dress itself, it is far and away the fullest of dresses. In its ample folds, it seems designed, in part at least, for a Brobdignagian. It carries out faithfully Wordsworth's principle of uncalculating lavishness in lofty matters :—

"Tax not the royal saint with vain expense,
With ill-matched aims the architect who plann'd
(Albeit labouring for a scanty band
Of *white-robed* scholars only) this immense
And glorious work of fine intelligence ?
Give all thou canst ; high Heaven rejects the lore
Of nicely calculated less or more."

And the elegance and comfort of the dress! A straight jacket down to the waist, it gradually expands in the exuberance of its full-dressiness and without the aid of a crinoline, into the majestic curve of the

THE GUY BEFORE THE RECEPTION.

THE SLEEVES TO COVER THE HUNDRED ARMS OF BRIAREUS.

gown which Leech immortalised. The sleeves, which are ever so much larger than they need be and which, if cut up, would help to cover the hundred arms of Briareus, have to be accommodated, in all their processional length, on the ordinary pair of arms of an ordinary mortal. To crown all, at the girdle comes the *Pichhori*, which is wound round with the help of a friendly hand much in the same way as the ancient Roman ran on his sword. When wound, it gives the most common-place stomach a compass that Falstaff would envy, and a turn that nobody would. Thus equipped in his panoply of linen and as stiff as etiquette can desire, the Parsi Guy sallies forth to battle—with himself. For his every action is a strug-

gle to overcome the shortcomings or long-goings of his dress. And it will readily be understood that he cannot fail to be an object of interest to our kindly rulers who love to study our manners and customs in all their primitive (how prim !) awkwardness. And the Parsi, loyal as he is, will surely not grudge them this amusement, though, through the congestion at the chest, the stifled voice of self-defence may occasionally be heard to pant forth : "what is sport to you, is death to us," in the midst of the louder refrain of the ultra loyalist :

The Jama Pichhori !
Of dresses the glory,
Flabelliform, hoary !
    The Jama Pichhori !
    The Pichhori Jama !
    Dress à la Grand Lama,
    That's the dress for me !

The Jama Pichhori !
Pride of Parsi Tory,
Snow-white, pure, ungory !
    The Jama Pichhori !
    &c. &c.

The Jama Pichhori !
Dress of Mehta, Wadia, Khory,
Of Banis, Bhatia and Bori !
    The Jama Pichhori !
    &c. &c.

The Pichhori Jama !
Love of Patel, Kabra, Cama,
Shunned by Gopal, Abdool, Rama !
    The Pichhori Jama !
    The Jama Pichhori !
    Dress à la Grand Lama,
    That's the dress for me !

CUSSING (? CURSING) ! ! !

THE PICHHORI—WOUND ROUND WITH THE HELP OF A FRIENDLY HAND.

QUIS SEPARABIT ?

CHOW-CHOW.

Are Parsis Foreigners? THE voice from Bandora (says Jalandhar) grates on my ears on yet other score. "It is maladroit policy," the voice proclaims, "to seriously maintain" that the Parsis are not "aliens or foreigners."... "The Parsis, by natural position, stand as foreigners, and historically will in future stand as such." This is indeed cruel. It is not necessary to dive deep into the "natural position,"—whatever that be,—or into the ethics or history of the thing. Though powerful, conquering races and tribes who poured into India in the distant past may have since merged into communities now known by the collective term "Native" or "Indian," yet the Parsis are, according to the voice from Bandora, exceptions. India has not corrupted them at any rate. Centuries of contact with the children of the soil has left these refugees from Iran stainless. Some of my Parsi brethren may believe this and take glory in that belief; but for all that my heart breaks to conceive of them as "foreigners." Till Britons in India throw their arms open and take the Parsis within their ranks as volunteers everywhere, in preference to other Indians, and till Parsi poets like Mr. Behramji M. Malbari cease to sing sweetly of "Mother Gujerat," and till the "jee" and the "bhoy" at the end of every Parsi name in India come to be dropped and "roz" and "shah" take up their places, I shall continue to regard my Parsi fellow subjects as Indians and not aliens. I know, *Punchoba*, they are not going to kick the dust of India off their shoes yet awhile; but somehow my love for them makes me jealous: I cannot easily reconcile myself to the idea about Parsis not being Indians. Hind has for centuries clasped her Zoroastrian sister in a loving embrace, and ever and anon endearingly asks,—*Quis separabit?*

***

The Battle of the Soma and the Sura.

PATRIOTIC Poona is just now in a ferment, (writes friend Jalandhar Nath) because the chairman at the recent Temperance meeting there, said that the ancestors of the Hindus in the Vedic times drank spirituous liquor,—viz., the fermented juice of the *Soma* creeper. The entire orthodox intellect of Poona is at this moment concentrated upon that word "*Soma*," and they are proving to their best ability that the juice of that plant was and is as innocent of producing intoxication in men as the mother's milk. *Soma* has been vindicated at last. My sympathies are with Professor Jinsiwale and with the Poona patriots who hissed, hooted, and insulted the chairman and other speakers, who had so far forgotten themselves as to hint that our Vedic ancestors drank *Soma* as *an intoxicant*! Why

did they then drink it? For inspiration and to acquire righteousness, surely. Poona orthodoxy is rightly defending the *spiritual* attributes of the sacred plant, as you or I would fight hard for the *material* attributes of a useful article. For instance, my favourite metal is Iron. I consider it the most serviceable mineral substance on this earth. You, dear *Punchoba*, may to your heart's content, abuse that yellow metal, gold, and I may patiently bear it all,—nay, perhaps, feel interested in all the worst things you may say in your best bad language about it; but beware how you utter one derogatory word about Iron. 'Tis ten to one then, that I may not be able to restrain a single spark from the blazing furnace of my eyes from scorching you! Iron is useful, is harmless, but make it into daggers swords, and cannon balls, and you know the fearful result. The same may be said of the Vedic *Soma*. *Soma* as *Soma*, is pure and harmless, and many a pious Hindu patriot now imbibes it daily, as did the ancients, who thus addressed the gods in the Rig Veda:—

"The sacred prayer, desiring your presence, offers to you both, Indra and Agni, for your exhiliration, the *Soma* libation. Beholders of all things, seated at this sacrifice, upon the sacred grass, be exhilarated by drinking of the effused libation."

Such is the harmless *Soma* plant, which, whilst it "exhilirates" the gods, only "inspires" the men. It is wicked man who is at the bottom of the mischief, and who will, to the end of this world, go on distilling deadly poison from life-giving nectar. Here are some of the poisons the Vedic man decocted to produce exhiliration, or "exhaltation" in the language of the Vaids:

1. *Panasa*, jack liquor.
2. *Draksha*, grape liquor.
3. *Madhuka*, honey liquor.
4. *Kharjjura*, date liquor.
5. *Tala*, palm liquor.
6. *Aikhshava*, cane liquor.
7. *Madhvika*, mowa liquor.
8. *Saira*, long-pepper liquor.
9. *Arishta*, soapberry liquor.
10. *Maireya*, rum liquor.
11. *Narikeloja*, cocoanut liquor.
12. *Sura*, *varuni* or *paishti*, arrack.

These were their favourite alcoholic beverages. There were human weeds then as now, and mother Nature had her trick of plucking them out. She employed fermenting liquors as her agent. Thousands of years have since rolled on and still Nature resorts to alcohol, among other means, for weeding out the unfittest—despite *Shastrical* anathemas and Temperance Leagues—and for promoting the ultimate perfection of the human race!

* * *

The Soma, the Hindus, and the Parsis.

JALANDHAR NATH continues:—I have just come across the following in *Sudharak* of Poona. What think you of Mr. Dutt's observations in so far as they bear on our modern Mobeds? Are they partial to *Soma* or *Sura*? If so, our Zoroastrian brethren have apparently been converted since they parted company ages ago. Will the erring members of that community now see their mistake and acknowledge that they are not aliens and foreigners? The eminent Vedic scholar writes:—

"The fermented juice of the plant called *Soma* appears to have been the only intoxicating drink used in the Vedic times. So much were the ancient Aryans addicted to this drink that *Soma* was soon worshipped as a deity both in India and in Iran (under the name *Haoma* in the latter country), and we find one entire Mandala or Book of the Rig-Veda dedicated to this deity. The Indo-Aryans appear to have been more addicted to fermented and intoxicating Soma than their peaceful brethren of Iran; and many are the allusions in the Zenda Avesta to the

PARTIAL TO *SOMA* OR *SURA* !!

hateful customs of their Indian brethren. Some Antiquarians think that this was one great reason of those dissensions which broke out among the Southern Aryans, and which led to the final separation of the Iranis from the Hindus."

THUNDER!?

Hind.—Just look here, my dear. The *Thunderer*, at such a distance from us, thinks it worth while to notice you. But how? You are weak, forsooth, down in spirits, and your utterances are not worthy of serious consideration! Funny, isn't it?

Congress.—Funny, certainly. However much such twaddle may mislead some persons over there, here in the city of my birth it can only raise a laugh. Weak and down in spirits, indeed! Never was better in my life, so hale and hearty and hopeful. But all's yellow, as we say, to the jaundiced eye.

[The *Times*, commenting on the meeting of the Indian National Congress, said that it was improbable that the proceedings of the Congress would be taken seriously, and that the vague character of the President's address perhaps indicated that the movement was weakening.]

ધડાકો!?

હીંદ-લે આ જોયું કે, મારી પુત્રી?

કાનગ્રેસ-હા જોયું, અને વાંચીને કલેજું ધરીને હસી! હું મરીઅરી રહેલી, ઉગાઈ સુકાઈ ગયલી ને તવાયલી ને ખવાયલી એ બીચારા ઈંગલંડના ધડાકા કરનારને દેખાણી છું! આહાહાહાહા! પણ મારી આખી ઉમરમાં કોઈ દહાડેબી હમણાના જેવી તનદરોસ્ત ને રાતીમાતી તો હું હતીજ નહી!

KEEPING WATCH AND WARD.

[" News from Peshawar states that the Hadda Mullah is once more beginning to agitate, his aim being to win over the Nawab of Dir to share in a new *jihad*. He is not likely to succeed under present conditions. A band of Waziris made a daring attack on the Baramgatta militia outpost near Bannu a few days ago. They surprised a small garrison, tied them up and carried off seven smooth-bore guns. The post is well within British territory."]

બારીક તપાસ—બારીક નેધા!

[પેશાવરથી ખબર મળી છે કે, હાદા મુલ્લાંએ પાછી ઉસ્કેરણી ચલાવવા માંડી છે, અને તેમાં તેનો હેતુ કુફ્રો સામે જીહાદ ઉઠાવવાનાં કામમાં દીરના નવાબને પોતાના પક્ષમાં ખેંચવાનો છે. પણ હમણાના સંજોગો વચ્ચે તે કામમાં તે ફતેહ મેળવે એમ નહીં સંભવતું. બહુ નજીક બારામગાટા નામે મથક આગળ રાખેલાં લશકરી મથક ઉપર વઝીરીઓની એક ટુકડીએ થોડા દીવસ ઉપર હુમલો કરી, તયાંનાં લશકર ઉપર છાપો મારયો હતો. લશકરીઓના હાથ પગ તેઓએ બાંધયા હતા અને પછી સાત બંદુકો ઉઠાવી ગયા હતા. આ મથક અંગ્રેજી હદની અંદર આવેલું છે.]

AT AN INOCULATION STATION.

Jagoo—(Afraid of the prick)—What a dreadful stench! A dead rat, or I'm not a man! Let us come another day, love, or run up to your mother's at Surat and avoid this poison altogether.

Jadao—None of your prietexts, my dear! No dead rats, as I am a woman, or if there were, a thousand of them won't hurt us, once we're inoculated. We shall be plague-proof. Come, pluck up heart, and stand up like a man!

રસી મેલાવવાનાં ધક્કર મક્કર.

જગુ-(રસીની સોય રખે ભોકાય તેથી ધ્રુજી લખલખીને) અરરરર! અહીં આ શી ગંધ આવે છે! અંહંહંહં! નક્કો જાણે મુવેલો ઉંદર! મને લાગે છે, અહીં ઉંદર મરી ગયો છે! તું ચાલ, ઉઠી જા પ્રાણ, આપણે કોઇ બીજે દીવસ આવીશું! નહી તો હેંડ, આપણે સુરત તારી માને ઘર નાહાસી જઈયે, કે આ બધી પીડા ને બલા અહીંથી છુટયે!

જડાવ-હવે તમે આમ બધા ઢોંગ કરવાના છોડી દીઆને! કયાં મુવેલો ઉંદર પડયો છે જે! મને તો કાંઈએ વાસ આવતો નથી! ને એકબારગી ઉંદર મુવેલો હોય પણ, તો તેની શી ચીંતા છે! એકવાર આ રસી મેલાવી દીઓ, પછે એક નહી પણ એક હજાર ઉંદરના શા ભાર પડયા છે! આમ પોચા પચાક ને ભાજીનાં પાણી થઇ જશો તો પછી કેમ પરવડશે? તમે ભાયડા થઈને બાયડા શું બની જાઓ છો! હજી તેમ કરતાં હું બાયડી ભલી કે બબેવાર ટોંચા વાગ્યા છતાં પાછી ટોંચાવા આવી છું!

A NEW YEAR GREETING.

Miss University—Asleep! Well, you need rest after your labours. But wake up for a moment, and receive my hearty congratulations. There's stuff in you, and I'm glad you have shown it.

[The higher education among Parsee girls is making sound progress, the results off the various University examinations up to date being highly satisfactory.]

નવાં વરસની વધાઈ!

મીસ યુનીવરસીટી-ઓહો, તું તો હજી સુતેલી જ છે કે! તુંને ઘણી થાક લાગી હશે. તેં મેહેનતબી કંઈ થોડી નથી કીધી, ને તેથી તુંને આસાએશની તો જરૂરજ છે. પણ જરા વાર ઉઠ ને મારી તરફની ખુશ વધાઈ ને મુબારકબાદીના બે બોલ સાંભળી લે. તારામાં પાણી છે, ને હું જોઈને બેહદ ખુશ છું કે તે તેં અછી રીતે દેખાડી આપયું છે. જીવતી રેહેજે ને એવીજ રીતે તારૂં પાણી દેખાડતી રેહેજે!

[પારસી છોકરીઓ વચે ઉંચી કેળવણી સારો વધારો કરતી જાય છે, તે છેલી યુનીવરસીટીની પરીક્ષાઓમાં તેઓએ કરેલા બહુ સંતોષકારક દેખાવ ઉપરથી જોવાને બનયું છે.]

THE CIVIC FATHER'S SWINE.

Muddy and dirty and healthy! Plague touches them not!

શેહેરીબાવાનાં ડુક્કર.

કાદવ કીચલમાં ખરડાય, ને કચરાકુટામાં અરડાય, અને તોબી રાતામાતા ને તનદરોસ્ત દેખાય! ને મરકીની તો અસર જાણે તેમને લાગતીજ નહી! શું કરામત! શું ચમતકાર! શું હેરત!

A PARTING SALUTE.

Mr. Punch.—(To the retiring Police Commissioner) So sorry to lose you, friend. With the Civic Father, I wish you joy in your retirement, and expect you to remember me and the land where you made your name and fame!

[The members of the Standing Committee vied with each other in praising the services of their colleague, Mr. R. H. Vincent, the Commissioner of Police Bombay, on his retirement from office.]

સલામ, દોસ્ત, સલામ!

મી૦ પંચ—(વીદાય થયલ પોલીસ કમીશનરને) તુંને ખોવા માટે ખરેજ દલગીર છું, દોસ્ત. મારા શેહેરીબાવા સાથે હું પણ ઇછું છું કે તારા એકાંતવાસમાં તું ખુશખુશાલ રહે, અને મને ઉમેદ છે કે, હીંદી પંચને હંમેશાં તું યાદ રાખશે, અને જે દેશમાં તેં નામ અને માન મેલવ્યું છે તેને કદીપણ વીસરશે નહીં!

[આધો છોડી ગયલા મુંબઇના પોલીસ કમીશનર મી૦ આર. એચ. વીનસેંટે સ્તેનડીંગ કમીટી સાથનો પોતાનો સંબંધ છોડ્યાથી, તેણે બજાવેલી સેવાઓ માટે કમીટીના મેમબરોએ તેની બહુજ સ્તુતી કરી તેની તરફનું પોતાનું ઊચું મત અને માન દેખાડ્યું હતું.]

MR. PUNCH'S ARTIST AT THE HILL—HIS FIRST ADVENTURES WITH THE MATHERAN PONY.

(A Pencilling from the note book of Mr. Puncheejee now airing at Matheran.)

સીતલ ટેકરીપર મી૦ પંચનો ચીતારો—માથેરાનનાં અસીલ ઘોડાં (? ગધેડાં) સાથ તેનો પેહેલો અનુભવ અને પેહેલી જંગ.

(માથેરાન ખાતે મોજ કરવા પડેલા મી૦ પંચીજીની નોંધપોથીમાંનું એક પાનું.)

THE PLAGUE ANTI-DOTE!
મરકીનું ઝેર ઉતારનારૂં એડીયું!

It's not a thing to dote on—country castor-oil in the morning at the break of day! And it almost breaks their hearts to do it. But thier hakim says it keeps off plague, and Mr., Mrs. and Master Adiabhoy are making a virtue of necessity!

સહવારના પોહોરમાં ઉઠતાંને વાર હેમજી એડીયાંવાળાને તયાંનું ગામઠી એડીયું ગટગટાવી જવા કોણને ગમે! અને આ બાઈ સાહેબ ને શેઠ સાહેબનાં દીલ તે જોતા જ કમકમી આવે છે. પણ કરે શું! તેમના હકીમજી સાહેબ મીઆં હોજરીએ મરકીને મારી હઠાડવા માટે તેમને દરરોજ સહવારના પોહોરમાં ચમચો ચમચો ગામઠી એડીયું પીવા ફરમાવયું છે, જેથી મી૦, મીસીસ અને માસ્તર એડીયાંભાઈ મોહડું કુમલાવી, ભવાં ચહડાવી, આંખ બંધ કરી, નાક પકડીને તથા હજાર વખત ઉં ઉં ને હું હું કરીને મરડાઈ મોચડાઈ આખરે તે ગટાવી જાય છે!

MISS TRUST (IN THE GREAT BOMBAY CIRCUS)

[The work of the Bombay City Improvement Trust is going on swimmingly.]

મુંબઈના ગંજાવર મોટા સરકસમાં મીસ ત્રસ્ટની હેરતભરેલી કસરત!

[મુંબઈનાં સીટી ઈમપરૂવમેંટ ત્રસ્ટનું કામ બહુ ઝડપથી ચાલ્યું જાયછે.]

બબ્બાની બાટલી સામે આપણા બ્રોકરોના બખાલા.

આપણા બ્રોકર (દલાલીયા) ભાઈઓ બબાની બાટલીનું માથું ભાંગવા નહી, પણ તેને ખુદ ભાંગી નાખ્વા નીકલયા. પણ બાટલી તો તેમની સામે છાતી કાઢીને ઉભી રહી! તેનો બાહાર બહુ ખીલી રહયો અને લેહેરે લેહેરે તેણે એવો લાડ ને નાચ કરવા માંડયો કે દલાલીયાભાઈ તો દંગજ થઈ ગયા!

[બ્રોકરસ હોલને ખુલો મેલવાની ક્રીયા વેળા દારૂનો ઉપયોગ કરવા સામે કેટલાક હીંદુ દલાલોએ વાંધો ઉઠાવયો હતો, પણ તેમનું કાંઈ પણ વલયું નહી હતું.]

THE BOTTLE AND THE BROKERS.

The Brokers—they wanted to be *breakers* once in a way. But the Bottle defied them, and stood its ground; rather, went merrily round and round!

[The Hindu brokers protested against the use of liquor at the opening ceremony of the Brokers' Hall, but it was like a cry in the wilderness.]

MR. PUNCH'S DESIGNS FOR A PARSEE FULL DRESS.—NO. 2.

Jama Pichhori, and black coat and pants, all rolled into one!

પારસીઓના ફુલ દરેસ માટે મી૦ પંચની "દીઝાઈન."—ના૦ ૨

જામો, પીછોડી અને કાલો કોટ તથા પાટલુન, સઘલું સામટું પેહેરવાનું મલે એવા આ પોશાકની ડીઝાઈન, ઉમેદ છે કે, જામા પીછોડીના હીમાયતી ભાયાઓને અને કોટ પાટલુન પર ફીદા ફાંકડાઓને એકસરખી રીતે પસંદ આવશે.

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Monday, 16th, Thursday, 19th, and Monday, 23rd January.—We live in a progressive age. Hindus, Mahomedans, and Parsis sit down to an equal dinner to the tune of the Roast Beef of Old England! Journalists indite leaders " worth their weight (not in lead, but) in gold!" The Congress—that " hot-bed of sedition"—has come to be recognised, by its rankest revilers, not only as a harmless, but also a necessary, institution! And friendly intercessions for the Natu Brothers are pouring in from the most unfriendly quarters and quarterers!

After such undoubted proofs of the near approach of the millenium, it was not to be expected that the city itself would long remain untouched. And touched it is going to be, in downright earnest, on the surface by the Trust and below it by ourselves. The Trust, on the one hand, has already marked thousands of houses for destruction, thus striking terror into the hearts of both landlord and tenant, and leaving the latter more completely perhaps to the tender mercies of the former than ever before. While on the other, we are going to see if we cannot remove or reduce the quantity of water that accumulates in the bowels of the earth.

This question of the water-logged condition of our City has been a source of more trouble to us than if we were ourselves afflicted with water on the brain. But in this, as in most vital matters, there is considerable difference of opinion, and not a little begging of the question. For while one class of corporators appear to think that there is enough of sub-soil accumulation to justify our removing it at any cost, another class is inclined to look upon it as a " bugbear."

Our committee had already sent in its report. A unanimous report except for one dissentient, Dr. Gas, who seemed to bear a grudge against flats in general and against the city flats in particular. He would have no flats among us.

Try another committee, said Sir George, a small one composed of the Hon. Mr. Burke (who may be expected not to burke the enquiry) and Mr. Willcocks (who will certainly turn on the cock of expert knowledge for our enlightenment.) No offence to the first committee, but two (such) heads are better than all our united heads put together.

At this stage, amendments sprung up like mushrooms. Every one that could say, said something, to

"WATER ON THE BRAIN."

the purpose or beside it. Let us go to Mr. Baldwin Latham. Go in boldly and win! Baldwin Latham! Let him alone, or having advised us once and found that we were above (his) advice, he might "ask us to mind our own business." Yes, yes, Mr. Baldwin Latham by all means. No, no, no, a thousand times no. We have already spent thousands for his advice, and must we sink more money in what appears to be an unfathomable and un-Lathamable business.

"RIDERS" TROTTING IN.

In the end, after the M. C. had poured oil on the troubled waters, and the amendments had been either withdrawn or defeated and the several "riders," that had trotted in, had been overthrown, Sir George carried the day. If there be no sub-soil water, we shall now know for certain that there is no cause for fear—unless we go in for the luxury of a third committee, without offence to the other two; if there be, we'll want the water to show cause why it is there, and remove it or drown ourselves in the attempt.

> "You may break the vase into pieces if you will,
> But the smell of the roses will cling to it still."

Dr. Vas, I mean, Gas, as will be remembered, was snubbed on the last occasion when he honestly exhorted us to retrench. He was asked to begin, like Charity, at home, and he was silenced. We thought we had broken his manly spirit, and crushed his *penchant* for retrenchment clean out of him. But we mistook our man. Like the broken vase, the worthy doctor is tenacious of his virtue, and came upon us to-day charged to the brim with an omnibus motion that fairly took our breath away. Abolish this post, reduce that, and amalgamate!

In vain did Mr. Macdonald plead inability to "swallow the doctor's bolus." In vain did Sir George, "employer of eight thousand people," explain that reduction of hire was not always synonymous with efficient work. In vain did Mr. Dew cry down "piecemeal retrenchment," advocating the policy of the "whole hog or none." The doctor stood his ground, backed up by the rest of the House.

Flushed with success, he next went in for liquor, claiming, on our behalf, from the Government the

"OVERTHROWN."

"CRUSHED HIS PENCHANT FOR RETRENCHMENT CLEAN OUT OF HIM."

whole of the sum realised from liquor licenses. It was about a lac and a half in 1878, a reasonable enough sum in those ancient days, but with our daily advancing civilisation, our drinking powers had increased, and the income from liquor licenses had almost quadrupled! Were we going to give that up?

Sir George was not for asking or taking all that license at once. Keep it in reserve, my boys, said he,

"THE WHOLE HOG OR NONE."

for offering to Government when they make up their minds to relieve us of Police Charges. Just now, it is injudicious to show our hand.

Let the Standing Committee decide the question, put in Dr. Sanitation.

Mr. Dew thought that both Dr. Gas and Dr. Sanitation were beating about the bush! (A perfectly natural thing by the way, seeing that they were discussing liquor.) The time was inconvenient, and the Government finances were not in the condition to warrant their parting with a single pie! Mr. Dew would therefore not stir for the moment, nor would Messrs. Shroff and Muller.

"STOOD HIS GROUND."

A show of hands, glasses rather, and Dr. Gas scored again!

Mr. C. N. Wadia, who walks with his eyes open, called attention to the Dhobie nuisance. Not the nuisance of torn shirts and crushed buttons, which (when you are dressing for a dinner or the last train) makes you cry, The Dhobie be d—d! But another, and (from our point of view) more serious nuisance. People on the Hill have their clothes washed at their own bungalows, and do not pay us for the extra water used! This is not as it should be. We do not object to dirty linen being washed at home; it is a very desirable thing to do, only it must not be done at our expense.

FUNNY BITS.

(From various sources.)

Annual Run on the Yuletide Banking Company (Unlimited) —Jocosus: "Well, Miserrimus, how have you spent your Christmas?"—Miserrimus (gloomily): "*Spent* my Christmas! Oh! in the usual way. Hands in my pockets all the time.—"Jocosus: "Probably. And you never took em out—except when you couldn't possibly help yourself, eh?" [Miserrimus dries up]

"*Please*, auntie, *may* I have the fairy off the Christmas tree—*If I don't ask you for it?*"

In the Library.—Tommy : "How beautifully those books is binded !"—Little Dot : "No Tommy, that's wrong. You mustn't say 'binded' ; you should say, 'are bounded.'"

Cruel Cannibalism !—Fact ! Stranger than fiction ! Awful slaughter ! De Rougemont outdone ! Munchausen

"KEEP IT IN RESERVE, MY BOYS."

nowhere !—This Christmas Day—and that it should happen on such a festival, too !—the better the day the worse the deed !—six dozen natives were brought down with one barrel. They were all exposed to view in shells ; and while yet quivering with scarcely extinct vitality, they were eaten whole and raw by some persons, on our South-West coast, who do not term themselves cannibals. In not a few instances, the natives were deprived of their beards, which were cut off with a sharp instrument, before the bodies were eaten.

So Jolly.—Dr. Giglamps (to Mrs. G., after studying scientific journal) : "There will be a real treat for the children these holidays. Maria, Professor Capricornus is to lecture on the 19th at the Institution on the 'Polphilodoffilous in the Entities of Sulphuretted Hydrogen'" [Intense delight of Master Euclid and Miss Zenobia Giglamps, who have heard of such things as pantomimes.]

Soliloquy.—"If I hold on, I'll lose my train ; if I let go, I'll fa' ! Div onybody hear tell o' sic a predicament ?"

WALKING WITH HIS EYES OPEN.

Mr. Grumble : "I see by the paper that Mount Vesuvius is in eruption."—Mrs. G. : "Oh, I'm *so* glad !"—Mr. G. : "There you are again, Maria. Now, why on earth should you be glad ?"—Mrs. G. : "Well, you can't blame *me* for it, that's all !"

Credat Judæus !—Southron (reading paper) : "Great whiskey failure in Scotland."—The MacTavish (excitedly) : "Whuskey failure in Scotland ! (After a pause.) Hoot ! mon, the thing's im-pawsible. They'd distil their bluid first !" [Is comforted by the subsequent explanation.]

Figures for Those Who Need Them.

A twentieth of the population object to theatres, the remainder support them.

Half the people write to newspapers, the rest read them.

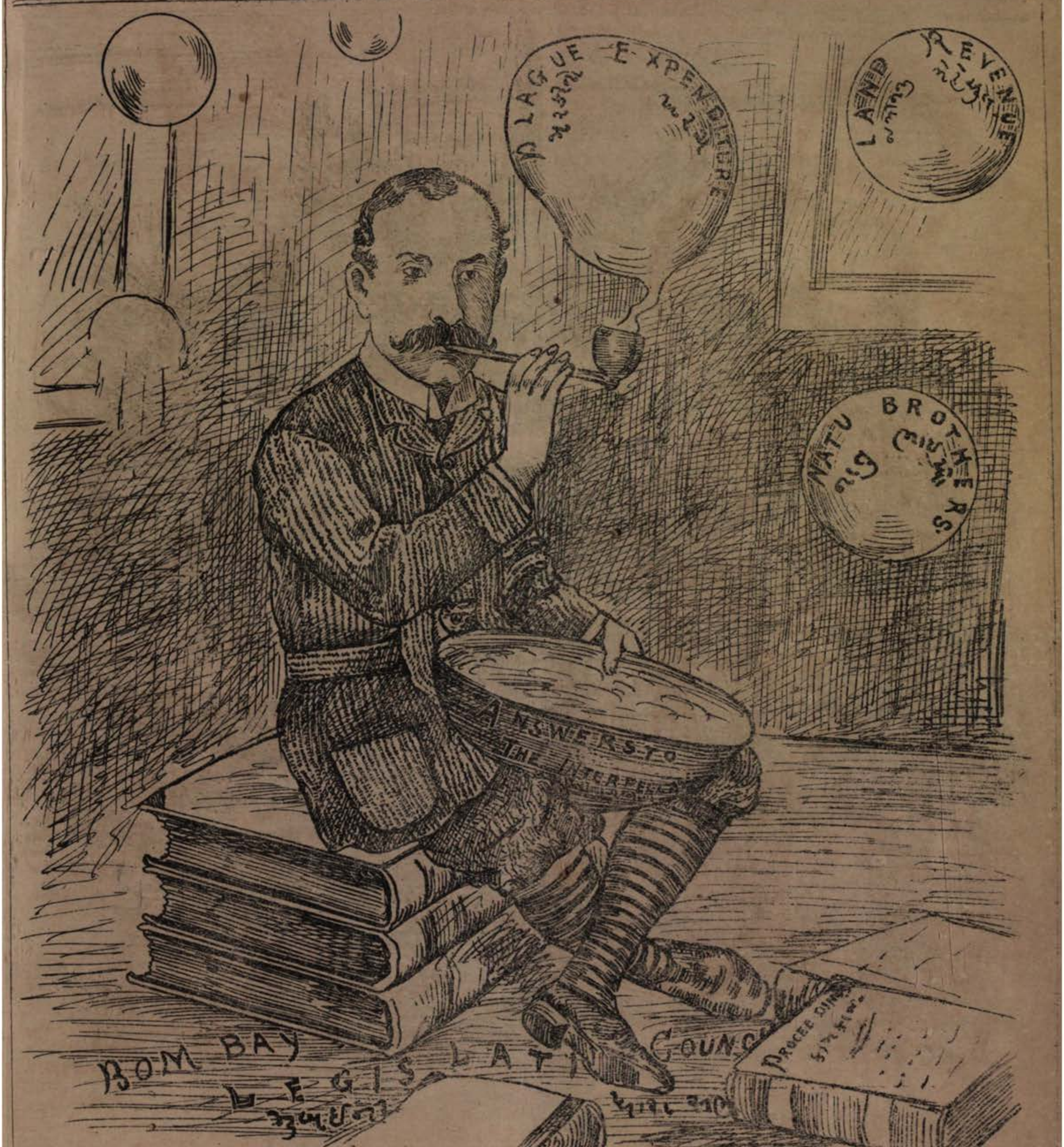
A tenth of the civilised globe partake of spirits in moderation, the others drink them without the self-imposed restriction.

Five-sixths of mankind admire women, the residuum know them.

Seventy-five thousand scientists have from time to time attempted the solution of the secret of perpetual motion, the German Emperor has discovered it.

Out of every ninety-two men, one, on the average, is perfectly happy, and he is a bachelor.

During Yuletide, 5,654,321 Christmas cards are posted, accompanied by two hundred and seventeen really good wishes.

BUBBLES.

A PLEASING (?) PASTIME.

[The answers given by the Government to some of the interpellations asked by hon'ble members at the last sitting of the Bombay Legislative Council, were most disappointing.]

પરપોટા.

એક ખુશ (?) ગમત.

[મુંબઈની ધારાસભાની છેલ્લી બેઠક વેળા આનરેબલ મેમબરોએ પુછેલા કેટલાક સવાલોના જે જવાબો સરકાર તરફથી આપવામાં આવ્યા હતા, તે બહુજ નાસીપાસી ઉપજાવનારા હતા.]

TO THE RESCUE!

[The Bombay Government are unremitting in their efforts to grapple with the third recrudesence of the plague now threatening the Presidency.]

સુંદરીના બચાવમાં બહાદુર પેહેલવાન.

[મુંબઈ ઇલાકામાં મરકીની ત્રીજીવાર ચાલતી ખરાબી અટકાવવા માટે મુંબઈ સરકાર અથાગ મેહેનત ચલાવે છે.]

NEW YEAR REFLECTIONS.

"With the advent of the New Year a new Sun rises on the horizon! May he dispel all the dark clonds that have so long hung over me and bring me and mine the eternal sunshine of Happiness, Peace and Plenty."

[Lord Curzon, after being installed on the Viceregal throne on Friday the 6th January, amidst the good wishes of the millions of India, has been receiving addresses from various public bodies in the country.]

નવાં વરસે મનમાં ઉભાતા નવા વીચારો.

"આહ! નવાં વરસની સાથે સાથેજ મારા હીંદી આકાશ ઉપર એક નવો સુરજ ઉગયો છે! આહ, હું ઈછું છું કે જે કાળાં વાદળાં મારી ઉપર આજ કેટલોક વખત થયો ઘેરાઈ રહયાં છે તેમને આ સુરજનું તેજ હાંકી કહાડે, અને સુખ, સુલેહ અને આબાદાનીનો અમર પ્રકાશ જોવાનેજ હું અને મારાં બચ્ચાંઓ ભાગયસાલી થઈયે!"

[ગઈ તા० ૬ઠી જાનેવારીએ લારડ કરઝને હીંદના કરોડો લોકોની ભલી ઈછાઓ વચે વાઈસરાયના ઓધાનો અખતયાર લીધા પછી તેને દેશની જુદી જુદી હાજતો વીષે જુદાં જુદાં મંડળો તરફથી માનપત્રો અપાતાં ચાલ્યાં છે.]

AT WORK.

[A deputation of the Committee of the J. N. Tata Teaching University Scheme waited on Lord Curzon with an address the other day. In reply, his lordship expressed his warm sympathy with the scheme.]

[Some Parsees are suggesting that Mr. Tata should use the large amount of 30 lacs for bettering the condition of the Parsee community only.]

કામ પરજ ધયાન!

ગમે તેટલી બીજાઓ બરાડ મારે, પણ પોતે હાથ ધરેલા કામ પરથી કારીગર પોતાનું ચીત જરાક પણ ખીસારે એમ દીસતું જ નથી.

[મી૦ જ૦ ન૦ તાતાવાલી ટીચીંગ યુનીવરસીટીની કમીટીએ લારડ કરઝનને એક માનપત્ર આપ્યું હતું, જેના જવાબમાં તે નામદારે કમીટીનાં કામ તરફ પોતાની દીલસોજી દેખાડી હતી. કેટલાક પારસીઓ સુચવે છે કે મી૦ જમશેદજી નસરવાનજી તાતાએ પોતાની ત્રીસ લાખની પાદશાહી સખાવતનો ઉપયોગ ટીચીંગ યુનીવરસીટી સ્થાપવા માટે કરવાને બદલે પારસીઓના લાભનાજ કામ માટે કરવો.]

THE BOGEY!

[There is a great flutter among the Bombay landlords, who have been served with notices by the City Improvement Trust to show cause why their houses should not be taken for a Street Scheme.]

ઓ બાપાઆઆ રેએએ! ખાધો રેએએએ!

[મુંબઈના ઘરવાળાઓ વચે હમણા જબરો ખળભળાટ ચાલે છે, કેમકે સીટી ઈમપરૂવમેંટ ટ્રસ્ત તરફથી કેટલાંક ઘરો શેહેર સુધારાના કામ માટે કાં લેવામાં નહી આવે તેનું કારણ દેખાડવાને કેટલાક ઘરવાળાઓને નોટીસો પુગાડવામાં આવી છે.]

WOODMAN, (DO NOT) SPARE THAT TREE!

That's right, old boy! Once in a way, it's such a comfort to find you so occupied. Go it strong.

[Sir M. M. Bhownagree, at a meeting held in England, took up the cudgels against the pernicious system of sugar bounties, followed by some European countries, to the great injury of the sugar industry of other parts of the world.]

કઠીયારા, આ ઝાડ ને કાપી કહાડ!

ચલાવ બરચાજી, ચલાવ! કધી મધી બી તુને સીધે રસ્તે કામ કરતો જોઈ દીલને જરા રતીબી દીલાસો મળે છે! માટે ચલાવ, ને ઝાડને ઉખેડી નાંખ!

[યુરોપનાં કેટલાંક દેશો પોતાના ખાંડ બનાવનારાઓને ઉતેજન આપવા માટે ચોકસ રકમો બક્ષીસ આપે છે, અને તેમ કરી દુનયાના બીજા ભાગના ખાંડના ઉદયોગને તેઓ મોટું નુકસાન કરે છે, તે કામ સામે ઈંગલંડમાં મળેલી એક સભા હજુર સર મંચેરજી મેહેરવાનજી ભાવનગરીએ ટીકા કરી તે અટકાવવાની સુચના કરી હતી.]

BITER BIT.

Meheri—Why so sad, so morose, my dear? So downcast?

Manchoo—You may well say, downcast. And yet it's all up with us. I did a little saving in the house tax, and now the trust is going to "do" me. It isn't fair, is it, to pay us only half value, because we paid half the actual rates? It's a shame, I say.

ચોરને પોટલે ધુલ

મેહેરી-ઓવાય ડીયર, મદઈ એમ કાંય કોઈ ભુરાંને નામે રરતા હાસો? એટલું બધું શું છે જે?

મંચુ-તો રડું નહી તો હસું? આપરે મયુનીસીપાલીટીને રરાવી, ને હવે પેલા ત્રસ્તવાલા આપુને રરાવા નીકરયાચ! આપરે અરધો અરધ છાપો ભરવામાં ધાપ મારી, પણ તેથી સું જુલમ છે કે ત્રસ્તવારાઓ આપરાં ઘેરની અરધીજ કીમત આપવા માંગેચ! એ કેવું શરમ ભરેલું! કેવું હીનપસ્તી ભરેલું!

"Inoculate, my dear. That's the new creed. Get yourself *serum-ed*, and you needn't fear."

"We want no serum; So rum! We prefer shifting, flying from place to place. Here, there, everywhere. Give the plague the slip, you know."

"And incur debt? Rather death. I should say."

"I don't know. If we get into debt, we never pay. That's all. No Marwaree ever yet got a pie out of Shendiarao's family. Liberal interest on paper, any number of blank chits. and the beggar goes chuckling home. But he very soon laughs on the wrong side of his face. Thanks to the Insolvency Court. A new schedule, an interim order, and final discharge! Tho' it's never final, you know. Year after year, it's the same, and in the interim, we've such a nice time of it!"

"રસી મેલાવયે કે નાહાસયે?" [વધુ માટે જુવો પાનું ૪૦૫ મું.]

OUR MR. PONIADASS ON THE HILL—SWINGING MRS. PONIADASS AND GETTING A SWING IN RETURN!

(A pencilling from the note-book of Mr. Puncheejee now airing at Matheran.)

સીતલ ટેકરીપર અમારા મી૦ પોણીયાદાસ-અલી પોણીયાને બંગલાના કંપાઉંડ મહી હીચકા ખવાડતાં અલીઆ પોણીયા પોતે અલીની બુટ સાથની લાતે હીચકો ખાઈ ઉંધા પડે છે!

(માથેરાન ખાતે મોજ કરવા પડેલા મી૦ પંચીજીની નોંધપોથીમાંનું એક પાનું.)

રસી મેલાવ્યે કે નાહાસી જઇયે?

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૪૦૪ મું.]

" રસી મેલાવની, તું રસી મેલાવની કે પછી તુને કંઈ ધુજારો ધખારો મનમાં રેહેજ નહીં?"

" મને રસી જોઇયેજ નહીં! તેનું તો મારી આગળ નામજ દેતી ના!"

" પણ તયારે એમ દર વખતે નાહાસા નાહાસ તે કાંહ સુધી કરયા કરશે?"

" તો તેમાં શું છે? મને તો એમ નાહાસવાનું હજી પસંદ છે. એક ઠેકાણે મરકી થઈ તો બીજે ઠેકાણે નાહાસવું, ને બીજે ઠેકાણે થઈ તો ત્રીજે ઠેકાણે નાહાસી જવું. અહીંથી તહીં ને તહીંથી અહીં, એમ કરી કરીને મરકીનો વખત જયાં તયાંથી પુરો કરવો."

" ને સાથે લાગું કરજમાં દુબી મરવું, એમ કે?"

" શું કરવા ડુબી મરે? શેંડીયાજીના કુટુંબમાંથી કોઇએ એક કોડીબી કોઇને પાછી આપી છે કે વલી કરજમાં ડુબી મરશું? એકબી મારવાડીને શેંડીયારાવના સગાવાહલાઓએ તો કોઈ દહાડે એક બદામબી પાછી પરખાવીને દુનયામાં ચમતકાર કીધો હોય એમ હું તો જાણતી નથી?"

" અરે વાહરે વાહ!"

" તારા ગમે તે તું કેહે, પણ શેંડીયારાવના કુટુંબીઓ તો મારવારીને મોહડે માંગયું વયાજ લખી આપવા ને માંગે તેટલી કોરી ચીઠીઓ પર સહીનાં બીલાડાં ચીત્રી આપવામાં જેવા બહાદર છે તેવા તો બીજા કોઇજ હશે. ને તેમજ મારવાડીને રડાવવામાંબી તે લોકના જેવા બહાદર બીજા કોઈ મલવાના નથી. તેવી ચાઠીઓ લેઇને મારવાડી હસતો હસતો ઘેર જાય છે, પણ આખરે તો રડીજ રહે છે!"

" ઓહો! શું તારા શેંડીયારાવોની કીરતી છે હં!"

" તે તો ઇનસાળવંટ કોર્ટમાં જઇને જોય તો તુને માલમ પડે! દર વરસમાં એક બે વાર નવાં નવાં શીડીયુલ ફાઇલ થતાં ને થતાંજ! પછી ઇનતરીમ આરડર ને સેવટે ' ડીસચારજ ' લીધો કે મારવાડી પુરેપુરો નાહી રહયો!"

" પણ એવા ધીરનારા મારવાડીઓ નીકલીબી કાંહથી આવે છે?"

" લોભીયા હોય તયાં ધુતારા ભુખે નહી મરે. દર વરસે બે ચાર જણા લાહ લેતા ને લેતાજ. ને તોબી દર વરસે મારવાડી ને પઈસે મરકીના વખતમાં અમે મોજ કરતાં ને કરતાંજ! પછી રસી મુકાવાની માથાફોડ કોણ માથે ઉઠાવે? જે બેવકુફ ગધેડો હોય તેજ કેની? કેમ બોલી નહી?"

Boatswain (to newly-joined calet): " Come my little man, you mustn't cry on board of one of her Majesty's ships of war. Did your mother cry when you left?"—Cadet: " Yes, sir."—Boatswain: " Silly old woman! And did your sister cry?"—Cadet: " Yes, sir"—Boatswain: " Stupid little thing! And did your father cry?"—Cadet: "No, sir."—Boatswain: " 'Ard'-earted old beggar!"

Philanthropic Duchess (who has taken several tickets for amateur concert, to two young ladies): " Would you like these tickets? I am not going myself, and I'm afraid you'll be awfully bored."—First young lady: " I thank you so much, Duchess! But my sister and I *are* going there—*to sing*!"

" Rem Acu Tetigisti."—it is not so much " pinpricks" from which France suffers as from " penpricks," with which her own journalists are continually prodding her. They are sharp-pointed steels pens, too.

A Professional Compliment—Burglar (on reading thas Sir Henry Hawkins had been made a peer): " Hooray! E't been put away for the rest of his days.

પરદા પારટી વીષે પરદા પછવાડે વાત.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૪૨૩ મું.]

મી૦ શેંડીયારાવ-ડીયર મારી, તુંને પરદા પારટીમાં જવાનું ઘણું 'લેટ' થઈ જશે, વાસ્તે તું હવે જલદી કરની?

મીસીસ શેંડીયા-હું કંઈ પરદામાં જતી બતી નથી. મેં તો વીચાર માંડી વાળયોચ!

મી૦ શેંડીયા-કાંય વારૂં, એમ કાંય?

મીસીસ-મને કંઈ એમ પરદામાં ભરઇને એખલું અટુલું બેસવા ગમતું નથી.

મી૦ શેંડીયા-એટલે? " હોલ બોમ્બે " ની બધી " ફેશનેબલ લેડીઝ " તો તાંહ એકઠી થશે?

મીસીસ-તે ગમે તે હોય, પણ મને કંઈ આગલા વખતની ગોલામડી જેવી હાલતમાં બેસવાનું પસંદ નથી.

મી૦ શેંડીયા-ડીયર, તું તો ઘણીજ " ફાસ્ટ " જાયચ?

મીસીસ-મુદલજ નહી. એ તો "બીગીનીંગ આફ ધી સેનચરી"માં તમે માટીડાઓનું બધું ચાલ્યું ગીયું. તે વખતે તમે લોકો અંમોને તમારી " સ્લેવસ " સમજીને અમોને ગોલામગીરીમાં રાખી, તે બધું પસાર થયું. પણ આએ " સેનચરી " ના " એંડ " ના ટાઈમમાં એ કંઈ ચાલવા બાલવાનું નથી. " આઇ વૅાન્ટ કંપની." મને તો બે પાંચની કંપનીજ જોઇયે, ને તાંહજ મને તો બેસવા ગમેચ.

મી૦ શેંડીયા-પણ પરદા પારટીમાં તુને ઘણી જોઈયે તેટલી કંપની મળશે? બધી બોમ્બેની ફેશનેબલ લેડીઝ તાંહ તુને દેખાશે?

મીસીસ-બલી તે કંપની. તે કંઈ કંપની નહી કેહેવાય.

મી૦ શેંડીયા-પણ તયારે તે શું કેહેવાય?

મીસીસ-તે તો તારીમારી ને એક બીજાની સાકીખાકી ને એકેકની નીંદા ને નાલેસી ને—

મી૦ શેંડીયા-ઓહો! તું તો કંઈ આજે " ડીફરન્ટ મુડ " માંજ છે?

મીસીસ-હા, ને તેથીજ હું સાફ કેહુંચ કે ફરીથી મને પરદા પારટીમાં જવા કેહેતાજ ના.

મી૦ શેંડીયા-પણ તયારે તું બીજે તે કીયાં જવાની છે?

મીસીસ-જયાં હું રાણીની માફક રાજ કરી શકું, ને જયાં તમારા જેવા પરધાનો મારી હજુરમાં ઉભા રહે, તયાં! તેવી પારટીમાં મને લઇ જાઓ. બાકી પરદા ફરદા મને કંઈ જોઈતાજ નથી!

માઠું થાય તે સારાંને કાજે.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૪૨૫ મું.]

જમના-કહોને આપણાથી આ મરકીવાળી મુંબઈમાં આ મોજમાં કરી શકાત કે? અહીં તો આપણે આપણી મરજી પ્રમણે જે ગમે તે કરયે છીયે!

ઇશુ-હા, મારાં પ્રાણ, હા. મુંબઈ મહી આપણે હોત તો, મા શી મગદુર કે તારાં બુટ મારા ખોલામાં લઇ તે પરની ધુળ મા પોતયાંએ સાફ કરી વળી તેની દોરી બાંધી શકું! પણ અહીં મુંબઈ બાહેર ઝુપડાં મહી એકાંત આવી પડયાં, એટલે ના કોઇનો હોકો ના કોઈનો ધોકો! અલી મારી, વખત છે તેટલાં તું ને હું પેટ ભર મોજ ને લાડ કરી લઈયે! પછે મુંબઈ જઇશું તો બાપાનો ને ત સાસુનો ધાક કરવો પડશે!

જમના-હા! આ કેવા મરકીના પ્રતાપ છે કે અહીં એ ક બધું ચાલ્યું જાય છે! એજ રીતે બીજા પણ બંધન ને પ ઓ દુર થાય તો આપણે બધાં કેવાં સુખી થઈયે ને લાલ વા ફરીયે! મરકી આવી તો આવી, પણ જો તે પોતા સાથ સંસ સુધારાને પણ લેતી આવી હોત તો બહુ સારૂં થાત!

Gun on left of line (to his next neighbour, referring sportsman with a squint, who never misses): " Can't m out how Harris ever manages to hit anything—he squint dreadfully."—Friend: " Oh, he fires both barrels at on so the bird comes in for a cross fire."

ગરીબ બીચારા પ્લેગ કમીશનરો!

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૪૩૮ મું.]

મીસીસ કરકાબાલુ—પણ તમે કાંય નહીં પલેગ કમીશન આગળ સાક્ષી આપવા ગીયા?

ડાક્ટર કરકાબાલુ—સું ધુર ફુકવા હું સાક્ષી આપવા જાઉં! વરી બધાઓએ સું ઘોરીને ધચ કીધું જે હું કરવાનો ઉતો!

મીસીસ કરકા૦—અરે પણ તેમાં સું. જરા તમારો ભપકો તો મારતે. તાંહ વરી કરવાનું તે સું ઉતું જે. તરાકા ધરાકા મારીને ને જે ગમે તે નાળયાં ફેંકી આવવાનું ઉતું, ને વરી સાથે સાથે તમારૂં નામ કાહરવાનું ઉતું!

ડા૦ કરકા૦—ધુર તારે મોહને! તાંહ મારૂં નામ તો નહી થતે પણ ઉલટો બદનામ થઈને આવતે! ને ગામમાં વરી તરેહવાર ખાસરાં ને તાના તપલા ખાતે તે જુદો. વરી અધુરામાં પુરૂં પેલો હીંદી પંચવારો મારી ઠીઠી ઠાઠા કરવા પરી જતે!

મીસીસ કરકા૦—(નાકનું ટીચકું ચહડાવીને) અરે જાવ, જાવ, તમે તો છેઓજ હંમેસના હીન ને અકજ! જરા કોઈએ કંઈ તમારી મસકેરી કીધી, કે જરા કોઇ કંઈ હસયું, કે તમે ઉજરા વાખ થઈને રરી તતરી પરોચ! હરવાયા તમે. કેવી તમે આખી દુનીઆમાં નામ કાહારવાની સુના મોહોર જેવી તક જવા દીધી!

ડા૦ કરકા૦—જો હવે ખરૂં કેહું તુંને? હું તો હાથે કરીને નહી ગીયો.

મીસીસ કરકા૦—પણ નહી જવાનું કંઈ કારણ હોસેની? એમ હાથે કરીને પોતાનાં પગમાં કોરાડી મારવાનો કંઈ સુવો જીવતો સબબ હોસેની?

ડા૦ કરકા૦—મને તો ડા૦ ફ્રેઝરની ને કમીશનના બીજા મેમબરોની ઘણી ઘણી દયા લાગી તેથી હું સાક્ષી આપવા નહી ગીયો!

મીસીસ કરકા૦—એટલે? તમને વરી તે લોકની દયા ને મયા સાની લાગી ગેઈ હોસે જે? તે સુવા કોણ તમારા મામા માસા થતાતા જે તમે તે લોકની દયા ને મયા કરવા બેસી ગીયા!

ડા૦ કરકા૦—હવે તુ ઉજબખને કોણ સમજાવસે! જરા સાંભરી તો મર, ને પછી એકવગી ઉફનઈ ઝટકઈ જા! જો તે બીચારાઓ પર હમણા કંઈ થોરો જુલમ થતો નથી. બધા આલી મવાલીઓ ને સામજી ભામજીઓ સાથે વરી મારતેમીયાંઓ પોતાનાં તરેહવાર ખેણુકોટકો તે લોકને દેખારવા ઉતરી પરયાચ. એક ભાઈએ કંઈ ઓરંગો મારયો, તો બીજાએ વળી કંઈ ઉલટોજ ભમરો ગુમાવયો. એક કાકા કંઈ બકી ગીયા, તો બીજા કાકા તેની વીરૂધ માંજ નાઙયાં ફેંકી આયા! એવાં એવાં ખેણુકોટક ને હંબગ જોતાં જોતાં બીચારા કમીશનવાળાઓનાં ભેજાં એવાં ગુચવઈને ગુંચરૂં થઈ ગીયાંચ કે બોઙયાની વાત નહી. તેમાં વરી હું જઈને કાંહ વધારો કરવા બેસું; એમ સમજીને હું તો અખારાજ કરી ગીયો! વરી મને કંઈ કંઇ નાઙયાં ફેંકવાં પરતે, કંઇ કંઇ આપબડાઈની ડીંગો મારવી પરતે, ને કંઈ કંઈ ઓરંગા ને ધતુરા ચલાવવા પરતે! ને તેમ કરીને ગુચવાડાનાં ગુચરાંને વધારે ગુંચવીને બીચારા કમીશનના મેમબરોનાં ભેજાંને વધારે સંતાપ કરાવવો પરતે! તેવું કામ કરવાનું મારૂં તો દીલજ નહી ચાઙયું, તેથી હું તો અખારા કરીને બેસી રહયોચ!

મીસીસ કરકા૦—હં, તારે કાહારના એમ બોંસોની કે સમજ પરી જાય! મરેરે મરે બીચારા મરકી કમીસનના ભેજાંને મરકીની તપાસ કરતાં કેવી કેવી તરેહ તરેહની મરકીઓનો સંતાપ ખમવો પરતો હોસે કે બસ નહીં! ગરીબ બીચારા!

He: "Can you tell me whether or not——"—She: "Weather or not? Weather, of course!" [And then it rained and spoilt her feathers.]

A Fact.—Wives are often criticised by unkind husbsnds and others, but, as a matter of fact, no married woman is ever a-miss.

Ambiguous.—Wife: "I'm going to make a cake, John—a plain one."—Husband: "Just like you, dear."

FUNNY BITS.

(From various sources.)

TOMMY AND JACK.

Jack: "Well, messmate, what cheer?"

Tommy: "Can't attend to you just now—don't you see I'm on sentry go?"

Jack: "Yes, in heavy marching order, too. Not so pleasant as being aboard ship."

Tommy: "Well, we do get fresh rations daily, and don't have to live on salt junk."

Jack: "Ah! bnt you don't go to all parts of the world and be welcomed and respected everywhere as a British sailor."

Tommy: "What's the good of that if you never get promotion?"

Jack: "Who wants promotion? It's good enough if you become the admiral's coxswain."

Tommy: "That wouldn't suit me! Why, I am told that a field-marshal's *bâton* is a part of every English soldier's kit."

Jack: "Yes, you will get it when I take to wearing an admiral's cocked hat! Good-bye; sorry you can't come with me."

[Exit to enjoy himself, leaving Tommy to wait for the relief.]

Cold Sympathy.—Friend: "Hullo, old man, what's the matter?"—Gilded youth: "Just proposed to a girl—been refused. Think I shall blow my brains out!"—Friend: "Congratulate you, old chap!"—Gilded youth: "What do you mean?"—Friend: "Didn't know you had any!"

Quod Erat Demonstrandum.—Gertrude: But nobody ever dies of a broken heart."—Evelyn: "Oh, but they do! Why, I knew a man who was jilted, and he died almost immediately afterwards." Gertrude: "Well, if he'd lived he'd have got over it."

Heredity.—First tramp: "Wot made yer take ter ther road, Nosey—yer father on it afore yer?"—Second ditto: "Yus, hitinerant preacher; gran'father 'highwayman!"

Mr. Newshot: "Now, where the dickens did that rabbit go to?"—Gamekeeper: "I think, sir, you'll find him down that hole where the dog is lying dead."

Hostess: "Good-bye, Mr. Brown; so sorry I was out when you called the other day!"—Brown (meaning to say the right thing): "Oh, not at all."

'Liza: "Wot's it feel like, bein' in love, Kytie?"—Katie: "Ow, it's prime, 'Liza. It's like 'avin' 'ot treacle runnin' daown yer back!"

Wonderful!—Where will technical skill end? It is a fact that many musicians are able to play compositions Bachwards.

Conceited Billiardists.—Men who put on "side" without having any perceptible "screw."

Quite the place for absconding debtors to be imprisoned when arrested.—"Bolt Court."

Colourable Advice.—Mind the paint.

CHOW-CHOW.

Your Money, or—

NOTWITHSTANDING the ancient prohibition against looking a gift-horse in the mouth, the Parsees have just begun to examine Mr. Jamsetjee Tata's beautiful gift-horse from every possible point of view. That it is superb, splendid, broad-chested (large-hearted), is conceded on all hands, but opinions are divided on the use to which it is to be put. A teaching University for a higher than the highest education just now available here is good in its way, and may perchance, some 500 years hence, send forth a few inventive geniuses to astound and benefit the world. But how, ask Mr. Tata's critics, will it assist the Parsi, the Parsi who is no genius and is but a poor hand at inventing—if we except grievances? The Parsi is destitute, the Parsi wants clothes, the Parsi is pinched for food, the Parsi has no decent, cheap house to live in; therefore the Parsi must be looked to first! And thirty lacs! Just consider for a moment how many persons that princely sum will cover, how many mouths it will feed, and what palaces it will rear up for the occupation of the indigent Parsi! And must it go to the Indigents? With such splendid employment for his money, must Mr. Tata be allowed to fritter it away on a cosmopolitan object for which our country is not ripe, to which our new Viceroy himself has turned the cold shoulder, and of which others than Parsis will probably avail themselves? *His* money! It is

THE GIFT-HORSE.

the fashion to speak of a man's money as his own to do what he likes with. But a Parsi's money, properly understood, is more his community's than his own, and it is the community that must direct it in the proper channels, the so-called owner himself being only its custodian! Let Mr. Tata bear this truth in mind, and pause before it is too late.

* *
*

—a Deputation.

A DEPUTATION will probably wait on him, to teach him, not *how* to make money (some how he can manage *that* little business unaided) but *how* to spend it! We hope the deputation will consist of more than *three* persons, for we confess that the example of certain tailors in a certain street in England has given us a distaste for that number. Though we much fear that, whether it is three or thirty, the result will be the same; Mr. Tata being apparently too self-willed to be turned from his purpose by a deputation. Poor, misguided man! He thinks he can do what he pleases with his own! But the deputation will soon enough show him his mistake.

POOR MISGUIDED MAN (!!!)

* *
*

What's Home?

HE does not know, or has forgotten, the saying that Charity begins at home. And the deputation is going to teach it him, or reimpress it on his fading memory. Charity begins at home! A proverb so time-worn and trite, that to teach it at this end of the century sounds like teaching granny suction, or Mr. Kabraji loyalty! But are we sure that Mr. Tata is unaware of this simple "home" truth, or is so little acquainted with Miss Charity's ways as not to know where she begins, and where (if anywhere) ends? To us it appears to be only a question of area.

Charity is too much of a "world wanderer" to like to confine herself within narrow limits. When the Englishman sings, "Home, Sweet Home," he means not so much his own single fireside, however attached to it he may be, as the united firesides of his native country. It may be that Mr. Tata's home too is not "Esplanade House," nor yet the houses of his immediate neighbours or of his co-religionists, but all India. And who can say that India is not the "home" of the Parsis? Who except that non-descript class calling itself *alien*?

* * *

Charity's last resting-place!

OUR old friend Mr. Rustom Pestonjee Jehangir has just made another startling discovery! This time not in the columns of the "*Thunderer*" in distant England, but in a humbler journal in obscurer Bombay and without his *customary* title. Then the Parsis were loyal to the core, and drank nightly to Her Majesty! Now they are *ungrateful*, not to the *Raj*, but to themselves! And why? Because some one, over the somewhat uncouth *nom de plume* of "Please answer," has asked a lot of pertinent questions tending to show that the so-called poor men's Chawls are not put exactly to the use for which they are intended. This has been raised as a side-issue in connection with the discussion on Mr. Tata's scheme, for its opponents point to these "poor" chawls as one of the crying necessities which Mr. Tata's millions can help to supply. On the other hand, it is contended that it is misdirected charity to build them, for they provide accommodation, not for the crawling poverty that rots in the damp and sweat of the ground-floor but for middle-class people, earning their hundred a month, who would live in palaces, if they could, and who reconcile themselves to these chawls as a make-shift, trying in their humble way to drown their cares in the Piano's soft music and comfort their eyes with the sight of Wimbridge's furniture! This complaint of the abuse of the chawls only seems in Mr. R. P. J.'s eyes, rank ingratitude on the part of those who utter it. It is almost enough to turn philanthropists like him away from their arduous labours for the poor. And will the poor never be

LITTLE ACQUAINTED WITH MISS CHARITY!!!

satisfied? Is it not enough that there are chawls in existence bearing their name, but they must want to enter into immediate possession? Can they not wait? What if some of the occupants earn a beggarly hundred or two every month, play music, and are waited upon by servants and *Ayahs*? Have the poor yet to learn

that "genteel" poverty is poorer even than they are? What if some of the occupants sport "furniture"? Can the poor not understand that the furniture is clung to on account of its age and early associations, having seen "better days"? Really the "poor" are insufferable, and unless they know their place and keep it, Mr. R. P. J. will shake them off! And then we tremble to think what will become of them.

French Assurances.—John Bull (*loq*): "Come, madam! be honourable, and respect your engagements!" ["In 1890 England recognised the French Protectorate in Madagascar, upon the express understanding that British rights would not be affected. The French Government have ignored the understanding, and take no notice of the British Government's complaint."—Parliamentary paper, January 6th.]

IT'S RANK INGRATITUDE!

બેહેન બ્રીટાન્યા જોગ.

[હીંદ તરફનો એક તારનો સંદેશો—મી૦ પંચના ફનીગ્રાફ મારફતે રવાના કીધેલો.]

ઉપકાર થયો, બેહેન, તમારો મોટો ઉપકાર થયો. મને એકવાર પાછી તાજવર બખતાવર માતા વીકટોરીયાનાં ભાષાણમાં તમે યાદ કીધી છે, તે માટે તમારો હું બે હાથે સરોચશમથી ઉપકાર માનું છું, મારાં પ્રીય બેહેન.

વરસોનાં વરસો સુધી તમોએ મને નીવાર પાટલો આપયો હતો. જાણે હું હસ્તીમાંજ નહી હોઉં, જાણે હું મરી ગઈ હોઉં, તેમ તમો બેહેન મારી તરફ બેદરકાર રહયાં હતાં. અને મને જાણે ઓળખતાંજ નહી હોત, હું જાણે કંઈ ગણતરીમાં કે બીસાદમાંજ નહી હોઉં, તેમ તમો મને રખડતી નાખવાનેજ દરૂસ્ત જોતાં હતાં. તમારી તે બેદરકારી માટે મેં ધાંટેધાંટાં પાડીને તમારી આગલ ફરયાદ પર ફરયાદ રજુ કીધી. પણ તમે તો જાણે કસું જાણતાંજ નહી. તમારા કાનમાં જાણે હીંદી રૂના દુચા ખોસેલાજ દેખાયા. તમે જાણે ભર ઊંઘમાંજ પડી ગયાં હોત એમ મને જણાયાં.

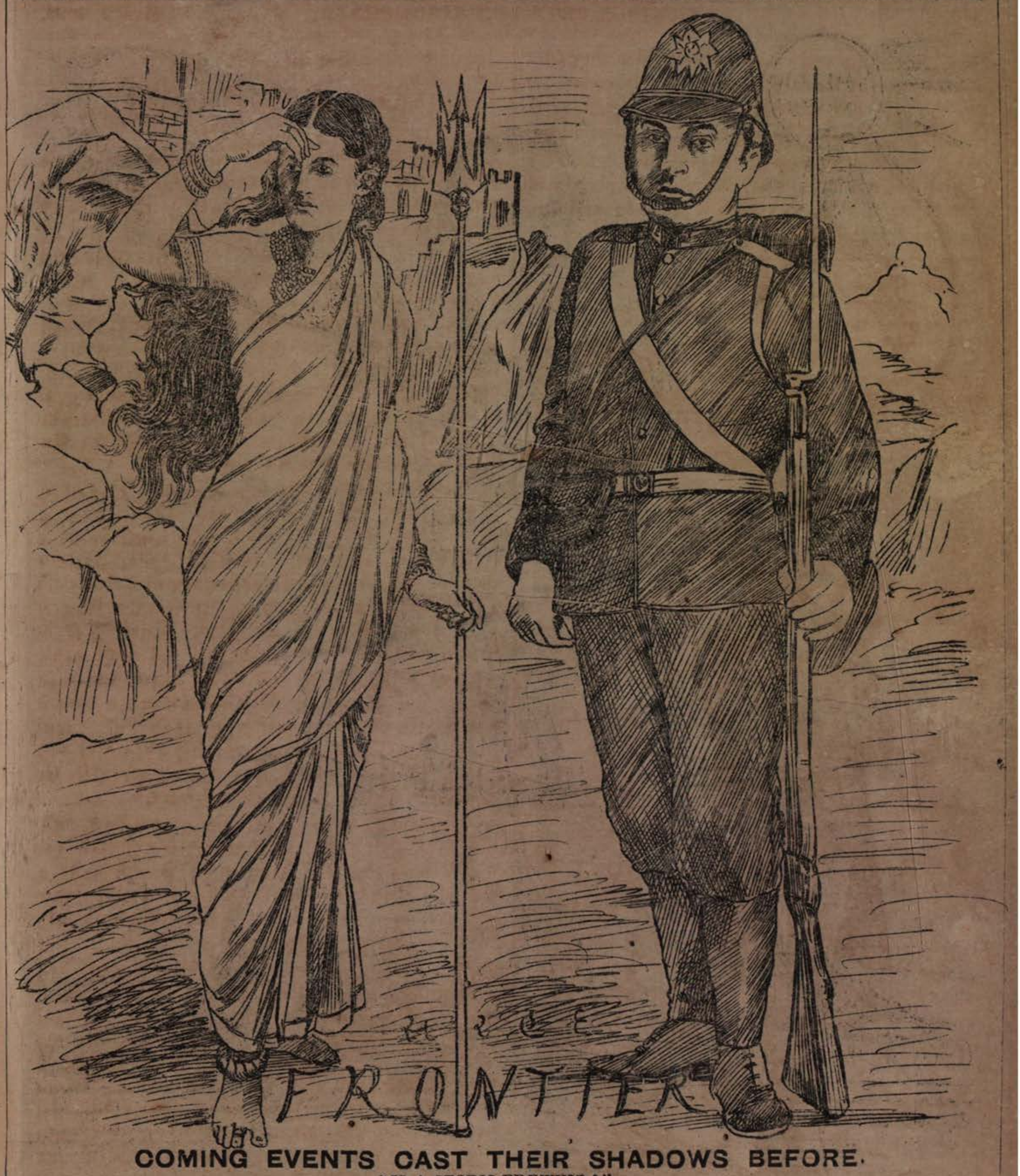
તમારી તરફથી બે મીઠા માયા મોહબતના શબદોમાં મને યાદ કરવામાં આવે તે માટે હું સદા ઉમેદવાર રેહેતી હતી, અને મારી તે ઉમેદ બર લાવવા માટે તમારી આગળ રડીકુટી પડવામાં, ફફડી ચટકીને તમારી ઉપર મારો ફફડાટ કહાડવામાં, અને કાલાવાલા પર કાલાવાલા કરવામાં મેં કોઈ દહાડે કંઈ બાકીજ રાખયું નથી. પણ હું તમારી ગરીબ બેહેન મરૂં છું કે જીવું છે તે જાણે તમે જાણવા માંગતાજ નહી હોવો તેમ, બેહેન, તમો તો બેદરકારીથી મારી સાથે વરતવા લાગાં.

આ તમારી બેદરકારી અને ગફલતી મારાથી નહી સહન થઈ શકે તેવી થઈ પડી. તેમાંથી તમોને કેમ જાગરૂત કરવાં તે માટે હું તરેહવાર કલ્પના મારા મનમાં કરતી હતી, તેટલાં તો કુદરત મારી મદદે આવી છે, અને તેણે તમોને એવાં જાગરૂત કરયાં છે કે, હું નહી ધારતી કે તમારાથી હવે મારી સામે આંખ બંધ કરીને બેદરકારપણે સુઈ શકાય.

જે કામ હું વરસોનાં વરસો સુધી હજાર કાકલુદી અને મીનતજારીથી નહી કરાવી શકી, તે કામ કુદરતે મરકી અને દુકાળને મોકલીને એકે તડાકે કરાવી નાખયું છે. ગયે વરસે તમોને મારાં દુખમાં ભાગ લેવાની દુકાળ અને મરકીએ ફરજ પાડી હતી, અને આ વરસે પણ મરકીએ તમોને મારી તરફ આંખ ઉઘાડીને જોવાની ફરજ પાડી છે.

મારી પર ગુજરતી આફતમાં તમોએ જે દીલાસા અને દીલસીજના શબદો મારા કાનમાં રેડયા છે, તે માટે, વહાલી બેહેન, હું તમારો ફરીથી ઉપકાર માનું છું; અને મને પેટમાં ચાંપવા, મારા ગાલ પર માયાનો હાથ ફેરવવા અને મારા કપાલ પર મોહબતની મીઠી ચુમી લેવાની તમોએ જે મેહેરબાની દેખાડી છે, તેથી દુખથી મારાં ચીરાયલાં જીગરને ઘણી રહાત મળી છે. વાહાલી બેહેન, હું તમારી તરફથી સદા એવી માયા મોહબતની આશીયાશી અને ઉમેદવારજ રહું છું, અને આશા રાખું છું કે ગયે વરસથી ગરીબ બેહેનને ખરાં જીગરથી યાદ કરવાની જે શુરૂઆત તમોએ કરી છે, તે વરસોના વરસ સુધી ચલુજ રેહેશે, અને તમારાં જીગરનાં ઉંડાણમાં ગરીબ બેહેન ઉપરનું તમારૂં હેત પોતાની જગા સદા કરીજ રાખશે.

લા૰ તમારી સદાની વહાલી બેહેન, હીંદ.

COMING EVENTS CAST THEIR SHADOWS BEFORE.

"IS A STORM BREWING?"

[News of a border skirmish involving serious loss of life has been received from Bannu. It appears that while dislodging a band of some twenty outlaws, the British troops came under a heavy fire, the result being six killed and fourteen wounded]

આવતા બનાવોનો ઓળો.

"શું કંઈ તોફાન ચહડી આવે છે કે?"

[બનુ ખાતેથી સરહદ આગલ થયલી એક ગંભીર ઝપાઝપીને લગતી ખબર મળી છે, જે ઉપરથી જણાય છે કે આસરે વીસ લુટારાઓની ટોળીને પકડવા જતાં અંગ્રેજી લશકર ઉપર ગોળીઓનો જબરો મારો લુટારાઓએ ચલાવયો હતો, જેથી છ જણા મારયા ગયા અને ચઉદ ઘાયલ થયા હતા.]

THE COLOSSUS OF WORDS.

[Lord Curzon has received so many addresses and has made so many speeches in reply, that he is bound to outdo his predecessors, and make a name as a speech-maker.]

હીંદી મહાસાગરની બંને બાજુએ એકેકો પગ રાખીને ઉભેલું ગંજાવર (શબ્દોનું) પુતળું.

[લારડ કરઝને હીંદુસ્તાન આવતાં એટલાં બધાં માનપત્રો મેળવયાં છે અને તેમના જવાબમાં તેણે એટલાં બધાં સુંદર અને નાદર ભાષાણો કીધાં છે કે, આગળ થઈ ગયલા સઘળા વાઈસરાયોને તે બાબતમાં તેણે બાજુએજ બેસાડી દીધા છે, અને એક જબરા વકતા અને ભાષાણકરતા તરીકે તો હીંદમાં તે પોતાનું નામ અમરજ કરી જશે.]

AFFLICTION!

(A picture of Bombay the Beautiful for the next Fine Arts Exhibition in Bombay.)

[The Bombay weekly mortality for the two weeks ending on Tuesday the 7th February went up to the total of 1602 and 1612 respectively, and the figures still show an upward tendency.]

દુખ અને સંતાપ!

(મુંબઇનાં આવતાં ચીત્રોનાં પ્રદરશનમાં મુકવા માટેનું સુંદર મુંબઈ સુંદરીનું એક ચીત્ર.)

[ગઈ તા૦ ૭ મી ફેબરવારીએ પુરાં થયલાં બે અઠવાડયાંમાં મુંબઇમાં કુલે મરણો ૧૬૦૨ અને ૧૬૧૨ નીપજ્યાં હતાં, અને આંકડાઓ હજી વધારે ઉંચા ચહડવાનાંજ ચીનહો દેખાય છે.]

A DELICATE TUG OF WAR.

MISS PARSEE BANOO—Hands off! It's mine, and mine only, and I'll have it!

MISS HINDIBAI—How selfish! Aren't we sisters, dear? Gently let us carry it, and share it between us. No wrangling, or we might both lose it!

[A hue and cry has been raised by a few narrow-minded Parsees over Mr. J. N. Tata's proposal for a Teaching University.]

નાજુક હાથોની ખેંચાખેંચી.

મીસ પારસી બાનુ—ચાલ છોડી દે! એ તો બસ મારીજ છે, અને હુંજ એ તો લેવાની!

મીસ હીંદીબાઇ—કેવી તું એકલપટી છે! શું આપણ બેઉ બેહનો નથી થતી, કે તું એકલીજ બસ એ લેવા માગે છે? ચાલ, આપણે બેઉ જણા સંભાળથી એ ઉચકીને ચાલયે, ને બેઉ એમાં ભાગ પડયે. પણ જો આપણે ખેંચાખેંચી ને તાણાતાણી કરીશું, તો બેઉના હાથમાંથી એ કદાચ જતી રેહેશે, ને બેઉ જણા આપણે હાથ ઘસતાં રહી જઈશું!

A DEAD RAT IN THE HOUSE!

Miss Mill Industry.—I must cast it out, or it will surely bring plague on me!

[The Bombay mill-Owners have refused to act upon the suggestion of the Calcutta mill-owners to work their mills for five days in the week instead of six. The short-time movement has consequently fallen through.]

ઘરમાંથી મળેલો મુવેલો ઉંદર !

મીલ ઉદયોગબાઈ—મારે એને બહાર ફેંકી દેવો જ જોઈશે, નહી તો તેનાથી ખચીતજ મને મરકી થશે !

[કલકતાના મીલ માલેકોએ મુંબઈની મીલવાળાઓને પોતાની મીલો અઠવાડયાંનાં છને બદલે પાંચજ દહાડા ચાલુ રાખવાની સુચના કરી હતી, જે બહાલ રાખવાને તેઓએ ના પાડી છે. આથી મીલોમાં ઓછો વખત કામ કરવાની હીલચાલ ભાગી પડી છે.]

"I suppose you know absolutely nothing of the one hundred books that every man ought to read?"—"I'm afraid I don't, dad; but I know almost by heart some two hundred no man ever ought to read!"

MR. PUNCH'S FANCY PORTRAITS.

HER EXCELLENCY LADY CURZON,

The Vicereine of India.

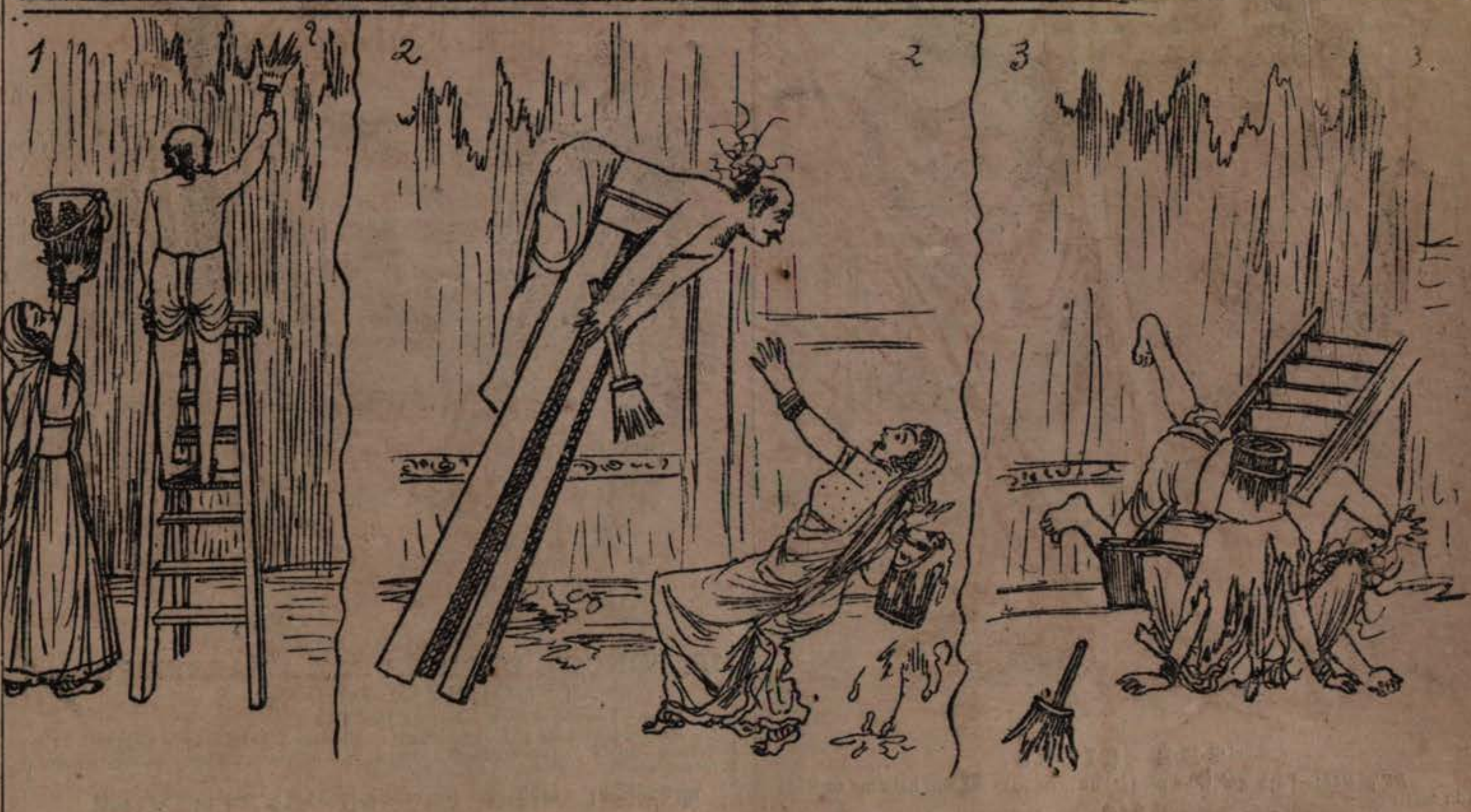
(The Begum Queen of the Great Mogul Ruler.)

મી૦ પંચનાં ફેન્સી પોરટ્રેટ.

હીંદની વાઈસરીન લેડી કરઝન.

(હીંદના મોગલ રાજકરતાની બેગમ રાણી.)

A Dazzling Future.—First Young Workman: "Look 'ere, Bill; as far as I can size it up, if you and me begin puttin' by immediate, and don't get locked out, or laid up, or die, or anything o' that, by the time we're sixty-five we shall come into a matter of arf-a-crown a week for the rest of our live!"—Second Young Workman: "Oh, lor'!"

A PLAGUE EPISODE.

Our Poniadass, the landlord, after having been served with half a dozen notices by the Municipality, at last personally begins white-washing his house with the assistance of Mrs. Ponia. But while trying to kill the plague bacilli, he loses his balance, and nearly kills poor dear Ali in the bargain! Re-ally now, it's too bad.

મરકીની એક કાહાની.

મયુનીસીપાલીટીએ અમારા પોણીયાદાશ ઉપર પોણો દજન ધધરાવીને નોટીસો કરી તયારે તેઓ અલી પોણીયાને સાથે લઈ પોતાનાં ઘરને પોતે ચુનો દેવા નીકળયા. પાણ આડા અવલા થઈ દીવાલ ઉપરથી મરકીના જંતુ મારવા જતાં, પોણીયાદાશની નીસરણી ખસી ગઈ, અને તેઓએ મરકીના જંતુને બદલે અલીનો પચકડો કાઢી નાખયો! ઓઈ! ઓઈ! ઓઈ! ઓ અલીઈઈઈઈ! તું શેનાપુર ગઈ કેએએએએ!

ON THE HILL—PRETTY PEROJA ON LANDSCAPE POINT.

(*A pencilling from the note-book of Mr. Puncheejee now airing at Matheran.*)

She went to admire Nature's beauty. But the jealous wind took to admiring her, and went singing through her beautiful hair, while her lovely terai flew to the valley below!

સીતલ ટેકરી પર-પુતલી પીરોજા લેંડસ્કેપ પોઈંટ આગલ.

(માથેરાન ખાતે મોજ કરવા પડેલા મીં૦ પંચીજીની નોંધપોથીમાંનું એક પાનું.)

ખુદરતની ખુબસુરતી નીહાળવા પીરોજા પોઈંટ પર જઈને ઉભી. પણ તેટલાં અદેખા પવનને પીરોજાની ખુબસુરતીની અદેખાઈ લાગી ગઈ, અને તેણીનાં ખુબસુરત બાલમાં તે સુરરરરર કરતો ભરાઈ ગયો એટલુંજ નહી, પણ સાથે લાગી તેણીનાં સુંદર માથા પરની "ટીરાઈ" ટોપીનેબી ખીણમાં ઉડારતો ગયો!

PITY THE POOR IGNORANT LANDLORD!

LANDLORD—What! Sell my house to the City Trustees! And drown the name of my forefathers of five centuries back in oblivion! D—n the Trustees No, I would never part with an inch of my ancestral ground! Will fight tooth and nail, and ruin the beggars, like the great litigant dog that I am! Or my name is not Vadhaknalal!

ગરીબ બીચારા અડભંગ ઘરવાલા પર દયા કરો!

વઢકણાલાલ (ઘરવાળા)-શું! ઓલા ત્રસ્તવાળાને હું મારૂં ઘર વેચાતું આલું! અને મારા પાંચ પેઢીના બાપદાદાનું નામ ડુબાઉં! રોણુના ત્રસ્તવાળા જાય નરક મહીં! હું તો ખરો કે મારા બાપદાદાનાં ઘરની એક તસુ પણ જમીન કદી ન આલું! હું લઢીશ,-ઠેઠ સુધી તેમને લઢીને પોંહોચાડીશ-અને દેખાડી આપીશ કે આ પોતયાંદાથને કાંઈ પોચોબોચો મનમા સમજતા નહી! આ વઢકણાલાલ કાંઈ મુવો પડયો નથી, ને કાંઈ કોઈથી ખાંડયો જાય એમ નથી હો!

THE BILLS.

Billy Ghee—I am going to pass! The grease in me will help me to slide in easily!

Billy Khote—While I—I'm afraid, it will be a stumble with me, with such hard knocks on the head!

બે બીલ્લાઓ.

ઘી બીલ્લો-હું તો પાસ થવાનો! મારામાં જે ચરબી છે તેથી હું તો આસાનીથી અંદર સરકી જવાનો!

ખોટ બીલ્લો-પણ મને તો બીક લાગે છે કે, મારા માથા પર જે ધપોધપ ધબા પડે છે તેથી હું તો પડતો ખડતોજ આગલ ચાલી શકશ!

MR. PUNCH'S DESIGNS FOR A PARSEE FULL (FOOL'S) DRESS.—No. 3.

Villoo—You are mad, my dear, to dress like that!

Naval—Nonsense! If you want a full dress, here's one, a mixture of a European lady's and gentleman's dress! A combination of all that's lovely in Western eyes!

પારસીઓ માટેના ફુલદરેસની મીં૦ પંચ તરફની દીઝાઈન.—નાં૦ ૩.

વીલ્લુ-એ સું પેહેરી નીકળયાચ! કોઈ કેહેશે કે આએ કોઈ પારસી ડુસમેન મેડહાઉસમાંથી નાહાસી બાહાસી આયોચ કે સું!

નવલ-નાનસનસ! જો ફુલ દરેસ જોઈતો હોય તો આએ દરેસના જેવો સુંદર કેઠે મળવાનો નથી! જોની મદમનો ઘાઘરો ને જંગલાનો કોટ સાથે મેળવીને એ બનાવયોચ, તેથી હું કેવો શોભી રેહયોચ હું! દેખાઉંચ કેની એસકી!

વીલ્લુ-એસકી તો નહી પણ ચંદનચાઈ જેવા ચસકેલા ને ધસેલાં ભેજાંના તો દેખાવોચ!

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINEANT.)

Thursday, 9th and Monday, 13th February :—

" Whatever brawls disturb the street,
There should be peace at home;
Where City Fathers monthly meet,
Quarrels should never come."

"A REGULAR WAR."

Certainly not. And yet there was a fearful quarrel. More than quarrel—a regular war, " Seven years' war" as a humourous corporator described it,

" WHAT! NOT BOUND TO PROVIDE FUNDS AT THE CORP'S BIDDING ?"

though it did not last even seven hours. But it was bloody enough, while it lasted, and if no heads were broken, it was not from the want of will to break them.

"AUTOMATON OR NOT?"

It was all about a certain property in Mugh-Bat Lane, which, seeing the flood of high talk it led to, must now be re-christened *Bot Bât Lane.* We wanted to buy the property for improvement purposes. We assessed it at Rs. 11,000, forgetting that the landlord might have a little will of his own, and turned the scheme over to the Standing Committee to find ways and means.

The S. C. found nothing of the kind. They had the " impudence" to tell us that they could not recommend the scheme! They thought they were doing their duty! We thought (at least, the more punctilious of us thought) they had transgressed it! They thought they were an independent body! The opposition thought they were only servants bound to carry out orders, blindly and unquestioningly!

Let us take counsel's opinion on this, said Rao Bahadur Dhakji; let us find out whether in law the

"PASS A VOTE OF CENSURE!"

" WHO DO YOU TAKE US FOR ?"

S. C. is not bound to provide funds at the Corporation's bidding!

Yes, echoed Mr. Khote, let us find out if they are not automatons!

Rather let us pass, said Mr. Hormusjee Chothia, a vote of censure on them!

Oh! no! said Mr. Kazi Kabirudin; I like not the S. C., they had clearly gone wrong, and yet I would not suppress them! If they would only see their mistake and apologise—

Apologise! cried Mr. Ibrahim Rahimtulla, the father of the Committee; never. We'll rather fight tooth and nail! Who do you take us for?

"CARE NOT TWOPENCE FOR YOU!"

If you think, said Mr. Roughton, that the S. C. is meant to be "sat upon," you're making a mistake! (Yes, Mr. Roughton, once you *sit* upon it, it of course ceases to be standing!) They have "broad shoulders," the *Standers* have, and can bear all aspersions cast upon them. And they *"care not twopence"* for you!

This last remark Mr. Roughton threw at us quite defiantly. The language perhaps was not of the choicest, but "be Kent unmannerly when Lear is mad." And in the end, the S. C. came out of the encounter with flying colours.

Rate-payers, rejoice! We are beginning to save! We passed an item for insuring our buildings, less *Rs. 150*! No small sum in 12 months! At this rate, we'll very soon replenish our coffers, that the wretched Indian coal has emptied! Indian coal! Yes, *Indian coal*, in the blackest of black letters! "Major"

WHAT NEXT?

Roughton has collared the dark thief! It's Indian coal that has brought on Plague! What next?

CHOW-CHOW.

The Rekhla. "Cow-dunging" India.

LILAVATI writes: Last Monday I was taking a pleasant drive through your great city in that ancient chariot, the *rekhlá*, for which your *nagri* is famous. I am told your city vandals are thinking of demolishing this unique conveyance, which is the admiration of learned *savants* and votaries of the Science of Evolution. They talk of the dearth of history in India, of the difficulty in tracing the civilization of Indo-Aryans, and blame our ancestors for leaving no land-

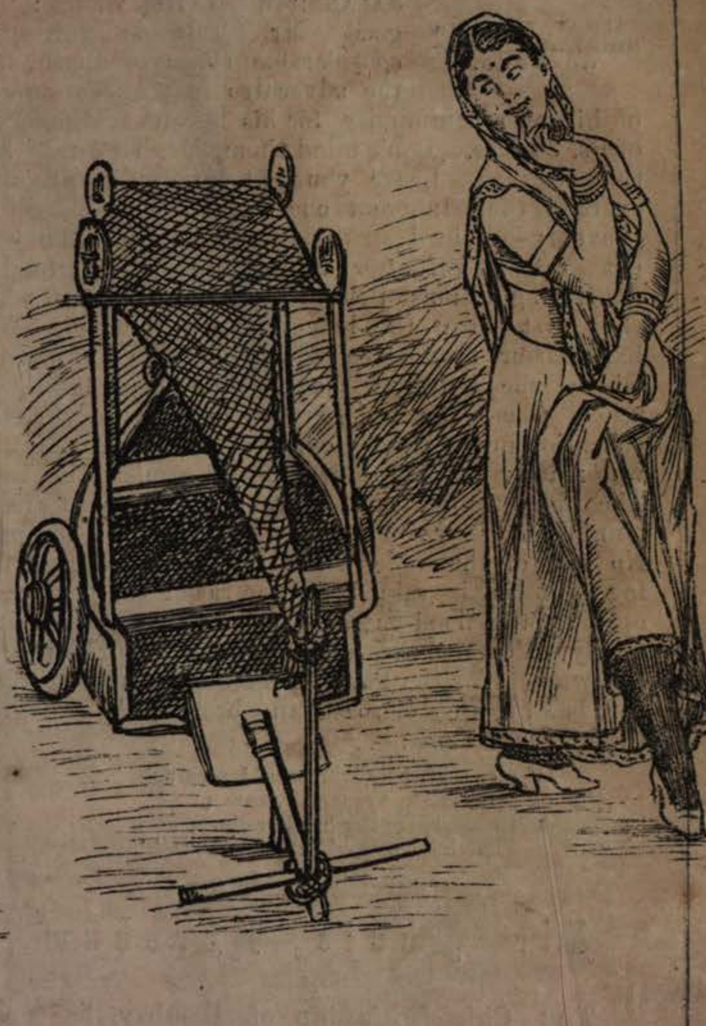

MISS LILAVATI.

marks for modern explorers in that field of work; and yet there are men among your wise city elders who seriously ask their Chief Guardian of Public Peace,—to quote only one instance of folly,—to wipe the Valmiki *rekhla* off this earth! I call it "Valmiki" from its origin, viz., the fisherman's primitive canoe on wheels with which he first attempted locomotion on land. (Rishi Valmiki, the immortal author of the Ramayan, you know, was a fisherman before he attained to Rishi-hood.)

***

BUT I am forgetting the query I wished to put to you, Mr. *Punch*, (continues Lilavati) in this awful digression. During my pleasant drive in the ancient, saintly, and comfortable chariot, I remember reading somewhere on a sign-board the words: "The Bombay Washing Co." Later on, in some other quarter, my eyes lighted on another board up bearing the inscription "The India Washing Co." Can you tell me what it all means? What object have these mighty syndicates in washing not only your "Bombay the Beautiful,"

THE VALMIKI *REKHLA*

but the whole continent of Hindustan? Your city, I hear, is going to be rejuvenated shortly. Is washing her thoroughly to be the first process? But then, why wash whole India likewise? Is it meant to give the fiend Plague a perpetual douche and drown him when Megh Raj is resting? I found your Fire Brigade steamers already busy in that work. Good Dr. Waters, I read, trembles at the thought of thus ducking the Plague: this process restores the vigour of the fiend, he says. My speculations don't help me much. Yours is, indeed, a wonderful *nagri*. Do tell me, dear *Punch*, what you make of this new enterprise for wholesale washing. Remember what Swami Dayanand Sarasvati said: "We have for centuries been washing, cowdunging and purifying and are to-day making no headway anywhere!" Why more washing then?

P. S. Speaking of Dr. Waters reminds me of what my dear mother often remarks about the effects of the evil-eye. "Darling Lily," she is wont to say, "the evil-eye most to be feared is that of the fond parents, and when a lovely baby, you suffered most from my affectionate gaze." In a rapturous mood the worthy Doctor called your *nagri* "Bombay the Beautiful," and ever since the *Khabis* Plague has possessed her.

***

Mr. J. N. Tata and Parsi ne'er-do-wells.

JALANDHAR NATH writes: So, good Mr. Tata is getting a considerable share of abuse from the advocates of the ne'er-do-wells of his own community for his recent catholic gift of Rs. 30 lacs. Don't mind them, Mr. Tata; be kind to your race. Leave your enterprising race room to exercise their inherent energy and to prosper in the heavenly-ordained struggle for existence. They are not so badly off after all. Remember the modern flourishing nations of the world, and the school where they first learnt the lesson how to prosper. With hard labour they forced Mother Nature to yield that which she stolidly witheld. Remember, again, the school where the Indo-Aryans completed their early education in the lap of their too fond Mother Nature, who readily satisfied their wants in comparative ease! The philanthropic millionaires of the West are beginning to realize the evils of pampering the poor. No fear of the noble instinct of Parsi Charity suffering: it is ingrained in the race: the fear lies in opening the flood-gates of that charity indiscriminately to drown the race. The clamour for more endowments for the Parsis has an ominous look about it: beware, my Zoroastrian brethren! "The great Indian epic warns :—

Be sure that those who would receive
Deserve and crave thy care;
And ponder, ere thy hands relieve,
The how, and when, and where."

Sir Louis Kershaw.

THE Chief-Justiceship of Bombay has again become vacant within the short space of three months. It was only the other day that Sir Louis Kershaw came among us and took charge of his exalted office amidst the congratulations of the Bench, the Bar, and the Public. Sir Louis' fame had travelled before him, and it was confidently expected that he would, in a very short time, prove himself to be a distinct gain to the country. But a singularly cruel fate has left that hope unfulfilled, and the sorrow at losing Sir Charles Farran, that we hoped to have found the means of alleviating, has come upon us again, with redoubled force, with the equally sudden removal of his successor. The weeks that Sir Louis sat in the Court were all too few to leave any lasting impression, but were sufficient, all the same, to show us the magnitude of our loss. They were sufficient to show how eminently fitted he was, by legal ability, stern independence, and urbane manners, to fill, with credit to himself and advantage to the country, the chair graced by Perry, Sauce, Arnold, Sargent and Farran. And during the weeks of anxious suspence, in which Sir Louis lay lingering between life and death, many and sincere were the prayers that such a man might be spared to us. But we have to bow to the inevitable, and while deeply lamenting the untimely loss, we offer our respectful condolences to the bereaved Lady Kershaw.

In Memoriam.

SIR LOUIS KERSHAW,

The Chief Justice of the Bombay High Court.

Born, 1847. Died, 17th February, 1899.

ભલાની ભલી યાદમાં.

સર લુઈસ કેરશૉ,

મુંબઈની હાઈ કોર્ટનો વડો જડજ.

જનમ, ૧૮૪૭. મરણ, તા૦ ૧૭ મી ફેબ્રરવારી, ૧૮૯૯.

The Joke.—"Ha! ha!" laughed Mrs. Sandliver. "What is the fun?" asked her husband. "Well, it's a nautical joke, though I don't fully understand it. It tells here about the trouble the crew had to get a ship to go on a certain tack; just as if the ship were afraid of hurting itself on a tack, the way you are when you go to bed! And then, too, just as if the tack were floating on the water, when of course it would have to sink; so the ship couldn't go on a tack, you see, unless it went to the bottom—but perhaps that is another joke—ha! ha! It's too absurd, really!"

In the North Countree.—Voice outside door: "Please sir, muvver says, hif yer up, would yer let 'er 'ave yer sheet for the brikfast table, as there ain't any clean one."

THE TREE OF EDUCATION.

Malee Punch—That's a good beginning, friend. The difficulty is to make up one's mind. Now that you've made up yours, take special care of the tree; trim and prune, as you say; and it is bound to flourish.

[" There is no separate Educational Department in the Government of India as we have it in England, with an organization and staff of its own; and there is no official charged with the ministerial or secretarial management of education alone. May it not be that we have been somewhat remiss ourselves in the task, and that we have been expecting a plant to flourish when we have not sufficiently exerted ourselves to trim and prune its branches."—*Lord Curzon's speech at the Convocation of the Calcutta University.*]

કેળવણીનું ઝાડ.

પંચ માલી-(કરઝન માલીને) દોસ્ત. કામની શુરૂઆત તો સારી છે. મુશકેલી માત્ર કામ કરવાના ઠરાવપર આવવાનીજ છે. અને જ્યારે તેં તેવો ઠરાવ કીધો છે તયારે તો આ ઝાડની ખાસ સંભાળ લેજે; ને તું કહે છે તેમ એનાં ઝર ઝાંખરાં સંભાળથી કાપીકુપીને છાંટી કહાડજે; પછી મને તો ખાતરી છે કે તે ઘણું અછી રીતેજ ખીલતું રેહેશે.

ROUSING THE SLEEPING BEAUTY.

"As deaf as a post, or will she awake?"

[Mr. W. S. Caine, writing to the *Madras Standard* from London on the 27th January last, says, "Mr. Dadabhai Naoroji is doing excellent work for the British Congress Committee by lecturing on India all over the country. I know nothing in British political life to compare with that singleness of purpose and spirit of entire self-sacrifice and devotion to principle which has characterised this veteran reformer who so deservedly holds the highest place in the affections of the Indian people."]

ભર ઉંઘમાં પડેલી નાજુક નારને જાગરૂત કરવાનું કામ.

"તદનજ બેહેરકુટ છે કે જાગરૂત થશે?"

[ગઈ તા૦ ૨૭ મી જાનેવારીએ લનડનથી મદરાસ સ્તેનડરડ ઉપર લખતાં મી૦ ડબલયુ. એસ. કેન જણાવે છે કે, "મી૦ દાદાભાઈ નવરોજી ઈંગલંડમાં બધે બધ ફરી અને હીંદી સવાલો વીષે જાહેર ભાષણો આપી કાનગ્રેસની બ્રીટીશ કમીટીની ઉતમ સેવા બજાવે છે. આ શુરવીર સુધારક, જેઓ હીંદીઓના જીગરમાં વાજબીની રાહે પહેલી જગા લે છે, અને જાતી ભોગ અને નીયમને વળગી રહેવાના ઉમદા ગુણો ધરાવે છે, તેમના ગુણોની બરાબરનું અંગ્રેજોની રાજદવારી જીંદગીમાંથી કાંઈ મળી શકે એમ હું જાણતો નથી."]

BEHIND THE PURDAH.

MR SHENDIARAO—You'll be late for the Purdah, my dear, unless you look sharp.

MRS. S.—I've changed my mind, and would rather keep out of the *Purdah*. It has such an exclusive sound, harsh and uncouth at the end of the century, whatever it might have been at the beginning when we were your slaves. Company is what I want.

MR. S.—You'll have company enough, the company of your own sex.

MRS. S.—That's not company. We'll be only spiting each other. I want to be where I can reign like a queen, with ministers like you to dance attendance on me. No more Purdah for me.

પરદા પારટી વીષે પરદા પછવાડે વાત.

[વધુ માટે જુવો ૪૦૫ પાનું મું.]

It is well to remember that many of those who torture our ears with wretched efforts at singing are not to be blamed for the misery they cause, as they are quite without any voice in the matter.

BOMBAY'S KITTEN.

" You're a lovely thing, my dear. But your claws are so sharp. Some of the city landlords, they scratch so badly. Will you use them, if you must, gently ?

[The complaints of the house-owners against the City Improvement Trust continue unabated.

મુંબઈની માનીતી બીલ્લી.

"તું છે તો ઘણીજ મજેહુની, પણ તારો નખરીયાં ઘણાંજ તીક્ષણ છે. મુંબઈના કેટલાક ઘેરવાળાઓની તો તેથી ચામડીજ ઉખડી જાય છે. વાસ્તે તું નખરીયાં દેય ત્યારે જ રાસ ભાળ રાખીને આસ્તેથી જ તારો પંજો ઉચકજે હું, મારી બીલ્લી !

[સીટી ઈમપરૂવમેંટ ત્રસ્ત સામેની ઘરવાળાઓની ફરયાદોનો પોકાર હજી એમનો એમ ચાલુજ છે.]

THE BORDER BOA.

[The border raids are at present attracting the serious attention of the authorities, and a very strict watch is being kept on the frontier to prevent any outbreak of lawlessness.]

સરહદ પરનો જ્યાંગાર સરપ.

[સરહદ ઉપર ચલાવવામાં આવતાં તોફાન તરફ હીંદી સતાવાળાઓનું હમણા ગંભીર ધયાન ખેંચાયું છે, અને કોઈ પણ પ્રકારનાં નવાં તોફાન ફાટી નીકળતાં અટકાવવા માટે સરહદ ઉપર બહુ મજબુત સંભાળ રાખવામાં આવે છે.]

FLYING VISITS.

"And where next, my dear?"

"To your father's, love. The whole house, our two selves, the six little ones, your two ayahs, my boy, and our dog Tommy!"

"It will be nice indeed for papa, with ma's little monthly bill too to pay! It will give him the fit!"

"These fits never last long, dear. They'll be soon over, and our days will be long in the land—I mean, the house—of your father."

મરકીની નાહાસભાગમાં સેહેજ સસરાને ઘેર પથારા માંડીને પડવાનું!

"પણ તારે હવે આપરે કાંહ જ ઈને ગગરીએ?"

"વરી કાંહ—તારા બાપને તાંહ જ તો! આપરૂં આખું ઘેર ઉચકી ઉપારીને તાંહજ લેઈ ચાલ! આપરે બેઉ જણા, આપરાં છ બુચાં, તારી બેઉ આયાઓ, મારો બોય ને આપરો ટોમી કુત્રો કરીને બધાં સાથેજ તારા બાપને ઘેર ચાલ્યાં જઈએ.—બીજું સું કરીએ!"

"પણ એમ બધાં ધાઈબારાં ઓને ઉતરા પરેલા જોઈન બાવા તો અકરઈજ જસે! તેવણ તો બીચારા ગભરાઈમાંજ પરસે કે એક તો માયજીનાં દર મહીને આંકરા ચુકવવાના, તેમાં વરી આએ કીરીનું કીલ-આન કાંહથી ઉઠી પરયું! તેવણને તો મદઈની મહીને મહીને આંકરા ચુકવતાં આંક જ આવી જસે!"

"પણ તું તારે સુંગી સુંગી ચાલની. તારો ધાંખરો ઘણું તો ફરી ચટકીને રેહેસે, બીજું સું. તે પોતાનું ગમે તેમ ફોરવા કરસે! આપરે તારે જાણે કસામાં હોઈએજ નહી ને કસું જાણે સમજતાજ નહી હોઈએ તેમ અખારામાં ફરયા કરસું ને જેટલા વધારે મહીના પથારો માડીને પરા રેહેવાયું તેટલા મહીના પરી રેહીસું!"

GOOD OUT OF EVIL.

JAMNA—We can't enjoy like this in clumsy Bombay, can we now? Here one can do as one pleases!

ISHOO—Yes, dear! In Bombay I dare not tie the lachets of your shoes! But here, far away in our retreat in the suburb, we can put off all restrictions and enjoy to our hearts' content!

JAMNA—That's one of the blessings of plague! Ah! If certain other restrictions were done away with, how happy we should all be! If the plague only made us socially free!

માઠું થાય તે સારાંને કાજે.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૪૦૫ મું.]

POOR MAID!

"What is in store for me, I wonder! What next? Infinite wrath and infinite despair!?"

[The Dravid brothers, who assisted in discovering the prepetrators of the Jubilee-night outrage, have been murdered in Poona.]

ગરીબ બીચારી!

મહારાષ્ટર બાઈ–હવે વળી કોણ જાણે કેવી કેવી નવી કહાંનીઓ ગુજરવાની મારે માટે બાકી છે! કોણને ખબર હવે પછી વળી શું બનવાનું છે તે? કદાચ હદ બાહારનો ગુસ્સો ને હદ બાહારની નાસીપાસીજ મને જોવાં પડશે કે કેમ?

[જુબીલીની રાત્રે પુણા ખાતે જે શખસોએ મીં૦ રેનડ અને લફટનંટ એયરસ્તનાં ખુનો કરયાં હતાં, તેમનો પતો મેળવી આપનારા દ્રાવીદ ભાઈઓને દામેદર ચાંપેકરના ભાઈ વાસુદેવે અને રાનડે નામના બીજા શખસે આગલે અઠવાડયે પીસ્તોલ મારી ઠાર કરયા હતા.]

THE MISERIES OF PLAGUE

Poor Shapoor! Forced to be his own shoe-black! His own boot-pa-a-a-leees! His boy, and hamal, and cook, having all slipped away without notice on the day they received their wages, to give plague the slip!

"What if some friends were to see me thus occupied! Perhaps they will think I am opening the way for a new trade for the Parsees!"

મરકીની મોહકાનો.

ગરીબ બીચારો શાપુર! શું કરે, બીચારો પોતાનાં બુટ સાફ કરવા માટે પોતેજ બુટ પાઆઆલેઈઈસ થઈ ની કળયો છે, કેમકે મરકીની મોહકાનને લીધે તેનો બોય, હમાલ અને બબરચી પગાર લઈને લાગલા ચુપચુપ વજે માપી ગયા છે!

"કોઈ દોસ્ત આવીને મને આ અવતાર જોય તો શું ધારે વારૂં? કદાચ તેઓ એમ સમજશે કે હાલના પારસીઓના પડતા વખતમાં હું તે લોક માટે એક નવાં ધંધા ને નવા ઉદયોગના દરવાજા ઉઘાડું છું."

THE DEMON TRIUMPHANT!
(THIRD VICTORY OVFR BOMBAY THE BEAUTIFUL!)

[Bombay is now completely in the hands of the plague, the death-rate having gone up to 270 per day. A sad look-out!]

કંગાળ ખવીસ પાછો જયવંત!

(સુંદર મુંબઈ સુંદરી ઉપર તેની ત્રીજીવારની ફતેહ!)

[મુંબઈ હવે મરકીના સપાટામાં સંપુરણ સપડાઈ ગયું છે, અને દરરોજનાં મરણોનો આંકડો લગભગ ૨૭૦ ઉપર જવા લાગયો છે. ખોદા ખેર કરે!]

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 16th February:—The irate landlord, standing before his house destined soon to pass into other hands, exclaims:—

"Long cherished pile, home of my ancient sires,
Your aspect kindles all my youthful fires;
And when your sainted towers salute my eyes,
Within my breast revengeful feelings rise—"

and flings in the face of the City Trust the notice it

THE IRATE LANDLORD.

MISTRESS TRUST, MOPING BEHIND THE PURDAH.

has sent him. The Trust, on the other hand, regardless of whom it provokes, goes on notifying, trying to take lands and houses in its resistless march.

The greedy, grabbing, rent-collecting landlord I have no sympathy with. If he suffers, he will only pay, and pay deservedly, for all his countless sins of omission and commission for endless years. Too long has he neglected to whitewash and paint, too long shut

"A MOST VICIOUS POLICY."

out light and air, too long feathered his nest at his suffering tenant's expense, too long kept us out of our just and proper rates; the day of reckoning was bound to come, and it has come at last.

But if none with the landlord, neither have I much sympathy with the Trust in some of its ways. For one thing, it is too close to suit me. The poor, home-keeping lady, moping behind the *purdah*, is becoming impatient of too much restraint and wants to tear the veil. Is it not passing strange then that this new lady, Mistress Trust, in the year of grace one thousand eight hundred and ninety-nine, should be so anxious to seek the doubtful protection of the antiquated *purdah*? We were told at first that the old woman was unwilling, for personal (purse-onal) reasons, to show her hand ; now, that she is afraid of the Reporters and that it will be an "evil day" when these Paul Prys shall manage to smuggle themselves into her peaceful household ! If this be so, the Reporters must be a sorry set, and I wash my hands of them. Though as recent events have shown, the old lady, in washing hers of them, has not much improved her position with the outside world.

Close as she has been however, this purdah-lady has not so succeeded in keeping her counsel as to elude the searching eye of Mr. Cuffe, who told us to-day, to our amazement, that she "proposed to encroach upon the open spaces in the Fort at the back of the Marine Lines, by having them built upon."

Tell that to the marines, we said. What ! Take up the only spaces we have left us, in this overcrowded city, for recreation and healthy exercise ? Where will all our cricketers, and golfers, and ball-hunters, and racers, riders, cyclists go to, if these few inches of open space are also taken away from us ? Where all the "air-eaters," for a whiff of fresh air ? It will be a

"LET US GO TO THE GOVERNMENT."

calamity, not only to the Fort but to the whole city, to so close up its very lungs.

"A most vicious policy," said Professor Muller, "and it should be denounced in every possible way."

And we did denounce it in no measured terms ;

"Oh ! Oh !
The thing ought not to be so ;
No ! No ! No !
Let us go,"

we cried, to the Government, and see the Trust too on our way, and let them both understand that if this be

a remedy for our evils, we consider the remedy worse than the disease. We. that is to say, the whole Corporation, followed by all the communities in the land, in their several "ceremonial" dresses, with perhaps a dash of mourning to indicate the seriousness of the errand, and by "all the organisations for sport," though this is no sporting matter.

The *whole* Corporation, did I say? Well, nearly that, for, strange though it may appear, there was a small minority opposed to us, an inglorious, microscopic minority of one, in the person too of Dr. Gas, of all men! Being a purdah-man, he thought it his duty to defend his colleagues. Though not all of them needed his championship, not the stout Mr. Dew, for one, who hates the purdah as much as the most manly

"AN INGLORIOUS MINORITY OF ONE."

of us, and whose vigorous instincts have prompted him to range himself on our, that is, the right, side.

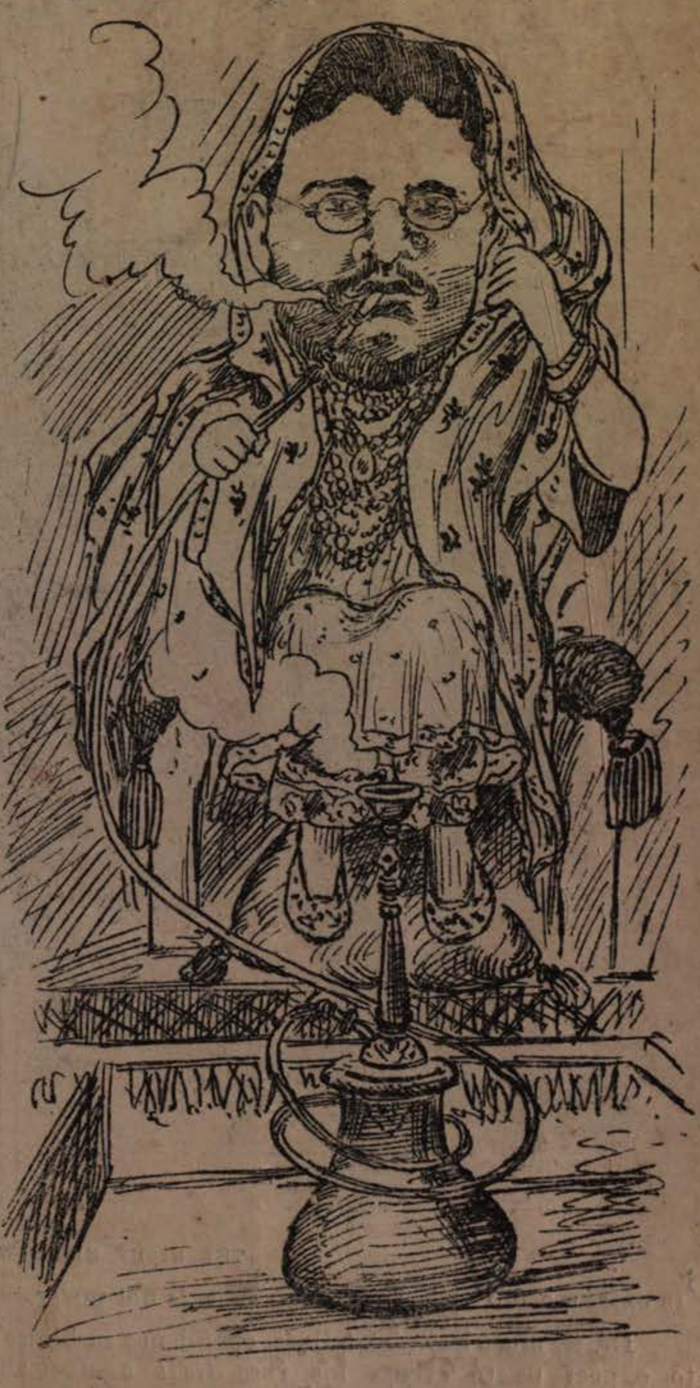
And would you know, reader, the doctor's reason for his oppsition? You would like it, I'm sure. It deserves to be recorded in letters of lead! Listen! Mandvie is very much more congested than the Fort. Mandvie (Dr. Vie's own Mand-vie) wants opening up badly. It will take a mint of money to do it. The interest will be heavy. Therefore, take it out of the Fort.

In other words. save interest at Mandvie at the sacrifice of the interest of the city! We have heard of an Irishman who, finding his ladder too short to reach a certain height, cut off the required bit at foot and joined it on to the top! We were not aware that Dr. Gas contested with Pat the championship for originality. But there it is. Live and learn.

But Dr. Gas is not all lost to the Corporation. If he did a bad thing, he also did a good one to-day when he moved that the Government must now be "fairly and reasonably asked to bear the whole cost of preparation of Professor Haffkine's serum." Especially as (the M. C. informed us) it is not only used for Bombay but for all India, and not only for India but for Africa too. Why then should we alone pay for the benefit?

Doubtful as it is, put in Mr. Dew. They say that the serum used is deleterious. Is it?

That's a difficult question to answer, said Dr. Sanitation. But I've followed the serum very closely, (have you taken it in, Doctor?) and I can vouch for

A PURDAH (WO)MAN.

THE STOUT MR. DEW.

really now, is he in favour of the serum or against it ? Mark what follows ! Though he knows that it is pure, he cannot speak for the manner in which it is introduced into the body. It's there the danger lies.

No small danger too. What matters it then to the inoculated, that the serum itself is pure ? With the possibility for mischief that Dr. Sanitation admits, the Elixir of Life itself would be undesirable. Really, if what the doctor says be true, the manner of inoculating must be looked into and remedied. Just now, it looks like going into a grog-shop, and getting your drink for your pice ! No questions asked ! You go into the inoculation-shop, bare your arm, and the (*h*)arm is done !

I welcome a valuable addition to our ranks in the person of Mr. Chimanlal Setalwad, the " beardless boy" of only yesterday ! He must have used Harlene copiously since, for he is now congratulated by the very persons who erewhile sneered at him !

A Strong Hint.—"This is a lovely little room, Miss Weery," said Mr. Staylong, glancing around. "There is room for improvement in it, I think, Mr. Staylong," remarked the young lady, meaningly. Then she looked at the clock so hard that Mr. Staylong thought it was no wonder it had its hands before its face ; and, taking his hat, he made " room for the improvement."

its extreme purity. Untrodden snow is not purer.

Dr. S. must have boundless confidence in himself to expect us to accept his *ipse dixit* against the experiments of abler men. He must know that blind partizanship is as bad as blind opposition. But

After the Pantomime.—First little girl : " I should like to be a fairy queen. What would you like to be, Sissy ?"—Second little girl : " I should like to be one of the flying fairies."—Third little girl : " I shouldn't. I d rather be one of the thieves."

RATHER DISCORDANT MUSIC.

(With apologies.)

MISS UNIVERSITY—(To the Vice Chancellor) I am afraid it's somewhat harsh, and out of tune !

[Instead of dwelling on educational subjects and on some of the vital questions that affect the well-being of the Bombay University, the Vice Chancellor, Mr. Justice Candy, in his address at the last Convocation, admonished the Native Press, and discoursed on out-of-the-way subjects.]

લગાર બેસુરૂં ગાયન.

મીસ યુનીવરસીટી-(વાઈસ ચાનસેલરને) મને તો લાગે છે કે આ વાજીંત્રનો આવાજ લગાર બેસુરો છે, ને તારે બધા ઉતરી ગયલા છે !

[કેળવણીને લગતી બાબતો વીષે તેમજ મુંબઈ યુનીવરસીટીનાં ભલાં સાથ નીકટનો સંબંધ ધરાવતા કેટલાક સવાલો ઉપર વીવેચન કરવાને બદલે, વાઈસ ચાનસેલર મી૦ જસ્તીસ કેનડીએ ગયા કાનવોકેશનમાં આપેલાં પોતાના ભાષણમાં દેશી છાપાને શીખામણ દેવાનું અને કેટલીક ભળતી બાબતો ઉપર વીવેચન કરવાનું વાજબી જોયું હતું.]

BEWARE OF THE WEDDING DINNER!

Goo'cher—Anywhere else than at the wedding, dear. What say you to a quiet walk on the beach?

Paricher—After all this elaborate toilet? How disappointing! But why not the wedding?

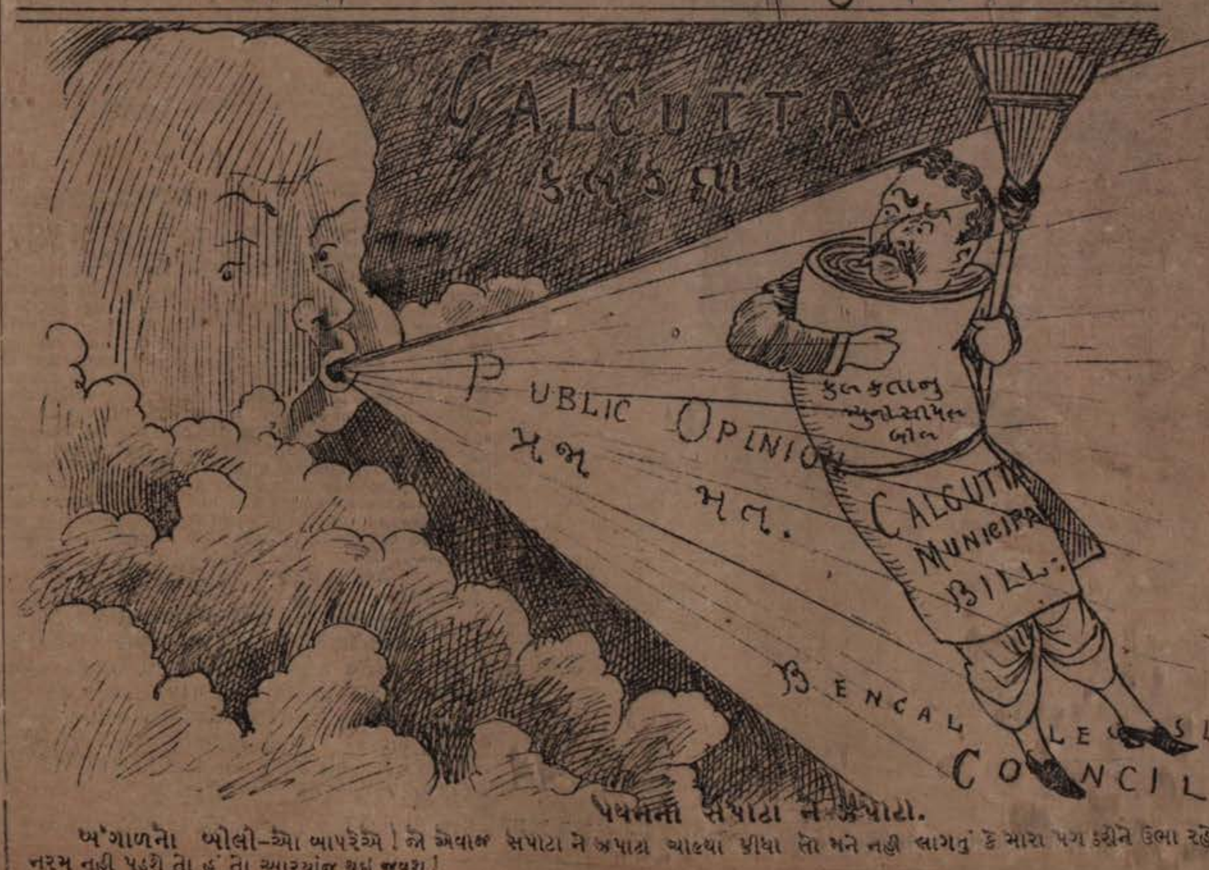
Goo'cher—The plague bacilli may be there, in the dinner especially! Your Parsi cook is not over-clean, and the kitchen—Well, well, let's avoid danger when we can, love.

વઘસ ભરેલાં લગનમાં ખાનાં.

ગુલચેર—અરે મરવા દેરે. હુવે આપરે લગનમાં ગીયાં ને નહી ગીયાં. તાંહ જવાનાં કરતા મુંગી મુંગી ચાલ આપરે કેઠે ફરવા જઈયે. નહી તો જરા ચોપાટીના દરયાની હવા ખાઈ આવશે.

પરીચેર—ઓવાય; તું બી શું છેક છેલ્લી ઘરીએ એવાં કોરક પારેચ? મુરેરે એવું જાણુતે તો પેહલે મરથીજ કપરાં પેહેરતેજ નહી ને વાલ હોરવામાં ને એસપ્રી થવામાં વખત નહી કાહારતે! બલા જાણે તું એમ લગનમાં જવા વઘન કાંય પારતી હોસે?

ગુલચેર—તો મને તો મરકી ની બીક લાગેચ. કોણને ખબર તાંહ મરકી અરકીની મોહકાન ભરેલી હોય, ને તાંહનાં ખાવાના પીવાનાંમાં મરકીનાં જન્તુ બંતુ ભરઈ બરઈ ગીયાં હોય તો! મુવા આપરા પારસી બબરચીઓ કેવા નસુગ ને ફુવર મુવાચ તે જાણતી નહી કે? તે મુવાઓ બબરચીખાનામાં કેવી અવદસા વસાવેચ ને કીરા ચલાવેચ તેની તુને ખબરજ નથી કે? નહીરે બા, હું લગનમાં જઈને મરકીનું વઘન લઈને ઘેરમાં આઉ તેના કરતા હજી કે કે બીજે ઠેકાણે જાઉં ની, કે ઘીકર ચીંતા નહી રેહે!

THE COSTS OF WIND.

The Billy of Bengal—Oh! I'm afraid I won't be able to stand steady if it blows like this! I'm bound to fall, unless the weather settles down to fair!

[An Amendment to the address in reply to the Queen's Speech was moved to-day, (Feb. 14) in the House of Commons, by Mr. John Herbert Roberts, member for West Derbyshire, expressing concern at the introduction of the Calcutta Municipal Bill as destroying the representative character of the Municipality. Sir Henry Fowler supported the amendment as he considered the existing checks on the Municipality were amply sufficient. Lord George Hamilton said the Government's duty was to protect the lives of the people and to see that Calcutta runs no undue risk through ineffective sanitary regulations. His Lordship also added that Lord Curzon and the other authorities in India were certain to have given the Bill absolutely impartial consideration. The amendment was eventually withdrawn.—*Reuter's Telegram.*]

પવનના સપાટા ને ઝપાટા.

બંગાળનો બીલી—ઓ બાપરેએ! જો એવાજ સપાટા ને ઝપાટા ચાલથા કીધા તો મને નહી લાગતું કે મારા પગ ઠરીને ઉભા રહે! એ સપાટા ઝપાટા જલદીથી નરમ નહી પડશે તો હું તો આરયાંજ થઇ જવશ!

BEWARE OF THE WEDDING DINNER!

Goo'cher—Anywhere else than at the wedding, dear. What say you to a quiet walk on the beach?

Paricher—After all this elaborate toilet? How disappointing! But why not the wedding?

Goo'cher—The plague bacilli may be there, in the dinner especially! Your Parsi cook is not over-clean, and the kitchen—Well, well, let's avoid danger when we can, love.

પ્લેગથી ભરેલાં લગનમાં ખાનાં.

ગુલચેર—અરે મરવા દેરે. હવે આપરે લગનમાં ગીઆં ને નહી ગીયાં. તાંહ જવાનાં કરતે. મુંગી મુંગી ચાલ આપરે કંઠે ફરવા જઈયે. નહી તો જરા ચોપાટીના દરયાની હવા ખાઈ આવયે.

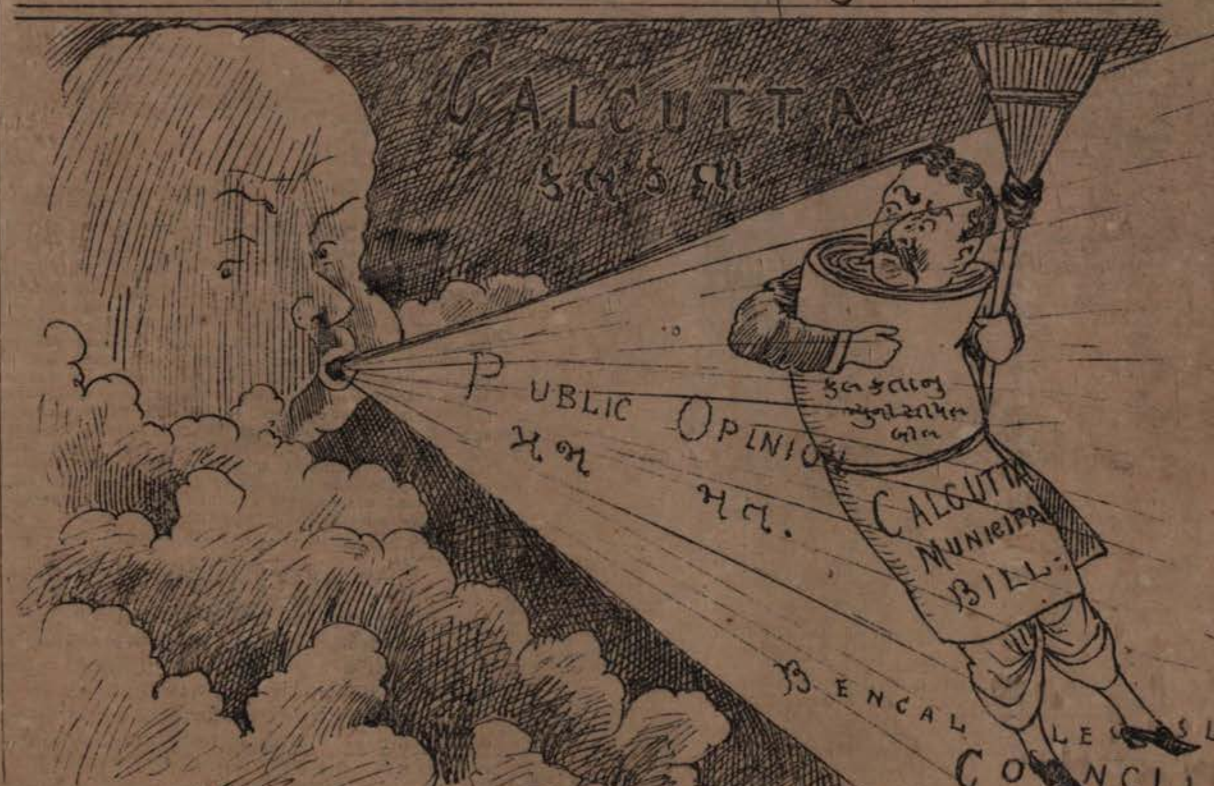
પરીચેર—ઓવાય; તું બી શું છેક છેલ્લી થઈએ એવાં કો ટક પારેચ? મુરેરે એવું જાણતે તો પેહલે વરથીજ કપરાં પેહેરતેજ નહીં ને વાલ હોરવામાં ને એસપ્રી થવામાં વખત નહી કાહારતે! ભલા જાણે તું એમ લગનમાં જવા વધન કાંય પા રતી હોસે?

ગુલચેર—તો મને તો મરકી ની બીક લાગેચ. કોણને ખબર તાંહ મરકી જરકીની મોહકા ન ભરેલી હોય, ને તાંહનાં ખાવાના પીવાનાંમાં મરકીનાં જ તુ જંતુ ભરઈ વરઈ ગીયાં હોય તો! મુવા આપરા પારસી બબરચીઓ કેવા નસુગ ને ફુવર મુવાચ તે જાણતી નહી કે? તે મુવાઓ બબરચીખાનામાં કેવી અવદસા વસાવેચ ને કી રા ચલાવેચ તેની તુને ખબરજ નથી કે? નહીરે બા, હું લગન માં જઈને મરકીનું વધન લઈને ઘેરમાં આઉં તેનાં કરતાં હજી કે કે બીજે ઠેકાણેજ જાઉંની, કે ફીકર ચીંતા નહી રેહે!

THE GUSTS OF WIND.

The Billy of Bengal—Oh! I'm afraid I won't be able to stand steady if it blows like this! I'm bound to fall, unless the weather settles down to fair!

[An Amendment to the address in reply to the Queen's Speech was moved to-day, (Feb. 14) in the House of Commons, by Mr. John Herbert Roberts, member for West Derbyshire, expressing concern at the introduction of the Calcutta Municipal Bill as destroying the representative character of the Municipality. Sir Henry Fowler supported the amendment as he considered the existing checks on the Municipality were amply sufficient. Lord George Hamilton said the Government's duty was to protect the lives of the people and to see that Calcutta runs no undue risk through ineffective sanitary regulations. His Lordship also added that Lord Curzon and the other authorities in India were certain to have given the Bill absolutely impartial consideration. The amendment was eventually withdrawn.—*Reuter's Telegram.*]

પવનના સપાટા ને ઝપાટા.

બંગાળનો બીલી—ઓ બાપરેએ! જો એવાજ સપાટા ને ઝપાટા ચાલ્યા કીધા તો મને નહી લાગતું કે મારા પગ ઠરીને ઉભા રહે! એ સપાટા ઝપાટા જલદીથી નરમ નહી પડશે તો હું તો આરયાંજ થઇ જવશ!

CHARITY BETWEEN THE BOGEYS!

[Speaking to a representative of the *West Coast Spectator* Mr. Jamsetjee N. Tata freely gave out his mind about the uproar created by some Parsees against the Teaching University. He said, "I prefer this constructive philanthropy which seeks to educate and develop the faculties of the best of our young men. And if this is to be done, what I ask my fellow Parsees is: What difference is it to them whether it is exclusively for their benefit or open to all? If able Professors and specialists are to be obtained, the cost will be the same whether it is only a few Parsees alone that attend their lectures or young men of all communities. The Parsees cannot supply more than a very few students for each postgraduate class, and it would be foolish to have costly Professors to lecture to only two or three Parsees to the exclusion of hundreds who are anxious to benefit likewise."]

"બાહુરે! બાઉંરે!"

મકાંઈ બાહુઓ વચે સખાવતની દેવી.

["વેસ્ત કોસ્ત સ્પેકટેટર" પત્રના એક પ્રતીનીધી સાથે વાત થતાં ટીચીંગ યુનીવરસીટીને લગતી પોતાની યોજના સામે થોડાક પારસીઓએ કરેલી ગડબડના સંબંધમાં પોતાના વીચારો મીο જમશેદજી નસેરવાનજી તાતાએ આપતાં જણાવયું હતું કે, આપણા જવાનયાઓમાંના જેઓ ઘણા જ લાયક હોય તેમને કેળવી તેમની સઘળી શકતીઓને ખીલવવા માટેની સખાવત હું પસંદ કરૂં છું. અને તેનાં સંબંધમાં મારા પારસી ભાઈઓને હું પુછું છું કે, તે સખાવતનો લાભ એકલો તેમનેજ આપવો કે સઘળી કોમોને તેનો લાભ મેળવવા દેવો તે સાથે તેમને શું લાગે વળગે છે?]

WELCOME TO THE CIVIC HALL!

CIVIC FATHER—Very glad to see you here again, my friend. I've missed you for a long time.

[Mr. Chimanlal Harilal Setalwad has been elected a Corporator by the Justices of the Peace in place of Mr. R. H. Vincent retired.]

ભલે આવયા શેહેર સમાજમાં!

શેહેરીબાવા—મારા દોસ્ત, તમને અહીં પાછા પધારેલા જોઈ મને બેહદ ખુશાલી લાગે છે. ઘણો લાંબો વખત સુધી તમને અહીં નહી જોઈને ખચીત મેં ઘણી ખોટ ખમી છે.

[મી० આર० એચ० વીનસેંટની જગાએ મી० ચીમનલાલ હરીલાલ સેતલવાડની એક કારપોરેટર તરીકે સુલેહના અમલદારોએ ચુંટણી કરી છે.]

A Slump.—Simplissima (to her betrothed): "Dearest, I'm rather surprised you haven't heard of Billingcoo's last book of poems. You stock-brokers *ought* to be the most literary people in the world." —Her betrothed: "Indeed! How do you make that out?" —Simplissima: "Well, you see, you do little else than repeat *quotations* all day!"

SO RUM!

MEHER—No, never again for the world! The way these inexperienced doctors introduce it into the body! I'll none of it! No, thank you, no serum for me!

MANCHI—But if Professor Haffkine himself inoculates?

MEHER—That'll be a guarantee, certainly. But then they say the serum itself is bad. Packed by common coolies! No, no, much rather the plague, when and if it comes! "Rather bear the ills we have than fly to others we know not of."

સોરમને નામના સોસારા.

મેહેર—નહી, હું તો હવે મરી જાઉં તો દુનયામાં કદીબી રસી મુકાવવાની નહી! કેહુંજે આએ લેઈ નાહેલા ડાકટરોને રસી બરાબર મુકતાંજ આવડતી નથી! વાસ્તે તમે મને તો બેહુદાસ્વ ના કરતા! મને સીરમ બીરમ કંઈ જોઈયેજ નહી!

મંચા—પણ વારૂ જો પ્રોફેસર હાફકીન તુને રસી મુકે તો?

મેહર—તો તો ઠીક. પણ ગામમાં તો બધી વાત ચાલેચ કે રસી ખરાબ હોય છે, ને મવા કામન ઘાટા ઘરીયઓ પાસે તે બાટલીમાં ભરાવેચ! તારે બલી એવા રસી મુકાવે ને જાણુવાં આજાણુવાં દુખ દરદ ભોગવું તેના કરતાં હું મરી જાય તેજ ભલીની!

THE MISERIES OF PLAGUE.

Mrs. Shamla Bhatani, having run away from plaguy Bombay to a dark and distant village, has a bad tooth-ache, and not a dentist to be found within a radius of 200 miles! Mr. Shamla Bhat turns amateur dentist and tries his hand with the aid of the tools of the village carpenter! Poor Bai Bhatani!

મરકીની મોહકાનો.

મરકીવાળી મુંબઈથી નાહાસીને શામલા ભટાણી પોતાને દુરદરાજ ગામડે જઈને ભરાયાં, પણ તયાં તેમને મરકીને બદલે દાઢનું દુખ ભરાઈ ગયું. જે મટાડવાને તેમનાં ગામથી બસો માઈલ સુધીમાં તો એક પણ શોધેલો દંત વઈદ છે નહી! આથી આપણા શામલા ભટ પોતે દંતવઈદ થઈ નીકળયા, અને ગામડાંના રામલા સુથારડાનાં હાથીયારોની મદદ વડે તેઓ પોતાની અર્ધાંગનું દાઢનું દુખ મટાડવાનો કોશેશ કરવા નીકળયા છે! ગરીબ બચારાં ભટાણી બાઈ! "ઓઉ, વોઉ, વોઉ, વોઉં, વોઉ! ઓઈ! ઓઈ! ઓઈ! ઓઈ! ઓઈ!"

PLAGUE, AND PLAGUES.

Mrs. Karkabaloo---Why didn't you go and spout before the Plague Commission? It seems that assurance is all that's wanted, and you've plenty of it. What a golden opportunity lost of making a name?

Dr. K—I stayed away on purpose, love. Out of pity for Dr Fraser and the other members. Poor souls! What utopian ideas and theories have been inflicted upon them by all sorts of professional and nonprofessional faddists, and I didn't like to add to the number.

Mrs. K—Ah! I see. One evil at a time, and you think the plague's enough. Considerate man! I wish the other plagues had your sense!

ગરીબ બીચારા પ્લેગ કમીશનરો!

[વધુ માટે જુવો પાનું ૪૦૬ મું.]

THE PRAYER OF POONA.

"Oh! Shri Rama! Free me from the pest of midnight murderers, and let me lie in peace for ever!"

[The ardent wish of all law-abiding people of Poona is that the police may be successful once for all in unearthing each and every scoundrel who may have a direct or indirect hand in the Jubilee night murders.]

પુણાની પ્રારથના!

"અહો! શ્રી રામ! અઘોર પાપ કરનારા ખુની કંગાળ ચંડાળોની પીડામાંથી મને તું હવે સમુળગી છોડવ. અને મનની નીરાંત મને ભોગવવા દે!"

[પુણાના સરવે કાયદાને માન આપી ચાલનારાં શેહેરીઓની અંતકરણની એવી ઈછા છે કે, જુબીલીની રાત્રે કરવામાં આવેલાં ખુનોમાં જે કંગાળ ચંડાળોનો સીધો અથવા આડકતરો હાથ હોય તે સરવેને પોલીસ હવે એકદમ પકડી કહાડવામાં ફતેમંદ ઉતરે, કે જેથી આ ભારે ગમખાર બનાવ ઉપર સેવટનો પરદો પડી જાય.]

CHOW-CHOW.

The Doom of the Bicycle.

JALANDHAR NATH writes: "Man," says Mark Twain in one of his inimitable flashes, "will do many things to get himself loved, he will do all things to get himself envied." Riding a bicycle is one of the things man will do to get himself envied. The truth of this observation has recently been tested in a Court of Law in this great city. The poor wights who got themselves envied in this way were a Christian, a Hindu and a Parsi,—proving the universality of the truth embodied in the above quotation. They rode their bikes with "their hands off the handle bars,"—a feat that was never known before to be dangerous, but was, on the contrary, universally admired and applauded. The celestial Rambha, with the whole artillery of her charms, never half so much disturbed the austere Shukha in his meditations as a cyclist once broke in upon my transcendental reveries. He

OUT-HANOOMANING HANOOMAN!

was a stalwart Britisher whirling past on his wheels with not only "his hands off the handle bars," but with the handle bar itself unshipped from the head-stock! The handle-bar was spinning aloft in the air round his finger. It was a sight for the Mahatmas to see. Those who witnessed that feat,—man, bird and beast,—were fairly amazed. Even the leaves on the trees ceased to flutter for the time. It reminded me of the flight of Hanuman through air in search of Sita. Dumb nature then shook with wonder. I vowed that day to take to the wheel before the year ran out,—the exigencies and accidents of the flesh permitting. I had read of the "glory of motion" long before this ærial chariot—the bicycle—was thought of by the magicians of the West, and I determined upon realizing the glory of motion in the most modern chariot driven by the force of my own legs. Before actually trying the wheels and becoming "an adept" in the intricacies of the art of cycling gradually, I meant to take in the situation fully and to study others—especially the feat-wallas and trick-riders whom the "experts" madly envy. I have watched with pleasure a lady on bike tearing through space with her hands "off the handle-bars," and her dainty fingers busily plying the knitting-needles—another, a daring mother, with equal facility tossing, catching and kissing her cherub of a babe,—both mother and child thoroughly enjoying the glory of motion. Cyclists, carrying open umbrellas, walking sticks to defend themselves against reckless *rekhla-wallas* and pariah dogs, or with open books in their hands, I have seen in numbers. A man lying on his stomach on the saddle ("spread-eagle"), another standing on the top bar of the frame, taking a sudden leap into space and various other acrobatic feats on bicycles in full motion have come under my observation; but none to match that ride on the wheels with the steering gear dancing in mid-air, which first fired in my breast the ambition of rivalling Hanuman! But all that golden dream is now dissipated by the Magistrate's decision! The dream of smoking my *hookah*, eating my *dall bhat*, and munching my *luddoos* with hands off the controlling bar of the bike in motion!

***

I

The Narrow Gate: An Allegory.

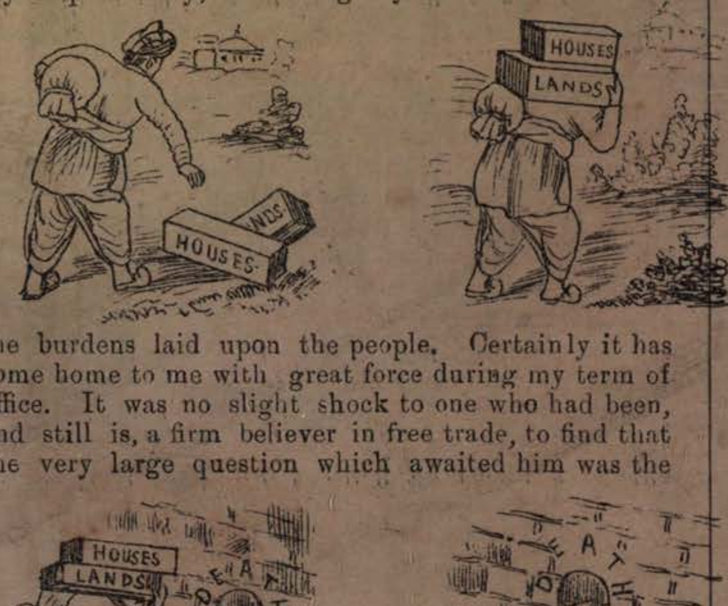
HERE is an old allegory: "A young man started on the journey of life. He was elated with the glowing hopes before him, and the field of the world looked fair and inviting. He was prosperous, and gathered together great treasures of gold and silver, houses and lands, and became very rich. He seemed to possess all the good things that the world had to bestow. But at last the journey of life was finished, and his feet came near to that narrow door where all must enter. That door is DEATH. But the gate was narrow, and not one of all those treasures he had gathered could he take with him. He must leave them all behind—gold, silver, houses, lands—and go on into that mysterious shadow empty and alone."

II

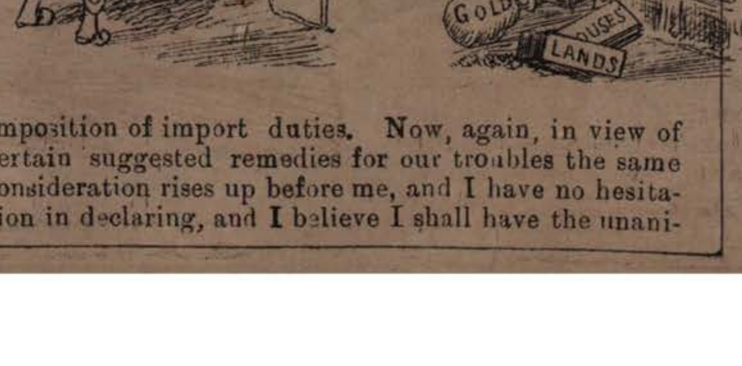
THE allegory has a moral much nearer home than the "mysterious shadow"—even in this palpable, material, world. True; there is no passing through a narrow gate, as our late Viceroy found not long since at a much livelier stage in the journey of life. "There is one feature in Indian Finance," Lord Elgin told the

Chamber of Commerce at Calcutta, "which I think must strike anyone who is in any degree responsible for it, and that is the inexpediency, I might almost say impossibility, of making any material increase to

the burdens laid upon the people. Certainly it has come home to me with great force during my term of office. It was no slight shock to one who had been, and still is, a firm believer in free trade, to find that the very large question which awaited him was the

imposition of import duties. Now, again, in view of certain suggested remedies for our troubles the same consideration rises up before me, and I have no hesitation in declaring, and I believe I shall have the unani-

THE NARROW GATE.

mous support of responsible men in India, that we cannot hope to escape by the gate which leads to increased taxation."

III

No: there is no escape, as His Lordship correctly puts it. This gate, leading into the tempting garden of Fresh Taxation, is known by the name of "Indian Poverty," and it, like the gate of Death, is narrow. The empty, but unwieldy, wheel-barrows of Finance cannot pass through it to replenish from the smiling land of plenty beyond—the region of Fresh Taxation.

* * *

The Plague and the doom of Caste.

JALANDHAR NATH discourses:—Dr. Bhandarkar is reported to have once said:—"Caste has become so inveterate in Hindoo Society, that hasty attempts to abolish it will only result in the formation of new castes. But the end must steadily be kept in view. We must remember that caste is the greatest monster we have to kill." In other words it is like our Indian plant, bearing the name of the Rakshasas-Ahirá-van-Mahirávan,* every leaf of which, if detached from the parent stalk, will give off roots at the indentations on reaching the moist ground below. So it was with Raktbij Daitya: every drop of his blood, shed on the ground, raised a fierce gaint to renew the combat. He was simply invulnerable The goddess Kalika despaired of killing the giant and had at last to swallow him entire. According to the Astrologer of Southern India, we are very near seeing the monster Caste—who has proved a scourge—annihilated. The forthcoming ominous conference of the grim planets in the *mandap* of Scorpio during the last two months of this year, is to bring us untold calamities—the loss of life forecasted being on a scale that makes one giddy to realize it, The cataclysm is to receive a finishing touch at the hand of Plague in the utter annihilation

THE DOOM OF CASTE.

* Also known as Ghaimari, or Ghaipat (Bryophyllum Calcynum).

of Caste. Our fortunate countrymen who survive will then be of one caste. My heart melts at the thought of the holocaust in store for us; but cool reason assures me that even this terrible sacrifice is not great for such a happy consummation. Rejoice, therefore, ye shade of Abbe Dubois! Take heart, Dr. Bhandarkar! The fiend CASTE is not to be wounded this time to re-people the continent with fiercer giants springing up from his blood. Kalika, incarnate in Plague, will swallow the cursed monster entire. Would that we live, *Punchoba*, to see the great consummation!

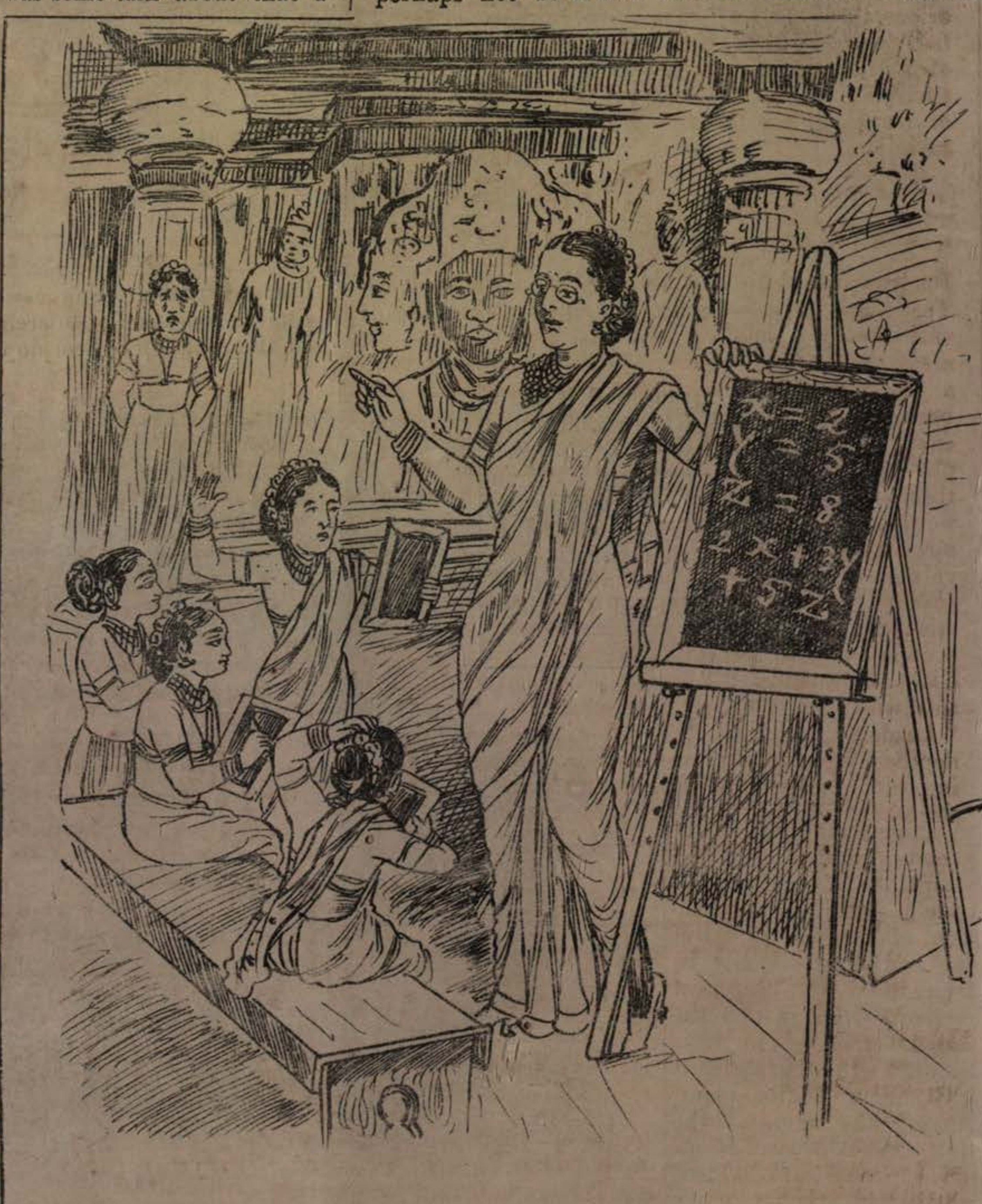
* * *

Cave Temples as Widows' Homes and Girls' Schools.

JALANDHAR Nath continues:—They have their "Palaces of King Demos" to utilize at night in England for public purposes. There was some talk about that a few years ago. We are now going in for something of that kind but on a humbler scale, of course. Our neglected Cave Temples are going to be reinhabited. Here is the news from *Sudharak* of Poona :—

Mr. V. V. S. of Bhadgaon eulogises Mr. Karve for his disinterested efforts in the attempt to establish a Widows' Home in Poona, and asks, "But will it not be better—I ask the promoters of this institution—to remove this 'Home' from the bustling surroundings of worldliness, to some quiet retired spot like the Ashramas of our Rishis? To place a woman in the midst of temptations and to ask her to withstand them is an ordeal unsuited to the Kali age If therefore the 'Widows'. Home' be removed to some retired spot, secluded from the selfish and materialistic world, I think its objects will be more easily accomplished. One would ask where such places are to be found. I would point them out in the Buddhistic caves of Karli, Bhaja or elsewhere. These places were once great academies for Buddhist students; let us revive their academical character. They are indisputably the best suited places for such a purpose. One who has visited them need not be told of the sacred awe which they inspire by their serene seclusion apart from all worldly impurities and so agreeable for meditation." "The suggestion is," adds the editor, "certainly a happy one, but how far practicable at the present time it is not easy to say."

I don't think we need bother about the feasibility of the thing: that will arrange itself—develope itself—settle itself! Our strong point has ever been in turning our tastes and thoughts to the inner world—to speech, religion, poetry and philosophy. *Practicality* was never our *forte*. The idea is not only "a happy one" but also full of possibilities. I met this morning a party of explorers near the Andheri Station, returning from the Jogeshvari Caves. They seemed disappointed. The Caves there are apparently not considered sufficiently isolated. I have a suggestion to submit for the consideration of the Students' Literary and Scientific Society. As an independent building for a High School for our Dakshini Hindu Girls in Bombay is at present a remote contingency, it would perhaps not be a bad idea to turn the romantic

OUR 'GIRTON' IN THE ELEPHANTA CAVES.

Elephanta Caves into our "Girton" before the widows take possession of them. Thus sings the Author of *The Stones of Venice*:—

> "Thou too—dark Isle! whose shadow on the sea
> Lies like the gloom that mocks our memory."
>
> * * * * *
>
> "Yet glorious still, though void, though desolate,
> Proud Gharapuri! gleams thy mountain-gate,
> What time, emergent from the eastern wave,
> The keen moon's crescent lights thy sacred cave;
> And moving beams confuse, with shadowy change,
> Thy columns' massive might and endless range."

No more need Gharapuri be "void," "desolate" or overshadowed by "gloom" when once Sarasvati is fairly installed in her chambers, and the sonorous voices of the future mothers of India resound within her, now silent, halls! What think you, *Punchoba*, of the idea of restoring the "academical character" of these caves?

* * *

The Convocation Address. JALANDHAR NATH asks: Why should the recent Convocation address by the Vice-Chancellor of the Bombay University not meet with universal applause? The thirst for abstruse academic discourses must be very strong indeed in our intellectual giants who are so difficult to please. Gladstone was certainly a pleasing theme and full of instruction. Is it because the *alumni* of the University had had enough of that theme ever since the great worthy passed away? One should have thought that in these heavy, plague-infected, times "crammed" heads would have welcomed lighter food for thought; but no; before they fling away for good those bogey text-volumes they must have a good strong dose of academic exhortation as a parting blessing to remember! Any way, the simple Convocation address promises to give better results than many a ponderous and pedantic discourse would have done, in this wise: it has set the educated natives—the "Leaders" and the "Led"—to sound their own depths. We may thus soon have a clear chart showing every treacherous ground and deep channel for the safe steering of native public opinion!

સખાવત!?

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૪૪૫ મું.]

અદલશાહ-આલુ, વરી આએ કોટક સાંભરેચ કે?

આલુ-વરી સું છે? તમારા નુસવારાઓએ વરી સું નવો હુકો તુકો ઉભો કીધોચ?

અદલ-કેહુજે જમસેજી તાતાએ પંદર વીસ લાખ રૂપયા આપરા પારસીઓને આપી દેવા જોઇયે.

આલુ-એમ કોણ કેહેચ?

અદલ-આપરા પારસીઓ. વરી બીજું કોણ? તે લોક કેહેચ કે જમસેજી પંદર વીસ લાખ આપી દેય તો લાચાર બેચાર પારસીઓને ખવરાવવા પીવરાવવાનું, પેહેરાવવા ઓધાવવાનું ને ઘેરોમાં રેહેવા રાખવાનું બને. કેમ, એ કેવો "આઈદીયા" છે? છે કેની સરસ?

આલુ-ઘણોજ સરસ. ઘણોજ મજેહનો. જાઓની જમસેજી તાતા એમ ગાંસરો ભરીને રૂપીઆ કહારી આપસે તો તેથી આપરો છુટકો થઈ જસે ને આપુને વારે ઘરીએ ગજવામાં હાથ નાખવો નહી પરસે!

અદલ-સું કેહેચ! હું સાચે? પછી કોઇનેબી આપુને અરધી દુકાનો આપવીજ નહી પરસે કે?

આલુ-નહીજ તો વરી. પછી કેઠે નાચારી ને લાચારી દેખાવાનીજ નથી, ને આપુને નહી કોઈને વરે અરધી દુકાની પેપરવારાઓ પર મોકલી આપવી પરસે, કે નહી આપરો ઉંબર કોઇ ખણી ખાસે! ને પારસી ભીખારી તો પછી કેઠે દેખાવાનોજ નથી!

અદલ-ને તેથી તાતાનાં નામ ને કીરતીનો ડંકો અહીંજ નહી પણ દુનયાના છેક છઠાં ખુનામાંબી વાગી રેહેસે! કેમ ખરૂં કેની?

આલુ-હાસ તો વરી!

અદલ-ધુર તારે મોહોને! તાતાનું નામ તો થતું રેહયું, પણ પારસીઓમાં ભીખારીઓ ઉભા કરવાની બદનામી તો એ બીચારો લેસે! અરેરે સું વખત આયોચ, કે સખાવતને નામેબી તરેહવાર ઢોંગ ધતુરા ને ખેણુ કોટક આજ ને કાલ તો જોવાં પરેચ!

મરકીના હીગામમાં લોકલ ત્રેનોમાં પડતી હાડમારી.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૪૭૦ મું.]

પીલી-મરેરે, સેકંડ કલાસમાં કેહુજે દસજ જણાને બેસારવાનો હોકમ છે, પણ આજે તો તેમાં ખાસાં અમે વીસ બાવીસ જણાંને સીંચયાંતાં!

પેસી-જા એટલી ભાયગસાલી કે એટલામાંજ પતયું!

પીલી-સું ભાયગસાલી! મારો બધો દમ ગુંગળઈ આયો ને રાણ એક ફરંગન આયા પાસે ઉભીતી તેની વાસ મારતી સારીનો બધો ગુનેગાર જેવો વાસ મારા દમમાં લેતાં મારૂં પાકીને પલે થર થઈ ગીયું, ને એવો જીવ ખરાબ થઈ આયો કે જાણે ઓય ઓકી ભરૂં!

પેસી-તો તું બીજી ત્રેનમાં કાંય નહી આવી?

પીલી-પણ પછી સ્ટેશન પર ઉભી તે કેટલો વાર રેહું? દરેક ત્રેન પર જોવ તો ધમાલ. લોકોના કકરા પર કકરા આવે. લેડીઝ કમપારટમેંટમાં કોલાબા ને ચરચગેટથી બધી આવલી માવલીઓ આગલથી ગોઠવઈ ગાઠવઈ ને બેસી જાયચ ને પછી બીજાં બીજાં સ્તેશનો પરથી બીજી બીજીઓ ચહરીને કોઈ કેમ ઉભી રેહેચ ને કોઈ કેમ ભચરઈ કચરઈને બેસેચ. મરેરે, મારો તો જીવ એવો ગભરઈ આયોતો ને હું તો એવી પસીનેગાર થઇ ગેઈ કે બોલવાની વાત નહી. જાણે ઓય બેસુધ થઇ જતી હોઉં તેમ થાય, નહી મુવો પવન આવે કે નહી જરા દમમાં હવા જવાનીબી જાણે જગા મલે.

પેસી-પણ તારે વીચાર કરની કે બીચારા થડ કલાસવારાઓ કોણ જાણે કેમ હારમાર થતા હોસે. તારે જો તું થડ બડમાં બેઠી હોતે તો ગુંગરઈજ મરતે. તમાં તો બકરાંની કાંની બધાંને સીંચેચ ને રૂની ગાંસડી દબાય તેમ બધા દબાયચ ને ચંપાયચ.

પીલી-પણ મુવા રેલવેવારાઓને કોઈ ડામ દેતુંજ નહી કે? તે લોકને બરાબર ડામ દેઇને એ મોહકાનનો કંઈ ઉપાય કરાવોની?

પેસી-તેની તો ઘણા દાહરા અગાઉની ગરબર સરબર થઈ ચુકીચ, ને રેલવેવારાઓએ નવી નવી ત્રેનબી વધારીચ. પણ લોકોબી એટલાં બધાં બહાર જઇને રેહયાચ કે બસ નહી. ને વરી બધાંને સહવારના નવ ને દસ ને સાંજના પાંચ ને છની વચેજ ત્રેનો જોઈએ. પછી તે બીચારા કરે તે સું? પછી બકરાંની માફક બધાને ભરેચ, સીંચેચ, ને દાબેચ.

પીલી-પણ તે લોકોને સુધબુધ નથી કે? લોકોને કંઈ મફત બફત તો ગારીમાં નથી બેસારતા? તારે પછી લોકોની સગવર પર માણે કામ કરવા જરા કેહોની!

CHARITY!?

Adalshah—Listen, Aloo. Some of our chaps are wanting Jamshedji Tata to give away a few lacs—some twenty or so—to feed, clothe, and house the poor destitute Parsi! A splendid idea, isn't it?

Aloo—Capital, especially as it will take such a large capital to put it in shape. And then there will be no want anywhere, and no sending our annual pice to the papers, and no dipping of hands into our own pockets, and no pesterings in the streets or at our doors! The Parsi beggar will be extinct!

Adalshah—And Tata's name will resound in every far-away nook and corner of the world! Ah! Charity! What absurdities are perpetrated in thy name!

સખાવત !?

[વધુ માટે જુવો પાનું ૪૪૩ મું.]

THE GREEDY MILL AGENT.

THE MILL AGENT.—They may howl and growl! Dogs always do that! But I care not a pin for them! I'll see that my mill works overtime, night and day, and that I earn my full commission! What if the shareholders go to blazes! Charity begins at home!

[A hue and cry has been raised against some of the Bombay Mills being worked at night.]

આપણા ગીદરા મીલ એજંટ.

મીલ એજંટ–મરને ભોલાઓ મારી સામે ગમે તેટલા ભસે! કુત્રાં હોય તે તો આમજ કરે! પણ હું તેની શી દરકાર કરૂં છું! હું તો બસ રાત ને દીસ મારી મીલ ચલાવવાનો, અને મારૂં કમીશન કુટી કાઢી મારૂં ખીસું તર કરવાનો! પછે શેર હોલ્ડર ગમે મરે કે જીવે! તે મહી મારે શી લેવા દેવા છે! મારે તો મારૂં ઘર પેહલાં તપાસવું જોઈયે!

THE TORTOISE OF THE BOMBAY UNIVERSITY.

MR. PUNCH—It doesn't seen in a hurry to go on, my dear!

MISS UNIVERSITY—Well, Mr. Punch, with all that load and the Vice-Chancellor sitting tightly there, what can you expect?

[The *Bombay Samachar* complains bitterly about some of the resolutions of the Senate having been shelved by the Syndicate, and the Vice-Chancellor, Mr. Justice Candy, laying down the extraordinary principle that the Senate has no business whatever to criticise proposals coming from its own Syndicate or from the Government.]

મુંબાઈ યુનીવરસીટીનો કાચબો.

મી० પંચ-એ તો જરાકબી ધસીને ચાલે એમ દેખાતુંજ નથી, ડીયર!

મીસ યુનીવરસીટી-પણ એ બીચારો કરે તે શું, મી० પંચ. આટલા બધા બોજાની સાથે વળી વાઈસ ચાનસેલર એવા ટાઈટ થઈને બેઠા છે કે, એથી વધારે તે તમે શું આશા રાખી શકો?

[મુંબઈ યુનીવરસીટીની સેનેટે કરેલા કેટલાક ઠરાવો સીનડીકેટે ખુને નાખયા છે તે વીષે જેમ "મુંબઈ સમાચાર" સખત ફરયાદ કરે છે, તેમજ સીનડીકેટ તરફથી અથવા સરકાર તરફથી આવતી દરખાસ્તોપર ટીકા કરવાનું સેનેટનું કામ નથી, એવો જે વીચીત્ર નીયમ વાઈસ ચેનસેલર મી० જસ્ટીસ કેનડીએ ઠરાવવા માગયો છે, તે સામે પણ તે સખત ટીકા ચલાવે છે.]

SHABASH, BANDORA!

Mr. Punch—Glad, old chap, to hear all this good report. Duty never starved for meed; but look ye sharp to your drainage!

[The Bandora Municipality has come in for a good share of public praise of late for its able administration against great odds.]

શાબાશ, વાંદરા, શાબાશ!

મી૰ પંચ–શાબાશ બુઢાકાકા, શાબાશ! તેં બી ઠીક બજાવી છે હો! તારાં વખણ ને ગીત સાંભળી હું બેહદ ખુશ થયો છું, અને તારી ગટર સુધારવાપર તું ને લાગી ગયલો જોઈ હું વધારે જ ખુશ થઈશ!

[ભારે મુશકેલીઓ વચે વાંદરા મયુનીસીપાલીટીએ જે રીતે પોતાનો કારોબાર ચલાવયો છે તે માટે જાહેરમાં તેની અછી સ્તુતી કરવામાં આવી છે.]

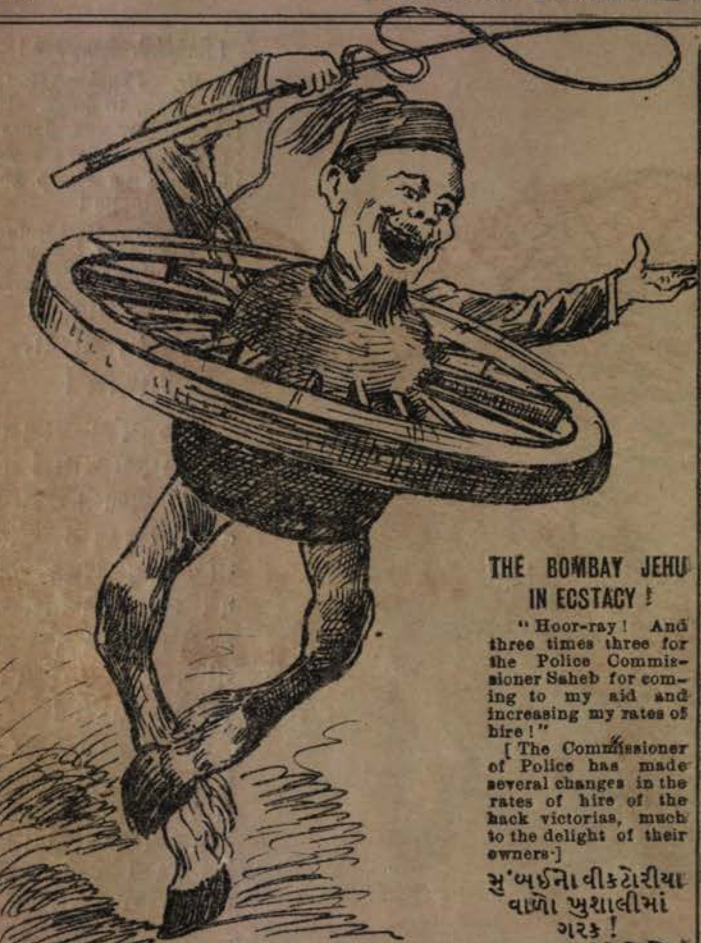
BOMBAY THE BEAUTIFUL—(To the Art Society.) Welcome, my dear, you're welcome! Your annual visit is such a delight in these plaguy days!

[The annual exhibition of the Bombay Art Society opens in the Town Hall on March 13.]

મુંબઈ સુંદરી–(આર્ટ સોસાયટીને) આવરે પ્રીય બેહેન, તું ભલે મારે ઘર પધારી! આ મરકીના દહાડામાં તો તારી મુલાકાતથી મને બેવડો આનંદ, બેવડી ખુશાલી પ્રાપ્ત થાય છે!

[મુંબઈની આરટ સોસાયટી તરફનું ચીત્રોનું વારસીક પ્રદરશન તા૰ ૧૩ મી મારચે ટાઉન હોલમાં ઉઘાડવામાં આવનાર છે.]

In the Keep.—It is a curious fact that so many persons are book-keepers. All who borrow books belong to this class.

THE BOMBAY JEHU IN ECSTACY!

"Hoor-ray! And three times three for the Police Commissioner Saheb for coming to my aid and increasing my rates of hire!"

[The Commissioner of Police has made several changes in the rates of hire of the hack victorias, much to the delight of their owners.]

મુંબઈનો વીકટોરીયા વાળો ખુશાલીમાં ગરક!

"હુર-રેએએએ! પીટપીટ હુરરેએએએ! પોલીસ કમીશનર સાહાબકી જેએએએએ! કીયા ખુબ બજાઈ! ઔર અમારે ખીસેકી કયસી અચ્છી દાદ લગાઈ!"

[મુંબઈની ભાડુતી વીકટોરીયાઓનાં ભાડાંના દરમાં પોલીસ કમીશનરે કરી આપેલા વધારાથી તેમના માલેકો ખુશાલીમાં ગરક ગયા છે!]

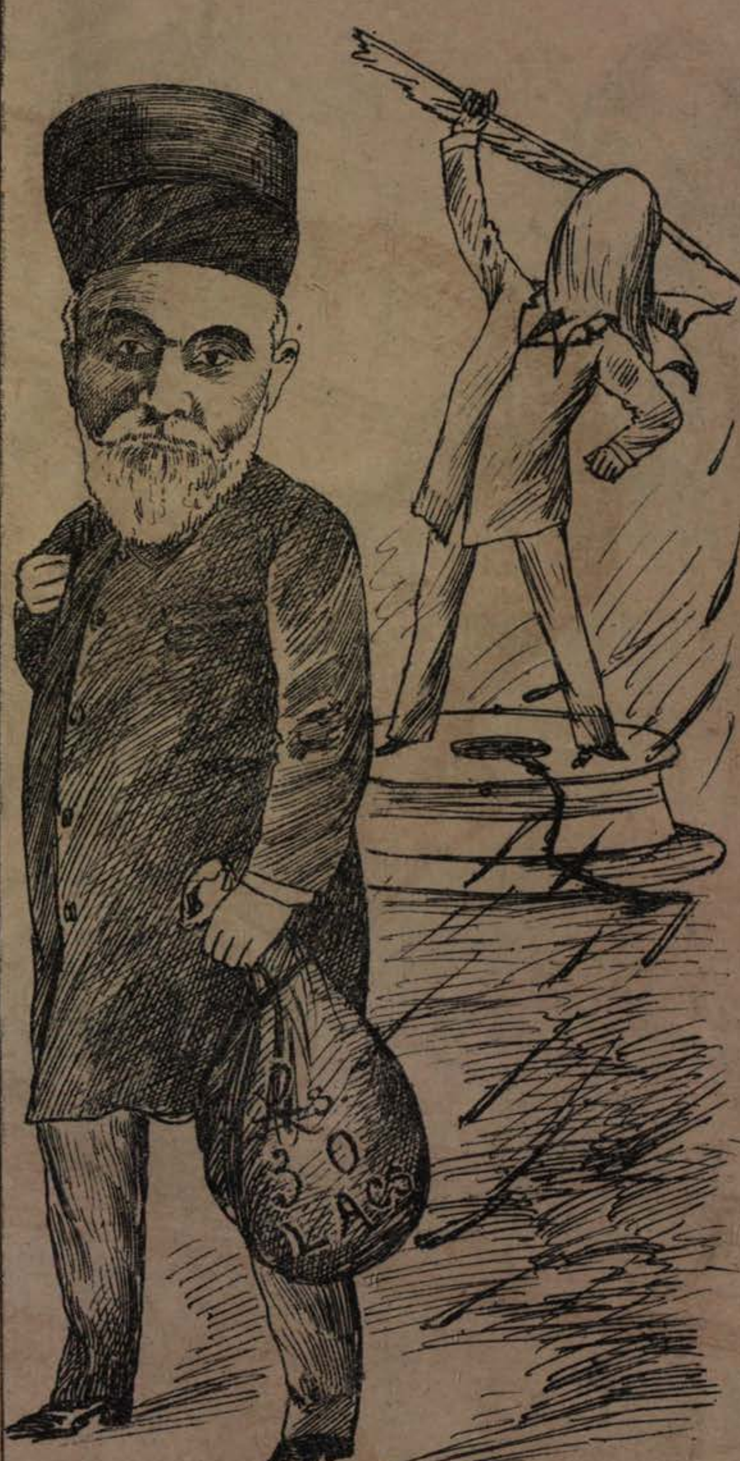

AVAUNT!

[The Bill to prevent the adulteration of Ghee was read a second time at the Bombay Legislative Council on Thursday last.]

નીકળરે ચંડાળ, અહીંથી નીકળ!

[ઘીમાં થતી ભેલસેલ અટકાવવાનો કાયદાનો ખરડો મુંબઈની ધારાસભામાં ગયા ગુરૂવારે બીજી વાર વાંચવામાં આવયો હતો.]

A Would-be-Parsee Beggar.—What! He won't pay me a pie out of his bag? Then, take this!

[*Flourishes his pen at him!*

[A handful of Parsees, after wasting pen and ink against the Teaching University Scheme, have now gone to sleep.]

ભવીષયનો એક પારસી ભીખારી–હેંએ? શું મને એક અરધીબી નહી આપે? કેવો ભીખારી! ત્યારે તો બચાજી જો તુને કેવો સવાદ ચખાડુંચ તે!

[શાહીના છાંટા ઉડારે છે!

[ટીચીંગ યુનીવરસીટીને લગતી યોજના સામે થોડાક મુઠીભર પારસીઓએ પોતાની કલમ ને શાહી બગાડયા પછી તેઓ હવે જીઈઈઈ હોઓઓઓ કરી ગયાછે.]

THE BEAR ON THE ROLLING BALL.

(A VERY DIFFICULT BALANCING TRICK.)

[The Czar's Peace Rescript, which has been received with mixed feelings by the Great Powers, will be discussed at their Conference this month.]

ગબડતા દડા ઉપર રૂશયન રીંછ.

(સમતોલ વજન રાખવાની એક બહુજ મુશકેલ અને હેરત ભરેલી કસરત.)

[સુલેહની જાળવણી માટે યુરોપનાં રાજ્યોનાં લશકર ઓછાં કરવાને રૂશીયન શેહેનશાહે જે યાદી કહાડી છે, તે વીષે વીચાર કરવાને આવતા મહીનાંમાં મોટાં રાજ્યોનું કનફરંસ ભેગું મળનાર છે.]

AT JOHN CHINAMAN'S EAR.

(OR, JOHN BULL'S LATEST ROLE.)

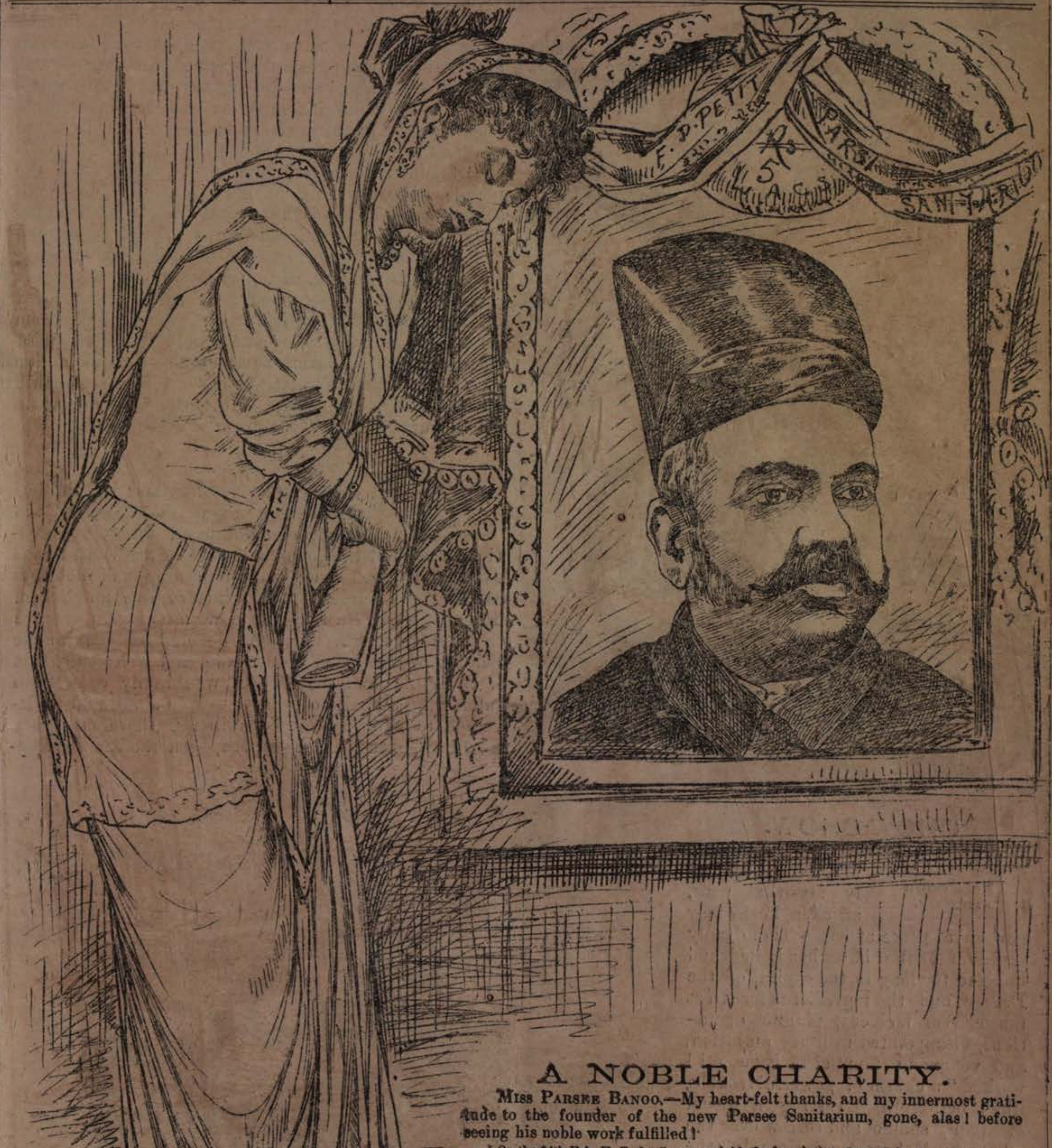
"To muchee wax inside. We'll takee out. Cleaner ear, better hear! Chin, Chin!"

["Chang-Yi, a notorious anti-foreign reactionary, is gaining control of the northern Chinese Railways, having ousted the trusted director Hu-Yufen, and is jeopardizing British capital invested therein. Sir Claude Macdonald's protests to the Tsung li-Yamen are being ignored."—*Reuter's Telegram, London, Feb. 27.*]

ચીના ચાઉના કાનમાં થયલો મેલ.

જૉન બુલ-(મેલ કહાડુ તરીકે) ઓઓઓઓઓઓ ! કીતા મેલ ! ચચચચચચ ! પ(ર)દાબી પાટ (ફાટ) ગીયા ! કાન સાપ કરેગા, મેલ નીકાલગા, અછા હોગા !

[ચીનની ઉતર તરફની રેલવે સડકોના અંગ્રેજ પ્રજાનો વીશવાસ ધરાવનારા ડીરેક્ટર હુ-યુફેનને ખસેડીને રેલવેઓ ઉપર યુરોપીઅન પ્રજાઓને ધીક્કારનારા તથા તેમની વીરૂધમાં કામ કરનારા જાણીતા ચીનાઈ રાજદવારી ચાંગ-ઈ હાલ કાબુ મેળવેલો હોવાથી તે રેલવે સડકોમાં રોકવામાં આવેલાં અંગ્રેજ પ્રજાનાં નાણાં જોખમમાં આવી પડયાં છે એવું જણાવવામાં આવે છે. રેલવે સડકોના ડીરેકટરમાં થયલા ફેરફાર સામે અંગ્રેજ ... ધાન મંડળ હજુર મજબુત વાંધો ...

A NOBLE CHARITY.

MISS PARSEE BANOO.—My heart-felt thanks, and my innermost gratitude to the founder of the new Parsee Sanitarium, gone, alas! before seeing his noble work fulfilled!

[On the 24th Feb. H. E. the Governor laid the foundation stone of the Framjee Dinshaw Petit Parsee Sanitarium, which will be built on the Cumballa Hill at a cost of five lacs of rupees.]

એક ઉમદા સખાવત.

પારસી બાનુ—નવાં પારસી સેનીટેરીયમ જેવાં રૂડાં ખાતાના મરહુમ સ્થાપક! તારી તરફના દીલોજાનભરયા આભારના ઉભરાથી મારૂં હઇડું ઉભાઈ જાય છે! અફસોસ કે તે રૂડું કામ પાર પડેલું જોવાને તું જીવશે નહી, અને મારા કમનસીબે તું આગમચથીજ મને છોડીને ચાલ્યો ગયો!

[ફરામજી દીનશા પીટીટ પારસી સેનીટેરીયમનો પાયો નાખવાની ક્રીયા નામદાર ગવરનરે આગલાં અઠવાડયે કરી હતી. આ સેનીટેરીયમ ખંબાલા હીલ ઉપર બાંધવામાં આવશે, અને તે પાછળ પાંચ લાખ રૂપયાનો ખરચ કરવામાં આવશે.]

OFF THE HANDLE-BAR

CHOW-CHOW.

The Poona Tragedy. MR. PUNCH devoutly prays that poor, stricken, Poona may now have peace at last. The deadly cauldron of the Fates has boiled and bubbled too long in the capital of the Deccan, and the ingredients for street music, Wai incident, plague operations, disappointed military ambition, and venomous fanaticism have all worked "a charm of powerful trouble, like a hell-broth," casting a gloom of pain, shame and sorrow over the whole of Maharastra. Happily, the accursed cauldron of DAMODHAR CHAPEKAR CLUB is smashed at last, and all loyal and peace-abiding children of Hind thankfully rejoice at the deliverance!

* * *

To Cyclists. THEY say there is a mania,—a c r a z e,—for bicycle riding in Bombay, and that it is day by day on the increase. *Mr. Punch's* sympathies are with every progressive movement and with things generally which promote health and cheerfulness, and he knows that the wheel stands as a symbol for progress and feels that those who take to it in moderation are bound to make progress in life's journey and to be cheerful. To be cheerful in these gloomy and dismal times with the plague waves dashing at our shores, is no small achievement, and anything that helps in bringing about that frame of mind is to be lovingly cherished and not neglected or exposed to the risk of being rudely snatched away. *Mr. Punch* would be extremely sorry to see this hopeful source of cheerfulness closed by policemen shadowing cyclists and hauling them up before the magistrates: he would therefore affectionately warn all lovers of the bike—once in motion—to control their exaltation so as not to maim or kill others through rash riding. It is the old saw again which warns against "too much of a good thing."

* * *

The Bicycle again. JALANDHAR NATH writes: By the by, discoursing about the doom of the bicycle in Bombay I forgot to mention in my last that one had yet to learn that *hands* control our speed in walking or running and not *legs* as I thought before; but one has to live and learn. Take my word, *Punchoba*, the despised legs may have their day of revenge. A devoted student of the Science of Evolution assures me, as I write this, that if the Police and the Courts would only cease from interfering and allow cyclists to spin along and to develope to their fullest capabilities, there is every likelihood of the future, unborn, generations develop-

A CRASH!

ing wheels where they now have the clumsy and slow legs and feet for the purpose of locomotion! That, however, is a prospective gain to humanity—to posterity.

* * *

I HAVE missed one point. The exhibition of feats " with hands off the handle-bars " is not a continuous performance : it has to be provoked, and generally the sight of the fair sex provokes the rider to let go the handle-bar. The reason is obvious. The applause of beauty is inherent in human nature—in fact in the whole brute creation. I have often marked the proudly strutting peacock and the chanticleer so provoked. The age of chivalry owed its birth to this instinct.

"'Tis beauty calls and glory shows the way."

* * *

In the early thirties (continues J. N.) or forties, (it may have been the fifties: I have a bad memory for

RASH RIDING (!!!)

A SMASH!

once made a most pathetic and patriotic appeal in a General Order to the Bombay beauties to grace the parade ground by their presence, as usual, as their absence for awhile from that spot had resulted in a serious fall off in the attendance of the young warriors and public service had greatly suffered thereby. The call was responded to by the Bombay *belles* as a duty, and the military ardour of the youths straightway revived. It was ever so :

"Fair tresses man's imperial race insnare:
And beauty draws us with a single hair.'

Don't be sardonic, pray, at my spouting poetry : it is the theme that draws it out—it is irresistible. We have evidently fallen upon evil times, *Punchoba*. The spirit of the age is wanting in artistic temperament; and the

dates ; but what matters a point of time unless you are able to grasp eternity ?) I read somewhere—a matter-of-fact military officer, in sheer despair,

days of chivalry, alas! are gone, never to return!

Taken Unawares.—It was noticed the other day in one of the stores—by the detective—that the lovely kleptomaniac had a very taking way with her.

OFF TO THE CYCLE STABLE!

THE LANGUISHING PLANT.

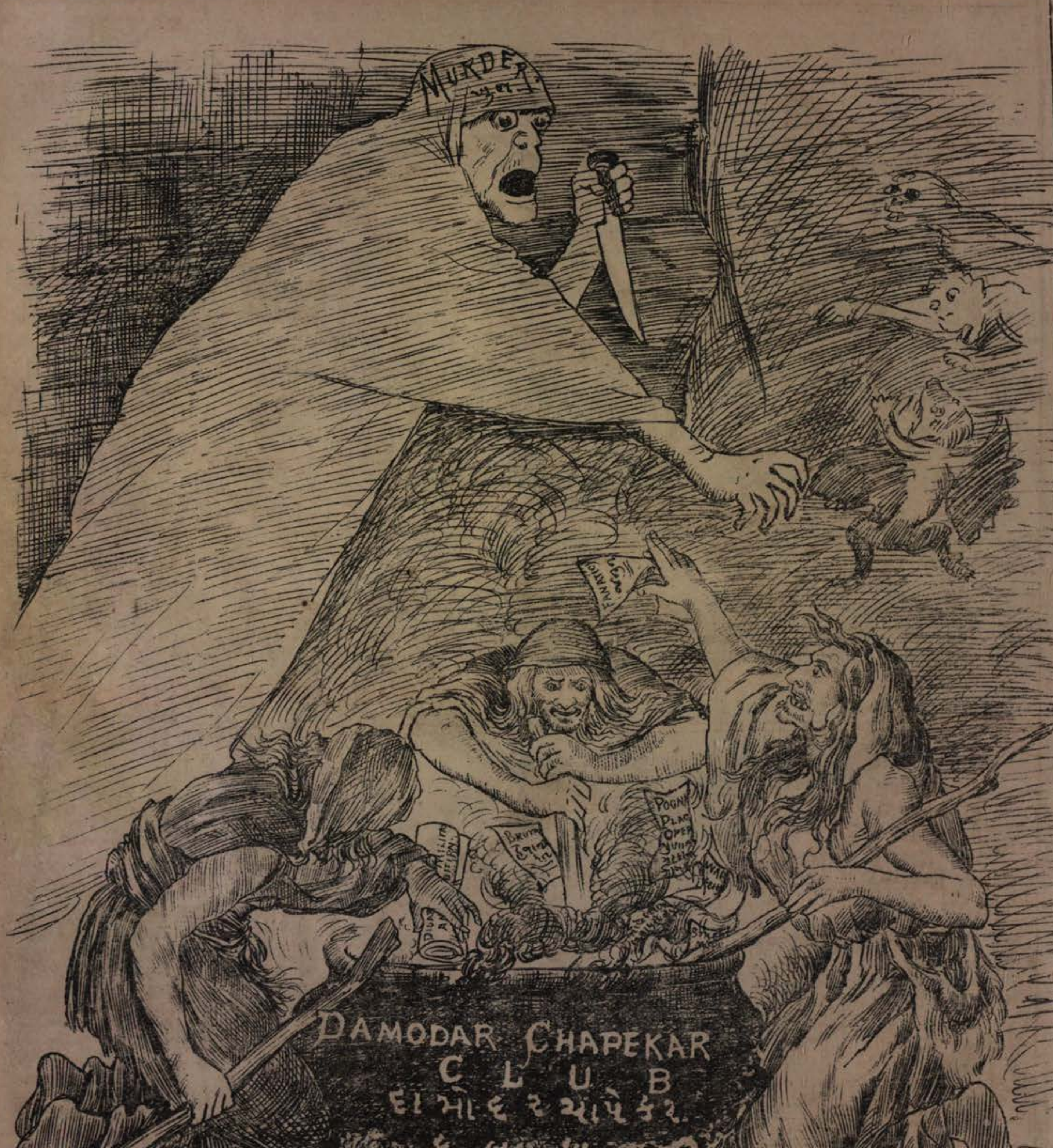
JUSTICE RANADE.—'Tis a plant of vigorous growth which once throve in this country, and may again flourish, if well nourished

[Even the advocates of silver currency might borrow a leaf from the administrations of the Mogul and Mahratta rulers, and there is apparently no reason why if the gold coins were in demand a hundred years ago, there should not be a similar demand for these coins in our present condition of greatly extended commercial and banking activity.—*Justice Ranade.*]

કરમાઇ જતો છોડવો.

જસ્તીસ રાનાડે–આ છોડવો આગળ આ દેશમાં ઉગતો હતો, અને જો એની બરાબર જતન લેવામાં આવે તો તે પાછો ખીલી નીકળ્યા વીના રહે નહી.

[રૂપાંના ચલણના હીમાયતીઓ પણ મોગલ અને મરાઠા રાજકરતાઓના ઈતીહાસ ઉપરથી એ બાબતમાં કેટલુંક શીખી શકશે. સો વરસ અગાઉ આ દેશમાં સોનાના સીકાઓનો ખપ ચાલતો હતો તયારે વેપારવણજ તથા સરાફી કામકાજમાં તે પછી થયલા બહુ મોટા વધારાના વખતમાં તેનો ખપ નહી થાય એમ માનવાનું કોઈ કારણ નથી.]

THE POONA TRAGEDY.

Spirit of Murder :—

"How now, you secret, black and midnight hags! What is't you do?"

The Witches :—"A deed without name."

(Macbeth, Act IV., Sc. I.)

[The Jubilee night murderers and the murderers of the Dravid Brothers have been tried in the Poona Sessions, and sentenced to be hanged, the Chapekār brothers Wasudeo and Balkrisna taking the sentence very lightly. Sathe, an accomplice, has been sentenced to ten years rigorous imprisonment.]

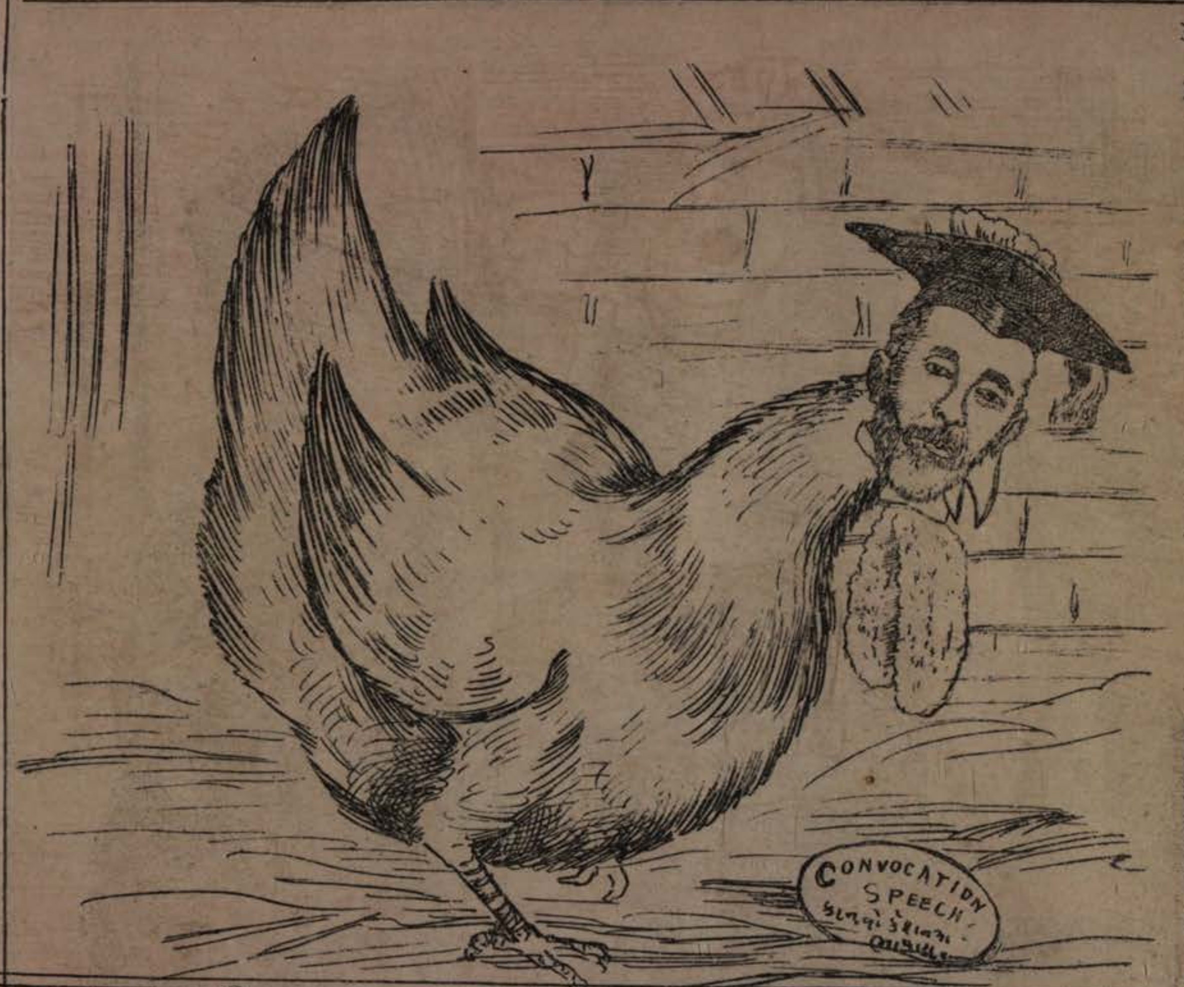
પુણાનો કરૂણારસીક ખેલ.

ખુનનો ખવીસ:-"અએ કંગાળ કાલાં કરતુકની ભરેલી દાકણ દદાઓ! આ કાલી રાતે તમારાં શું કાળાં કરતુકો ચલાવો છો!"

દાકણો:—"નામ નીશાન વીનાનું કાળું કામ અમો બજાવયે છીયે!"

[શેકસપીયરના "મેકબેઠ" નાટકમાંથી.]

[પુણા ખાતે જુબીલીની રાતે ખુન કરનારાઓ તથા દરાવીડ ભાઈઓના ખુનીઓને પુણાની સેશનસમાં ફાંસીની સજા કરવામાં આવી છે. તે વેળા ચાપેકર ભાઈઓ વાસુદેવ અને બાળકીષણાએ ભારે શોખાઈ દેખાડવાનો દેખાવ કરયો હતો. સાઠે નામના તેમના એક મળતયાને દસ વરસનાં સખત કેદની સજા કરવામાં આવીછે.]

MR. PUNCH'S FANCY PORTRAITS.

MR. JUSTICE CANDY, who has been re-appointed the Vice-Chancellor of the Bombay University.

"Cluck, cluck, cluck! I've laid a fine new egg, that has become the wonder of educated Bombay! Cluck, cluck, cluck!"

મી૦ પંચના ફેન્સી પોરટ્રેટ.

મી૦ જસ્ટીસ કેન્ડી,

જેને મુંબઈ યુનીવરસીટીના વાઈસ ચાનસેલર તરીકે ફરીથી નેમવામાં આવયો છે.

"કલક, કલક, કલક! મેં કેવુ મજેહનું તાજું ઈંડું મુકયું છે હું ને તે જોઈને બધી કેળવાયલી મુબઈ કેવી દંગ થઈ ગઈ છે, હું અં! કલક, કલક, કલક!"

A GENTLE HINT TO THE WIVES OF OLD BUT MILLIONAIRE HUSBANDS.

Never leave the side of your husband when he is seriously thinking of making his will, my dears,--particularly when you've married money and are the second or third wife of an old fool on the wrong side of seventy, with half a score of children by his former wives! A gentle touch of your delicate hands wound round his neck, and your charming bewitching manners will work wonders at the nick of time, and ten to one you're sure to be his sole heiress, executrix and testatrix!

બુઢા પણ લક્ષાપતી ભરથારોની બાયડીઓ માટે નરમ ઘી જેવી સુચના.

જે વેળા આપણો પતી પોતાનું "વીલ" કરવાનો બહુ ગંભીર વીચાર મનમાં લઈને બેસે, તે વેળા તો તેને એક ઘડી પણ વીહીલો મેલવો નહી, ને તેના પડખામાં ને પડખામાંજ ઉભાં રહેવું. અકસર કરીને સીતેર વરસની ભરતીમાં ભરાયલા ને સુનાપોરમાં સુવાને તઈયાર થયલા કોઈ બુઢા બુખખ ને ઘરડા ઘુવડના પઈસા સાથે તમે પરણયાં હોવો, તેની બીજી કે ત્રીજી બાયડી તમે થતાં હોવો. અને તેની અગળી બાયડીઓને પેટના અરધી કુડી દીકરા દીકરીઓ જીવતાં હોય, તેવી હાલતમાં તો તમારા ઘરડા ઘુવડને એક પળ પણ "વીલ" કરતી વેળા વીહોણો મેલશો નહી હોં! તેની આગળ ને આગળ રહેજો, તમારા નાજુક હાથ તેની ગરદનની આસપાસ વીટાળી દેજો. તમારા કોમળ આંગળાં વડે તેના ગાલ પસવારજો, અને તેની આગળ એવા પ્રેમ અને વહાળના ચાળા કરજો કે અણીની ધીક વખતે તેથી તમારા ઘરડા ઘુવડ ઉપર ચમતકારી અસર થઈ જશે, અને તે "વીલ" મહીં તમારી મરજી માફકના ચમતકારોજ કરી નાખી તમને તેની એકલી વારેસ અને વકીલાતણ કરી બેસાડશે!

THE RIVALS.

THE NEW LAW SCHOOL—I don't want this hag to stand in my way, sir!

A MEMBER OF THE GOVERNMENT—And I don't want you to stand in her way, m'am! You had better clear off! We can't allow a rival in our own house!

[The Bombay Government have finally decided not to allow a New Law School to be started as a rival again st its own Law Schoo l.]

એ હરીફો.

નવી લા સ્કુલ-આગ્એ કાળાં મોહડાંની દદાને મારા મારગમાં શાની ઉભી રાખી છે! એને ખીસાડો, મને એ નહી જોઈયે!

સરકારનો એક અધીકારી-અને બાપુ, તું એના મારગમાં ઉભી રહે, તે જોવા અમને નથી ગમતું! તું મુંગી મુંગી અહીંથી ચાલતી પકડ! અમારાં પોતાનાં ઘેરમાં અમો કોઈબી હરીફને તો ઉભી રાખવાનાજ નહી!

[મુંબઈ સરકારે ઠરાવ કરયો છે કે, સરકારી લા સ્કુલની સામે હરીફ તરીકે એક નવી લા સ્કુલને ઉભી થવા દેવીજ નહી.]

THE BEGGAR!?

PORT FATHER—You may look, and look, and look, but never a pie will you get out of this bag here! I'll have nothing to do with beggars.

CIVIC FATHER—You may call me names, but that won't mend matters. If I'm a begger, what are you, that refuse to pay your just debts!

[Notwithstanding that the finances of the Bombay Port Trust are in a very floureshing condition, it still refuses to pay a fair share of the plague expenditure to the Bombay Municipality.]

બારે ભીખારી!?

અંદર બાવા–બચાજી, તારો બધો ડોળો આએ મારી કોથલીમાં ઓભઈ રહેલો છે તે હું સારી પેઠે જાણું છું, પણ તેમાંથી તુંને એક ફુટી બદામ પણ મળવાની નથી હો! તારા જેવા ભીખારડાને તો મારે એક પઈ પણ આપવી નથી!

શેહેરી બાવા–ઠીક બચાજી, તું મને ગમે તેટલી ગાળો ભાંડ. પણ તેમાં તારૂં શું વળવાનું હતું જે? હું ભીખારી છું, પણ ત્યારે તું કોણ છે? લોકોના નીકળતા હક વાજબી પઈસા આપવા જે ના પાડે તે ભીખારી કે ભીખારીનો બાપ કહેવાય?

[મુંબઈના પોર્ટ ટ્રસ્તની નાણાં સંબંધી હાલત -જોકે ઘણી સારી સ્થીતીમાં છે. તોપણ મુંબઈ મયુનીસીપાલીટીએ કરેલા મરકીના ખરચમાં હકવાજબી હીસ્સો આપવાને તે હજી નાજ પાડે છે.]

A RAT! A RAT!

Caught at last!

[The Bombay Mill-Owners' Association has passed a resolution, deprecating the conduct of several mill-agents who have been working their mills with the same set of men for more than thirteen hours.]

ઉંદર, ઉંદર!

પકડાયો, પકડાયો! આ બારે સપડાયો!

[જે મીલ માલેકો એકના એક મજુરો પાસે પોતાની મીલોમાં તેરથી વધુ કલાક સુધી કામ લે છે, તેમની વરતણુકને નાપસંદ કરવા જેવો ઠરાવ મુંબઈની મીલ ઓનરસ એસોસીએશંને પસાર કરયો છે.]

FIENDISH TRICKS.

[The total mortality of Bombay for the first week of March has reached the highest figure of 2,431, a figure never before registered during the last two epidemics.]

ચંડાળ ખવીસના સેતાનીયતભરેલા ખેલ !

[મારચ મહીનાના પેહેલાં અઠવાડયાંમાં મુંબઈમાં કુલે મરણો ૨૪૩૧ નાં આંકડા ઉપર ચહડયાં છે. એટલો જબરો આંકડો મરકીના આગળા બે હુમલા વેળા કદી પણ નોંધવામાં આવ્યો નથી.]

THE PORT FATHER IN A JOLLY HORN-PIPE!

Hoor-ray! Peet, peet, hoor-ray! And Port Trust *Ke jae-e-e-e*!

[The Bombay Port Trust has made a very good revenue in the calendar year 1898, the figures showing an increase of five lacs more than in 1897.]

બંદર બાવા ખુબ ખુશાલીના નાચ અને ગેલમાં.

હુરરેએએ ! પીટ પીટ હુરરેએએએ ! બોલો બંદર બાવાકી જેએએએએએ !

[૧૮૯૮ નાં વરસમાં મુંબઈનાં પોરટ ટ્રસ્તે બહુ સારી આવક કરી છે, અને ૧૮૯૭ નાં વરસ કરતાં તેને લગભગ પાંચ લાખ રૂપયાનું વધારે મેહેસુલ ઉપજ્યું છે.

DOOMED!

"Boo-hoo-hoo-oo! My days are numbered! And I'm doomed to an ignominious death! I who so long defied law and honesty!"

[The Food Adulteration Bill was read a third time and passed in the Bombay Legislative Council on Thursday last.]

ઓઈ! ઓઈ! ઓઈ!

"હુઉ-હુઉ-હુઉઉઉ ! હાયરે માદી, હાય હાય ! આ મારા દી તો ભરાઈ ચુકયા ! હું તો હવે મરવાનોજ ! મેં કાયદાનું ને પ્રમાણીકપણાનું વરસો થયાં ઉલંગણુ કરયું છે, પણ હવે તે બધાંનો હીસાબ મને ચુકવવો પડવાનો ! હાયરે હાય !"

IN THE MIDST OF THE SUB-SOIL WATER!

SIR GEORGE COTTON.—Ah! Its too much, doctor! Don't, please don't!

[Dr. Ismail Jan Mahomed in a speech full of facts and arguments answered the resolution moved by Sir George Cotton at the last Corporation meeting to mulct the city coffers in an expenditure of eleven lacs of rupees for subsoil water drainge.

જમીન હેઠળનાં પાણીની વચ્ચે ચાલતી મજાહ!

સર જ્યૉરજ કૉટન—અરે બસ, ડાકટર બસ! નહી, હવે નહીં! બસ ઘણું થયું!

[જમીન હેઠળ ઘણું પાણી રહે છે, એમ માની લઈને અગીયાર લાખ રૂપયાને ખરચે ગટરના બાંધકામ કરવાને લગતો જે ઠરાવ સર જ્યૉરજ કોટને છેલ્લી કારપોરેશનની સભામાં રજુ કરયો હતો, તે ઠરાવનો ડાકટર ઈસમાયલ જાન મહમદે અછી દલીલો અને તકરારથી એક સુંદર ભાષણમાં જવાબ વાળયો હતો.]

"FINDS IT HARD TO TAKE IN THE GILDED PILL."

MUNICIPAL NOTES.

(By a Corporator Fainéant.)

Thursday, 9th, and Monday, 13th March :—Plunging into the marrow of things. Plunging isn't the word. *Eating* into the marrow of things. Eating. Yes, eating. That's what the plague has been doing for three long, successive years, and still it continues its gruesome course!

But remorselessly as the plague has dealt with us, the Government have been kind. In reviewing our Administration Report, they have allowed us a grain of merited praise, though underneath this thin coating, is an ounce of censure, and Mr. Dew finds it hard to take in the gilded pill. All the same, it is a wholesome and necessary corrective, and ought to do some of the more ardent progressionists of us a world of good. When sanitary works, calling for urgent attention, are proposed, we shelve them on the ground of want of funds; and yet almost at the moment that we are economising, we want to go in for works of beauty and adornment which may well, and must, be put off to a better day! This must not be. Even the Encyclopædia Britannica, which an enthusiastic member wants us to add to our possessions in order that the corporator's mind may be instructed and adorned at the city's expense—even that marvel of cheapness must wait!

The fact is, we must stint everywhere to feed the plague, and so kill it. For it is by gorging that it

"FEED THE PLAGUE, AND SO KILL IT."

will die. "Collect all outstandings, and leave unassessed no person or property liable to assessment."

Leave no person unassessed. Not even the cyclist, who slips like an eel from our hands. It will delight

the Government to know that, even with such a slippery customer, we are getting on fairly well, though it must be admitted that he is still leagues before us. Only the other day we had discovered that he was 300 strong, today he is 600, and there is every hope that in another 600 years or so we shall have found out the exact number! If only we would have a little patience! But what man, and a corporator to boot, ever had patience. Mr. C. N. Wadia, our new blood and (like all new blood) fiery and impetuous, would not wait! Yielding to him, we have appointed a committee of the wisest among us, including Mr. Wadia of course, to suggest better means of catching the cyclist! And while the committee deliberates, the cyclist runs!

MR. NEW BLOOD.

LET us run after him, suggested Mr. Roughton, or we shall certainly be left behind. Let us appoint our own cyclists.

A practical suggestion, founded doubtless on the recognized principle of setting a thief to catch a thief! But it did not meet with our approval, through a lurking doubt perhaps of the soundness of the principle. There is such a thing as *honesty* among thieves, and who can guarantee that our cyclists will not be clannish enough to befriend their tribe? Once mounted, they may contract the wheel's natural tendency to go, and so go—over to the other side at our expense! All things considered, it was better to trust for salvation to Mr. Wadia's committee, and if it will discover a way to reach the erring and errant cyclists, it will do a two-fold good—bring money to our coffers, and improve the City's moral tone.

A report on rats, showing a wonderful achievement on the part of the Health Department. The rat is not so visible as the cyclist, runs quicker perhaps, and is harder to find, and yet 1,14,713 of them—male, female, and child—have been despatched within only six months! An average of 19,118 per month! No joke! Neither for the Department, nor for the rats themselves.

But why all this massacre, asked Mr. New Blood? When I called for the Report, I expected to be told what good this wholesale destruction would do? And what has it done? Nothing. Alack the day! A lac of them gone, and yet there seems to be no lack of them! The plague too is worse than ever before! Let the rats alone.

A sort of rat-iocination, that I confess I could not follow. Did Mr. New Blood think seriously that it only wanted the destruction of rats to end the plague? And did he honestly believe that it was possible to exterminate the race? Was he not

"SET A THIEF TO CATCH A THIEF."

aware that, while we were only subtracting, they were multiplying? Breeding faster than we can kill, mocking our ineffectual efforts, and laughing at us—I was going to say, in their sleeves, but I am not aware if they have any. Well, we have turned out our rat-catchers, and the rats will bless Mr. New Blood.

But why bother about rats? Look at this. Some sewers and storm-water drains *have not been cleaned for five years or more!* Waiting for some 1,100 man-holes to be constructed at a cost of Rs. 82,479!

If manholes were needed, why were they not asked for earlier, queried Dr. Master; and echo, in the person of Mr. New Blood, again asked, why? Dr. Gas considered the matter a serious one, and Professor Muller was aghast at the contemplation of such a "lamentable want of foresight" and such "gross carelessness"

And yet some persons are for throwing the whole odium on the rats. Well, if rats are dangerous, sewers uncleaned for five years are not less so. And they must be looked to at once, the sewers more than the rats, or the *rat*-ribution will be certain and terrible.

"AGHAST."

FUNNY BITS.

(From various sources.)

Musical Note.—He was a member of an orchestra in a London theatre, but that he was a native of the Sister Isle will be quite unnecessary information to the reader of the following: After the overture he said to his conductor: "Mr. Van Buster, did ye hear thim two bars I didn't play just now?" And only the rising of the curtain hushed the unseemly hilarity in the front row of the stalls.

Vicar's Daughter: "O Withers, your mistress tells me you are saving up to take a little shop and look after your mother. I think it is such a sweet idea!"—Withers: "Well, yes, miss, I did think of it; but now I've got the money I've changed my mind, and I am going to buy myself one of these 'ere bicycles instead."

A Still Tongue makes a Wise head.—It wasn't a fresh quarrel. It was the same old row. She said: "I don't believe all those tables about business keeping you in the City all night. I believe you are living a double life." Then he retorted: "I wish it was a single one." And all hopes of a reconciliation are shattered once more.

French at a Discount.—Motherly charwoman (who "comes in" once a week, and who takes an interest in little Spinks): "You take my advice, Mr. Spinks, sir, and get married. But perhaps you ain't got any financy?" [Spinks is still wondering whether she meant finances or *fiancee*.]

After the First Dance.—First dancing man: "Hullo, old chap! Jolly dance, isn't it?—grand floor—ripping girls! I do enjoy a dance; don't you?"—Second ditto: "Rather! Should think I did! Come and have a smoke." [They retire, to be seen no more]

A Friendly Match.—"Hullo, Jim! What's the matter?"—Jim: "Only refereeing at football a bit. I gave a 'free kick' against one team, which lost them the match, and after the game they said I didn't know what a free kick was, and they'd shew me. They did!"

A Valentine's Day Puzzle.—Miss Prude (who has been looking through Miss Flirt's "Album"): "My dear! How many times havs you been engaged?"—Miss Flirt: "Oh, ask me something easy!"

Clerk: "Lady been here this morning, sir, complaining about some goods we sent her."—Employer: "Who was she?"—Clerk: "I quite forgot to ask her name, sir, but she's a little woman—*with a full-sized tongue!*"

The Proof of the Pudding, &c.—"You're not one of those cranks that believe the earth doesn't go round, are you?"—"Well, I'm not satisfied. I haven't got my three acres and a cow yet."

Chatty tourist: "Beautiful specimen of a Roman camp, this, isn't it?"—Grim stranger: "*No*, sir, *no!* I decline to admit there can be *any* true beauty about anything *Roman*!"

Scrumble: "Been to see the Old Masters?"—Stippleton (who has married money): "No. Fact is" *(sotto voce)* "I've got quite enough on my hands with the old missus!"

Hanwellian Legal Inquiries.—If I order a ton of coals, does that give me a "right of weigh"? Is it correct to describe an unfortunate marriage as a "misjoinder"?

Proud of It.—Magistrate: "The constable says that you are a terror to the neighbourhood."—Prisoner (highly gratified): "I thanks the copper fer 'is complement!"

It's an all Wind, &c.—Moper: "This world is full of trials."—Wagg (a barrister): "Yes, I'm thankful to say, otherwise I don't know how I should live."

No, it's not a bit of use sending children to bed by way of punishment. If you merely mean business, make 'em get up an hour or so earlier in the morning.

Late mistress: "And how do you like being married?"—Jane: "Oh, pretty fair, mum, but it ain't so exciting as I thought—why, I've only 'ad to summons 'im twice!"

"What are you working at now?"—"Drawing on ivory." "Better join me, then. I'm pulling teeth."

Among the fresh arrivals in town to-day are a number of newly-laid eggs.

A "Funny Beaune"—Cheap Burgundy.

A DIRE FORECAST!

[The average daily mortality just now in Bombay is 350, plague, measles, influenza and relapsing fever doing their combined work of havoc.]

એક ભયભરેલી ભવીષ્યની આગાહી!

[હમણા મુંબઈમાં દરરોજ સરાસરી સાડી ત્રણસો મરણો નીપજે છે, અને મરકી, ગોવરૂં, ઈનફ્લુએનઝા તથા રીલેપસીંગ તાવ જબરી મોહકાન વાળે છે.]

THE GOLDEN WEB.

It costs much capital and labour, and though there are people who would sweep it away, the golden threads are too strong to be torn asunder?

[The system of quarter anna per pound commission on the out-turn of a spinning mill is, it is alleged, at the bottom of the overtime work in some of the mills in Bombay.]

સોનેરી જાળું.

એ બનાવતાં પઇસા ને મેહેનત પુષ્કળ પડે છે, અને જો કે ઘણા લોકો એવા છે કે જેઓ તેને ઝારી ઝુરીને ઉડારી નાખવા ઇછે છે, તો પણ જાલાંના સોનેરી તાર એટલા મજબુત છે કે તે તુટતાં તુટતા નથી!

[મુંબઇની કેટલીક મીલોમાં રાત્રે પણ કામ કરાવવામાં આવે છે તેનો ભેદ કેટલાકો એવો ધારે છે કે, દર રતલ સુતર પાછળ એક દોહોડીયાંનું કમીશન એજંટોને મળતું હોવાથી તેઓ પોતાનું ગજવું ભરવા મ ટે મીલો વધુ વખત ચલાવી વધારે માલ કહાડવા પડયા છે.]

DOOMED!

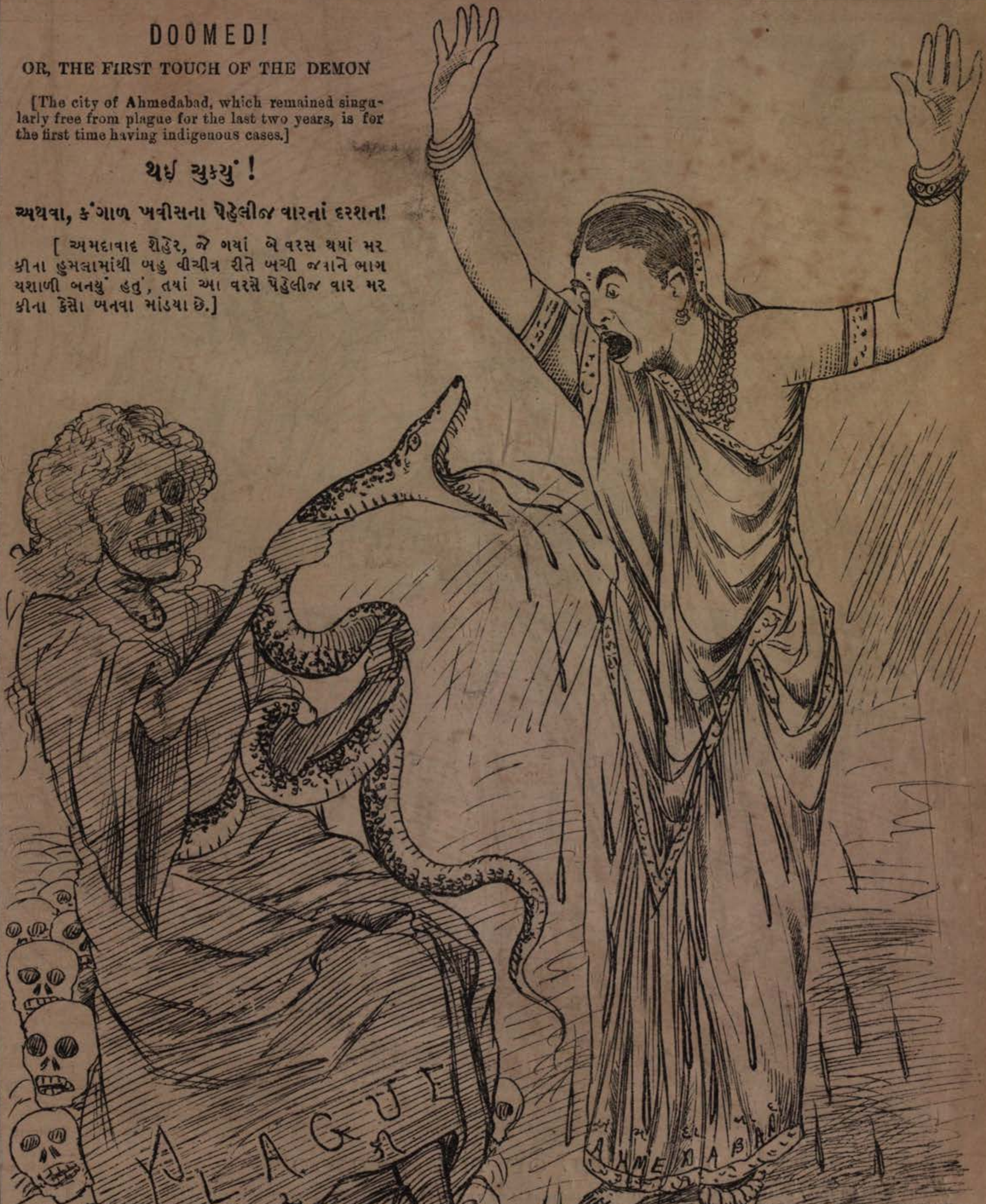
OR, THE FIRST TOUCH OF THE DEMON

[The city of Ahmedabad, which remained singularly free from plague for the last two years, is for the first time having indigenous cases.]

થઈ ચુક્યું !

અથવા, કંગાળ ખવીસના પેહેલીજ વારનાં દરશન!

[અમદાવાદ શેહેર, જે ગયાં બે વરસ થયાં મરકીના હુમલામાંથી બહુ વીચીત્ર રીતે બચી જવાને ભાગ્યશાળી બનયું હતું, તયાં આ વરસે પેહેલીજ વાર મરકીના કેસો બનવા માંડયા છે.]

THE GIRL OF THE PERIOD.

Mr. Punch—Well, my dear, how are you getting on? First rate?
Miss A.—Not so well as I would wish, papa *Punch*. But I am keeping up to my work, and hope to give a good account of myself by and bye!
[The annual prize distribution of the Alexandra Native Girls English Institution passed off last week, Mr. Justice Ranade presiding, when the report read showed that notwithstanding the plague-troubles, the school has made steady progress.]

આ જમાનાની છોકરી.

મી૦ પંચ—કેમ, ડીકર, તારૂં કામ કેમ ચાલે છે? ઠીક છેની? મીસ એ૦—પપા પંચ, હું જેવું ઇછું તેવુ સરસ રીતે ચાલતું નથી. તોબી હું ખુબ પુઠે લાગી ગઈ છું, અને તેથી હવે પછી ઘણો અછો સુધારો ને વધારો દેખાડવાની આશા ને ઉમેદ રાખું છું, પપા!
[મી૦ જસ્તીસ રાનાડેના પ્રમુખપણા હેઠળ અલેકઝાંદ્રા સ્કુલનો વારસીક ઇનાંમનો મેળાવડો ગયે અઠવાડયે થયો હતો, જે વેળા વાંચવામાં આવેલા રીપોર્ટ ઉપરથી દીસે છે કે મરકીની મોહકાન છતાં દેશી છોકરીઓ માટેનાં એ ઉપયોગી કેળવણી ખાતાંએ ઠીક વધારો કરયો છે.]

A WORD TO THE DESERVING.

MR. PUNCH—Delighted to see you! Charmed with your work! Progress, my dear, progress all round, must be your motto, and you're bound to receive encouragement at the hands of all lovers of art!

[The annual exhibition of the Bombay Art Society opened in the Town Hall on Tuesday, the 14th March.]

લાયક માટે એક બોલ.

મી૦ પંચ-તુને જોઈને નેહાયત ખુશ છું! તારાં કામપર હું મોહીત છું! હમેશાં આગલ વધવાનોજ નીયમ રાખજે, ડીયર; પછી તારા હુનરને ચાહાનારા દરેક જણ તરફથી તુને ઉલટ અને ઉતેજન મળયા વીના રેહેશે નહીં!

[મુંબઈની આરટ સોસાયટી તરફનું વારસીક પ્રદરશન મંગળવાર તા૦ ૧૪ મી મારચને દને અત્રેના ટાઉન હોલમાં ખોલું મેલવામાં આવયું હતું.]

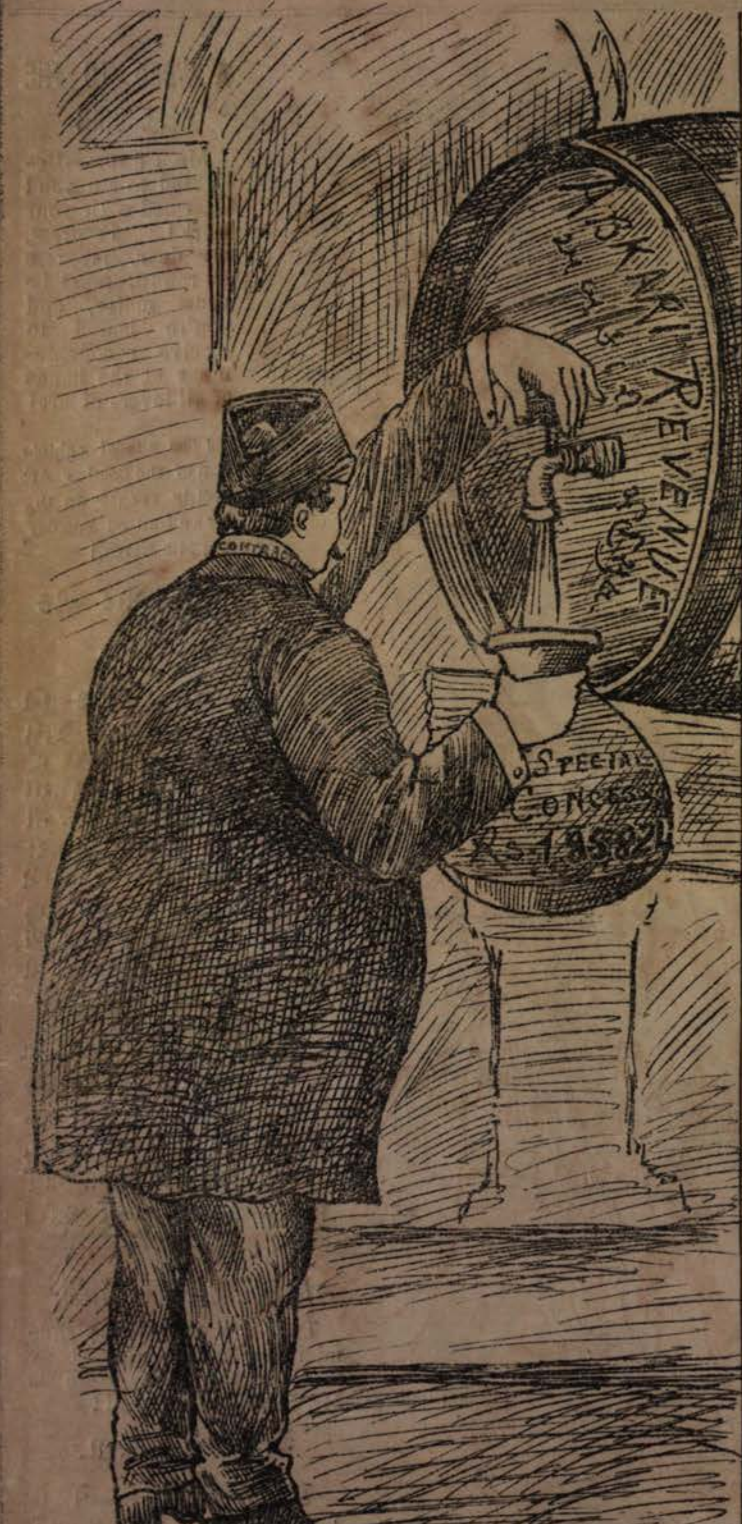
A SOUND SUGGESTION.

They say that the plague microbes enter the body through the feet. Here is Mr. Punch's safeguard!

એક ઉમદા સુચના.

કેટલાક સાહેબો જણાવે છે કે, મરકીના જંતુઓ પગ વાટે શરીરમાં દાખલ થાય છે. મી૦ પંચ તે સામે અટકાવ મેલવાનો સલામતીનો એક ઉપાય સુચવે છે.

Adapted to the Occasion.—Patient, distracted with teethache, addresses dentist in words of popular song: "Oh, let 'em all come—out!"

FROM THE GOVERNMENT DISTILLERY.

Very costly liquor, and allowed to special favourites only ?

[In answer to a question put by the Honourable Mr. Daji Abaji Khare, the Honourable Mr. Nugent replied the other day in the Legislative Council, that the Bombay Government gave a remission of Rs.1,85,824 to the contractor of the Khandesh liquor farm for 1895-98 as a special concession.]

દારૂનાં સરકારી ફુડમાંથી.

ઘણોજ મોંઘો દારૂ છે, અને તે વળી ખાસ માનીતાઓનેજ માત્ર આપવામાં આવે છે !

[આનરેબલ મી૦ દાજી આબાજી ખરેએ પુછેલા એક સવાલનો જવાબ આપતાં મુંબઈની ધારાસભાની છેલ્લી બેઠકમાં આનરેબલ મી૦ નયુજંટે જણાવયું હતું કે ૧૮૯૫-૯૮ વરસ માટેનો ખાનદેશનો દારૂનો મકતો લેનાર કનત્રાકટરને સરકારે રૂ ૧,૮૫,૮૨૪ ખાસ મેહેરબાનીની દાખલ માફ કીધા હતા.]

THE MISERIES OF LOCAL TRAINS DURING THE PLAGUE.

Peelee—Isn't the second class intended for only ten ? Why, we were about a score or so.

Pesi—Much better off than the third class chaps ! Untold numbers huddled up, pressed like a cotton bale in a hydraulic press, and packed like sardines. Only the cotton and the sardines don't feel the hardship.'

મરકીના હગામમાં લોકલ ત્રેનોમાં પડતી હાડમારી.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૪૪૩ મું.]

Mrs. Shendia'-rao—That's past picture ! Sent to the Art Exhibition, but rejected ?

Master S—Pa's picture ! Well, I wasn'd aware pa looked like that ! An-perhaps, mumky, they don't want a donkey there !

મીસીસ શેંડીયા—હેં તુઝયા બાપાચેં ચીત્ર આહે. આરટ એકઝીબીશન મધ્યેં ટાંગણ્યા કરીતાં પાઠવીલેં આહે. પણ ત્યા લોકોની "રીજેકત" કેલેં !

માસ્તર શેંડીયા–કાય હેં બાપાચેં ચીત્ર ! બાપ કાય અસા દીસતો ? મલા તર ત્યાચી માહીતી પણ નાહી ! કદાચીત ત્યાં મુળેંચ ત્યાં લોકાના ગાઢવ ટાંગણ્યાંસ ચાંગલેં વાટલેં નસેલ, આઈ !

THE *HOLI* OR *SHIMGA* FIRE.

[*AS IT SHOULD BE.*]

HINDI PUNCH—Accept, O Agni! This sacrifice of PLAGUE NESTS, and free this Nagri from the Curse!

હોલીની આગ કેવી સળગાવવી જોઈયે ?

હીંદી પંચ-અહો અગની ! આ મરકીના માળાઓનો ભોગ તારી હજુર ધરૂં છું તે કબુલ રાખ, અને આ નગરીને શ્રાપમાંથી છોડવ !

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 16th, and Monday, 20th March.— Too much of water, like too much of everything else, is good for nothing. For some time past, the soil underneath our feet has been bubbling over with unmeasured water which runs as far and as fast as it can run and then stands stagnant, checked by unutterable filth. An undesirable state of affairs, making us as anxious and uncomfortable as if we were ourselves suffering from water on the brain. So bad that, in the opinion of some persons, this water-logged condition of our city would alone account not only for the plague but for all the other ills that Bombay flesh is heir to. Enough to make one's flesh creep.

But, cry the sceptics, are you sure that there is too much water, and that it is too near the surface to be safe? You have only to probe the soil with the point of a pin to know it, answer some; others (and among these are sages that were not born yesterday) point to our wells and triumphantly exclaim: Is it water that you want? There it is in abundance, and if it is so much above the soil, judge how much of it there would be below. These wells, in the days before ever Vehar was dreamt of, used to get parched in the hot months. Now, although it is as hot as you like for everything except perhaps the microbe, they are full! If that isn't enough to satisfy even a fool—

Let well alone, we said, and yet we'll look into this. We'll appoint a committee that shall force the earth to yield up its watery secret. We did appoint one, and it went to work in an earnest, honest spirit, deliberated, formed conclusions and sent us up its report with certain recommendations.

But the report did not satisfy us. In turn, we deliberated, and ended by appointing another committee to report on the report. This second report, the marvellous work of a few hours, endorsed some of the recommendations of the first report, and proposed a modest little scheme of its own at a trifling cost of some 13 lacs!

Sir George Cotton cleared his throat and led the way, commending the report to our approval with the persuasive eloquence of which he is a past master. St. George killing the dragon to rescue the Princess Sabra, is a sorry sight as compared to this latter-day Saint George wrestling with the water-serpent under the ground to rescue Princess Bombay from untold miseries. But his prowess availed not, and legendary lore did not repeat itself, even with such an expounder as Professor Muller. Sir George had evidently counted without the host, that is to say without Dr. Ismael Jan Mahomed and Dr. Sanitation—each a host in himself. Thick and fast were the blows that they dealt, like

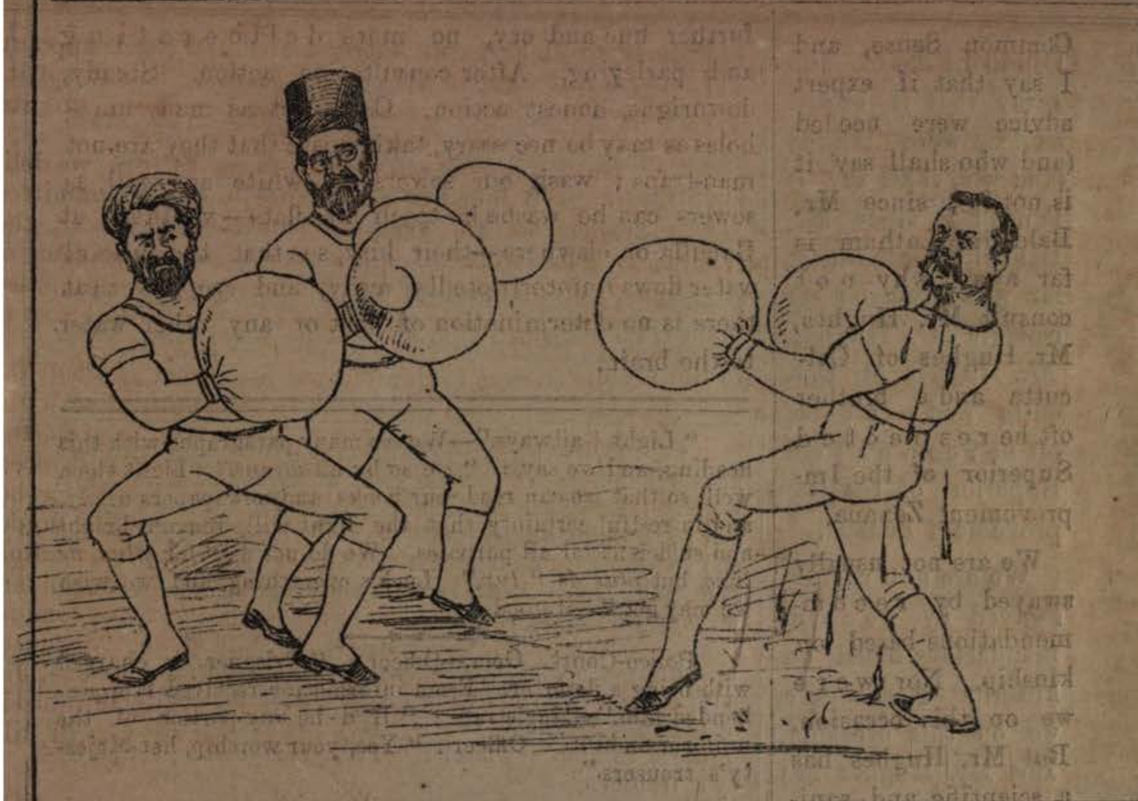
PROF. MULLER IN THE UNINHABITED SWAMP.

the doughty champions that they are, until Sir George almost cried: "hold! enough!" and Prof. Muller, his supporter, was drowned in the "swamps that render half Bombay uninhabitable"!

There was naturally very considerable warmth imported in this very tough fight. For it all related to *Love* Grove, and *Storm*-water reservoirs which are certainly not tea-cups, and Mr. Bruce's *plottings*, and

ST. GEORGE AND THE WATER-SERPENT.

"HOLD! ENOUGH!"

your ground first, I mean, your sub-soil, and above all beware of embarking on experimental ventures, even with Sir George at the helm.

Mr. Dew—the Nestor of the House—sat watching silently, buried in thought and fixing his keen eyes now on Sir George, now on Prof. Muller, now on the worthy doctors. No humbug here, no grand motherly imbecility about wells, no special experience of Kamatipoora or any other poorer or richer district.

I am neither Engineer nor Doctor, said he, and I know nothing of sanitation except what is good for me. But I happen to be acquainted with high-levels and low-levels, and 77 T. H. D.'s against 63 T. H. D.'s (whatever these symbols may mean) &c. &c. &c.

But tough and warm as the fight was, it fell flat in the end, for (would you believe it!) flats too were concerned in it, the wretched Byculla Flats as dangerous as our unwashed *soowurs* that have not known soap for five years. Our sub-soil water flows "distinctly and very markedly" (naturally too) towards the flats, and instinctively we put up our hands to our brain reeling between Sir George's eloquence, Prof. Muller's "capillary attraction," and Drs. Jan Mahomed's and Sanitation's hard logic.

If we must accept Mr. Smith's "agricultural" drain (which, if it drains nothing else, will certainly drain away our lacs), said Dr. Jan Mahomed, why not first consult our own Executive Engineer, or spend a little money and take Mr. Baldwin Latham's opinion. And as the matter is urgent, why not at the same time take in hand at once the works on which both our committees are agreed, leaving only the disputed point for future action? It would be only the part of wisdom to defer a costly and doubtful scheme until we have had expert advice on it.

It is not the mere cost that deters me, said Dr. Sanitation. Consistently and enthusiastically—even vehemently—as I have counselled works calculated, in my opinion, to promote the people's health, it is not likely that a matter of 13 lacs would frighten me. I hold that nothing is so costly as disease, and if to eradicate it, 13 crores were needed, I should say, spend it (provided always that you have all that money to spend). But whether it is lacs or crores, be sure of

OUR UNWASHED SOOWARS.

THE NESTER OF THE HOUSE.

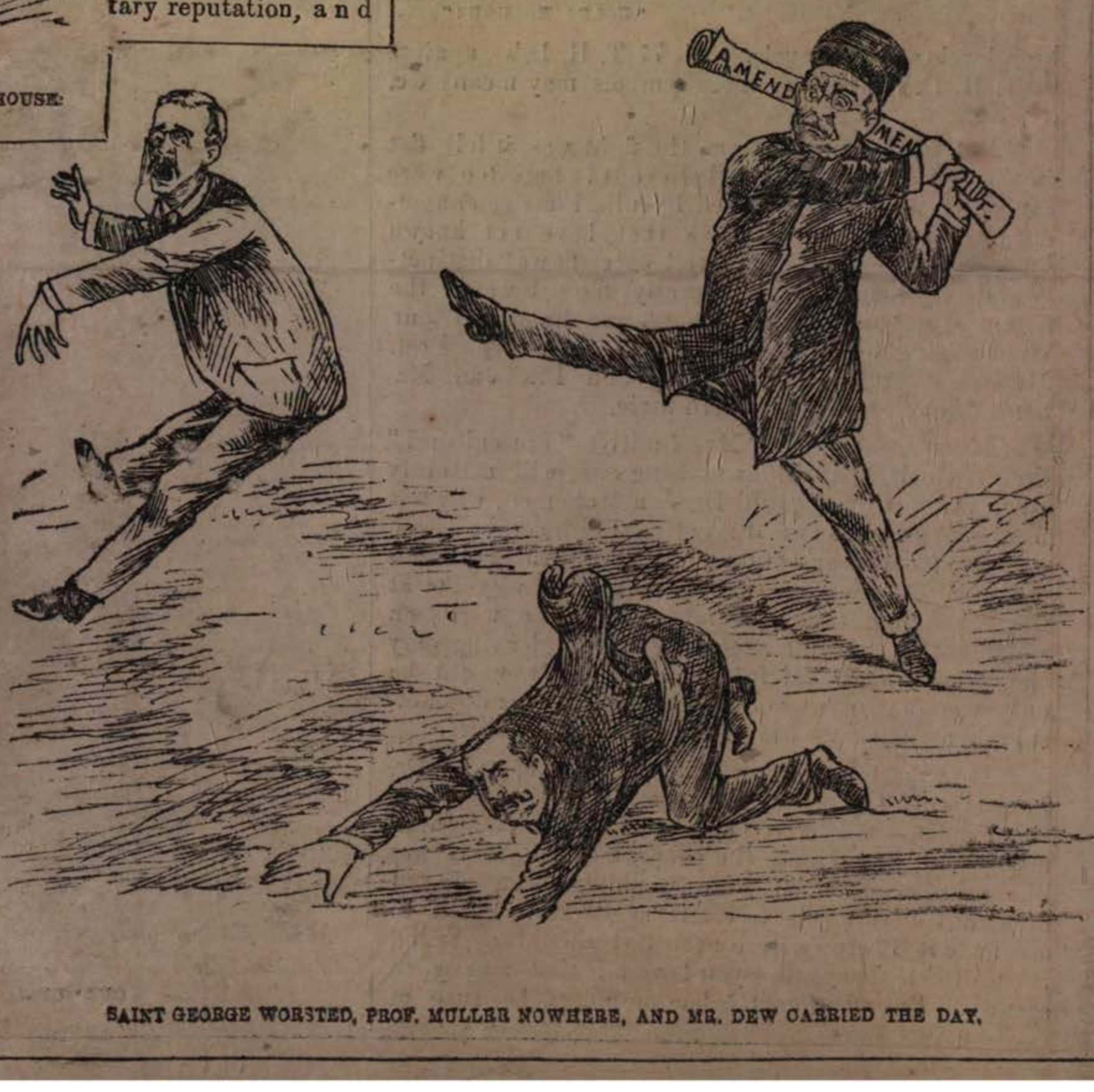
Common Sense, and I say that if expert advice were needed (and who shall say it is not ?), since Mr. Baldwin Latham is far away, why not consult Mr. Hughes, Mr. Hughes of Calcutta and a brother oft he respected Superior of the Improvement Zenana.

We are not usually swayed by recommendations based on kinship. Nor were we on this occasion. But Mr. Hughes has a scientific and sanitary reputation, and that was enough for us. Saint (Sir) George, after his somewhat rough usage, was only able to stammer something about delays being dangerous, but he was worsted, Prof. Muller was nowhere and the two doctors, withdrawing in favour of Mr. Dew, Mr. Dew carried the day.

Personally I should have preferred Mr. Baldwin Latham, for it is always best to go to the fountain-head, especially on a water-question. But since it is Mr. Hughes, I say Mr. Hughes too. Only let there be no further hue and cry, no more deliberating and parleying. After consultation, action. Steady, downright, honest action. Construct as many man-holes as may be necessary, taking care that they are not man-traps ; wash our sewers as white as—well, as sewers can be washed; teach all flats—whether at Byculla or elswhere—their duty; see that the sub-soil water flows uninterruptedly away, and see too that there is no determination of that or any other water to the brain.

"Light Railways."—We see many paragraphs with this heading, and we say : "Do so by all means." Light them well, so that we can read our books and newspapers easily, and in restful certainty that the light will remain bright and sufficient for all purposes. We do not ask for *plus de luxe*, but *plus de "lux*." Luck's everything, and we wish we may get it—if good.

Police-Conrt Gem.—Officer : "Prisoner is charged with being a deserter. From information received I apprehended him."—Magistrate : "H 'd he any portion of the uniform on him."—Officer : "Yes, your worship, her Majesty's trousers."

SAINT GEORGE WORSTED, PROF. MULLER NOWHERE, AND MR. DEW CARRIED THE DAY.

MUSIC.

(With apologies to Conrad Kiesel.)

For the first time after two years we hear the sweet strains. And it's the lady's first public attempt too!

[The Financial Statement of the Government of India for 1899-1900 opens with a surplus of Rs. 4,76,00,000, the estimates of revenue being Rs. 1,01,96,15,000 and of expenditure being Rs. 98,95,36,000.]

સુંદર મીઠા શરોદ.

બે વરસની મુદત પછી આ પેહેલીજવાર આપણે સુંદર મીઠા શરોદ સાંભળયે છીયે. અને વળી આ બાનુનો પણ જાહેરમાં આ પેહેલોજ દેખાવ છે!

[હીંદી સરકારના આવક જાવકના અડસટા પ્રમાણે ૧૮૯૯-૧૯૦૦ નું વરસ રૂ ૪,૭૬,૦૦,૦૦૦ ની ફાજલ રકમ સાથ શુરૂ થાય છે. એ વરસમાં મેહેસુલ રૂ ૧,૦૧,૯૬,૧૫,૦૦૦ નું થશે અને ખરચ રૂ ૯૮,૯૫,૩૬,૦૦૦ નો જેથરી એવી ગણતરી કરવામાં આવી છે.]

CANINE AMENITIES.

Bull—Good-bye, friend. You're packing off, I see. *Poodle*—Ah! Yes! But we shall meet again—*here* or *elsewhere*!

["An Anglo-French Agreement was signed in London, on March 21, forming a supplement to the Niger Convention. In the terms of the new Agreement, Great Britain retains the Bahr-el-Ghazal and Darfur, whilst France takes Wadai, Bagirmi, and the territory to the east and north of Lake Chad."—*Reuter's Telegram.*]

અરસપરસની કુતલીયાં સભયતા.

ઈંગ્રેજી બુલ-સાહેબજી, દોસ્ત. કેમ, તમે ગાંસડા પોતલા બાંધીને ચાલ્યા કે? સાહેબજી, સાહેબજી! આવજો, આવજો, ફરીથી મલજો હં!
ફ્રેંચ પુદલ-હા, વારૂ સાહેબ, મલશું. બીજી વખત આપણે મલશું-અહીં નહી તો કોઈ બીજે ઠેકાણે! પણ મળયા વગર તો નથી રહેવાના!
[ઈંગલંડ અને ફ્રાનસ વચે તા૦ ૨૧ મી મારચે એક લખત ઉપર સહી કરવામા આવી છે, જેની રૂયે બહરેલ ગઝલ અને દારફુરના પ્રાંતોં ઈંગલંડ પોતાને હસ્તક રાખશે, અને વાડાઇ તથા બાગીરમી પ્રાંતો તેમજ ચાદ સરોવની પુરવે તથા ઉતરે આવેલો મુલક ફ્રેંચો રાખશે.]

A SELL!

MEHERWAN.—What a fool I've proved myself, Meher dear!

MEHER—No need, I'm sure. But what is it now, I wonder!

MEHERWAN—Well, I sent off a present to my boss in the hope that he will put me up. And he *has* put me up, the beggar! Ordered me to an upcountry station, where I shall simply have to vegetate and rot!

MEHER—Serve you right too. If people will be blind and not look in the direction in which presents ought to go, they must make up their minds to be—transported!

બનાવવા જતાં બની ગયા!

[વધુ માટે જુવો પાનું ૪૮૩ મું.]

ECONOMIC CONSCIENCE.

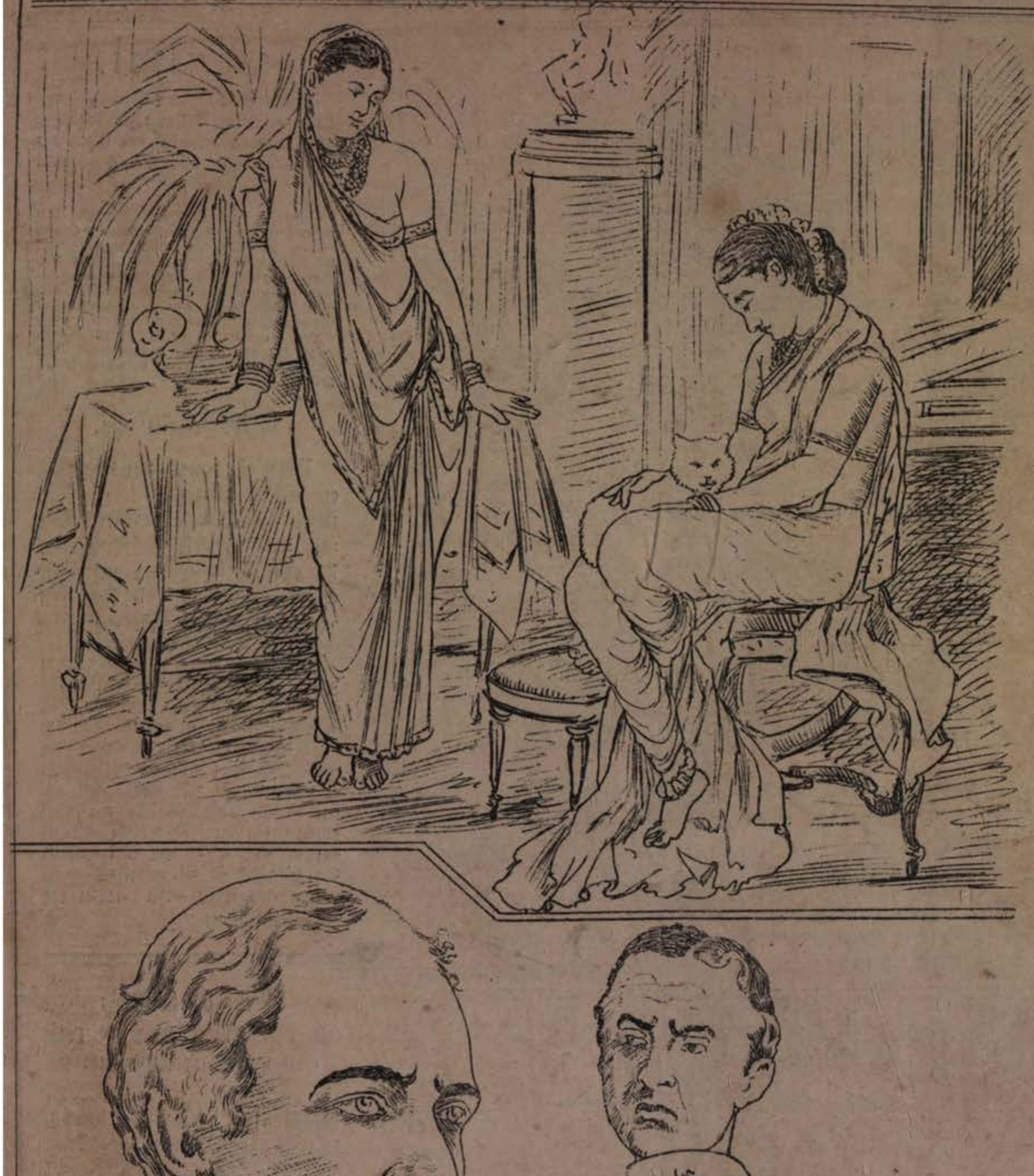
Civic Father.—Ha, ha, ha! What joy! Now that I have received a treasure, and much more is in anticipation for me, I can safely indulge in my old ways of making Deewalee at other people's expense! Quite in keeping with my economic conscience!

["The Government of Bombay, both in respect of its Provincial account and in respect of its Municipalities, have been very hardly pressed by plague expenditure. They have submitted to us an examination of the financial condition of their principal Municipalities, and we have agreed to their giving out of their general revenues relief to their Municipalities to the extent of Rs. 22,80,780 of which the greater part goes to the City Corporation."—*The Financial Statement of the Goverdment of India.*]

શેહેરીબાવાનાં કરકસરયાં અંતકરણના ઉભરા.

શેહેરીબાવા—આહાહાહાહાહાહા ! શું ખુશાલી ! શું હરખ ! આએ ધનના ધગલાપર તો હું કેટલા કેટલા દહાડા થયાનો બેસી ચુકો છું, અને બીજો ધનનો ધગલો મારે હાથ લાગી જવાની મને સંપુરણ વકી છે, એટલે પારકે પઈસે દીવાળી કરવાનો મારો આગલો દીલગુરદો કંઈબી ખર કે ખાંચ વગર હું બસ પાછો ચલાઉં ને ફર ચલાઉં ! મારાં કરકસરીયાં અંતકરણ ને મારાં મખ્ખીચુસ દીલગુરદાને બરાબર બેસ્તું ને રૂચતુંજ એ તો છે ! કેમ, ખરૂં કેની ?

[હીંદી સરકારની આવક જાવકના અડસટા વીષે ખોલાસો આપતાં ખજાનચીએ જણાવયું છે કે મુંબઈ સરકાર તથા મુંબઈ ઈલાકાની મયુનીસીપાલીટીઓ મરકીને લગતા ખરચથી ઘણી કથડાઈ ગઈ છે. મુંબઈ સરકારે પોતાની મુખય મયુનીસીપાલીટીઓની નાણાં સંબંધી સ્થીતીની હકીકત અમારી આગળ મેલી છે. અને તેમને રૂ ૨૨,૮૦,૭૮૦ મદદ તરીકે સરકારી તીજોરીમાંથી આપવા દેવાને અમોએ કબુલ રાખયું છે.—એ રકમનો વધારે મોટો ભાગ મુંબઈ શેહેરની મયુનીસીપાલીટીને મળશે.]

FRIENDS IN TROUBLE.

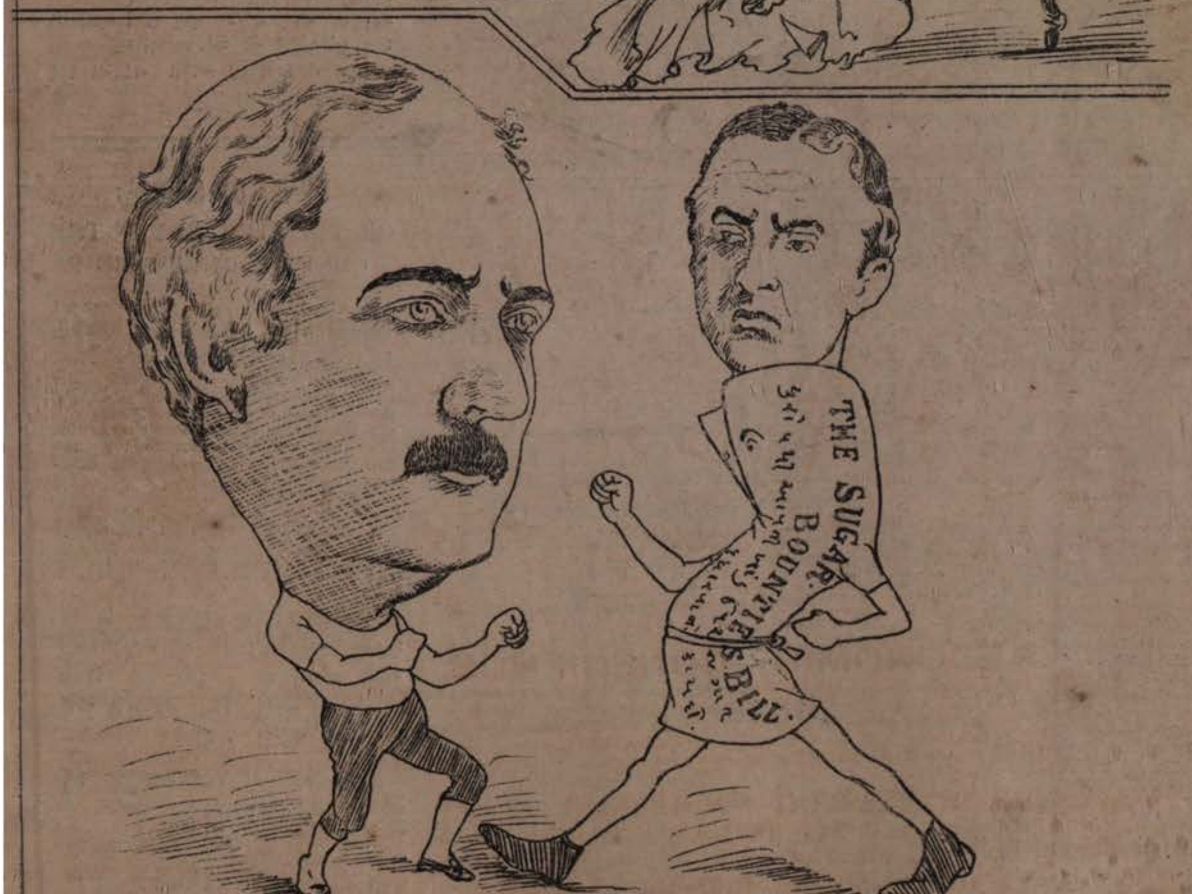
Poona—Ah me! After plague and midnight murders, I thought of enjoying a little rest. But no peace for me! Again, the plague knocks at my door.

Ahmedabad—And having been so free while you were stricken, I am going, I'm afraid, to get it for the first time. You had some resisting power and have withstood it, but with my dirty gutters and dirtier habits, one touch, and it will be all up with me! Oh! Whatever shall I do?

આફતમાં પડેલી બે સહી મીત્રીઓ.

પુણા-અરે મારૂં ફુટેલુ નસીબ! મરકી ને મધરાતનાં ખુનોની આફત પછી હું ધારતી હતી કે હવે જરા હું નીરાંત ને આસાએશ લેઉં! પણ મારી સરજતમાંજ તે ભોગવવાની દીસ્તી નથી! વળી મરકી ડાકણ મારૂં બારણું પાછું ઠોકવા મંડી ગઈ છે, અને મને લાગે છે કે તે મારા ઘરમાં દાખલ થઈ નવેસરથી ખાનાખરાબી ને નખોદ વાળશે!

અમદાવાદ-હું તો, બેહેન, બબે વરસ થયાં તે ડાકણની બલામાંથી મોકળી રહેલી હતી, પણ મને લાગે છે કે એ કંગાળ મારે તયાં પણ હવે ઘુસયા વીના રેહેશે નહી! તું તો, બેહેન, કંઈક ખમવાની શકતી ધરાવતી હોવાથી એની સામે બાથોબાથ લડી શકી છે, પણ મારી ગલીચ ગટરો અને ગલીચ રીતભાતને લીધે, મને તો ભય છે કે, તેનો પેહેલો સપાટો લાગતાંજ મારૂં તો પુરેપુરૂં આવી બનસે! અરે! હવે હું શું કરૂં? કયાં જાઉં ને કયા મરૂં?

"COME ON! I'LL FIGHT!"

BILLY—What! You are going to knock me on the head, eh? Well, come on, let me see!

[Mr. J. M. Maclean has raised a crusade in Parliament against the Indian Sugar Bounty Bill, passed by the Government of India on Monday, the 20th March.]

"આવ બચાજી! ફાઈટ રમ, જોઉં!"

બુચકલો બીલી-શું! તું મારૂં માથું ભાંજી નાખવા નીકળ્યોચ, હં? વારૂં આવ તો બરો, બચાજી, જોઉં?

[યુરોપીઅન ખાંડ ઉપર જગાત વધારવા માટેનો જે કાયદો હીંદી સરકારે બાંધયો છે, તે સામે મી૦ જે. એમ. મેકલીને પારલાગેંટ સભા મધે ઝુંબેશ ઉઠાવી છે.]

HER FIRST.

FOND MOTHER—That's my first darling deary! I'll nurse and tend him, and see that no harm comes to him, and no evil eye is cast on him!

[Speaking on the Sugar Bounties Bill passed in the Supreme Legislative Council on Monday the 20th March last, H. E. the Viceroy in a most impressive speech said, "if I were to tacitly acquiesce in the extinction of this branch of industry, where would be the worth of the speeches I have been making ever since I came to India, promising to support the native industries? We should indeed be poor stewards if we failed."]

પેહેલો પનોતો પુત.

હેતવંતી માતા—આ મારૂં પેહેલું પનોતું કચકલું છે! હું એને એવાં વાહાલ અને મમતાથી ઉધારશ, ને એવી રીતે પાળીપોષીને મોટો કરશ કે એના એક બાલનેબી અલબાલ નહી આવે ને કોઈનીબી ખરાબ નજર એને લાગે નહી!

[યુરોપીઅન ખાંડ ઉપર જગાત વધારવા માટેનો જે ખરડો વડી ધારાસભાએ ગઈ તા૦ ૨૦ મી મારચે પસાર કરયો હતો, તેના સંબંધમાં બોલતાં નામદાર વાઈસરાયે ઘણાજ અસરકારક શબદોમાં જણાવયું હતું કે, "જો હું (ખાંડના) આ ઉદયોગને મરણ પામતો મુગે મોહોડે જોયા કરૂં તો, સ્થાનીક ઉદયોગોને ટેકો આપવાની કબુલાત આપનારાં જે ભાષણો હીંદમાં આવયા પછી મેં આપયાં છે તેમની કીમત શું રહે? જો એ બાબતમાં અમો નીષફળ નીવડયે તો અમો નકામા કારભારી કહેવાઈએ.]

INDECISION;

OR, THE CIVIC BOY IN THE CONFECTIONER'S SHOP.

BOY—There are so many sweet things here. I don't know which to take and which to reject!

[The Bombay Corporation, after having the opinions of several engineers and experts on the subsoil water question, has once more decided to take the opinion of Mr. A. T. Hughes, the Sanitary Engineer of Calcutta.]

કેક બીસકોટ ને પેપરમીંટવાળાની દુકાનમાં શેહેરી બુચો.

બુચો—હવે હું શું લેઉં ને શું રાખું. અહીં તો એટલી બધી મીઠી મીઠી ચીજો છે કે કેહી લેઉં ને કેહી ઉડારી નાખું તેની તો મને કંઈ સમજજ પડતી નથી!

[મુંબઈની કારપોરેશને જમીનનાં પેટાં હેઠળનાં પાણી વીષે જુદા જુદા ઈજનેરો અને અનુભવીઓનાં મત લીધા પછી કલકતાનાં સેનીટરી એનજીનયર મી૦ એ. ટી. હયુઝનો પણ અભીપ્રાય મેળવવાનો ઠરાવ કરયો છે.]

બનાવવા જતાં બની ગીયા !

(જુવો ચીત્ર, પાનું ૪૭૯ મું.)

મેહેરવાન-હુંબી કેવો બેવકુફ ગધેરો છેઉં કે બસ નહીં ! હમણાના જેવું ઘેલાપણું મેં કોઈ દારે કીધું નથી, મેહેર ડીયર !

મેહેર-તો તે વરી તમે મને કેહી સાનું દેખારોચ. હું તો જાણુંચ કે તમે તો છેઓજ બધા દારાના એવા. પણ ભોંસો તો ખરા કે વરી હમણા સું નવી મોહકાન વારી બેઠાચ ને વરી કાંહ તમારા દાંડા ગણાવી આયાચ ?

મેહેરવાન-અરે કંઈ નહીરે. અમસથું, જરા સેહેજ તારૂં નામ ધારીને સારૂં કામ કરવા ગીયો ને તેમાં થઈ ગીયું બધું ઉંધું ને ચટું !

મેહેર-પણ હવે જલદી જલદી ભોંસોની કે સુ ઉંધું ને ચટું કરી નાખયું તે ?

મેહેરવાન-બધું તારે વરે ચીતી ધારીને ગીયો, ને તેમાં ઉંધો પરયો. તારૂં રાણનું નસીબજ એવું ઉંધું છે કે તારૂં નામ મનમાં ધારીને જે કંઈ કરવા જાઉંચ તેમાં બસ પાસો ઉધોજ પરેચ !

મેહેર-કંઈ મનમાં પાપ ધારીને ઉંધું ચટું કરવા જતા હોસો, પછી ખદાયજી તે કેમ સાંખે ? સીધું ને સારૂં કરવા જાઓ તો કોઈ દારેબી મારૂં સબકતું નામ તમને યારી આપયા વગર રેહે જ નહીં ! જાણોચ હું કોણનું નામ ધરાઉંચ તે ? મેહેર દાવરનું. પછી મેહેરનું નામ ધારીને કંઈબી સારૂં કામ કરો તે કબી ખરાબ થાયજ નહી.

મેહેરવાન-તું ગમે તે બકારો કર, પણ મારૂં ધારેલું કામ ખરાબ થયુંચ તેમાં તો ફેર નહી. જોની, હું સમજયો કે હમણા લોકો મરકીને લીધે ઘરોઘર ગામગમેર નાહાસી જાયચ તેવા વખતમાં જરા સીનોરનો વાહાલો ને માનીતો થાઉં, ને નોટીસ ફોટીસ આપીને દમ ભરાવી પગાર વધરાવી લેવાને બદલે જરા લાયકી ને નમંતાઈથીજ કામ લેઉં. તેમ ધારીને જમસેદી નરોજને દારે સીનોરની ઉપર તેની બઈરીને નામે પરજેંટ મોકલાવી, પણ એ નખોડનો ગીયો પગાર વધારતોતો ઊંસો થયો, પણ સાંબો મને અહીંથી કાહારીને બહારગામ ધકેલી આપેચ. કે હું તાંહ પરીને સબરયા કરૂં ને પગારને વરે કંઈ ચું કે ચાં કરૂં નહી. હું સમજયો કે જો પગાર વધસે તો તુને જમસેદી નરોજની નવી સારી ને નવા પોલકાથી નવાજી નાખસ ! પણ તેને બદલે તો નફેમેં દો જુટીયાં મળયાં !

મેહેર-ઘણું સારૂં થયું ! તમને એમજ જોઈયે ! અમસી પોતીકી બઇરીને પરજેંટ આપવાની મુકીને મુવા સીનોરની બઈરીને સેકો તાણવા ગીયા, પછી એમ ખાસરાં ખાઇનેજ આવે તો ! હવે જાઓ, જઈને જંગલમાં પરો ને તાંહ તમારી સાથે મનેબી સબરાવયા કરજો !

FUNNY BITS.

(From various sources.)

Nurse : "Now Miss Effie, you must be very kind to your sister's little baby, and love her very much."—Effie (much hurt) : "No, I won't. It's too bad. Father calls baby his blessed *grand* child, and only calls me his *little* Effie. Why, I'm five times the size of that mite !"

Mrs. A. : "I've just been to see a poor soul who was almost dying of destitution."Miss B. : "Did you take her anything ?"—Mrs. A. : "Yes—a pound of mutton."—Miss B. : "That wasn't much, was it ?"—Mrs. A. (indignantly) : "Quite enough to make her some *beef tea* !"

Quousque Tandem ?—Self-satisfied North Briton : "Eh ! mon, wi' a Scotsman in the Lairds and a Scotsman in the Commons going tandem taegither the Libral machine maun gae bonnily."—Doubtful Southern : "But which is to be the *leader* of your tandem ?" [The North Briton had not hought of this.]

A Prophet in His Own Country.—Sylvia : "I wonder whether he'll be a soldier or a sailor ?"—Mama : "Wouldn't you like him to be an artist, like papa ?"—Sylvia : "Oh, one in the family's quite enough !"

She meant nothing wrong.—Curate (to Americanvisitor): "How do you like our church, Mrs, Golightly ? It is very generally admired."—Mrs. Golightly : "Yes, it's very pretty, but if it only had a clock fixed on the tower it would be *useful* as well as ornamental."

Initial Difficulty.—The new French President has many hard tasks befor him. Even at the very outset, M. Loubet, as *one* man, has got to shew himself equal at least to *Faure.*

Fools rush in where angels fear to tread. The wise man is content in minding the little babe ; the fool seeks to make the baby mind him.

Hostess : "Can I get you a partner ?"—Party addressed : "Well, ma'm, nothing would give me greater pleasure but I'm a read it's no go, as your 'usband's engaged me for the evening as waiter."

First urchin : "Wot's Bill thinkin' abant all alon' vero there ?"—Second urchin : "'E ain't thinkin' oe nothin'. 'E's been a readin' 'The Boy Pirate,' an' is tryin, to stand in a attitood combinin dignity an' grace."

None but the brave.—"Is your cofee sweet enough, dear? only put in one lump of sugar."—"Anything you touch, darling, is a thousand times sweeter than sugar could make it."—"Good gracious ! How brave of you to drink it, love !"

Lord Justice Romer. "Scent up."—Henceforth there will be a delightful fragrance about the Court of Appeal, which was lacking to it before the introduction of such *A—Roma* as it now possesses.

De Vœux : "My grandfather, you know, lived till he was ninety-eigt."—Trevor-Carthew : "Well, my grandmother died at the age of ninety-seven."—Brown : "In *my* family there are several who are n꤮ dead yet !"

Sensible.—Miss Sentimental : "Would you die for me Charlie ?"—Mr. Practical : "No darling : I'll do bet ter than that. I'll live for you, and work for you."

"Bargains."—Single man : "A woman dearly loves a bargain."—Married man : "Yes, she loves it too *dearly;* she generally pays about twice the value of the 'bargain.'"

Not in years !—Bunsen : "Do you think women age more rapidly than men ?"—Sharpun : "On the contrary I know a lady who has been thirty for the last five years !"

A Sound Definition—She (reading the paper)· "What's a pachyderm, dearest ?"—He : (irritably) : "Oh, a beast who doesn't care a button for microbes."—She : Give me some illustration I can understand."—He (pointing to pile of bills) : "Well, these are the microbes, and———" (Pauses.)—(She interupting) : "You *try* to be the pachyderm."

He : "Old Smithers doesn't stand up for that dissipated son of his. He believes in calling a spade a spade."—She : "In other words, he calls a rake a rake."

"WILL YOU PLEASE REMOVE YOUR PURDAH!"

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday and Friday, 23rd and 24th March :— For what purpose has the improvement Zenana been organised? Apparently, as its name would imply, for improving; really, as its movements would indicate, for beautifying. And although it is natural that Zenana Beebees should take to beautifying as readily as bees to honey, it does not accord with our notions of the fitness of things to allow precious moments and more precious money to be frittered away in outward show.

We had hoped that the Beebees would devote

their energies to opening our slums. From the moment, however, that they refused to open their mouths, we concluded that the hope was a forlorn one. Departing from their original purpose, here have they been widening and lengthening, widening and lengthening too where it is already wide and long enough, and the congested areas, the hot-beds of plague, are left to take care of themselves. The Fort and Bhuleshwar wards for instance, and as they are our wards we must keep watch over them, said Mr. C. N. Wadia forthwith appointing two formidable committees to sit on them, to suggest scheme or schemes for their betterment, and in short to teach the Beebees what to do.

Let us not carry coals to Newcastle, said in effect Mr. Ibrahim Rahimtulla. The Beebees might be trusted to know what they are about. For our part, we can only watch developments and wait.

Yes, wait, said Sir George, wait. It will take ten long years before the Fort can be taken. They are going to build chawls first.

Good news that, if true, cried Mr. Seraph, his features lighted up with an incredulous smile which seemed to say that he didn't believe it.

Here Mr. Dew thought it high time to interpose. The *manliest* of the Beebees, his open heart revolting at secrecy, he drew the *purdah* aside enabling us to catch a glimpse of the word *chawl* scrawled on the Zenana programme. Are you satisfied now, he asked? And would Mr. Wadia withdraw?

But Mr. Wadia wouldn't. He stood as firm as a rock, surrounded by staunch supporters like Dr. Cow-

ONE OF THE PURDAH BEEBEES: "WATCH AND WAIT," SAID BEEBEE IBRAHIM.

"WE MUST KEEP WATCH OVER THEM."

Horn, Mr. Chothia, Mr. Kalabhai and others—laymen and lawyers all who appeared to be equally at sea both as regards our own Act and the Act constituting the Trust.

I thought it strange that nobody among us should have noticed our in consistency. But perhaps inconsistency has long been so chronic a state with us as to have ceased to attract attention. It was only the other day that we had the Trust's schemes submitted to us for approval, and we approved them. What on earth is Mr. Wadia's committee going to do now, I wonder!? To suggest alternative schemes in cancelment of our approval, or additional ones? If the former, the Trust may well ask if Messrs. Wadia and Company were sleeping when we approved; if the latter, where the money is to come from for such a monster programme and how it is to be carried out all at once! After all, Sir George Cotton's "wait" would appear to be a weighty word and worthy of attention.

There's another Waite I should like to call your attention to, said Prof. Muller, Mr. Waite, our Chief Accountant, who has done nobly during the plague, at once sacrificing his health and saving our thousands. He wants to go on special privilege leave, and I should like the Standing Committee to arrange for special concessions similar to those granted to Government officers employed on plague, famine, and relief works. I am opposed, objected Dr. Gas, to the principle of

"THE *MANLIEST* OF THE BEEBEES."

framing special rules to suit individual cases, and the Corporation should think twice before yielding to Prof. Muller's special pleading. Mr. Waite must simply wait, and take his chance with the rest.

Dr. Gas was right, for who would wait, if not Mr. Waite? It was a pertinent remark and wise, but the Corporation thought otherwise, and Prof. Muller scored.

Apropos of the monthly return of the Infectious Diseases Hospital, Mr. Ibrahim Rahimtulla drew

attention to the satisfactory result obtained at the Khoja Hospital in charge of a qualified medical practitioner who prescribed a decoction of native drugs. No fewer than 42 per cent. cured—a result no other hospital in Bombay showed! Why not try the decoction everywhere else if so successful in one place?

It isn't the decoction, said Mr. Aun Ali. If the result is good, it is only because the Khojas are better fed, stronger, and wiser! (Better fed and stronger, perhaps, but *wiser*? What, wiser than Mr. Aun Ali? Impossible, though of course he knows best.)

Rather because the Khojas have been inoculated in larger numbers than other communities, put in Mr. Seraph, Prof. Haffkine's first patient and lasting champion. (All very well, Mr. Seraph, but does inoculation bring on plague? And were the numbers cured, 42 per cent., inoculated or not? And are you sure the decoction played no part in their cure?)

Here the house seemed to be divided. The words, native drugs, stuck in some throats, and the throats were not all European. For them, everything in reason and even out of it rather than *native* drugs! But men of larger minds, accustomed to take broader views and uninfluenced by racial prejudices, though very properly warning the Corporation against quackery, were in favour of a scientific examination of the decoction and would only condemn it if the story of its marvellous cure were proved to be a concoction and a fraud. The only fitting attitude for sensible persons to assume, for after all if a medicine cures, what matters it whether it is native or European? For the triumph of native medicine, look at Surat where, as Mr. Kalabhai remarked, the hospital is in charge of native doctors, whom it is the fashion to call quacks, and shows admirable results!

The word *cycle* does not agree with us. The roving rambler of a cyclist shuns our approaches for fear of being taxed, and now we in turn shun Mr. Seraph's approaches lest he should tax our pocket and mind with his *Encyclopædia Britannica.* A book calculated, according to him, to dispel our dense ignorance, and one that we should study night and day from cover to cover, if we would know what sanitation means and how to wash our gutters, what to do with our sub-soil water, how to dispose of our capital when we have it, and when we haven't, how to find it, &c., &c., &c.

Isn't it a shame, said Mr. Seraph, that we, the proudest municipality in India, living in a palace worth 15 lacs, shouldn't have the shred of a book to instruct the mind, when I, a poor man living in a hut, have a library worth five thousand? Have nothing to do with novels or the drama (*A voice*: Not even Mr. Kabraji's?) or history, or any of those light matters with which frivolous minds are wont to amuse themselves, but take this book, this Encyclopædia, and if you have no other, you needn't fear. You can "enquire within upon everything", a complete library in itself and only worth five hundred.

Do I look like an ignorant man, asked Mr. C.N. Wadia? I may not be as learned as Mr. Seraph, but I am a great lover of modern literature notwithstanding, and I object to lumbering the mind with the antiquated articles contained in this much-vaunted and much-wanted book.

Mr. Wadia was decidedly against the Cyclopædia, and so were we. As well flounder in our gutters, which are certainly more up to date, having been left unwashed for only five years!

FLOUNDERING IN THE ENCYCLOPÆDIA BRITANNICA.

પારસી સંકટ નીવારણ ફંડ.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૫૦૫ મું.]

જેહાંગીર–કેમ જરી, પછી તું પારસી ઇસ્પીટાલમાં જઇ આવી કે ? તારા કાકાની છોકરી કેમ છે ?

જરી–છે, ઘણી સારી પખે છે. બધી ડેનજર પાસ થઇ ગેઇ, ને હવે કંઈજ ધાસ્તી જેવું નથી.

જેહાંગીર–શુગરાના, શુગરાના.

જરી–તે શુગરાનાં તે કંઇ જેવા તેવા ? બધાં ફકર ચંતાએ ઉગઈ સુકઈ ગીયાંતાં ને મદઇ દુસમેનનાં ઘેરમાં જાણે હાંલ્લાં ઉંધાં વરીયાંતાં. આએ પંદર વીસ દાહારા તો એવા કહારથાચ કે ખોદાય કોઇ દુસમેનનેબી એવા દાહારા નહી દેખારે.

જેહાંગીર–પણ જાની એટલામાંજ પતયું. ફકર ચંતા કીધી તો કીધી પણ તારા કાકા કાકીની સરમ આબરૂ પરવરદેગારે રાખી, એટલે બસ.

જરી–હારે, બીચારાંઓનાં ઘરડે ઘડપણ મોહનાં હસતાં રેહયાં ને છોકરીને દાદાર હોરમજે પાછી વારી આપી એજ બસ છે. કંઈ ખોદાતાલાની અજબ મેહેર ને અજબ રેહેમ ઉતરીચ. બાકી આજ ને કાલ મરકીમાંથી કોણ બચેચ ને જીવેચ તે તો આપરે સારી કાંની જાણુયેચ બીચારા ઇસ્પીટાલવારાઓએબી મેહેનત કરવામાં કંઈજ બાકી રાખયું નથી જો. ધન છે તે લોકનેબી.

જેહાંગીર–પણ એમ મોહનેથી બોલીનેજ ઈસ્પીટાલની વાખવાખી ગાવામાં કાંઇ વળયું નહીં હં. કંઇ આપરે કરીબી દેખારવું જોઈયે.

જરી–હા, તો લાવોની આપરે બધાં સગાં વાહાલાંઓનાં મોહનાં મીઠાં કરાવયે, ને તે લોકને ઘેરબી જલેબી મોકલ વી વેંહેંચયે. જે થોરા રૂપયા થસે તે ખરચસું.

જેહાંગીર–તે રૂપયા લાયક ઠેકાણે ખરચ. ઈસ્પીટાલનો ખરચ ચલાવનારાઓ પર તે મોકલી આપ. તે બીચારાઓ ઈસ્પીટાલ ચલાવીને કેવું સરસ કામ બજાવેચ તેનો તો તેં નજરો નજર દાખલો જોયો. તારા કાકાની દીકરીને ઇસ્પીટાલે બચાવી, તો હવે તે ઈસ્પીટાલનું ફંડ ભુખે મરેચ તેને આપણે ખવાડયે જમાડયે તો સરૂં. તારાં અતલગનાં ને નજદીકનાં વાહાલાંને ખાતર એ ફંડનું મોહોડું મીઠું કરાવ. તે લોકનાં મોહડાં તો દાદાર હોરમજ મીઠાં કરી ચુકો, પણ આપરી ફરજ હવે ફંડનું મોહાડું મીઠું કરાવવાની છે, વાસ્તે લાવ જલેબીના રૂપયા, તેમાં ઉમેર સુમેર કરીને હું આ પરા વ્રસ્તીઓ પર તે મોકલી આપું.

જરી–હા, એબી ઘણુંજ નેક. લેઓની, મારી કાંહ ના છે. એવાં ઉતમ ને સારાં રૂરાં કામમાં તો હું ને તમે જેટલાબી પઈસા આપયે તેટલા થોરા છે.

"બેટા પેટમેં, ઘઉં ખેતમેં, ને પાંચમનાં લગન!;"

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૫૨૩ મું.]

હરકોર–શું નાઈટ બહાદુર થવાના! ના, ના, ખરેખર ?

પોણીયા–તો તે મહી તે કાંઈ શક છે કે, મારાં જીગરની કોર! આ મરકીની મોહકાનમાં હું કાંઈ અમસ્થોજ જીવ પટકીને કામ કરતો હોઈશ કે? આપણે ડાહી માના દીકરા વાણીાભાઈ કાંઇ એવા કાચા નથી હો! આપણે તો આપણું કામ કાઢવા માટે કામ કરયે છીયે, અને વળી તેના ઢોળ તાશા પણ આખા ગામ મહી સારી પેઠે વગડાવયે છીયે. આ બધા છાપા તું જોય છેને ? તે મહી મારી વાહવાહ એવી છપાય છે કે બસ નહી! અને તેથી આવતે મહીને માનબકામનાં ઘીઆછીટ મહી મારૂં નામ તો સોનેરી અક્ષરેજ છપાઇને બાહેર પડશે!

હરકોર–ત્યારે તો પછે હું મારા મીઠા હોટે મારા વહાલનો મીઠો મધ છાપ તમારા ગાલ પર છાપી દઈશ! ને તમ પ્રાણ પ્રીય મને સોનાની ને હીરામોતીની મઢેલી બેડીઓ પેહેડાવશો કેને? કહોને, હરકોરના હાર! બોલોને મારા જીગરની કોર, બોલોને!

વેળાસર મળે તે કેળાં.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૫૩૬ મુ.]

અલો–ને જો હું રસી ના મેલાંઉ તો તે મહી તને શું ?

અલી–તોબડા જેવું મોઢું કરાને) તો પછે તમને ગાંઠયો ચઢે ને કાંઇ નવું જીનું થઈ જાય તો! પછે મારૂં શું થાય તેનો કાંઈ વીચાર કરયો!

અલો–અરે ગાંડી! પણ બીહે છે શેની ? મરકી તો હમણા મરવા પડી છે, અને વળી હું તો બલાડાનો જીવ લઇને જનમયો છું! ખબર નથી તને કે એક બળાડાને તો નવ જીવ હોય છે તે? બળાડો નવ વાર મરે ને નવ વાર પાછો જીવતો થાય. માટે તું ગભરાઇશ નહીં. હું તો નવ વાર મરીશ અને નવ વાર પાછો જીવીશ!

અલી–પણ નવ કે નવાણુ જીવ તે બધા મરકી આગળ તો સરખા છે. તે કોણે છોડે છે જે તેની વાત! માટે તમો કાંઈ અગાડીથી ચેતીને ચાલો તો ઠીક.

અલો–અરે ગાંડી છોકરી, પંચાતી મત કર! મને કાંઈએ ધાડ ખાવાની નથી.

અલી–પણ તેથી આગમજથી ચેતીને ઉપાય ન લીએ તો મુરખ મહી ખપીએ; માટે તમે જરા સરખી રસી મેલાવી દીઓ કે મારા જીવને નીરાંત વળે. ને–ને–ને–

અલો–ને વળી બાકી શું રહયું જે ?

અલી–ને–અ–અ–હું આમ કેહેતીતી કે મરકી જેવા વખતમાં જે ચેતીને ચાલે તે ડાહયો કેહેવાય.

અલો–તો હવે મારે વધારે તે શું ચેતવાનું રહયું છે જે તેની વાત ?

અલી–રહયું છે તો બહુએ. તમે સોને શીખામણ દીઓ, પણ પોતાનું ઘર ન સંભાળો એવા છો. માટે મને કેહેવું પડે છે કે તમે પણ–અ–ખ–કાંઇ ચેતીને તમારૂં વીલ બીલ કરી રાખો ને–ને–જે કાંઈ હોય તે મારા નામ પર ચઢાવી દીઓ તો ઠીક, કે જરા મારા જીવને નીરાંત ને હઇડાંને ધીરજ રહે! તમે સમજુમાં ખપો છો, ને આખા ગામને શીખામણ દીઓ છો. પણ તમારા પોતાને માટે તો તમે કાંઈએ કરતા નથી. પછી તમને તે શીખામણ કોણ દીયે? પોતાની બાયડી નહી તો બીજું કોણ તમને કેહેવાનું હતું જે? તમે આગમજથી બધું નકી ન કરી રાખો તો પછે ગામ મહી કેવું કેહેવાશે તેનો કાંઇ તમને વીચાર છે? પછે તો જીવતરજ બળયું. મારૂં તો જગ મહી નાકજ કપાઈ જવાનુ!

[આવી ડાહી ડાહી વાતો કરીને અલી પકી પોતાની બાજી જીતી જાય છે!]

FUNNY BITS.

(From various sources.)

The White Man's Real Burden.—The Income Tax. (And it doesn't shew any signs of getting lighter.)

NAMING HIM.

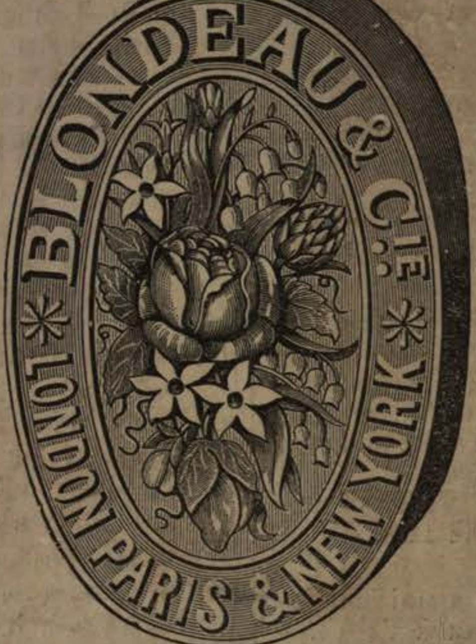
[" A young man the other day attracted considerable attention at the West End by wearing a muffin the street." —Vide *Press.*]

The man who apes a woman's ways
Deserves a kick or cuff,
Such foolery poor brain betrays—
He must have been a *muff*!

"A Little Acceptance."—General Merchent John Bull: "Say, Beach! This estimates is larger than last year's by ome three millions"—Head Bookkeeper Hicks-Beach: is Can't help it, sir! I've lots more work to do this year!"

સરવેથી ઊંચો વીનોલીઆ સાબુ.

ચામડીને મુદલજ
ચચરાવી નાખતો
નથી.

ચામડીને મખમલના
જેવી નરમ અને
સુવાલી કરે છે.

ચેહેરા માટે સરવેથી ઉંચો છે અને બીજો સાબુ એની સરસાઈ કરી શકતો નથી.
સરવેથી નાજુક અને નરમ ચામડીઓ પર વાપરવા માટે તે ખાસ બનાવવામાં આવ્યો છે. વળી તે વાપરવાથી ચામડીઓ પર ચાંથાં પડતાં અટકે છે.

વી નો લી આ ના

હજામતના સાબુઓ.

હડપચીની નીચે તેનાથી ચાંથાં પડતાં નથી.

વીનોલીઆ હજામતના સાબુની એકજ લાકડીમાંથી કેટલાંક ગ્યાલન નરમ મલાઈ જેવું ફીણ નીકળે છે.

વીનોલીઆ હજામતનાં સાબુની ત્રણ જાતની

(લાકડીઓ)
પ્રેમીયર, ટોઈલેટ, વેસ્ટલ.

વીનોલીઆ હજામતના સાબુના ગોળાઓ

પ્રેમીયર, ટોઈલેટ, વેસ્ટલ.

વીનોલીઆ દાંતનું મંજન.

દાંતને
હાથીદાંત
જેવા
સફેદ
રાખે છે.

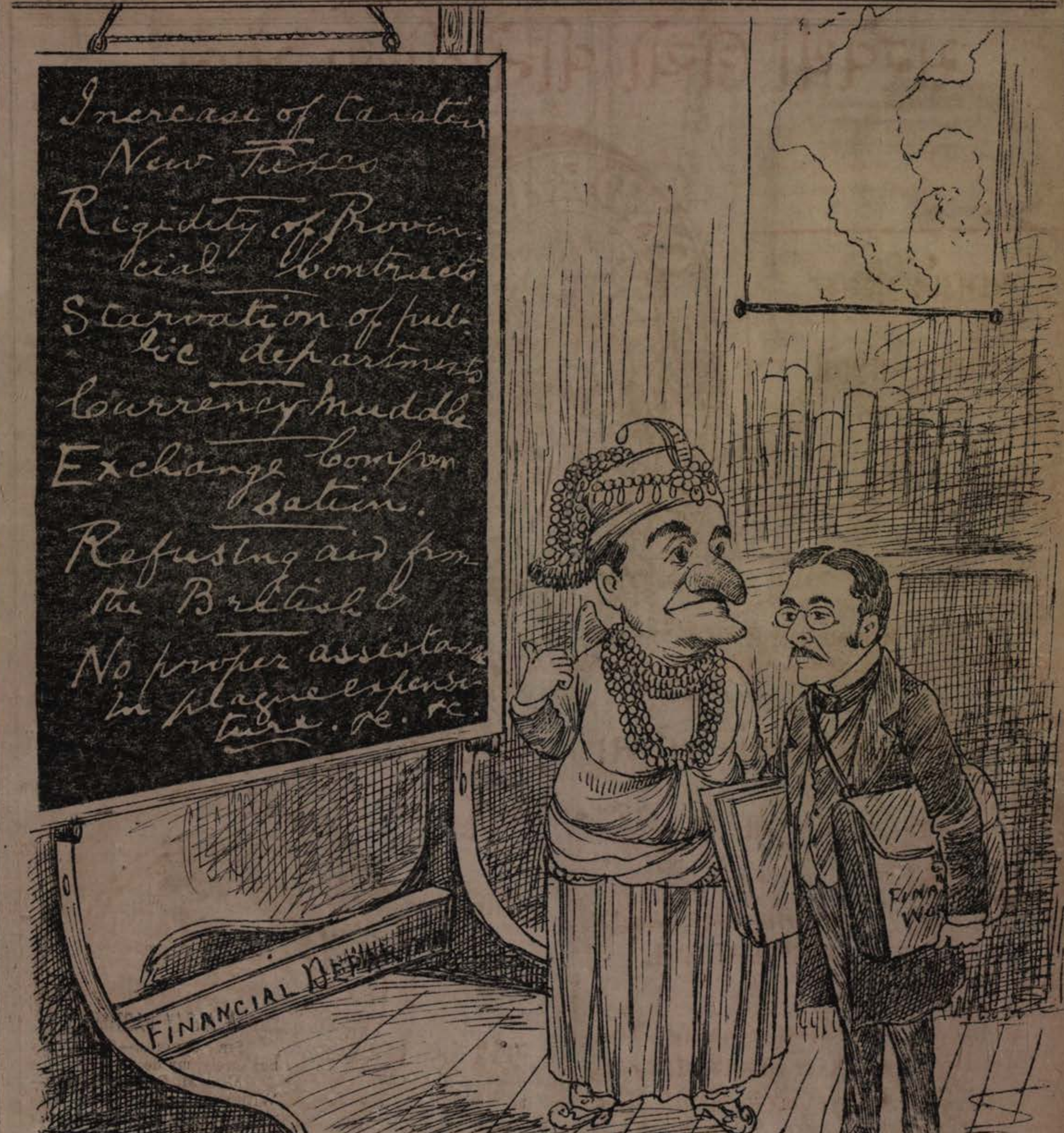
નાંબ ૨.—ધાતુના બાકસમાં.

આ દાંતનું મંજન દાંતને થંડક આપે છે અને મોહડાંને સુગંધી બનાવે છે.

એમાં સેલીસીલીક એસીડ અથવા સફેદી આપનારા અને કોહવાટ લગાડનારા ખાર ("આલકેલી") મુદલજ નથી, તેથી પારા મજબુત અને જોરાવર થાય છે.

એ મંજન બે જાતના દાબડામાં વેચાય છે.

હીંદુસ્તાનમાં દરેક ઠેકાણે વેચવામાં આવે છે.

HEAD MASTER PUNCH.—So you're going away for good, are you? Well, this is what you'll leave behind. Not a creditable record, by any means.

[One's name remains for a short time, but I think one's work remains longer. Although perhaps my name and its connection with the Financial Department of the Government of India—a connection lasting now for twenty-nine years—may shortly be forgotten, yet I am convinced that a part of my work will remain behind me, and that I shall have done something by that work to make some return to India for all that I have received from her.—*Sir James Westland's speech on the Indian Budget.*]

હેડ માસ્તર શું ધારે છે.

હેડ માસ્તર પંચ-કેમ બા, તમે સ્કુલ હંમેશની છોડી જાઓ છો કે? ઠીક. પણ તમે તમારી યાદગારી શું મુકી જાઓ છો? આએજ કે? એ કંઈ તમને શોભા લગાડે એવું તો નથીજ.

[એક માણસનું નામ થોડોજ વખત યાદ રહે છે, પણ હું ધારૂં છું કે તેનાં કામ વધારે લાંબો વખત સુધી યાદ રહી જાય છે. જોકે મારૂં નામ અને હીંદી સરકારનાં નાણાં ખાતાં સાથનો મારો સંબંધ, જે ૨૯ વરસ સુધી લંબાયો છે, તે કદાચ થોડા વખતમાં ભુલાઈ જશે, તોપણ મને ખાતરી છે કે મારી પછવાડે મારા કામનો એક ભાગ તો યાદગાર રહી જશે, અને હીંદ તરફથી મેં જે કાંઈ મેળવયું છે તેનો થોડો પણ તેને બદલો વાળવા જેવું તે મારા કામથી મેં કાંઈક કરયું છે એમ કેહેવાશે.—હીંદી બજેટ ઉપર સર જેમસ વેસ્તલેંડનું ભાષણ.]

A *HOLI* PASTIME.

SIR GEORGE—Go slowly but surely, my dear!

MISS M. O. ASSOCIATION—With your assistance, and with you always by my side, I need fear no fall!

[The report of the Mill-Owners' Association for the past year shows very careful and successful work.]

હોળીની એક રમતગમત.

સર જયોરજ—ચલાવ, ડીયર, ધીરે ધીરે પણ સંભાળથી ચલાવ !

મીસ મીલ ઓનરસ એસોસીએશન—જ્યાં સુધી તમે મારી મદદે અને હંમેશાં મારી બાજુમાં છેઓ, તયાં સુધી તો મને તુટી પડવાની કસી ધાસ્તીજ નથી !

[મીલ ઓનરસ એસોસીએશનનો ગયાં સાલનો રીપોરટ દેખાડે છે કે તે ઘણું સંભાળભરયું અને ફતેમંદ કામ કાજ બજાવે છે.]

EASTER HOLIDAYS ON THE HILL.—સીતલ ટેકરી પર ઇસ્તરના તેહેવાર.

Peelee.—Oh! My pony! 'Pon my word, a sorry beast! The lightest touch of the whip, and it stood stock still. I was four hours going up!

Meheri.—And mine too was avers to the whip, but in another way. He ran away with me, and it was as much as I could do to keep my seat and my terai. But I went up like lightning, and was so rudely shaken that I could not sit up for days!

પીલી–મરેરે મારૂં ઘોડૂં તો એવું અડીયલ મુવું'તું કે બોલયાની વાત નહી! મુવાંને જરા ચાબક મારયો કે અડીને બસ ઉભું રેહે ને ગમે તે કરો પણ એક દગલું આગળ કે પાછળ હઠે નહી! તેની મોહકાનમાં મને નરેલથી ઉપર આવતાં ખાસા ચાર કલાક થયા! મેહેરી–ને મારૂં ઘોડું તે વરી શું સજાતનું ફરજંન ઉતું જો તે નખોડનાં ગીયાંને મેં સેહેજ ચાબક લગારયો તેટલાં તો મુવાને ભુત ભરઈ ગીયો ને મને લેઈને ચારે પગે નાઠો, જેથી રખે માથા પરની "ટીરાઈ" ઉડી જાય ને રખે હું ગોસથોરડુ થઈ જાઉં તેની મને તો પેટમાં જબરી ફાર પડી! પણ હું તો નરેલથી વીજળીની ઝરપેજ ઉપર આવી, ને તે મોહકાનમાં કેટલા કેટલા દહારા સુધી મારાથી બસ બેસાયજ નહી!

AFTER A VISIT TO THE ART EXHIBITION.

Mr. Shendiarao—And did you see the water colours and oil paintings done by some of the fair sex?

Mrs. S.—Yes, and admired their skill. Some of the work was excellent, and did credit to the fair artists.

Mrs. S.—If done by their own hands! But it appeared to me that the teacher's brush was too much in evidence.

ચીત્રાચ્યા પ્રદરશનાંત જાઉન આલ્યાનંતર.

મી૦ શેંડીયારાવ–આણી કી તીએક બાયકાંચયા હાતાંત "વાટર કલર" વ "આઈલ પેનટીંગ" હોતે તે તુમી પાહીલે કાય?

મીસીસ શેંડીયા–હા પાહીલે, વ ચીતરનારીચી કળા પાહુન મી તર ખુશજ હોઉન ગેલ્યે. કીતી એક "વરક" તર ફારચ "એકસલંટ" હોતેં. "એંડ દીડ ક્રેડીટ ટુ ધી ફેર આરટીસ્તસ."

મી૦ શેંડીયા–હા, જર તે તયા લોકાચયા હાતચેંચ "વરક" અસેલતર! પણ મલા તર તયા લોકાંચયા "ટીચર" ચા "બ્રશ" ફાર "એવીડનસ" મધયેં દીસત હોતા!

A DISAPPOINTMENT.

Hind—4 Crores! A nice, fat surplus! But my burdens remain the same! No remission! None!

[At the Budget discussion in the Viceregal Council, almost all the non-official members complained of no remission of taxation being provided in the Budget, although the estimates showed a good surplus.]

એક નાઉમેદી.

હીંદ—ચાર કરોડ ફાજલ વધશે! ચાર કરોડ! અને તોપણ મારી પરના બોજા તો જેવા ને તેવાજ રેહેવાના! ને તેમાં એક ફુટી બદામ નોબી ઘટાડો નહી થવાનો! આઆઆહ!

[હીંદી બજેટમાં જોકે સારી ફાજલ રકમ વધવાનો અડસટો કરવામાં આવયો

THE JAMSHEDI NAOROZ.

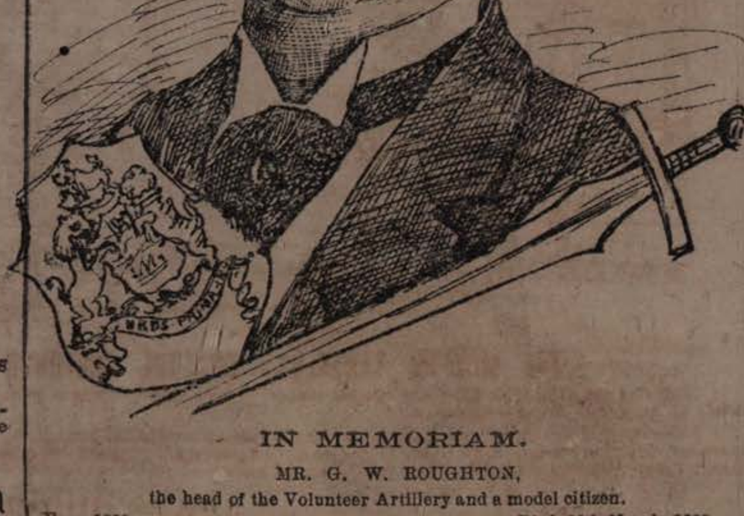

Hamajor! Jour de l'an. Good luck! Sound common sense! Confusion to all social, political and religions humbugs and turn-coats! May we turn over a new leaf, and the sea of oblivion receive all our silly fads!

[Mr. K. R. Kama exchanged greetings with a few Parsees on the Jamshedi Naoroz Festival day, the 21st March last.]

જમશેદી નવરોઝ.

હમાજોર! મુબારક આજનો દન! આપણું એકબાલ ખીલતું રેહેજો! સાદી સમજની વરૂધી થજો! ને સઘળા સંસારી, રાજદવારી અને ધરમી હંબગો તથા પવનપર પીઠ ફેરવનારા ભગુડીયાઓ ગભરાટમાં પડજો! આજના મુબારક દીવસથી નવો સફો ચાલુ થાઓ અને આપણાં સઘળાં બેવકુફીભરેલા વેહેંજાંઓ અંધકારના દરયાવમાં ડુબી જાઓ!

IN MEMORIAM.

MR. G. W. ROUGHTON,

the head of the Volunteer Artillery and a model citizen.

Born 1850. Died, 26th March, 1899

ભલાની ભલી યાદમાં.

મી० જી. ડબલ્યુ. રાઉટન,

THE MODERN TANTALUS: OR, THE GOVERNOR OF BOMBAY THIRSTING AND STARVING.

(Tantalus was a Phrygian King who was condemned to be plunged in water, with choice fruits hanging over him, without the power of reaching them to satisfy his hunger or thirst.—*Mythology*.)

[The Hon'ble Mr. Mehta indeed argued that inadequate treatment had been given to his province of Bombay. Now let me assure him that I have specially interested myself in the fate and fortunes of Bombay. I have been in frequent correspondence with its Governor, on the subject. I have been most anxious that financial justice should be tempered with some financial mercy.—*Lord Curzon's speech on the Indian Budget*.]

આ જમાનાનો તેનતેલસ;

અથવા, ગરીબ બીચારો મુંબઈનો ગવરનર ભુખે તરશે કેવો ટવલે છે!

[આનરેબલ મી૦ મેહતાએ ફરયાદ કરી છે કે તેમના મુંબઈ ઈલાકાને જેવા જોઈયે તેવાં નાણા સંબંધી આશ્રો આપવામાં આવયો નથી. હવે હું તેમને ખાતરી આપું છું કે, મુંબઈના નસીબ અને મુંબઈની સરજતના સંબંધમાં મેં ખાસ ભાગ લીધો છે. તે બાબતમાં હું તેના ગવરનર સાથ વારંવાર પત્ર વેહેવાર

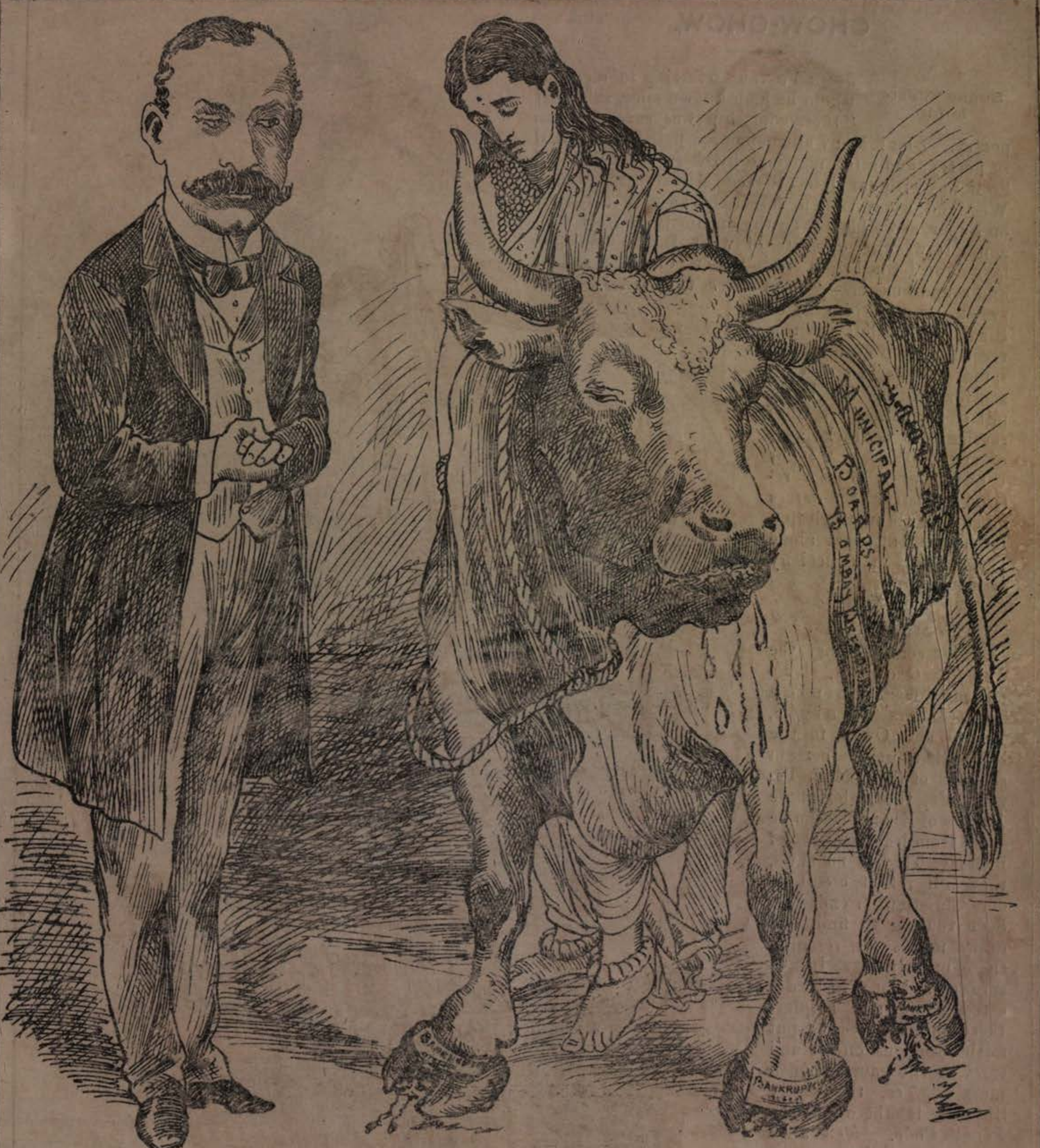

COOL AND REFRESHING.

[At a farewell dinner in honour of Mr. Chalmers, the Legal Member, and Sir James Westland, the Financial Member, on their retirement from office, H. E. the Viceroy enlogised their services in a very fulsome after-dinner speech.]

કેવું થંડું થંડું ! કેવું તાહાડક પમાડનારૂં ! કેવું દીલને ખુશ કરનારૂં !

[હીંદી સરકારના ધારાશાસ્ત્રી મી૦ ચામરસ અને ખજાનચી સર જેમસ વેસ્તલેંડ ઓધો છોડી ગયાથી તેમનાં માનમાં નામદાર વાઈસરાય લારડ કરઝને

THE FOOT AND MOUTH DISEASE.

S-ndh-rst—Ah! Affected with the prevailing malady, eh! Poor beast! No chance of getting any milk out of it!

[The majority of the Municipal Boards in the Bombay Presidency are in dire straits on account of heavy plague expenditure, and they are all crying for help from the Government.]

ઢોરોમાં ફાટી નીકળેલો પગનો અને મોહોડાંનો રોગ.

સેંડહર્સ્ટ—ગરીબ બીચારૂં જાનવર! એવી બીચારૂં રોગથી પીડાય છે કે? તયારે તો થઈ ચુકયું. એ હવે શું દુધ આપવાનું હતું! અને એની ઉપર દુધની આશા તે હવે શું રાખવાની!

[મરકીના ભારે ખરચને લીધે મુંબઈ ઈલાકાની ઘણીખરી મયુનીસીપલ બોરડો નાણા સંબંધી ભારે અગવડમાં આવી પડી છે, અને સરકાર પાસથી મદદ મેળવવાને તે આ સરવે બુમાબુમ પાડે છે.]

CHOW-CHOW.

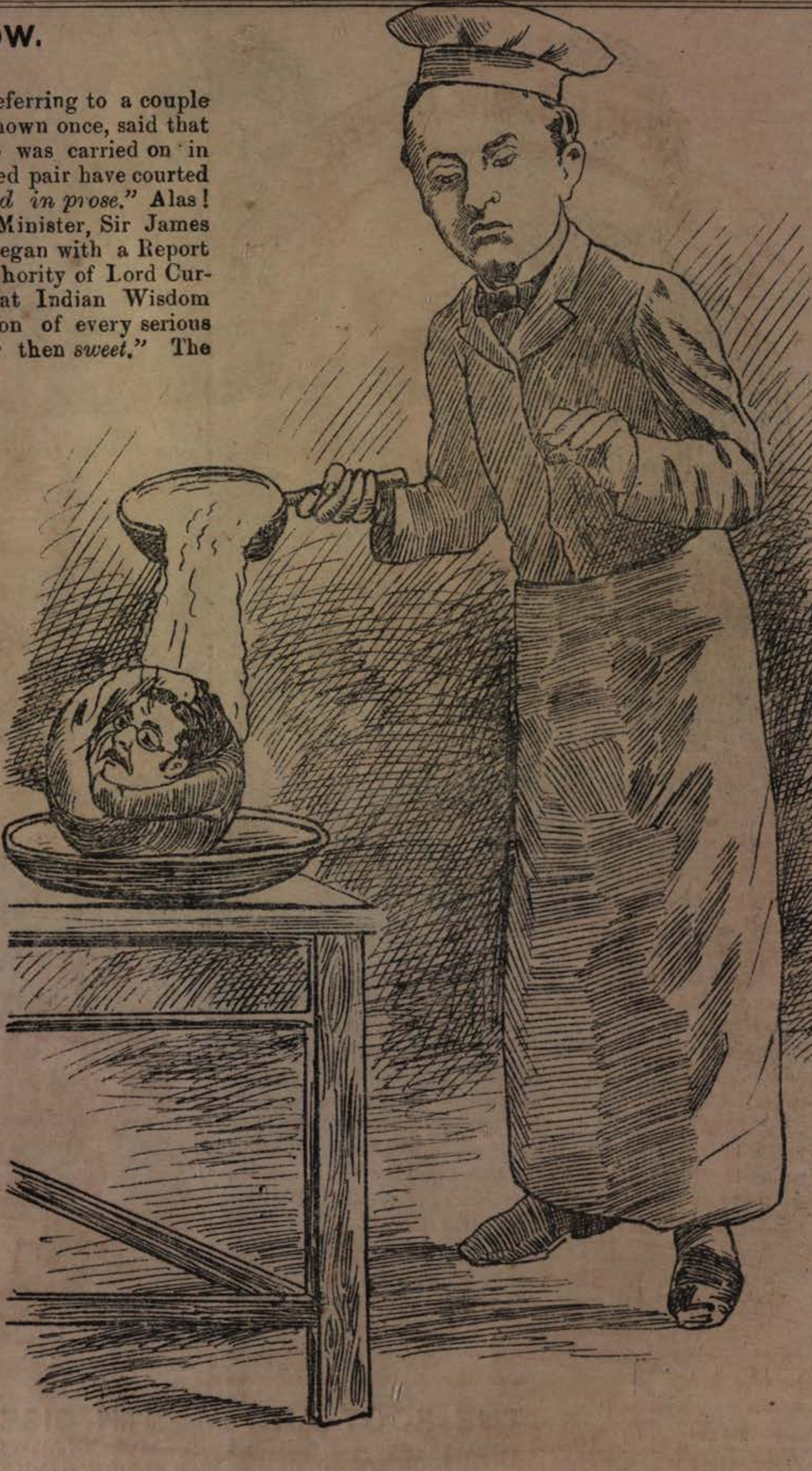
Sugar Westland.

JOHN FOSTER, referring to a couple whom he had known once, said that "their courtship was carried on in poetry. Alas! Many an enamoured pair have courted in poetry, and after marriage *lived in prose.*" Alas! So it was with our late Finance Minister, Sir James Westland, whose Indian career began with a Report on Sugar, as we have it on the authority of Lord Curzon. It was the opposite of what Indian Wisdom lays down for a bright termination of every serious and sound business—"First *bitter* then *sweet.*" The sweet sugar beginning of Sir J. W. has left a bitter record. Mr. *Punch* all the same thanks Lord Curzon for coating the bitter pill of Sir James' record of service with a thick layer of sugar—the last "sugar bounty" work of the retired Minister. Sir James must have been a glutton for sugar; but sugar alone never built up a healthy constitution.

* * *

The Murlis again.

OUR contemporary, the *Bombay Guardian*, has obtained legal opinion from Messrs. Craigie, Lynch and Owen to the effect that, under certain sections of the Indian Penal Code, the unfortunate *Murlis* of Khandoba can be saved from leading lives of ill-fame. This is no news, though it reflects credit on our Christian friends for endeavouring to find out every means for rescuing these unfortunates. It is to their glory that whilst Educated India sits helpless these soldiers of Christ put forth strenuous efforts and *work* in the cause of good morals. Yes, the safety life-belt is there in the Penal Code. *Men* are wanted to *cast* them among the struggling victims in the surging sea of evil custom and to save them from drowning. Mr. *Punch* would willingly wean some of the monied and educated classes from their burning thirst for politics, and lure them on occasionally into the peaceful field of philanthropic work where real fame awaits them.

"COATING THE PILL."

* * *

IN MEMORIAM.

A tribute.

JALANDHAR NATH pays the following touching tribute to the memory of his friend, the late Mr. Dost Mahomed Allana Munji, J. P.:—". . . . It is seldom, *Punchoba*, that I am thrown in the way of men moving in the world of commerce; but in my wanderings it was my good fortune to fall in with this house not very long since. I found it a well-knit house with the brothers trio strong in union. . . . . Poor Dost, he seemed every inch fashioned for *dosti*—good comradeship—so gentle, suave and helpful: as comely and winning in the exterior—as filial, warm and sound in the interior! . . . It is by stealing such priceless gems as these that the foul, invisible foe, now in our midst, seeks to commemorate his deadly work, the memory of which we would fain commit to oblivion. . . . Rest, Dost,—tender soul! May Peace be with thee!"

* * *

Lord Curzon incognito.

SIMANTINI.—"Father, the papers out here say, our new *Lat Saheb* has been going about the streets of Calcutta in disguise and learning many useful things quite new to him. But how did the papers manage to know all about it?"

BABA.—"*Beta*, did you not hear last night the *Kathekari's* musical recitation? He gave us such vivid accounts of all that was passing in *Kailas*—all about *Shiva* and *Parvati*, what they were about and what programme they were arranging? How did our *Kathekari Bawa* come to know all about it? Calcutta is much nearer!"

Simantini: "I grasp it now, father. By *inspiration*!"

* * *

THE CALIPH HARONN AL—RACHID OF CALCUTTA.

Open Sesame for Anglo-Indians: Sympathy.

THE English nursery rhyme runs:

" Hearts, like doors, can ope with ease
To very, very little keys;
And don't forget that two are these
'I thank you, sir,' and 'If you please.' "

The easiest of all hearts in the world to open are those of the people of Hindustan, and the tiny key that unlocks them is SYMPATHY. We are all apt to forget the nursery wisdom of our childhood when we grow to manhood, and our memory needs to be jogged.

THE KEY TO OPEN THE HEARTS OF INDIA.

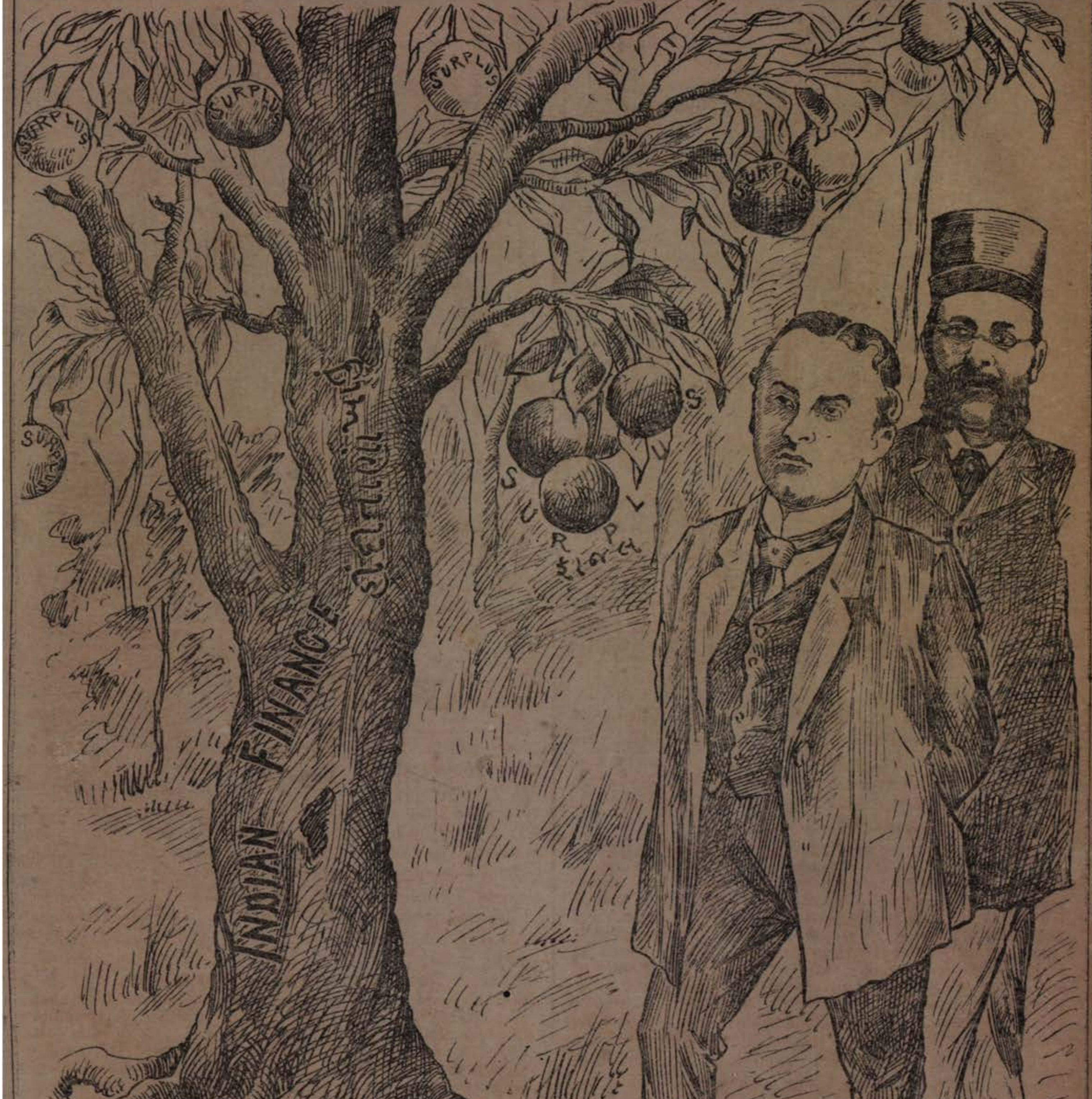
Mr. *Punch* is glad to find that with the advent of Lord Curzon and Bishop Weldon in India, the nursery wisdom has begun to be inculcated among the ruling race. The *Pioneer*, of a recent date, gives the following advice to *Saheb logues* for reaching the hearts and feelings of the subject race :

" Do not stand upon your dignity or be watchful for slights. You will never be thought the worse of if you use an *ap* instead of a *tum* ; or if you laugh freely ; or if you apologise for a mistake ; you will be none the worse, and others will be perhaps the better subjects of Her Majesty. Be careful in addressing a native gentleman to give him his full title and throw in a Sahib at the end. It is by ways such as these, and a genuine regard for prejudice and susceptibility, that you will win the affection of the people. Follow the golden rule of trusting the heart rather than the head in social intercourse. And above all things strive to remember how you, not so long ago, regarded the processes of correction which were said to be real kindness."

This is, indeed, good : it reminds Mr. *Punch* of the good old times when India had sympathetic generals and statesmen of the type of Major General Sir John Malcolm, G. C. B. Mr. *Punch* is tempted to quote only one passage on a kindred subject from the General's " Notes of Instructions to Assistants and Officers" acting under him :

" Men may dread, but can never love or regard, those who are continually humiliating them by the parade of superiority. I have recommended those foundations of manner, towards the Natives of India, upon which I feel my own to be grounded. I can recollect (and I do it with shame) the period when I thought I was very superior to those with whom my duty made me associate ; but as my knowledge of them, and of myself, improved, the distance between us gradually lessened. I have seen and heard much of our boasted advantages over them, but cannot think that, if all the ranks of the different communities of Europe and India are comparatively viewed, there is just ground for any very arrogant feeling on the part of the inhabitants of the former : nor can I join in that common-place opinion, which condemns in a sweeping way the Natives of this country as men, taking the best of them, not only unworthy of trust, and devoid of principle, but of too limited intelligence and reach of thought, to allow of Europeans, with large and liberal minds and education, having rational or satisfactory intercourse with them."

Time and again has Mr. *Punch* dilated upon the virtues of that charm or amulet, SYMPATHY—that *Open Sesame*, which unlocks the hearts of peoples. Lord Curzon possesses that amulet : will he share its virtues with every Anglo-Indian in harness, whether high or low placed, by distributing among them broadcast tracts and leaflets written on the lines of Malcolm's Instructions ?

DEAD SEA APPLES.

CURZON—Fine apples these. MEHTA.—Yes,—to all appearance, but I'm afraid they are rotten at the core!

[" Any attempt to moralize on the nucertain and deceptive character of the present smiling appearance of Indian finance—like unto Dead Sea apples, goodly to look at but not quite sound at the core—would be drowned in the general chorus of congratulations."—*The Hon'ble Mr. Pherozeshah Merwanjee Mehta on the Indian Budget.*]

સોભન સાભનનાં સફરચન.

કરઝન—આએ સફરચન ઘણાં મજેહનાં છે. મેહેતા—હા, દેખાવમાં તો તેવાં લાગે છે. પણ અંદરથી તો બધાં કોહેલાં સડેલાંજ હશે!

["હીંદી સરકારનાં મેહેસુલની હમણાં જણાતી ખુશહાલી ભરેલી સ્થીતી,—"ડેડ સીમાં ઉગતાં સફરચનો" જેમ બાહેરથી સોહામણાં પણ અંદરખાનેથી સડેલાં હોય

THE EMPTY BAG.

Miss Bombay—So, my lord, this is all I'm going to receive at your hands just now! Well, I'm thankful, even for this, but I hope next time you'll fill it up for me, not with mere words, for words, you see, don't swell it, but with jingling, solid silver. And then I shall double my thanks.

["The Hon'ble Mr. Mehta indeed argued that inadequate treatment had been given to his province of Bombay. Now let me assure him that I have specially interested myself in the fate and fortunes of Bombay."—*Lord Curzon on the Indian Budget.*]

ખાલી કોઠલી.

બાઈ મુંબાઈ—ફકત તયારે હાલ તુરત તો મને આએ ખાલી કોઠલી ઉપરજ શુગરાના કરવાના છે, મારા લોરડ! વારૂં સાહેબ, જેમ તમારી

AN EPISODE OF A BRUTE.

Her husband has gone galloping up the Hill, like the selfish brute that he is, leaving Ali, mounted on a vicious brute, in charge of the ghorawalla who is another brute. He escorts the lady for a mile or so and then cuts away by a short cut. And between them all, poor Ali is in desperate straits.

એક હેવાનની કાહાંની.

અલીનો અલો ઘોડો કુદાવતો ટેકરી ઉપર ચડેરી ગયો છે અને અલીને બાપડીને એક હજાર ને એક ખોડથી ભરપુર ઓલીયલ હેવાન ઉપર પોતાનું ફોડી લેવાને છોડી ગયો છે. પણ તેણીની ખીદમતમાં ઘોડાવાળાને સોંપયો છે, જે વળી જાતે અને દેખાવે જોકે હેવાન નથી તો અક્કલે અને રીતભાતે તો તેવોજ છે. પણ ઘોડાવાળાને ટુકી ગધેરે નીકળી જવાની ટેવ પડેલી હોવાથી, તેણે એકાદ માઈલ સુધી ઘોડાને ડચકારીને, તથા લગામ પોતાના હાથમાં ધરીને ચલાવ્યો. પણ પાછે. ટુકી ગધેર આવતાં તે વાટે વળી ગયો. આથી થયું એમ કે એક લંબકરણ અલો, બીજો હેવાન ઘોડાવાળો અને ત્રીજું ઢોર આ ઘોડું, તે વચે ગરીબ બાપડી અલી રવડી મુઇ.

THE BUTTERFLIES.

[Professor Muller and Mr. Ibrahim Rahimtullah were candidates for the office of President of the Municipal Corporation, but the former has withdrawn from the contest, leaving Mr Ibrahim alone in the field.]

ચેરાગ પર આશક પતંગીય.

[મયુનીસીપલ કોરપોરેશના પ્રમુખપદ માટે પ્રોફેસર મુલર અને મી૦ ઇબ્રાહીમ રહીમતુલ્લા ઉમેદવાર હતા, પણ પ્રોફેસર મુલરે હરીફાઇમાંથી નીકળી જઇને મી૦ ઇબ્રાહીમ માટે મેદાન ખોલ્લું રાખ્યું છે.]

CAUGHT!

[At the debate on the Indian Budget, the Hon'ble Mr. Pherozeshah Merwanjee Mehta fully exposed the financial injustice done to the Bombay Presidency by the Government of India, and appealed to the Government. "That wisdom, and justice and liberality all require that the overflowing Imperial Exchequer should set up the Province on its legs again, firstly, by taking up all direct plague expenditure; secondly, by making grants sufficient to restore to their normal health the departments that have been starved so long and have grown so loan; and, thirdly, to start the province with the minimum working balance of 20 lakhs."]

પકડાયો !

[હીંદી સરકારની આવક જાવકના અડસટા ઉપરની તકરાર વેળાએ આનરેબલ મીં૰ ફીરોઝશાહ મેહેતાએ મુંબઈ ઈલાકાને હીંદી સરકારે કરેલો ગેરઈનસાફ સંપુરણ રીતે ઉઘાડો પાડયો હતો, અને હીંદી સરકારને વીનંતી કરી જણાવયું હતું કે, શેહેનશાહી તીજોરીમાં નાણાંની રેલછેલ ચાલતી હોવાથી મુંબઈ ઈલાકાને પાછું ટટાર કરવામાં મદદ આપવાનું કામ ડહાપણ, ઈનસાફ અને ઉદારતા ના નીયમે તપાસતાં ઘણી જરૂરનું છે, તે કારણે મરકીનો સઘળો ખરચ વડી સરકારે માથે લેવો અને મુંબઈ ઈલાકાનાં જે સર તેમને પાછાં તનદરોસ્ત થવાને બને એટલી રકમ આપવી, અને મુંબઈ સરકારની તીજોરીમાં

THE PARSEE RELIEF FUND.

JARI—Oh, the anxious days we have had to pass thro'! But it's all right. My poor cousin has recovered, thanks to the Parsi Plague Hospital.

JEHANGIR—Mere thanks won't do. You must show you're grateful in some more substantial form.

JARI—Oh, yes, we'll send round sweets and things to our nearest and dearest. A few rupees.

JEHANGIR—Send them where they are wanted, to the Relief Fund. You see what good work they are doing with it. For one, your cousin is saved, and you mustn't let the Fund starve. Feed *that*, for the sake of your nearest and dearest.

પારસી સંકટ નીવારણ ફંડ.

[વધુ માટે જુવો પાનુ ૨૨ મું]

A Pun out of season.—Diner: "Everything comes to him that *waits*, Robert."—Robert: "Yessir. Even a shillin', sir, occasional!"

A BONE OF CONTENTION

[Mr. A. F. Unwala, Mr. Kalabhai Lalloobhai, Professor Muller and Dr. Cowasjee Hormusjee have come out as candidates for the vacancy caused in the Standing Committee by the death of Mr. G. W. Roughton.]

એક હાડકાં પર ચાર કુત્રા.

[મી૦ જી ડબ્લ્યુ રાઉટનનાં મરણથી સ્તેનડીંગ કમીટીમાં ખાલી પડેલી જગા માટે મી૦ અરદેશર ફરામજી ઉનવાળા, મી૦ કાળાભાઈ લલ્લુભાઇ, પ્રોફેસર મુલર, અને ડાકટર કાવસજી હોરમજીએ ઉમેદવારી કરી છે.]

OH! PITY THE SORROWS, &c.

Poor chap! He tried hard but couldn't run away! And now he has to carry the Father on his back!

[The High Court of Bombay has finally decided that the Bombay Municipality can levy a tax on bicycles.]

અરે! ગરીબ બીચારાપર દયા કરો!

ગરીબ બીચારો! તેણે નાહાસી જવાની તો ઘણી ઘણી વેતરણ કીધી, પણ કાંઇજ વળયું નહીં! અને હવે શેહેરી બાવાને પોતાની પીઠ પર બેસાડીને તેને ફેરવવા પડે છે!

[મુંબઈની હાઈ કોરટે સેવટને ચુકાદો આપયો છે કે બાઈસીકલ ઉપર કર નાખવાનો મુંબઈની મ્યુનીસીપાલીટીને કાયદા પ્રમાણે સંપુરણ હક છે.]

THE BUSY BEE-BEE.

[The report of the Bombay Anjuman-i Islam school, read at the opening of the Karimia Library the other day, showed that the school is making good progress.]

મધમાખ જેવી ઉમંગી ઉદયોગી બીબી.

[મુંબઈની અનજુમને ઈસલામની નીશાળના થયલા વારસીક ઈનામના મેળાવડા વેળા વાંચવામાં આવેલા રીપોરટ ઉપરથી દીસે છે કે, ઈસલામી કોમ વચ્ચે ઉંચી કેળવણી ફેલાવવાનું કામ તે ફતેહમંદ રીતે આગળ વધારતી જાય છે.]

WHAT THE PUNCH PUBLIC OPINION SAYS.

Mr. Punch.—You've done what's right, my dear, by shutting up the foul tongue of slander and calumny, before it can do any harm!

[The Calcutta and Bombay Standing Congress Committees have disapproved of the pernicious and ridiculous views expressed by the editor of the Poona *Kál.* (a delegate from Poona at the last Congress and a member of the Poona Standing Congress Committee,) about the Jubilee night murders.]

પંચ પ્રજામત શું કહે છે.

મી૦ પંચ—શાબાશ! કેવી તેં ઝડફ ને ચડપ વાપરી દેખાડી હું. ડીયર! ગંધ મારતી નીંદક જીભલીઓ તારી સામે પોતાની ગંધાતી થુક ઉડારે તે આગમજ કેવી તેં તડાકામાં તેને બંધ કરી નાખો! શાબાશ, મારી વાહાલી પુત્રી, શાબાશ તને!

[પુણાના કાલ પત્રનો અધીપતી,, જે ગઈ કાનગ્રેસમાં પુણા તરફના પ્રતીનીધી તરીકે ગયો હતો અને જે પુણાની સ્ટેનડીંગ કાનગ્રેસ કમીટીનો સભાસદ છે, તેણે ડાયમંડ જુબીલીની રાતે થયલાં ખુનોના સંબંધમાં જાહેર કરેલા નુકસાનકારક અને હસી કહાડવા જેવા વીચારોને કલકતા તથા મુંબઈની સ્ટેનડીંગ કાનગ્રેસ કમીટીઓએ વખોડી કહાડયા છે.]

THE WANING MOON

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

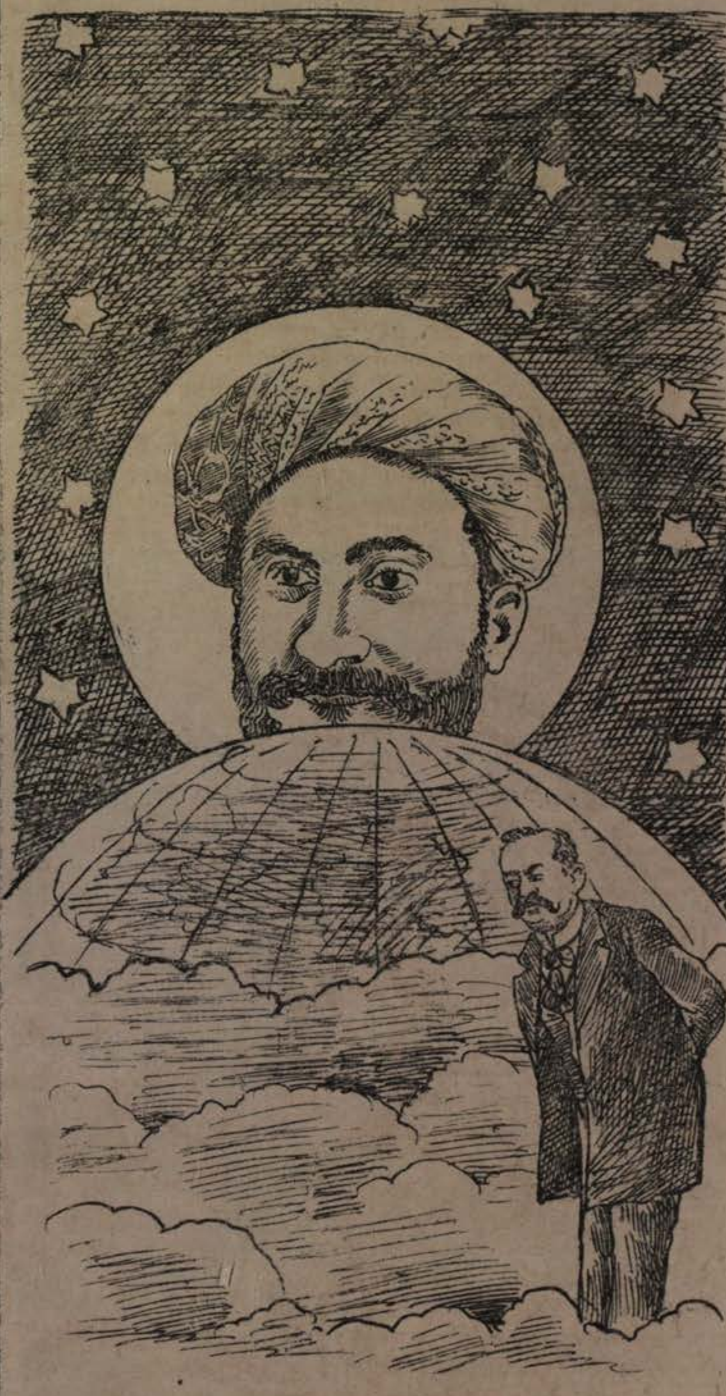
Monday, 10th April.—We met today for the last time under the presidency of our able chief of the last twelvemonth, Dr. Bhal-Chandra. This brilliant moon of the Corporation, after having led us safely through the mazes of the Municipal Hall so long, began to wane (for a time comes for even the moon to wane), and before we could quite realise how we should feel without a guiding light, Leo very considerately set up another beacon for us, equally lustrous, clear, and safe.

Sir George bowed to the rising moon, and asked us to join in the worship. We wanted no second invitation, and one and all, we began to hymn the praises of Mr. Ibra-*him* Ra-*him*-toola, (Him-that-for-a-year-we-must-obey) feeling sure that, as he had done so well before, he would do better in the future. Only seven years' experience of him, and he seemed as endeared to us as though we had known him for seventy.

We did not, however, allow ourselves to be so dazzled by the new luminary as to lose sight of the old, and we bowed in that direction too, drawn by the attractive virtues of the retiring chief—firm but not obstinate, courteous but not weak, the very personification, as Leo gracefully put it, of dignity and amiability.

After the chiefs had exchanged places, and the new one had promised to do his best, and the old one had thanked us for thanking him, we proceeded to business. *Such* business!

Sadly and steadily swells our death-roll. Only look back to the last few months, and what painful gaps appear on the canvas of time! Dr. Bahadurji, Sir Jamsetji, Mr. Lingu. Before these, Javerilal, Bomaster, Dharamsi. And now, G. W. Roughton, and Dost Mahomed Allana. The latter only 11 months with us; time too short even for earthly friendship which is notoriously fleeting, and yet long

THE RISING MOON.

enough to show that a promising career has been abruptly cut off. The former our colleague for years,

who had proved his sterling worth over and over again as member and as president; firm, fearless, and independent; careful of our finances and mindful of our best interests; one, with whom it was always a pleasure to work, and whose zeal and public spirit, even when you differed from him, it was impossible not to recognise and admire. We missed his genial presence, even as the city must miss it in whose public life he filled a large and honourable place.

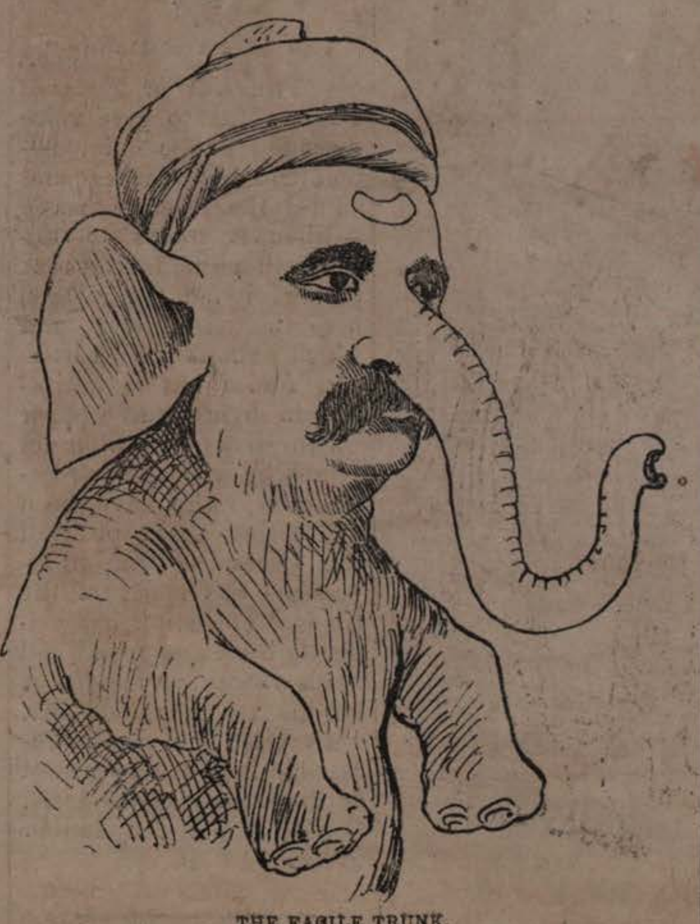
CHOW-CHOW.

The Dadabhai Naoroji Building for the Poor Boys' Seminary.

JALANDHAR NATH gossips:—Yes, it is awfully dull and so it must be as long as "pestilence hangs in the air." There was a break in the gloom, however, last Tuesday. The question of thepoet,

Who "can look into the seeds of time
And say which grain will grow and which will not?"

glanced through my mind as my pleasant long rambles through Hindu health camps, all looking for once lively with a brave show of *goodis* on poles, brought me at last to the gay *mandap* in Chikhalwadi on the auspicious morning of Goodi Padwa—the New Year's Day. I found those present actively preparing for laying the foundation stone of an unpretentious little building for the children of the poor. "Chikhalwadi," the muddy district, was evidently looking up; but of all the pleasant residences and houses of industries that have sprung up and now cover the ancient swamp and *chikhal* of Tardeo, the great feature to my mind was that small temple they were dedicating to Saraswati that morning through the timely beneficence of Mr. Damodhardas Goverdhandas Sukhadwalla. The idea that first took birth in the mind of Professor Narayan Welinkar, and which he for years had been developing and nourishing with the active help of resourceful men like Messrs H. S. Dikshit, S. D. Khote, D. G. Padhye and others, was at last in shape, moulded and planted firmly. The Poor Boys' Seminary was going to be permanently housed at last. The housing of an institution is everywhere the best part of the initial success; but in India it is more than that. Many an institution in this country is born, grows and perhaps dies without ever finding shelter in a house of its own. We are, perhaps, not much to be blamed for this. It is heredity. In the evolution of the Aryan, brick or stone never gave an impetus to the civilization of the race, as

THE FAGILE TRUNK.

SARASWATI'S WARDS.

it did, for instance, to the Semitic people at the outset. The Aryan, once out of Aryavarta, took to brick and stone slowly and timidly, and in course of time—with iron to help him—he is now playing the giant and changing the face of the earth. The Aryan in Aryavarta is wearing off his apathy towards brick and stone, and—and there is perhaps hope for him yet.

***

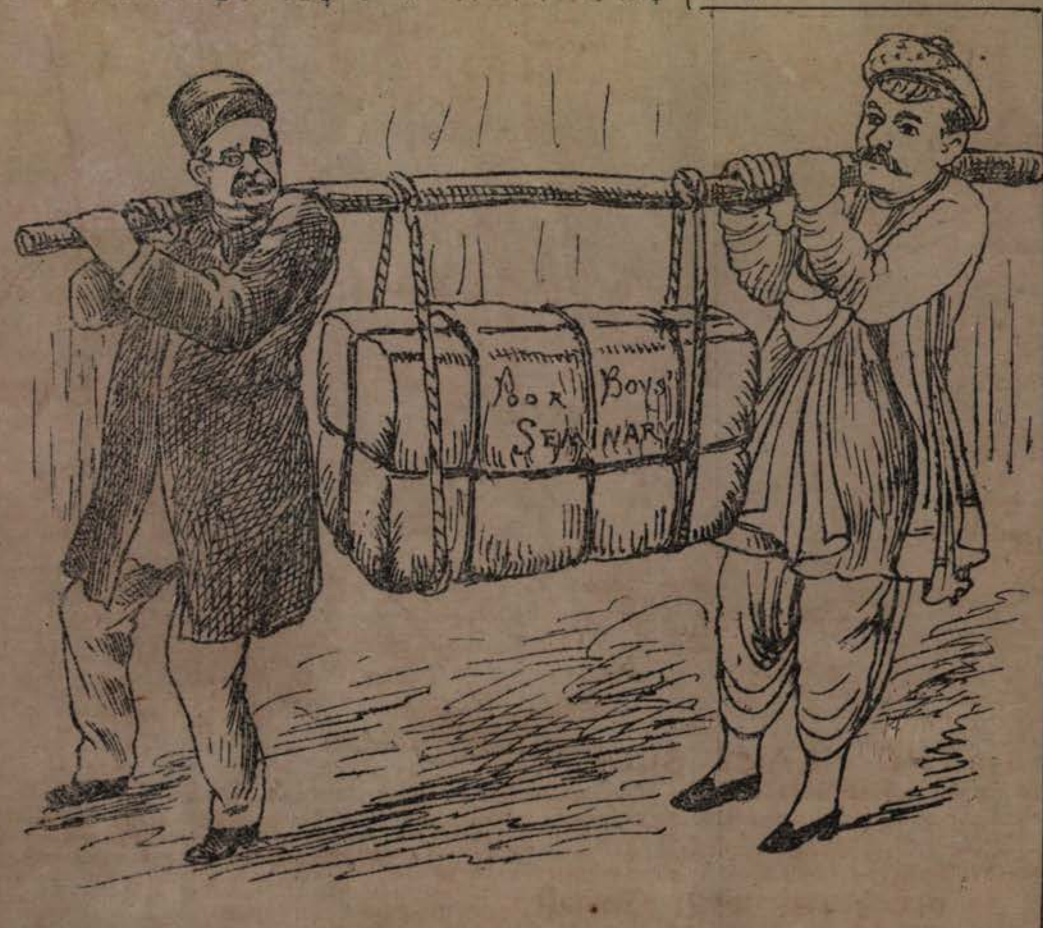
BUT I am digressing (continues friend J. N.). The Honb'le Dr. Bhalchandra, "the bearer on the brow of the smiling moon," was present, and as Mr. Padhye properly remarked, his presence was a good augury: for somehow, *Punchoba*, the Hon'ble Member has the *bon homie* to place at ease the most backward and timid, to encourage the dejected, and to infuse enthusiasm into pessimists of the sombrest hue. As the facetious Mr. Padhye observed, the worthy Doctor was, like an elephant's helpful trunk,—picking up the tiniest needle which nimble fingers deftly ply as well as lifting up the heaviest anvil for the Legislative workshop—ever ready to grace with his genial presence the grandest as well as the humblest function where public good was to be compassed.

***

THE simple ceremony of placing the corner stone over, the Rev. Mr. Sumantrao Karmarkar gave a pertinent speechlet to the little ones in the *mandap*, in the course of which he recounted the good luck that once befel a similar primary school in America, where the donor's gift of a piece of land for a seminary disclosed a coal mine under its placid surface and soon turned the fortunes of the institution which now instructs over three thousand where the founder first meant only three hundred ragged children! A huge block of coal from the liberal mine now stands before the great building as a monument of this good luck. The chairman, Dr. Bhal, in his silvery speech scattering wholesome praise all round, heartily wished for a similar good luck in some shape for this school. Some exclaimed: "A gold mine!" Then arose before me the vision of an Eldorado—not black coal in the bowels of Chikhalwadi; but the flowering cotton, snowy white, that has enriched Mumbapuri beyond anything else! "This Eldorado in Bombay needs exploiting," I said, "and there are some able and adventurous souls connected with the school, and no less linked with cotton, who are every way fit for this exploitation if they would only set to, and then the monument of a mammoth bale of cotton cut in marble to commemorate the event!"

***

BY the by, *Punchoba*, (asks J. N.,) isn't it a pleasant surprise to find a Hindu donor in a humble way perpetuating the name of a Parsi—and that Parsi the G. O. M of India, who in his character as a patriot is a fusion of the best in all the Indian nationalities? Again, what more fit than to see Poor Boys housed in a Building bearing the honoured name of Mr. Dadabhai Naoroji, who has been singing the melancholy song of Indian Poverty all his years?

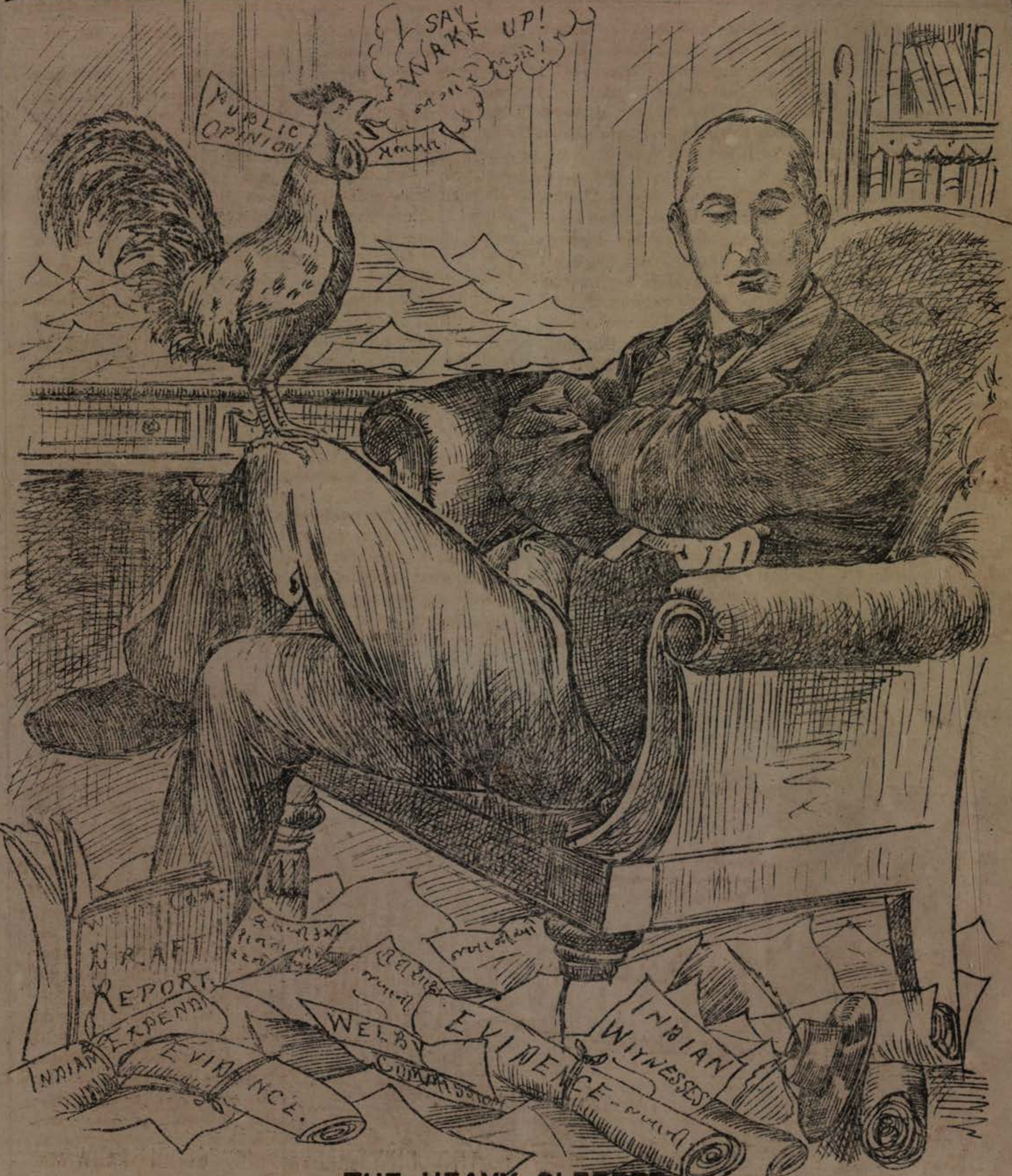

THE EXPLOITATION.

***

The "Kal of Poona."

THE *Kál* or *Times of Poona* fails to give voice to sound public opinion—opinion that teaches and edifies the illiterate massse—when it stoops to humour that small class that gathers round the gutters, here as elsewhere, and which knows no better. Mr. *Punch* has no hesitation in saying that a paper which shows an atom of sympathy with the murderous crew, who have been distracting the capital of the Deccan so long, ill represents the spirit of the times. The editor has evidently been hypnotised, and needs a soothing treatment for his recovery, and Mr. *Punch* is glad he is receiving it in right earnest at the hands of the I. N. Congress and the Indian Press.

THE HEAVY SLEEPER.

Any amount of cock-crowing—in the very ears of the sleeper—proves unavailing ! He simply won't wake up !

[The delay caused by Lord Welby, the President of the Royal Commission on Indian Expenditure, in issuing his draft report to the members of the Commission has now become a public scandal. The London correspondent of the *Madras Standard* srys that if Lord Welby's draft report is not in the hands of the members of the Commission very soon after the Easter holidays, some of the members intend calling the Commission together on their own responsibility, and urging Lord Welby to resign the Chairmanship to Mr. Leonard Courtney, M. P., or some other of its neutral and non-official members.]

ભર ઉંઘમાં પડેલો ઉંઘનસી.

ઉંઘનસી ભાઈનાં ખુદ કાનમાં મરઘો કુકરે કુઉઉક કરે છે, તોબી કાંઈ વળતું નથી ! એ ઉંઘનસી ભાઈ તો પોતાની ઉંઘ પખોડીને ઉઠવાનું માગતા દીસતા નથી !

[હીંદી સરકારના ખરચની તપાસ માટે નેમવામાં આવેલાં પાદશાહી કમીશનના વડા લોરડ વેલબીએ પોતાના ભાઈબંધ સભાસદોની આગળ કાચો ખરડો રજુ કરવાના સંબંધમાં જે ઢીલ કરી છે, તે જાહેર નાલેશી સરખી થઈ પડી છે. મદરાસ સ્ટેનદરડનો લનડનનો ખબરપત્રી જણાવે છે કે, ઈસ્તરના તેહેવાર પુરા થયા પછી ઉતાવળી જો કમીશનના હાથમાં રીપોર્ટ મેલવામાં નહીં આવશે તો, કેટલાક સભાસદોનો વીચાર એવો છે કે તેઓએ પોતાને જોખમે કમીશન ભેગું કરવું, અને લોરડ વેલ્બીને આગ્રહ કરવો કે તેણે પ્રમુખ દાખલનો પોતાનો હોદો મી૦ લીઓનારડ કરતનીને અથવા બીજા કોઈ અલગ અને અમલદાર વરગના નહીં એવા ગ્રહસ્થને સોંપવો.—

THE DHWAJAROPAN OR GOODI PADWA.

THE DAKSHINI HINDU NEW YEAR: SHAKA 1821,
VIKARINAM SAMVATSARA: 11TH APRIL 1899.

HIND—"Keep me as the apple of thine eye, hide me under the shadow of thy wings."

ધ્વજારોપન અથવા ગુદી પડવો.

દક્ષણી હીંદુઓનું નવું વરસ: શાકે ૧૮૨૧ વીકારીનામ સવંતસરે:
તા૦ ૧૧ મી એપ્રીલ ૧૮૯૯.

હીંદ—"તારી આખની કીકીમાં મને સમાવી લે, તારી ઉફાલી પુંખોમાં મને આશરો દે!

THE YEARLY CRY.

Civic Father.—Look here, you young rascal, now that the hot weather is coming on, don't you go and play ducks and drakes with the people's water pipes. Give them plenty of it at full pressure, or—or—they'll come down heavily upon me! And make it hot for you too!

B. W. W.—What! Give them water at full pressure? And where will be the pleasure of it to me? Ha! Ha! You're a cool one, but no amount of pressure will make me carry out your idea, press me as you like.!

દર વરસનો રૂદનપાટલો.

શેહેરીબાવા—જોરે એઈ પાણીવાલા કંગાલ, આએ ઉકળાટના દહાડા શરૂ થઈ ચુકાચ, ને તું તારી કંઈ મોહકાન વાલીને લોકોના જીવ બીવ નકામા ઉકળાવતો બુરલાવતો ના હું! જોજે તે લોકના નલ-ી સાથે કંઈ એરં ભેરાં કહારતો ના. ણ ધુમધોકાર પાણી છોડી મુકજે, નહી તો-નહી તો-તારી મોહકાનમાં મારૂ માથું તાણા તપલાથી ટીપાઈ જશે! ને વરી તારી પરબી કંઈ થોરો ધુજારો ને ધરાખો નહી થશે હું!

મુંબઈનો પાણીવાળો—ઓહો! કાકા, તમેબી શું મજેહની થંડી આઈસ જેવી વાત લાયચ! લે.કોને હું ધુમધોકાર પાણી આપું! હેહેહેહેહેહે! ને પછી હું કાંહ જાઉં? નહી બાવા મારા, નહી. એમ બેમ કંઈ આપરાથી થસે બસે નહી! તમારે ગમે તેટલા બુમ બરાડા પાડોની, ને તમારે જોઈયે તેટલો મારીપર ઈસકોરૂ ચલાવોની! પણ આપરે તો જે છેઈએ તેજ રેહેવાના, ને આપરાં લખણ જે છે તેજ દેખાડવાના ને ફર દેખાડવાના!

THE MISERIES OF PLAGUE.

Peroja—But why a new house, Pesi? Sure, the present one is large enough. *Pesi*—Not half so large, now that there's an addition to the family.
Peroja—Ah! Another olive branch? So glad, to hear it. Let me see. The thirteenth, isn't it? A spreading tree.
Pesi—It isn't that. It's my three sons-in-law with their wives and children coming to stay with me. The plague has thrown them out of employment, you see and it's always the daughters' father that's bound to take care of their belongings in such cases!

મરકીની મોહકાનો.

પીરોજા—ઓવાય, પેસી, તું નવું ઘેર સાનું લેવા નીકરયોચ? હમણાનું છે તેને સું ધાર આવીચ જે વરી ખાલી કરવા માગેચ? પેસી—પણ તેમાં સમાસ થતો નહીંની. કુટુંબ કબ્બોલો. પણ વધયો જાયચ, પછી સું કરૂં. પીરોજા—અહં! વરી તારી બઈરી વીઆયલી છે સું! સુગરાના, સુગરાના. તારે આએ કેતરમું બારમું કેતર શું થયું? પેસી—નહીરે, વરી છોકરાં સાના જોઈએ જે. એ તો મારા ત્રણે જમાઈઓ પોતાની બઈરી છોકરાં સાથે મારે ઘેર આવીને રેહવાના છે તેથી નવું ઘેર લેવું પરેચ. મરકીની મોહકાનમાં તે લોકને ચાકરી પરથી પેંઠા મળયોચ તેથી બધી રાણ પથરાઓ આવીને મારે માથે પરીચ! ને આજ કાલની રીત પ્રમાણે તો દીકરીનાં બાપે [illegible] જમણો માથે લેવોજ જોઈયે કેની! પછી શું કરૂં, નવું ઘેર લેઉં નહી તો જાઉં કાંહ?

CONSOLING THE DISCONSOLATE!

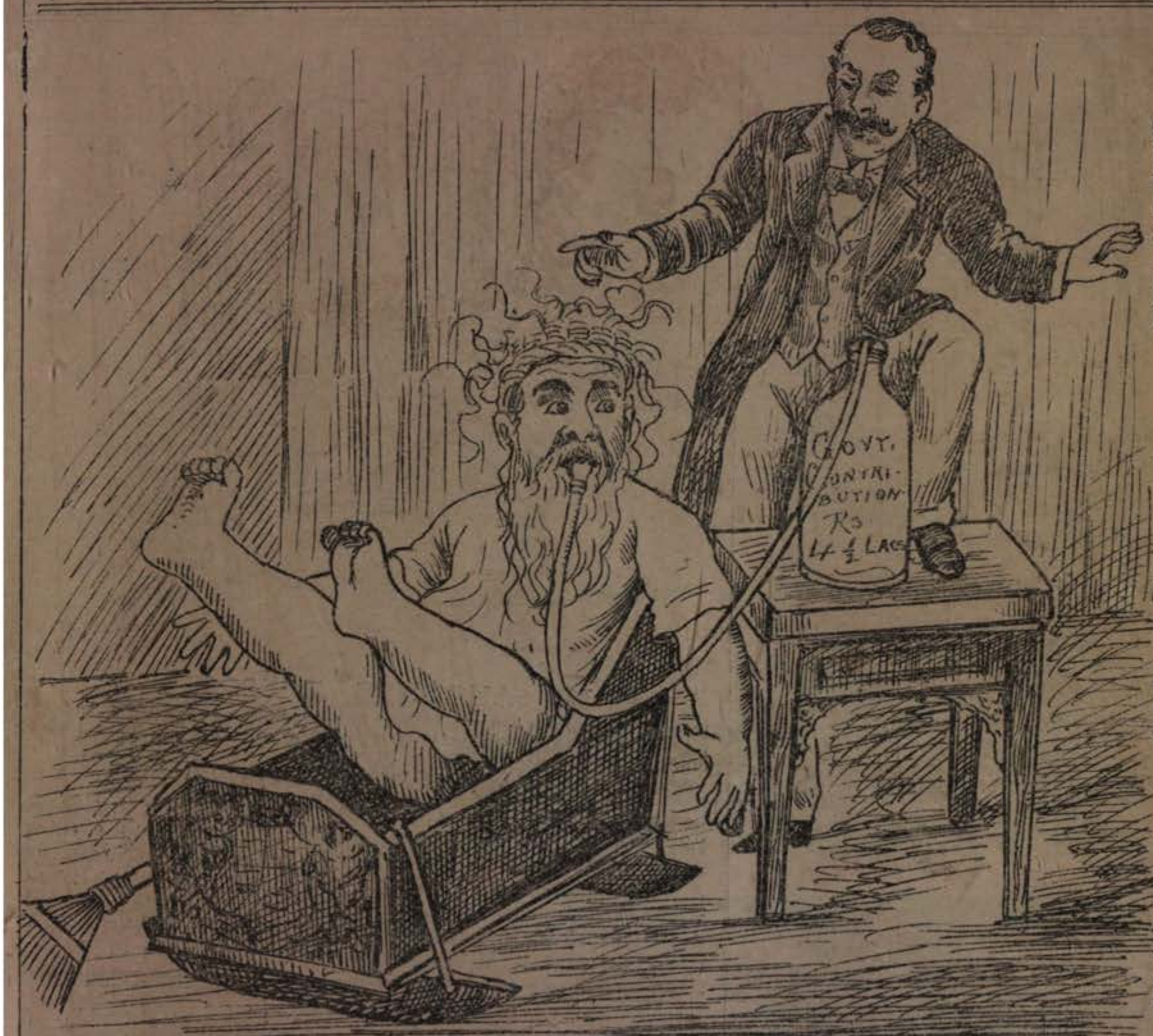
"Don't be afraid, my dear! I know You've suffered long and patiently! But everything will be all right in the end, and you'll be yourself again!"

[H. E. Lord Sandhurst while on his way to Mahableshwar stopped at Poona on Monday last, and spoke words of consolation and encouragement to the Plague Volunteers, assuring them that the Poona Municipality, which has suffered long and patiently the heavy burdens of plague expenditure, will receive substantial aid from the Government.]

દલગીરીમાં ડુબેલીને દીલાસાના બે શબ્દો.

"બીહ ના, મારી પ્રીય પુત્રી, બીહ ના! હું સારી પેઠે જાણું છું કે લાંબો વખત થયો તેં ઘણું ઘણું દુખ સબુરીથી સહન કરયું છે! પણ હવે એ દુખના દહાડા વહી જઈ સુખ ને સંતોષ તું જોવા પામશે, અને તું આગળ જેવી હતી તેવીજ પાછી હસ્તી રમતી થશે.

[નામદાર ગવરનર લારડ સેનડહરસ્તે મહાબલેશવર જતાં મારગમાં પુણા ખાતે થોભી તયાંના મરકી દાબી દેવાના કામ ઉપર વળગેલા વાલનટીયરોને દીલાસાના તથા ઉતેજન આપનારા શબદો કહયા હતા, અને તેમને ખાતરી આપી હતી કે પુણા મયુનીસીપાલીટીએ મરકીને લગતા ખરચના સંબંધમાં જે ભારી બોજા સબુરો સાથે માથે લીધા છે, તેમાં સંગીન પ્રકારનો હીસ્સો સરકાર આપશે.]

THE FEEDING BOTTLE FOR THE CIVIC BABY.

"Go on my dear, you've been put on short commons long enough, but here's some fresh milk from the Government Dairy, just to invigorate you in these plaguy days!"

[The Bombay Government has paid the Bombay Municipality a further sum of four-and a half lacs of rupees for expenditure in connection with plague.]

શેહેરી બુચા માટે દુધની બાટલી.

" લે બાપુ, લે આ ! તેં બહુ દીવસ સુકાં પાકાં ઉપર કાઢયા છે, પણ હવે લે આ તાજુંં દુધ ! તે સરકારી " ડેરી " માંનું સરકારની દુધાળી ગાયનું છે. તેપીધાથી આ મરકીના દીવસોમાં તારા જીવને ઠીક કરાર થશે, ને તને સારી શકતી આવશે ! "

[મરકીને લગતા ખરચના સંબંધમાં મુંબઈ સરકારે મુંબઈની મયુનીસીપાલીટીને બીજા સાડાંચાર લાખ રૂપયા આપયા છે.]

"What's the matter with Jack's new horse? He won't start."—"Don't know; but they say he's been an omnibus. Perhap he's waiting for the bell!"

THE LUCKY DOG.

[Professor Muller has been elected a member of the Standing Committee in the place of the late Mr. G. W. Roughton, he having secured 20 votes, while his rivals Dr. Cowasjee Hormusjee and Mr. Ardeshir Framjee Unwalla received only 17 and 12 votes respectively; Mr. Kalabhai Lalloobhai having retired from the contest at the eleventh hour.]

કેવો ભાગ્યશાળી કુત્રો !

[મરહુમ મી૰ રાઉટનની જગાએ પ્રોફેસર મુલરને સ્ટેનડીંગ કમીટીના એક સભાસદ તરીકે ચુંટી કાહડવામાં આવયો છે. તેને વીસ મત મળયાં હતાં તયારે તેના હરીફો મધેથી ડાકટર કાવસજી હોરમજીને ૧૭ અને મી૰ ઉનવાળાને ૧૨ મત મળયાં હતાં, તથા મી૰ કાળાભાઈ લલુભાઈ છેલ્લી ઘડીએ ખસી ગયા હતા.]

A VERY GREASY POLE. (*With apologies.*)

["To treat plague expenditure as anything but Imperial would be both a hardship and an injustice. It has been regulated by Imperial considerations, has been incurred under Imperial directions, and has been disbursed under imperial agency. * * * * The only just course under such circumstances is to treat the calamity as a visitation of Providence, for which no part of the country should be made to suffer by itself, and to regard all plague expenditure as a joint liability on the general revenues."—*The Hon. Mr. Pherozeshah M. Mehta on the Indian Budget*]

એક ઘણોજ ચીકનો ને ચરબીથી ભરપુર "પોલ"

ગરીબ બીચારો ઉંદર! "પોલ" ને કોત્રી ખાવાના કેવા પછાડા પર પછાડા મારે છે!

[મરકીના ખરચને શેહેનશાહી ખરચ તરીકે લેખવામાં નહી આવયો તો તે ... કરવા જેવું થશે. તેને લગતી ગોઠવણ શેહેન

MR. AND MRS. TINKOOJEE,

before starting for the honeymoon, have had themselves photographed, and the photo adorns the glass windows of their photographer, affording much food of funny comments!

મી૦ અને મીસીસ ટીણકુજીએ

પરણ્યા પછી તરતજ માથેરાન મોજ મારવા ઉતરી પડવા આગમજ પોતાનો ફોટો પડાવયો છે, જેની એક નકલ તેમના ફોટોગ્રાફરે પોતાની દુકાનના કાચની બારીમાં બીજા ફોટો સાથે લટકાવી દીધાથી, રસ્તેથી જતા આવતા રાહદારીઓને રમુજી ટીકા ચલાવવા અને ટોલટપા અને ટકોર કરવાને તે બહુ સારો ખોરાક પુરો પાડનાર થઈ પડયો છે!

લાગેવળગે તેમને ચેતવણી-બા તમારા ફોટોગ્રાફરને આગમચથી ચેતવી રાખજો કે, "ખબરદાર જો અમારા ફોટોનું જાહેર પ્રદરશન કીધું સ તો!"

MRS. PONIALALL—And when do we start for Mahableshwar, my Lila's father?

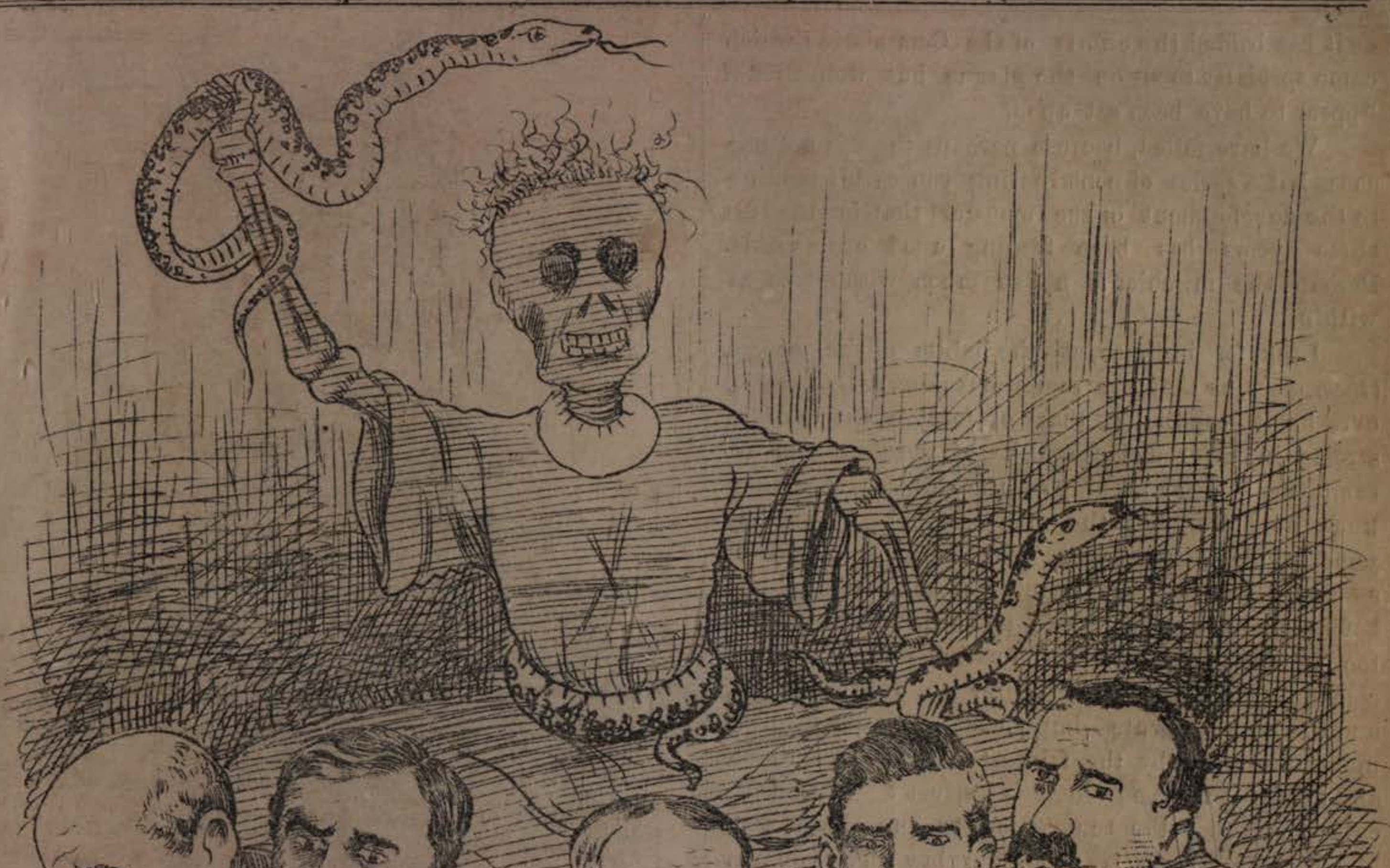
MR. P.—No need now, my Lila's mother! Plague's going down very rapidly, and it won't touch us! So where's the wisdom of wasting one's hard earned money!

[The miser is a millionaire, having inherited ancestral property, and has not earned an anna by the sweat of his brow!]

મીસીસ પોણીયાલાલ-અં, મે આ મકુજે સાંભળો છો કે, લીલાના બાપ? પછે આપણે મહાબળેશ્વર કયારે જવાનું તમે નકી રાખયું છે?

મીસ્તર પોણીયા-હવે તયાં જવાની શી જરૂર છે, મારી લીલાની મા? મરકી તો હવે નરમ પડતી જાય છે ને આપણને તે અડકે એમ નથી! એટલે પછે સકમાઈના પઈસા નકામા ઉડારી નાખવામાં શો માલ ને શી શીયાનપણ!

[અલીઓ પોણીયો મખીચુસ એક લક્ષાપતી છે, વડીલોપારજીત માલ ... થઈ બેસી આઈતાં પર કોઈતું મારે છે, અને પોતા

THE PLAGUE COMMISSION SAT UPON.

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 13th April.—We have searched under the earth, we have searched above it. We have searched in the air, we have searched in the sea We have looked into ourselves, we have looked in the direction of distant countries. We have condemned our gutters, we have boycotted the rat. All to trace the plague to its true source, but more difficult than the source of the Nile, it still baffles our efforts even

as it has baffled the efforts of the Commission which came specially to sit on the plague but would itself appear to have been sat upon.

We have failed, because perhaps there is not one cause but a series of contributing causes all tending to the development of the monster that for the last three years has been feeding upon our vitals. Perhaps the mischief is not so much without us, as within.

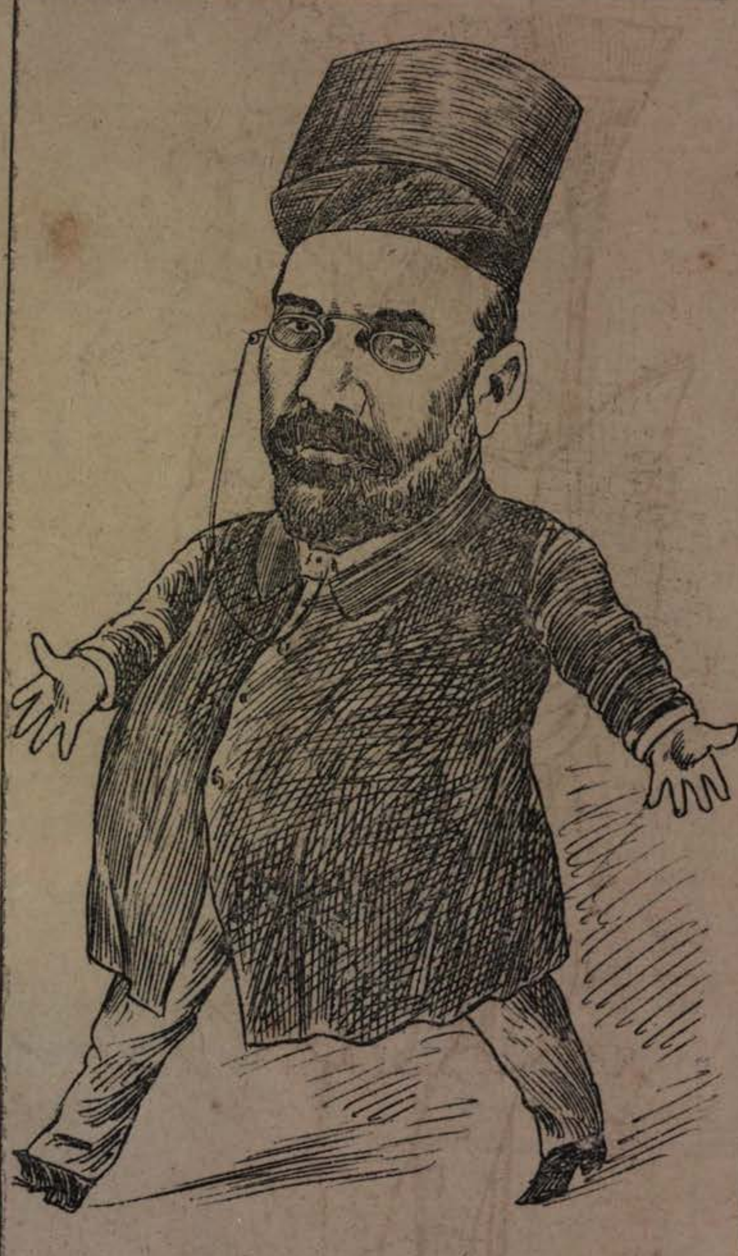
Look, for instance, at the habits of the masses (*them asses*, as they are sometimes deservedly called), one habit especially, that of fouling the public streets in utter defiance alike of decency and of sanitation! I say nothing of the children, for they know no better, but the men—awful! You are at your window, say with your wife or daughter, suddenly and without warning a man sits plump before you in the unutterable posture unhappily only too familiar to dwellers in the native town, your lady companion withdraws, you enter an angry protest, and the hulking brute—impudence in his every lineament unrelieved by the faintest blush—turns round and asks if it is "*your father's*" street? With difficulty you resist the temptation to run down and kick him, and there is no special law that you can invoke. The yellow-turbaned gent, if anywhere near, only grins, and you have your discomfiture for your pains.

We had been to the Government for special legislation to check this evil, a plague in itself and one of the most potent sources of plague, subversive of the city's morals and detrimental to the city's health. And today the Government inform us that special legislation is unnecessary! Perhaps they never saw the practice in all its scandalousness as others have seen it. They assure us, however, that, to the extent that they may deem advisable, they will provide a check in the Police Bill. Let us hope so. It is high time Bill woke up to the enormity of the evil.

Plague-inspection, like Charity, begins at home. And it is at the homes of the poor that our Engineering Department has been knocking all last year, with the result that some 600 of them have been declared *U. H. H.* (*u*gly, *h*ideous *h*ovels, *u*nfit for *h*uman *h*abitation). Of these, 41 hovels have been built *since* the Act came into force!

How *since*? asked Dr. Master (Bomaster II.) And we too wondered how. Were our officers asleep, and were the hovels run up in a single night, and was the night a particularly dark one?

No answer. At least, I heard none. Even the proverbial echo was silent. Apparently another of

BOMASTER II.—"HOW *SINCE*?"

our inexplicable wonders. The other day, we had gutters uncleaned for five years! To-day, it is 41 hovels built in the teeth of the Act! And yet people will go as far as Hongkong to find out the cause of the plague!

It is an evidence of the range and multifariousness of our duties that we have to provide accommodation not only for the living but also for the dead. We have spent lacs towards the latter object, and we own miles of land waiting to be used as God's acre. What wonder then that we should decline philanthropic aid in the same direction from without, however thankful we might feel for it? We had an offer from H. H. the Aga Khan, which we refused on the recommendation of our committee, at the same time

"APPARENTLY ANOTHER OF OUR INEXPLICABLE WONDERS."

formulating the principle that it is not desirable to accept similar offers in the future, come from what quarter they may. And this, not because we are proud (tho' our existing resources for the dead might well make us so) but because, as Sir George Cotton pointed out, if we once allowed a private burial ground, we should not know where to draw the line, for mortals would never stop dying nor the waters of philanthropy cease to follow.

And also remember, said Mr. Macdonald, that nobody has a right, simply because his banking account is on the right side, to come and set up at will a graveyard on a spot that might shortly be wanted for purposes of residence.

We admitted the soundness of the principle, and adopted it. Though it seemed objectionable in some eyes that saw the vision of a bankrupt Municipality with not an inch of ground left for burying and not a pie for buying more space! Time enough, we thought, to look at the gloomy side of things, and after all if the dead needed to be considered, the living needed it yet more.

FUNNY BITS.

(From various sources.)

"Pin-Prick" Policy.—Millie (aged twelve, with painful reminiscences of how she had been treated by their eldest sister, who is seated with her *fiance* in the background): "I say, Nellie, Flo is going to be married, and I heard mamma say she is to have two hundred pounds for pin-money! I'm awfully glad she's going to live away from us!"—Nellie: "Why?"—Millie (indignantly): "Why! Fancy what a lot of pins she'll have! And" (horrified at the idea) "if she stopped at home, how she'd scratch us all!"

At the cross roads.—Lady cyclist (of stern aspect): "Which is the way to Dorking, young man?"—Young Muffley: "'Pon m' word, madam, I—I don't know! Was just about to ask you."—L. C.: "Me! Rubbish! Haven't you got road map?"—Y. M.: "N—no, I'm sorry to——." —L. C.: "Then I suppose we must trust to your animal instinct!"

The rising generation.—Curate (with pathos): "Oh! dear child, would it not make your poor father's heart bleed if he could see you now?"—Tommy: "You can just bet it would that; this is one of his cigars!"

Decidedly Mixed.—Rector's daughter: "O Lady Horton, we have started a hockey club. I do wish you would allow Cora to join!"—Lady Horton: "How enterprising! And do you play a *mixed* team?"—Rector's daughter: "Oh no, not at all. I assure you they are all very nice people!"

One way of Fasting.—Miss Kate (to Mr. Joskin): "You don't know how glad I am that Lent has begun!" —Mr. Joskin: "Why?"—Miss Kate: "Because there are no more stupid dinner-parties and balls. We only go to theatres and restaurants now."

An old salt.—Captain Tarbrush: "I want my portrait painted, please."—Artist: "Certainly, sir. In oils, I presume?"—Captain Tarbrush: "No, no; in water colours, an' put plenty of salt in 'em!"

Tiring.—Mr. Growle: I feel more tired in the morning than when I go to bed."—Mrs. Growle: "I don't wonder at it; the way you exert yourself trying to lift the roof off the house with your snoring is enough to tire any man!"

THE PITEOUS WAIL OF THE DISTRESSED!

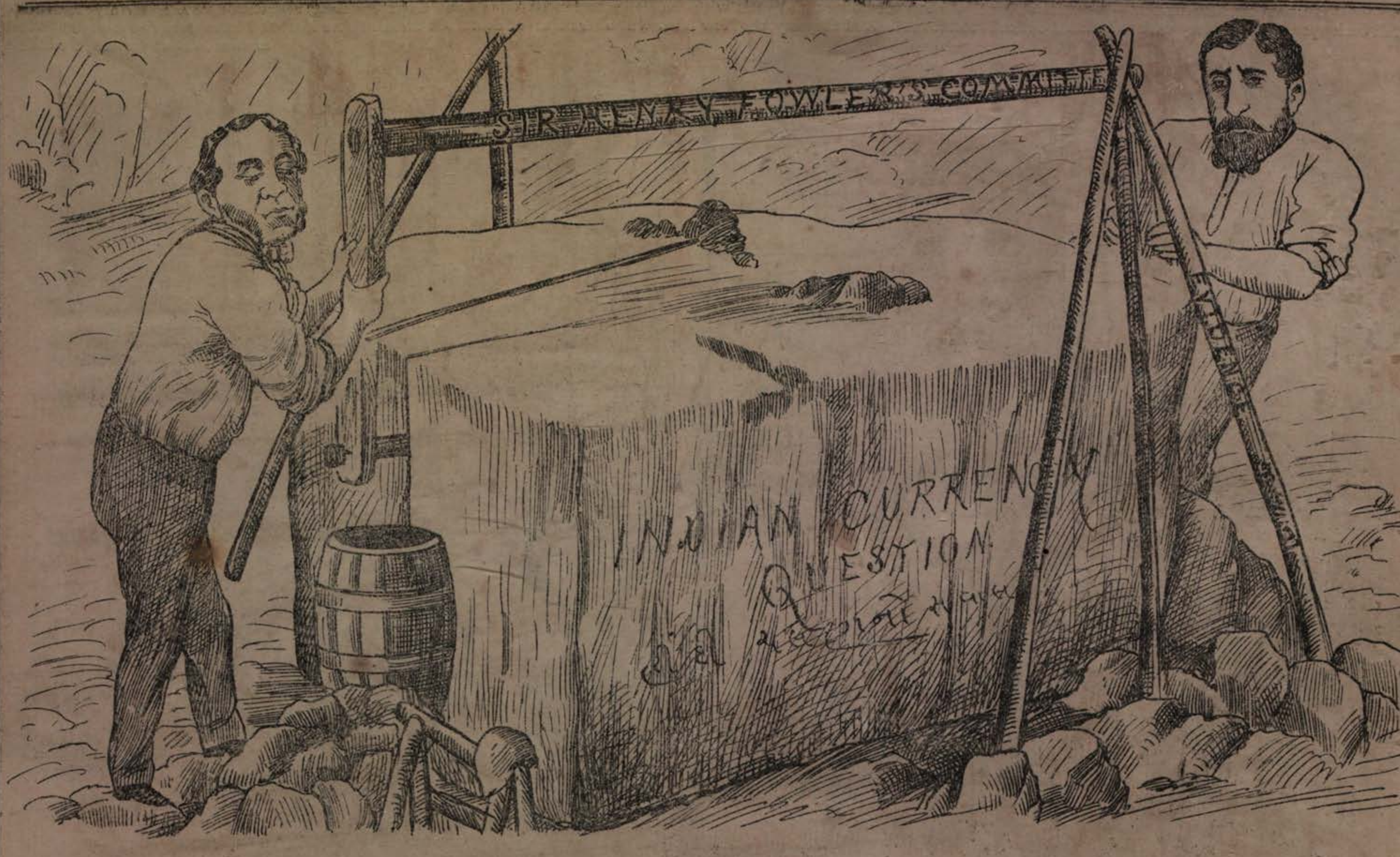
BOMBAY—Ah! Father Æsculapius! You and your daughter Hygeia don't seem to care a straw for poor me, done to death by the plague bacillus, and threatened with torture by the jigger! Oh, Father! Come, come to my aid, and free me from pests once and for ever!

[The results of Dr. Lustig's plague curative serum have been disappointing, and the Bombay public remains at the same disadvantage in regard to a specific emedy for plague as it was three years ago.]

દુખીનાં દીલની સરદ હાય!

દુખી મુંબઇ-અરે! બાવા ઈસ્કયુલેપીઅસ! તમે ને તમારી પુત્રી હાઈજીયા મુજ જેવી દુખથી દબાઈ ગયલી અને દરદથી હેરાન થઈ ગયલી ગરીબની તો કસી પણ જાણે દરકાર કે પરવાહ રાખતા દીસતાજ નથી! મરકીના જંતુ મારો જીવ કોરી ખાય છે, અને "જીગર" મારૂં જીગરજ ખાઈ નાખવાને તલપાપડ દેખાય છે! તેવા વખતમાં, ઓ પીતા! ઓ વઈદોના વઈદ! ઓ વઈદક વીદયાના થામ અને મુરબી! આવો, મારી મદદે આવો, મને સહાય થાઓ, અને આ કંગાળા પીડાઓમાંથી મારો એકવાર હંમેશને માટે છુટકારો કરી નાખો!

[ડાક્ટર લુસ્તીગની મરકી સાજી કરનારી રસીની અજમાયશ લેતાં તેનાં પરીણામ બહુ નાઉમેદી ઉપજાવનારાં આવયાં છે, અને તેથી મરકીના એક અકસીર ઉપાયના

THE MASONS' HARD WORK.

HENRY—Very hard work this, George! We have been after it so long, and it's so exhausting and exhaustive! I don't know whether we'll ever be able to finish it—to the satisfaction of the parties concerned!

GEORGE—H'm!• Rum business isn' it? Wish I hadn't taken it up!

[A second blue book of evidence taken by Sir Henry Fowler's Committee has been issued, in which very conflicting opinions are given regarding the Indian Currency Question.]

ઘોંડફોડાઓની સખત મજુરી.

હેનરી—બાપરે! આએ શું સખત મજુરી કે મજુરીનો બાપ! જયારજ બઆ, કેટલો કેટલો વખત થયો આપણે એની પુઠે લાગાય,પણ કામ તો એવું ભારી છે કે થાકવીને લુસ કરી નાખેચ ! ને તોબી કંઈ જાણે તેનો છેડો દેખાતોજ નથી! મને નહી લાગતું કે કોઈ દહાડેબી આપણે તે પુરૂં કરી શકયે–ને તેબી બધા લાગતાવળગતાઓની મનપતીજ થાય તેમ!

જયારજ–હંઅં! ખચીત એવાં કફોડાં ને કઢંગાં કામમાં હું નહીંજ પડયો હોતે તો ઠીક થતે!

[સર હેનરી ફાઉલરની કમીટીએ લીધેલી જબાનીઓની એક બીજી બલુ બુક પ્રગટ કરવામાં આવી છે, જેમાં હીંદી ચલણને લગતા સવાલ ઉપર એકબીજાની સામે જતાં તરેહવાર મતો આપવામાં આવેલાં જોવામાં આવે છે.]

ON THE HINDU NEW YEAR'S DAY!

BOMBAY THE BEAUTIFUL.—A respite at last! A short breathing time! But with confidence lost in Haffkine's and Lustig's serum, and with no other earthly remedy to fall back upon, I have a very dark and dismal outlook before me! And they say the New Year will be fruitful of death and disease! As if what I have were not enough! What more is in store for me, I wonder!

[The daily mortality is going down in Bombay, and plague has taken a downward course.]

હીંદુ ચઈત્રી નવાં વરસને દીવસે.

મુંબઈ સુંદરી—આહ! આખરે જરા કંઈ દમ ખાવાનો વખત મળ્યો! આખરે જરા મનને નીરાંત ભોગવવાનો દહાડો આવી લાગો! પણ હાફકીનની ને લુસ્તીગની રસી પરથી તો મારો વીશ્વાસ ઉઠી જવાં માંડયો છે અને બીજા કોઈબી ઉપાય ઉપર પડવાનું હવે તો બાકી રહયું નથી, એટલે મને મારૂં ભવીષ્ય બહુજ કાલું અને કંગાળ દેખાય છે! અને તેમાં રહયા સહયા પેલા જોશીઓએ આ નવાં વરસનો વરતારો કહાડયો છે કે એ વરસ દુઃખ દરદ ને મોહોતથી ભરપુર પસાર થશે! જાણે મારી પર જેટલું પડ્યું છે અને પડે છે તેટલું પુરતું નહી હોયની! અરે પરમેશ્વર! કોણ જાણે હજી મારે માટે તેં શું શું વીટંબણાઓ બાકી રાખયાં છે

[મુંબઈમાં નીપજતાં દરરોજનાં મરણોમાં ઘટાડો થવા માંડયો છે, અને મરકીનાં જોરે હેઠળ ઉતરવાની વળાણ દેખાડવા માંડી છે.]

PREMATURE.

HARKORE—A Knight-Bahadoor! Are you then quite sure of it?

PONIA—As sure as that I'm speaking to my pretty Harkore! Yes, my heart's core! Quite sure. I haven't been doing plague-service for nothing. And I've taken good care that they should know it. I've tom-tomed myself everywhere. The friendly papers are full of me, and the next Honours' Gazette will print me letters of gold!

HARKORE—And then I'll print sweet kisses on you, and you'll encircle me with fetters of gold, and we'll live in a little paradise on earth, won't we, love?

"બેટા પેટમેં, ઘઉં ખેતમેં, ને પાંચમનાં લગન!"

[વધુ માટે જુવો પાનું ૪૮૯મું.]

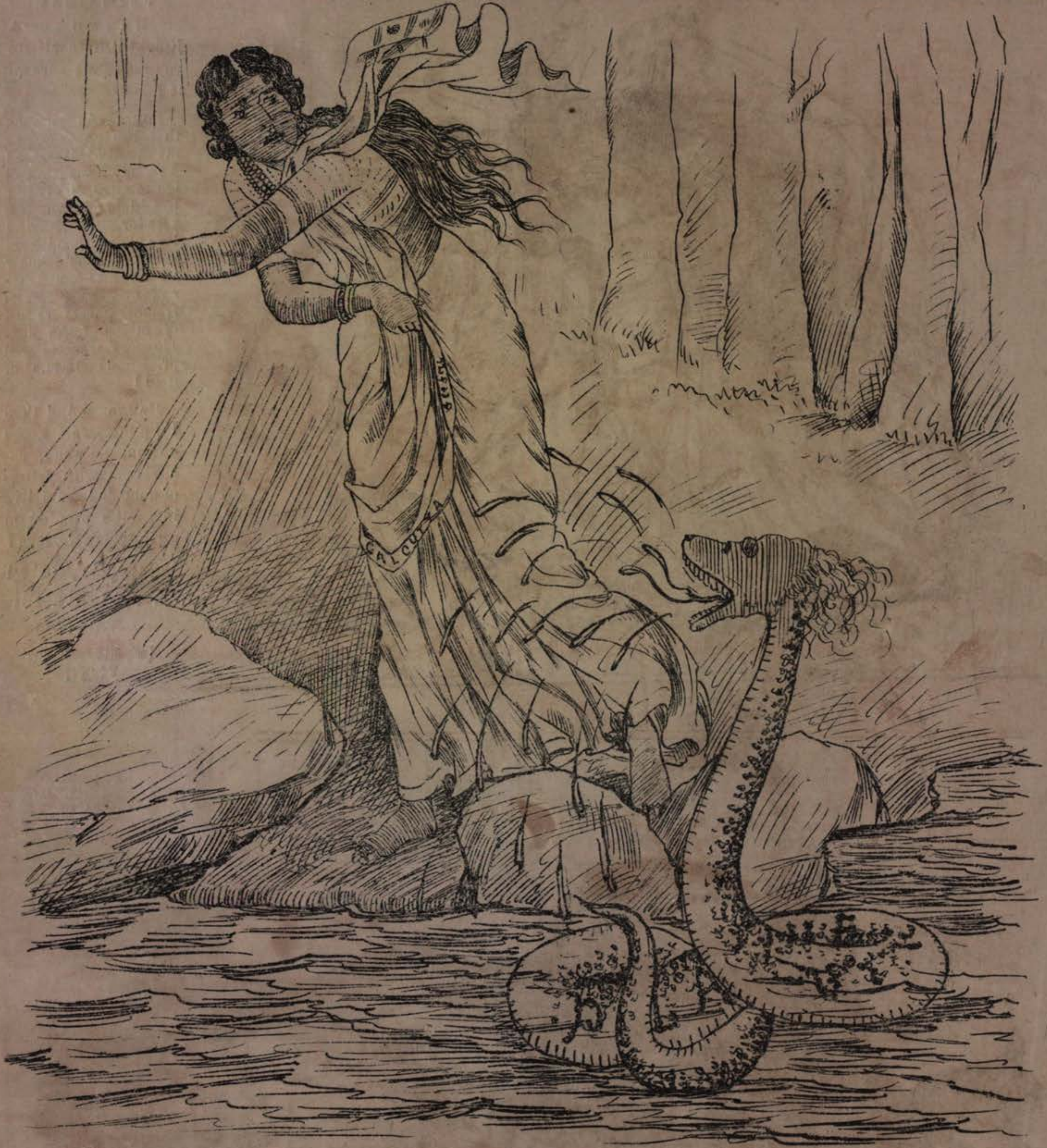

THE LION'S LATEST SHIKAR.

[Kowloon near Hongkong has been occupied by the British after a futile opposition from thi Chinese population of the place,]

સીંહનો સરવથી છેલ્લો શીકાર.

[હાંગકાંગની પડોશમાં આવેલી કઉલુનની જગાનો અંગ્રેજોએ કબજો લીધો છે, પણ તે લેવા આગમજ તયાંની ચીનાઈ પ્રજા સાથ કેટલીક બાઝમબાઝી થયા વીના રહી નહતી.]

POISONED!

OR, THE MISTRESS OF PALACES IN A DIRE PLIGHT.

[Calcutta, the City of Palaces, has been completely caught in the grip of plague.

ચહડયું ! ઝેર ચહડયું !

મેહુલોની શેઠાણી ભયંકર આફતમાં !

[મેહેલોનાં શેહેર તરીકે જાણીતાં થયલાં કલકતા શેહેરમાં મરકીએ સંપુરણ ધામો નાખયો છે.]

A FACT.

(For the edification of the Europeanised Parsee.)

HOMEE—Look at that fool of a Bania staring at you! The mannerless brute!

HILLA—Yes, and I heard him say, as we went past, "Oh! here's a *Parsan* being carried off by a *Christian*."

એક ખરી બનેલી કાહાની.

(અંગ્રેજ બની ગયલા પારસીના અભયાસ માટે.)

હોમી—જોયો કે પેલા કંબાળ ભીથરેહાલ પોતલાંદાસને! કેવો તુને ટીકી ટીકીને ભોપેચ તે! એ "મેનરલેસ બરૂટને" જાણે હમણા જઈને બધી "મેનર" સીખવું એવું થાય! જાણે આય એ હેવાનની મુદ્દી ભચરી મુકું ને લાત મારીને ચટોપાટ ભોંય પર સુવારી દેઉં!

હીલ્લા—હારે, મુવો બસ્તે ગીયો કાહારનો તો પોતાની આઇબાઇના ડોરા ફેરી નાખેચ! વરી મેં એ મુવાને તો એમબી બોલતાં સાંભરયો કે, "હાય હાય! આ તમાશો દીઠો કે! આલી પારસણને કોઈ કીરીસ્તાંઉ કાઢી જાય છે!"

The Problem.—Sybil: "Now, when mamma says it's better to be good than pretty, is she telling a fib, or doesnt' she know?"

THE EXTINGUISHER.

[The opposition raised in England against the Sugar Bill has been very much softened by the Indian Public Opinion having approved of the action of the Government of India.]

ગુલ!

આહોહોહો! દીવો કેવો ગુલ કરી નાખયો!

[પરદેશી ખાંડ ઉપરની જગાત વધારવાના સંબંધમાં હીંદી સરકારે લીધેલા મારગ તરફ હીંદી પ્રજામતે સામાનય રીતે પસંદગી દેખાડયાથી ઈંગલંડમાં તે સામે ઉઠાવવામાં આવેલો પોકાર ઘણો નરમ પડી ગયો છે.]

A Diversion of Meaning.—Smart housemaid: "So you are the new gardener, are you? Well, you look pretty *dirty*, I must say!"—Gardener: "Ah, but Oi looks a lot *prettier* clane!"

William the Fickle:—I shall never cease to love thee!
Miss Cape Town—Nor I thee!
Miss Trans Vaal—(Aside) The wretch! just what he told me!
[*Judy, March* 29.]

વીલીયમ (ઘડીઘડીમાં ફરી જાઉં)—સદા હું તુંનેજ ચાહાવસ અને તારીજ ઉપર મારો જાન કુરબાન કરસ!
મીસ કેપ ટાઉન-અને હું બી તારી ઉપરજ મારો જાન સદકે કરસ!
મીસ ત્રાનસવાલ-(મનમા) અરે કંગાળ! તું મનેબી એમજ કેહેતોતો!

A DANCE OF JOY, WITH JINGLING SILVER!

The contribution of four and-a-half lacs by the Bombay Government to the municipal coffers of the city is most opportune, and welcome.]

હરખનો નાચ,-ખણ્ખણ્ કરતાં રૂપેરી ઝાંઝરીયોં સાથનો.

[મુંબઈ સરકારે શેહેરીબાવાની તીજોરીમાં હમણા આપેલા સાડા ચાર લાખ રૂપયા ઘણાજ આબાદ વખતે મળી ગયા છે, અને તે માટે બાવાનો હરખ સમાયો

A JIG OF TERROR!

"Take care! Be wary! The JIGGER is come to eat away your JIGGER (heart) to the very core!"

[The importation of a new disease known as "Jigger" or "Chigger" from East Africa comes upon the public of Bombay as an additional trial, after the ravages of the plague.]

ભયનો એક ભડકો !

"સંભાળમાં રેહેજે! ખુબ સાવચેતીમાં રેહેજે! આએ કંગાળ "જીગર" મારી તારૂં જીગર છેક ઉંડાણ વેરથી કોરી ખાવાનેજ તારે તયાં ઉતરી પડી છે! માટે હે મુંબઈ, તું તારી ખુબ સંભાળમાંજ રેહેજે!"

[જાણે મરકીની મોહકાન બસ નહી હોય તેમ પુરવ આફ્રીકાથી "જીગર" અથ

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAIANÉANT.)

Monday, 17th April :—If the reader, after having read my last Notes on the subject, thought he had finally washed his hands of the sub-soil water, he will find himself mistaken, for there is more of it yet, and to-day we absolutely re*wel*led in it.

Mr. Hughes of Calcutta, in answer to our request, had sent us word that he could be with us only in November next, that it would take him at least five months to do our work, and that his fee would be 15,000.

WORSTED COTTON.

Rather a huge sum, but it wasn't that that deterred us. For, after all, 15,000 would weigh but a feather against the flood of subsoil water that is said to be sapping the city's foundation. The fact is, November is too far off, and how could we brook (ocean, as it is) a moment's delay, we who are notorious for prompt action?

Sir George, the worsted (no pun on cotton) Knight of the other day, thought this a good time for recovering lost ground, and though he deprecated all attempts at snatching votes, he tried to snatch us bodily away with him. Give up Mr. Hughes, said he, for November is distant enough, five months thereafter would take us well into 1900, and would you block the very door of the New Century with subsoil water? I say, let the M. C., the H. O., the Executive Engineer, the Special Drainage Engineer, and all other Engineers in our service put their heads together and find out whether the subsoil water has risen in the last decade, and if it has, to what height, and is the height dangerous to health and does it kill, and will the water ever reach the moon, &c. &c. &c.?

We were anxious to know if Sir George saw any green in our eyes. We had an idea that this sort of committee-business had been done before, that these same Engineers and officers had been consulted, that four of them had committed themselves to a friendly understanding with the subsoil water, and that when asked to produce figures in proof they had answered that they

E.E.
H. O.
D.E.
D.D.E.

WELL DONE, DR. ISMAIL!

believed what they believed and that if the figures did not corroborate, so much the worse for the figures! Did Sir George take us for fools? Refer the matter to the heads of departments, and the heads already full of the s. s. water to overflowing?!

November, said Dr. Sanitation, is certainly a distant date, but since it's data that we want, full, complete and reliable data, a little distance in date can't matter. Let Mr. Hughes come, when he can.

Or, put in Dr. Ismael Jan Mahomed, since he can't come earlier, and Mr. Baldwin Latham won't come at all, let us go to Mr. Santo Crimp of the London County Council, an assistant of Mr. B. L.'s, for opinion on the whole question of subsoil drainage.

Well done, Dr. Ismael! Santo Crimp! We liked the name, there seemed to be magic in it, a ring that thrilled through our veins. It was he that reformed the gutters of the House of Commons. He would surely be able to reform the gutters of our Commoner House The idea took root, and we resolved to go

"Coaxing and courting with intent to *crimp* him"—

to crimp, of course in a friendly way, Mr. Santo Crimp into the civic service.

Come, Santo Crimp! Be the *Santa Claus* of the Corporation, and bring improved sanitation and better health as Christmas presents to us City Fathers in second childhood!

SANTA CLAUS.

FUNNY BITS.

(From various sources.)

Symbolic.—Mrs. Gab : "I've been reading, John, that it was once customary in Scotland to place on a man's tombstone engraved symbols of the tools of his trade."—Mr. Gab : "If they did the same to a woman's tombstone, they would have to put a tongue on yours !"

The Peace-Meal Policy.

Peace meetings all over the land,
Peace meetings all over the sea,
Peace meeting on every hand
You meet with wherever you be ;
Whether war will continue to wage,
Or, drumming and drilling will cease,
The upshot will—that I'll engage—
Be pretty much all of a peace.

Remarks that deserve to be paid back.—Hilda : "It is said that little Lord Duffer will only dance with the very handsomest and most attractive women in the room."—Audrey : "Stuff and nonsense ! Why, I saw that he danced nearly all the evening at Mrs. Smith's last Cinderella with you !"

Q-RIOUS.

Sweet maid, in storm or sunny weather,
We're linked inseparably together :
I've searched the alphabet right through,
And find I'm like the letter "Q."
"Q" has no reason for existence
When "you" is at a hopeless distance;
And I am quite as useless, too,
Unless I'm very close to *you* !

Not Worth It.—Boarding-house keeper : "Will you kindly return thanks for what we have received, Mr Blunt ?"—Boarder (emphatically) : "No, madam ; such hypocrisy would choke me !"

Her husband (going on the Continent) : "Look here, Arabella, from now you and I will speak nothing but French."—Arabella : "*Oui*."—Her husband : "What did you say ?"

Quid pro Quo.—Actor-manager (to dramatic author) : "What I want is a one part piece."—Dramatic author : "That's very easily arranged. You be number one and 'part' to me."

Expensive.—Chinks : "Do you suffer with your feet?"—Quiverful : "Yes, but I suffer more with my children's feet ; they're always wanting new boots."

Cruel.—Hostess (to Warbler, who has just obliged with a song) : "Oh ! you must not go yet, Mr. Warbler. We are going to have some *really good* music now ! "

She : "Even Martin Luther must have believed in table-turning."—He : "How do you know."—She : "Well, I noticed a book of his at Mudie's the other day called 'Table-talk.' "

More room then.—Sanitary inspector : "This room is overcrowded."—Occupier (growlingly) : "Then why don't you get outside ?

She : I'm leaving town next week for a long visit to friends in the country."—He : Ah ! delightfull for you, but what an affliction for your friends—er—er—*at home*, of course, I mean."

"She was not a Golfer."—Husband : "What on earth has happened to my driver ?"—Wife : "Oh, I couldn't find the hammer, so I used that thing. It wasn't much use, though."

Sounds natural.—Cook : "Why, these cabbages are quite mouldy ! "—Greengrocer : "Well, what else can you expect ? Ain't lived in mould all their bloomin' time ? "

Employer (who simply won't take any excuse for unpunctuality) : "You are very late, Mr. Jones. Go back at once, and come at the proper time !"

Huntsman (making a cast for the line of the fox, near a railway) : "Hold hard, please ! don't ride over the line!"—Would-be thrusters : "Oh, no, we won't. There's a bridge further on !"

That's Luisa Knapp. She has five sisters, and they've each got two thou' a year."—"Yigh ! yigh ! Wish I were a Mormon ! "

"Do Not Speak to the Man at the Wheel."—'Arry (puffing a "twopenny smoke," to huntsman, making unsuccessful cast) : "Very bad scent."—Huntsman : "Shockin'. Smells like burnin' seaweed ! "

After a quarrel.—Dramatic critic : "I shall 'slate your next piece."—Dramatic author : "Then you must have a 'tile loose.' "

Doubtless.—No Pay : "I suffer from loss of memory doctor. What do you think would improve it ? "—Doctor (to whom he owes money) : "A country court summons ! "

The course of true love.—Emma (for the severalth time) : "Do you love me, Chorley ?"—Chorley (with emphasis) : "Yes ?—An' if yer arsk again, I'll dot yer one !"

The wife : "Larkom gets much credit for the way in which his wife is dressed."—The husband : "If he didn't she wouldn't be so well dressed ! "

"I cannot bear it," as the stockbroker said, when he failed in pulling the price of the shares down.

Unwelcome.—Nurse (bursting into the room) : "It's twins, sir ! "—Wagg (groaningly) : "Say I'm not at home !"

He : "Our dance, I think. I saw you looking at me."—She : "Indeed ? I was only gazing at vacancy."

Dubious compliment to a public orator : Sir, your advice is *sound*.

Fishy Conundrum.—Q. When is a man like a marine monster ?—A. When he's a man-at-tea.

Query from the Law Courts.—May a bad precedent be correctly described as a "vice-precedent" ?

IN THE TEMPLE OF THEMIS.

THEMIS—No, Mr. Punch, no. She may be able, and the first, and all that, but she can't enter my Hall.
PUNCH—But why this exclusion ? And you're supposed to hold the scales evenly too !

[Miss Cornelia Sorabjee, the only lady lawyer in India, made an application to the Allahabad High Court for admission as a Vakil, but the application was not allowed.]

થેમીસ (ઈનસાફ) દેવીનાં મંદીરમાં.

થેમીસ—નહી, મી૦ પંચ, નહી. તમે જણાવો છો તેમ એ ઘણી બાહોશ હશે, પેહેલીજ બાનુ વકીલ હશે, અને બીજું બધુંબી હશે, પણ તે છતાં મારા દીવાનખાનામાં તો હું એને દાખલ થવા દેવાનીજ નથી !

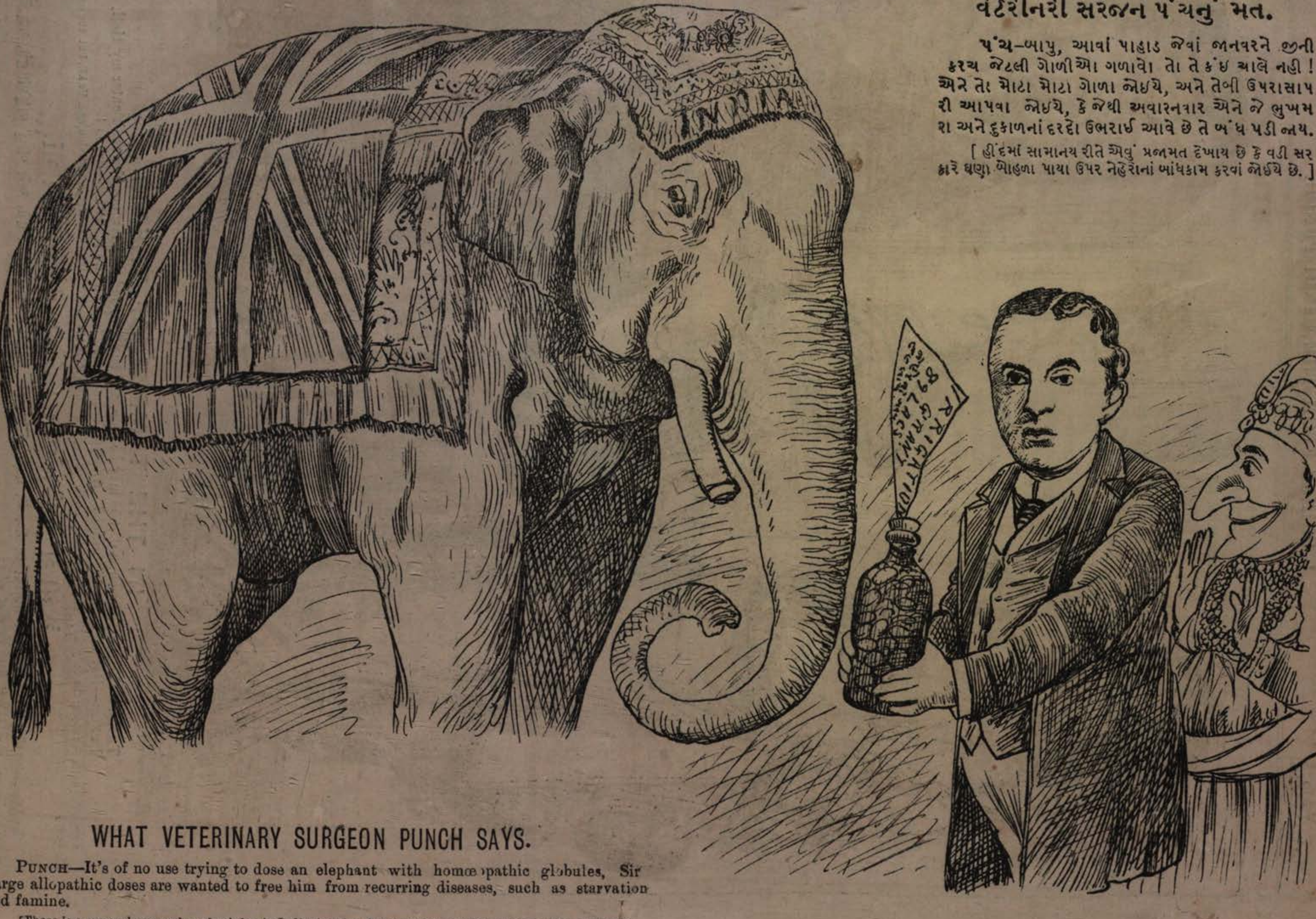
પંચ-પણ એમ એ બીચારીને બાતલ રાખવાનું કંઈ કારણ ? બધાં તો એમજ ધારે છે કે તું તારૂં ત્રાજવું હમેશાં સમતોલજ પકડી રાખે છે, અને કોઈબી કાટલું વધતું કે ઓછું થવા દેતી નથી! પણ આએ શું ? હું અચરત થાઉં છું, થેમીસ, હું અચરત થાઉં છું !

[મીસ કોરનીલીયા સોરાબજી, જેણી મુંબઈની સરવેથી પેહેલી બાનુ ગ્રેડયુએટ છે, અને જેણીએ હીંદુસ્તાનમાં કાયદાની પરીક્ષા પસાર કરી વકીલની પદવી પેહેલીજ મેળવી છે, તેણીએ અલાહબાદની હાઈ કોરટમાં વકીલ તરીકે કામ કરવાની સનંદ મેળવવા અરજ કરી હતી, પણ તે મંજુર રાખવામાં આવી નથી.]

વેટેરીનરી સરજન પંચનું મત.

પંચ-બાપુ, આવાં પાહાડ જેવાં જાનવરને જીની ફરચ જેટલી ગોળીઓ ગળાવો તો તે કંઇ ચાલે નહી ! એને તો મોટા મોટા ગોળા જોઇયે, અને તેબી ઉપરાસાપરી આપવા જોઇયે, કે જેથી અવારનવાર એને જે ભુખમરા અને દુકાળનાં દરદો ઉભરાઈ આવે છે તે બંધ પડી જાય.

[હીંદમાં સામાનય રીતે એવું પ્રજામત દેખાય છે કે વડી સરકારે ઘણા બોહળા પાયા ઉપર નેહેરોનાં બાંધકામ કરવાં જોઈયે છે.]

WHAT VETERINARY SURGEON PUNCH SAYS.

PUNCH—It's of no use trying to dose an elephant with homœopathic globules, Sir Large allopathic doses are wanted to free him from recurring diseases, such as starvation and famine.

[There is a general expression of opinion in India that the Government should proceed with irrigation works on a very extensive scale.]

HOT.

Cousin Koomi—We're off to Mahableshwar, Bhikhoo. Will you go with us?

Cousin Bhikhaji—I would with pleasure, dear Koomi, if only the office boss would let me. But he won't, the churlish beggar, and I've shown him bogus telegrams too about the deaths of relatives that have long since passed away! He says it would make no difference if the whole world were dead! Wouldn't it, though?

ગરમીમાં ગરમી.

કુમી-ભીખુ, અમે તો માહમલેસર જઈયેચ. તું બી અમારી સાથે આવેચ કની?

ભીખાજી-અરે હું તો આવવાને વરે એક પગે ઉતારે, કુમી ડીયર્‌ પણ નખોદ જાય એના સીનોરનું તે, ગમે તે ટલા ઢોંગધતુરા ને ધકર મકર કીધાં, પણ સેતાનનો ખાધો તો રજા આપવાને વરે એકનો બે બસ થતોજ નહી! મેં ઢોંગ કરીને ખોટા ખોટા તારબી દેખારયા ને તેમાં આપરાં ગુજરી ગીએલાં બપાવા મમાવા ને મમઈ બપઈને એકવાર ફરીથી વીસ પચીસ વરસે મારીબી નાખયાં, પણ છાવો તો કહેછે કે ગમે તો આખી દુનયાબી મરી જતી હોય તો તેમાં મને શું છે! એ છાવાને મનસે તો જાણે કંઈજ નહી, પણ મારે મનસે તો માહમલેસરની મોજ મરી ગઈની!

LORD ELGIN'S RETURN HOME.—NO. 2.

A PICTURE FOR THE EDIFICATION OF GUEST AND HOST AT THE NORTHBROOK SOCIETY ON THE 16TH MAY.

When the Viceroyalty of Lord Elgin began the total debt of India in England stood at £11,41,14,000; when the Viceroyalty ended it was £ 12,11,41,953, *plus* £1,19,30,747. A huge sum on which India has to pay interest charges, and pays with her life-blood.

ઈંગલંડમાં લૉર્ડ એલગીનની પધરામણી.

નાં૦ ૨.

તા૦ ૧૬ મી મેને દને નોરથબ્રુક સોસાયટી તરફથી આપવામા આવનારાં ખાણાં વેળા હાજર થનારા પરોણા અને યજમાનના અભ્યાસ માટે એક ચીત્ર.

જ્યારે લોરડ એલ્ગીનની વાઈસરોય તરીકેની કારકીરદી શુરૂ થઈ ત્યારે હીંદે ઈંગલંડ મધે કરેલાં કરજનો કુલે આંકડો ૧૧,૪૧,૧૪,૦૦૦ પાંઉડનો હતો; પણ જ્યારે તે કારકીરદી પુરી થઈ ત્યારે તે કરજ વધીને ૧૨,૧૧,૪૧,૯૫૩+ ૧,૧૯,૩૦,૭૪૭ પાંઉંડના આંકડા ઉપર ચહડયું હતું. આ રકમ ઉપર હીંદને જે વયાજ ભરવું પડે છે તે તેનું જીવનું લોહીજ જાણે પી જાય છે!

BEFORE the celebrated speech of Mr. Thorburn at the United Service, Club at Simla.

સીમલા ખાતે યુનાઈટેડ સરવીસ કલ્બ આગળ સરહદને લગતી રાજનીતી વીષે મી૦ થોરબરને ભડ ભડયે મોહોડે કરેલાં પેલાં યાદગાર ભાષણની આગમજ.

AFTER.—

તે ભાષણ કરવા પછી.

LORD ELGIN'S RETURN HOME.—No. 1.

A PICTURE FOR THE EDIFICATION OF GUEST AND HOST AT THE NORTHBROOK SOCIETY ON THE 16TH MAY.

ઈંગ્લંડમાં લૉર્ડ એલ્ગીનની પધરામણી.—ના૦ ૧.

તા૦ ૧૬ મી મેને દને નોરથબરૂક સોસાયટી તરફથી આપવામાં આવનારાં ખાણાં વેળા હાજર થનારા પરોણા અને યજમાનના અભયાસ માટે એક ચીત્ર.

THE PARSEE FULL DRESS.

JARI—So you won't go with me to the wedding, Jasi dear?
JASI—With pleasure, if you will take me as I am.
JARI—As you are! What will the people say? Why not put on *Jama*, our *full* dress?
JASI—Isn't this full enough? Nothing fuller than this for me, or I'm a fool.

પારસીઓનો ફુલ દરેસ.

જરી–પણ તારે, જસી ડીયર, તમે તો મારી સાથે લગનમાં નહીજ આવવાના કે?
જસી–હું તો ખુસી સાથે આંઉ,–જો મને આએજ દરેસમાં તું આવવા દે તો!

જરી–આવા અંગ્રેજી દરેસમાં? બલા જાણે, ભર લોકમાં બધું મારૂં નાક કપાઈ જાય. મુવાં કોઈ કંઈ બોલે ને કોઈ કંઈ કેહે. કોઈ કેહેસે કે આએ ગેપાં ઉ કોણ, તો કોઈ પુછસે કે આએ સીનોર કરીઆવલ કાંહથી આયા? વાસ્તે એવા દરેસમાં તો મારી સાથે આવતાજ ના. મુંગા મુંગા આપરો પારસીનો દરેસ પેહેરો. આપરા લોકનો જામો પીછોરી પેહેરીને કાંય નહીં આવતા? સાજનમાં તો તેજ સોભે.

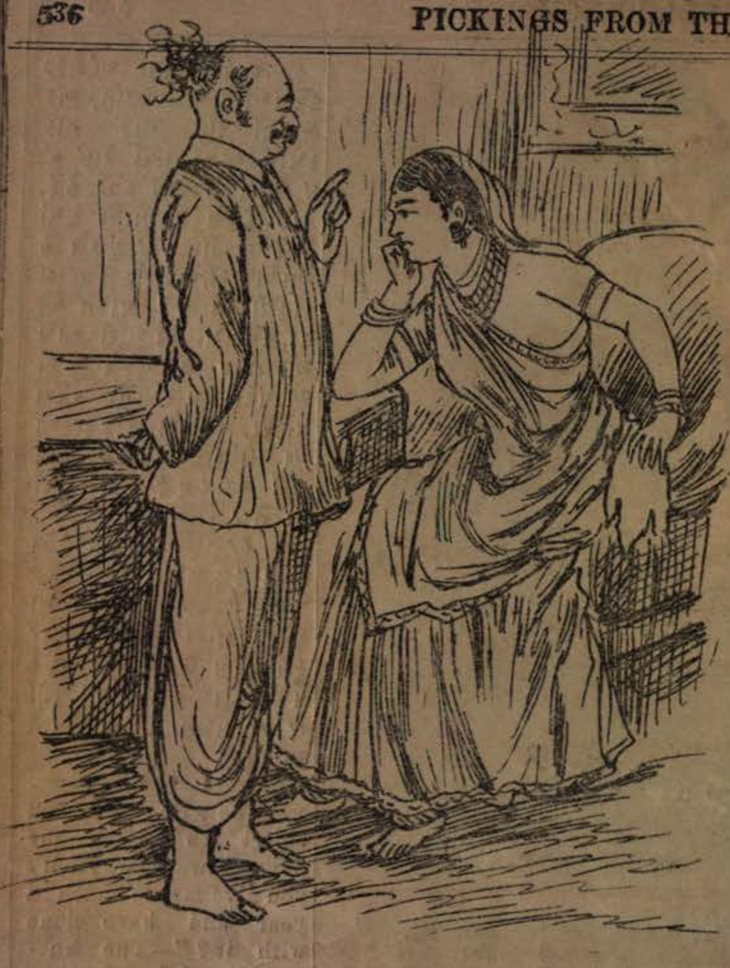
જસી–જામા ને પીછોરીનો ફુલ દરેસ પેહેરીને હું "ફુલ" દેખાવા નથી માગતો. મારો તો આએજ ફુલ દરેસ છે. તે તુને નહી પસંદ હોય તો તું એખલી જ જા લગનમાં. મારે નથી આવવું!

The wife: "If you object to giving me money always, why don't you give me so much a year and have done with it?"—The husband: "I do give you 'so much.' That's just what I object to."

The Brute.—Wife (who has taken squealing infant from husband): "There, you see, as soon as *I* sing to him, the darling is quiet!"—Husband: "Yes, indeed; he think's it's a new sort of rattle!"

"No, my boy," said the man at the hookstall to his twelve-year-old son. "No, this is not a hook on cricket." "But look, father!" persisted the youth. "Look at the title on the cover—from Jones Fielding."

"Phwat's the matther, Casey?"—"Sure, an' oi've just licked Hickey! He looken in at me dure, an' he says: 'Casey, ye're a dhirty pig,' an' thin oi wint fur 'im! Sure, an' oi 'ad just washed me face."

A STICH IN TIME, &c.

He—And if I don't get myself inoculated? *She*—You'll catch plague and die.

He—No fear. The plague itself is dead. And then, I've a cat's lives. Nine of them, so it will take long to kill me.

She—Nine or ninety, the plague devours them all. But a stitch in time saves nine, you know, so a little serum will take you a long way. He is a wise man who, in these dreadfully uncertain days, gets himself inoculated, and wills away everything to his own dear Ali. He can then die in peace when he does die.

વેળાએ મળે તે કેળાં

[વધુ માટે જુવો પાનું ૪૮૯ મું.]

SPAIN TO COLUMBIA.

Signor Spaniolo—Ha! You wrenched the Phillipines from me at the point of the sword! But see you the result now? How you are worried and pestered and done to death! I may well gloat on your miseries.

[The troubles of the United States Government have greatly increased in the Phillipines after their annexation, as the Philipinos are in revolt.]

સ્પેનનો કોલમબીયા ઉપર કેહેર.

સીનોર સ્પેનીઓલો–હાઆ! તું તલવાર દેખાડીને મારા હાથમાંથી ફીલીપીન ઝુટાવી લઈ ગેઈ તેનું પરીણામ જોયું! કેવી તું હાડમાર ને હેરાન ને સરગરદાન થાયચ! આહ! તારી સરગરદાની ને હેરાનગતી જોઈને મારા જીવને એવો કરાર થાયચ કે બસ નહીં;

[ફીલીપીનના ટાપુઓને પોતાના રાજ સાથ જોડી નાખ્યા પછી ફીલીપી

THE MISERIES OF PLAGUE.

POOR PEELER! From home to the health camp, and back again home! The rats first and the rains after have been using her like a football! And her poor little dots too, with only a bit of a parasol to cover them all!

મરકીની મોહકાન.

ગરીબ બીચારી પીલી કેવી ધક્કા મુક્કીમાં પડી છે! ઘેરમાંથી છાવણીમાં ને છાવણીમાંથી પાછી ઘેરમાં! ઘેરમાંથી ઉંદરોએ તે બીચારીને નહસાડી મુકી અને હવે છાવણીમાંથી વરસાદે તેને વંજે લેવાની ફરજ પાડી છે! અને જાણે બીચારી રબરનું રમકડું હોય તેમ એમથી તેમ અને તેમથી એમ ધકેળામાં પડી છે! વરસાદની મોહકાને છાવણીમાંથી ઘેર નાહાસી આવવા માટે નહીં મલે પુરી પાધરી છત્રી, કે નહી મલે બચાવનું બીજું સાધન, જેથી તે બીચારી પોતાની બચીની છત્રી ઓઢીને બંને બચકલીયાંઓ સાથે જેમ તેમ વરસાદ ખાતી

AN AGREEABLE SURPRISE!

LEO—Ah! Who could have hoped for so cordial a meeting!

BRUIN—And who could have expected to see the North and South Poles join hands!

[An Anglo-Russian Agreement relating to China was signed at St. Petersburg on the 28th April last. The Agreement is looked upon as a guarantee of peace.]

એક મનપસંદ ઓચંબાનો આંચકો!

લીયો—આહ! કોણે આશા રાખી હતી કે આપણે આવી દીલોજાનીભરી બગલગીરી કરીશું!

બરૂઈન—અને કોણે વકી રાખી હતી કે ઉતર અને દક્ષીણ ધરૂવો એક બીજાસે હાથસે હાથ મેળવશે!

[ગઈ તા૦ ૨૮ મી એપ્રીલને દને ઈંગલંડ અને રૂશયા વચે ચીનના સંબંધમાં એક કરારનામુ સેંટ પીટરસબરગ ખાતે કરવામાં આવયું છે અને તે પર બંને રાજયોએ સહી કરી છે. આ કરારનામાંથી સુલેહ જળવાઈ રેહેવાની જામીનગીરી મળેલી સમજવામાં આવે છે.]

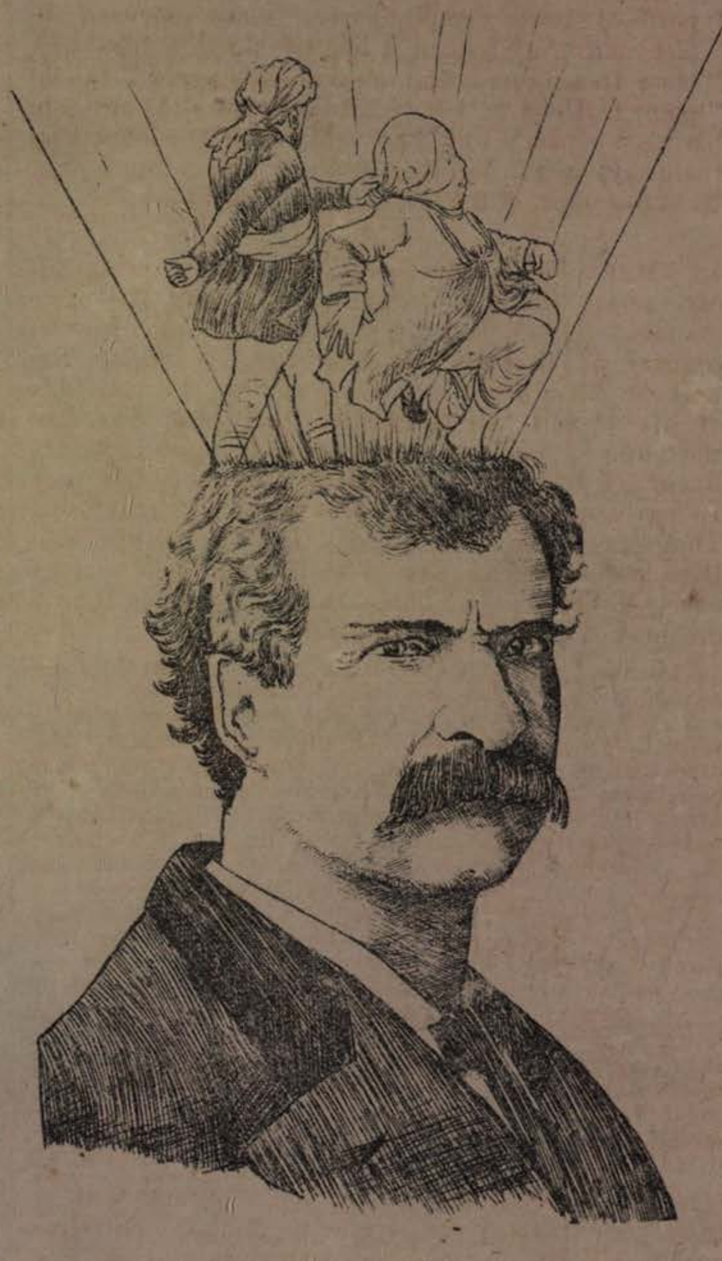
CHOW-CHOW.

Mr. Steevens of the *Daily Mail* and the Indians.

JALANDHAR NATH writes :—Mr. G. W. Steevens, the descriptive writer in the *Daily Mail*, is getting it rather hot for his picturesque and smart chaff about the Indians, and the tension of feeling caused by his sharp sayings has at last found relief in the Council Hall of the Lieutenant Governor of Bengal, by the public disavowal by Government of their faith in the picture-writer's exaggerated and depreciatory estimates of the people. But, dear *Punchoba*, why blame the globe-trotting correspondent for adding a little spice to his dish to make it palatable to those for whom he is preparing it ? India is noted for its highly-seasoned condiments, a plentiful supply of which must in all likelihood have been placed at the writer's disposal and which he is now serving in right earnest. As chillies form the principal ingredient in all our sauces, Mr. Steeven's *chatni*-articles on India must prove smarting.

***

WHO can have helped to throw this smarting sauce in the poor correspondent's way ? (asks J. N.) I hope none of our countrymen, over-anxious to tickle the *saheb's* palate, did it. The thought strikes me by the recollection of an old incident. It is many years since a young Hindu friend of mine, occupying a good position in an office, came to me for advice. "I come for an antidote, Bawaji," said he. "A problem that had long puzzled me has at last been solved. Our new chief is a *saheb* of exceptionally good fibre, a lover of fair play, just and firm, under whom it is a pleasure to serve. Unhappily, he is leaving us shortly ere he has had time to know anything of this country. I am afraid the good man is carrying away a bad impression about us. The other day it was *Gokul Asthmi*, and we asked for leave : he wanted to know all about the festival ; at last he grudgingly gave us leave, remarking———but never mind what he said : it was something about why Hindus have survived and what useful purpose in the economy of nature they have subserved. I put all this mildly to you, Bawaji : the honest Briton spoke bluntly and plainly . . . . . He is packing his things and this morning he asked me to do into a neat parcel a book for posting. It was a volume of the notorious 'Maharajah Libel Case' with its nasty passages on "adulterine love" and other impure matter, underlined and explained in pencil notes by the *saheb* for his friend's edification ! I understood it all. Soon after setting foot on Indian soil, the *saheb* had wished to read some book as a guide to help him seek and learn something about India. And this was the ugly book one of my countrymen placed in his hands at the outset for study ! It was wicked . . . . . The saheb is going away with a poisoned mind, Bawa ; but you can help me to counteract the poison with some antidote" . . . In a corner of my hermitage lay a volume of Max Muller's "India : What Can It Teach Us ?" I took it up, and opening at haphazard a page, marked in red chalk the following lines and gave it to him for a *souvenir* to his chief :—

THUG ON THE BRAIN !

"If I were to look over the whole world to find "out the country most richly endowed with all the "wealth, power, and beauty that nature can bestow— "in some parts a very paradise on earth—I should "point to India. If I were asked under what sky "the human mind has most fully developed some of "its choicest gifts, has most deeply pondered on the "greatest problems of life, and has found solutions "of some of them which well deserve the attention "even of those who have studied Plato and Kant—I "should point to India. And if I were to ask myself "from what literature we, here in Europe, we who "have been nurtured almost exclusively on the "thoughts of Greeks and Romans, and of one Semitic

"race, the Jewish, may draw that corrective which is "most wanted in order to make our inner life more "perfect, more comprehensive, more universal, in "fact more truly human, a life, not for this life only, "but a transfigured and eternal life—again I should "point to India." I hope all these years the antidote has been at work and has neutralized the effects of the deadly poison imbibed by the unsuspecting Briton from the pages of the "Maharajah Libel Case."

***

MARK Twain, (continues J. N.) the great American humourist, was victimised in much the same manner. Throughout his recent short tramp in this country, he carried with him an old official Report on Thuggism in India, and to the last day of his travels in Hindustan the good man had the Thug on his brain: even where the genuine kindliness of his nature asserted itself and the poor Indian was getting a drop of sympathy, the eternal Thug intervened and diluted that sympathy. You have perhaps read how a well-known local worthy once figured as a Thug in Mr. Clemen's wild dreams: here are the passages:—

Another picture, then—but it has lodged itself in my memory rather as a stage-scene than as a reality. It is of a porch, and short flight of steps crowded with dark faces and ghostly-white draperies flooded with the strong glare from dazzling concentration of illuminations; and midway of the steps one conspicuous figure for accent—a turbaned giant, with a name according to his size: Rao Bahadur Baskirao Balinkanje Pitale, Vakeel to his Highness the Gaikwar of Baroda. Without him the picture would not have been complete; and if his name had been merely Smith, *he* wouldn't have answered. . . .

I stayed awake as long as I could, to enjoy it, and to read about those strange people, the Thugs. In my sleep they remained with me, and tried to strangle me. The leader of the gang was that giant Hindoo who was such a picture in the strong light when we were leaving those Hindoo betrothal festivities at two o'clock in the morning—Rao Bahadur Baskirao Balinkanje Pitale, Vakeel to the Gaikwar of Baroda. It was he that brought me the invitation from his master to go to Baroda and lecture to that prince—and now he was misbehaving in my dreams. But all things can happen in dreams.

***

THE moral of it all is—if you wish for sympathy from these visitors and desire to guard yourselves against villification and misrepresentation at their hands, contrive somehow to place suitable works in the traveller's hands as he first sets his foot on the Apollo pier.

***

The City Improvement "Bibis."

JALANDHAR NATH writes:—You are rather rough on the Trustees who have taken up the difficult task of rejuvenating Lady Bombay the Beautiful, now in indifferent health. You disapprove of their working within closed doors and call them *Purdah Bibis*. I fear me you do them injustice. The Trustees for the Port of Bombay work similarly and their eloquence likewise you are not able to hear, and the world may perhaps be the poorer to that extent, if the ears of that world be not already surfeited with the oratory heard in our People's Palace. Any way, the Port Trustees do excellent business, and the public don't grumble. If the new Trust behaves similarly, you should be satisfied, *Punchoba*: the ponderous pile of excerpts just issued by them may be taken as an earnest of what they mean to do. For my part I can seldom do any solid piece of work if I talk much: work with me is better done quietly—*in camera*—within *purdah*, as you are wont to put it. If I attempted work before the gaze of your interviewers and reporters or of the public, the effort would be utterly paralytic. So, you see, my sympathies are with the good honest folks—whom you call by the endearing term of *purdah bibis*.

*** No, dear Jalandhar, no! You are sadly mistaken if you imagine that the portals of the Port Trust are not open to the reporters of the Press They used to report the proceedings of the Port Trust formerly, and if they wish it they could do so to-day. There's no hitch in their way, of the kind the purdah bibis of the C. I. Trust have thought it in their wisdom to put, and have thus brought public ridicule on their own heads.—*Hindi Punch.*

***

BY the by, have you seen our stone-cutters and our skilled masons at work? (asks J. N.) The one does his rough work in the open the other, his artistic performance within screened scaffoldings The *purdah* hides beauty oftener than ugliness. Once catch a glimpse of beauty through a rent in the veil or through the provoking loop or cowl of the sari or *chudder* overhead, and you will wish to see more of the bewitching face. You have just had a passing glimpse of your City Improvement bibis, and I don't wonder you are impatient to see their radiant faces with veils off!

***

Women lawyers.

JALANDHAR NATH discourses:—What's more eloquent in a woman? What's her powerful weapon in peace or war? Her eye,—her tears. There, you admit, she is invulnerable, her conquest sure and certain. What man or judge can steel his heart against her tears? She fascinates and leads you by her tresses and bemuses and floors you by her tears. And so long as Nature has endowed her with this Nasmyth hammer-power of crushing man, it is I think the part of wisdom to keep her off the Halls of Justice wherein cool reason alone, and not tear-born sentiment, is expected to guide and to rule undisturbed. Even in the Western world of Liberty and Freedom, where woman holds her sway, her influence in a Court of Justice is feared, the pleading influence of the eye and the tear,—and she is shut out. Would her pleading presence in Law Courts in this Zenana-ridden land of enchantment be less harmful? Thus the poor Judges may have argued when our country-woman and lady lawyer, Miss Cornelia Sorabji, applied the other day for permission to practice at the Allahabad High Court. And when they said 'no' to her, who can blame them for their timidity? Fair and gentle sex! Quite so; but in the woman's eyes and in her tears there lurks dynamite; and man,—the tyrant man—fears her: fears the tyranny of her tears! May she ever hold that subtle force in ample reserve to keep the proud "lord of creation" in wholesome check and to teach him humility!

GOD SAVE THE QUEEN!

The heartfelt prayers of HINDI PUNCH and the HINDI PUNCH PRAJA ascend to Heaven every day for the Queen Empress, and thanksgiving is offered daily for a unique reign. Mr. PUNCH with Lady Hind in toasting the Queen-Mother joins with the Metropolitan of India in suggesting that on the completion of Her Majesty's 80th birthday on the 24th May next, prayers should ascend simultaneously in her behalf, not from Churches only, but from temples, mosques, and synagogues, and all other places of religious worship throughout India.

ખોદા રાણીને બચાવો !

હીંદી પંચ અને તેમની પંચ પ્રજા તો દરરોજ પોતાનાં ખરાં જીગરના ઉંડાણમાંથી નામદાર માતુશ્રી મહારાણી માટે તે પરમક્રપાળુ પરમેશ્વર આગલ પ્રારથના કરે છે, અને તેણીનાં નમુનેદાર રાજ માટે તે સાહેબની હજુરમાં શોકર ગુજારે છે. શ્રી માતુશ્રી મહારાણીની સલામતી ચાહતા મી૦ પંચ હીંદબાનુ સાથ કલકતાના વડા ધરમગુરૂની સુચના પસંદ કરે છે કે, આવતી તા૦ ૨૪ મી મેને દને નામદાર મહારાણીને ૮૧ મું વરસ ઉગશે તે દને ફકત દેવળોમાંજ નહી પણ મંદીરો, મસજીદો, આતશ કદેહો અને બીજાં દરેક ધરમનાં મકાનોમાં સરવ કોમનાં લોકોએ એકી વખતે નામદાર મહારાણી માટે જાહેર પ્રારથના કરી, તેમનું રાજ અમર રહે અને તેમની ઉમરદરાજી થાય તે માટે દુવા ચાહવી.

LORD ELGIN'S RETURN HOME.—NO. 3.

(A PICTURE FOR THE EDIFICATION OF GUEST AND HOST AT THE NORTHBROOK SOCIETY ON THE 16TH MAY.)

Hard PRESS-ed.

The end of the year 1897 saw the enactment of the new Law of Sedition, by which the rights and liberties of the Press and the Public were jeopardised.

ઈંગ્લંડમાં લૉર્ડ એલગીનની પધરામણી.—નાં૦ ૩.

(તા૦ ૧૬ મી મેને દહાડે નોર્થબરુક સોસાયટી તરફથી આપવામાં આવનારાં ખાણા વેળા હાજર થનારા પરોણા અને યજમાનના અભ્યાસ માટે એક ચીત્ર.)

હીંદી છાપાપર સખ્ત છાપો.

૧૮૯૭ નાં વરસે મરતાં મરતાં ફીતુરને લગતા નવા કાયદાને હસ્તીમાં આણ્યો, જે કાયદાએ છાપા અને પ્રજાના લખવા બોલવાના છુટાપણાપર એવો છાપો મારયો કે જયારે હોય ત્યારે તેનો કચડઘાણજ વળી જાય!

WORK *VS.* TALK.

Miss Conference—What unavailing efforts! Such a lot of watering, such tender care, and the plant doesn't flourish so well as we had expected! Our work resolves itself into nothing, whilst the padres.——— *M. G. R.—n—de.*—The padres don't *resolve* so much as we do. It isn't only resolution, but solid work after, that is needed. They chance upon a noxious root like the *Murli*, and set about rooting it out. That's the right way, my dear.

[While the Indian Social Conference passes resolutions on social reform once every year and then goes to sleep over them, the padres of Bombay act with a will. They are now warring against the Murlis—girls dedicated, before the age of puberty to Khundoba, and to life-long prostitution.]

કામ વીરૂધ વાત.

કનફરનસ બાઈ—આ શું ફોકટના પછાડા મારવાના! આટલું બધું પાણી સીપીએ છીએ, આટલી બધી નાજુક સંભાળથી કામ લઈયે છીયે, તોબી આ રોપો તો જેવો આપણે ઈછયે ને વકી રાખયે તેવો ઉગતોજ નથી! આપણાં કામનું પરીણામ તો જાણે કં કંઈજ દેખાતું નથી, તયારે આ પાદરીઓ—

સેકરેટરી ભાઈ—હા, પાદરીઓ આપણી માફક વાત ને વાત ને ઠરાવને ઠરાવજ ફકત કરતા નથી. ફકત ઠરાવ કરીનેજ બેસવાની નહી પણ તે પછી તે પ્રમાણેનું કામ બજાવી દેખાડવાનીબી ઘણી ઘણી જરૂર છે. અને તે પ્રમાણેજ આ પાદરીઓ વરતે છે. જેવની તે લોકને મુરલીના જેવાં ઝેરી ને નુકસાનકારક મુલ્યાં દેખાતાંજ તેને જડમુળથી ઉખેડી નાખવા તેઓ મંડી ગયા છે. કામ કરવાનો એજ ખરો રસ્તો છે, ને તારે ને મારેબી તેજ રસ્તે કામ લેવું જોઈયે, કનફરનસ બાઈ!

THE PRECURSOR OF EVIL.

"Ah! They wontee to cut and hack and hew a poor Chinee! They likee to quarter me, and this way they workee! And nobody pity me poor Chinee!"

[The work of dismemberment of the Chinese Empire has been taken seriously in hand by the European Powers, and China seems to be doomed.]

આવતા બુરા દહાડાની નીશાની.

"આહ! ગરીબ ચીનાને કાપવા વહાડવા ને તેના ટુકડા કરવા બધાઓ માગે છે, ને હમણાથીજ તેઓએ મારી ચોટલી તો કાપી કહાડી છે! અરે કોઈ તો મારી પર દયા કરે!"

[ચીનના ભાગલા કરી તે ખાઈ જવાનું કામ યુરોપનાં મોટાં રાજ્યોએ ગંભીરપણે હાથ ધરયું છે, અને ચીનની સરજત નક્કી થઈ ચુકેલી દેખાય છે.]

"Well, Mr. Noodle how are you getting on with your literary work?"—"To tell the twuth, I am—ah—waiting for a bwilliant ideah!"

BEWARE!

Poor Beauty! All unconscious of the crawling danger so near at hand, *foot* rather! The deadly *chiggur* of discord, creeping up to effect an entrance! Put your foot down on it, before it is too late, and on all *chiggurs* of evil, for there are many about, wanting to kill unoffending innocence!

[The controversy regarding the Poona *Kal* paper seems likely to take a serious turn, and to lead to dissensions in the Congress Camp.]

સંભાળમાં રેહેજે!

ગરીબ બીચારી અબળા! તેના પગ આગળ ચાલી આવતાં ભયથી તે સાવધ હોય એમ દીસતુ નથી! કુસંપની "ચીગર" તેના પગનાં તળયાંમાં ઘુસી જવા માગે છે! પણ સાવધ રેહેજે, બાઈ, સાવધ રહેજે, અને ઘણું મોડું થાય તે આગમજ તેને તારા પગ તળે કચરી નાખવા, અને બુરાઈ ભરેલા બીજા બધા "ચીગરો"નો ઘાન કાઢી નાખવાને વખત લગાડતી ના. કેમકે આસપાસ "ચીગરો" ઘણી એકઠી થવા માંડી છે, અને તું જેવી બીચારી નારદોષ નીરઅપરાધીને મારી નાખવાને તેઓ થોડી તલબમાં નથી!

["કાલ" પત્રના સંબંધમા ઉઠેલી ચરચાએ ગંભીર રૂપ લાધેલું દીસે છે, અને તેથી કોનગ્રેસની છાવણીમાં કુસંપનાં બી રોપાવાની ધસ્તી ઉભી થઈ છે.]

WORK *VS.* TALK.

Miss Conference—What unavailing efforts! Such a lot of watering, such tender care, and the plant doesn't flourish so well as we had expected! Our work resolves itself into nothing, whilst the padres.——

M. G. R.—n—de.—The padres don't *resolve* so much as we do. It isn't only resolution, but solid work after, that is needed. They chance upon a noxious root like the *Murli*, and set about rooting it out. That's the right way, my dear.

[While the Indian Social Conference passes resolutions on social reform once every year and then goes to sleep over them, the padres of Bombay act with a will. They are now warring against the Murlis—girls dedicated, before the age of puberty to Khundoba, and to life-long prostitution.]

કામ વીરૂધ વાત.

કનફરનસ બાઈ—આ શું ફોકટના પછાડા મારવાના! આટલું બધું પાણી સીપીએ છીએ, આટલી બધી નાજુક સંભાળથી કામ લઈએ છીએ, તોબી આ રોપો તો જેવો આપણે ઈછએ ને વકી રાખએ તેવો ઉગતોજ નથી! આપણાં કામનું પરીણામ તો જાણે કં કંઈજ દેખાતું નથી, તયારે આ પાદરીઓ—

સેકરેટરી બાઈ—હા, પાદરીઓ આપણી માફક વાત ને વાત ને ઠરાવને ઠરાવજ ફકત કરતા નથી. ફકત ઠરાવ કરીનેજ બેસવાની નહી પણ તે પછી તે પ્રમાણેનું કામ બજાવી દેખાડવાનીબી ઘણી ઘણી જરૂર છે. અને તે પ્રમાણેજ આ પાદરીઓ વરતે છે. જેવની તે લોકને મુરલીના જેવાં ઝેરી ને નુકસાનકારક મુલ્યાં દેખાતાંજ તેને જડમુળથી ઉખેડી નાખવા તેઓ મંડી ગયા છે. કામ કરવાનો એજ ખરો રસ્તો છે, ને તારે ને મારેબી તેજ રસ્તે કામ લેવું જોઈએ, કનફરનસ બાઈ!

THE PRECURSOR OF EVIL.

"Ah! They wontee to cut and hack and hew a poor Chinee! They likee to quarter me, and this way they workee! And nobody pity me poor Chinee!"

[The work of dismemberment of the Chinese Empire has been taken seriously in hand by the European Powers, and China seems to be doomed.]

આવતા બુરા દહાડાની નીશાની.

"આહ ! ગરીબ ચીનાને કાપવા વહાડવા ને તેના ટુકડા કરવા બધાઓ માગે છે, ને હમણાથીજ તેઓએ મારી ચોટલી તો કાપી કહાડી છે! અરે કોઈ તો મારી પર દયા કરે! "

[ચીનના ભાગલા કરી તે ખાઈ જવાનું કામ યુરોપનાં મોટાં રાજ્યોએ ગંભીરપણે હાથ ધર્યું છે, અને ચીનની સરજત નક્કી થઈ ચુકેલી દેખાય છે.]

"Well, Mr. Noodle how are you getting on with your literary work?"—"To tell the twuth, I am—ah—waiting for a bwilliant ideah!"

BEWARE!

Poor Beauty! All unconscious of the crawling danger so near at hand, *foot* rather! The deadly *chiggur* of discord, creeping up to effect an entrance! Put your foot down on it, before it is too late, and on all *chiggurs* of evil, for there are many about, wanting to kill unoffending innocence!

[The controversy regarding the Poona *Kal* paper seems likely to take a serious turn, and to lead to dissensions in the Congress Camp.]

સંભાળમાં રેહેજે !

ગરીબ બીચારી અબળા! તેના પગ આગળ ચાલી આવતાં ભયથી તે સાવધ હોય એમ દીસતુ નથી! કુસંપની "ચીગર" તેના પગનાં તળીયાંમાં ઘુસી જવા માગે છે! પણ સાવધ રેહેજે, બાઈ, સાવધ રહેજે, અને ઘણું મોડું થાય તે આગમજ તેને તારા પગ તળે કચરી નાખજે, અને બુરાઈ ભરેલા બીજા બધા "ચીગરો" નો થાન કાહાડી નાખવાને વખત લગાડતી ના. કેમકે આસપાસ "ચીગરો" ઘણી એકઠી થવા માંડી છે, અને તું જેવી બીચારી નીરદોષ નીરઅપરાધીને મારી નાખવાને તેઓ થોડી તલબમાં નથી!

["કાળ" પત્રના સંબંધમા ઉઠેલી ચરચાએ ગંભીર રૂપ લીધેલું દીસે છે, અને તેથી કોનગ્રેસની છાવણીમાં કુસંપનાં બી રોપાવાની ધાસ્તી ઉભી થઈ છે.]

DIOGENES OF BARODA IN SEARCH OF AN HONEST MAN.

[Dewan Bahadoor Shrinivas Raghava Iyengar having retired from the post of Dewan of Baroda, H. H. the Maharaja Gaekwar is now on the look-out for a new man.]

એક પ્રમાણીક માણસની શોધમાં વડોદરાનો દાયોજીનીસ.

[દીવાન બહાદુર શ્રીનીવાસ રાઘવ આયંગરે વડોદરાના દીવાનનો ઓધો છોડયાથી, નામદાર ગાયકવાડ માહરાજા નવા દીવાનની શોધા શોધમાં પડયા છે.]

POOR PARSIS!

BAMAN—A nice thing this! They're wanting me to take shares in the Poor Parsi Building Company. *Poor* indeed! And they promise me 3 or 4 per cent for my money! Do they take me for a greenhorn, I wonder?

BACHOO—Oh! Wait! Don't go and give yourself away. My Bejoo is going to launch a grand scheme of his own! Help him, brother Baman, there's a good boy. He has brains, I assure you.

BAMAN—And money? Can he find a *crore*?

BACHOO—A crore! How you talk! Why, he says only ten or fifteen lacs would do. With that sum, you can have fine castles.

BAMAN—In the air! The dream of enthusiasts, believe me!

ગરીબ બીચારા પારસી!

[વધુ માટે જુવો પાનું ૫૪૭ મું.]

Maid: "There's a blind gentleman wishes to speak with you, sir."
—Author: "Tell him he can't see me."

A PUZZLE.

Naval has taken a nag at Narel to take him up the Hill. But the nag stops longer than he moves——when he moves. Five good miles yet to the Bungallow. Find the time Pesi would be there with the nag.

એક ઉખીયાણું-પારખો જોઉં?

નવલે નરેલ પરથી એક ઘોડું (કે ગધેડું ?) લીધું અને માથેરાનનો ડુંગર ચહડવા માંડયો. પણ નખોડ ગીયું ઘોડું એવું અસીલ બાપદાદાનું ફરજંદ છે કે ખેંચી તાણીને, કચકચ ને કટકટ કરીને, ને ચાબકના સપાટા પર સપાટા લગાવીને તેની સાથે જયારે કામ લેવામાં આવે છે ત્યારે તે અરધા કલાક જેમ તેમ પા માઈલ ચાલે છે; પણ વળી પાછું પોણો કલાક એવું અડીઅલ થઈને ઉભું રહે છે કે નવલ ને ઘોડાવાળો સાથે તેને તાણતાં ખેંચતાં થાકીને લુસ થઈ જાય છે તોપણ તેમનું કસું ઠેકાણું લાગતું નથી. એ રીતે ત્યારે પાંચ માઈલ હજી દુર રહેલા બંગલામાં ઘોડા સાથે પોંહોંચી જતાં નવલશાહને કેટલો વખત લાગશે, તેનો નક્કી હીસાબ કોઈ જણાવશે ? કદાચ માથેરાનનાં સુપરીનટેનડંટ સાહેબની આંગળીના નખમાં તેનો હીસાબ હશે.

A PICTURE FOR THE EDIFICATION OF HINDU REFORMERS!

The wretch! Sixty, and a millioniare· And his gold buys him wives. This is his fourth victim, a little bud with the breath of death on it!

હીંદુ સુધારાવાળાઓના અભ્યાસ માટે એક ચીત્ર.

MR. PUNCH'S FANCY PORTRAITS.
THE LATEST SERIO-COMIC PHOTO OF THE BOMBAY CIVIC FATHER.

મીૠ પંચના ફેન્સી પોરટ્રેટ.

મુંબઈના શેહેરી બાવાનો સરવેથી છેલ્લો અરધ-રમુજી અરધ-ગંભીર ફોટો.

A CHALLENGE.

Haffkine, Lustig, Yersin, come one, come all! I defy you still!

[The results of Lustig's curative serum up to date are not very hopeful.]

એક ચાલેંજ!—આવ, કોણુની મગદુર કે મારી સામે આવે !

આવ, કોણ મારી સામે આવે! આવ, હાફકીન, લુસ્તીગ, યરસીન, બધા મારી સામે આવ! હું તમો બધાને પુરેપુરો સ્વાદ ચખાડી ચુકી છું અને હજી ચખાડવા માંગું છું! આવો જોઉં, છે મગદુર?

[લુસ્તીગની મરકી સાજી કરનારી દવાનું હમણા સુધીમાં આવેલું પરીણામ ઘણું આશા ભરેલું નથી.]

ગરીબ બીચારા પારસી !

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૫૪૩ મું.]

બમન–એબી ઠીક છે હં, ! ગરીબ પારસીઓને વરે ભાસસ્તાં રાંના ઘેરો બાંધવાની કંપની ઉભી થાયચ. તેના શેર લેવા મને પેલાઓ કેહેચ, પણ નખોડગીયા વીયાજ તો કેલી ત્રણ ચાર ટકાનુંજ પકરાવા માંગેચ ! પછી શેર કોણ લેવાનું ઉતું–એ લોકનો દાદો ? કોણ જાણે મને કંઈ ઘામટ બામટ સમજીને એ લોક મારી પાસે શેર ભરાવા માંગેજ કે સું ? કે વરી લોનનાં ત્રણ સાડા ત્રણ ટકાનું વયાજ મુકીને એ લોકનાં ચીથરાં લેઉં. ને કાલ કેવી છે તેની તો આપુને ખબરબી નહીં !

બચુ–અરે તું કંઈ એવા શેર બેર લેતો ના હં, ભઈ બમન ! મારા બેજુ ડીયરે એક જબરજસ ને કકરધસ જેવી સ્કીમ ઉભી કીધીચ, વાસ્તે તું બેજનજીનેજ હેલ્પ કરજે ! તું જાણેચ કેની એવણનું ભેજું કેવું સરસ છે તે. એવા કલેવર ને ઓરીજીનલ થીંકર સઉ છે કે એવણની જોરી મલવી આજ ને કાલ તો મુસકેલજ છે !

બમન–અરે ભેજાંને કાંહ આગ લગારેચ ? તરા બેજુ પાસે હુભેજું ાસે, પણ સાથે સાથે પાસે પઈસા છે કે ? એમાં તો નાણાં જોઈયે. છે કરોડ એક રૂપયા ?

બચુ–કરોડ સાના ? એ તું સું બકેચ, બમન ? એવણ તો કેહેતાતા કે દસ કે પંદર લાખ હોય તો બસ. તેમાંથી તો ગરીબોને વરે મોટા મોટા કીલ્લા બંધાસે !

બમન–હા, હવામાં બંધાય તો કોણ જાણે ! તારો બેજુબી બચારો ઉલટમાંને ઉલટમાં પવન સાથેજ વાત કરેચ, ને બધા ગરીબ પારસીઓનું દળદર ફેરવી નાખવાને મનમાંજ અદરાયચ ને મનમાંજ પરણેચ !

મહારાણીની વરસગાંઠને બીજે દીવસે.

[શેઠજી સાહેબ મેંગલ્દ-એસ (? મંગળદાસ) ની આસ નીરાશ !]

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૫૭૮ મું.]

શેઠજી મેંગલ્દ-ઍસ–આહ ! મારા નામના ઢોલ તાશા વગડાવવાને મેં આટલી બધી મુશીબત ઉઠાવી અને હરી કીરતન અને પ્રાર્થનામાં ભાગ લેવાને છેક મુંબઈ વેર દોડી આવયો ! વફાદારીને નામે તડાકા ને ધડાકા ચલાવ્યા, પઈસા ઉડાવયા અને ઢોંગધતુરા કરી મારા ઢોલતાશા વગડાવવાની મેં બહુ બહુ સીફત ચલાવી ! પણ નફેમેં તો દો જુટીયાંજ મલયાં ! રોણના પેપરવાળાઓ તો મારૂં નામનીશાન જાણે જાણતાજ નથી ! આ એક નાકેથી તે બીજા નાકા સુધી પેપર વાંચી ગયો, પણ મારા નામનો ફુટેલો કાલો અક્ષરે કેહે દીસતો નથી ! અરે દુરભાગય ! જાણે હું મરી ગયો હોઉં તેમ રપોર્ટ મહી કોઈએ પણ મારૂં નામ વટીક લીધું નથી ! આહા હાય ! શું કરૂં ? એવું થાય છે કે આ જીવ કાઢી નાખું ને કાવજી પટેલનો કુવો તળાવ કરી દઉં કે બીઆકબેનો દરીઓ પુરી નાખું ! પણ-પણ–આહ !–કાંઈ નહી, જરા સબુર ! મારા અધીરા જીવડા, જરા ધીર ધર ! કોણે ખબર ? આવતી ૩ જી જુને કાંઈ મારે માટે નવું જુનું થવાનું હોય તો ? પછે મારે ઉતાવલા પડી કુવો તળાવ કરવામાં શો ફાયદો ? કાંઈ નહી. કાંઈ નહી. રોણના પેપરવાળાઓએ મને ન ગણકારયો તો શું થયું ! તેઓએ મારૂં નામે ન છાપયું તો મરને મારા દાદાની બલા ગઈ ! તેમની મારે પરવાહ શેની કરવી ! તેઓને મારે બસ ગણકારવાજ નહી. એવા ચાટીયા કુત્રા તો ગામ મહી બહુએ રખડે છે. મારી કીરતી ને વાખવાખી તો મહારાણી માતાજ ગાશે, અને આનરસ ધીઆજીટ મહી મારૂ નામ સોનેરી અક્ષરે છાપી દઈ એ માતુશ્રી પોતાને હાથે આખી દુનયા મહી મારા ઢોલ તાશા વગાડશે ! માટે કાંઈ નહી ! ૩ જી જુન સુધી જરા જીવને ધીરજ આપી બેસું છું ! તયાં સુધી તો હું કુવો તલાવ કરવાનું મુલતવીજ રાખું છું. તે દીવસે માનઅકરામતું ધીઆજીટ બાહેર પડવાનું છે, તે મહી, કોણે ખબર, મારે માટે કાંઈ મોટી વધાઈજ હશે, કાંઈ ચાઈચાઈજ હશે, અને ખીતાબ ને ચાંદના ચળકાટથી રોણના પેપરવાળાઓની આંખયોને આંધલી કરી નાખવાનું મારા કરમ મહી સરજેલું હશે ! માટે હે જીવડા, ધીર ધર ! હું ટાઈટલ કમાઈશ ને ફર કમાઈશ ને રોણના પેપરવાળા સામે છાતો કાઢી નાકપર આંગળી મુકી તેમને પુઉંઉં ને પાઆંઆં ને પીઈઇઇ ને ઈંઈંઈંઈંઈં કરીશ ને ફર કરીશ ! આહાહાહા ! તેમ કરવાનોજ હરખ ને સંતોષ મારા ભાગય મહી છે ! માટે મારા અધીરા જીવડા, તને હું ધીર ધરવાજ કહુંછું ! ત્રીજી જુન સુધી ધીર ધર અને અને મારા બંગલાના છાપરાંપર ચઢી બેસીનેજ ખીતાબની રાહ જો ! પછે ગમે તે કરજે ! ગમે છાપરાં પરથી કુદકો મારજે કે ગમે કુવો તળાવ નહી તો બીઆકબે શોધજે ! પણ હાલ તુરત તો તેવું ગાંડુ કામ કરીશ નહીં !

FUNNY BITS.

(From various sources.)

Query.—"Mummy, why haven't uyo got fevvers on your mouf, like daddy?"

In troubled Chinese waters.—Why does not Italy want to have a nice little place all to herself in Sammun Bay? Simply to get some good Sammun fishing? That's all.

Village Gossip: "Did ye 'ear as owd Sally Sergeant's dead? 'Er what's bin pew-opener up to Wickleham Church nigh on fifty year."—The Village Atheist (solemnly): "Ah! See what comes o' pew-openin'!"

Groom (a collision has just occurred): "Master's sorry your cart is broke: but he says it wasn't his fault."—Tinker: "No, Mister Top' at, it wasn't. It was yours *for lettin' 'im drive!*"

Tom (our doctor's son): "I wouldn't have anything to do with Captain Smiler if I were you, Ella."—Miss Ella: "Tom! what on earth do you mean?"—Tom: "Well, he's not safe! I heard dad say his very laugh was infectious!"

Uncomplimentary.—Mr. stuckup: "Why, H's years since I've seen you, Miss Rood. I haven't altered much, have I?"—Miss Rood: "No, I'm sorry to say?"

Konun Drum!—When doth man's laughter cause disaster? Give it up? Well, when they put the two words together and make—manslaughter? (Flight of utterer to prevent same.)

Such Grief (overheard in Commercial-road Portsmouth. (—'Arriet: "Would yer ha' bin sorry, Jim, if I 'ad kicked the bucket when I was took bad last month?"—Jim: "Sorry! Why, Lor' luv yer, I'd sooner 'ave 'ad me grog stopped for a week!"

The lady: "Sir, you are a detective"—Our artist: "Madam, I make my living by tracing paper."

The schoolboy's room for doubt—The head master's study.

Employer (to applicant): "Do you drink?"—Applicant: "Thank you kindly, sir, I don't mind if I do."

Religious Query.—Would you call an atheistical violinist an in-fiddle?

CONGESTION OF THE BRAIN; OR, THE G. I. P. RAILWAY SIGNALLERS' STRIKE.

Applying the ice bag assiduously. But will it relieve the congestion?

[About 800 signallers on the G. I. P. Railway line, spread over some 1500 miles, have struck work pending redress of the grievances, thus deranging for a time the entire nervous system of the Railway. The Government have lent military men to do the work of signallers.]

સનેપાટ અથવા ભેજાંની તાપ.

સીગનલરોની હડતાળથી બાનુ જી૦ આઈ૦ પી૦ નાં ભેજાં પર થયલી બહુ માઠી અસર.

ભેજાં પરની તાપ ઉતારવાને બરફની કોઠલી ખુબ ઉમંગ અને ઉલટથી દરદીનાં માથાપર ફેરવવાનું કામ ચાલે છે. પણ તેથી ભેજાં પર ચહડી ગયલું લોહી હેઠે ઉતરશે અને તાપ ઉતરી જશે?

[જી૦ આઈ૦ પી૦ રેલવેની ૧૫૦૦ માઈલના વીસ્તારની સડક ઉપર કામ કરનારા તારખાતાંના આસરે ૮૦૦ કામદારોએ, તેમની ફરયાદોના સંબંધમાં તેમને દાદ મળે તેટલાં, કામ બંધ કરી હડતાળ પાડી છે, અને તે રીતે રેલવે કમપનીના વહીવટને અગવડમાં મેલી દીધો છે. તારખાતાંના કામદારોની જગાએ કામ ચલાવવા માટે નામદાર સરકારે લશકરીઓની મદદ રેલવે કમપનીને આપી છે.]

CHOW-CHOW.

The Railway Signallers on Strike.

"THE smallest worm will turn, being trodden on"—says the poet, and so it comes to pass that the signallers on the G. I. P. Railway line—men of flesh and

"SIGNALLER—THE DOMESTIC."

blood,—but apparently not counting for much on that score, have, under the trampling process, "turned" at last. Now that the public know their grievances and the unsympathetic treatment meted out to them, it seems a wonder that wormlike meekness should abide so long within human breasts. Mr. *Punch* has seen some of these miserable, care-worn, scare-crows with ever-growing families,—men who combine in themselves the various functions of water car-

"SIGNALLER—THE WATER-CARRIER."

"SIGNALLER—THE COOK."

riers, cooks, domestics, signallers and station-masters! He has seen Mrs. Signaller, sometimes her little boy, waving the flag during the very short but unavoidable absence of her lord, just as a train came tearing along. He has watched Mr. Signaller hurriedly leaving his *choola*, snatching the uniform cap and rushing into the office behind the party wall, fully transformed from a domestic cook into a dignified station-master! And it is of these poor sweating slaves that an unsympathetic English daily paper writes, insinuating them to be lazy drones! O! the rarity of Sympathy and Love in these degenerate times! An illiterate mill-hand

MRS. SIGNALLER.

would hardly stand such sleepless slavery. Thy wants, brother signaller, are few and the value of English education, like the value of the rupee, depreciated: this has thrown thee into the slough of this degrading life.

***

SIGNALLER—THE STATION MASTER.

THE nervous system of the great railway thus disorganised, Mr. *Punch's* anxiety for the drivers and guards, and in a yet greater measure for the travelling public at large, is growing wearisome and restless, and he earnestly appeals to the great Company to come to some reasonable terms speedily with Messrs. Dikshit and Dhanjishaw, the Solicitors of the aggrieved men on strike.

***

The Bandora Murder: the Police.

THE accused Kuverji N. Kohiyar, charged with the murder at Bandora in March last of a Parbhu lad, has been acquitted and discharged by the Thana Sessions Judge, Mr. Mohisin B. Tyabji. This result the public had foreseen from the trend of the evidence tendered. The approver, Darasha, the confessed murderer, is at large: meanwhile, the victim's blood is crying loudly for vengeance. The Police have proved utterly helpless in tracking the crime. Much of the energy wasted by one of the officials in shutting out a High Court Solicitor from the house of the accused at the time of the search, might well have been diverted into more useful channels. The sharp rebuke administered by the Judge was, in the opinion of Mr. *Punch*, deserved by the Police. Mr. *Punch* thinks the Thana Police Force needs strengthening both in number and quality, and it would be a gain to the public if a better class of Head Constables—middle-aged, married and experienced men—not mere youths—could be selected for supervision. It will be long before India produces Sherlock Holmes of her own; but cannot Government make a beginning and train up detectives—keen-scented, sagacious men, whom the ignorance and the timidity of the people cannot tempt to coerce into easy confessions of crime? In the interests of fair justice, Mr. *Punch* would entreat Government to look into this matter.

***

BY the by, how happens it that a public promenade like the Byramji Road, in Bandora, near the Khoja Sanitarium, has never a policeman on patrol? Is it not notorious that young women have sometimes been molested by bad characters thereabouts? The scene of the recent murder is quite within sight of the pedestrians. Between Byramjee Point and St. Andrew's (Chimbai) Church, is a long stretch and the rocks skirting the road are frequented at night by *budmashes*; the place certainly needs a watchman's look out.

***

The Statue for our People's Palace.

MR. PUNCH, whilst regretting the decision of the Civic Fathers in disallowing the site in front of their Palace for the statue of the late Mr. Sorabji Shapurji Bengali, C.I.E., is secretly buoyed up with the glimmer of a hope—a pleasant prospect. The City Fathers have begun to search their hearts, to question and to ask: and this is a good omen. The place, they rightly argue, must be reserved for the greatest worthy who is dear to their hearts. Who then should be more dear and esteemed to them than the Great Father of Local Self-Government in India, Lord Ripon the Good? Here is an awakening! Who knows what the future may not bring forth? It would delight the heart of *Punch* and send Lady Hind into exquisite ecstacies to see the noble Lord's presentment in marble adorning the front of the People's Palace in Bombay! Think on it, ye Civic Fathers; it is not yet too late to fulfill your hearts' desire!

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAIANEANT.)

Monday, 8th May.—We have a building law. But whether because it is deficient or because our officers did not care to enforce it, it remained a dead letter, until the plague compelled attention to the structures that rose under it, dead houses for the most part where people herded with disease and death, damp and dingy holes, ill-lighted and ill-ventilated, more pig-stys than human habitations. Thanks to the plague, we shall have no more of such dens, and those in existence will be either demolished or improved. 2 special assistant engineers, 15 inspectors, and 28 lascars—a regular army costing over two thousand a month, going about surveying, and not only surveying, but also drawing up and serving notices, scrutinising plans, measuring rooms, and teaching landlords, what to improve and where and how. Out of 7,000, this army has marked 6,000 houses for improvement, partial or wholesale.

But the improvement, Bomaster II. said, means money which some owners, especially poor old widows whose properties are their only means of subsistence, can ill afford.

And are we sure, asked Mr. Khote, that the improvement is at all desirable or necessary?

TEARS OF GRATITUDE.

Whatever you do, gentlemen, don't blow hot and cold with the same mouths, said Leo. When our officers go to sleep, we fly at them; when they are up and doing, we tell them to wink! Is that right?

For my part, said Dr. Ismael Janmahomed, I hate winking or sleeping. I like to see people always wide-a-wake. By the bye, what is the Health Department doing? Rather a heavy sleeper! And wants goading! Will the Commissioner wake it up?

Will he? Can he? Easier said than done! Remember, the plague itself—the plague that convulsed the civilised world—failed to wake the Department up at once! And when at last it woke, it only opened half its eye!!

The statue of Mr. Sorabji Shapurji Bengalee, C. I. E., going a-begging for a site! Hardly a sight to be proud of. What a world this is! They respected him through life, they honoured him in death, they cherished his memory after, and they raised him a statue. Who will take it?

Will you, ask the Government of us? Will you accept this marble presentment?

A nice present that anybody would jump at. But we did not. Thank you, said Dr. Bhalchandra answering for us, but we had rather not. A very estimable man was Mr. Bengalee, and I yield to none &c. &c. &c., but he had nothing to do with us, and did nothing for us. His services lay in the direction of female education, therefore let him go to the University Gardens.

Dr. Bhalchandra is right. What can *we* have to do with female education, or any education at all for that matter, we the proudest Municipality in the world, above educating, either ourselves or others?

Here Dr. Cow-Horn interposed with a story of his own *apropos* of this question of the "storied urn or animated dust." One of those ancient stories of a conversation with a duke or a lord, a governor or a commissioner, with which he is wont to "point a moral and adorn a tale."

I am surprised, said he, that we should be asked to yield up the railed-in space in front of us for this purpose. Why, when I proposed this very site for Dr. Blaney's statue (and he the Father of the City Fathers too) our then-Commissioner Mr. Acworth told me, that the space was reserved for royalty (mark the word, gentlemen, royalty!) and for eminent persons!

Eminent! How eminent! Pity, Doctor Cow-Horn did not give us his own or Mr. Acworth's idea of the degree of eminence, short of royalty, required for entrance into our railed-in space. It sounds like raillery, but clearly Dr. Blaney is not eminent, that is, *ac-worthy* enough. As for Mr. Bengalee, we thought the same of him too, for though the C. P. Sage shed tears of gratitude and pointed out that we owed our very constitution to the deceased gentleman, the statue was refused. After this, what chance is there for even the best of us to "frown in animated marble" or to "think in stone" in the sacred precincts of the municipal office?

UNWELCOME!

Hind.—By the side of Mayo and Ripon, my benefactors! Not if I know it!

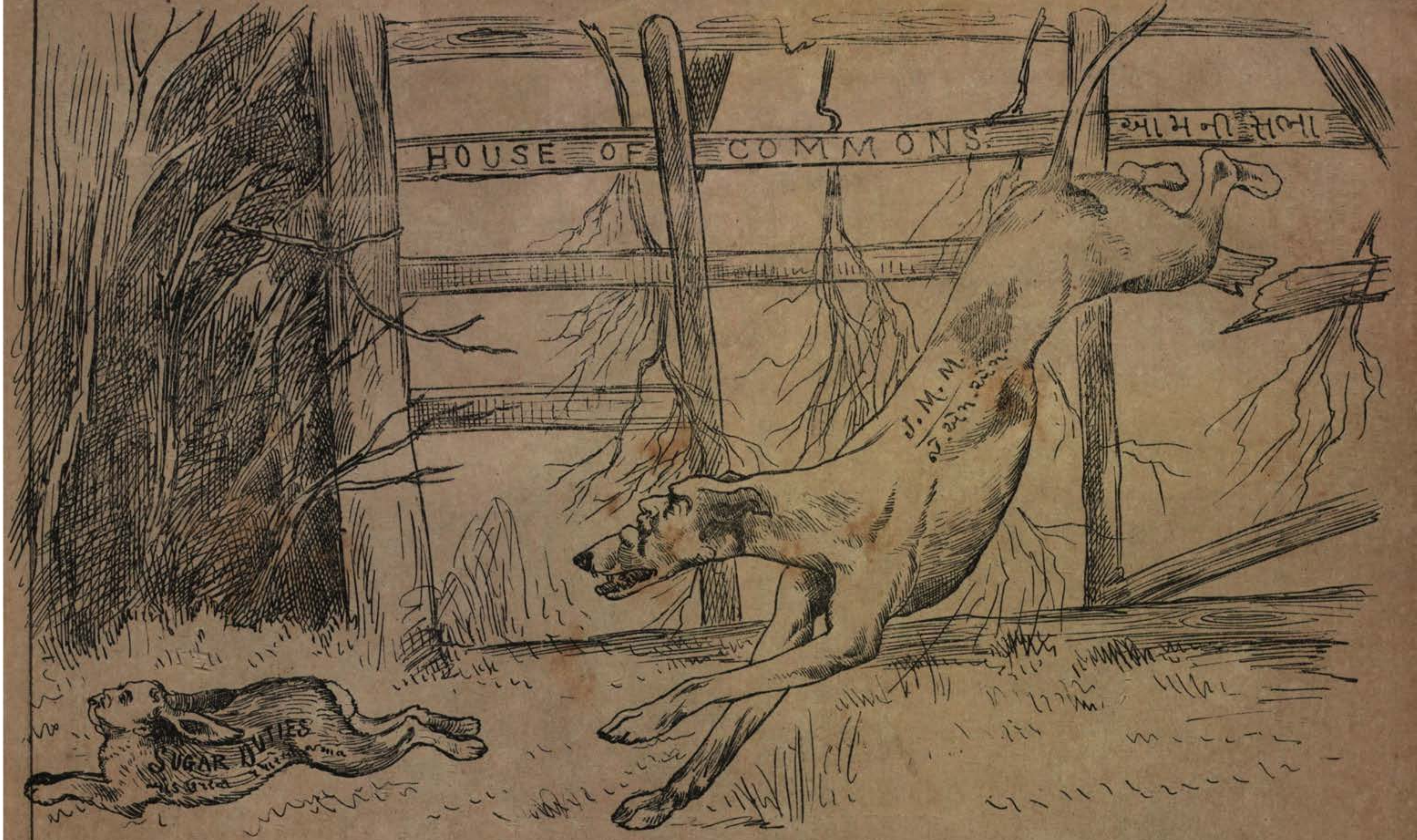
[The London correspondent of the *Pioneer* wires:—Lord Elgin dines with, and is the guest of the Northbrook Society at the Imperial Institute on the 16th May. Earl Northbrook presides and Lord Rosebery proposes the toast of the evening. Lords Lansdowne and Dufferin, with Lord George Hamilton, Earl Kimberley, Sir Henry Loch, Lord Cross and other distinguished guests will be present. This is merely one of many public tokens of appreciation since Lord Elgin returned from India.]

અનગમતું !

હીંદ-મેયો ને રીપન જેવા
મારા પનોતા, પરગજુ, પરોપ
કારી મહાપ્રતાપી કલયાણ કર
તાઓની સાથે આમ્ભે આરસી
હું ટાંગું ! નહીં, કદી પણ નહી!

["પાયોનીયર"નો લંડનનો
ખબરપત્રી તાર મારફતે જણા
વે છે કે, નારથબરૂક સોસાયટી
એ ચાલતા માસની તા૦ ૧૬
મીએ માજી વાઈસરાય લોરડ
એલ્ગીનને ખાણું આપવા ઠ
રાવયું છે. લોરડ નારથબરૂક
તે વેળાએ પ્રમુખસ્થાન લેશે
અને લોરડ રોઝબરી લોરડ
એલ્ગીનની સલામતી ઇચ્છ
શે. તે વેળાએ લોરડો લેનસડા
ઉન, ડફરીન, જયારજ હેમીલટ
ન અને કીમબરલી, સર હેન
રી લોક, લોરડ ક્રોસ તથા
બીજા જાણીતા ગ્રહસ્થોને પ
ણ પરોણા તરીકે નોતરવામાં
આવયા છે. લોરડ એલ્ગીન
હીંદુસ્તાનથી પાછો ફરયો તે
બાદ તેની સેવાની પીછાનમાં
કરવામાં આવેલી જાહેર હીલ
ચાલોમાંની આ એક છે.]

A WARM CHASE!

(With apologies.)

[Mr. J. M. Maclean, M.P. continues to agitate against the increased Sugar Duties, and the other day he created a scene in the House of Commons while questioning Lord George Hamilton on the subject. The Government have promised a debate in the House of Commons, and the promise is interesting the House mightily.]

ગરમાગરમી પર ચહડેલો શેકાર!—અથવા સસલાં પુઠે લાગેલો જબરો શેકારી કુત્રો!

[પારલામેંટના સભાસદ મી• જે૦ એમ૦ મેકલીને યુરોપીઅન ખાંડ ઉપર જગાત વધારવા માટેના કાયદા સામેની ચરચા ચાલુ રાખીછે. થોડા દીવસ ઉપર આમની સભામાં હીંદી પ્રધાનને તે બાબતમાં સુવાલ પુછતાં તે બહુ ગરમીમાં આવી ગયો હતો. સરકારે એ કાયદા વીશે સભા મધે ત કરાર ચલાવવા દેવાની કબુલાત આપી છે, અને સભા તેની બહુ આતુરતાથી રાહ જુવે છે.]

LORD ELGIN'S RETURN HOME.—NO. 5.

(A PICTURE FOR THE EDIFICATION OF THE GUEST AND HOST AT THE NORTHBROOK SOCIETY ON THE 16TH MAY.)

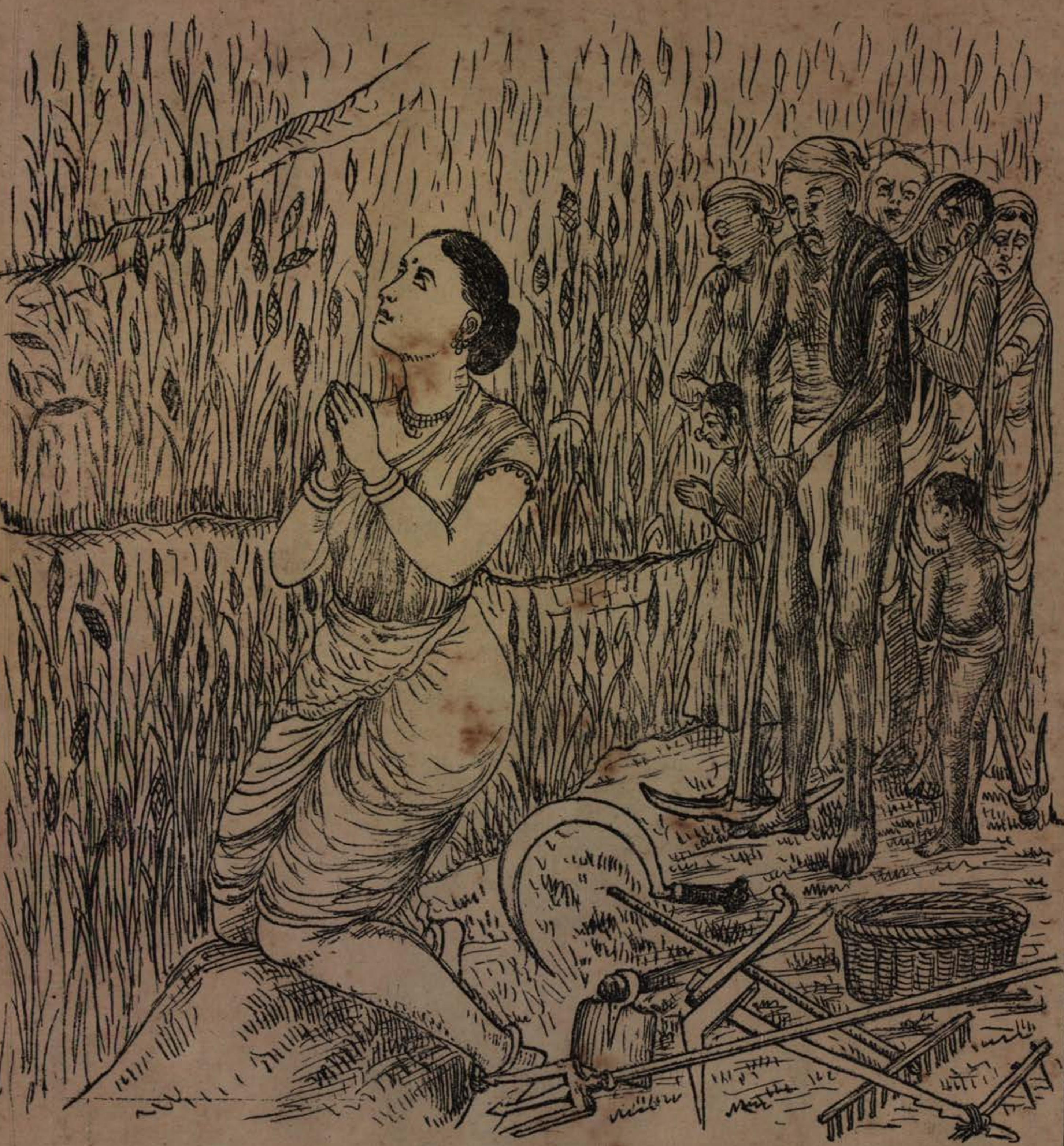
After years of Famine, Fire, War, and Earthquake the closing year of Lord Elgin's Viceroyalty saw the return of Peace, Prosperity and Contentment.

ઈંગ્લંડમાં લૉર્ડ એલગીનની પધરામણી.—નાo ૫.

(તાo ૧૬ મી મેને દીને નોર્થબરૂક સોસાયટી તરફથી આપવામાં આવનારાં ખાણાં વેળા હાજર થનારા પરોણા અને યજમાનના અભયાસ માટે એક ચીત્ર.)

દુકાળ, લડાઈ, આગ અને ધરતીકંપનાં અપાર સંકટોમાં વરસો ગુજરયાં પછી લૉરડ એલગીનના રાજ અમલનું છેલ્લું વરસ સુલેહ, સંતોષ અને આબાદીનાં કાંઇક દરશન કરવાને ભાગયશાલી નીવડયું હતું.

LORD ELGIN'S RETURN HOME.—NO. 4.

(A PICTURE FOR THE EDIFICATION OF THE GUEST AND HOST AT THE NORTHBROOK SOCIETY ON THE 16TH MAY.)

Lord Elgin's Government failed to realise that famine had begun its work in the latter part of 1895. Patiently did the people see it move among them until the spectre passed away in 1898, and then they fervently prayed that, if it should unhappily come again, the Government might be better prepared to meet it.

ઈંગ્લંડમાં લૉર્ડ એલગીનની પધરામણી.—નાο ૪.

(તાο ૧૬ મી મેને દને નૉર્થબ્રૂક સોસાયટી તરફથી આપવામાં આવનારાં ખાણાં વેળા હાજર થનારા પરોણા અને યજમાનના અભયાસ માટે એક ચીત્ર.)

૧૮૯૫ના આખેર મહીનાઓથીજ દુકાળ દઈતે પોતાનું નાશ અને ભુખમરાનું ડરામણું કામ ચાલુ કરયું હતું, પણ લૉરડ એલગીનની સરકાર તેને તેના ગંભીર રૂપમાં જોવાને માહા ભાયગે અશકતજ માલમ પડી હતી! ગરીબ બીચારી મુંગી હીંદી પ્રજાએ તે ડરામણા દઈતને બેધડક પોતા વચે ફરતો તેજ વેળાએ જોયો હતો, અને ૧૮૯૮ માં તેણે પોતાનું કંગાળ મોહોડું કાળું કીધું તયાં સુધી તેણે તેના અપાર સંકટ અને આફત ભારે સબુરી અને સહન શીલતાથી ખમયાં હતાં. પણ તેનાં નાબુદ થવા સાથે હીંદી પ્રજાએ ખરાં જીગરથી પરમેશ્વરની પ્રાથના કરી તેનો ઉપકાર માનતાં એટલીજ દુઆ ચાહી હતી કે, "જો દુકાળની કંગાળ બદ સુરત એકવાર ફરીથી મને જોવી પડે, તો તે વેળા તેને મારી હઠાડવાની તઈયારીઓ વધારે સારી અને વધારે ઉતાવલે રાખવાનીજ, સરકાર મેહેરબાન, મુજ ગરીબ પ્રજાપર દયા કરજો!"

THE DOG AND THE RAM.

(A FABLE CULLED FROM THE PAGES OF THE "G. I. P. RAILWAY SIGNALLER'S STRIKE.")

Ram—*Ram*! *Ram*! My Master! How do you like this business now?

Dog—Oh! I don't care! I think I can do without you! If you come bleating, good. But if you think you can strike terror into me with those formidable-looking horns of yours, why, you may have to go back bleeding! I can bite, you know.

કુત્રો અને ઘેટો.

("જી. આઇ. પી. રેલવેના સીગનલરોની હડતાળ"ને લગતી કથા.)

ઘેટો—રામ રામ! શેઠજી, રામ રામ! કેમ આએ સલામ કરીને હું આવ્યો જાઉંચ તે હવે તમને પસંદ આવેચ કે નહી?

કુત્રો—અરે જા! તારા જેવાની કોણ દરકાર કરેચ? મને તારી શું પરવાહ છે? તું બેંએંએં બેંએંએં કરતો ને પગે પડતો મારી આગળ પાછો આવશે તો ઠીકાઠીક છે; પણ જો તું કંઈ એમ બેમ મનમાં ફાંકોં રાખતો હોય કે હવે તુંને સીંગડાં ઉગયાંચ ને તેથી તું મને દબરાવી દબાવી ને ધમકાવી ધુમકાવીને તારૂં કામ કહાડી જશે, તો તેમાં તું બચાજી ખાંડજ ખાયચ! હું તારો ટોટો પીસી નાખસ, ને દાપું એવું ભરસ કે તુંને લોહી ઝઝરતો કરી મુકસ! સમજયો કે, બચા!

"WHEN THE CAT'S AWAY THE MICE WILL PLAY!"

OR THE TROUBLES OF THE SILENT TELEGRAPH INSTRUMENT AT AN OUT-OF-THE-WAY STATION.

(*Another incident of the Signallers Strike.*)

THE MICE—What the dickens is the matter with you? Why don't you talk as before?

"જયારે બીલાડી ફરવા જાય ત્યારે ઉંદરડા કુદાકુદ કરવા નીકળે!"

અથવા, એક દુરદરાજ રેલવે સ્ટેશન ઉપર બંધ પડેલું ગરીબ બીચારૂં તાર મુકવાનું યંત્રબી કેવાં કેવાં દુખ ખમે છે?

(જી૦ આઇ૦ પી૦ રેલવેના સીગનલરોની હડતાલનું એક બીજું કોટક.)

ઉંદરડાં-અરે નખોડ જાયરે તારૂં! વ...ળી તુંને શું રોગ ભરાઈ ગીયો? તું એકદમ મુગું મંતર શાનું થઈ ગીયું? ...ની. ...ના ગીયાં! જરા તો તીક તીક ક્રીટ ...ને પાછી અગાઉની માફક વાત ચીત કર?

"THE SILENT WIRE !"

(AN INCIDENT OF THE G. I. P. RAILWAY SIGNALLERS' STRIKE.)

BOY—(LISTENING) Mother, the devil in the wire is silent today ! How is that ?

MOTHER—Gone out perhaps for an AIRING !

મુગું મંતર થઈ ગયલું તારનું દોરડું !

(જી૦ આઈ૦ પી૦ રેલવેના સીગનલરોએ પાડેલી હડતાલનું એક કોટક.)

મુગલા-(તારેચા ખાંબાસ કાન લાઉન) અધઅઅ માજી આઈ ! આજ હયા તરેતીલ ભુતાચા તર અવાજ યેત નાહી ! કેવલ મુકેંચ-ઝાલેલે આહે અસેં કાંબરે આઇ-કદાંચીત કોઠે હવા ખાણ્યાસ ગેલા અસેલ, બાબા માજા !

Boochee—(Who has seen her aunt, a spinster, worshipping and propitiating th sea.)—Aunty dear, shall I also throw a cocoanut and sugar and flower in the sea *Aunt*—Why, my love ? *Boochee*—To get married soon.

બુચી-(પોતાનાં કુંવારાં માસીજીને આવાં ઈજતમાં ફુલ સાકર ને નરીયેલ ચ હડાવતાં ને ભણતાં તથા પગે પડતાં જોયા પછી) માથીધી, ઘો ઘો વરી હુંબી આવાં ઈધતમાં થાતર ને ફુલ ને તોપરૂં નાથું ? માસીજી-કાંય દીકરી, તું શું કરવા નાખવા માગેચ ? બુચી-વરી શું તરવા-ધલદી ધલદી થાથરે ધવા ? તમેબી ધલદીથી પરણી ધવાને વરે બધું નાથીયું તેની !

THE POOR JOURNEYMAN.

"Oh, my ! I don't think I'll be able to reach India with all this burden on my back ! "

[The countervailing duties, imposed by the Government of India on bounty-fed beet sugar, have greatly exercised the minds of Austria-Hungary, Germany, &c.]

ગરીબ બીચારો મુસાફર.

"અરે મારા દાદા ! મને તો હવે નહીં લાગતું કે આએ બધા બોજા સાથે હું કોઈ દહાડેબી હીંદુસ્તાનનું પાછુ મોહોડું જોવા પામું !"

[હીંદી સરકારે બાઉનટી મેલવનારી બીટની ખાંડ ઉપર વધારેલી જગાતથી આસ્ત્રયા હંગેરી, જરમની વગેરેમાં ભારે ખળભળાટ થઈ રહ્યો છે. કેમકે તેગનો બી ટની ખાંડનો હીંદી વેપાર ભાગી પડવાની ધાસ્તીમાં આવી ‹ ડયો છે.]

JUICELESS EFFORTS!

TODDY-DRAWER—(G. I. P. R. Signaller) Tapping for ever so many days, and no juice! No toddy as I had expected! Ah me!

[The G. I. P. Railway has finally resolved not to arbitrate with the signallers on strike as a body, and has served them with notices dismissing them from service.]

રસ વગરની જેહેમત!

તાડી છેજનારો-(જી૦ આઈ૦ પી૦ રેલવેનો સીગનલર) કેટલા કેટલા દહાડા થયા તાડી છેજવાનું કામ કરૂં છું, પણ કંઈજ વળતું નથી! વકી રાખયા પ્રમાણેની તાડી તો કસી મળતીજ નથી! અફસોસ!

[હડતાળ પાડી બેઠેલા સીગનલરો સાથના વાંધાને લવાદીપર નહી લઈ, જવાનો જી૦ આઈ૦ પી૦ રેલવેએ સેવટનો ઠરાવ કરયો છે, અને તેણે સઘ સીગનલરોને નોકરીપરથી કહાડી મુકવાની નોટીસો આપી છે.]

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 11*th May.*—I'm in possession of the House, Mr. Speak-er-er-President, vehemently pro-

DR. GAS PROTESTING.

tested Dr. Gas, and really it looked like a case of possession. Only, instead of the house being possessed by him, he appeared to be possessed by the house.

There was a wildness in his eye that I confess I did not like. I felt sure he would end by smashing somebody, and by gas, he would have done it too, if he had aimed somewhat lower. But " vaulting ambition overleaps itself."

He looked goggles at Leo. In some such way must Hercules have defied the Nemean lion. I admit that there is a material flaw in the comparison, our Hercules being so microscopic. But through the perspective of ages, the veriest giant is bound to look small.

He turned himself on, and blew hard at Leo, as

DR. GAS WILD.

if wanting to blow him off. But Leo stood his ground. Leo can be ferocious too when he likes, but he evidently did not think the present occasion worth the trouble, and merely kept up a playful chaff, which told with stunning effect. Something like the way he treats the buzzing gnats that torment him outside the Hall.

All about the subsoil water. Whatever it may be beneath us, there can be no doubt that it is steadily rising in the Hall, and Dr. Gas was head-over-ears in it. Looking, as he neatly put it, for the truth, the whole truth, and nothing but the truth. What more natural than to look for the truth in water, for doesn't truth abide at the bottom of a well ?

He proposed a committee of reconcileables and irreconcileables, of believers and unbelievers, with the object of finding out at what level the subsoil water stands at present, where it will be during the rains, and where after. Where indeed!

But cui bono, my dear Doctor, asked Sir George ? Suppose you know *where*, what will you do with the information without previous data to compare it with ? And, as you are aware, there are no such data.

Just so, said Leo, our officials have omitted to keep them, and the Doctor, instead of blessing, has only succeeded in cursing them irretrievably. For not to have kept such important data argues gross negligence. As for the Doctor's motive, I can see through it. He wants to punish the naughty boys in

BLOWING HARD AT LEO.

the Corporation who dare disagree with him and his officials on the subsoil question.

I only want to serve the city's best interests, that's what I want, and they are engraven here, retorted the Doctor pointing in the direction of his heart. I don't care who knows it, but there has lately grown up a fashion among Corporators which I want to put down. I mean the fashion of following blindly the lead of one man. (Dr. Gas again looked hard at Leo, focussing him right in the centre of his eye.) Why one man? Why any man? Let each corporator follow his own judgment, I say.

Or yours, answered Leo. But let us proceed to judgment, if you want it.

To judgment then we went, and (Oh! insult to injury!) Dr. Gas was put out.

After this farce, we went by a natural transition to the theatres, in the spirit of course, in the company of the Father of the Parsi Drama, the sage of Cowasjee Patel street. It appears that of eight play-houses in the city, five are nightly crowded to over-flowing, and this overflowing in a stifling atmosphere is fraught with greater danger to life than the subsoil-overflowing of which we have heard so much and seen so little.

Oh! What ovens the places are! 'eavens! cried the Sage, moved to tears at the Drama's decline, that I should live to see it! Will the M. C. kindly ask the H. O. to report on them as regards ventilation and sanitation, and to suggest means for their betterment?

But how about their morals, asked Mr. Dew? If the interior is rotten, mere whitewashing on the outside will scarcely do.

The morals, like loyalty, are safe in the sage's hands. As for the houses, Mr. Unwala suggested dealing with them under the Epidemic Diseases Act, and he was right. Best mark them at once as U. H. H. (unsightly histrionic holes) and destroy them.

Bother the play-houses. Look instead to the houses at Mandvie, said Dr. Ismael Jan Mahomed, the houses in B Ward, a regular Beware ward, the starting-point of the plague for three successive years. What is there so particularly good or bad at Mandvie that the plague should so persistently stick to it? And will the fourth epidemic start there too? And will the H. O., out of the vast store-house of his long experience, find out the cause and suggest a remedy? It was a crusade against rats last year. What shall it be now? Clearly we must have some occupation for our excited energies, some substitute for the rats, or we may end by destroying ourselves.

Rejoice, ye Corporators with or without water on the brain! Mr. Santo Crimp is coming. Our energetic M. C. has lost no time in writing out to him.

"Come, Mr. Crimp, if you have any feeling,
Our sub-soil is rising, our brain is reeling."

" QUI BONO? MY DEAR DOCTOR."

And Mr. Crimp has promptly wired his reply :—

"I am coming, I am coming,
Like the little bee a-humming !
See, the rainbow's in the sky,
And your sub-soil's rising high—"

or falling low, I will tell you exactly *which* before I go. All for a thousand pounds.

A thousand pounds! Zounds! That sounds rather—And yet it isn't so high. Modest enough and within bounds, I'll be bound. Who cares for a thousand pounds now ? We are getting rich again! And the Government coming down handsomely too with four lacs and a half! Hip! Hip! Hip! All right, Mr. Crimp.

Very well then. Look out for me in September next,

"In thunder, lightning, and in rain,
When your monsoon is on the wane ;
And if there's water on the brain,
I'll wring it out with might and main!"

Good, said Leo, very good. I was against outside expert aid, but I'm converted. And look here, Dr. Viegas, you had set your heart on a committee, but didn't get it. Shall I give you one? Yes, and I'll put you in it too, if you don't mind. A committee to see that all the necessary materials and information are placed before Mr. Crimp.

We danced for very joy, Leo lead.ng as usual, Dr. Gas looking sternly on.

"Thank you very much, Mr Santo
Crimp, Crimp, Crimp!
Of expectation we're on tip-toe,
Hop, skip, jimp !

" EVENS ! THAT I SHOULD LIVE TO SEE IT!"

AT THE FOOT OF THE THRONE!

HIND'S NAZARANA BEFORE THE IMPERIAL QUEEN–MOTHER.

HER MAJESTY'S BIRTHDAY: WEDNESDAY, 24th MAY, 1899.

શાહાનશાહી તખ્ત આગળ હીંદ!

માતુશ્રી મહારાણીના પગ આગળ હીંદે મેલેલો પોતાનાં નજરાણાનો હદીયો.

નામદાર મહારાણીની ૮૧ મી વરસગાંઠ; બુધવાર તા૦ ૨૪ મી મે, ૧૮૯૯.

THE SPIRIT OF SNOW.

(With apologies.)

She has lengthened her visit to the Himalayas this year very unusually, and naturally my Lady Hind has begun to treat her coldly !

[This year the fall of snow on the Himalayas has been very unusual and has been extended to the month of April, and even May a very rare and unusual occurrence foreboding a late monsoon in India.]

બરફસ્તાનની દેવી.

આએ વરસે દેવીએ હીમાલય ઉપરની પોતાની મુલાકાત અસાધારણ રીતે લંબાવી છે, અને તેથી કુદરતી રીતે હીંદબાનુએ તેણી તરફ થંડું દીલ દેખાડવા માંડયું છે!

[આ વરસે હીમાલય પરવત ઉપર બરફ બહુ અસાધારણ રીતે વરસયું છે, અને તે છેક એપ્રીલજ નહી પણ મે માસ સુધી વરસવાનું ચાલુ રહયું છે, જેથી હીંદમાં ચોમાસું બહુ મોડેથી શરૂ થવાની અસુભ આગાહીઓ થવા માંડી છે.]

Farmer (on being shown to bedroom): "Rather 'igh up, ain't it? Shan't be able to 'ear the gong ?"—Waiter: "Well, sir, you see you don't 'ave no gong, but there's breakfast from 8 to 10-30 ; lunch from 12 to 2-30 ; and dinner from 6 to 8-30."—Farmer: "Humph, don't leave much time for the cattle show, do it ?"

Mrs. Burne: "Brown's a brilliant conversationalist. He can talk well upon almost any subject."—Mr. Burne: "Yes, But with all his eloquence his remarks are not appreciated nearly so much as the few words—brief and to the point—that Blewitt occasionally utters."—Mrs. Burne: "And what are they ?"—Mr. Burne: "Why, 'Drink up, boys, and have another!'"

"Such a Happy Remark!"—Wife of patient: "I'm so sorry, doctor, to bring you all the way to Hampstead to see my husband."—Doctor (from Mayfair): "Pray don't mention it, my dear madam. I have another patient in this neighbourhood, so I'm killing two birds with one stone!"

High Principles.—Raphael Green (proudly clasping his epoch-making work, "The Rescue of Andromeda," to driver): "Drive to Burlington House, please."—Ultra-modest cabby: "No sir, I really couldn't do it. What would my friends say if they was to see me drivin' *that* down piccadilly ?"

"I want a lot of drawing out," as the tooth said.

THE SIGNAL OF DISTRESS.

(A PICTURE FOR THE EDIFICATION OF THE SIGNALLERS AND THEIR MASTERS.)

Relent! Masters and Servants, relent and meet each other half way!

[The 800 signallers of the G. I. P. Railway, who have gone on strike, may shortly have to face starvation if they and their masters do not come to terms by mutual concessions.]

સંકટની સીગનલ.

(જી૦ આઈ૦ પી૦ રેલવેના હડતાળ પાડી બેઠેલા સીગનલરો અને તેમના શેઠોના અભયાસ માટે એક ચીત્ર.)

થંડા પડો, શેઠો અને નોકરો, થંડા પડો, અને એક બીજાને અધવચ રસ્તે મળો!

[જી૦ આઈ૦ પી૦ રેલવેના જે ૮૦૦ સીગનલરોએ હડતાળ પાડી છે તેઓ અને તેમના શેઠો જો અરસપરસ છુટ મુકીને હજી પણ સમજુતીપર નહી આવયા તો, થોડા વખતમાં સીગનલરોના ખુદ મોહડાં સામે ભુખમરો આવીને ઉભો રેહેશે.]

IN A FIT OF FRENZY.

Godrez—I say now, this is too bad, you know. Such tight fits—bodices, petticoats &c —and costing such a lot of money! Enough to give one the fits!

Tehemi—Oh! I thought you liked to see me look smart.

Godrez—Certainly, when your father pays. Personally I shouldn't like to smart under your bills.

આંકડા જોઈને આંકરો!

ગોદરેજ-એ તે સું આ
એ ધનક માંડયાંચ. બસ જા
ણે બાવાના ઘેરથી બધું મફ
તમાં આવતું હોય તેમ લા
ભોણ લાભ કરીને બધાં કમ
રાં ચપરાં સાના હોરી લેવા
બેઠીચ! આએ ચાર દજન
બાડીસ ને બે દજન પોલકા
ને બધાં લાઇત તતરબંધ
કપરાં પેહેરીને. તું કરવા સું
બાગેચ તે કેહસે? એ તો
દીવારીયાનો ધંધો!

તેહેમી-ઓવાય, તે દા
હારે તો કેહેતાતા કે એવી
એસફઈ કરીને તતરબંધ કપ
રાં પેહેરી હોરંને હું ફરૂંચ
તો તમને ગમેચ. ને આજે
એમ કોટક સું પારતાં હોસો?

ગોદરેજ-મા મને તો ગ
મે-તું પેહરી હોરાને ફરે તે
અને બધું ઘણુંબી ગમે-પણ
તે તારા બાપ બપાવાને ઘે
રનું લાવીને પેહેરની! મને
કયા ખરચના ખારામાં હુ
બારેચ! આએ તારા કબ્યા
ણુ મોતીને વાંહના સેતી
હોનાં જેવા આંકરા જોઈનેજ
મરા તો હવેમા આંકા
આવેચ ને ધ્રુજરીને તાપ
આહરેચ!

WHEN THE CAT'S AWAY, &c.

Plague has scared away, Shethjee and Shethanibai to Cutch Mandvi leaving Bhatjee (the cook) in sole charge of the house. Bhatjee having no Shethanijee to restrict the number of his *ladoos* and *poorees*, resolves to improve the occasion, and enjoys himself right royally. This is how our artist last found him.

"જયારે બોલાડી ફરવા જાય તયારે ઉંદર દરમાંથા રમવા નીકળે!"

શેઠજી ને શેઠાણીબાઈ મરકી
ને લીધે વંને માંપીને કચછ
માંડવી નાહાસી ગયાં છે, અને
ઘર સંભાળવાનું ભટજી રસો
ઈયાને સોપી ગયાં છે. ભટજી
ને લાડવા ને પુરી પર હાથ
મારવાનો ઠીક તડાકો પડી ગ
યો છે અને શેઠાણીબાઈ લાડ
વા પુરીપર અંકુશ મેળવાને
હાજર ન હોવાથી ભટજી પેટે
દોરી બાંધીને દરરોજ તે પેટ
ભરતા ગરપ કરી મોજ મારે
છે! અમારા ચીતારાએ છેલ્લી
વાર તેને જોયો તે વેળા ભ
ટજી મહારાજ આવા ડુંએ દ
હાડા કાઢતા અને મરકીથી
બીહી ધ્રુજીને મરી જતા મા
લમ પડયા હતા!!

IN ANXIOUS EXPECTATION!
OR OUR GREEDY TITLE HUNTERS.

ભારે ઈનતેજારીભરેલી ઉમેદમાં !
અથવા આપણા ભુખ્યા ડાંસ નામચીન ગધેડાઓ ખેતાબ અને ચાંદની શોધમાં!

અરે અમે રડતાજ રહી જઈયે કે! અરે મોહડું પુગતું નથી! આએ કેસર ને મોતીના દાના અમારી આગળ વેરાયલા પડયા છે, પણ નખોડ જાય ન સીબજ એવું ઉંધું છે કે તેની આગળ મોહડું પુગતુંજ નહીં!

Alee—Where are you going, my love? *Adee*—To the club of course!
Alee—What, on the Adar Jasan day too? Let us go to the Fire-temple instead—
Adee—Fire enough in my head and heart! The Tanjore girls are coming to dance and sing at the club, and by jove I haven't a moment to lose!

આલી-ઓવાય તમે આવા આજના સારા સપરમે દાહારે કયાં ચાલયા?
અદી-વરી કયાં જાય-કલબમાં!
આલી-આત્રા આતસનાં પરભ જેવે દાહારે કલબમાં શું જવાનું બરયુંચ! મુંગા મુંગા મારી સાથે આતસબેરામ ચાલો!
અદી-આતસ તો મારાં ભેજાંમાં ને દીલમાં બરોબર સળગી રહેલો છે! પલી તાનજોરવાલીઓનો આજે કલબમાં નાચ ને ગાનું છે, તેથી હું તો એક ઘરીબી ઘેરમાં ઉભો નથી રેહવાનો!

TO LADY RIDERS ON THE MATHERAN HILL.

Never pretend that you're a good rider, because you've been on horseback some half a dozen times with the groom in front guiding. For if you do, and send the gorawalla away, the pony may strike work, and instead of its carrying you, you may have to lead it.

માથેરાનની ટેકરીપર ઘોડેસવારી કરનાર બાનુઓ માટે ખાસ.

તમે સાડા સાત વખત ઘોડાપર બેઠા હોવ અને ઘોડાવાળાએ લગામ પકડીને ઘોડાને ઠુસુક ઠુસુક ચલાવ્યો હોય, તે ઉપરથી તમે ઘણાં હુશીયાર ઘોડેસવાર છો એવું ડોલ તો કદી ઘાલતાંજ ના. કેમકે કોઈ દહાડે તેવું ડોલ બોલ ઘાલીને ઘોડાવાલાને ઘેર મોકલી બોકલી દીધો, ને પછી માથેરાનનાં અસીલ રખસે અડી પડીને હડતાળ પાડી દીધી, તો તે તમને પીઠપર બેસાડીને લઈ જવાને બદલે તમને તેને ઘસડીને

YOUR ORNAMENTS OR *MY* LIFE!

PONIADASS—(Who has lost heavily in speculation) What You won't give up your ornaments? Then I'll die! Die of plague, by rubbing this dead rat all over my body!
[The rascal has a healthy dead rat in the hand!]

લાવ તારા દાગીના નહી તો મારો જીવ લે!

પોણીયાદાસ-(જેમને સટામાં બહુ ગોદો લાગયો છે) કેમ શું કહે છે દાગીના આલવા છે કે નથી આલવા, હેં, નથી આલવા? તો હું જીવપર કરી બસ મરી જઈશ! આ મુવેલો ઉંદર મારા શરીર પર ઘસડી બસ મરકી લાઉ ને સુનાપો જાઉં, ને તને રાંડીરાંડ બનાઉં તો હું પોણીઓ ખરો!
[સાહુ લુચા પોણીઆદાસે પોતાના હાથમાં એક તનદરોસ્ત મુવેલો ઉંદર ફરી ટાંગ ચલાવશે છે !

MANY, MANY MORE RETURNS OF THE DAY

CHOW-CHOW.

The Empress Mother's 81st Birth-day.

"Many days shall see her,
And yet no day without
a deed to crown it."
Shakespeare.

FROM solemn churches, synagogues, temples, mosques and fire-temples, in this ancient Land of Aryavarta, ascended, last Wednesday, sweeter than the smoke of incense, the silent and grateful prayers of millions, to Heaven, to preserve and prolong the precious life of the good monarch who rules over the destinies of the Indian peoples! The day on which their beloved Empress-Mother attained her eighty-first birthday, was sacred to all her subjects throughout the British Empire; to none more than to the ancient nation which through various vicissitudes has at last found Peace under her glorious and benignant sway. Victoria the Good—sweet Empress Mother—may merciful Providence grant thee many, many more returns of the day, redundant with joy and devoid of tear, to gladden the hearts of thy grateful and loving subjects!

* * *

The Birth-Day Honours' List.

THE publication of the Birth-Day Honours' Gazette was most opportunely put off to next Saturday. No eager and expectant eyes therefore scanned the columns of the dailies last Wednesday for the

THE BIRTHDAY JOY BELLS.

glittering titles! No satiated mind was unduly elated, no disappointed heart was depressed that morning! The disturbing element was wisely eliminated and all was serene and full of hope: this frame of mind contributed in full measure to the enthusiasm with which Her Majesty's eighty-first birth-day was celebrated.

* * *

Plague Ring marks on Bandora houses.

JALANDHAR NATH gossips:—The Health Department of Bandora has, I hear, given up marking plague-infected houses in that town. Not that plague has bid adieu to that charming health-resort, but it is thought a humiliating and cruel practice to brand huts and houses with the hideous ring-marks. The Civic Fathers out there do not apparently wish to go back to the old puritanic days of the western world when vice was pilloried and frail humankind was made to bear the badge of the "Scarlet Letter." They argue: "What man, who is suffering from a loathsome disease, likes to have that fact branded on his forehead?" It is true you brand the poisoned houses and not the landlords who seek to fatten on the high rents of those houses. The humiliation, all the same, is more or less reflected on the owners.

* * *

AGAIN, if houses have feelings—(and I, for my part,

THE PIG AND THE CIVIC FATHER OF BANDORA.

do believe they have,—nay, my inner faith convinces me that nothing in the Universe is inanimate or soul-less if our finite intellect could only grasp the hidden essence of things)—if, I say, (continues J. N.) houses have any sentiment or feeling, they must perforce consider themselves injured if so branded. They, at any rate, are more innocent, being rooted to the spot and unable to fly, than the resourceful man or the stricken rodents who sow the fatal germs therein!

* * *

No good and honest bottle (friend Jalandhar continues his gossip) likes to bear on its body the scarlet label "Poison." The poor bottle is not responsible for the deadly contents which wicked men pour into it and then brand and humiliate the pure and transparen

ALICE IN WONDERLAND.

receptacle so as to make all good and wary people shun it as a loathsome thing. No self-respecting bottle likes to have on its coat the inscription,—" Shake the bottle well." Man, cruel man, is responsible for placing within the bottle the contumacious, recalcitrant, sulky, unsociable drug that will not mix, unite and harmonise, but will, in sheer " cussedness" and Hindu-caste-like-exclusiveness, precipitate itself as sediment at the bottom! With good reason may such a bottle protest at the rough " shaking " and the hard and humiliating treatment accorded it, at the suggestion of the cruel and audacious label on its body. Well may the persecuted bottle exclaim: " I wish I could give a good and hearty shake to the carcase of the compounder or dispenser, who heartlessly labels me so, and stir up all the nasty sediments of his ill nature which he carefully precipitates and hides from view!" Some such thoughts, perchance, have moved the hearts of the Bandora civic elders, who have done away with the " humiliating " plague-ring marks on houses in that town. Alice in Wonderland, we are told, was coaxed by labels on bottles and sweets inviting her to " Drink me," to " Eat me." She eagerly obeyed the persuasive call and as a result went through many enchanting experiences, the recital of which has since lightened the hours of many, old and young, who have read her adventures. Now that the horrid and humiliating plague ring marks have disappeared from houses in Bandora, some coaxing bills or boards bearing the legends " Enter," " Live within me," &c., might soon appear on the gates and walls of Bandora houses in place of the scarlet rings. It would then be interesting, *Punchoba*, to hear of the experiences of those who enter and live within such houses!

PHRASES.

" Don't let the cat out of the bag, as the Mouse said.
" I've not the slightest idea," as the Oyster said.
" Excuse my back," as the Football Captain said.
" I am going to the dogs," as the Bone said.
" I am hard hit," as the Golf Ball said.
" I am completely unhinged," as the Door said.
" We are booming the place," as the Gunners said.
" I carry all before me," as the Waiter said.
" I've got a pupil in my eye," as the School-mistress said.

Suggested name for a female bailiff—Britannia. Mistress of the *Seas*.

THE BRANDED (NOT ?) BOTTLES AT BAY.

TWINKLES FROM THE MOON.

A Liberal Unionist—Generous *fiance*.
Table d'Hôte—Gluttony.
Chest protectors—Lock and key
A verbal error—Swearing.
A legal fault—Leasing.
A fowling piece—An incubator.

By the Sad Sea Waves.—" Ah, you do not know how hard it is to lose one's wife."—" Hard! my dear sir—it's simply impossible!"

UNDER PROTECTING WINGS.

[A motion, regrading the Countervailing Sugar Duties Act, amounting to a vote of censure on the Salisbury Minis" will be discussed in the Commons, Mr. Balfour having promised a day for it.]

બીલાડાનો પાસબાન કુત્રો.

બા, એ બીલાડો બળવાન કુત્રાની બાજુપર કુદે છે! પછી બીજા નાના કુતળ્યાંઓનું તેની સામે શું વળવાનું હતું જે?

[ખાંડ ઉપર વધારવામાં આવેલી જગાતના સંબંધમાં લોરડ સોલ્સબરીનાં પ્રધાનમંડળ ઉપર ઠપકાનું મત પસાર કરવા જેવી દરખાસ્ત આમની સભામાં તકરાર ઉપર આવનાર છે, અને તે માટે એક દહાડો નક્કી કરવાનું મી० બાલફરે કબુલ કર્યું છે.]

SLEEP, BABY, SLEEP!

[Sir Henry Fowler, backed by Sir Henry Campbell Bannerman, the leader of the Liberal Party, has brought a motion in the House of Commons, condemning the Countervailing Sugar Duties Act.]

"સુખમાં પોઢરે મારા અસીલના જાયા !"

[બાઉનટી મેળવનારી ખાંડ ઉપર જગાત વધારવાના કાયદાને નાપસંદ કરવાને લગતી એક દરખાસ્ત લીબરલ પક્ષના વડાના ટેકા સાથ આમની સભામાં લાવવાની સર હેનરી ફાઉલરે ખબર આપી છે.]

AT THE TELEPHONE!

(ON 24TH MAY, THE BIRTHDAY-CELEBRATION-DAY.)

[*With apologies.*]

ટેલીફોન આગળ !

(વરસગાંઠની ખુશખુશાલી અને રંગરાગના ૨૪ મી મેના આનંદી દીવસે.)

"GOD BLESS THE QUEEN-EMPRESS!"
THE TOAST OF THE MID-SUMMER SEASON.
(81ST BIRTHDAY OF H. M. THE QUEEN: WEDNESDAY, 24TH MAY, 1899.)

"માતુશ્રી મહારાણીનું કરૂણાસાગર કલ્યાણ કરો !"
આ ભરહુનાલાની મોસમની સલામતી-આખી પરૂથવીની પ્રજાઓએ ચાહેલી.
(નામદાર મહારાણીની ૮૧ મી વરસગાંઠ: બુધવાર, તા૦ ૨૪ મી મે, ૧૮૯૯.)

WHAT THE DOCTOR SAYS.

Dr. Punch—The congestion has left you, but still you're suffering from strong head-ache! Well, my dear, never allow any grievances to accumulate in the future! No waiting, no suffering! Mind this adage, and you may be sure there will be no head-ache in the future!

ડૉકટર સાહેબનું મત.

ડોક્ટર પંચ-તારાં ભેજાનો સનેપાટ તો ઉતરયો છે, પણ તોબી હજી તુને માથાનો સખત દુખારો થાય છે! જો મારું માને તો ભવીષમાં કદીબી કોઈનાં દુખોનો બોજો તારાં ભેજાંપર એકઠો થવા દેતી ના અને ઢીલ કરીને તારાં ભેજાંપર ભાર વધારતી ના, કે દુખદરદ થાયજ નહી! એટલું ધયાનમાં રાખશે તો ભવીષયમાં કોઈ દહાડેબી તુને માથે પાટો બાંધીને ફરવું પડશે નહીં!

DIOGENES OF BARODA IN SEARCH OF AN HONEST MAN—No. 2.

(Sequel to the cartoon that appeared on the 7th May.)

Diogenes.—(H. H. the Mahraja Gaekwar) Ah! I have found one at last!

[Khan Bahadur Kershaspjee Rustomjee Dadachanjee, the Survey and Settlement Officer of Baroda, has been appointed acting Dewan, in place of H. E. Dewan Bahadur Shrinivas Rao Raghava Iyengar, C. I. E., who has gone on two months' leave from the 21st May. Mr. Iyengar retires from office at the expiry of his leave when it is expected Mr. Kershaspjee will be confirmed in the post.]

એક પ્રમાણીક માણસની શોધમાં વડોદરાનો દાયોજીનીસ.—ના. ૨.

(ગઈ તા૦ ૭ મી મેને દને પ્રગટ કીધેલાં ચીત્રનું જોડયું.)

દાયોજીનીસ—(નામદાર ગાયકવાડ માહરાજા) આહ! આખરે મને એક પ્રમાણીક હાથ લાગો ખરો!

[વડોદરાના દીવાન દીવાનબહાદુર શ્રીનીવાસ રાઘવ આયંગર સી. આઈ. ઈ. ગઈ તા૦ ૨૧ મી મેથી બે માસની રજા ઉપર ગયાથી તેગની જગાએ વડોદરાના સરવે અને સેટલમેંટ આફીસર ખાનબહાદુર કેરશાસ્પજી રૂસ્તમજી દાદાચાનજીને નેમવામાં આવયા છે. પોતાની રજા પુરી થવા પછી મી૦ આયંગર પોતાના ઓધા

DURING THE BIRTHDAY CELEBRATION WEEK AT MATHERAN.

Bachoo—(On the way to the Olympia to see the sports)—What awful shoes! So dreadfully large and ugly! I wonder you can ever think of going in them! A horse's nose-bag is prettier! Look at my boots. How neat and nice! And tiny!

Banoo—And tight! And how they pinch! And how you limp! Give me comfort, and I don't care who leads or is led by fashion!

આથેરાનમાં મહારણીની વર સગાંઠની ધામધુમનું અઠવાડયું.

બચુ-(રમતગમત જોવાને આલીમ્ પીઆ જતાં જતાં) આવાય બાનુ, તું તે હવે છેકજ આતરીય છે! આએ કેવ એબલગામનાં "શુ" પેહેરીને નીકળ પરી! મોટો હાથીનો પગ માય તેવ પખાળ જેવાં પેખાળ બુટ પહેરતાં તુ તો કંઈ શરમ કે લાજ આવતીજ નથ જાણે! સુવા ઘોરાનો તોબરોબરી હુ એના કરતાં તો વધારે સારો લાગત હોસે! બળા જાણેરે તારી સાથે આવ જાતાને! એવાં એબલગામનાં "શુ પહેરવાની ઉલી તો અગાઉથ કાંય નહી બોંસી મુઈ? હું તારી સા આવતેજ નહીં. જો, જરા ડોરા ફેરી મારાં બુટ જો! કેવાં મજેહનાં રમકડાંત છે! ને તેમાં મારો પગબી કેવો મટુક મજેહનો શોભેચ તે!

બાનુ-હા, સોભેચ તાં એતો કે ચાલે ત્યારે નકરી લંગરી ગધેરી જેવી તો થાય! એવાં ટાઈટ બુટ પેહેરીને મા પગને સુઝાવવો નથી ને અંગરેદીન થઈ ચાલવું નથી! મને તો ફરાગતથી ચા વા હાલવાનું જોઈએ. તારી માફક સુપ જેવા પગ મરડી મોચડીતે ટુકાં ટાઈ બુટમાં જેમ તેમ ખોસીને લંગરાતી થરાતી ચાલું કેની તો હું તો મરવા પરું! સમજી કે?

MR. BRIEFLESS'S FIRST BRIEF

Premkore (Mrs. Briefless)—Here another law-book. See if it will serve

Mr. B. (A dinner-barrister)—Nothin will. D—n the brief! D—n the case Such intricate points of law as I nev heard of!

Premkore—What! Not even in England! Then what did you do there f so many years?

Mr. B.—Ate dinners, feted frien and enjoyed myself right royally. D you think I went over for study? N such fool!

મી० બ્રોફ્લેસની પેહેલી બ્રીફ

પ્રેમકોર-(મી० બ્રીફલેસનાં પતની લીઆને, આ બીજો કાયદાનો પોથી જુઓ, એ કાંઈ કામ આવશે.

મી० બ્રીફ્લેસ-(જેઓ ખાના ખાઈ બારીસ્ટરસો ફલો લઈ આવયા છે) અ તારૂં કપાળ એ કામ આવવાનો હ જો! જહાંનમમાં ગઈ આ બ્રીફ! નખોડ જાય આ કેસનું! હું તો ભે ઘસતાં ઘસતાં કંટાળી ગયો! કોઈ મેં તો એવી ઈનત્રીકેટ લો પોઈન્ટ સાંભળીએ નથી, તે એ મારા વાહાલાએ આવયા કયાંથી?

પ્રેમકોર-અરે એ શું કહો છો? ત રે તમે ઈંગલંડ મહી આટલાં આટલાં રસો સુધી શું શીખ્યું ને શું ઉકાળ્યું?

બ્રીફલેસ-વળી શું ઘોળે? ખાધું પી ને મોજ કીધી! ખાના ખાધાં, મીત્રો સા મોઠી મારી, ને પેટ ભરતી મોજ ક લીધી! વળી એવા તો ફરી કીધાં અ વાનાં હતા જે? એમ સમજી જેટલી મોજ થઈ તેટલી કરી નાખી! તું કદા એમ ખાંડ ખાતી હશે કે હું આખો વખ સ્ટર્ડી'માંજ રોકાઈ રહયો હોઈશ! પણ તો જે બેવકુફ ગધેડો હોવ તે એમ કરે!

A TRAMWAY PUZZLE. પારખો જોઉં !—ટ્રામવે કંપનીએ દુર કરવાનો એક ગુચવાડો.

Wedged in between two mountains of flesh! Poor little thing! To find her way out easily and without personal inconvenience.

ટ્રામવેમાં મીસ બ્રાઉન ચહડી બેઠી તયારે "સીટ" ઉપર કોઈ કાલું કુતરૂં પણ હતું નહી. પણ જરાવારમાં એક નબળાઈનું તખોડ એક બાજુએથી અને બીજું
ીજી બાજુએથી ચહડીને તેણીની આજુબાજુએ બેસી ગયાં! ગરીબ બીચારી! એવી રીતે હરીમ ધરીમ જેવા બે જાડા પાડાઓની વચે ફસી ગઈ છે! હવે તયારે
ોઈ રસ્તો દેખાડશો કે એ હરીમ ધરીમોના આંગને અથડયા વગર અને કસી પણ અંગત અગવડ ખમયા વીના મીસ બ્રાઉને ટ્રામવેમાંથી કેમ ઉતરવું તે!

AN ASSININE CURIOSITY.

"Ah! How I long to see what's inside! Are there any sweets for me, I wonder? Shall I knock the honeycomb down, and gather what I may?"

[The busy title-seekers are in a state of acute suspense owing to the postponement of the Birthday Honours' Gazette to 3rd June.]

ગધાઈ જીજ્ઞાસા ને ગધાઈ અધીરાઈ.

"આહ! કેવો મારો જીવ વખવખ થાય છે અને અંદર શું ભરેલું છે તે
જેવાને કેવી મને અધીરઈ લાગે છે! આહ! શું કરૂં,-લાત મારીને મધપુડાને
ાડી પાડું, અને અંદર જે કંઈ મીઠું મીઠું મારે વાસ્તે ભરેલું હોય તે લઈને
સ્તો લઉં? કેહોની, શું કરૂં?

THE DAY AFTER THE QUEEN'S BIRTHDAY CELEBRATIONS.

Mangled-ass—What pains I took to get myself tom tomed! I came down to Bombay on purpose to take part in the special prayers, and did such a lot of loyal things, but to no purpose! The nasty paperwallas haven't a word to say of me. But wait till 3rd June. Who knows what there may be in store for me yet!

મહારાણીની વરસ ગાંઠની ધામધુમ ને બીજે દીવસે.

(શેઠજી સાહેબ મંગલ-દ-આસની આસ નીરાસ!)

[વધુ માટે જુવો પાનું ૫૪૭ મું.]

A CONFIDENT CHAT WITH NATURE.

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Friday, 29th May.—We did a special thing to-day, and a nice thing. Somewhat unusual too, but we have been noticing some very unusual phenomena everywhere, since the plague broke out; the plague itself being the most unusual of them all.

Our esteemed citizen, Dr. Blaney, has been counting them up for us in the columns of the papers. In the course of a confidential chat with Nature, he has boldly charged the pretty pert with some very pretty perversions. Your annual crop of caterpillars, my dear madam, is short! Not the most expert London cutter could achieve a shorter crop. And the crow has not begun to build yet, when he ought to have finished by now! Did he forget to get up early enough in the morning to do it? And lastly, the frog-tribe has not commenced croaking!

Why, why is all this? I don't know what answer Nature returned. But speaking for the caterpillar, I think I can safely say that, though mean and contemptible and unworthy of notice in proud man's boastful eye, the little crawler is not so green after all. Cleverer even than our Health Officer, it scents danger from afar, the danger of catching plague, and since it cannot face, shuns it! The crow too knows a thing or two. Soaring to ambitious heights that science perhaps has not yet scaled, it realises that the so-called

CROAKING!

ENERGETIC CORPORATORS IN SEARCH OF A RESTING-PLACE FOR CUTCHRA.

indications of an early monsoon are deceptive, and so does not hurry up! And lastly, the frog has not commenced croaking, because it has *croaked!*

Personally I do not miss the croaking so much as the veteran doctor seems to do. For if the frog tribe is silent, the human tribe is not. Ever since Adam first formulated his grievance against Eve, his progeny has never once ceased croaking. In the papers, at club-houses, on public promenades, at scandal points, on pleasure-grounds and on hunting-grounds, there is quite a surfeit of croaking, and I'm sick of it. If man would imitate the frog only once in a way, I should be grateful.

To return to our special business :—We have acquired a property at Devnur for depositing on it the city's cutchra, and as a first instalment, we went over ourselves. We met at the station; we met in the train; we met on our new land: and after having expressed satisfaction over bottles of whisky and soda, we returned home.

A big load has been lifted off the Corporation's mind. The city's accumulated cutchra has been weighing heavily on us for ever so many years, and we are going to get rid of it at last.

Would we could have left some of the old cutchra that sticks to our corporate body behind us! Would we could dispose of the city's other cutchra with equal facility—the cutchra of malice, envy, and hatred; the cutchra of discord; of misrepresentation, recrimination, and slander; and generally, all cutchra that sits like a foul blot on our fair name! But wait. The Millennium hasn't come yet.

THE PARSI DINERS' ASSOCIATION.

HAVING noticed no sign of life since the memorable dinner commemorated in these columns about this time last year, we concluded in our simplicity that the Parsi Writers' Association (or, as it may perhaps be more aptly styled, the Parsi Diners' Association) had died of surfeit. *A sir-feat* truly, a (k)nightly performance! But we find our-

"WOULD WE COULD DISPOSE OF THE CITY'S OTHER CUTCHRA!"

selves agreeably mistaken, and we hasten to record the momentous fact that the Association is moving,

KHANA—BAHADUR!

like that other Parsi association, the luminous Calendar Association, which through the ever-recurring phases of the moon still drags its slow length along. On H. M.'s last birthday, the Diners dined again for the second time since they sprung into existence, thus giving unmistakable proof of healthy vitality. It is not our intention to enter into the appetising details of the viands eaten and the wines drunk; suffice it to say that the dinner was in every way worthy of the occasion, and that the diners (knights certainly of steel knives, if not of the steel pen) showed themselves perfect adepts in the art of satisfying the inner man. The function was enlivened by the singing of songs, among which an original one specially composed for the occasion by the Association's poet was deservedly much applauded. We regret we are only able to give the opening verses, the rest of the performance having been drowned in the din and confusion usually attendant on a too free

THE PARSEE DINER'S ASSOCIATION.

use of the bottle. Here is the verse, and we challenge our readers to cap it with better or worse:—

I very good Parsi writer,
From English books I always crib;
Tufram Mowla Bux my name,
In Musca Bazaar I buy my nib!

Very good Parsi,
Play my tom-tom,
Eat my own words every day!
For title I make
Plenty dhom-dhom,
Tickle Saheb Lokes alway!

Kooch purwa nahi! Your turn's coming!
Eat and drink your fill to-day!
Jolly good fellows go home in the morning!
Writers! pilfer while you may!

Whatever may be the Association's services to literature, there cannot be two opinions about its services in the cause of public dinners. For these alone, if for nothing else, it deserves recognition, and Mr. *Punch*, always ready to reward merit, has therefore much pleasure in bestowing upon the Association and upon every individual member thereof the much-coveted title of *Khana Bahadoor!* Mr. *Punch* trusts that the Association will always strive to live up to the high ideal of this noble distinction by dining once a year at least, and oftener if convenient. It is impossible to over-estimate the value of a good dinner in stimulating the powers of the mind, and the more the Association gorges itself the better will it write—when it writes; for (as has been beautifully said, if we remember rightly, by *Kaka Pahlan*) there cannot be much in the brain when the body is empty!

["I VERY GOOD PARSI WRITER."

Scene : Drawing-room. Elderly uncle bidding farewell to young boy, who is with his mother.—Uncle (patronisingly, curling the moustache military): "Well, my little man, come and kiss your uncle and say good-bye—for the present!"—Nephew (aged eight, dubiously): "Wh—where is the present, uncle?"

THE DIABOLICAL ALLIGATOR IN THE MAGAR TALAO OF KARACHI.

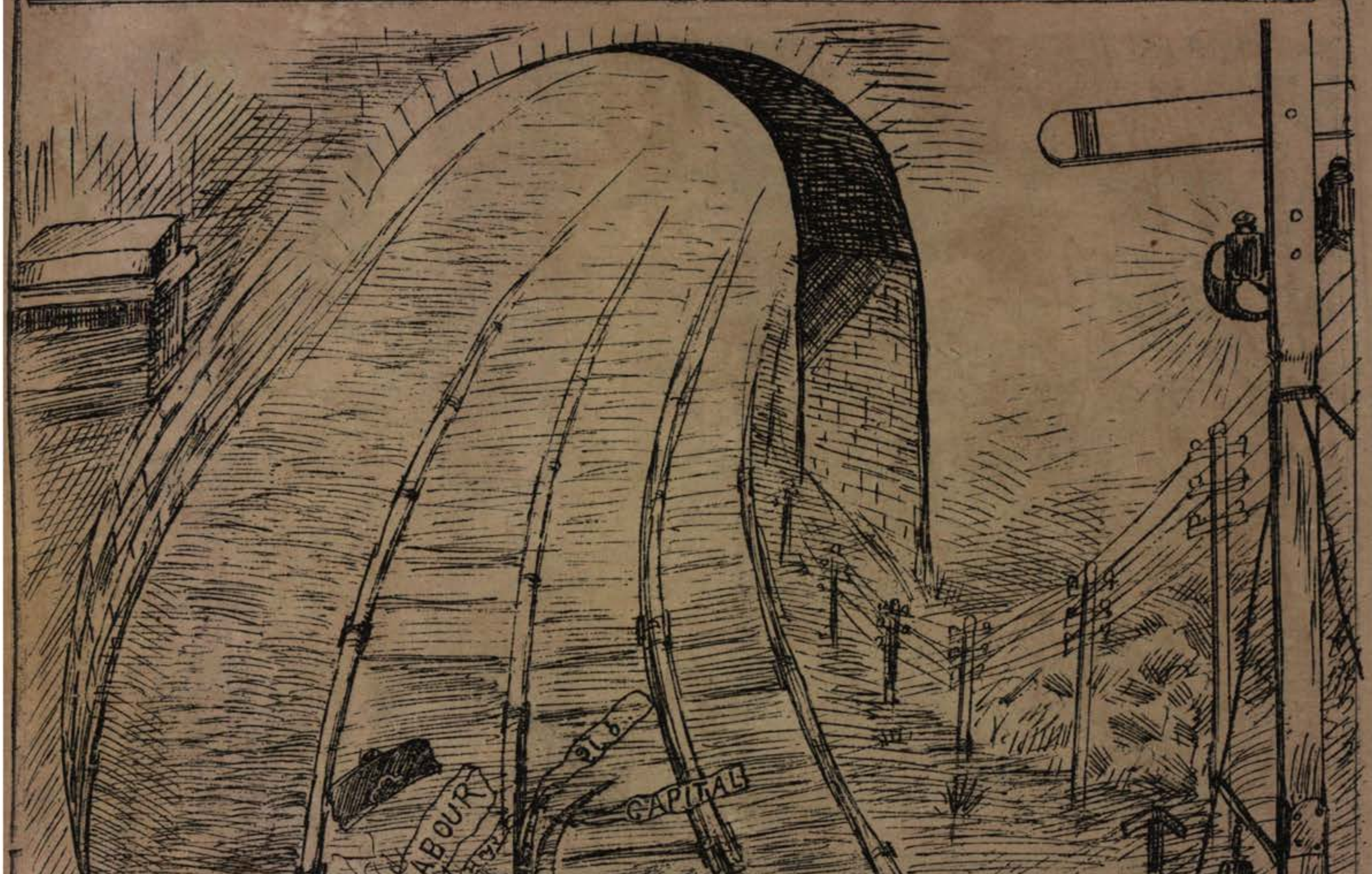
It is doing a great havoc in Karachi, taking sacrifices every day by scores! Would the spear of Hygeia did him to death!

[The Magar Pir or Magar Talao of Karachi is known to be full of sacred alligators where pilgrims in large numbers used to offer goats, hens, &c. Cholera is doing great havoc in Karachi, scores of people falling a victim to its ravages.]

કરાંચીના મગર તલાવમાંનું ભયંકર મગર.

તે કરાંચીમાં ભારે ત્રાસ વરતાવી રહયું છે, અને દરરોજ કુદીબંધ ભોગો લેવા છતાં તે ધરાતું નથી! આહ! સુખશાંતીની દેવી હાઇજીયાનો ભાળો તેનો જાન કબજ કરવાને ફતેમંદ નીવડે તો કેવું સારૂં!

[કરાંચીના મગર પીર અથવા મગર તલાવ માંહેલાં મગરોની પુંજા કરી તેમને ભોગ તરીકે બકરાં મરઘાંની માનતા ચહડાવવામાં આવતી રહી છે. કરાંચીમાં કાલેરા હમણા બહુ ભયંકર ખરાબી મચાવે છે, અને દરરોજ કુદીબંધ લોકો તેના ભોગ થાય છે.]

BUTTING EXTRAORDINARY!—WHICH IS THE HARDEST?

For the present the forehead of the goat seems the hardest, it having drawn a lot of blood from the other forehead!

[The G. I. P. R. Signallers on strike have held meetings at different places, and have resolved not to accept re-engagements with the Company individually and without any promise from the agent as to arbitration.]

માર ટક્કર ને કહાડ રાતું!

કોણની તક્કર જબરી છે વારૂં? હાલ તુરત તો બકરાજીની ટક્કર જબરી થઈ લાગેલી દીસે છે, કેમકે તેવણે પોતાનું મસ્તક મારીને બીજા ટક્કરબાજનું મસ્તક ફોડી નાંખી તેમાંથી લાલ પાણી કહાડયું છે!

[જી૦ આઈ૦ પી૦ રેલવેના હડતાળ પાડી બેઠેલા સીગનલરોએ જુદે જુદે ઠેકાણે સભાઓ ભરી ઠરાવ કરયો છે કે, કોઈએ પણ કંપનીની નોકરીમાં છુટા છુટા પાછા જોડાવું નહી, અને તેમની ફરયાદો લવાદીપર સોંપવાની એજંટ કબુલાત આપે નહી તયાંસુધી નોકરી કબુલવી નહી.]

ONCE MORE UNFORTUNATE!

SHAMLA BHATANI.—How you fret and frown! Why, what's the matter with you, my Ramla's father? Always so docile and obedient, and to-day as wild as——Well, you're not yourself. What's up?

S. BHAT—My choler. What disrppointments! Lost the Derby, because I went and took a ticket in your unlucky name! And now lost a Rao-Bahadurship, after having toiled and moiled for it day and night! It's too bad! *Bootpolishing* evidently does not pay. I'll change tactics!

નસીબના લીલા શામલા ભટનું કરમ એકવાર પાછું કુટું !

શામલા ભટાણી—એ વળી આજ સહવારથી તમને શો રોગ ભરાયો છે! બસ ઉઠયા છો તયારનાં લડકણા વઢકણા કુત્રાજ થયા કરશો કે? છે શું, તે તો કાંઈ ભસો કે સમજ પડે? શું થીયું છે,—કાંઈ સટા મહી નખોડ તો નથી વળયું? કે કોઈ સોનેરી ટોપીવાળાને હાથ થાપ તો નથી ખાઈ આવયા?

શામલા ભટ—ના, નહી.

શામલા ભટાણી—પછે તયારે આમ ડોળા કાઢી કાઢીને શેની વાત કરયા કરો છો? બોલોને મારા રામલાના બાપા? કહોને શું છે? મારા કહયાસરના ને મારો પડયો બોલ ઉચકી લેનારા, તે તમે આજ આમ શું ઘેલાંચેડાં કાઢતા હશો!

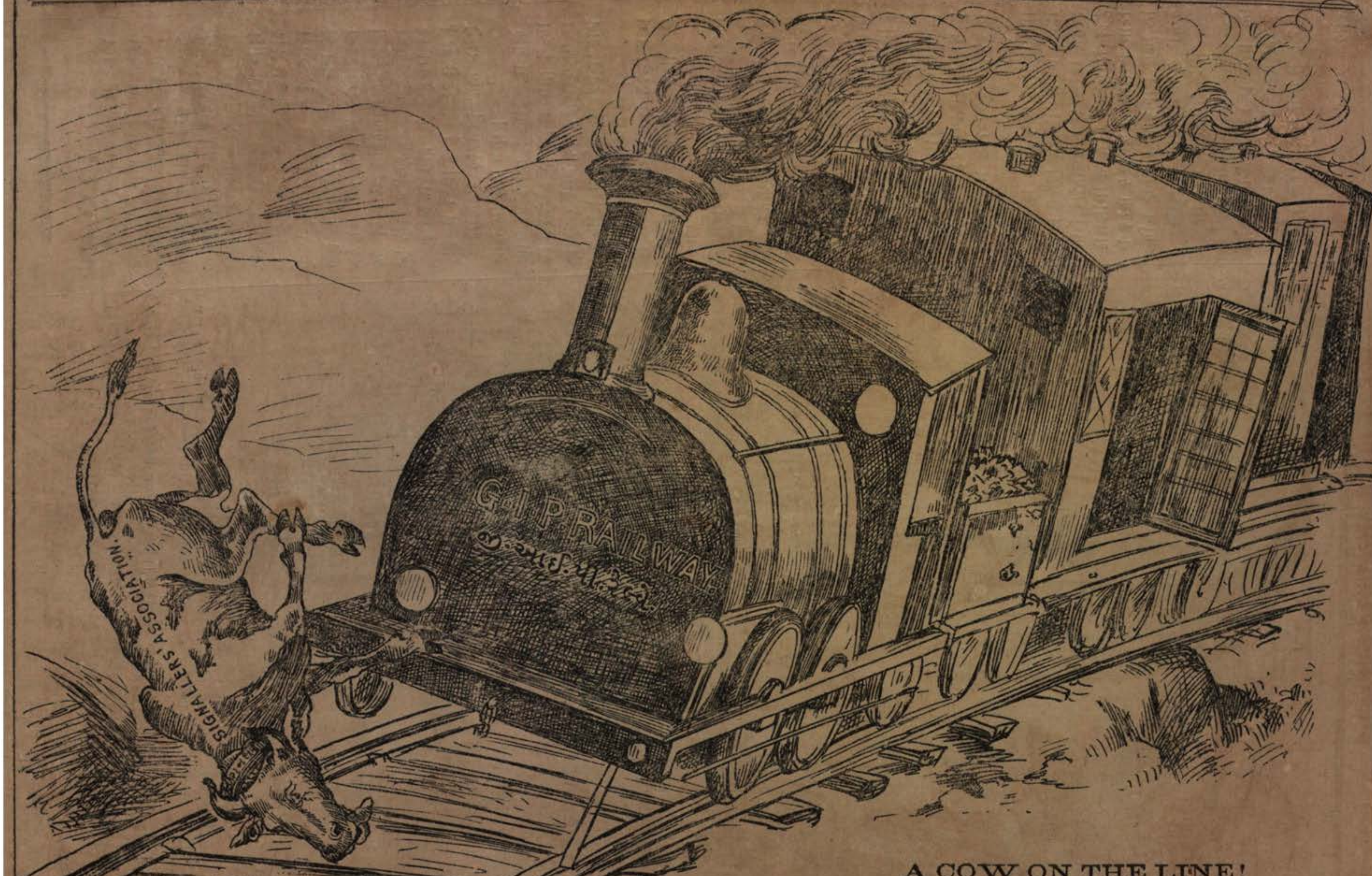
શામલા ભટ—અરે નખોડ વળયું! રાંડ, સતયાનાશ ગયું! મારા ભોગ લાગયા હતા તે તારા જેવી કરમની કુટેલીને નામે આ ડરબીની સોરતીની ટીકટ લીધી! હજી મારેજ નામે લીધી હોત તો તડાકો પડી જાત! પણ તંને નામે લીધી, તો આ નખોડ ગયું! સોરતી તો લાગી નહી અને સામી દશ રૂપયાની ચોટલી થઈ! અને વળી તું કરમની કુટેલીને લીધે અધુરામાં પુરૂં દુખ ઓછું હતું તે આજ પુરૂં થીયું!

શામલા ભટાણી—વળી તે શું? આમ મને ગલે પડવાની તમને ટેવજ પડી ગઈ છે!

શામલા ભટ—તો જોને, રાતને દી મેહેનત કરી કરીને મુવો, ને રાવબહાદુર તો થીયો નહી! આ માન અક્રામના ધીઆજીટમાં મારૂં નામ તો મળે નહી!

શામલા ભટાણી—પણ તમને મેહેનત કરતાં કયાં આવડે છે જે?

શામલા ભટ—શું મેહેનત કરતાં કીયાં આવડે છે! અરે ઓલા બીયાંકવાળા સાએબની મઢમનાં દરરોજ બુટ પાલીસ કરતાં કરતાં બપો મરી ગયો, ને હજી તને મેહેનત ઓછી પડે છે કે! મારા જેવો તો કોઈ બડો હુશીઆર બુટ પાઆઆલેઈઈશને પણ પાલીશ કરતાં આવડતી ન હશે! પણ હવે તો એ ધંધો નથી કરવો. કાંઈ બીજુંજ કઉતક કરવું પડશે. અને તે હશે તોજ કાંઈ તડાકો પડશે! બાકી નહી તો તું રાવબહાદુર શામલા ભટની ભટાણી મસાનમાંજ થશે હો!

A COW ON THE LINE!

(*With Apologies.*)

[The firmness shown by the G. I. P. Railway Company against the Signallers Association has for the time being deprived a large number of signallers of their daily bread, but at the same time the Company has suffered severely in railway receipts.]

રેલવે સડકપર એક ગાય.

ગરીબ બીચારીને કેવો ભયંકર અકસ્માત!

[સીગનલરોની એસોસીએશન સાથે જી૰ આઇ૰ પી૰ રેલવે કંપનીએ દેખાડેલા મજબુત ઠરાવથી હાલ તુરત સીગનલરોની એક મોટી સંખયા પોતાની રોજી ખોહી બેઠી છે, પણ તેજ વેળા રેલવે કંપનીને પોતાની આવકમાં બહુ સખત નુકસાન થયા વીના રહયું નથી.]

BEFORE THE DERBY SWEEP CASTLES IN THE AIR.

COUSIN SORAB—If I draw the first prize, by jove, won't the girls go mad! At my feet, my dear, they'll fall at my feet and worship me! And I'll take no notice of them!

COUSIN KHATLI—And if I draw, I'll have an army of slaves like you, and they'll be thankful even for a kick from me! And I'll kick them too, the beggars!

દરબીની સોરતીની આગ મજ-હવામાં કીલ્લા!

પીત્રઇ સોરાબ-(કાકાનો દીકરો) આહ! જો મને પહેલાં પ્રાઇઝનો તડાકો પડી જાય તો પછી પુછવાનુંજ સું? પછી તો, ખટલી, તારા જેવી કચકંઈ છો કરીઓ મારી પર ઘેલી દેવાની થઇને પોતાનો જાન પરાણ બધો મને આપી દેવા માગસે! ને મારા પગ આગળ પડીને મારી દાસી થવાને અને પુંજવા માગસે! પણ હું તો ખરો કે તે કોકટોને કોડુંજ નહી આપું!

પીત્રણ ખટલી-ને જો મને પહેલો ઘોડો લાગી ગીયો તો તારા જેવા કચ્ચ કંઈ ગોલા મોમારી આગળ હાથ જોડીને ઉભા રેહેવા આવસે, ને સુવાઓ મારી લાત ખાવામાંબી માનને મરતબો સમજસે! ને એવા કાઘને ઠારે વાર જોસે કે હું બાઈ સાહેબ તે લોકને કાહારે લાત મારૂં! ને હુંબી તો એરી કે તે સુવા બધા ભુખરી બારસોને લાતજ મારૂં ને લાત મારીનેજ બહાર કહારૂં!

WHO SHOULD BE MUZZLED FIRST?

MR. BOW-VOW—(A representative of the Canine tribe, in deep contemplation over the section for muzzling dogs in the New Police Bill) So, they're going to muzzle me! All right! Let'em come and do it. But why not look nearer home? And, what's hydrophobia to Brahminophobia? Surely there're two-footed beasts worse than the nastiest of us, who want muzzling first, and badly too! But man is so unfair!

[Provision is to be made in the new Police Bill for muzzling dogs in the city.

Brahminophobia has been rampant in some Anglo-Indian papers, they having caught the malady during the G. I. P. R. Signallers' strike.]

પેહેલે મોહોડું કોણનું બાંધવું જોઈયે?

મી૦ બાઉવાઉ-(ભોંસીયાંઓના ટોલાના પ્રતીનીધી; કુત્રાંઓને મોહડાં પેહેડાવવાની નવાં પોલીસ બીલમાંની કલમ વીષે ખુબ ઉંડા વીચારમાં પડીને) શું, એ લોક મારૂં મોહડું બંધ કરવા માગેચ! ઠીક ઠીક. બેલાસક બંધ કરો બા. પણ બાપુ, તમારા પગ તળે બળેચ ને લંકા શાની હોળવવા જાઓચ? તમારૂં પોતાનુંજ ઘેર સંભાળોની? તમારા ઘેરમાં હાઈદરોફોબીયા (કુત્રાંના હડખાં)નાં કરતાં નબેતર હડખું "બ્રામનોફોબીયા" ઘેર ઘાલી બેઠુંચ તેનો કંઈ ઉપાય કરોની! અમારામાંના સરવથી કંગાળમાં કંગાળ કુત્રાંઓનાં કરતાંબી તમારા કેટલાક બે પગાં હેવાનો એવાં નબેતર છે કે તેઓ લોકોનાં નખોડ પર નખોડ વાળેચ! તેવાં બે પગાં હડખાયલાં હેવાનોને બ્રામણને નામે લાગેલું હડખું એવું છે તેમનાં મોહડાં પેહેલાં બંધ કરવાં જોઈયે! તે કરો ને પછી અમારી આગળ આવો!

[શેહેરમાંના કુત્રાઓને ફરજ્યાત મોહડાં પેહેડાવવાની કલમ નવાં પોલીસ બીલમાં નાખવામાં આવનાર છે.

કેટલાક હીંદી અંગ્રેજી પત્રો વચે બ્રામનોફોબીયા અથવા બ્રામણને નામનું હડખું ચાલે છે, જે દરદ છેલ્લી સીગનલરોની હડતાળ પછી તેમને લાગુ પડયું છે.]

GRAPES!

(For Distribution as Birthday presents.)

The good boys who get them find them very sweet. Lucky dogs! Those that don't, say they're sour! Perhaps they are, perhaps they are not! Who knows?

[The Birth-day Honours' Gazette was published yesterday.]

મીઠી મધ દરાખ!

(મહારાણીની વરસગાંઠની પરજેંટ તરીકે વેંહેંચવાની.)

જે સારા છોકરાઓને તે મલી છે તેઓને તે મીઠી મધ લાગી છે અને તેથી તેઓનાં મન મધન અને દીલ ખુશ ખુશ થઈ ગયાં છે! પણ જેઓ તે મેલવવા નથી પામયા તેઓ તો કહે છે કે, "બલી એ દરાખ! એ તો ખાટી છે!" કોણુને ખબર બા! કદાચ ખાટીબી હોય ને કદાચ મીઠીબી હોય!

SOL IN FULL BLAZE

(With apologies.)

SOL—Ah! My dear you can't keep away my full fiery blaze, try how you may to fan yourself!

[The intense heat in the Bombay Presidency has become unbearable, and people are, anxiously awaiting the advent of the monsoon. The Meteorological Department reports that the pressure remains higher than usual over Western and North-Western India—a condition which is unfavourable for the advance of the monsoon current into the west coast.]

સુર્ય નારાયણ પોતાના પુર તાપમાં!

સુરય નારાયણ—આહ, મારી લાડકી, તું ગમે તેટલો પંખો આડો ધરની, અને તેનો ગમે તેટલો બચાવ લેની! પણ તેથી કંઈ મારા પુર તાપમાંથી તું બચવા પામંવાની છે વારૂં!

[મુંબઈ ઈલાકામાં નહીં સહન થઈ શકે એવી સખત ગરમી પડે છે, અને લોકો ચોમાસાંને માટે કાગને ડોળે રાહ જોય છે. વાયુખાતું ખબર આપે છે કે હીંદુસ્તાનના પશ્ચીમ તથા વાવય ભાગમાં હવાનું દબાણ સરેશતા કરતાં વધારે મોટું છે, અને તે સંજોગ ચોમાસાંના પ્રવાહને પશ્ચીમ કોસ્તા ઉપર આવવા દેવાની વીરૂધ જાય છે.]

"Though I do 'Sir' thee, be not vain, I pray:
I 'Sir' my monkey Jacko every day."

THERE were indications of unwonted bustle and excitement in many an Indian home at day-break on Saturday, 3rd June. There was running to and fro, for many a worthy (and un-worthy) was in the running for the honours appointed to be showered on that lucky morn. Early ablutions were made, holiday dresses were donned, prayers were offered (for there

are pharisees who can make a show of prayer to God for favours expected of men), golden trays with sweets

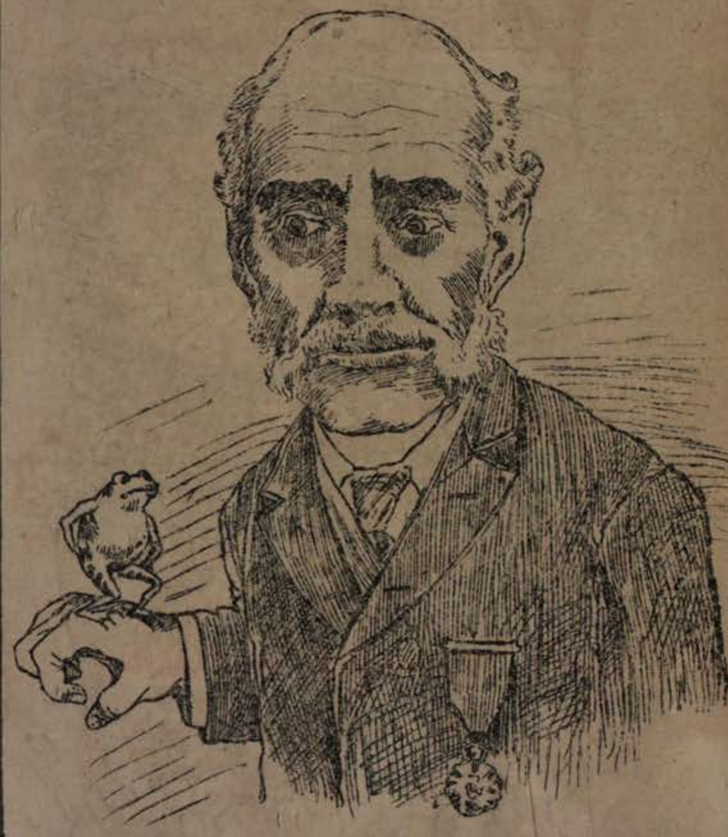
were ready to fly at a moment's notice to "friends and admirers," visiting cards and dressing-cases were nscribed with the anticipated title, carriages were

painted afresh with armorial bearings, and the early paper alone was wanting to complete the happiness which seemed to hover round the expectant recipient of royal favour.

* * *

DR. BLANEY never longed for the croaking frog, nor Dreyfus for his retrial, nor the hungry Parsi Writer for his dinner, nor Mr. Kama for the vagrant

WILL IT CROAK?

moon, nor the wandering Jew for rest, nor the vulture for his prey, nor Mr. Kabraji for the Congress-carcass, with more impatient ardour than the title-hunter waited for his paper! The paper came, and in an instant, anxious eyes, tearful with anticipatory gratitude, were rivetted on the glittering *title*-page,

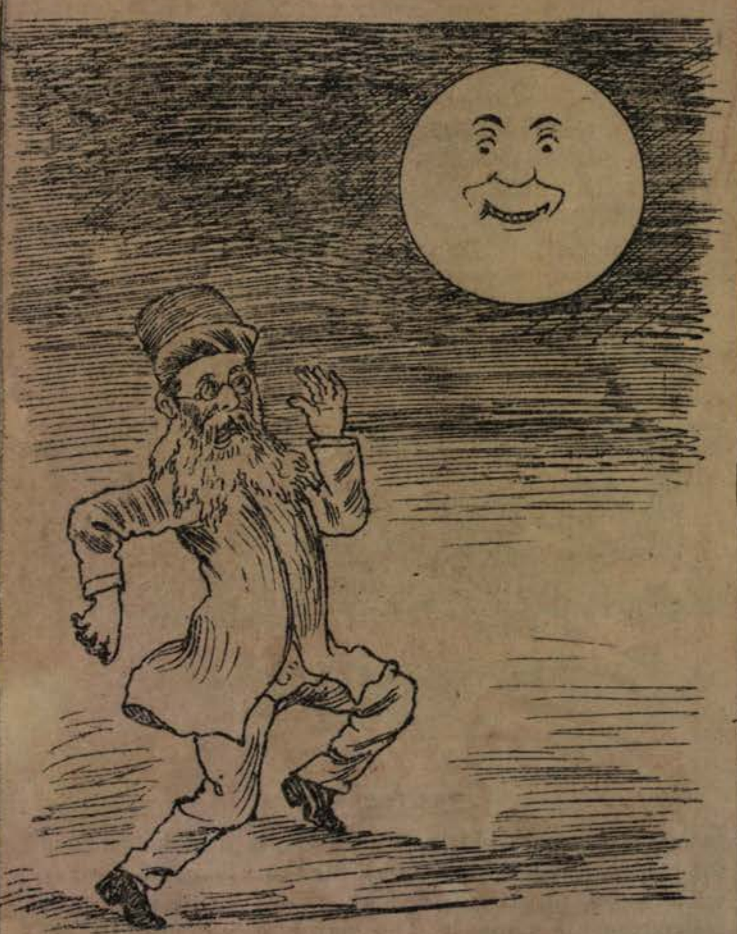
THE HUNGRY PARSI WAITER.

devouring its contents with a greed that the hungriest of Parsi Writers can never hope to surpass!

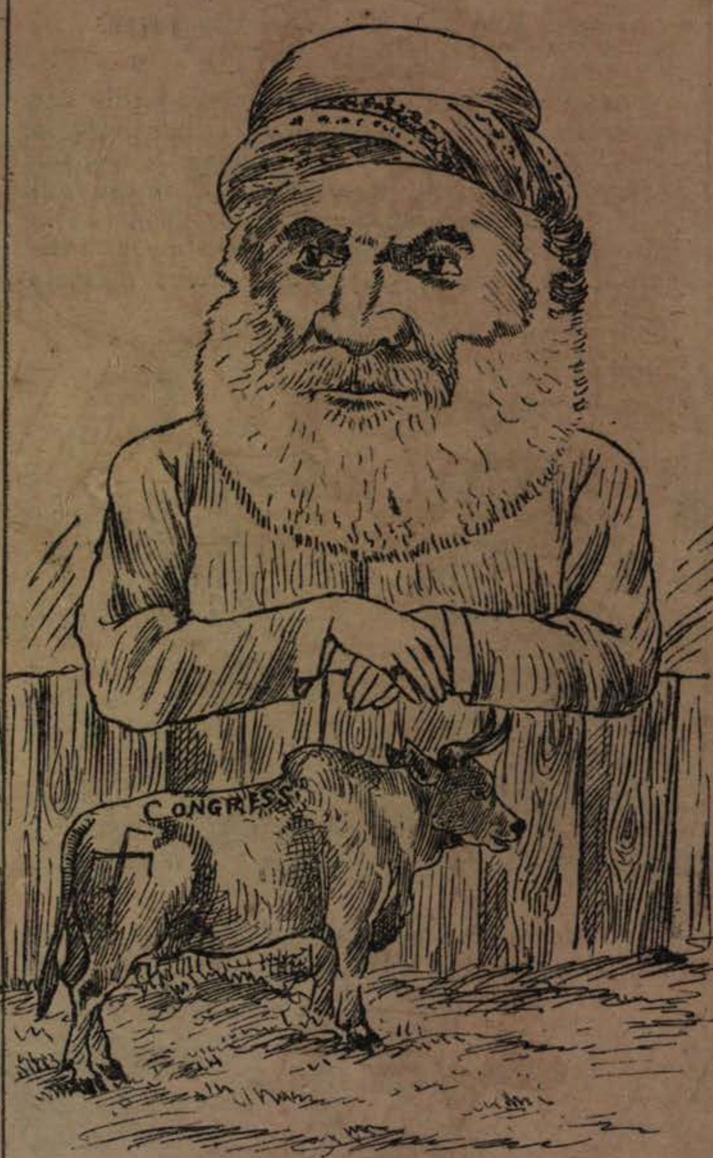
* * *

SIR P. ASS! A pretty pass truly! The List is so short, and yet so long! *K.C.B., K.C.S.I., C.I.E.!* Pass on, no such luck! *Khan Bahadoor, Sugur Bahadoor, Musca Bahadoor, Khánâ Bahadoor*, shoals of them! In here, if anywhere! But no, out in the cold altogether.

* * *

LONGING FOR THE VAGRANT MOON.

A FINE CARCASS.

THE *big* man is, as usual, nowhere, but (Oh! horror of horrors!) in among the Bahadoors smiles the petty clerk, the slave of the desk on twenty rupees a month, his proud master's foot-ball. For plague-work too! Plague-work done as proxy for a superior! And that superior waiting to reap the fruit! Cruel irony of fate!

WAITING FOR THE PREY.

* * *

FOR the disappointed ones Mr. *Punch* drops tears of commiseration. He counsels them to wait, and assures them that in all human probability, if they continue to be the good boys they have been, they will come in when H. M. attains her hundredth birth-day.

* * *

ONLY one honour appeals to us directly as an honour to a whole community, the honour done to Dastur Darab Peshotun Sanjana, high priest of the Parsis, the erudite son of an erudite father, but just promoted to his father's honoured seat, now in the enjoyment of that father's title too. Our congratulations to the new *Shams-ul-ulema.*

* * *

THERE is an ugly sound in this learned title that we confess we do not like. Who would like *shams*? We trust that Dastur Darab detests them as heartily as we do, and that he will strive to prove his worth by keeping the pure kernel of his religion uncontaminated by the outside taint of prejudice and superstition, remembering that

"Titles of honour add not to his worth,
Who is himself an honour to his titles."

OUT IN THE COLD!

To all the other fortunate recipients too of royal favour, Mr. *Punch* presents his warmest congratulations:

TEARS OF COMMISSERATIONS!

"Their healths to-day I drink
With honours three times tkree,
Although but printer's ink
Is that's given to me."

A Vedic Marriage. JALANDHAR NATH discourses: Mr. Balaji Abaji Bhagwat, B.A., LL.B., Vakil, High Court, Bombay, is not, as far as I know, a member of any Hindu Social Reform movement. He seldom, if ever, writes learned essays or articles for the newspapers, denouncing Hindu social evils. He is seldom, if ever, seen on Social Reform platforms. He has never addressed a Social Conference gathering of Hindu patriots either in exhortation through pardonable pride due to some conscious personal achievement, or in lamentation and abasement through failure arising from weakness. And yet, judging from the account of his daughter's marriage at Satara published by a Poona paper, this bold Brahman would seem to have defied both custom and caste in ignoring the priests. "Go back to the age of the ancient Rishis and mind not the modern priests"—says the Indian Social Conference. "Piety, religion and all that is of good report, you will find in the scriptures left as a rich legacy by our revered Rishis. There is *adharma*, irreligion, in the modern ceremonials of the priests"—says the learned Raja Ram Shastri Bhagwat, who officiated as priest at the above wedding, according to the simple Ashvalayan sutra rites of the ancients! Whatever the weight and practical value of the innovation, or rather resuscitation of an

THE INSTALLATION.

ancient custom, at the present times, there is no mistaking the courage of the families who have dared

to look modern custom in the face, and have done it unobtrusively without the flourish of trumpets! This is personal example, *Punchoba*; this is courting obloquy bravely in what is honestly believed to be a good cause. Such personal examples without noise are far more contagious and leavening for good than all the logic and rhetoric which simply end in

THE DETHRONEMENT.

gaseous explosion! Well done Rajaram Shastri! Drag us back to the glorious past, by holding up high the Vedic torch, if making headway straight on in front is beyond our power, and if destiny forbids our improving on our ancestors, the *Rishis*; but don't let us stick in the stagnant mud of the inglorious present!

Strike while the iron is hot—

OR rather, while the signallers are on strike! So says our old-young friend, Mr. Rustom Pestonjee Jehangir, Custom Bahadur, (young in years, in experience old) who appears to be sorely troubled with the itch for writing, that to its possessor is oftener a curse than a blessing. If the wine-drinking Parsi's loyalty is questioned, if the so-called poor want cheap habitations, if a wail of distress is heard from Cambay, or a cry of woe comes from Kamatschatka or Timbuctoo, up starts Mr. R. P. J., goose-quill in hand, and

WELL DONE RAJARAM SHASTRI!

rushes wildly to the rescue. In the course of one of his "official morning rounds," during which (as he is pleased to tell us) he does a little officious meddling with other people's affairs, he has discovered in the cloud which hangs over the G. I. P. R. Signallers a silver lining; and this silver lining he exhorts his co-religionists to turn into gold for their benefit. He tells them to march over the dead bones of the signallers' prospects to snug and comfortable berths! Such berths too! Some twenty rupees a month, and no more than about twenty hours of daily labour! With the supreme satisfaction too of having done the (Hin) *doos*! What a glorious chance! Persons stricken with Brahminophobia will doubtless clasp Mr. R. P. J. in their sympathetic arms, but we doubt if the Parsis as a class are so utterly devoid of all feelings of common humanity and self-respect, so bereft of compassion and of the sense of justice and fair-play, as to consent, at Mr. R. P. J's bidding, to degrade themselves by making their neighbours' misfortune the stepping-stone to a pitiful pittance.

ICES FOR THE HOT SEASON.

MR. PUNCH—Hullo, friend, what are you about now? C—z,—N. (Head Butler)—Preparing something nice and sweet for the old woman, Mrs. Anglo-Indian Press. There's no need to press it on her, she'll like it immensely, I'm sure, and be so eternally obliged! *Cool*, isn't it? Mr. P.—Yes, ices. I *sees*!

[The Secretary of State has approved of the Government of India undertaking legislation to protect the copyright of Press telegrams received in this country from abroad.]

ગરમીની મોસમ માટે થંડું આઈસક્રીમ.

મી૰ પંચ-હલ્લો, દોસ્ત, વળી તું શું કામ કરવા બેઠોચ?

કરઝન (હેડ બટલર)-પેલી બુઢીયાં મીસીસ એંગલો-ઈંડીયન પ્રેસના પેટમાં થંડક વળે તેવું કંઈ મનોહર થંડુ થંડુ, મીઠું મીઠું મોહડું સમારવાનું બનાઉં છ, સાહેબ. તમે જોજો તો ખરા કે પોતાની મેલે તેને એ એવું ગમશે કે "બાઈ લેઓ, કે બાનુ જરા ચાખી જોવો." એમ કેહેવાની ને બોહોંસા બોહોંસ કરવાની તો જરાકબી જરૂર રેહેશે જ નહી, ને ઉલટી એ મારો બન્ને હાથે ઉપકાર ને આભાર માનવા ને મને હંમેશાં માખણમાં ને મધમાં બેરી કહાડવાજ નીકળશે! કેમ, આપણા ને એના બેઉનાં પેટમાં થંડક વલે તો ઠીક કેની, મી૰ પંચ?

મી૰ પંચ-હા, બા, હા; એમ થંડું થંડું ખવાડીને એને થંડક પાડવાની એબી ઠીક વાત છે।

[પરદેશથી આવતા તારના સંદેશાઓના સંબંધમાં તે સંદેશા મંગાવનારાઓને કોપીરાઈટનો હક આપવા માટેનો ધારો બાંધવાને હીંદી સરકારને પ્રધાને

THE MONUMENTS OF THE LATE VICEROYALTY.

Mr. Punch—These, my Lord, look at these, and then praise and flatter, if you can !

[At the dinner given to Lord Elgin at the Northbrook Society, Lord Roseberry was silent as to how the Liberal Governor General "meekly and faithfully carried out to the bitter end an aggressive policy beyond the frontier, a repressive legislation and a speculative monetary scheme—all ordered by the most illiberal and reactionary Secretary of State India has had for many a year."]

માજી વાઈસરૅાયની કારકીર્દીના સ્તંભો.

મી૦ પંચ—જુવો ! મારા લારડ, જુવો, આ તરફ જુવો, અને પછી તમે તારીફના રાગડા કહાડો ને છાપરે ચહડાવવાનાં કામ બજાવો !

[સરહદ આગળ વધારવા માટેની લડાયક રાજનીતી, પ્રજાના છુટા પણા ઉપર ભારે અંકુશ મેલવા માટેની ગોઠવણ, તથા ચલણને લગતી એક ખયાલી યોજના,—સુધારા વધારામાં પાછળ હઠવા જેવા વીચાર ધરાવનારા હીંદી પ્રધાનના હોકમથી કેટલી નમનતાઈ સાથે માજી વાઈસરાય લારડ એલ્ગીને અમલમાં મેલયાં હતાં તે બીનાના સંબંધમાં

THE END OF THE MATHERAN SEASON.

After an enjoyable season our Rustom comes down the Hill to return to Bombay.

(1) Although bearing the proud name of the ancient Iranian warrior, Rustom is quite unable to manage the Matheran pony, which (2) dances a hornpipe, and (2) takes him through the mazes of a waltz! Round and round, and perhaps down in the valley below!

માથેરાનની મોસમનો છેડો.

(પેટ ભરતી મોજ કરયા પછી અમારો રૂસ્તમ મુંબઈ પાછો ફરવાને માથેરાનના ડુંગર ઉપરથી હેઠે ઉતરે છે.)

જો કે ઈરાનના નામીચા રૂસ્તમ પેહેલવાનનું નામીચું નામ તે ધરાવે છે, તોપણ રૂસ્તમ પેહેલવાનનો રખસ તો બાજુએ રહયો પણ આટલું માથેરાનનું પાંજરાપોલીયું ઘોડું પણ અમારા બીચારા કરકટી રૂસ્તમથી સંભાલી શકાતું નથી! (૧) પેહેલાં તો એ પાંજરાપોલીયું ઘોડું મી૦ રૂસ્તમને એક સેલરના "હોરનપાઈપ" ડાનસની મોજ દે ખાડે છે, અને પછી તેની સાથે (૨) વાલ્ઝની ગોલને ગોલ ચકી એવી ફરે છે કે ભેજાંને ચકીજ આવી જાય! અને રખે તે ચકીમાં ને ચકીમાં આપણો બીચારો રૂસ્તમ હેઠે ખીણમાં ગબરડી ખાઈ જાય તેની મોટી ધાસ્તી છે!

ELEPHANTINE LOVE.

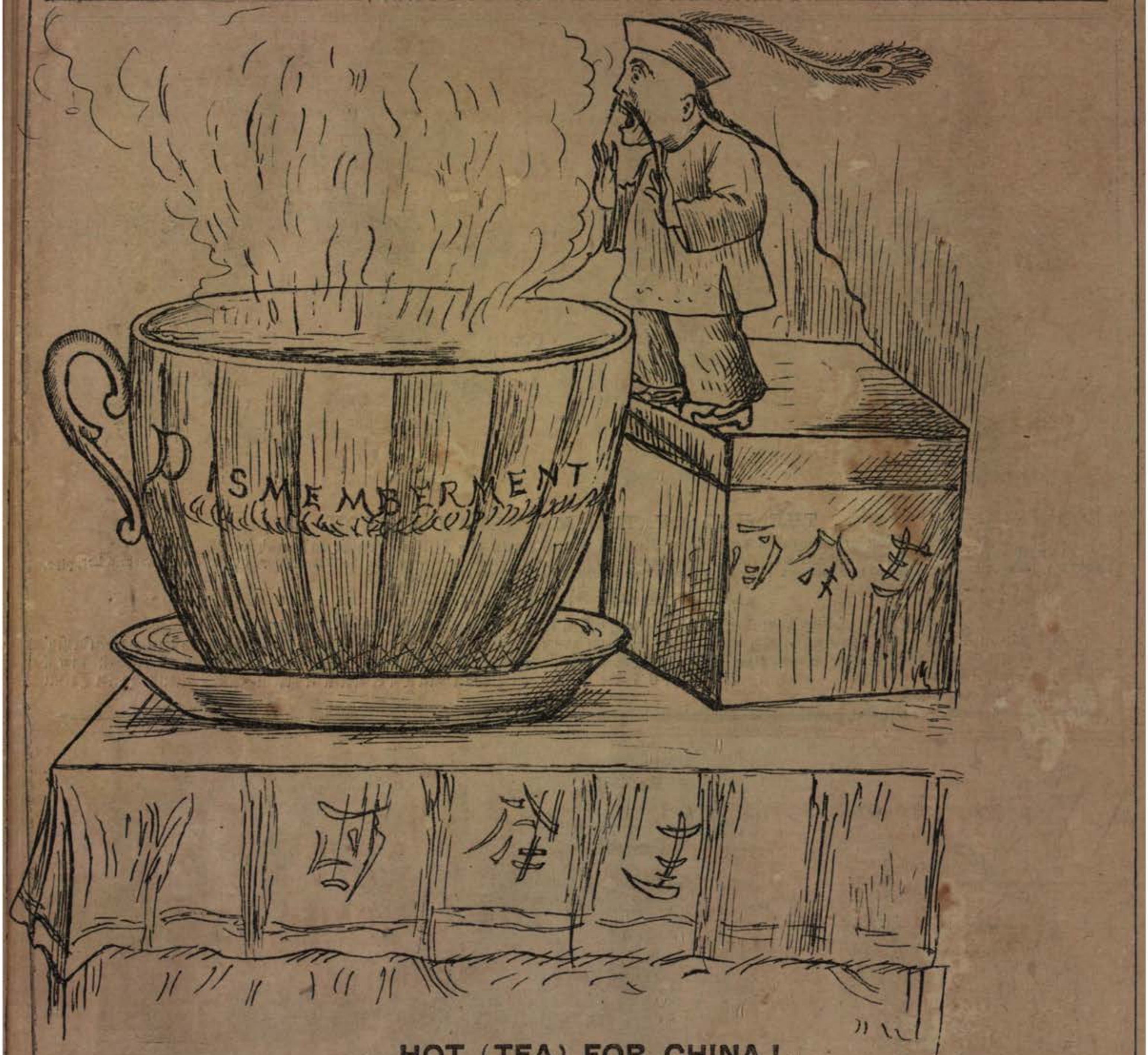
(1) Let them say, what they like, but I'll dangle my pet, (2) and feed it with milk, (3) and carry it on my neck for an airing! What airs some people take!

[The Blue Book on the Indian Sugar Act recently presented to Parliament has strengthened the hands of the Liberal Party, who have now the materials of very good fight. The debate on the Act takes places in the Commons on the 15th June.]

હાથણનો લાડ અને વહાલ.

(૧) બીજાઓ ગમે તે બકે પણ હું તો મારાં કચ્ચકને નાચ નચાંઉં, (૨) દુધ પાઉં, અને (૩) મારી ગરદનપર બેસાડી તેને ચોખ્ખી હવા ખવડાઉં! પછી બીજાઓ એને જોઈને ગમે તેટલા હવાપર જાય તેની મને શું પરવાહ છે!

[પરદેશી ખાંડ ઉપર જગાત વધારવાના ધારાને લગતી બલુ બુક હમણાંજ પારલામેંટમાં રજુ કરવામાં આવી છે, જેમાં આપવામાં આવેલી વીગતથી લીબરલ પક્ષના હાથ ઘણા મજબુત થયા છે, અને આવતી તા૦ ૧૫ મી જુને આમની સભામાં એ ધારાને લગતી જે તકરાર ચલાવવામાં આવનાર છે તે વેળા મજબુત લડત ચલાવવાને તેને પુરતો ખોરાક તેમાંથી મળશે.]

HOT (TEA) FOR CHINA!

(A Russian, German, French and English mixture.)

[The Great Powers of Europe have, it seems, come to a friendly understanding for the ultimate dismemberment of the Chinese Empire.]

ચીના ચાઉ માટે ગરમાગરમ ચાહ!

(રશીયન, જરમન, ફ્રેંચ અને વેલાતી મીક્ષચરની બનાવેલી.)

[ચીનાઈ શેહેનશાહાતના ભાગલા કરી તે વેંહેંચી લેવાને લગતી સમજુતી ઉપર યુરોપનાં મોટાં રાજ્યો આવી ચુકેલાં દીસે છે.]

A barge was making its way slowly up-stream, and the guntleman in command of the ship was helping all he knew by using language which was artistic to a degree. The goo old horse was tugging at the hawser, and the bargee was the hoarsest of the lot.

Judy suggests that the three participles for any popular raze, when it begins to fade, are: Fading—Faded—Fad.

Billingsgate Language.—An old widow is a frequenter of Billingsgate Market, and people were much puzzled to know why she was so assiduous in her attendance there until she explained: "I go to 'ear the langwidge; it do so remind me of my pore dear 'usbing!"

"Algie buys the most expensive perfumes."—"I knew he never used common scents (*sense*)."

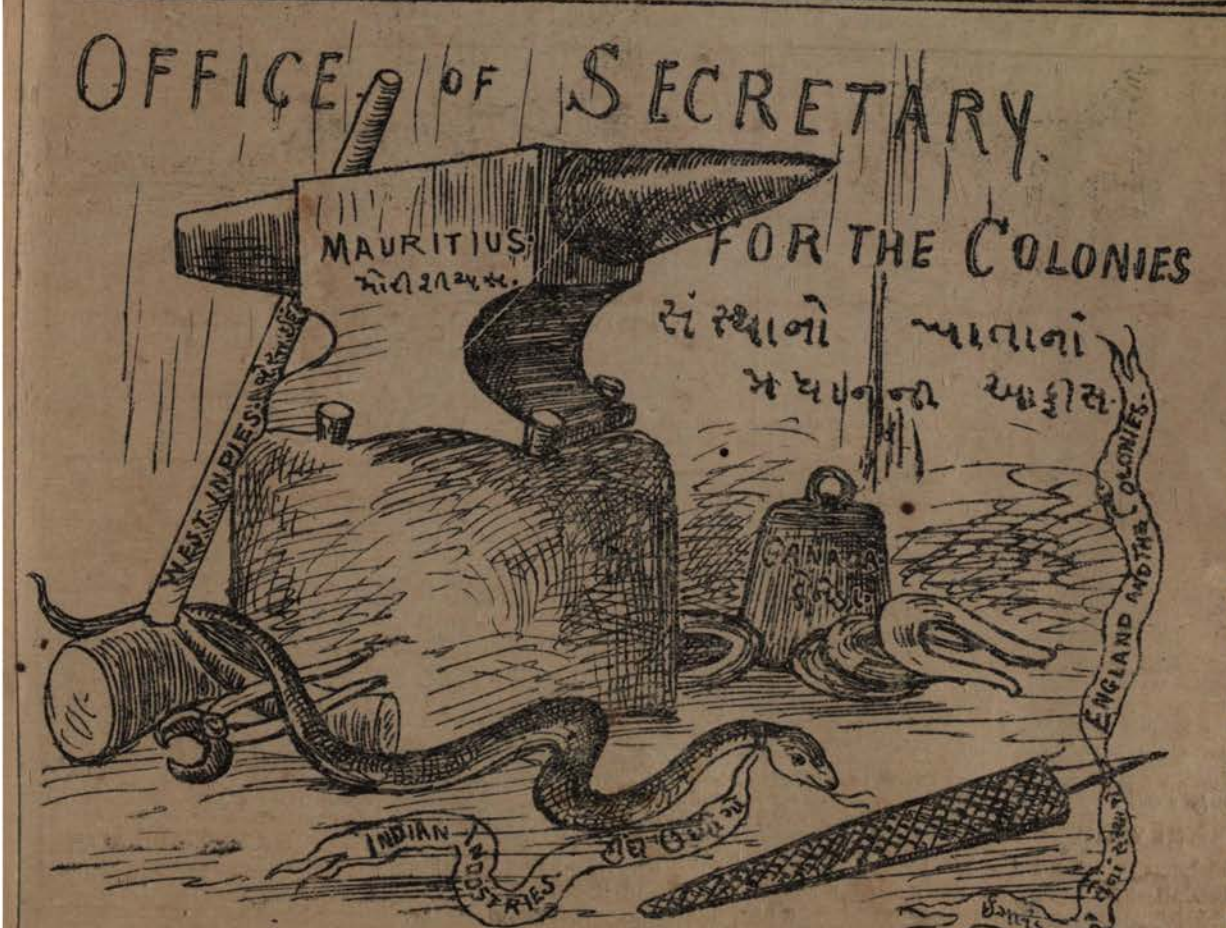
A TUG OF WAR.

[Although the Finance Committee in 1886 recommended that the pay of the post of Clerk of the Bombay Insolvent Court should be cut down to Rs. 500 or 600 a month, public opinion is scandalised to see that the present Clerk still draws over Rs. 3,000 a month. A question on the subject was asked in Parliament by Sir William Wedderburn, to which an evasive reply was given.

ખેંચાખેંચી અને તાણાતાણી.

કોણ જીતશે વારૂં ?

[જો કે ૧૮૮૬ નાં વરસમાં ફાઈનાનસ કમીટીએ ભલામણ કરી હતી કે મુંબઈની નાદાર દેવાદારોની કોરટના કલારકનો પગાર રૂ ૫૦૦ થી ૬૦૦ સુધી કાપી નાખવો તોપણ પ્રજામત જોઈને બહુજ હેરત અને દંગ થઈ ગયું છે કે, હાલના કલારકને હજી દર મહીને રૂ ૩,૦૦૦ થી વધારેનો પગાર લેવા દેવાની નાલેસી ચાલુ રાખવામાં આવી છે. એ બાબત વીષેનો એક સવાલ સર વીલીયમ વેદરબરને પારલામેંટમાં પુછયો હતો, જેનો પ્રધાન તરફથી ઉડાવનારોજ જવાબ વાલવામાં આવયો હતો.]

THE VIPER AND THE FILE.

(A page from Æsop's Fables —adapted to the times.)

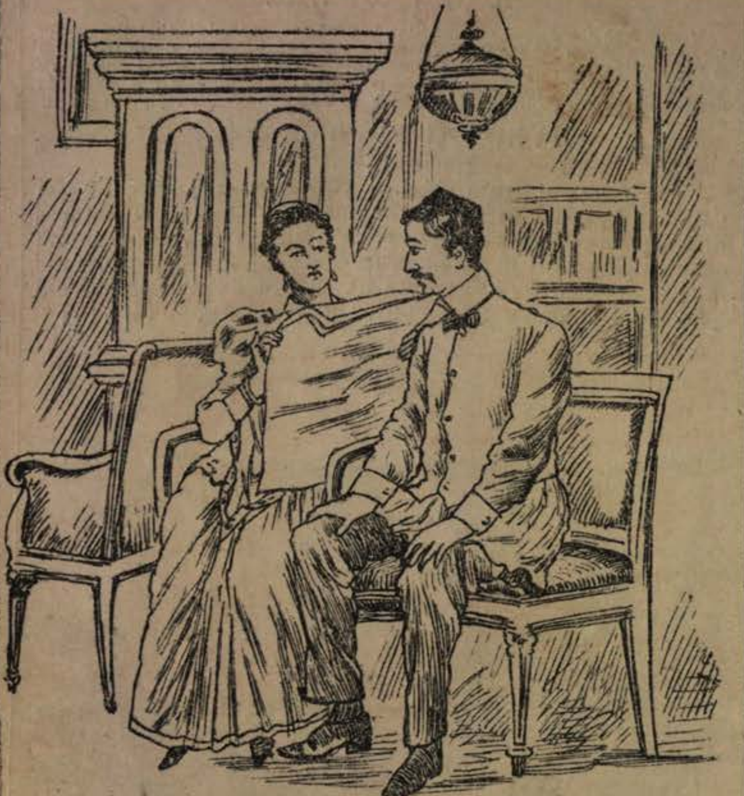
A Viper, entering the workshop of a smith, sought from the tools the means of satisfying his hunger. He more particularly addressed himself to a File, and asked of him the favour of a meal. The File replied, "You must indeed be a simple-minded fellow if you expect to get anything from me, who am accustomed to take from every one and never to give anything in return."

"To us it is quite evident that this plea of protecting and stimulating the native sugar industry would never have been heard of but for this selfish Mauritius agitation so influentially and powerfully backed up by the Colonial Secretary. Look at the facts of the past fiscal history of India for a century and upwards, and the reader will find nothing but one strong underlying principle—namely, to kill the Indian Industries which competed with those of the mother-country and the Colonies."—*Champion.*]

સરપ અને કાનસ.

(ઈસપનીતીમાંનું એક પાનું,- હાલના વખતને અનુસરતું.)

એક લુહાડની દુકાનમાં એક સરપ દાખલ થયો, અને તયાં પડેલાં સઘળાં હથીયારોને વીનંતી કીધી કે, હું બહુ ભુખયો થઈ ગયો છું, માટે મારી ભુખ તરૂપત કરો. તેણે અકસર કરીને એક કાનસને અરજ કીધી, અને તેની પાસે ભોજન મેળવવાની મેહેરબાની માગી. કાનસે તે ઉપરથી તેને જવાબ આપયો કે, "અરે ભલા માણસ, જો તેં મારી પાસેથી કાંઈ પણ મેળવવાની વકી રાખી હોય તો તું ઘણોજ ભોલો ભટાક હોવો જોઈયે, કેમકે મારૂં કામ તો દરેક જણ પાસેથી લેવાનું છે, અને તેના બદલામાં કાંઈ પણ આપવાનું, કામ હુ કદી જાણતોજ નથી."

DIS—HONOURED ?

Gool—What a shame! Paul Prys and small frys as Khan and Rao Sahebs! And you, Godrez dear, with all your influence upstairs, downstairs and back-stairs, are out of it! Now don't stare like—— but tell me why, why are you not honoured?

Godrez—Honoured enough as it is, love. I'm glad I'm out of it. It's the substitutes mostly who are in the List, and I'm a substantive, don't you see? I worked on my own account in person and worked hard too night and day. But I don't care. I've my reward!

Gool—Where? I don't see it.

માન કે અપ-માન ? [વધુ માટે જુઓઃ પાનું ૫૯૯ મું.]

THE CREEPING SHADOW OF DEATH !

Be careful, Civic Father, be careful! His onward course savours of suspicion! Be wary!

[Precautionary measures are being taken in Bombay owing to the virulent epidemic of cholera in Karachi.]

ધીમે ધીમે પગલાં ભરતો મોહોતનો ઓળો !

સંભાળમાં રહેજો, શેહેરીબાવા, સંભાળમાં રહેજો ! એ કંગાળનો ધીમો પ્રવાસ શક સુબેહથી ભરપુર છે, માટે ખુબ ડોલા ઉઘાડા રાખીને કામ લેજો !

[કરાંચીમાં કોલેરાનો રોગ બહુજ ભયંકર રૂપમાં ફાટી નીકળયાથી મુંબઇમાં સાવચેતીના ઉપાયો લેવામાં આવયા છે.]

MR. PUNCH'S FANCY PORTRAITS.

OUR NEW PARSEE SHAMS-UL-ULEMA,

DASTOOR DARAB PESHOTAN SANJANA.

મી॰ પંચના ફેન્સી પોરટ્રેટ.

આપણા નવા પારસી શમસુલ ઓલમા

દસ્તુર દારાબ પેશોતન સંજાણા.

Corresponding Development.—Bridget (reading laboriously): "How you seen this, Pat? It sez here that whin a mon loses wan av his sinses, his other sinses get more develyuped. F'r instans, a blind mon gets more sinse av hearin', an' touch, an'——"—Pat: "Shure an' it's quite thrue; Oi've noticed it meself. Whin a mon has wan leg shorter than the other, begorra, the other leg's longer, isn't it now?"

"No, I'm a man of principle. There's only one thing I do purely for policy's sake."—"What's that?"—"Pay my premium."

Discretion the Better Part!—Germany: "What, John Bull and Brother Sam fighting side by side! Perhaps I had better not interfere *too* far."

માન કે અપ-માન ?

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૫૯૮ મું.]

ગુલ-ખરયું રે એ જીવતર! જારે મુવા ભાભરભુજા જેવાઓ ખાન સાહેબ ને રાવ સાહેબ થઈ બેઠા, તારે તમેજ એવા અકજ ને હીન કેમ રેહી ગીયા!

ગોદરેજ-એ જે થયુંચ તે ઠીકજ થયુંચ, ગુલ ડીયર. જોની-

ગુલ-એ જોયું ને બાયું. તમે તો કેહેતાતા કે તમે એમ વગ લગાડીયોચ ને તેમ હેસી લગારીચ, ને અહીં માથું મારયુંચ ને તાંહ મુંદી બોસીચ, તે બધું નાખ્યુંજ કે તારે? બસ બઈરી આગળ અમસ્થી ડંફાસજ મારી જાણી કે!

ગોદરેજ-જોની-મકુંજે-

ગુલ-એ તમે એમ ઘુવર જેવું મોહનું કરીને ડોરા ના કાહારો! પણ મને તમે કેહો કે તમારૂંજ નામ કેમ રેહી ગીયું!

ગોદરેજ-અરે એ તો ઠીકજ ઘયું કે મારૂં નામ નહી આયું! બાકી નામ આવતે બાવતે તો મારૂં નાક કપાઈ જતે ને બધાને મશકેરી ને ઠઠા કરવાનું હારકું મળતે!

ગુલ-ઓવાય, પેલા કેહે તેમ મુલમાં મુળજી કુમારા ને—

ગોદરેજ-જોની, એ તો પેલા ઓલા સાહાબોને બદલે તે લોકના વીસ પચીસ રૂપરડીના કલારકોએ પલેગમાં કામ કીધું, તેથી તે લોકને સાહેબોએ આગળ રેહીને ખટાવીયા. પણ આપરે તો આપરૂં કામ આપરેજ હાથે ફોડી લીધું, પછી આપરો ભાવ કોણ પુછે?

ગુલ-પણ તારે તમેબી કાંય નહી કોઈને બદલે ઓડું થયા કે તમારોબી બેહેરો પાર પરી જતે! હરવાયા તમે! છેઓજ તમે તો હંમેશનાજ એવા હીન ને અકજ!

ગોદરેજ-અરે ઘેલી, એવા ભાભરભુજાઓ સાથે માન લેવા કરતાં ટીપમાં મારૂં નામ નથી, એજ મને તો મોટું માન મળેલું હું સમજુંચ!

ગુલ-કપાર તમારૂં! હું તો કંઈ તેમ સમજતી બમજતી નથી. હું તો સમજુંચ કે તમુને કંઈજ આવર નથી ને બઈરી આગળ બધી અમસ્થી અમસ્થી મોટી મોટી ડંફાસ મારીને લાહેરી દેખારોચ!

કેવો સારો ધંધો.

[જુઓ ચીત્ર પાનું ૬૦૮ મું.]

નવલ-કસતમ બહાદુર રસતમ કેવો સારો માણસ છે! તુને ખબર કે ડીઅર! તેણે વળી પારસીઓ માટે એક નવું ખેતર શોધી કહાડયું છે. ને તેબી વળી પેલા કંગાળ બ્રાહમણાઓના ભોગે.. આપણે બી હવે તો સીગનલરની નોકરીએ ગોઠવઈ જવાનો વીચાર રાખયેચ.

નાજાં-તારે તો જાઓ, ઉતાવળા થાઓ, નહીં તો આપણા બારણા ઉપર આપણને ધાસ્તીની સીગનલ ચહડાવવી પડશે.

નવલ-પણ પીડા એ છે કે પગાર ઘણો નાનો મલેચ! ફક્ત વીશ રૂપયાના પગારમાં ગુલામગીરી કરવી પડેચ.

નાજાં-વળી પગાર નાનો શનો? મારે વરે જોઈતાં અતર, લવંડર ને પાઉડરની કીમત જેટલા પઈસા તો એટલામાંથી નીકળી શકશે.

નવલ-એમ કે? ત્યારે તો ઠીક! કદાચ તું અતર લવંડર, ઉપરજ તારો ને મારો ગુજારો કરાવવા માંગતી હોસે.

Officious Information.—The evening preceding the arrival of the American Nelson at New York was known as Dewey Eve. (This is an admiral joke.)

She (hotly): "Our engagement is off and it's just as well, since there is no love lost between us."—He: "No, nothing lost but the money I've spent on theatre tickets and sweets."

FUNNY BITS.

(From various sources.)

A Critical Cricket Critic.—Aunt Jane: "I think it's *so* clever, you know, of that man with the ball to hit the bat nearly every time!"

A Use for Everything.—Lady Agatha: "I know it's a great deal to ask, Mr. Daubeney, but would you, some day, give me one of your pictures for an institution I am so deeply interested in? It is a home of rest for the blind!"

At the Cat and Compasses.—William the Illiterate: "Wot's all the jolly row about Sunday noospapers?" Richard the Well-read: "Simply this—the Bishops is afraid that they'll hinterfere with their sermons, which you can get for nothink."

A Strict Moralist.—Little Ethel: "Oh, papa, I thought you said we ought always to speak the truth?"—Papa: "Certainly, dear. Why?"—Little Ethel: "Why—when you gave that man a shilling, you said: 'Here's a glass of beer for you.' That wasn't true!"

Cruel.—Amateur impressionist: "Yes, this is my latest work. I should like to present it to some charitable institution. Now, which would you recommend?"—Gladys: "The Asylum for the Blind."

Incorrigible.—Mrs Bareface (sternly): "Charles, the housemaid has a complaint to make against you; she says you kissed her last night!"—Mr. Bareface: "Well, I've got a complaint to make against her; she wouldn't kiss me back!"

"Look here, Jack, what on earth do you mean by saying that the hanging of your picture was 'heavenly.' It was skied as high as it could be."—"Well, you must admit it was getting on that way."

A Bad Excuse.—"Late again!" said Mr. Koshergoods, sternly, as young Rujemint tried to slide past him to his desk; "what does this mean?"—"Well, sir," stammered the unhappy clerk; "I—I came in the car this morning, sir, and I was talking to the conductor on the way down, sir, and—and that made me late, sir!"

"My boy, you played that red loser well."—"Thanks awfully."—"But, my boy, if you'd seen Roberts play the like, you'd feel you were quite a fool over it."—"Thanks—awf'ly."

Remarks that Deserve to be Paid Back.—Lady Mary Sweet: "I wish I wasn't so dreadfully rich. I should feel then that all the men who proposed for my hand loved me simply for myself."—The Hon. Vi. Chillynham: "Ah, dear, but you see perhaps you wouldn't get the proposals at all then!"

Popular.—Spooner: "I'm engaged to the sweetest girl in the world."—Sinik: "A good many fellows are engaged to that girl."

You must think of something, but keep it to yourself."—"All right—I wish for money."—"Now you've told me. I said you must keep it to yourself."—"Oh, I'll keep it all right, if I get it."

CHOW-CHOW.

Honors and Titles.

JALANDHAR NATH discourses: Well, since you press for my thoughts on the subject, I give them to you as they strike me on the spur of the moment. . . . . . . Burns, the Poet, has it:

> "The rank is but the guinea's stamp,
> A man's a man for a' that."

But the Baron was sometimes more satirical than soberly serious. Wise Governments now a days don't

HALL-MARKING; OR, THE "GUINEA'S STAMP."

On the whole, the selection of worthies for titles of personal distinction, has been carefully made, though as you say, dresses of honour, presents of rings or watches, special Plague Medals and Certificates of Merit would have been more appropriate in a few instances. Titles and Decorations are in a way hall-marks of worth and the demand for them is the greatest where the appreciation of real worth is at a discount among a people. Baron La Rochefoucald, however, thinks differently. In his Maxims and Reflections, he observes: "Kings do with men as with pieces of money; they make them bear what value they will, and one is forced to receive them according to their currency value, and not at their true worth." Or, as proceed on those lines. The poor, depreciated and fallen Rupee would not have languished so long in that case. Wealth and valour are worshipped all over the world and get their meed. Are there virtues and abilities besides valour—not leagued with wealth—deserving of recognition and reward? When is real *bahaduri*—victory—going to be dissociated from palaces and glittering equipages? *Talvar Bahadurs* have scopes for winning fame and titles and they do win high distinctions. *Kalam Bahadurs* are equally victors of no mean order: is not pen said to be mightier than the sword? What think you, again, of the self-denial or spiritual victory of a man with ample opportunities for robbing

THE LORD OF HIGH CASTE.

the public purse, or oppressing the poor, who courageously refuses to make hay while the sun shines? What would you not give, *Punchoba,* to get this *bahaduri,* this trumph over a powerful passion, rewarded? In this age of intense selfishness what think you, again, of the person who unobtrusively gives freely and copiously of his hard-earned competence for the public weal? I call *that bahaduri.* Volunteering and hunting for plague shikars in infected houses, giving advice about sanitary truths, and in trying to save others getting perhaps your head smashed by fanatics,—all this is valour and *bahaduri,* provided, mind you, it is not done by proxy. If these and other equally deserving worthies can be found out and

THE BATAKI OR TOM-TOM.

honoured it is all genuine *bahaduri* rightly appreciated by a discerning government. The difficulty often lies in finding them out. I trust, *Punchoba,* your gibes and jeers are not for such worthies—poor in wordly wealth though they may be. A depressed people like the Indians find a good deal of soothing balm in these distinctions. Speaking exclusively of the Hindus, there, you see, is the mighty Brahman, the Supreme Lord of unbending Caste, who is born with the highest privilege known in the world. He may wear perhaps only a piece of cloth round his loins and the sacred cord round his neck and be innocent of both wealth and learning; but with his birth he got the hall-mark of High Caste, before which millions must bow in awe and reverence—a personal distinction—a Merit of Order—the like of which no monarch on earth has yet instituted with the object of attracting and

THE WAIL.

fixing the homage of admiring humanity. No title in the whole British Indian Aristocracy can come up to the Brahman's inherited privilege of high caste. I have said above that avidity for titles is great where appreciation of worth is rare. As the light of the sun obscures the stars in the firmament so the splendour of the highest caste in India takes away the shine from castes of lesser magnitude. The thought is depressing and sufficient to send non-Brahmans to sloth, sleep and effacement, unless some counteracting influence is set to work by the rulers to hall-mark real worth in the depressed ones in whom there is an awakening.

***

I HEARTILY felicitate (continues J. N.) all the recipients of the Birth-Day Honors, especially my own country-men who have so far been rescued from sloth, sleep and effacement, for the reasons aforementioned. Let me at the same time offer my deep and heartfelt condolence to such of my countrymen who, cock-sure about the honorific distinctions, had been congratulated and feted in anticipation and who have after all been disappointed. To guard against the possibility of their real worth escaping notice in the proper quarters, and their well-earned titles slipping through their fingers, some of these good souls, in the innocence of their hearts had, I hear, taken the illadvised precaution of beating the *bataki* far and wide and of undergoing insufferable personal hardships. My pity for them in their distress is great and if a public address of condolence can, in some measure, soothe the agony of their feelings, I would, dear *Punchoba*, be glad to attend such a meeting if one is held under your presidency. I wish them better luck next time; but would lovingly ask them to let the nuisance of the *bataki* and the drum alone. The valour and the virtues I have spoken of are enough credentials for winning the much coveted distinctions.

***

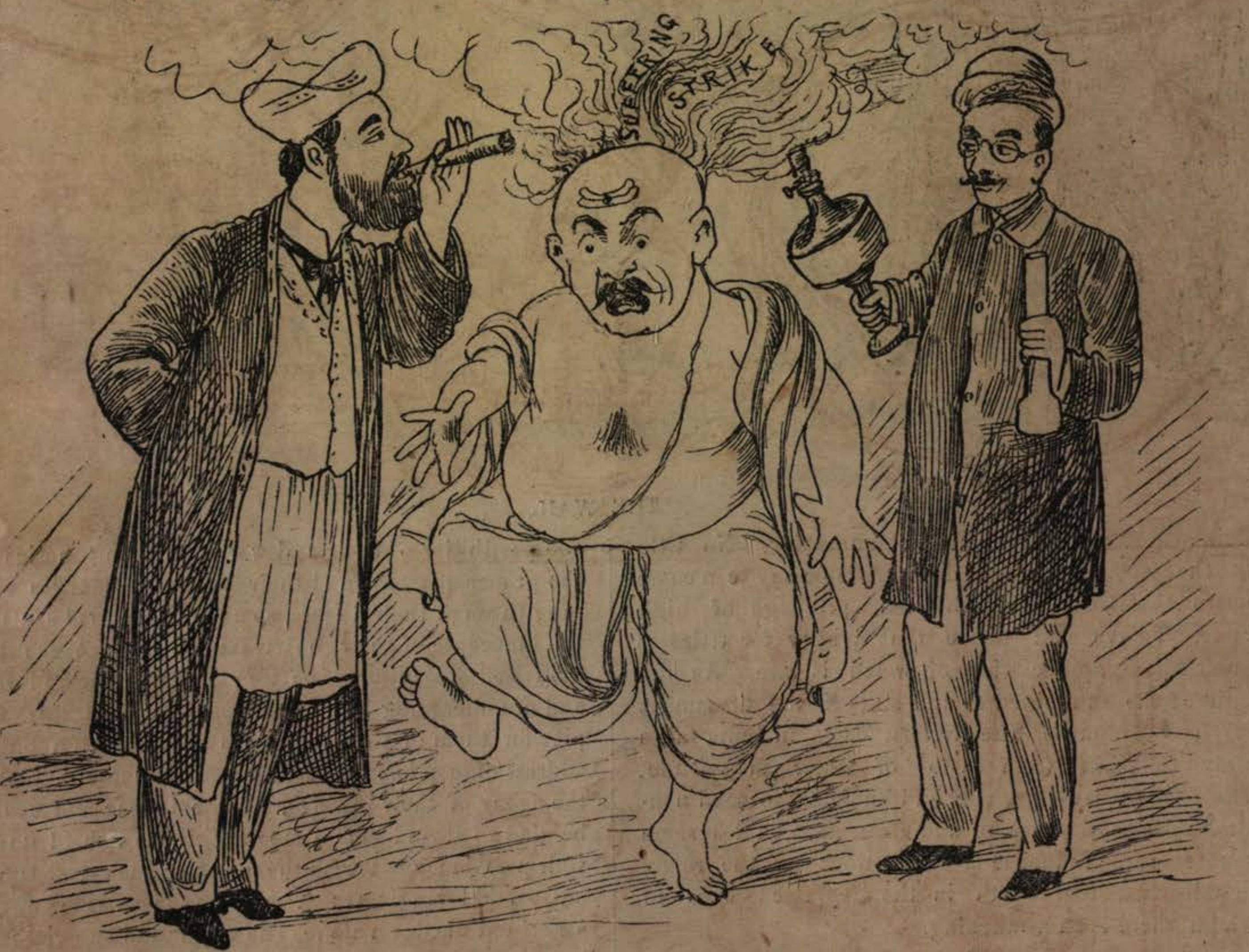
Callousness. A PARSI gentleman, not altogether unknown to fame, and the Editor of the *Akhbari Islam*, have both been urging upon non-Hindus to take the tide now at the flood which is to lead them on to fortune. The tempting opportunity is the teaching class said to have been opened for training signallers for service on the G. I. P. Railway line to replace th

eight hundred and odd signallers now on strike. The Marathi proverbs have a quaint way of emphasising feelings which prompt such advice. An intense form of callousness, or selfishness, is thus hit of: "Lighting a pipe from a beard on fire." "Licking butter off the corpse's head." The equivalent in Bengali for the ignoble passion is: "One man is being impaled, while the other counts the joints on the stake." O! the degeneracy of the times! Nothing short of poverty and starvation, intensified by race-feelings, could prompt the hearts of men to tender advice opposed to the best dictates of human nature!

***

By One on the Bank.—"Look 'ere, if 'osses could 'ave a Council 'o Guardians to lock after their hinterests, where in the United Kingdom would be their fittest place o' meetin'? You don't know? Can't you guess? Well, 'Os-westry,' o' course. Any O's-westry-man could tell you *that*."

Vicar (who has introduced "Gregorian" tones into his service): "Well, Mr. Rogers, how did you like our music? Tradition says, you know, that those psalm tunes are the original ones composed by King David."—Flippant parishioner: "Really? Then I no longer wonder why Saul threw his javelin at him!"

A CONVENIENT LIGHT.

Est-ce hazy? Yes, it is very hazy, this Esterhazy affair. But the coming retrial of Dreyfus promises to place the far-from dry details of this so-called fuss in a clearer and more sensational light. And the discussion of the question, *who wrote the Bordereau*, will probably make the public cry oh! oh! at the revelations bordering on the incredible that the discussion is likely to disclose.

"Doesn't she look innocent?"—"Well, so she is" "Is she? When I was engaged to her she found a letter in my pocket, and knew what the slang in it meant, and broke off the engagement. She knew too much."

Mrs. Young: "My daughter's *fiance* is a very sweet young man. He fell in love with my daughter because she's so like me."—Mr. Blunt: "Excellent match for your daughter. A short-sighted husband is a treasure for a girl."

SOLD.

(1) Mr. Ponialal on the Hill receive a telegram from Bombay congratulating him on his being made a C. I. E.

(2) Rushes with the glad tidings to his own dear Ali.

(3-4) Is wormly welcomed by friends at the Points.

(5) And learns from the papers that a telegram is not always to be trusted! Poor fellow!

મી૦ પોણુચાલાલ કેવા બની ગયા!

(૧) ટેકરી ઉપર હવા ધોરવાને ગયલા પોણુયાલાલને મુંબઈથી તારનો સંદેસો મળયો છે, જેમાં પોણુયાલાલને સી. આઈ. ઈ. નો ખેતાબ મળેલો જણાવવામાં આવવા સાથ મુબારકબાદી પણ આપવામાં આવી છે.

(૨) આ હરખાવનારી ખબર પોતાની પ્રીય અલીને પુગાડવાને પોણુયાલાલ લાંબી ફલાંગે અને ઉભી પુછડીએ દોડયા.

(૩-૪) ટેકરીની જુદી જુદી "પાંઈટો" ઉપર પોણુયાલાલને મળેલી મીત્રો તરફની હરખભરી મુબારકબાદી.

(૫) પણ બીજે દીવસના વરતમાન પત્રોમાં ખેતાબોની ટીપમાં પોતાનું નામ નહી જેવાથી પોણુયાલાલના હોસકોસ ઉડી ગયા છે, અને તે હવે સમજે છે કોઈએ તેને સજ્જડ બનાવી કાહડયો છે. ગરીબ બીચારો પોણુયો!

ONE FOR HIM.

HUSBAND—Go, tell that miserly father of yours that if he doesn't at once give me five thousand, I'll show him what stuff I'm made of. The booby doesn't seem to realise the honour I did his house by marrying you, I the scion of a noble family. I deserve—

WIFE'S FATHER (Suddenly bursting into room)—This is what you deserve, you silly jackass. A beggar that I lifted from the gutter. More kicks than pence, that's what you deserve.

(Suits the action to the word.)

લાયકનું મળયું.

ધણી—જા, તારા પેલા મખીચુસ ડાંખરાને કહે કે જો હમણાને હમણા મને પાંચ હજાર રૂપયા નથી આપયા તો હું બી દેખાડી આપશ કે મારામાંબી કેવું જોમ છે. તે બુઢો બુઅખ સમજી શકતો નથી કે તેના ઘરની દીકરી લઈને મેં તેની કેવી આબરૂ વધારી દીધી છે, હું ઉંચા કુટુંબનો નબીરો, તે મને તોએવુ લાયક હતું

ફ— ધણીઆણીના બાવા (બારણું એકદમ ઉઘાડી અંદર દાખલ થઈને)-તુને આ લાયક છે, મુરખ, એઅકલા ગધેડા. તારા જેવા ભીખારીને ગટરમાં ઘોટાં ખાતો ઉઠાવયો તે ભુલી ગયો? પઈસાના કરતાં લાતને તુ વધારે લાયક છે! લે ત્યારે।

[જમાઈને જે લાયકનું હતું તે સસરાજીએ પેટ ભરતું આપયું.]

THROUGH EGYPT TO EUROPE.

(ON THE CAMEL'S BACK.)

[Four fresh cases of plague have occurred at Alexandria; the total number of cases there from the outset now amounts to fourteen.—*Reuter's Telegram.*]

ઈજીપટને રસ્તે યુરોપ તરફ જતો મુસાફર.

(ઉંટ ઉપર સ્વાર થઇને.)

(એલેકઝાનદરયા ખાતે મરકીના ચાર વધુ દરદીઓ જણાયા છે; હમણા સુધીમાં ત્યાં સઘળા મળીને મરકીના ચઉદ દરદીઓ મળી આવ્યા છે.—રૂટરનો તારનો સંદેસો.)

MISS BOMBAY THE BEAUTIFUL.

[*After her recent suffering.*]

Rain! Cooling, refreshing, purifying, revivifying rain! Heaven's own sweet balm for fevered hearts! Descend gently on me and mine.

[The monsoon burst in Bombay on the midnight of Sunday the 11th June, to the infinite delight of the people sorely tried by death and disease and the severe summer heat.]

રૂપસુંદરી મુંબઈ.

વરસાદ! થંડક આપનાર, તાજગી બક્ષનાર, સ્વચ્છતા સ્થાપનાર, ઉમંગ દેનાર, મેઘ! બળતાં જીગરોને રાહત દેનાર આકાશના મધુર અમરત! વરશ, મારી ઉપર વરશ, મારા વહાલાંઓ ઉપર વરશ!

[મરકી, બીજા દરદો અને ઉનાળાના ઉકલાતથી અતી ઘણી કંતાળેલી પ્રજાની ભારે ખુશાલી વચે ગઈ તા૦ ૧૧ મી જુન અને રવીવારને દીને મધરાતથી મુંબઈમાં ચોમાસું બેઠું છે.]

A NEW TECHNICAL INDUSTRY.

THE MANUFACTURE OF BLOATED FROGS IN INDIA.

[The selection of the recepients of the minor honours this year has been freely criticised both by the Press and the Public.

હુનરમંદીનો એક નવો ઉદ્યોગ.

ફુગેલા દેડકા બનાવવાનો એક નવો ઉદ્યોગ હીંદુસ્તાન ખાતે હાલમાં કરવામાં આવે છે.

[ચાલુ વરસમાં નાના ખેતાબોની વેહેંચણી માટે થયલી ચુંટણી ઉપર છાપા અને પ્રજા તરફથી બહુ છુટથી થયલી ટીકા.]

Why is a blind man selfish?—Because he feels more for himself than for others.

A GOOD JOB.

Naval—What a nice chap Custom Bahadoor Rustom is! Do you know he has discovered a new opening for the Parsis. A jolly good opening! At the expense too of the wretched 'Doo! I think I'll go in for signalling.

Náján—Do and quickly or we'll have to hoist the signal of distress at our door!

Naval—Ah! but the pay is so small! Only twenty rupees and such slaving!

Náján—Small, do you call it? Why, 'twill just pay for my perfumes!

Naval—Will it? Capital! And perhaps you'll contrive to live on the perfumes too!

કેવો સારો ધંધો. [વધુ માટે જુઓ પાનું ૫૯૯મું.]

MISS PARLIAMENTINA AND THE LITTLE ONE.

Curzon—Nice little fellow! Quite a prodigy! Fed on sugar and honey!

[The proposal to rescind the Sugar Act was rejected in the Commons on the 15th June.]

લાડકવાયો પુત્ર અને મીસ પારલ્યામેતીના.

કરઝન-મારો નાનો લાડકવાયો! એને ખાંડ અને મધના મીષટાન ઉપર ઉધારેલો છે! ખચીત તમને એ ઘણો ગમશે!

[ખાંડને લગતા હીંદી કાયદાના સંબંધમાં આમની સભામાં તા૦ ૧૫ મી જુનને દીને તકરાર ચાલી હતી અને કાયદો રદ કરાવવાની દરખાસ્ત ઉડી ગઈ હતી.]

RATHER A BAD LOOK-OUT.

[The relations between England and the Transvaal Government are much strained, and the situation is regarded as grave.]

ઈંગલંડ અને ત્રાન્સવાલ વચ્ચે ચાલતી ઘુરકાઘુરકી.

[ઈંગલંડ અને ત્રાનસવાલ વચે ખટપટ જાગી છે અને સ્થીતી ગંભીર થઈ પડેલી ધારવામાં આવે છે.]

"OTHELLO'S OCCUPATION'S GONE!"

What! No opium Sutta in Surat! What shall we do then for a living? And why in the name of wonder do they allow it in Bombay and Calcutta.

[The Magistrate of Surat has fined a number of opium speculators at that place on the charge of gambling.]

શું! સુરતમાં અફીણનો સટો ન ચાલે! તો પછી અમો ગુજરાણ શેની ઉપર કરીશું? અને તયારે મુંબઈ અને કલકતામાં અફીણનો સટો ચાલવા દેવામાં આવે એ શું કહેવાય?

[સુરતમાં અફીણનો સટો રમવાના આરોપસર કેટલાક સટોડ્યાઓને સુરતના માજીસ્ત્રેતે દંડની સજા ફરમાવી છે.]

HAPPY RETURNS OF THE DAY.

Hindi Punch.—(The Great Indian Chiromancer—Most Gracious Sovereign, mine eyes are blessed this day with the unique sight of a net-work of most auspicious lines! Long, very long, is the line of life traced hereon, and here too are power, riches, health and happiness, and a place in a contented people's grateful heart!

નામદાર માહરાણીની વરસગાંઠને દીવસે હીંદી પંચે વરતેલું ભવીશ.

હીંદી પંચ–(મહાન હીંદી જોશી)–મહા કૃપાળુ રાજમાતા, આજના દીવસ ઉપરથી બહુ ચળકતાં ભવીષની હું આગાહી કરૂં છું! લાંબા બહુજ લાંબા આયુશની રેખા હું દેખું છું અને તેની સાથે સત્તા, દોલત, તનદરોસ્તી, અને સુખની સંપુર્ણ રેખા મારી નજર પડે છે; તેમજ સંતોષી પ્રજાના આભારી અંતકરણમાં તમો માતાની જગા થયલી મારા જોવામાં આવે છે!

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINEANT.)

Monday, 12th June.—Dr. Sanitation brought in the regulations framed by the Standing Committee regarding the granting of special allowances. Not to us, though some fossils among us need very large and liberal allowances being made out of compassion for their growing infirmities of body and mind. But to our officers, employed on plague duty and wasting themselves, poor fellows, in the effort to alleviate the

"WHY THE OFFICERS?"

miseries of suffering humanity.

Dr. Viegas, of whose moral courage one cannot speak too highly, however much one may differ from him on occasions, objected to the passing of the regulations as being one-sided. It is doubtful, he said, that we want them at all (for special cases, whenever they arise, can be dealt with specially) but if we do, why not make them sufficiently far-reaching? Why only "officers?" Why not the subordinates too?

Why not? When the subordinates work harder than the officers, and risk disease and even death oftener. I liked Dr. Gas' sense of equality and justice, and I too asked, why not?

Leo liked it too, but since we had taken the officers in hand, he wanted us to finish them first. The subordinates can be taken up after. Time enough, if they don't go and finish themselves in a huff. It may be justice to take them up too at once, but we can't upset our money-arrangements for the sake of a sentiment.

"OH! OH! NOT THERE, NOT THERE, MY CORPORATORS!"

Only, said Leo, since the regulations are based on the lines of similar Government rules, let us follow the Government (and we cannot follow a worthier example) wholly. They don't leave it to their Collectors to decide as to what officers are entitled to special allowances, but they decide the question themselves. Let us do the same, and not leave it to our Collectors and Dispensers, the Standing Committee, to dispense special allowances.

Right. It is not safe to leave matters savouring of patronage to women. They are more easily moved to compassion than sturdy men. Therefore, it's we that will dispense special allowances in all cases, and not the gentlemen of the S. C. who occupy the position of the *ladies* of our House. Ladies! Yes, ladies. Are they not all *fee*-males?

A night-soil depot in Jail Road! Oh! oh! Not there, not there, my Corporators, said Mr. S. D. Khote. An eye-sore anywhere, but here more so, here on a spot "sandwiched" between two public roads! I'll not have it in Jail Road.

Eye-sore, and nose-sore too, if you like. A standing evil that nobody would care to be in the neighbourhood of But if an evil, a necessary evil, and it must be planted somewhere. Where?

Yes, where, asked the M. C., if everyone objects, where shall we go to? There's Dr. Master always growling against the *halalcore's* practice of emptying his load into the nearest gutter. The practice isn't bad, for it's only dirt to dirt, and if the halalcore objects to carry his weary burden over long distances, who can blame his poor legs? But supposing the practice were bad, here are we going to provide a safeguard and Mr. Khote, Dr. Master, Mr. Kazi Kabirudin, all say *Stop*. Is that consistent? Well, I'll

stop, if you like, but remember that it is ten months since the Corporation bought this particular plot for this particular business! Why have the objectors been sleeping until now? And will they show us another plot?

Very well, said Mr. Kazi Kabirudin, we'll appoint a committee to look into this depot. If they don't object, good; if they do, we'll shift ground.

All the more easily that shifting comes so naturally to us. And a committee was appointed, that not share our fear. A very comforting reply, though it failed to inspire us with courage, (we are so timid) and we should have preferred an emphatic assurance that no such vandalism as that dreaded by us will be permitted. But we cannot always get what we *prefer*, and there was no help for it but to record the Government letter. We'll keep our eyes and ears open, though the pity of it is that the Trust Beebees will not let us see and hear, (they are so close) and they may spring a surprise upon us any moment. They

"THE *FEE*-MALES OF OUR HOUSE."

convenient scape-goat in doubt and trouble.

It will be remembered that we went to the Government with the prayer that the Beebees of the City Improvement Trust might be prevented (if they intended it) from tearing out of the city's heart its lungs, in other words, from depriving us of our recreation-ground. There seemed to us to be ground enough for fear, from the somewhat elastic nature of the Trust, but the Government have just sent us word that they do are now thinking of building on Wellington Lines, which project involves curtailment of the existing area for public recreation, and the question still remains, *Will the Oval be kept open to the public?* If not, where will all the public go to for a breath of pure air?

The regrettable death of Mr. J. A. Forbes, the noble son of a noble House, kind, generous and sympathetic, the warm friend who looked upon the native of the soil, not as an alien and an outcast to

"ALWAYS GROWLING."

be trampled under foot but as a man and brother, who "headed the great movement for municipal reform in the city of Bombay which ultimately resulted in the establishment of the present municipal constitution, and who was elected the chairman of

"THE PEOPLE'S CHAMPION."

the Corporation during the very first year of its existence," has called up loving memories of the past over which we lingered fondly in Leo's instructive company. The story of our evolution, as he told it, delighted both the fossils who remembered it and the new-bloods who probably heard it for the first time to-day. In the beginning, so the story ran, the city's affairs were in the hands of the Government, but as these hands were probably too full of weightier matters, the affairs were passed over to a Board of Conservancy, consisting of Europeans. For any good that it did, the Board might have been a wooden one, and as it was clearly not worth conserving, it had to make way for the Justices of the Peace (bigwigs then, now reduced to nobodies) under three Commissioners. Too many cooks spoil the soup, and the Justices and the three Commissioners bet-

DEATH, LEAPING AND BOUNDING AND LAUGHING.

ween them so spoiled our business that Death became rampant, leaping and bounding and laughing in our faces. To mend matters, the cooks were reduced, that is to say, the Justices were kept on but only under one Commissioner, and that one at once the best and the worst that could have been selected for the post. At the end of an autocratic reign, memorable for the wonders it achieved, memorable for the extravagances it committed, Mr. Arthur Travers Crawford was found to have gone wholly *de travers*. In fact, his career was a series of most unlucky traverses. If he improved and beautified the city, he also depleted the City's treasury, and the ratepayers, whose money had been poured out like water with culpable recklessness, at last woke up to find themselves on the brink of hopeless insolvency. Mr. Crawford was arraigned at the bar of public opinion, and condemned. And out of the ashes of his discomfiture rose our glorious constitution, initiated by Mr. Forbes, with the able support and hearty co-operation of some of the dearest and brightest names in our "Island story."

All honour then to Mr. Forbes, the people's champion. Our hearts went out in tearful gratitude to his departed spirit, though we showed none of the enthusiasm with which, some thirty years ago, all Bombay turned out to thank him for his disinterested services and wish him *bon voyage*. Pity nobody thought of his statue then, (perhaps statues were not the cheap things in those ancient days that they have since become), or there would have been no difference of opinion as to his right to occupy our railed-in enclosure, the hideous emptiness of which still ma es ou siders rail at us.

Mr. Paranjpe, the Senior Wrangler. "One touch of nature makes the whole world kin," says the poet. The brilliant achievement of Mr. Raghunath Purushottam Paranjpe at the Cambridge Mathematical Tripos, in securing the Senior Wranglership for this year, will be hailed with pleasure throughout the English speaking dominions of H. M. the Queen Empress. Mr. Punch cordially joins in the jubilation and sends his warmest greetings and hearty congratulations across the seas to Mr. Paranjpe, and wishes him long life and a useful career. His noble self-denial in electing a life of comparative poverty to opulence in the cause of his countrymen's education, is as much a tribute to his heart as his success bears testimony to the high qualities of his head. Mr. Punch at the same time sends his sincere congratulations across the Ghauts to the Deccan Education Society and to the teaching staff of the Poona Fergusson College and of the New English School. What the achievement of the Rajput Prince,—Ranjitsinghji,—on the English cricket field did, so the intellectual feat of the Konkanasth Brahman will do, in extorting the admiration of the ruling race for the brightest of the sons of India. The aptitude of the Indians under proper training, to excel in any branch of the Arts and Sciences is being gradually realized by those not in actual touch with the people of Hindustan, and it is feats like those of a Bose, a Ranjitsingh or a Paranjpe which bring that knowledge home forcibly and agreeably to men's minds:

> "Since things in motion sooner catch the eye
> "Than what not stirs . . . ."

It was kind and thoughtful of Lord Curzon, to send his message of appreciation. As the lines flashed by wire gleam with the lustre of Mr. Punch's amulet—SYMPATHY—they shall be enshrined in his volume:—

Telegram from H. E. the Viceroy's Private Secretary to the Principal of the Fergusson College:—

"The Viceroy desires to congratulate you as the Principal of the Fergusson College upon brilliant success attained by a former pupil (Mr. R. P. Paranjpe) of the College in carrying off Blue Ribbon of English scholarship. Such a triumph is a wonderful tribute both to the teaching of the College and the capabilities of the most highly trained Indian intellect."

HINDBAI'S LUGGAGE.

PORTER C-RZ-N—Rather heavy, m'am! HIND—I think so too. Awfully inconvenient! But-but-there are people in my household who don't look at it in that light! For my part I wish I hadn't to carry it!

[The total deficiency in the Indian Railway earnings from the commencement of the official yaar up to 27th May has been over half a crore of rupees. The signallers' strike on the G. I. P. Railway seems to have contributed not a little towards this loss.]

હીંદબાઈનો લગેજ.

પોરટર કરઝન—બાઈ સાહેબ, લગાર ભારી છે કં !

હીંદ—હું'બી તેમજ ધારૂં છું ! ઘણોજ અગવડ ભરેલો બોજો છે ! પણ—પણ—મારા ઘેરમાંના કેટલાકોના ધ્યાનમાં એ વાત ઉતરતીજ નથી ! હું તો એ લગેજ સાથે લઈ જવાને મુદલજ ખુશી નથી !

[ચાલુ મહેસુલી વરસની શુરૂઆતથી તા० ૨૭ મી મે સુધીમાં હીંદી રેલવેઓ ઉપર થયલી આવકમાં પચાસ લાખ રૂપયા કરતાં વધુ રકમનો ઘટાડો થયલો જણાય છે. આ ઘટાડો કેટલેક દરજ્જે જી. આઈ. પી. રેલવે ઉપરના સીગનલરોએ પાડેલી હડતાળને લીધે થયો છે.]

AN AGREEABLE SURPRISE!

IS IT PEACE?

[In the course of a debate on China in the House of Commons on 9th June, Mr. St. John Brodrick said, the Agreement which Lord Salisbury has entered into with Russia for the partition of spheres for concessions for the construction of railways in China was a happy augury.]

આહાહાહા! કેવી હેરત! કેવું સાનંદાશ્ચર્ય!

બોલોની બા, એ શું રે સુલેહ કે?

[તા૦ ૯ મી જુનને દીવસે થયલી આમની સભાની બેઠક વેળા ચીનને લગતા સવાલ ઉપર તકરાર નીક[illegible] પરદેશ ખાતાંના નાયબ વઝીર મો૦ સેંટ જોન બ્રોડરીકે જણાવ્યું હતું કે ચીનમાં રેલવે બાંધવાના હકો મેળવવાના સબંધમાં રૂશીયા સાથે લારડ સાલસબરીએ એક લખત કરયું છે એવી બહાર પડેલી ખબર એક [illegible]કનની આગાહી તરીકે હું ગણું છું.]

AT THE PHONOGRAPH.

(The day after the Kapole Bania Caste meeting in Madhava Bag.)

Shethjee—Ha, ha, ha! What a nice song! What does it say, Ali?

Shethani—(after a pause)—Ah! Is it my own Ramla's father's voice that hear! Wonderful!

Ramla—(after another pause)—Listen, ma, here's somebody singing:

The beggarly miser
Who won't pay a fiver
For the *Kapole Plague Ishpitaal*!
Who is the miser, ma?

(Shethjee shuts up phonograph.)

ફોનોગ્રાફે કરેલી ફજેતી!

[માધવબાગમાં કપોળ વાન્યા નાતની મળેલી સભાને બીજે દીવસે.]

શેઠજી-વાહ! વાહ! શું સુંદર ગીત! અલી બોલ રે આ શું ગીત છે?

શેઠાણી-(ધ્યાનથી સાંભળીને) આ તો મારા રામલાના બાપાનો સાદ આવે છે! કેવું આશ્ચર્યકારક!

રામલો-(વધુવાર સાંભળીને) હાંભળ રે મા હાંભળ! કો ગીતડું ગાય છે કે,

તારો બાપ છે કેવો ભીખારી,
કપોળ ઇસ્પીતાલને દીધી વીસારી;
મારે દરદીઓ તેની પર હાય,
કે તારા પઈસાને આગ લાગી જાય.

મા, આ કોને માટે બોલે છે? મારા બાપા માટે કે?

(શેઠને બરડે પાણી ઉતરેછે અને તે ફફડીને ફોનોગ્રાફ બંધ કરી દે છે.)

THE POONA SEASON.

Meher—What, going back to Bombay? So soon, and the season barely commenced! what means this hot haste, Minocher? Pleasure so close at hand, and you're going!

Minocher—Can't help it. There is this Oriental Mill business hanging like a mill-stone round my neck. No dividend again this time, and to put an end to my hopes, my shares won't fetch anything like my price, and they're talking of going into liquidation! Minocher liquidating! Just Fancy! Pray for me, Meher dear, and good bye!

મેહેર-એટલા જલદી મુંબઈ ચાલ્યા કે? હજી તો અહીંની મોજ મારવાની મોસમ પુરી પાધરી સરૂ નથી થઈ તેટલાં સાના દોરા દોરીમાં પડયા મીનોચેહેર!

મીનોચેહેર-ત્યારે શું કરૂં? આએ ઓરીયંટલ મીલને શું કેહેઉં, તે એની ટોક મારે ગળે ઓરવાઈચ. ડીવીડંડ તો આપતા હોસા વયા પણ હવે દંડ કરીને દામ દેવા માંગેચ. કેહેજે મીલ તો લીકવીડેશનમાં જવાની છે. એમ થસે તો આપુને પાઘડી ફેરવી પેહેરવી પરસે. તું મારે માટે દુવા માગ કે કાંઈબી તે ભલા માણસોને સારૂં સુજ પરે સાહેબજી!

Rich man: "Nothing makes you feel worse than indigestion—

Poor man: "Except the want of food to cause it."

THE PLAGUE MIXTURE.

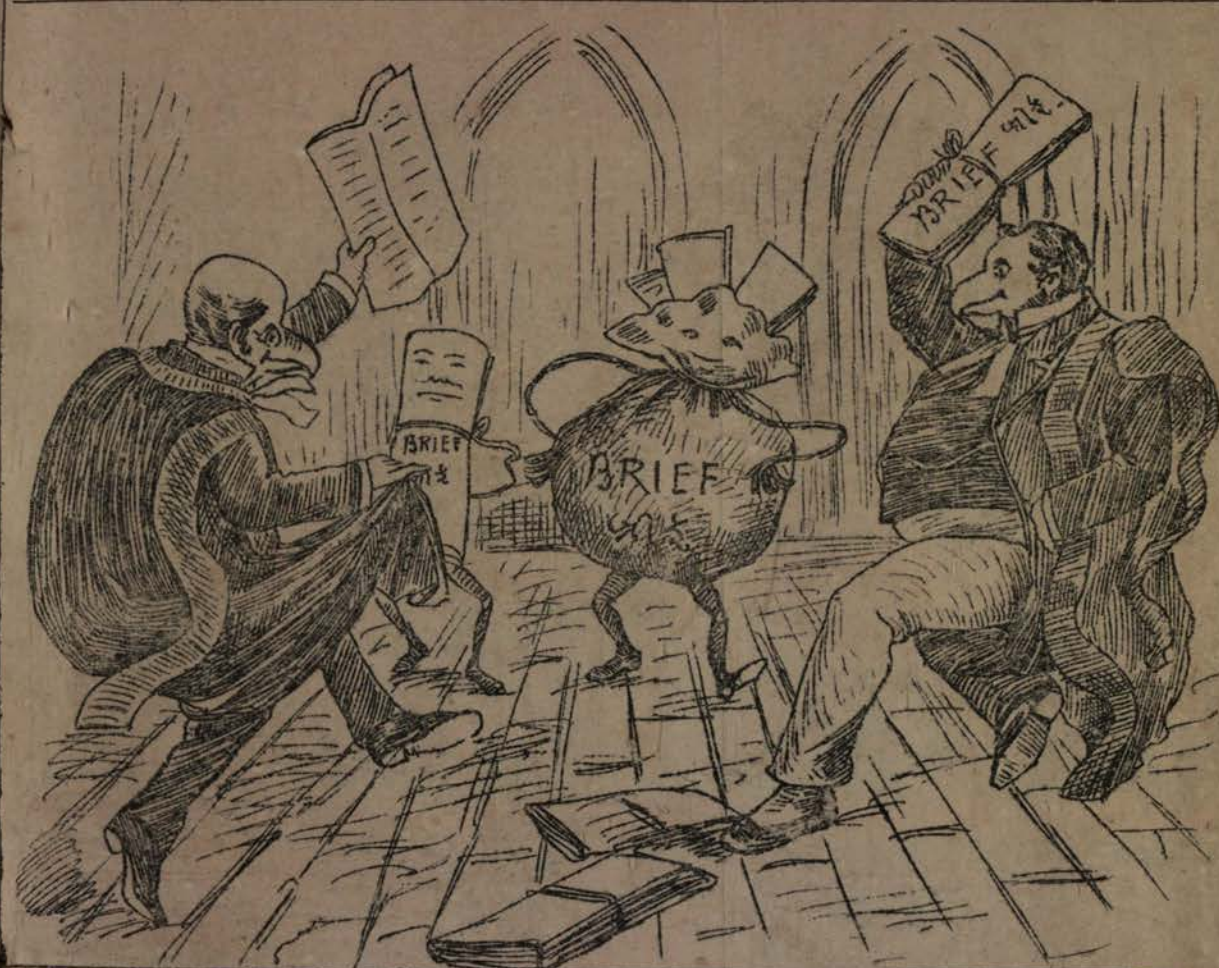
MONSTER ABKARI—You're a nice customer, you are. Why, you drink like a fish! Never stint, my hearty. That's right. Go on I'll never say nay.

["The amount derived from abkari this year (1897-98) was Rs. 1,01,61,163. * * * * The plague is probably the cause of the rise in the country liquor revenue, as the people have a growing faith in the efficacy of liquor as a plague prophylactic."—*Bombay Gazette.*]

મરકીનો ઉપાય શો ?

આબકારી દઈત—વાહરે મારાં મોઘલાં ઘરાક! તારે મોહોડે તો પીપણું એવું છે કે મગરમછો પણ દરયામાં એટલું પાણી પીતી નહી હશે! પી, બેટા, પી; અટકતી ના; શાબાશ, પીતી જા! તને પેટ ભરતો પાવામાં હું વાણ કરીશ નહી.

["૧૮૯૭-૯૮ નાં વરસમાં આબકારી ખાતાંની આવક રૂ ૧,૦૧,૬૧,૧૬૩ જેટલી થઈ હતી * * * * દેશી દારૂની મહેસુલમાં ઘણુંકરીને મરકીને સબબે વધારો થયલો જણાય છે, કારણકે મરકીના ઉપાય તરીકે દારૂનો ઉપયોગ કરવાનું યકીન લોકોમાં જણાયું છે."—મુંબઈ સરકારનું ગેઝેટ.]

THE LAW-VULTURES' DANCE.

Jolly, boys, jolly!
Away with melancholy!
Plenty dibs, no grief!
A long-cause-in brief!

[What with prosecutions for sedition and for defamation, and civil suits for damages against the agent of the Oriental Mill, the lawyers of Bombay have a merry time of it.]

કાયદા શાત્રી ગીદોનો નાચ.

ખુશી થાઓ,
ખુશી ભાઈ!
ગમથી ધરો
તમ જુદાઈ!
બ્રીફના જથા,
ઘરાકોની ભીડ!
ખાધરા હમ તો
છઈયે ગીદ!

[ઓરીયંટલ મીલના સંબંધમાં ઉભી થયલી ખટપટને લીધે જનમ પામનારા વાંધાઓ અને ફીતુરને બગતા તથા બીજા મુકદમાઓથી મુંબઈના વકીલ બારીસ્ટરોના ખીસા શીકાર થવાની જણાતી વકી.]

The greatest tension in South Africa is Boer pretension.

HANDS OFF.

Owing to the rains the roads are slippery, but Framroz like a fool would still go a-biking, an attitude striking while the ladies pass!

(1) This will fetch 'em both, I'm sure. (2) It does—they titter, as he goes off.

ચાલાકી દેખાડવા જતાં ફરાંમરોઝનો થઈ ગયલો ફેસ્તો!

વરસાદજીની પધરામણીથી રસ્તા ચીકણા લાર થઈ ગયા છે, તોપણ બહાદર સ્વાર ફરાંમરોઝ તો પોતાની ચાલાકી પસાર થતી રૂપસુંદરીઓને દેખાડવાથી પછાત પડે તેવો નથી!

(૧) જોઉ મારી ચાલાકી જોઈને છકજ થઈ જશે હો! (૨) તેઓ છક તો નહી થયાં, પણ ભાઈ આરયાં થઈ ગયા તેથી ખીખી કરવાનું તેઓ થોભાવી નહી શકયાં!

THE WANDERING PLAGUE.

Miss Bombay—So a respite at last! The plague's almost gone! What a mercy! And how thankful I feel! Almost gone! But not off the earth. Here it is in Hongkong and Bushire. And who knows how soon it may smuggle itself once more into my house. I'll keep watch and ward, else after rain, it may come again.

[Plague has almost left Bombay, but as it has broken out in Hongkong and Bushire, the Government of India have ordered quarntine to be placed in Bombay on all arrivals from those ports.]

મુંબઇબાઇની શોકરગુજારી:

મુંબઇબાઇ-આખરે ગાળો પડયો ખરો! મરકી લગભગ દુર થઈ! કેવો કરાર વળયો! હું ઈશ્વરની કેવી ઉપકારી થઈ છું! લગભગ હું તે દાકણથી મોકળી થઈ છું! પણ તે ચંડાળ દાકણ દુનયાથી દુર થઈ નથી. અરે, અરે, હોંગકાંગ અને બશરામાં તેના નહૅસ્ત કદમ પેઠાં છે. કોણને ખબર, તે બલા મારા ઘરમાં કદાચ ફરીને શયતાનયત જગાડવાને આવી પુગશે. ચોમાસું વીતાં તે મારો ઉંબર પાછો ઓળંગવા નહી પામે તેની હું સાવચેતી અને સંભાળ રાખીશ.

[મરકી મુંબઈથી લગભગ નાબુદ થઈ છે, પણ તે હાંગકાંગ અને બશરા ખાતે ફાટી નીકળી છે, અને તે તરફથી મુંબઈ ખાતે આવતાં બારકસો ઉપર ક્વારનટાઈન નાંખવાને હીંદી સરકારે ફરમાવયું છે.]

THE RIVAL COCKATOOS.

[Very keen canvassing for votes has been going on in the Northern Division, the rival condidates, Nawabzada Nasrulla khan and the Hon'ble Mr. Gokaldass Kahandass Parakh, contesting for the seat in the Bombay Legislative Council.]

સુરતી અને અમદાવાદી કાકાટઉવા વચ્ચે હરીફાઈ.

બંને કાકાટઉવાઓ પોતાની શેઠાણીના માનીતા થવાને મથેલા છે. શેઠાણી કોણપર વધારે વાહલ કરે છે તે આપણે થોડા વખત માં જોઈશું.

[ઉતર વીભાગ તરફથી મુંબઈ સરકારની ધારા સભામાં બેઠક મેળવવાને બહાર પડેલા ઉમેદવારો નવાબઝાદા નસરૂલાખાન અને આનરેબલ મી० ગોકલદાસ કહાનદાસ પારેખ વચ્ચે બહુ રસાકસીની હરીફાઈ મતો સંચી રાખવા માટે થતી જણાય છે.]

દેવલાલી હોટેલના માલેક

માણેકજી ડોસાભાઈ ફરામરોજ.

THE DEOLALI HOTEL FOR PARSEES.

પારસીઓ માટેનું દેવલાલી હૉટેલ.

સ્ટેશનથી સાત મીનીટના રસ્તાપર આવેલું.

સુંદર બગીચા સાથની અને અછા સુખડાની જગાપર આવેલી ઇમારતમાં ઉઘાડેલું.

પારસી કુટુંબો તેમજ એકલા આવનારા પારસી ગ્રહસ્થો માટે દેવલાલીમાં આ એકલુંજ હોટલ છે કે જેમાં પારસીઓને પોતાના ઘરના જેવી દરેક પ્રકારની ખાવા પીવાની, અને બીજી બધી સગવડો મલે છે.

થાકેલાં મનને અને તનને રાહત તથા આસાએશ આપવા તથા માંદગીને બીછાનેથી ઉઠેલાંઓની હવા ફેરફાર કરવા ઇછનારાંઓને દેવલાલી હોટેલ સઉથી ઉતમ સગવડ પુરી પાડે છે.

એકલા આવનારા વીઝટરો માટેની દરરોજની "ફી" માત્ર ત્રણ રૂપ્યા.

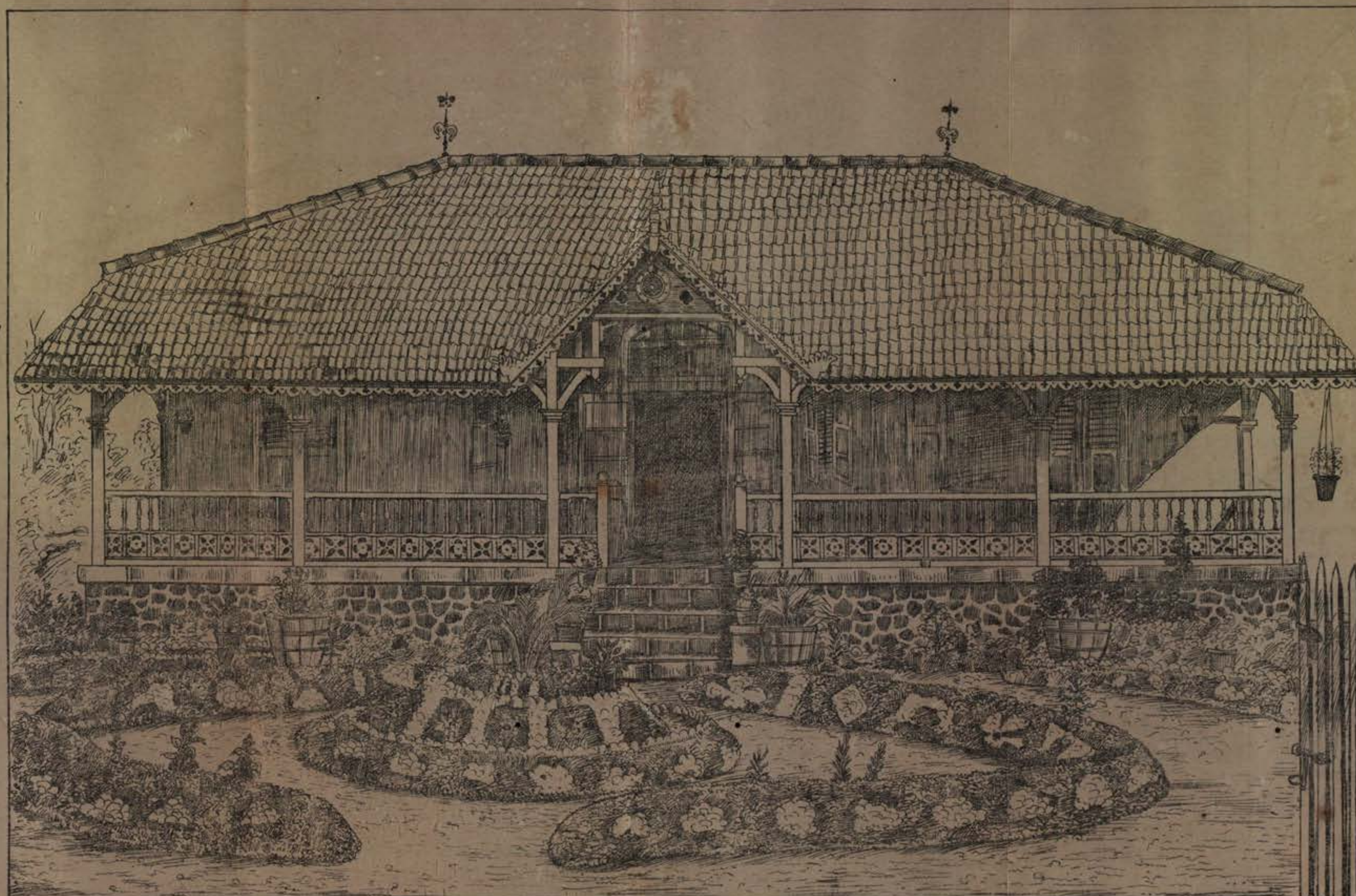
કુટુંબોની સાથે આવનારાઓ અને લાંબી મુદત સુધી રેહેવા ઇછનારાંઓને અછી સગવડ મળવા ઉપરાંત કીફાયત ખરચ થશે, માટે તેઓને અરજ કરવામાં આવે છે કે હોટેલના માલેક મી૦ માણેકજી ડોસાભાઈ ફરામરોજ ઉપર લખવું.

પુણે નહી તો દેવલાલીજ બસ ચાલો.

[હીંદી પંચ ઉપરથી.]

હોમી-સું તારાં ને મારાંબી નસીબ છે, હીલ્લી ડીયર ! જ્યારે આ પરે પુણે જવા નીકરયાં તારે નાપાક સેતાન વચ્ચે આરો પરી મુચોગ. જેમ તેમ કરીને આખી સીઝનને વરે મેં છસો રૂપયા ક્વરા કરીને બંગલો લીધો તારે નપીડની ગેઈ મરકી તાંહ ધરક ધુજરો કરી રેહીગ, જેથી હવે પુણે જવાને બદલે તુને ને મને મુંબઈમાંજ ખુને પરવું પરસે !

હીલ્લી-ઓ ઓવારૂં રે આપુને ખુને પરવાને ! ખુને પરે આ પરાં દુસમેન ! આપણેથી પુણે નહીં જવતું તો તેમાં સુ મોટું જો ! પુણાને બદલે દેવલાલી ચાલો. તે પુણા કરતાં તો સો હીસ્સે સરસ છે. ને વરી તાંહનુ પેલા માણેકજીનું પારસી હોટલ સું ખરાબ છે જે. તાંહ જઈને રેહુસું તો નકરાં જાણે આપરાં ઘેરમાં જઈનેજ રેહયાં હોઈયે તેવી બધી સગવડ ને સુખ મલસે; ને બીચારા હોટલવારા પોતે વરી એવા ભલા ને નેક ખસલત માણસ છે કે આપુને એક તસુમાં તલ ભારબી ઓછું પરવા દેસે નહી. વાસ્તે પુણાનાં ફાંફાં મારવાને બદલે મુંગા મુંગા તમે દેવલાલીજ ચાલો !

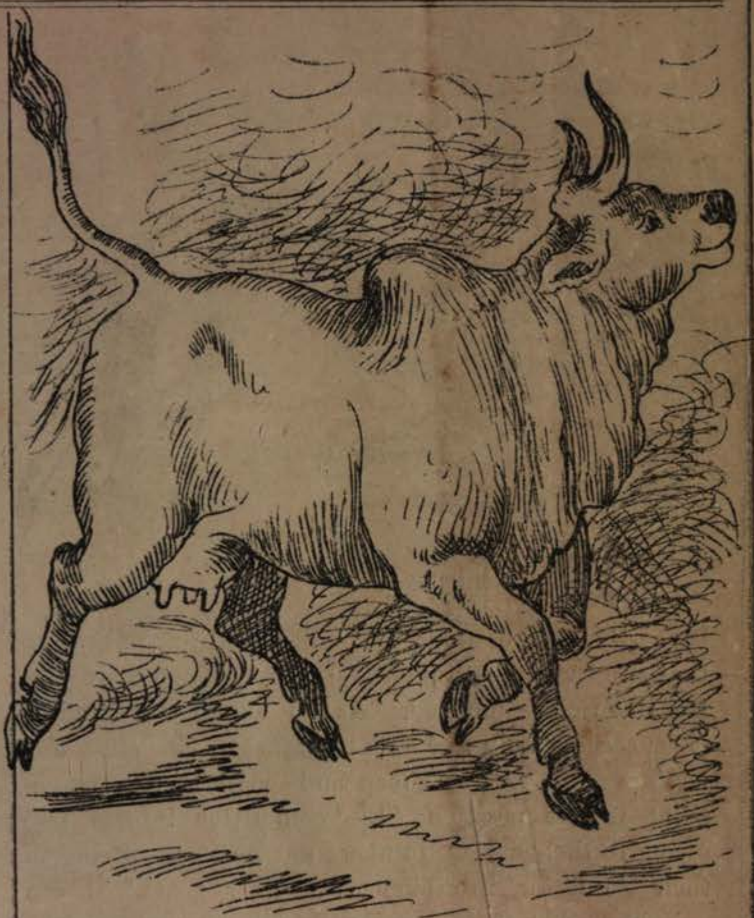

પારસીઓ માટેનું દેવલાલી હૉટેલ.

દરેક પ્રકારની ઉતમ સગવડ-ઉંચા પ્રકારની મેનેજમેંટ-અને ખાવા પીવા તથા સુવા બેસવાનાં સંપુરણ સુખ સાથનું એકલું પારસી હોટેલ.
"ફી" દરરોજની રૂપ્યા ત્રણ.-એક મહીના સુધી રેહેવા ઈછનારાં કુટુંબો માટે જુદો બંદોબસ્ત કરવામાં આવશે.

POOR INNOCENT.

FRISKING GAILY.

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 15*th and Monday*, 19*th June* :—

"If ever from your eyelids wiped a tear,
And know what 'tis to pity and be pitied,
Let gentleness my forced divorcement make,
In the which hope I stand, and bide my time."

So with uplifted and imploring look and tearful eye the innocent victim of barbarous hunger to the Corporator. And the Corporator, hard-hearted enough at times, was melted at the piteous sight. Yes, he answered, I'll order my Committee to look into your grievance, even though it be as shortlived as yourself, and see if I cannot slaughter humanely.

Slaughter humanely ! What contradiction in terms ! What hideous mockery ! But the brute, accustomed to minister to others' wants and to thrust itself always into the back-ground, was pleased with the answer, and frisked gaily as before.

Slaughter humanely ! How characteristic of man who never does wrong but it can be twisted into right ! Our Committee went to see if it was possible to slaughter humanely, to tickle as the mouse does before and while it bites. Over the slaughter-house, huge, unsightly, ungainly charnel, ringing with moans and reeking with blood ! Blood, blood everywhere ! Pools of it, in which the trembling innocents, whose hour has yet to come, stand huddled up under the midnight sky looking at the ghastly business before them, at their playmates of but yesterday despatched before their very eyes ! Warriors face death, and their praise is in everybody's mouth. These poor warriors against a cruel destiny also face death, or are forced to face it, and their praise too is in everybody's mouth. Only in their case it is dead flesh that is praised.

The committee saw and were horrified. Our blood too curdled at the thought. Why such unnecessary cruelty ? Surely if killing be necessary even killing by the primitive method that is so nearly allied to torture, it can't be necessary to do it before witnesses, and these witnesses the very ones destined to take their turn the next instant. To prevent this

TICKLING BEFORE BITING.

barbarity, we are going to build a death-chamber, so that the living shall not see the dying nor the dying feel themselves mocked. As an experiment, and if it succeed, we'll have six chambers in all. For bovines only. As for sheep and goats, the arrangement is not possible (the committee inform us) owing to their larger number, nor *necessary* owing to their "inferior intelligence!" Poor goats! I can only hope that their inferior intelligence makes the pang of enforced death less felt. Well may they ask why we are so cruel to them? We cannot answer that we are "*cruel only to the kine.*" Since to the kine we are going to show mercy.

POOR GOATS

Mercy, such as it is. For the mode of slaughter remains the same. The committee are unable to suggest a change. The *feelings* of the people won't permit of it. They manage these things very much better in Europe and America. There is humanity for you. But though we are human, we are neither Europeans nor Americans, and therefore, unless we turn vegetarians, the brutes will have to be content with being slaughtered in our own way.

Another little mercy must not be forgotten. Our Commitee found that the animals were badly off for water. Circumstanced as they are, with only a short, sharp knife between them and *interment*, what can it matter to them whether it is water that they have to drink or nectar, unless it be the nectar of life? But we cannot find it in our heart to kill them parched, and so are going to construct reservoirs and troughs for them. For this luxury they will feel grateful, I'm sure.

And they have reason to be. Man himself is not so bountifully treated as they will be, when their reservoirs and troughs are ready. Would the goats to whose very mouths we are going to carry water believe it, our own General Health has gone and cut off the water-pipes in nearly a couple of thousand native houses at an expenditure of about half a lac, in the hope of thereby cutting off the inroad of plague. Goats perhaps would believe it, but as everybody in Bombay, except the General, knows, the plague won't be cut off by ordinary human means, and the water experiment has proved to be a fad and a costly failure. Like the other fads started in the earlier years of the plague. Like whitewashing, for instance, like tile-removing, like phenyling, like flushing, like road-parching, like dust-raising, and finally like rat-killing. Drat it all.

Why should the poor be any further inconvenienced, asked Mr. Khote and others? Now that the experiment has failed, why should they be compelled to go out of their houses, in wet weather and dry, for their daily supply of water? Let all disturbed connections be restored again, and the sooner the better.

Certainly, said Mr. Seraph, especially as we all know now that the plague is no water-drinker. We stopped the poor man's supply because we were told on what seemed to be reliable authority that the microbe thrives in water. He does no such thing, whatever the General may say; else why at every recurring monsoon, when there are pools of water in low-lying houses, should the microbe make himself

scarce? An exploded idea, gentlemen, and must the Health Department be allowed to cling to it through false notions of shame? At the expense of the poor too?

Well, well, said Mr. Macdonald, I sympathise with the poor, though at a respectable distance, but really now where is the hardship of going out for a drop of water?

None whatever, to the lords of creation who have an army of servants to wait on them and do their bidding, for they can get oceans of water at a

WHY SHOULD THE POOR BE ANY FURTHER INCONVENIENCED?

"AN EXPLODED IDEA, GENTLEMEN."

moment's notice, whether the water supply is indoors or out, whether only at arm's distance or miles away. But Mr. Macdonald perhaps does not know, or conveniently forgets, that the native is for the most part his own drudge, or rather that it is his "better half" that has to drudge for him, his *worse* half if the truth must be told, wife, mother, and slave who has to pay the piper, though the piper won't (p)lay the pipe. Never having tried it, Mr. Macdonald can hardly be expected to realise the *pleasure* (he won't let us call it *hardship*) of balancing waterful piles of earthen chatties overhead and so wending one's way home bending beneath the weary burden; the journey being lightened perhaps by a puling mite at the breast and a toddling infant at the heel! And then the ablutions. Not a solitary tub at day-break, but a series of baths, before meals, before prayers, and after, morning, noon, and night! If like Mr. Chothia, Mr. Macdonald had but once been an involuntary spectator of these *open* baths, he would have thought twice before questioning the "hardship" resulting from this slitting of the pipes.

I grant the hardship, said Leo, and I sympathise with the poor. As you know, mine is no lip-sympathy, never has been, but here we are powerless. It is under the Epidemic Act that the slitting has been done, and remember that the plague, which called the

THE PLEASURES OF BALANCING.]

Act into being, is itself no mean slitter of pipes,

PIPING.

though of course the pipes are different. I say we have no right to interfere, but we can do one thing. We can go on piping on this self-same tune till the Commissioner hears us. And he is bound to hear.

Hear! hear! We took the Commissioner at every pore, and poured into him our prayer that water may be poured into the houses of the poor.

The microbe it thrives,
 Whether it shines or rains,
The H. O. he gets
 His labour for his pains,
The poor man growls,
 Because his pipe is cut,
And the corporator cries
 Tut! tut!! tut!!!

HIND'S FAVOURITE ATHLETE.

MR. PUNCH (to Mr. Raghunath Purshotam Paranjpe, B. Sc., B.A., the Senior Wrangler for 1899.) This for thy brilliant feat, with Hind's loving greetings!

[The fellows and Students of the Furgusson College, Poona, as well as the Press and Public of India have offered their warmest congratulations to Mr. R. P. Paranjpe on his signal success as the first Indian Senior Wrangler.]

હીંદનો માનીતો તાલીમબાજ.

પંચ દાદા-(૧૮૯૯ ના સીનીઅર રેંગલર મી૦ રઘુનાથ પરશોતમ પરાંજપેને) તેં જે મહાભારત કળા દેખાડીને કુશતી મારી છે, તેને માટે હીંદની પ્રીતભરી મુબારકબાદી સાથે આ તને ભેટ કરૂં છું.

[સીનીઅર રેંગલર તરીકે પરીક્ષા પસાર કરનાર પેહેલાં હીંદી, મી૦ આર૦ પી૦ પરાંજપેને તેઓની એ ફતેહ માટે પુણાની ફરગુસન કાલેજના ફેલોઝ અને વીદયારથીઓ તરફથી તેમજ હીંદી છાપા અને હીંદી પ્રજા તરફથી હરખભરી મુબારકબાદી આપવામાં આવી છે.]

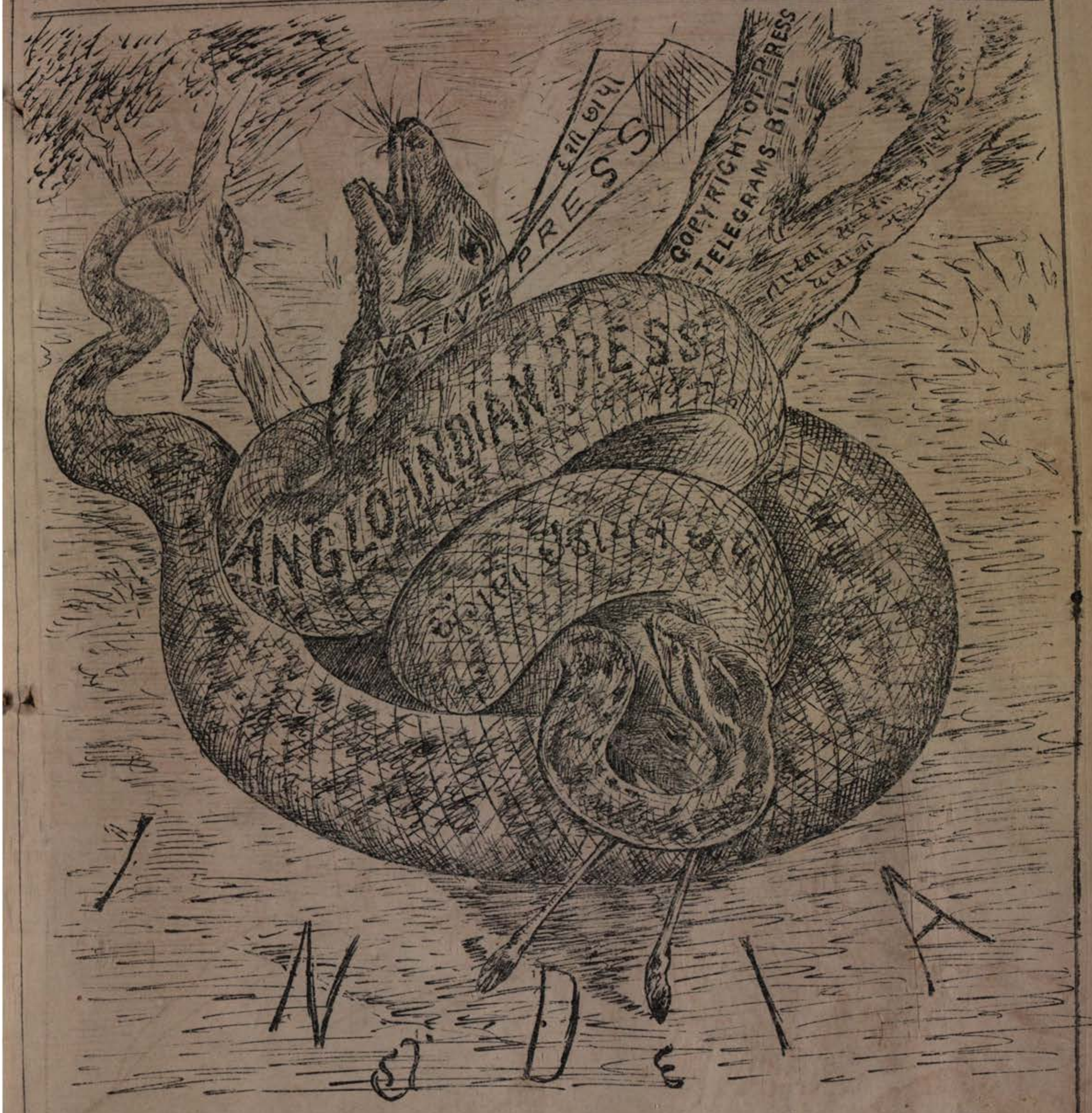

IS PEACE ON THE WINGS?

[Mr. Chamberlain, speaking at Birmingham on the Transvaal crisis, declared it was as erroneous to say the Government wants war as to say it would draw back]

સુલેહની દેવીને પાંખ તો ન આવી હોય !

[ત્રાનસવાલને લગતી ખટપટના સંબંધમાં મી૦ ચેમબરલેને બરમીંગહામ ખાતે ભાષણ કરતાં જણાવયું કે, સરકાર લડાઈ કરવા માગે છે એમ કહેવું જેટલું ભુલભરેલું છે તેટલુંજ સરકાર લડાઈ કરતાં હારી ખશે એમ બોલવુ પણ ભુલભરેલું છે.]

THE INDIAN PYTHON CRUSHING ITS PREY !

[The Anglo-Indian Press is jubilant, the Secretary of State having ordered the Indian Government to protect the copy-right of Press telegrams by legislation,—an act for which it has been howling since the days of Lord Ripon, who stoutly refused to give any special protection likely to prove detrimental to the interests of the country, as represented by the Native Press.]

હીંદી અજગર ગરીબ બીચારા હરણને કેવો કચડી નાખે છે !

[તારની મારફતે મળતી ખબરોને માટે પણ કાપી રાઈટના કાયદાનો ઉપયોગ કરવાને બને એવો કાયદો બાંધવાનો હોકમ હીંદી પ્રધાને હીંદી સરકાર ઉપર મોકલાવ્યો છે તેથી હીંદી અંગ્રેજ પત્રો હરખમાં આવી ગયાં છે. તેવો કાયદો મેળવવાને લોરડ રીપનના વખતથી તેઓ પોકાર કરતાં આવયાં હતાં, પણ તે મહા પ્રતાપી હાકેમે એવો કાયદો નુકસાનકારક જણાવી તે બાંધવાને ખોલી ના પાડી હતી.]

"PEACE! FOOLISH WOMAN!"

Nurse Peace—Take it, do, there's a good lady!

Europa—But I can't, it's so big. Not that I object to big balls. But they're of another kind, you know. Give me peace, if you like—

"Peace, peace everywhere! But what my fear increases
Is, if China got broke, who'll take the pieces?!"

[The Peace Conference that has met at the Hague, has finally declared the Russian proposals for the limitation of armaments to be unacceptable.—*Reuter's Telegram*, London, June 28.]

નરસ સુલેહદેવી (સારવાર કરનારી નરસ તરીકે)–લેઓ, બાનુ લેઓ, એટલો ગોલો ગલી જાઓ કે બધું સારું થઈ જાય.

યુરોપ–પણ એ ગોલો ઘણોજ મોટો છે, ને મારા ગલાંમાંથી ગોલી કે ગોલો બસ ઉતરતોજ નથી! મને મોટા ગોલા ભાવતા નથી એમ નથી; પણ તે તો તદન બીજીજ જાતના દારૂથી ભરેલા ગોલા છે!

[લડાઈઓ થતી અટકાવવાના ઉપાયો વીષે વીચાર ચલાવવાને હેગ ખાતે ભેગા મળેલા દેશ પ્રદેશની સરકારોના પ્રતીનીધીઓએ લડાયક બળમાં ઘટાડો કરવા માટેની રૂશયન સરકારની દરખાસ્ત ના કબુલ રાખી છે.]

THE PENITENT KITTENS; or, THE FATE OF THE ALIBAG AND BASSEIN MUNICIPALITIES.

[The civic fathers having failed in their duty, these two Municipalities have been suspended by the Government of Bombay.]

પાપના પશ્ચાતાપમાં પડેલાં બીલાડાં,
અથવા અલીબાગ અને વસઈની મયુનીસીપાલીટીઓની થયલી હાલત.

[મયુનીસીપાલીટીના શેહેરી બાવાઓએ પોતાની ફરજ બજાવવામાં ગફલતી કરવાથી મુંબઈ સરકારે તેમની સતા હાલતરત છીણવી લીધી છે.]

LET SLEEPING DOGS LIE; or, THE DACOITS IN BOMBAY CITY

[Thanks to the prompt measures adopted, and personal vigilance exercised by our energetic Police Commissioner, Mr. Hartley Kennedy, the dacoits, who were on the spree at Varli and Matoonga and who have been reconnoitring Bandora, have for the time collapsed completely.]

મુંબઈના ચોકીબાન કુત્રાને જોઈ બીધેલા બદમાસો.

[વરલી અને મટુંગા તરફ લુટ ચલાવનારા લુટારાઓ, આપણા ઉમંગી પોલીસ કમીશનર મી૰ હારટલી કેનેડીએ લીધેલા તુરતા તુરતના મજબુત ઉપાયોથી દબાઈ જવા પામ્યા છે.]

IN THE VICTORIA GARDENS.

Sha Dolcharam and his dear Ali are descanting on the sacredness of the monkey, the descendant of the great Hanooman, when the little mischief lover, to whom nothing is sacred, tries to be better acquainted with results better imagined than described

વીકટોરયા ગારડનમાં એક દેખાવ.

શા૦ દોલચારામ પોતાની પ્રીય અલી સાથે વીકટોરયા ગારડનસમાં સેહેલથાહે પધારયા. બાગ માંહેલા વાંદરોને તેઓ પોતાના પુરવજો માફક પવીત્ર સમજતા હતા અને અલીને શાસ્રમાં પોતે કેવા પ્રવીણ છે તે દેખાડવા માટે તેની આગળ હનુમાનના પ્રાક્રમની, અને હનુમાને લંકા સળગાવેલી તેની રસ ભરેલી વાત કરવા લાગયા. તેટલાં વાંદરાઓને પોતાને વખાણનારની સાથે વધારે ઓળખ કરવાનું ભાવી આવયું. એકે દોલચારામની પાઘડી પેહેરવાનું મન ઉપર લીધું જ્યારે બીજાએ ચોટલીમાંની જુ મારવાનો પરોપકાર કરવા માંડયો. જોઈ લેઓ પછી દોલચારામનો ગભરાટ અને તેઓએ કરવા માંડેલો અપવીત્ર ભાશાનો ઉપયોગ!

ON THE ROAD TO—RUIN! or, JOHN CHINAMAN ON THE BIKE.

નાશના ખડક તરફ સ્વારી.

અથવા

ચીના સ્વાર અને તેની સાઈકલનો ખુરદો થવાનો દેખાતો સંભવ.

QUITE RIGHT.

Mother—Do you think Manchi means it, my dear? I don't.

Daughter—I think he does, and I'll tell you why—Don't you remember at dinner the other day, he tried so hard to find out our means, and lands, and estates, and shares. Now he wouldn't have done it if he didn't intend to go shares—with me. That's always their prying way ma.

લેશ ભાર પણ ખોટું નહી.

માય-પેશો. મનચી ખરેખર તારી સાથે પણવા માગેચ કે તું અમસથી હવામાં કીલા બાંધેચ, દીકરી!

દીકરી-અરે નહી રે. માય. એનો ખરેખરજ વીચાર છે. તે દારે લગનમાંએ આપરાં બધાં ઓળખીતાં પાળખીતાંને આપરી દોલત, આપરાં ઘેર, આપરી ગુંજાસ ને આપરા મીલોના શેરોની વીગત પુછયા કરતો તો. સું એની ખાતી મીઠી મતલબ નહી હોય અને આપરી દોલતમાં ભાગ પડવાનો એ વીચાર નહી કરતો હોય તો એટલી પુછપરછ કરે કે?

માય-ખરેખર દીકરી. તેં જણાવેલું કારણ ઘણું મજબુત છે.

CHOW-CHOW.

The late Founder of the Khoja Hospital

Jalandhar Nath writes:—The Khojas of Bombay may well mourn the loss which their community has sustained by the passing away, in the prime of life, of Khan Bahadur Mahomedbhoy Ibrahim Hassum Bhaloo, J. P., the late Founder of the Khoja Plague Hospital, Segregation Camp, Observation Ward and Dispensary. The deceased in his life time appears to have felt solemnly that he had a call, and he nobly answered that call by not only liberally spending from his purse, but by devoting the best energies of both his body and

IN MEMORIAM.

mind to the service of his kind—the "Good Samaritan" as he was every way. Unassuming by nature, he cared not, courted not, popularity; but in a single-minded spirit did his duty. It warmed one's heart to watch Mahomedbhoy, the favoured of Fortune, keeping vigils by the bedside of plague-patients, rich or poor, in and out of season and by his genial presence, good nature and fellow-feeling infusing enthusiasm among the working staff and hope and cheerfulness among the sufferers. It is indeed hard to get reconciled soon to the loss of such a good man. May the noble example he has set to his community be fruitful of much good, far and wide!

***

A Reply.

Jalandhar Nath writes:—My paragraph *anent* the recent marriage ceremony at Satara according to the ancient rites of the Rishis, has called forth the following reply from "X," hailing from Tardeo:—

"Sir,—Why not ask Messrs. B. A. Bhagavat "B. A., L.L.B., and Rajaram Shastri Bhagavat to "a tea-gathering presided over by you? Or by "Mr. * . . . . . ? or by the * . . . . . . "* . . . . ? Or by the * . . . . . "* . . . . ?

18-6-99 X"

Now, at the outset, I object to people without much penetration, appropriating the letter X of all others in the ample alphabet, to designate their individuality. Rontgen has reserved this letter for his

USURPATION.

mysterious, penetrating rays. Let his choice be respected. As to my presiding at meetings or gatherings, let me candidly confess that my austerities so far have not endowed me with that peculiar sustaining power, which an *ásan* or pose on the platform, exposed to the scorching gaze of the audience, requires. I should simply colapse or melt away in cold sweat in that situation. As to the three luminaries named by X I doubt if they reckon the achievement at Satara as worthy of shedding their smiling beams on. Lastly, X overshoots the mark when he proposes a prize where none is expected or desired for an achievement devoid of noise; but why a tea-party for a prize? The work done at Satara merely pointed, like an index finger, to the road which our ancient Rishis trod and whither the Indian Social Conference is trying to lead us. Tea won't do: the Rishis knew it not. There is, besides, danger lurking in the cup which cheers but inebriates not according to popular belief. Listen to what a great authority on the subject—an expert in œnology or the science of wine—says: "The very tea which is as grateful to their "languid, pasty, flabby tongues, from its astringent "and sub-acid qualities, and which also comforts their "miserable nerves, has this intense drawback. . . ". . . . it begets dyspepsia, and that worst form of it "which impels the sufferer to seek a refuge in the gin "bottle." Prof. Jinsiwale, and many other patriots learned in the Shastras will, on incontestable evidence prove that our Rishis were innocent of fire-water

GRAVITATION.

towards which all tea-bibbers are slowly gravitating according to our friend, the œnologist, quoted above. Far be it from me to suggest anything which may in the least measure retard our journey to Rishidom! Far be it from me to lead any one astray; but I know what Rajaram Shastri and Mr. Bhagwat will prize most. It is good personal example—minus the conch-shell, the trumpet, the gong and the drum. As X's sympathies have apparently been roused, will he kindly put forth efforts to get others to do as these two have done to hasten the journey?

* *
*

The Aryan Brothers.

JALANDHAR NATH writes :—

Lord Curzon at the Cavalry Dinner, the other day, observed: "I feel proud to be at the head of a Government "which in the hour of need can count with such con- "fidence on the support of the finest body of cavalry "in the world, but the most inspiring thought that "occurred to me is that it would be a defence con- "ducted by the sons of India led by the sons of Eng- "land." Noble thought! Say, in other words, that kind Mother Nature has brought back together, after centuries of separation, the descendants of the same stock once tending cattle on the same soil. Under the stern discipline of much suffering and long wanderings and repeated migrations through unknown lands: after mature ripeness into strength and wisdom, well-season- ed by favouring climate, soil and environment, Mother Nature, in the fulness of time, brings the mighty-armed Aryan sons of England into contact with the Aryan sons of India,—the stronger attracted towards the weaker and seeking to lead and to elevate the weaker! Never since the fall of the great leaders in battle—the great Bhisma of matchless prowess, the doughty Drona and the dauntless Karna the mighty archer, on the crimson field of Kurukshetra,—not to mention of the victo- rious and peerless Arjun,—was so rare a sight seen as

THE ARYANS: PAST.

the present, of preceptors skilled in war, hailing from the West, and leading successfully the warrior sons of India to victory and fame. With the sons of England to lead and the sons of India to fight—with this combination of Aryan skill and Aryan muscle—well may the defences of Aryavarta be said to be impregnable! Does not all this look like a romance, like

THE ARYANS: PRESENT.

a fairy-tale, *Punchoba*? And yet it is all a matter of sober history. Then there is the personality of the Empress Mother Victoria the Serene and the Good, ruling over the destinies of the sons of both England and India! Here is material enough to work up a grand epic!

***

A Fable. The Signallers' strike.

SIMANTINI writes:—Dear Bawa *Punch*.—Here is a scrap in fragments which I found in the loft of my house among some old worm-eaten papers. It contains a pathetic story, full of wisdom and folly, and there is a weirdness about it. The conclusion is missing. I wonder what the end of it all was:—

THE STORY.

"Once upon a time there lived in a large and flourishing city a kind-hearted baker and confectioner who was immensely rich and had the monopoly of supplying the large population with food. This good baker had many children whom it was his desire to bring up well. Business, however, required his presence for a long while and at a great distance from his factory and store houses; so he had to leave his dear ones to the care of his manager who was an equally kind man but of very economic habits and a stern disciplinarian. His master's children he found to be well-behaved in all respects except as to their appetite for food. He thought they ate more bread than was good for them, and he accordingly set his face against increasing their rations. The little ones got into sulks and became noisy. That was wrong, of course; but hunger sometimes will lead many wiser heads astray, and hunger here had to struggle against an economic conscience and a strong sense of discipline. The manager remembered the story of Midas who longed for gold and annoyed the Olympians, and how Midas was punished. Here the little ones longed for bread, and some sweets besides; it was too bad. Discipline had to be maintained and abnormal appetite lowered. The irate manager directed the children in sulks to be securely tied up and removed to a small island rock in the surging sea close by and to be placed on the highest point not accessible to high water. He then heaped up all round the base of the rock an enormous quantity of fresh loaves and cakes. Day by day the tides rose and washed away the food stuff before the eyes of the tantalized and starving children who were all this time left exposed in a perilous position. The waste of food was great and the sufferings of the little ones. . . . ."

***

THE rest of the fragment is lost. What eventually became of the children who longed for bread; what the absent parent thought about the Manager's discipline and his ideas of economy in wasting tons of food, a small fraction of which would have satisfied the cravings of the little ones in sulks—all this is not known. The incomplete story or fable has, however, a moral, and its application, it is needless to suggest to our sagacious readers, lies in the direction of the recent struggle between the Signallers and the G. I. P. Railway Co.

LONGING FOR BREAD AND SOME SWEETS.

Motto for the Transvaal Conference.—Peace in the Rand is worth two in the Bosch.

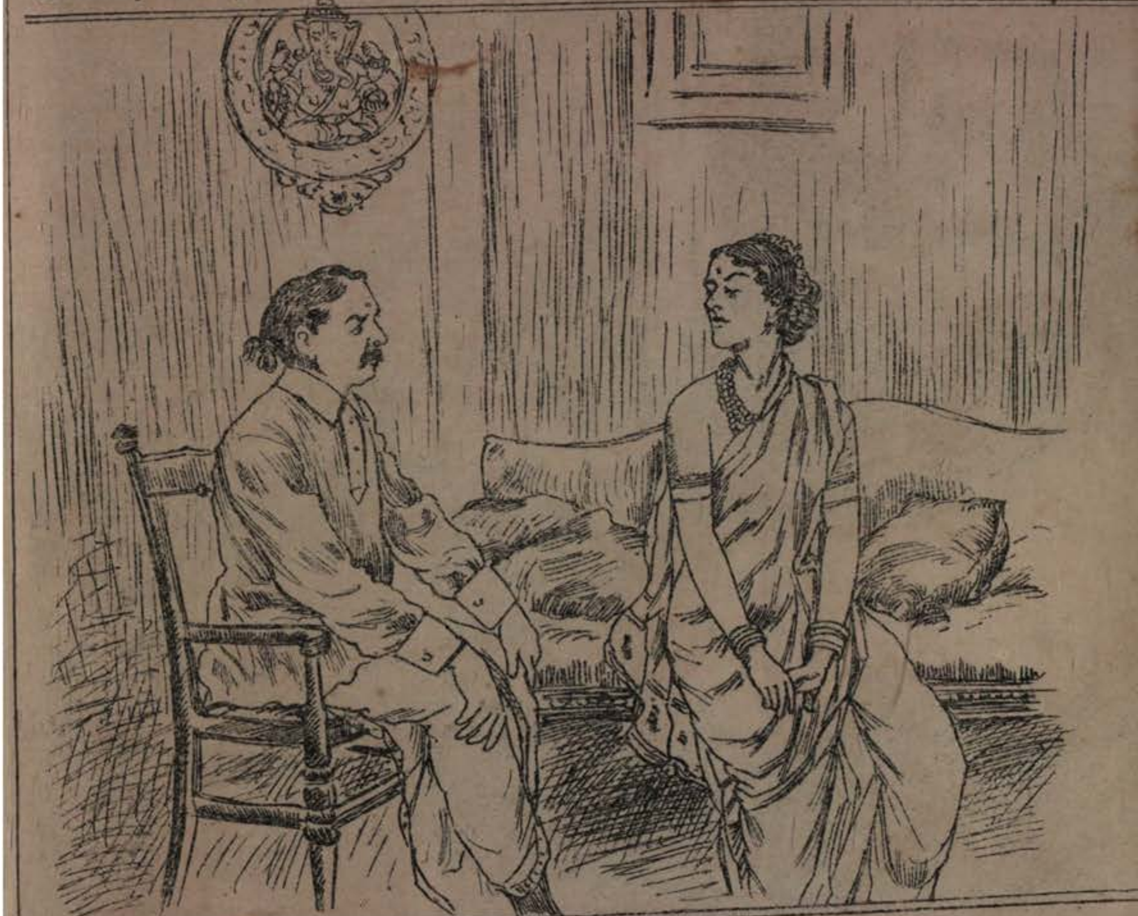
CHASTITY.

After the painting by W. E. Frost, A. R. A.

[A poor defenceless Burmese woman wasa outraged by some British soldiers belonging to the West Kent Regiment at Rangoon The Simla correspondent of the *Bombay Gazette* says:—" The feeling here is one of intense shame that such an outrage should have been possible in a British regiment as that which has recently been perpetrated on a Burmese woman by the Privates of the West Kents. In this connection I am in a position to say that the Civil and Military Departments of the Government of India are in hearty accord in the determination to, if possible, bring the perpetrators to justice. The Viceroy is also taking a deep interest in the matter, and will allow no stone to be left unturned in this direction. One hears surprise generally expressed here that the regiment concerned has not ere this itself done more to the same end. I understand, however that steps have now been taken to court-martial a Non-commissioned officer in this connection."]

પાક દામાન અને પતીવ્રતપણાનું ખુન કરનાર સામે નેકી અને નીતીને ચાહનારા ફરેશતાઓનો ખોફ.

[રંગુન ખાતે પડેલી વેસ્ત કેંટ રીજમીટના કેટલાક અંગ્રેજ સેપાહીઓએ એક ગરીબ નીરાધાર બરમીસ સ્ત્રી ઉપર બળાતકાર ગુજારયો હતો. તે બાબદના સંબંધમાં "મુંબઈ ગેઝેટ"નો સીમલા ખાતેનો ખબર પત્રી જણાવે છે કે, "આવી જાતની જબરદસ્તી એક અંગ્રેજ રીજમીટમાં બનવા પામે તે સામે અત્રે ભારે ધીક્કારની લાગણી દેખાવા પામી છે. તે બાબદના સંબંધમાં હું જણાવવાને શકતીવાન છું કે તે ગુનાહના અપરાધીઓને બની શકતા ઉપાયોથી કાયદાની ચુંગાલમાં લાવવાનો મજબુત ઠરાવ હીંદી સરકારના મુલકી અને લશકરી ખાતાઓએ કરયો છે. નામદાર વાઇસરાય પણ તે બાબદમાં બહુ ઉંડતથી ભાગ લે છે અને તે અપરાધીઓને શોધી કહાડવાને એક પણ ઉપાય તે બાકાત રાખનાર નથી. જે રીજમીટને આ બાબદ સાથે લાગેવળગે છે તેણે હમણા સુધી કંઈ જોઈતું પરીણામ નીપજાવયું નથી

THE SENIOR WRANGLER.

Mr. Shendiarao (A briefless pleader)—How I wish I had gone to England & won the blue ribbon!

Mrs. S.—But you haven't brains enough for it. Do you think if you had brains, you would have let the Marwarees bleed you, instead of your bleeding them? Here or in England, you must have brains, or you're of no use.

Mr. S.—What a fool you are! It is not brains, but opportunity that a fellow wants. Give me the same circumstances, and I'll beat the cleverest man on his own ground.

મી૦ શેંડ્યારાવ-(જેવણ એક માખ મારૂ વકીલ છે.) જોની પેલો પ્રાંજપે સીનીઅર રેંગલર થયો તે ? હુંબી જો ઈંગલંડ જતે કેની તો તથાંથી માન અકરામ ભરેલી સનદનો ગાંસડો બાંધી લાવતે!

મીસીસ શેંડ્યારાવ-પણ સનદ મેળવવાને ભેજું જોઈયેની? તમારા માથામાં ભેજુંજ હતે તો મારવાડીને તમારા ખીસા ખાલી કરવા તમે દેતે? તીયારે તો તમો તેઓને નીચવી નાંખતે. જયાંબી જાઓ તયાં ભેજાંનીજ અગત હોય છે; પછી અહીં કે ઈંગલંડમાં.

મી૦ શેંડ્યારાવ-તું તો મુરખી છે. અરે ભેજાંને કયાં રડે છે? એક માણસને ભેજાંની અગત નથી તેટલી સંજોગો અને તકની છે. મને તે સંજોગો વચે મુક અને પછી જે દેશના સરવથી હુશયાર માણસને પછાત ન નાખું તો મુછ મુડાવી નાખું

Peeleemae—And what's your husband doing?

Meher—Eating and drinking and dressing! Napping at home, napping at his club! And drawing on my Trust-money!

Peeleemae—But you ought to ask him to find his own money, to take up some job.

Meher—Job! It will tire even Job's patience to try to find one to suit him.

Peeleemae—Why, there's Customs Bahadur Rustom who will make a signaller of him. That ought to suit.

Meher—If the pay is 500. Nothing under that will suit him. You've no idea what a *dear* husband he is!

ધણીની ધમક સારી, ને ધણી લાવયા દીવાસલીની ભારી.

પીલાંમાય-પણ તારો ધણી ઘારેચ શું?

મેહેર-વરી સું કરે? ખાયચ, પીયેચ ને કપડાં બદલવામાં ને એશકાઈ કરવામાં કલાકો ગાળેચ. ઘેરમાં ઉંઘેચ ને કલબમાંબી ઉંઘેચ. મારા નામપર ત્રસ્ત છે તેમાંથી પઈસા ઉપડયા જાયચ.

પીલાંમાય-પણ તું કેહેતી કાંય નહીં કે કંઈ કમઈ લાવો. કેઠે ધંધો નોકરી શોધો?

મેહેર-ધંધો! અરે ધંધાઓ બધા એવનની આગળ આવતાં આવતાં કંતાળી ગયા પણ કોઈબી એવનને લાયકનો એવનને માલમ પડતો નથી.

પીલાંમાય-પણ પેલા કસતમ બહાદુર રૂસતમે નવો સીગનલરનો ધંધો સોધી કહારયોચ કેની? તે એવનને લાયકનો થઈ પડશે.

મેહેર- તે નોકરીમાં જો પાનસો રૂપયાનો પગાર મળે તોજ. બાકી તેથી ઓછો પગાર એવનને પાળવેજ નહીં. એવણ પોતે મને કેવા મોઘા પડયાચ તે તું જાણતી નથી કે? પછી એવણની નોકરી તારે સસ્તામાં કેમ મલે?

A RUSSO-CHINESE TAMASHA THAT ASTONISHES THE POLITICAL AND DIPLOMATIC WORLD!

[While Russia gets everything she wants in China, the *Times'* Peking correspondent telegraphs that the Chinese Government is persistently refusing or ignoring every British demand.]

રૂશીઅન રીંછનો ચીનાઇ ચોટલી ઉપર નાચ.

આ તમાશાથી રાજદવારીઓ બેહદ હેરત પામે છે!

[લનડન ટાઈમસના ખબરપત્રીના જણાવવા મુજબ ચીનમાં રૂશયા જે માગે છે તે તેને મળે છે, જયારે ઈંગલંડની દરેક માગણી તરફ બેદરકારી દેખાડવામાં આવે છે.]

IN THE BOMBAY UNIVERSITY GARDEN.

THE BOQUET FOR THE COUNCIL HALL, POONA.

worked by the hands of Miss Senate.

[The Hon'ble Mr. Chandavarkar has again been elected a member of the Bombay Legislative Council by the Fellows of the University to represent their interests.]

મુંબઈની યુનીવરસીટીના બાગમાંનો એક દેખાવ.

પુણાની કાઉનસીલના દીવાનખાના માટે મીસ સેનેટે તઈયાર કરેલો સુંદર તુરો.

[મુંબઈ સરકારની ધારાસભાના એક સભાસદ તરીકે પોતાના લાભો જાળવવા માટે આનરેબલ મી૦ ચંદાવરકરને યુનીવરસીટીના ફેલોઝએ પાછા ચુંટી કહાડયા છે.]

THE HOT WATER CURE.

[The Bombay Government think of moving the Government of India to enact an Act for the suppressim of the Chigger pest.]

ચીગરને ચીરી નાખવાનો ઉપાય.

[ચીગરની માખીથી પેદા થતા ઉડતા રોગના સંબંધમાં એક કાયદો બાંધવાની હીંદી સરકારને અરજ કરવાનો વીચાર હાલમાં મુંબઈ સરકાર ચલાવે છે.

THE WATCH-DOG OF BOMBAY.
મુંબઇનો સાવધ અને પોહોંચેલ પોહોરેગીર.

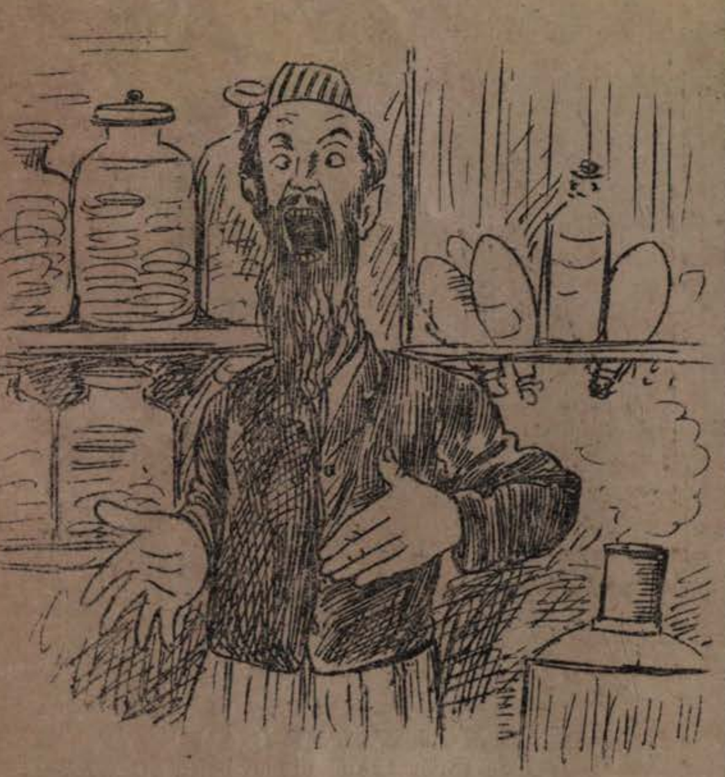
THE PARSEE SMOKER.

Behram—Quite time the Railway people provided separate smoking carriages for Parsees. Can't well enjoy a puff with so many chaps staring at you and calling you all sorts of names. What's in an innocent weed?

Bachoo—Weed it out of you. It is a pernicious habit, does you no good, and is a source of nuisance to your companions.

પારસી બીડી પીનારાઓને અરપણ.

[વધુ માટે જુઓ પાનું ૧૧ મું.]

IRANI BYRAM'S OCCUPATION'S GONE!

" What! Close my shop at 10 in the night! And lose my income! And go to *Jehanam*! Oh! the new Police Commissioner!"

બેહેરામ ઈરાનીને લાગેલો ખલભલાત.

" હુ ઈરૂન બેહેરામ રાતના દસ વાગતામાં દુકાન બંધ કરેચ તો પછી હુ સુ ખમાયચ ને સુ ખાયચ? ને સું હું! જહાનુમમાં જસે? ઓહ! પુલીસ ખમીસન! તારી સુ' ભલા થાઈસ?"

A WORD OF WARNING.

Bai Surat—Ba-pa-re-e-e! I'm undone!

P. S. by Punch—Be wary, my dear! The rat may or may not be plaguy, but to be on the safe side, Kill it at once with determination!

[The death-rate in Surat is steadily rising, and fears of a recrudescence of plague are looming in the distance.]

ચેતેલી રહેજે!

સુરત બાઇ-બા-પા-રે-એ-એ! હું સપડાઈ!

પંચ સંભાળતી રહેજે પ્રીય છોકરી! ઉંદર મરકીનો હશે અથવા મરકીનો ન હશે તોપણ રોગ થાય પછી તે નો ઉપાય કરવો તેના કરતાં રોગની શુરૂઆતમાંજ તેને મારી કહાડવો જોઇયે. [સુરત ખાતે મરણનું પ્રમાણ ચાલુ વધયું જાય છે અને મરકી ફરીને ફાટી નીકળવાની ધાસ્તી તીયાં રાખવામાં આવે છે.]

પારસી બીડી પીનારાઓને અરપણ !

[જુઓ ચીત્ર પાનું ૬૦ મુ.]

બેહરામ–પારસી બીડી પીનારાઓને માટે હવે રેલવેવાળાઓએબી જુદા કલાસ અલાહેદા રાખવા જોઈયે. બધા ચીબાવલા પારસીના પોરયાઓની વચે બેસીને બીડી પીતાં બહુ પીડા થઇ પડેચ. તે લોક મન ભાવયું ને મોહ આવયુ બકી મરેચ. શું છે? આવી નીરદોષ મોજમાં એટલું તે શું લુટાઇ ગીયું ?

બચુ–તે લોકોનું તો કાંઈ લુટાઈ નથી ગીયું પણ તમારી અકલ ડાહપણ ચુંઠાઈ જાયચ તેનું કેમ? એ બુરી ટેવ છોડો નહી તો તેના ધુમારામાં ઠંકાઇ જશો.

ભુરેશ્વરનો તળાવ કે ગંદકી ગલીચીનો કુંડ ?

[જુવો ચીત્ર પાનું ૭૨ મું.]

અલો–અરે મારા મંગલીયાની મા ! આ તેં શું કરયું ! તું તળાવ મહી કીયાં નાહવાને પડી ! વેહેલી વેહેલા બહેર નીકળ ! એ મહી નાહીશ બાહીશ તો કોગળ્યો કે ગાંઠયો બાઝી પડશે, ને હું ડાહી માનો ગરીબ દીકરો રાંડીયો થઈ બેસીશ ! એ તળાવને તો ઓલા મુંઢાએ ત્રીશ ત્રીશ વરસ થીયાં સાફ કરયો નથી, ને મહી ગલીચી ને ગંદકી તો એવી રાખી છે કે જેનું નામ ! માટે તું બાહેર નીકળ, કે મને બીજી બાયડી કરવા જવું ન પડે ! વળી એક તો હમણા આપણી નાતમાં છોકરીઓના તાણ છે, એટલે મને તો બેવડો સંતાપ થશે ને નાહક ખરચ મહી હું ગરીબ વાણીયો તણાઈ જઇશ !

અલી–તો તે મુવા મુઢોને ગળચી મહીથી ધરીને પુછોને કે. આટલાં આટલાં વરસો સુધી આવી ગલીચી ને ગંદકી શીદને એકઠી કરી રાખી !

મરકો વીરૂધ પુણાની મોસમ.

[જુવો ચીત્ર પાનું ૭૨ મું]

હોમી–સું તારાં ને મારાબી નસીબ છે, હીલ્લી ડીયર ! જયારે આપરે પુણે જવા નીકરયાં તારે નાપાક સેતાન વચ્ચે આરો પરી સુવોચ. જેમ તેમ કરીને આખી સીઝનને વરે મેં છસો રૂપયા કવરા કરીને બંગલો લીધો તારે નખોડની ગેઇ મરકી તાંહ ધરકધુજારો કરી રેહીચ, જેથી હવે પુણે જવાને બદલે તુંને ને મને મુંબઈમાંજ ખુને પરવું પરસે !

હીલ્લી–ઓ ઓવારૂં રે ! આપુને ખુને પરવાને ! ખુને પરે આપરાં દુસમેન ! આપરાથી પુણે નહીં જવાનું તો તેમાં સું મોટું જે ! પુણાને બદલે દેવલાલી ચાલો. તે પુણા કરતાં તો સો હાસ્સે સરસ છે. ને વરી તાંહનું પેલા માણેકજીનું પારસી હોટલ સું ખરાબ છે જે. તાંહ જઇને રેહેસું તો નકરાં જાણે આપરાં ઘેરમાં જઇનેજ રેહયાં. હોઇયે તેવી બધી સગવડ ને સુખ મલસે; ને બીચારા હોટલવારા પોતે વરી એવા ભલા ને નેક ખસલત માણસ છે કે આપુને એક તસુ'ાં તલભારબી ઓછું પરવા દેસે નહી. વાસ્તે પુણાનાં ફાંફાં મારવાને બદલે મુંગા મુંગા તમે દેવલાલીજ ચાલો !

Scene.—A soirée at the head master's house. Mrs. Godolphin (to new German master): "And how do you get on with the boys, Herr Schuster?"—New German master: "Ach! Dey laughs me in my face; und den I boxes deir ears; und den I do laughs in my interiors!"

બીલ્યોયર્ડ ઉપર રમાતો જુગાર.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૮૩ મું.]

જુગારીનાથ–આપણા પોલીસ કમીશનરે બધી બેગેટેલની ટેબલો બંધ કરી નાખીને ઠીક કીધું હો. તેથી એક જબરો જુગાર રમાતો બંધ પડી ગયો.

ધાપમારજી–ખરી વાત. ને હવે હું ધારૂંચ કે બીલીયર્ડની ટેબલો બંધ કરવાનો વારો આવશે.

જુગારીનાથ–અરે છટ છટ ! બીલીયર્ડનું કોઈ નામ શું લેય ! જોઉં તો ખરો કે કોણની માથે સુંઠ ખાધી છે કે બીલીયર્ડ બંધ કરાવે ! પછી આપરે કેવા છઇયે, છેક ઠેઠ સુધી લરસું ને બાથેબાથ ધરસું ! નહી તો પછી તારો ને મારો ધંધો ગયો હો ! ને આ ભુખે મરવાના દહાડા આવયા એમજ જાણ ! દર રાત્રે આપણે તયાં ટંકશાળ ચાલે છે તે પછી બંધ પડી જશે, ને બુધ્ધો, ગધેડાઓ અને મુંઢોને મુડીમાં રમાડી દેવાનું આપણાથી કયાં બનવાનું હતું જે !

આવતી પારસી–પ્રેસી મેચ જોવા જનારી પારસી બાનુઓ સામે.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૯૪ મું.]

જરી–હવે જો હું તુને કેહી મુકુંચ સાફ, કંઈ વધારે બકબક તકતક કરતી ના હં. આએ વખતે બસ પારસી ને અંગ્રેજની મેચ જોવા હું નથીજ જવાની !

એમી–પણ કાંય, એમ કાંય? દર વરસ આવી સરસ મજાહ પરેચ ને આએ વખતે એમ સું તું કોટક પારેચ? તારે લીધે મને બી ઘેરમાં ગોંધઈ રેહેવું પરસે !

જરી–પણ તાંહ જઇને કરયે સું–ધુર ને ઘેફૂર? કીકેટનો એક કારો અકસર તો તુને કે મને ખબર નથી ને અમથાં તાંહ ઘુવરની માફક જઈને બેસવામાં તારૂં ને મારૂં સું વળવાનું છે જે? નકામો બધો તારો ને મારો વખત જસે ને સહવારથી તે સાંજ સુધી ખુરસીપર તરાં ને તરાં અકરીને બેસી રેહેતાં કમરના કટકા ભુકલા થઇ જસે તે જુદા. એવો જીવપર જુલમ કરવાની કંઈ અગત? બલા જાણે મારી એવાં વેહેંજાં ને ફાંફાં મારવાને !

એમી–પણ તાંહ જસું તો જરા બે લોકને તો જોસું. જરા તમાસો તો જોવાનો મલસે. ને કીયા કીયા ઘેરનીઓ આવાચ ને તે લોકે સું સું પેહેરયંચ તે તો જરા જોઈસું.

જરી–પણ તેમાં સું વલીયું? અહીં કીકેટની જાત થાકતી નથી તેની વાત કરની? તું તાંહ બધી બઈરીઓને ને તે લોકની સારી ને પોલકા જોવા જવા માંગેચ કે મેચ જોવા માંગેચ?

એમી–ઓવાય પણ આપરે કીકેટમાં ઠઠેગીયું ગાડું હાંકી જાણયેચ તો સું થયું. આપુને કીકેટનો કકોબી થાકતો નથી પણ ડોલ ઘાલતાં તો ઘણું ઘણું આવરેચ કેની? એવું આપરે ઘુવર જેવું ગંભીર મોહોનું કરીને બેસસું, ને બધું જાણે સું એક સમજીને તુટી પરતાં હોઈયે તેમ બધા ચેહેરાના એવા તો ચેનચાલા કરસું, કે બધાં બસ છકજ થઈ જસે ! બસ જેવો દરો ગબરયો કે આપરા રૂમાલ ફરફર હવામાં ઉડારવાના, ને જરા જરામાં તાબરા ફોરાા કરવાના. એટલે કંઇ નહી તો લોકો એટલુ તો જરૂર સમજસે કે આએ બઈરીઓ કંઈ બુનારીઓ નથી પણ કીકેટની ખાં ને બરી પકકી પાહવન પાહવરડીઓ છે !

Complimentary.—Mrs. Snapple: "They say that the left side of a person's face is the better-looking of the two."—Mr. Snapple: "You don't seem to have any better-looking side!

Benevolent woman: "My poor boy, you look half-starved!"—The boy: "Wish you'd tell me which 'arf's fed.'

"એલ. એલ. બલાડી" વીરૂધ "શીનોર રાંગલાર"!

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૯૨ મું.]

શામલા ભટાણી-હું આમ પુછતી હતી કે હવે તમે આપણા રામલાનું શું કરવા માગો છો ?

શામલા ભટ-એને તો હું "એલ. એલ. બલાડી (? એલ. એલ. બી.) કરવા ધારૂ છું. એ આપણા ઘરનો બલાડો હશે તો રોણુના જે મારવાડા ઉંદરો દરરોજ સહવરથી સાંજ સુધી આ પણ ઘર ખણી ખાય છે તેમને હાંકી કાઢવાને એ બહુજ કામનો થઈ પડશે !

શામલા ભટાણી-પણ બલાડો ને કુત્રો કરો તેના કરતાં કાંઈ બીજું કરો તો કેમ ? આલુ શું હમણા નવું કાંઈ નીકલયું છે-કાંઈ શાંનોર રાંગલાર (? સીનીયર રેંગલર) કે શીનોર રંગલાર કહે છે-તે એને કરોને ? કોઈ મને કેહેતું હતું કે પુણાવાલો કોઈ પરાંજપે એવો શીનોર રાંગલાર થીયો છે ને તેની પર લોક ઘેલા દીવાના બની ગયા છે. માટે આપણો રામલો પણ શીનોર રાંગલાર થાશે તો લોકો એની ઉપર પણ મરી ફીટશે, ને વળી હું જયારે ચાંલ્લો ને ચુડો ભાંગી ઘરમઢી રાડીરાંડ થઈ બેસીશ તયારે તમારી ઘીની દુકાનનો બધો હીશાબ બહુ હુશીયારીથી એને રાખતાં આવડશે !

FUNNY BITS.

(From various sources.)

A Case of Charity.—"It was a thin House, members having gone to dinner." How pathetic! But when the members who had gone to dinner returned therefrom there would be a stout majority. Yet how piteous must have been the expression of the members who had composed the "thin" House and who had not yet dined! And how unkind and selfish on the part of the dining members not to invite their less well-provided fellows to partake of their feasting!

THE REPORTER'S LAMENT.

Here's Kipling come over the sea
  (And plenty of good it's been doing him),
But there don't seem (exactly) to be
  Much chance of a chap's interviewing him,
At the door we may call and inquire,
  While passage and stairway one slinks about,
And fuss and kotoo and perspire,
  And Rudyard *won't* tell what he thinks about.

At Ascot.—Lady Larkspur (to Mrs. Vamose): "I thought you said that you had tickets for the Royal enclosure?"—Mrs. Vamose (not to be beaten): Quite right, my dear, but my husband thought it would not be quite respectable for me to go there alone."

Mature.—The father: "No, I cannot consent to the marriage; you couldn't keep my daughter."—The suitor (chagrined): "She ought to *keep* of her own accord; she's so *well-preserved*."

At a Country House.—"Well, my dear Admiral, and how did you sleep?"—"Not at all, General. Confounded butterfly flew in at the window, and was flopping around all night—couldn't get a wink of sleep."—"Ah, dashed dangerous things, butterflies!"

LITIGATION.

Litigation—
To the lawyers brings elation,
To the clients consternation,
To the counsel animation,
To the "devil" reputation,
To the usher agitation,
To the jury aggravation,
To the witness indignation,
To the judge consideration,
To reporters expectation,
To the loser lamentation,
To the winner exultation,
To the public information.

Not what She Expected.—Scene: Canal side, Sunday morning. Lady: "Do you know where little boys go to who bathe on Sunday?"—First arab: "Yus. It's farde, up the canal side. But *you* can't go. Girls ain't allowed!

Motto for a singing class (by a sufferer): "Always practise what you screech."

"It's a pious falsehood," as the reveller thought when he went to the Fancy Dress Ball in a monk's cowl.

She (angrily): "Leave the house, sir!"—He: "I'm sorry to say I must. But perhaps you'll let me send for it?"

"Do you see that blind man over there?—But you aren't looking."—"What's the good? Isn't he out of sight?"

He: "Are you fond of dancing?"—She: "Look here, you *can't* talk, but you *can* dance, so suppose we have another turn."

He: "Trevors has now the gift of second sight."—She: "How did he acquire it?"—He: "Oh! he fell in love at first sight and married the girl."

Not So Certain.—Mrs. Pellets: "No use seeing a doctor if you're in love. He can't cure you."—Miss Bacheller: "Why not? You married a doctor, didn't you?"

She: "'Where's your naturalist brother now?"—He: "California. Started an apiary, don't you know."—She: "How nice! Monkeys are so interesting!"

The Trouble.—"Hello, Wakely!" cried Smitz. "I haven't seen you for some time. Married yet?"—"Yes," replied Wakely, sadly; "I'm married yet."

Concentration.—A man of short stature gives as a reason for his stunted growth that he was brought up as a child on condensed milk.

What Did They Mean?—"And was your speech a success?"—"Well, when I sat down they said it was the best thing I had ever done."

Cautious!—Lady visitor: "What a pretty baby! How old is he?"—Mamie (aged five): "I ain't quite sure, mum; we've had him about a year."

Not a Very Bright Dog.—Gerald: "This dog knows as much as I do."—Geraldine: "The dog is in hard luck."

Temporary proverb.—Every Midsummer has its day.

A quiet rubber.—A pneumatic tyre.

"PLEASE MA'AM, OPEN, THE DOOR."

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINEANT.)

Thursday, 6th July:—

Not a groan was heard, not a dissonant note,
As our steps to the Citywe hurried,
'Twas Leo discharged his tactful shot
O'er the spot where the Beebee is buried.

Buried in her churlish seclusion. Though why she should be, I confess I do not understand. From the glimpses we have caught of her, she appears to be fairlooking enough and incapable of doing aughtthat the sun needs be ashamed to shine upon.

Not a single dissentient voice in the House. We did nothing to provoke it. Ours was the most modest request in the world, couched in Leo's politest phrase. "*Please, ma'am, open the door.*"

We are not unmindful of the Bee-bee's dignity, her large responsibilities, her trusted place in the City, and above all, her independence quite as fearless as our own. Under ordinary circumstances, we should n't think of encroaching on her privacy, for we know what is due from a gentleman to a lady. But when the lady, with all her admitted independence, comes to us for the means wherewith to satisfy her large spending propensities, when she comes to us not for pin-money but for wealth unbounded as Crœsus' and expects us to find it, every reasonable man or woman will admit that we are perfectly justified in wanting to know what she is about. He who pays the piper has the right to call for the tune. And it is the tune of her voice that we are so anxious to hear. They say that our object is to convert this silent lady—the wonder of the world where ladies are known to be garrulous—into a talking machine like that "most hateful and detestable of earthly institutions", the talking Corporation. But really now, do the lady and her trusted sisters never talk? Are we to believe that, quaker-like, they perform their work in solemn

silence, without moving muscle or limb? Are they thought-readers, that they divine what is passing in each other's mind and so resolve unanimously on a given subject, without the aid of a single spoken word? Do they belong to the "City of Refuge", and do they sit under the table and lose themselves in meditation until the happy inspiration comes and they know what is the right and proper thing to do?

But if the Beebees do not like the Corporation, no

"YOU HAVE A TONGUE, MA'AM, COME LET'S HEAR ITS TUNE."

"EXCELLENT FEE-MALES! BUSY HOUSEWIVES!"

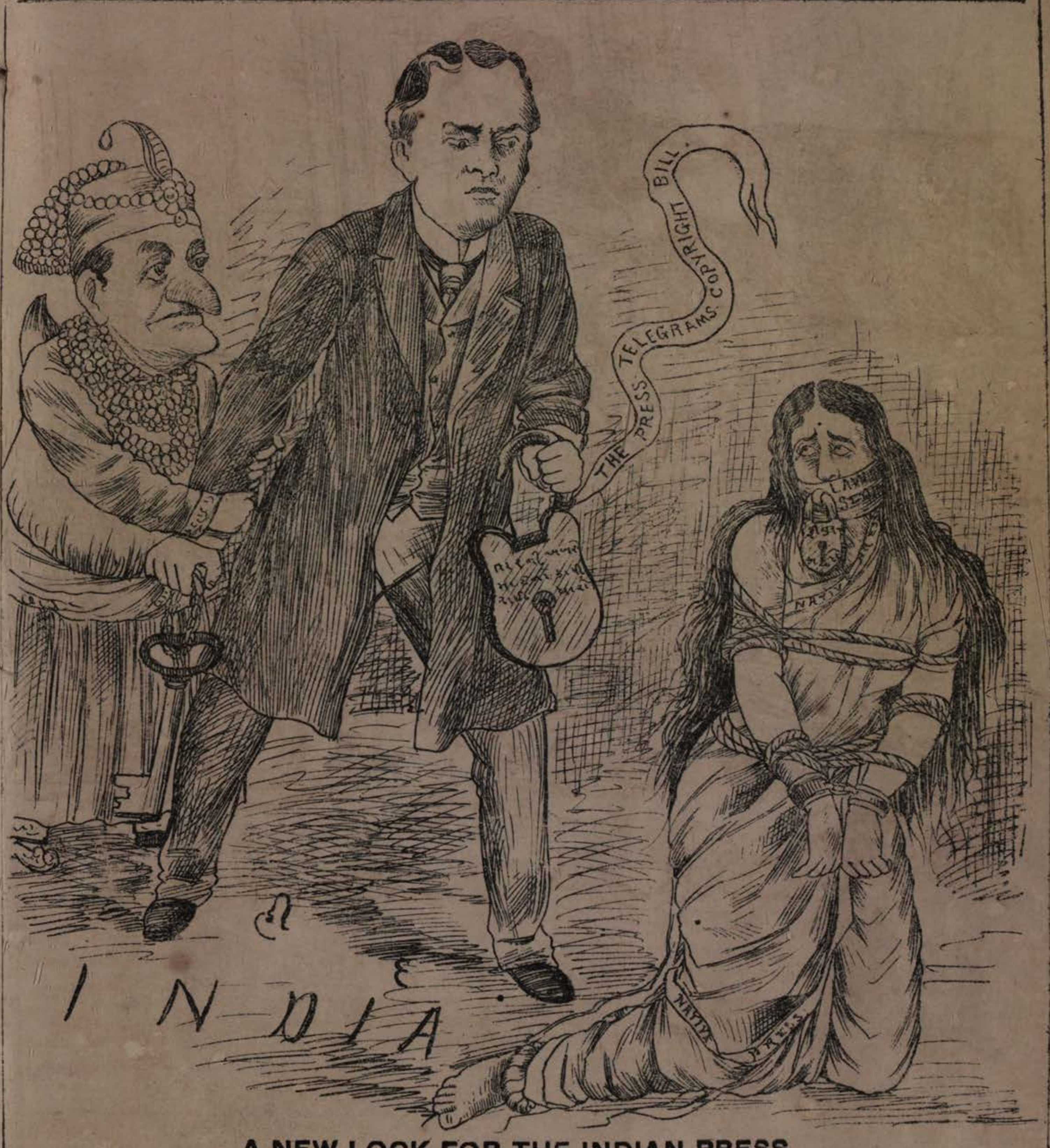
"FEAR AND AVOID THESE, MA'AM."

more do we want them to. There are their sisters on the Standing Committee, excellent fee-males, busy housewives, sober, steady, honest, intelligent, whose proceedings are as open as the day and who are none the worse for it. Will the Beebees follow their example? Or the example of the Port Trustees, who, as some pretend, are close but really are not? The fact is that, in matters of business, the zenana system is utterly opposed to the spirit of the times. Publicity is and ought to be the order of the day everywhere, publicity which, like the sun, "pours forth its light and prevents the development of noxious growths."

Is it speculation that the Beebees fear? The Act empowers them to acquire property at considerably under its real value. Where then does spec come in at all? The dabbler in such wares can't be wary, and must wear a particularly green pair of specs.

Fear rather the bogey that rumour sets up in the people's minds, destroying the confidence which is the soul of business and without which more powerful bodies than the Trust would find themselves powerless. Fear misrepresentation, exaggeration, groundless suspicion. Fear and avoid these, and there will be nothing else to fear.

"Once more then:—please, ma'am, open the door." The Corporation requests it, the public desire it. The few, who want secrecy, will tell you that the reporters will have nothing to do with you, whether your door is open or closed. Let not this narrow thought disturb you. If the principle of the open door be good, follow it without regard to the likes and dislikes of reporters. Let it be known that you have dropped the veil, and the Paul Prys, who drag private wedding parties and evening entertainments to J. P's. and Khan Bahadoors and *jussun* ceremonies and other similar functions into the light of day, are bound to look in upon you and report your more important proceedings.

A NEW LOCK FOR THE INDIAN PRESS.

MR. PUNCH—Pause, Sir, while yet there's time. Think twice and thrice before adding to her troubles in this manner. Poor thing! She is dumb enough, as it is!

[The Press Telegrams Copyright Bill, which has been very adversely criticised by the Calcutta '*Statesman*, and by the major portion of the Native Press, was introduced in the Viceregal Council on Friday last.]

હીંદી છાપાને મોહોડે માગ્વાનું બીજું નવું તાળું.

મી૦ પંચ-મારા દોસ્ત, જરા ધીરો થા. આ ગરીબ બીચારીની અગવડોમાં વધારો કરનારૂં પગલું ભરવાની દોડાદોડી ના કર. જરા ધીરો પડ અને એક વાર નહી, પણ બે અને ત્રણ વાર વીચાર કરવા થોભી જા! આ બીચારી ગરીબડી મુંગી તો થઈ ગઈ છેજ, અને તેવી હાલતમાં તો તારે તેની ઉપર વધારે દયા અને માયાજ દેખાડવી ઘટે છે.

[રોઈટરના તારને છત્રીસ કલાકનો કોપી રાઈટનો હક બખશવાને લગતો જે કાયદાનો ખરડો ગઈ પરમદને વડી ધારા સભામાં દાખલ કરવામાં આવ્યો છે, તેની સામે કલકતા સ્તેતસમેંન અને હીંદી છાપાના ઘણા મોટા ભાગે બહુ સખત ટીકા કરયા છે.]

GOOD FOR EVIL.

HIND—You have not been at all friendly to my sons. If you will pardon my boldness, you have treated them more like dogs than men. But this is no time for recrimination nor does it ever please me to indulge in it. Your trouble is mine, and I'll send you over an army to fight for you, if necessary. Only, promise to treat us better in the future, and we'll be quits.

[If the Transvaal embroglio results in war, it is said that fifteen thousand Indian troops will be despatched from Bombay to the Cape.]

બુરાઈને બદલે ભલાઈ.

હીંદ-સાંભલો, મી૰ યુટલેંડર, સાંભલો. તમે મારા બેટાઓ સાથ મીત્રભાવથી ચાલયા નથી. તમે તેઓ સાથે કુત્રાની માફક વરતયા છો. પણ હમણાં તાણા મારવાનો કે સામો હાથ દેવાનો વખત નથી. અને મને તાણા મારવા ગમતું પણ નથી. તમારૂં દુખ તે હું મારૂં દુખ સમજું છું. જો જરૂર પડશે તો મારા બહાદુર બેટાઓની એક ફોજ તમારી તરફથી લડવા માટે હું મોકલીશ. માત્ર એટલુંજ વચન આપો કે ભવીશમાં તમે મારા બેટાઓ સાથે સારી રીતે વરતશો; અને આપ ણે એક બીજાનાં માગતાંમાંથી મુકત થઈશું.

[જો ટ્રાનસ્વાલને લગતી ખટપટમાંથી લડાઈ જાગી તો, મુંબઈથી પંદર હજાર માણસોના દેશી લશકરને કેપ ખાતે રવાના કરવામેં આવશે, એમ જણાવવામાં આવે છે.]

A WORD TO THE WISE.

MR. PUNCH—You have thoroughly studied the recent prosecutions for sedition, my dear, and I believe you'll agree with me that you are well rid of the fellowship of persons who by their rash utterances do a positive disservice to the cause you have at heart.

[The recent prosecution of Bhataye, the Editor and Proprietor, and Joshi, the late sub-editor, of the *Gurakhi* has resulted in their being sentenced to twelve and six months' imprisonment respectively. The Native Press generally approves of the result.]

તેજીને ટુકારો.

મી૦ પંચ-હું ધારૂં છું કે ફીતુરના વાંકને લગતા છેલ્લા મુકદમાઓનો તેં બરાબર અભ્યાસ કીધો છે, મારી લાડકી. હું માનું છું કે તુ મારાં આ મત સાથે મળતી થાય છે કે જેઓ પોતાના લખાણોથી તુંને કામે લાગવાને બદલે ગેરલાભ કરે અને નામોસીમાં લાવી મુકે, તેવાઓની સંગતથી નીરાલાં થવામાં તારૂં ભલું છે. તેથી તારાં માન, મોભા અને શોભામાં વધારો થશે.

["ગુરાખી" પત્રના માલેક અને અધીપતી ભાતે અને તેના માજી સબ એડીટર જોશીની ફીતુરનાં અપ્રાધ માટે જે તપાસ ચલાવવામાં આવી હતી, તેનું પરીણામ ભાતે ને બાર અને જોશીને છ માસનાં આસાન કેદખાનાની ટેપ મારવામાં આવ્યું છે. દેશી છાપાએ આ પરીણામને સામાન્ય રીતે પસંદ કર્યું છે.]

THE TWO POTS.

(A page from Æsop's Fables, adapted to the times.)

A river carried down in its stream two pots, one made of earthenware, and the other of brass. The earthen pot said to the brass pot, "Pray keep at a distance, and do not come near me; for if you touch me ever so slightly, I shall be broken into pieces.

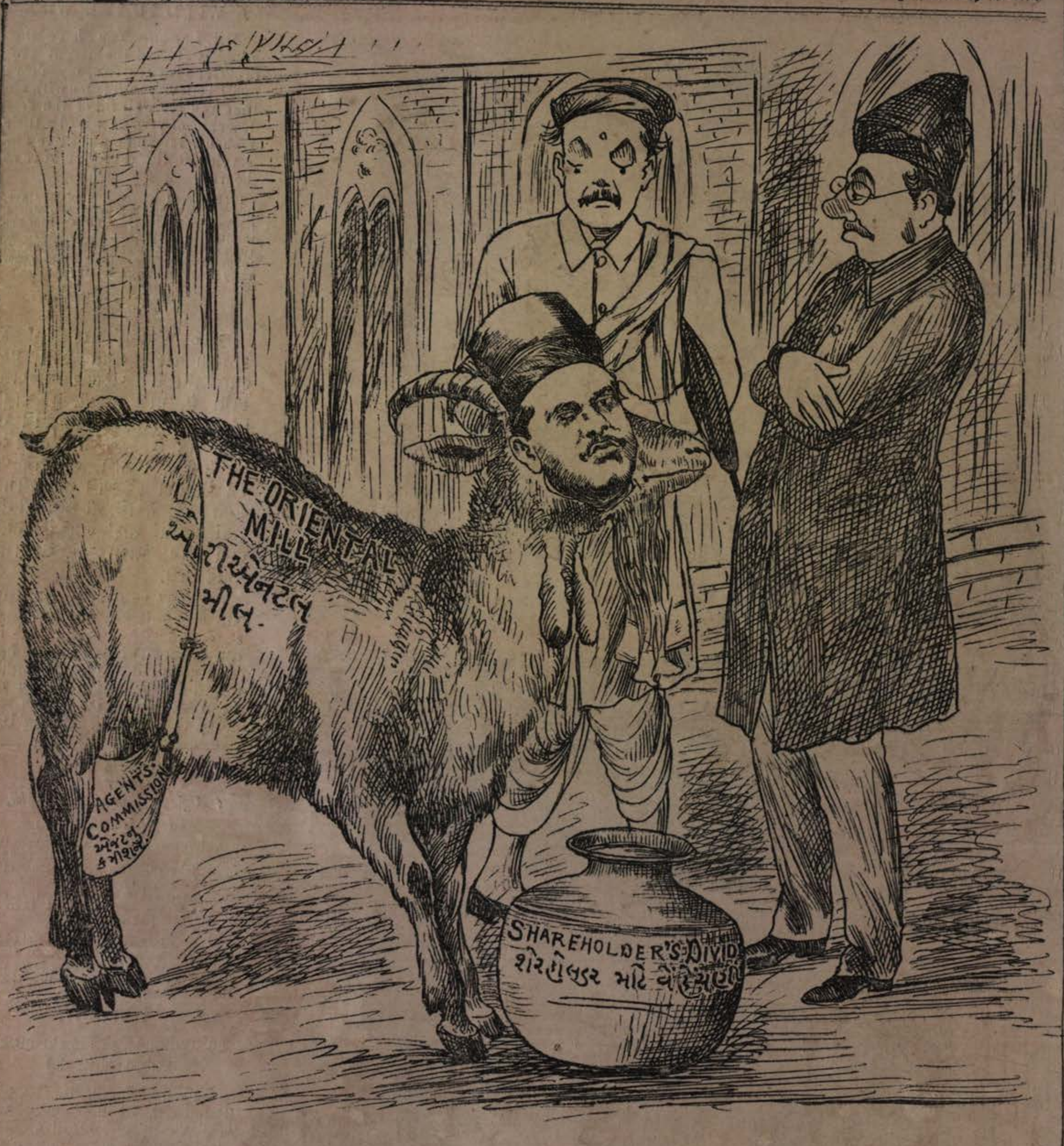
[The Press Messages Copyright Bill, framed in the interests of half-a-dozen Anglo-Indian newspapers, has given rise to very bitter comments in the Anglo-Indian and Native Press.]

બે વાસણો.

[ઈસપનીતી માંહેલી એક કથા-હાલના પ્રસંગને અનુસરતી.]

એક નદી વહેતી હતી, તેમાં બે વાસણો ઘસડાતાં હતાં. એક વાસણ માટીનું અને બીજું પીતળનું હતું. માટીનાં વાસણે પીતળનાં વાસણને કહ્યું કે, "બાપુ, તું તો દુરેનું દુરજ રેહેને, અને મારી નજદીકમાં તો આવતુંજ ના; કેમકે અગરજો તું મને સેહેજ પણ આંગલી લગાડશે તો મારા બાગીને ટુકડે ટુકડા થઈ જશે."

[રોઈટરના તારને કાપીરાઈટનો કાયદો લાગુ પાડવાની જે ચરચા ચાલે છે, તેમાં હીંદી અંગ્રેજી અને દેશી છાપાવાળા એક બીજા સામે બહુ સખત ટીકા કરવા પડયા છે.]

A VAIN EXPECTATION!

Waiting for milk from the wrong quarter!

[The Oriental S. & W. Mill is in a sad plight. The share-holders cry for a dividend, while the Agents thrive on the commission.]

ફોકટની આશા અને ઉમેદમાં!

અરે બા, બકરીનાં ગલાંનાં થાણમાંથી દુધ મેળવવાની આશા ને ઉમેદ રાખેલી કોઇ દહાડે પણ સફળ થતી નથી!

[ઓરીએનટલ મીલ બહુ નઠારી હાલતમાં સબડે છે. જ્યારે તેના ભાગીદારો વેંહેંચણી નહી મળવા માટે હાય પર હાય મારે છે, ત્યારે તેના એજંટો પોતાનાં કમીશનનાં ગાંસડા પર ગાંસડા બાંદ્યા જાય છે.]

LARGE EXPECTATIONS.

The maternal uncle of the Misses Makhmar (the sisters of our Dr. Makhmar of immortal fame), who had gone to China as a cook, has returned as a merchant with a big fortune, and the girls are very attentive to all his comforts, as they are in expectation of being adopted by him, the poor fellow, being childless!
(*N. B.*—The uncle and aunt were kicked and spurned by these very nieces in the old days when the people lived in a garret in a dark lane.)

અરે જમાના! તારાં બી શું શું કોટક છે!

બાઈઓ માખમાર, જેઓ અમારા અમર કીરતીવાળા ડાકટર માખમાર સાહેબની બહેનો થાય છે, તેઓના મામાજી ચીન ખાતે એક બબરચી તરીકે ચાકરી ગયા હતા, ત્યાંથી વેપારીભાઈ થઈને અને સાથે લાગો સારો જેવો છાંદો મારી મુંબઈ પાછા ફરયા છે. તેવા છાંદાવાળા મામાજી ઉપરથી તેમની ભાણેજો બધી ઓવરાઈ પોવરાઈ જઈ તેમને બધા જીઈઈઈ આપી દેવા નીકલી છે, કેમકે મામાજીને છોકરાં નહી હોવાથી બાઈ માખમારો ઉમેદમાં છે કે મામા તેઓનેજ દીકરી કરી લેશે. [તાજે કલમ-જ્યારે મામાજી અને મામીજી મરઘા સેરીમાં રહેતાં હતાં ત્યારે ભાણેજો તેમની તરફ ઝાંખી ને જોતી પણ નહી હતી. પણ અરે જમાના! મામજીનો વખત ફેરવાયો છે, અને તેની સાથે તેમની ભાણેજોના ઢંગ પણ કેવા ફેરવાઈ ગયા છે!]

THE BOOM IN THE PEARL MARKET.

Shamla Bhat—Come, my little pear there's a dovey! Let us have all you pearls, and I'll turn them into gold. Make hay while the sun shines you know.

Shamla Bhatani—Thank you, but I'll rather keep the pearls, than wait for your gold! A bird in hand is worth two in the bush!

મોતીના બજારમાં ધમરચક્રી.

શામલાભટ-જો રે મારી ભટાણી, જો સમજી જા ને તારાં બધાં મોતીના દાગીના મને આલી દે! તે આજે વેચી કાઢીશ તો એકનો બમનોજ નહી પણ ત્રમણો ભાવ મળશે! જો, ડાહી થા ને વખત છે ત્યારે મને તડાકો મારી જવા દે!

શામલા ભટાણી-ને પછે તમે સટા બજાર મહી જઈને એક તડાકા મહીજ એ તડાકાના પઈસા ઉડારી દીએ તો! તો પછે કીયાં જા[illegible]નારે મારા રા[illegible]ના [illegible]ાપા, ના! [illegible] એવાં પ[illegible] એમના પઈસા કરવા નથી! હું તો એકવડા ઉપરજ સંતોષ ધરીશ!

POOR POONA!

Poona—"Ah! When gaiety and pleasure, mirth and merriment should be in full swing around me, I am plunged into mourning! The fell monster Plague is busy doing very great havoc among my children, and my heart bleeds when I see around me nothing but death, misery, and sorrow!"

[The Poona season has commenced this year amidst death and disease. The third recrudescence of plague in the capital of the Peshwas is severely taxing the energies of the plague officials, as a large number of deaths and new cases are occurring there every day.]

ગરીબ ભીચારી પુણા!

પુણા-આહ! જ્યારે હું રંગરાગ અને મોજમજાહમાં મશગુલ રેહેવાની પુર ઉમેદ અને આશા રાખતી હતી, તયારેજ હું ગમ અને અફસોસમાં ગીરફતાર થઈ પડી છું! કંગાલ ખવીસ મરકી મારાં ઘરમાં માહેત મ વરસાવી રહી છે. અને મારી આસ પાસ મોહોત, માહેતમ અને કંગાળીયત નું જ રાજ ચાલતું જોવાથી મારૂં જીગર ફાટી જાય છે અને તેમાંથી લોહી વેહે છે!

[મોહોત અને મરકીના ત્રાસ વચ્ચે આ વરસની પુણાની મોસમ શુરૂ થઈછે. મરકીના આ ત્રીજી વારના હુમલા સામે લડત ચલાવતાં અમલદારોને બહુ સખ્ત મેહેનત અને પુષકળ ખંતનો ખરચ કરવો પરે છે,]

THE PLAGUE VERSUS THE POONA SEASON.

Homee—What a misfortune, Hillee! The plague wouldn't allow us to go to Poona this season, and we have lost the six hundred we paid for the rent of the bungalow there!

Hillee—But then why not go to Deolali? Such a capital health-resort, and the Parsee hotel will suit us nicely! A first rate establishment and the proprietor a jolly good fellow, always on the tiptoe to look to the comforts of his visitors. I'm sure we'll find there all the comforts of a home!

મરકી વીરૂધ પુણાની મોસમ.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૬૧ મું.]

DONE

"Shaitan take the wretched cur! It will surely be the death of me!

[Some of the gambling dens in Bombay have been closed through the energetic action of our new Police Commissioner, Mr. Hartley Kennedy.]

મુંબઈનો લુચો પોસાબીર જુગારી.

"અરે, એ શયતાનકા બચ્ચાને મેરેકુ કાતા! અરે તેરા ખાના ખરાબ હો જાવે! મેરેકુ જરૂર અબ તો હરકવા હો જાયગા ઓર મે મર જાઉંગા!"

[આપણા નવા પોલીસ કમીશનર મી० હારટલી કેનેડીની ચાલાકી તથા બાહોશીથી મુંબઈનાં કેટલાંક જુગારનાં દોજખખાનાંઓને સબર ડબર તાલાં વાયાં છે.]

IN THE BHULESHWAR TANK.

Alo—A downright dirty tank, never cleaned for more than thirty years I'm sure you'll catch plague or cholera and I shall be put to the expense of a second wedding! In these days too, when there's a regular dearth of marriageble girls in the caste!

Ali—A plague on all concerned for allowing such filth and dirt to accumulate

ભુલેશ્વરનો તલાવ કે ગંદકી ગલીચીનો કુંદ?

[વધુ માટે જુઓ ચીત્ર પાનું ૬૧ મું.]

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Monday, 10th July :—Our committees, innumerable as leaves in Vallambrosa, have lately come in for a good deal of outside irresponsible criticism, and now

STANDING MARES (MAYORS).

one of our own body, as if to emphasize it, moved that our Secretary should submit a progress-report every three months of work done.

We passed the motion, though naturally not without grumbling on the part especially of committee-men themselves who resented this somewhat novel mode of thanking them for an arduous task. Countless as the committees are, when one and the same man is put on so many of them at a time that, like Professor Muller, he forgets both the names of his committees and the nature of the many-sided work entrusted to him, what can you expect except delays?

Only occasional delays if any, said Dr. Bhalchandra (himself a big committee-man), for it must not be forgotten that several committees have despatched work with promptitude. Lax, do you call them? They may have handled business involving lacs, but to say that they have themselves been lax, is to exaggerate matters grossly.

And it must not be forgotten either, put in Leo,

that our committees are not hirelings. It is the fashion to flaunt in our faces the example of the Port Trust, but remember that the members of that excellent body, who are such models of promptitude, receive fees, which our committees are

"A BIG COMMITTEE-MAN."

strangers to. And we all know the wonderful potency of a fee. Why go to the Port Trust to illustrate the magnetism of money? Our own Standing Committee is a standing proof of the adage that money makes the mare go. It makes the mare come, we know, from distant places like Mahableshwar reguarly every week for her fodder!

Again, pursued Leo, our committees' work is of a different kind to that performed by the Standing Committee, the Port Trust, or the Improvement Trust. It is more deliberative, and being for the most part entrusted to *foolish* (the unfortunate word slipped out, and Leo begged pardon, he meant to say,) unpractical men, it necessarily took time. But all things considered and due allowances made, our committees are quite as prompt and business-like as any other committee under the sun, trusted or not trusted, in Port or City, can be.

Anyhow, if our committees are by any chance napping, and napping longer than is good either for them or for us, our energetic Secretary will now have an opportunity of waking them up.

Thursday, 13*th July*:—Today we had before us General Health's quarterly report, in which he gave us no quarter. Three months behind time, and without reason. A report like that is not dashed off in a day Not the dry thing it used to be, but a philosophic report, as Dr. Ismael Jan Mahomed called it; a report, as Leo characterised it, of a general character in the first place, of an impracticable character in the second place, and in the third, of a misleading character.

General Health is wanted in higher spheres, and

PICKING HOLES.

BETWEEN TWO FORCES: HO! HO!

is about to leave us for a time. Probably the parting is going to be lasting, and he has taken this opportunity of having his last say on matters affecting his reputation as a Sanitary Officer. In the years that he has been with us, he has, deservedly or not, reaped more censure than praise, and in the Report before us he makes an elaborate attempt at self-defence, founded (as Dr. Ismael put it) on a wrong basis.

According to him, wherever any blame has been sought to be thrown on him, it is either the Act that has deserved it or the Corporation, the Act for its defectiveness, the Corporation for its backwardness, and between the two he, poor man, has been powerless! With a free hand, he would have done wonders!

Leo is not unkind, not too much given to censuring, has an admiration too for Dr. Weir's ability, but even he could not allow the Corporation's back, broad as it is and nobly as it has borne many an unjust burden, to be saddled with such a charge. He took upon himself the familiar task of "*thinking for the Corporation*", and picked many a hole into the Report, showing up Dr. Weir's pleadings to be fallacious wherever he has attempted to screen himself and the executive officers behind the Act and the Corporation.

It took Leo some time to show the Report up in its true colours, but before he had quite done, we felt convinced that, in attempting the impossible task of extricating himself, our worthy H. O. had only put his foot deeper into the mire. In the end, we adopted the Report, a result hardly commensurate with the concussion of the discussion that preceded it, but under the circumstances, perhaps we could do nothing else. Our marked displeasure, however, will, it is hoped, serve as a warning and a warning to future Report-makers against indulging in "impracticable" and "misleading" suggestions and statements.

BLOEMFONTEIN.

(With apologies to the Author of "The Mikado.")

The confabs that "bloem," at the "spring," tra la,
Of profit have shewn not a trace:
We'll have to take "under our wing," tra la,
That old and avuncular thing, tra la,
With a caricature of a face.
He seems not to care when we say or we sing,
That wronging the strangers is not quite "the thing."
In the Transvaal, la la!
The Transvaal, la la!
To wrong them is hardly the thing!

THE ENGLISH BULL AND THE TRANSVAAL COW.

BULL—Do my bidding, madame, or you'll have my horns planted in your sides? Cow—Oh! Don't Mr. Bull don't! You'll find that—I'm a good cow after all.

[*The Times*, in an inspired note, says that, assuming it to be true that Volksraad has decided upon a seven years' franchise and that the representation granted is equal to that demanded by Sir Alfred Milner, the crisis with the Transvaal may be regarded ended. The net result, adds *The Times*, appears to be that Mr. Chamberlain has fully achieved his object.—*Reuter's Telegram.*]

ઈંગલંડનો ગોધો અને ત્રાન્સવાલની ગાય.

ગોધો—કેમ બાઈ, તમે મારાં કહ્યાસરનાં થઈને ચાલવા માગોછો કે નહી? બોલો સું કહો છો? નહી તો આ્યે મારાં શીંગડાંનો સવાદ તમોને ચખાડી દેઉં!

ગાય—ઓ નહીરે, મી૰ ગોધાજી, નહીરે! એમ બેમ કંઈ તમે કરતા ના. હવે હું તમારી કહ્યાસરનીજ થઈને ચાલસ ને તમોને વધારે વખત હવે ચીરડવીશ નહી!

[લંડન ટાઈમસ જણાવે છે કે, ત્રાન્સવાલ ખાતે સાત વરસ જેટલી મુદત થઈ વસતા સઘળા [illegible]જેને ચુંટણીનો હક બખશવાનો તયાંની રાજસભાએ ઠરાવ કીધો છે, તથા તેણે તયાં વસતા [illegible]એજોને જે હક બખશયા છે તે સર આલફ્રેડ મીલનરે કીધેલી માગણીની બરોબરનાંજ છે, એવી બાહાર આવેલી વાત જો [illegible] હોય તો પછી ઈંગલંડને ત્રાન્સવાલ સાથે ઉભી થયલી ખટપટનું સેવટ આવેલુ કહી શકાય.—રોઈટરના તારનો સંદેશો.

SAFE FROM THE ROCKS!

The Scylla and Charybdis have been avoided, and the boat seems for the present to be in safe waters.

[The report of the Fowler Committee on the Indian Currency Question has been issued in England, and from the summary wired to India it appears to be satisfactory in as much as no measures of a drastic character appear to have been recommended by the Committee.]

ખડકોથી સહીસલામત દુર!

બે જબરા ખડકોને દુરથી ને દુરથી વટાવીને બોટ હાલ તુરત તો સલામત દરયામાં પાણી કાપતી દેખાય છે.

[હીંદી ચલણના સંબંધમાં તપાસ ચલાવવાને સર હેનરી ફાઉલરના પ્રમુખપણાં હેઠળ જે કમીટી નેમવામાં આવી હતી તેનો રીપોર્ટ ઈંગલંડ ખાતે બહાર પાડવામાં આવ્યો છે. તેનો જે સંક્ષેપ સાર તાર મારફતે હીંદુસ્તાન ખાતે પુગાડવામાં આવ્યો છે તે ઉપરથી રીપોર્ટ સંતોષકારક માલમ પડે છે કારણકે કમીટીએ તેમાં કશા આકળા ઉપાયો લેવાની ભલામણ કરી નથી.]

EXAMPLE BETTER THAN PRECEPT.

NAJOO (Elder sister). —Now, now, don't waste time like that! Two long hours, and you havn't done adjusting your hair and your *Mathábánoo*! Do you want me to keep waiting for you for ever!

PEELOO (Younger sister)— All very well, after frittering away twice *the time yourself in your fineries*, I only follow you at a distance, my dear!

મોટાંને જોઈને નાનાં બગડે.

નાજુ-(વડી બ્હેન) આ હાય, પીલુ, તુંને કેટલો બધો વખત! બે કલાક થયા તોબી હજુ તારૂં માથુંબાનું બંધા ઈને રેહતું નથી કે! ચાલ ઉઠ વેગીજ, મને વખત થાય છે!

પીલુ-(નાની બ્હેન) તો તું પોતે બાલ હોરવા ને માથુ બાંધવા કેટલા કલાક લેચ તે જાણેચ! તું પેહલાં સુધર ને પછી મને કેહેવ આવ! તું પેહેલા ચારણી કરવશને હોતે તેમાંની સું વાત કરેચ!

Nephew (with expectations): "Why, uncle, you're looking better to-day than I've seen you for a longtime!"—Uncle: "Very sorry, my boy! Can't help it! It's this Lowestoft air, y'see!"

THE CROW AND THE FROG.

Crow—You shan't escape me, not if I know it!

[The Agents of the Oriental Spinning and Weaving Company are bent upon having their quarter anna per pound commission, notwithstanding that the Mill has been working under heavy loss and the shareholders have not received a pie in the shape of dividend for some years.]

કાગડો અને દેડકો.

કાગડો-બચા કુરોલા, તું કંઈ મનમાં એમ ખાંડ બાંડ ખા તો ના કે હું તુંને મારી ચાંચ માંથી છોડી દેવસ!

[ઓરીએનટલ સ્પીનીંગ એન્ડ વીવીંગ કમપની બહુ ખોટે કામ કરતી હોવા છતાં અને તેના શેરહોલડરોને કેટલાંક વરસ થયા એક પાઈના પણ વેહેંચણી નહી મળયા છતાં, તેના એજંટો પોતાને દર રતલ માલ પાછળ મળતું એક દોહોડીયાંનું કમીશન છોડવાનો ઈરાદો રાખતા દીસતા નથી.]

MUNICIPAL FOOTBALL.

KICKED OFF UNDER THE LEADERSHIP OF MR. LEO.

[The Health Officer's report for the quarter ending 31st March 1899 formed the subject of severe criticism at the meeting of the Civic Fathers the other day.]

મ્યુનીસીપલ ફુટબૉલ.

બાપરે! લીયોની લાત કે લાતને બાપ!

[મુંબઈના હેલ્થ આફીસર ડાક્ટર વેર તરફનો ૧૮૯૯ તા० ૩૧ મી મારચે પુરા થયલા ત્રણ માસ માટેનો રીપોર્ટ કારપોરેશનની સભામાં રજુ થતાં તે ઉપર આનરેબલ મી० ફીરોઝશાહ મે્હેતા અને બીજા કારપોરેટરોએ સખત ટીકા ચલાવી હતી.]

TRAPPED!

OR THE BOMBAY FOX AND ITS TAIL.
(*A tale without words.*)

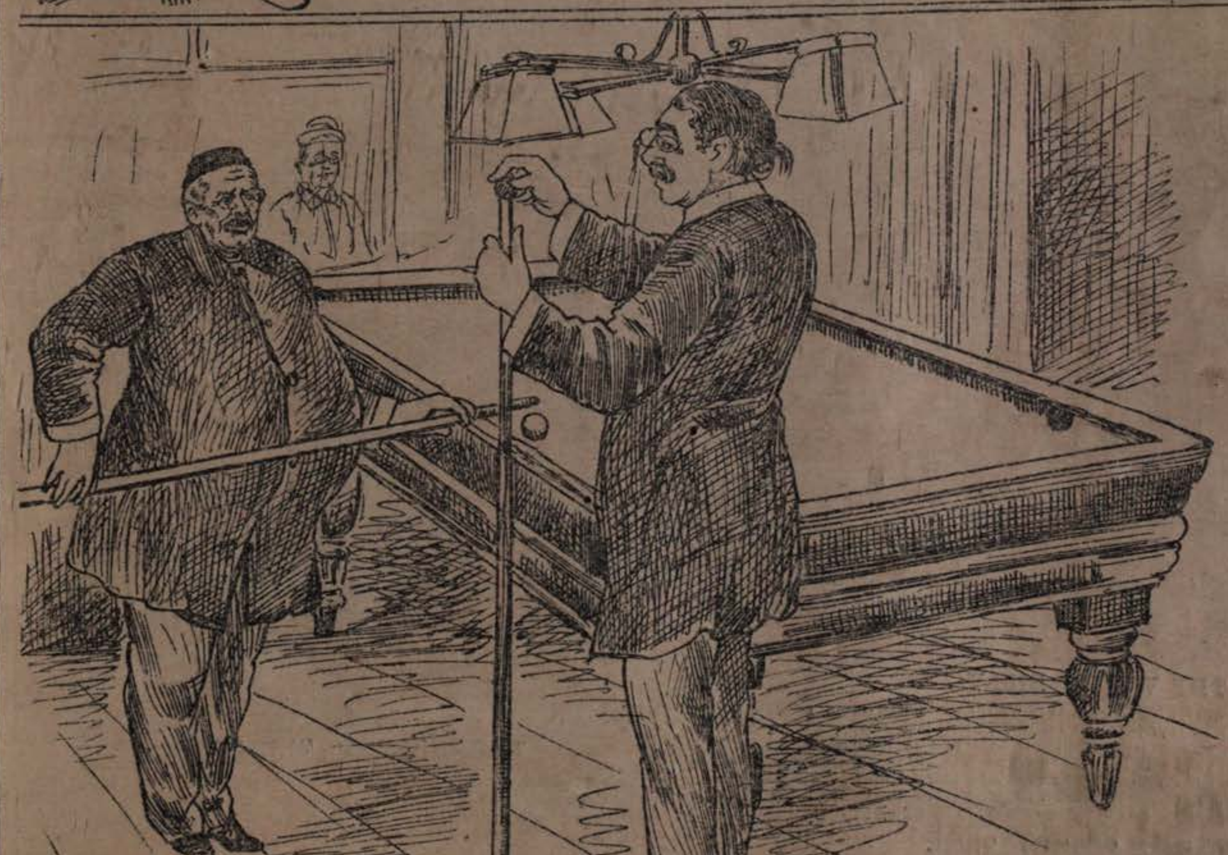
[The cases of the extensive forgery of hoondees in Bombay, perpetrated by certain members of the golden gang have been tried at the Criminal Sessions, and two of the accused sentenced to six years' rigorous imprisonment.]

આખરે છટકાંમાં સપડાયું !

મુંબઇનું કોહેલું અને તેનું પુછડું.

[સોનેરી ટોલીને લગતા જે ચોકસ શખસોએ ખોટી શાહીની હુંડીઓ ચલાવવાનો બોહોલો ધંધો માંડયો હતો, તેઓ સામેના મુકદમાની તપાસ અપ્રાધીઓની સેશનસમાં ચાલયા પછી, તેઓ માંના બે જણને છ વરસના કેદખાનાની ટેપ્ર મળી છે.]

MERE BAGATELLE!

Joogarinath—All the bagatelle tables have been stopped by order of the new Police Commissioner, and a good thing too. One of the worst forms of gambling, and an open door to vices of all kinds! I hate gambling.

Dhapmarji—Look out! It may be our turn next. Billiards may be put out too.

Joogarinath—Billiards! That's another matter! The P.C. dare not touch billiards. If he does we'll fight tooth and nail. We wont be deprived in a hurry of the only means we have of earning a decent livelihood—at the expense of greenhorns.

બીલીયરડ ટ્રેબલ ઉપર રમાતો જબરો જુગાર.

[વધુ માટે જુવો પાનુ ૬૧ મું.]

THE WIRE-Y BILLY.

Billy—Oh! Don't worry, Miss! I'm very wiry, and have a lot of electric currents in me, and sharp as your pen may be, it can't hurt me.

[The Native Press, with a stray exception here and there, has with one voice condemned the Copyright in Press Telegrams Bill, which is now being circulated amongst Local Governments and Administrations for their opinions on it. When these are all received the measure will be referred to a Select Committee and will be passed before the Council meets again in Calcutta.]

વળ અને બળવાળું બીલા.

બીલી-અરે બાપુ, તારો એમ જીવ જહમાર કહાડી ના નાખ! તું કંઈ મને મરકટીયું સમજી બમજીને કામ લેવા જશે તો સુઝમાં રોજા ખેડસે! હું દેખાઉં છું તો મરકટ્યું, પણ છેઉં તયારે તો એવું વળ ને બળવાળું કે જે હું નામ! મારા પોલાદનાં બદનમાં તારી તીણી અણીયાળી કલમ કોઈ કાળેબા પેસી જવાની છે જે તેની વાત!

THE GREEDY VULTURES.

Starved to death by the monster plague, they have a little breakfast at last.

[The Government of India have sanctioned grants aggregating Rs. 26,33,285 to certain local bodies in the Bombay Presidency in aid of plague expenditure incurred by them up to the end of March 1899.]

ભુખ્યાં ડાંસ ગીદરા.

બીચારાઓને મરકી દઈતે ભુખે ભુખે મારી નાખ્યા છે, પણ આખરે તેઓને કાંઈ સેહેજ સાહાજબી નાસ્તો કરવાનું મળી ગયું છે!

ગઈ તા૦ ૩૧ મા માર્ચ સુધીમાં મુંબઈ ઈલાકાનાં ચોકસ સ્થાનીક મંડ

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Monday, 17th July :—

" He who fights and runs away
Lives to fight another day. "

Dr. Gas must have run away as often as he fought during the nine years that, as he told us in confidence, he has been fighting the battle of private streets, or he wouldn't have come up again today in the same cause, warm as ever—and won.

There cannot be the shadow of a doubt that the cause was a good one. The shadow of death lurks in private streets when they are allowed to luxuriate in filth, a state of affairs that cannot be tolerated for a moment, with the rains keeping ominously back and the plague raging within such an easy distance of us that it may be almost said to be at our own door again.

We were all agreed that private streets ought to be cleaned as well as public, for it cannot be supposed for a moment that if outsiders have no right of access to private streets, neither has the microbe, and its progress we are bound in the interests of common humanity to check. But we could not understand Dr. Gas' vehement advocacy of the objectionable principle that the cleaning should be done at our expense.

And just think of the expense, said Dr. Sanitation who would appear to have latterly developed an "economic conscience" somewhat out of proportion

DEVELOPMENT OF AN "ECONOMIC CONSCIENCE".

to his known zeal for the city's health. Remember too, he added, that private streets do not come within

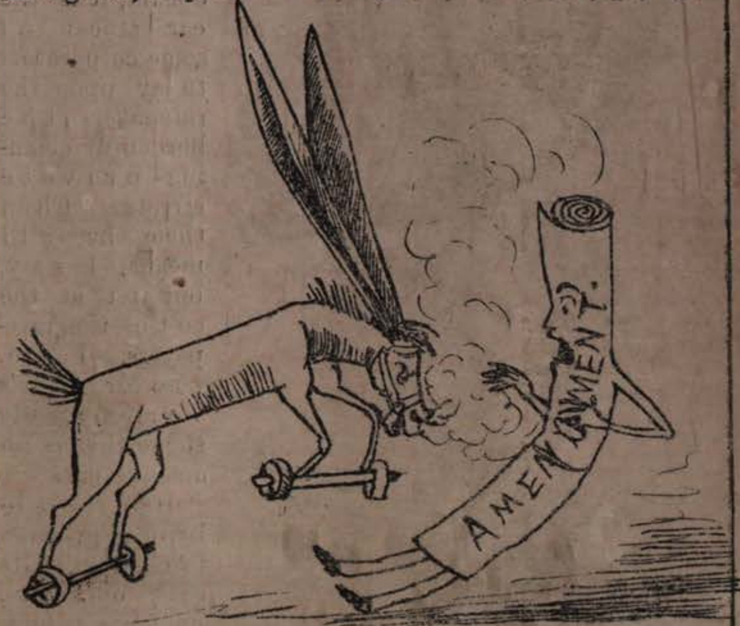

NO RIDER.

the Act and therefore have no claim on our purse.

However that may be, it cannot be denied that private streets are an unmitigated nuisance. If their owners, said Mr. Cuffe, want them off their hands, let them level, metal, pave, and kerb them, and we'll gladly take them over and look after them ourselves. But the owners can't retain their proprietary right, and at the same time expect us to pay for keeping their property clean. We'll do the work if they like, provided they find the money. Will Dr. Gas accept this as a rider?

A very considerate rider too, but the high-metalled signior, impatient of curb, would have no rider of

"HOBBY OF NINE YEARS PICKED UP ITS EARS AND NEIGHED DEFIANTLY."

"TROTTING HIS HOBBY."

any kind. He was himself the rider, and his hobby under him, the same that he had been trotting out for nine long years, pawed the pavement and snorted.

"I OBJECT TO EVERYTHING."

If there is one thing more curious than another, put in Mr. Macdonald, it is the earnestness of some corporators to lay upon the ratepayers the burden of cleaning private streets. Clean them by all means, I say, but not at the cost of the ratepayers. I propose Mr. Cuffe's very sensible suggestion as an amendment.

Here the hobby of nine years pricked up its ears, only two, but quite as long as nine, and neighed defiantly at the amendment. Had it braved the fire of debate so long, to be ridden and mended (or, ended, as Mr. Khote thought) like this at last?

It is quite clear, remarked Prof. Muller, that the champions of private streets are actuated not so much by the desire to clean them as by the wish to save their owners' pockets (Dr. Gas: An un-English remark this!) else why should they object to Mr. Cuffe's straightforward rider?

I object to everything, proposition, amendment, rider, and all, said the cool Mr. Setalvad. The M. C. has sole and ample authority under the Act to deal with nuisances, and——

And he should be left undisturbed in the management of his business, humbly suggested Mr. Dew, now more truly the Corporation's "meek lamb" than in the old days when he claimed that distinction and when he was a determined fighting cock. Mr. Mehta is of the same opinion.

Never red rag scared a bull more than Mr. Mehta's hated name angered Dr. Gas. Red with rage, his eyes gleaming with fire, he asked if the Corporation had lost its brains, if its mind had become palsied, if it had ceased to think for itself? *Mehta here, Mehta there, Mehta everywhere!* What means this humiliating dependence, gentlemen, on a single man, and that man Mr. Mehta?

Thursday, 20th July:—Dr. Gas on the war-path still. Tomahawk in hand, he was seeking for fresh prey, and found one in the person of General Health. He began with an innocent-looking "homily" on the principles which should guide us in the selection of a new Health Officer, and even while we were listening, with amused forbearance, to his crude attempt at teaching granny suction, he glided into a furious onslaught on the present incumbent, saying (among other things) that the large municipal surplus of twenty lacs had been swept away owing to the incompetency of our sanitary chief.

"RED WITH RAGE."

Most of us would be inclined to agree with Dr. Gas in his estimate of General Health. But the occasion was ill-chosen, and it was bad form to propose what amounted to a "vote of censure" without previous notice.

Mr. Khote deprecated all personal reflections, and the Chairman ruled Dr. Gas out of order. Dr. Gas placed his hand on the region of his heart, and bowing low, professed sentiments of the pro

foundest "regard and esteem" for the Health Officer. Only he had a duty to perform, and he could not allow his purely personal feelings as a friend to stand in the way of it.

Heaven save us from such friends, said Leo. And just consider what the Doctor would have us do. He would have us tell the four corners of the earth that we should want a brand new up-to-date Health Officer

THE CORPORATION'S MEEK LAMB.

at some indefinite time, say three months, six months, six years hence. Would any one like to take up the job and on what terms, please ?

And then, added Mr. Setalvad, if the terms are higher than we can allow, go to the Legislature for sanction! Again, are we sure that our H. O. is not leaving us only temporarily? If therefore he comes back, as he may, to stay, what a figure shall we cut, with our precious advertisement, in the eyes of the civilised world? A cart-before-the-horse affair! I say, let the M. C. request the Government to inform us in good time if Dr. Weir is going away for good.

ON THE WAR-PATH.

Good., said Dr. Ismael, Dr. Viegas' motion is good, Mr. Setalvad's amendment is good, let us mix'em up. A nice fusion!

Or confusion. A regular Anglo-Indian amendment, said Leo, Dr. Viegas and Mr. Setalvad welded together!

It would have been a sight worth seeing, the two moving hand in hand. But such opposing natures could not well go together. Mr. Setalvad moved apart and carried the day. For the moment, Dr. Gas was put out. But he will flare up again another day, I'll be bound. He is so irrepressible. Though h pretends to dislike the idea of a leader for the house, I doubt if he will not take kindly to an offer made to himself. Only, we are not such fools. All the same, Dr. Gas is ambitious, and if he persevere, he is bound to achieve wonders. He may even be able one day to say of himself :

> "I can set a host in motion, send a fleet across the ocean,
> I'm a lexicon of learning with omniscience imbued,
> And I persecute my Pressmen, and can start the world of guessmen
> Groping blindly for the meaning of my latest attitud e.'

AN ANGLO-INDIAN AMENDMENT.

FUNNY BITS.

(From various sources.)

AN ANIMAL CONCERT.

With the Wood-louse in the Chair.

Pianoforte Solo	The Scales.	By the Alligator.
Song	"Come, Birdie, come."	By the Cat.
Recitation	"The Lays of Ancient Rome."	By the Hen.
Song	"Tears."	By the Crocodile.
Humorous Song	"Laugh whene'er you can."	By the Hyena.
Song	"In cellar cool."	By the Rat.
Ditty	"I want you, ma honey."	By the Bee.
Recitation	"The Quack Doctor."	By the Duck.
Song	"Rocked in the Cradle of the Deep."	By the Baby-Jellyfish.
Duet	"Dear Heart."	By the Deer and the Hart.
Song	"Spring."	By the Panther.
Song	"She wandered down the mountain side."	By the Goat
Duet	"Tom Bowlin."	By the Cricket and the Bat.

Very Wrong.—"Mister," whined the beggar to Wagg, "I've only got one leg—me right one." "But you have a left leg," remarked Wagg. "No, I 'aven't, mister," said the beggar. "But, my good man," said Wagg, "don't you see that you've got a leg left, and, therefore, you must have a left leg!" And the heartless wretch passed on in search of another victim.

Cause for Sorrow.—"Have you heard anything from that uncle of yours who started for the Klondike last summer?"—"Yes; he's dead."—"Dead? Why, I haven't noticed that you've been in mourning for him?"—"No; he died on the way up!"

Bald Fact.—Dixon; "There goes a young man who is above the average. He's in rather hard luck just now, but he'll come out on top some day."—Hixon: "Yes; I suppose he will get bald, just like the rest of us, in time."

Faith.—"Mr. Jones, I believe?" exclaimed the confidence man, cordially. "Some folks'll b'lieve anything, b'gosh!" observed Farmer Pumpinshucks, giving the other a cold glare.

The Mirror of Beauty.—He (busy with reflections on the wine): "I must confess that I am fond of my glass."—She (reflecting on her reflections): "So am I."

Cause for Superstition.—King Alfonso (after selling his islands): "I wish to thunder my ancestors hadn't tacked that XIII. on to me."

BEAUTY AND THE BEAST.

(BRUIN IN LOVE.)

[The Peace Conference that n et at the Fagne at the initiation of Russia has concluded its sittings. The final act was a resolution approving the results of th Conference which exceed anticipation.]

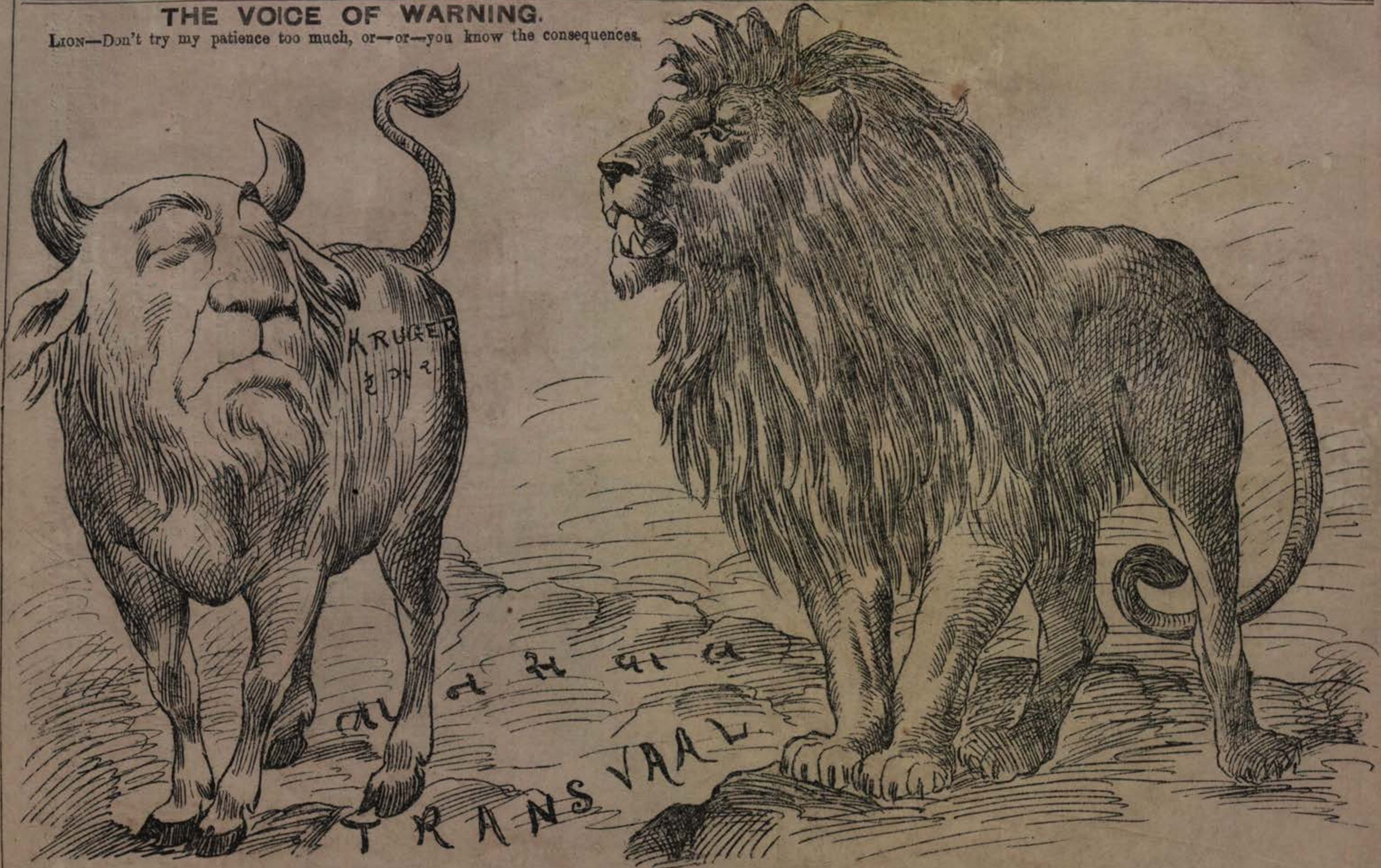
સુંદર સુંદરી પર મોહીત પડેલો હેવાન;

અથવા મોહબ્બતમાં ગીરફતાર રીંછ.

[યુરોપનાં જુદાં જુદાં રાજ્યો વચ્ચે સુલેહની જાળવણી કરવા અરથે શું ઉપાયો હેવા તેના સંબંધમાં વીચાર ચલાવવા સારૂં રૂશયન શેહેનશાહે કીધેલી સુચના ઉપર થી હાલંડના મુખ્ય શેહેર ધી હેગ મધે દેશ પ્રદેશના પ્રતીનીધીઓનો બનેલો કનફરંસનો જે મેળાવડો ભેગો કરવામાં આવયો હતો. તેણે પોતાને સોંપવામાં આવેલું કામ પુરૂ કીધું છે. કનફરંસનું પરીણામ, જે રાખવામાં આવેલી વકી કરતાં પણ વધુ સંતોષકારક આવ્યું છે, તે તરફ પસંદગી દેખાડનારો ઠરાવ સેવટે મેળાવડામાં કરવામાં આવયો હતો.]

THE VOICE OF WARNING.

LION—Don't try my patience too much, or—or—you know the consequences.

[Speaking on the Transvaal question at a Conservative luncheon at the Westminster Hotel on July 27, Mr. Balfour said, if all the resources of diplomacy were ineffectual to untie the knot, other means must be found He took no despairing view of the situation, but it would be folly to proclaim peace where there was no peace.]

ચેતવણીનો અવાજ.

સોંહું-એરે એઈ, મારી સબુરી ને ધીરજનો ઘણો લાભ લે ના, નહી તો- નહી તો- શું પરીણામ નીપજશે તે તારે સમજી લેવું.

[ઈંગલંડના તીજોરી ખાતાંના પ્રધાન મી બાલ્ફરે પોતાના કનઝરવેટીવ હમરાહીઓ તરફથી વેસ્ટમીનસ્તર પેલેસવાળા હાટેલ મધે ગઈ તા० ૨૭ મીએ પોતાને આપવામાં આવેલાં ખાણાં ઉપર ત્રાનસ્વાલને લગતા સવાલના સંબંધમાં બોલતાં જણાવયું હતું કે, ત્રાનસ્વાલનાં મામલાને લગતી મુશકેલીઓનો ગુંચવાઈ ગયલો ગુંચ રાજદવારી કુનેહનાં સઘળાં સાધનોથી પણ જો છુટશે નહી, તો તેને છોડવા માટે બીજા ઉપાયો લેવાજ પડશે. ત્રાનસ્વાલના મામલા માટે કાંઈ પણ નીરાશી ઉપજાવનારો સારહું કાહાડતો નથી, પણ તે છતાં તયાં હાલ સુલેહ જેવું કાંઈ પણ નહી હોવા છતાં તયાંનો મામલો સુલેહ ભરેલો છે એમ કેહેવું તદન મુરખાઈ ભરેલું છે.]

THE CAT AND THE COCK.

Cat—I must make a meal of you when there's an opportunity! You've been in my way ever so long! But now I must tear you to pieces!
[The Anglo-Indian Press expects to get a portion of the subscribers of the vernacular papers after the passing of the Press Telegrams Copyright Bill.]

બીલાડો અને મરઘો.

બીલાડો-બચાજી, વળી તું જ્યારે સપાટામાંજ આયોચ તયારે તુંને જવા શું કામ દેઉં! બસ કરીજ નાખુની તારો નાસ્તો! એવી તક ફરીથી કયારે મળવાની હતી જે! કંઈ મુદત થઈ તું મારી વચે આડો પડયો છે, પણ હવે લાગ છે તેટલાં તુંને ચરીને ચાર વાટે ટુકડા કરી નાખું, કે હું મેશની પીડા પતે!

[પરદેશથી તાર મારફતે ખબરો મંગાવી તે વેચવાનો ધંધો કરનારી કમપનીને ખાસ રક્ષણ આપવાનો કાયદો બાંધવામાં આવ્યા પછી હીંદી વરતમાન પત્રોનાં કેટલાક ગ્રાહકો પોતાને હસ્તક મેળવવાની આશા હીંદી અંગ્રેજ પત્રો રાખે છે.]

IGNORANCE IS BLISS

SHAMLA BHATANI—And what are you going to do with our Ramla?

SHAMLA BHAT—I'll make him what they call L.L. Balâdi (? LL. B.)! He will be the cat of the house and make himself useful in chasing away all the Marwadi rats that plague us from morn to eve!

SHAMLA BHATANI—Rather make him what they call a Shenore Rânglâr (? Senior Wrangler) like that Pranjpe of Poona over whom people are going mad. And then Ramla can keep your Ghee shop accounts when I become a widow!

" એલ. એલ. બલાડી " વીરૂધ " શીનોર રાંગલાર ! "

અમારા શામલા ભટનાં ભટાણી પોતાના રામલાને એલ. એલ. બલાડી નહી પણ શીનોર રાંગલાર કરવા માંગે છે. !

[વધુ માટે જુવો પાનું ૬૨ મું.]

સઘળા પારસીઓ હવે જાંગલા થઈ ગયા છે અને ઠરાવ કરયો છે કે નવાં વરસ માટે ખાસ ગુજરાતી કારડો દોસ્ત આસ

NEW TO THE BUSINESS.

He tries to charm, but does not succeed. The sound of his lute is evidently harsh and untuneful.

[The proposition of the directors of the Oriental S. and W. Company to carry the Mill into liquidation hangs fire, as the shareholders do not seem in the mood to allow them to carry out their intention. A fund is being started in Bombay in aid of the ruined shareholders, especially widows and orphans who have invested their money in the Company's shares.]

કામમાં તદનજ કાચો.

સાપને છુમંતરથી વશ કરવાની ઈચ્છા તો મદારી ઘણી ઘણી ધરાવે છે, પણ તેમાં બાચારાનું કાંઈ વળતું હોય એમ દેખાતું નથી. તેની વાંસળીનો અવાજ તદન બેસુરો અને કઠોર માલમ પડે છે.

[ઓરીએંટલ મીલને ફડચામાં લઈ જવાની તેના ડીરેકટરોની દરખાસ્ત લટકતી રહી છે, કેમકે ભાગીદારો તેમને તેમના ઈરાદા પ્રમાણે કામ કરવા દેવાની વલણ ધરાવતા નહીં જણાતા. કંપનીના શેરોમાં નાણાં રોકનારા જે ગરીબ ભાગીદારો પાયમાલ થયાં છે તેમના અને વીશેષ કરીને તેઓમાંના વીધવાઓ અને નાવારેસોના લાભ માટે એક ફંડ ઉભું કરવામાં આવ્યું છે.]

A DOSE FOR THE DOCTOR.

The doctor showed lately some symptoms of nausea, nervous excitement and failing memory. Thereupon, a layman gave him a full dose of home mixture which, it is to be hoped, will cure him.

[The history of section 348 of the Municipal Act given by the Hon. Mr. P. M. Mehta has clearly refuted all the arguments advanced by Dr. Viegas in the Corporation and the Press.]

ડાકટર સાહેબ માટે દવાઈનો "ડોઝ."

ડાકટર સાહેબ થોડુંક થયું ગણું ખેંચ્યા કરે છે, તેવણનું મગજ ઉશ્કેરાઈ આવ્યા કરે છે અને તેવણની યાદદાસ્ત શકતી દગો દેતી હોય એવાં ચીનહો દેખાડે છે. આ ઉપરથી એક ઘરગતુ વઈદરાજે તેવણને એક ઘરગતુ દવાનો જબરો "ડોઝ" પીચાડી કહાડયો છે, અને ઉમેદ છે કે તેથી તેવણનું દુખદરદ દફે થઈ જશે.

[મયુનીસીપલ કાયદાની ૩૪૮ મી કલમનો જે ઈતીહાસ આનરેબલ મી० ફીરોજશાહ મેહેતાએ પ્રગટ કરયો છે, તેથી કોરપોરેશન અને છાપા મધે ડોકટર વીગાસે આણેલી સઘળી તકરારો તદન ખોટી પડી છે.]

DOGGIE'S BREAKFAST!

"Ah! You've waited too long for your breakfast, doggie! But now you can enjoy it to your heart's content! I'm at your service waiting on you!"

[The Press' Telegrams Copyright Bill for the protection chiefly of Reuter and Company, Limited, is still the topic of adverse criticism in the Native Press, and the political associations of the country are busy giving their earnest attention to the subject, with a view to memorialising the Government to drop the Bill. The Bombay Presidency Association has already sent a telegram to the Viceroy to defer the final passing of the Bill till the Council meets in Calcutta next cold season.]

કુતલ્યાંનો નાસ્તો.

"મારાં કુતલ્યાં, તુને નાસ્તો આપવામાં ઘણીજ ઢીલ નીકળી ગીયો હું! પણ કંઈ નહી હવે તું પેટ ભરીને નાસ્તો કર! લે હું તારી આગલ તારી સેવામાં ઉભેલીજ છેઉં!"

[તાર મારફતે પરદેશથી ખબરો મંગાવીને વેચવાનો ધંધો કરનારી રૈઊટરની કંપનીને રક્ષણ આપવા માટે બાંધવા ધારેલા કાયદાના ખરડા સામે હીંદી છાપા મધે ટીકાઓ થવી ચાલુ રહી છે, અને તે પસાર થતો અટકાવવાની અરજ હીંદી સરકારને કરવા અરથે દેશની રાજદ્વારી મંડળીઓ પણ આતુરતાથી ધયાન આપવા લાગી છે. ધારાસભા કલકત્તા ખાતે પાછી ફરે તેટલાં એ ખરડો પસાર કરવાનું મુલતવી રાખવાની અરજ કરનારો એક સંદેશો તાર મારફતે મુંબઈની પ્રેસીડેનસી એસોસીએશને નામદાર વાઈસરાય ઉપર મોકલાવી આપયો છે.]

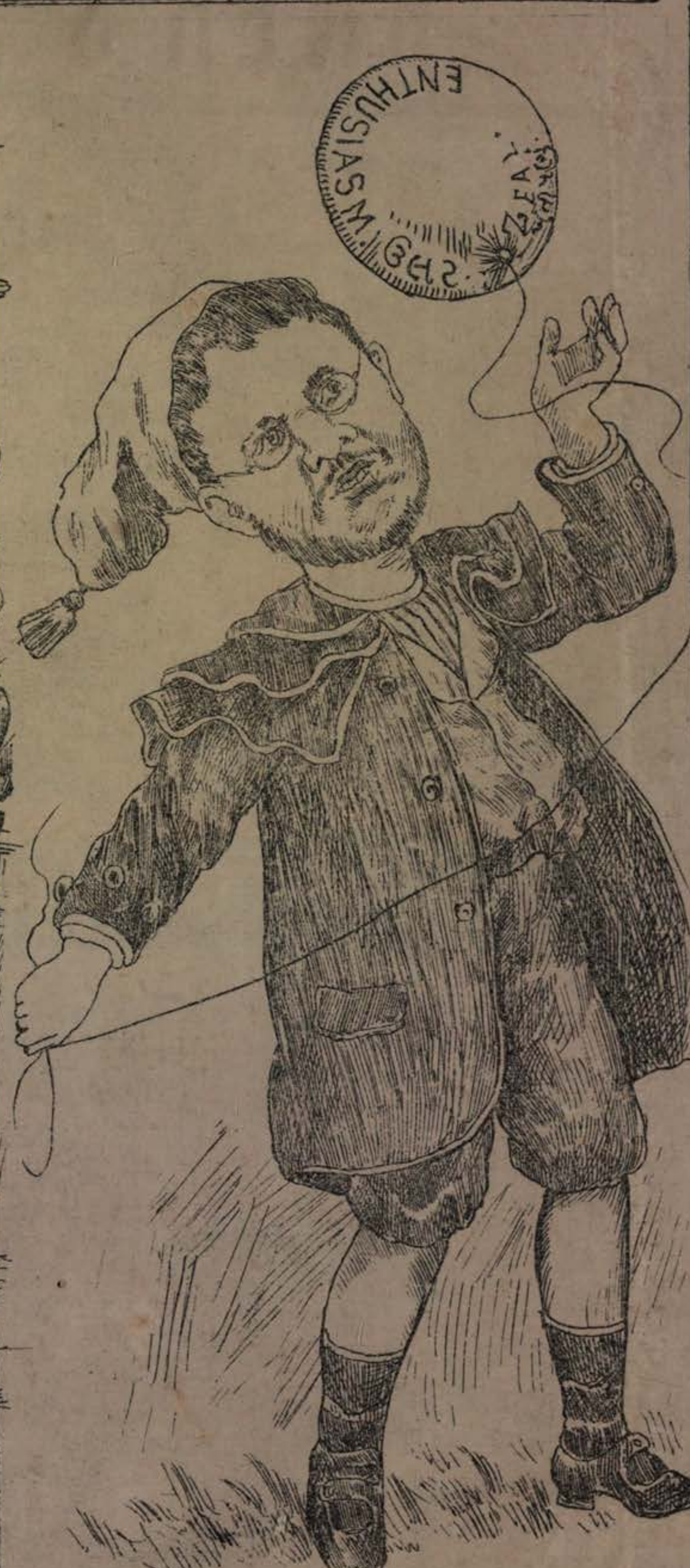

THE COMING PARSEE-PRESI MATCH.

Jari—Now don't bother. I wouldn't go to the Parsee-Presi Match this time. All waste of time and waste of energy spent on our toilette when we don't understand a bit of cricket.

Amy—But we will pretend to. We'll wear faces as wise as Minerva's owl, and every time the ball runs we'll wave our kerchiefs in the air! That ought to make the people think we know such a lot!

આવતી પારસી-પ્રેસી ક્રીકેટ મેચ જોવાની પારસી બાનુઓની ઉલટ ઉપર જરી ઉઠલાઈ કાં જાય છે?

LITTLE TOM TUCKER.

Little Tom Tucker
Before having his supper
Went to fly his new balloon
But alas, and alack!
It never came back,
For the wind took it up to the moon

[Dr. Viegas' over-zeal and over-enthusiasm to become useful to the rate-

ઉલટમાં આવેલું ભુલકું.

(દલપતરામ ઉપરથી.)

ઉલટમાં આવેલું ભુલકું એક
જમવા પેહેલાં દોડયું છેક,
મનમાં હાનયું ઉડાવું ખાસ-
ફબ્બો, ચહડયો ઉડી આકાશ.

CHOW-CHOW.

Municipal Committee work.

JALANDHAR NATH writes:—

I deeply sympathise with the over-worked Municipal Corporators of Bombay on whom the burden of grinding select committee reports is constantly thrown. They have a claim to be relieved of this work and to have a spell of well-earned rest. If the others won't set their honey out of every thorny flower of business in the Select Committee gardens. The other busy bees perhaps don't allow them the chance. Now that the matter has been publicly discussed the——(I was on the point of adding the queen-bee or the civic mother) —the civic father should see to it that the neglected bees are made to work in the select committee gardens, and that every bee that has already laid some stock of honey in the hive is scrupulously shut out from the garden for the rest of the term. It is

THE MILL.

hands to the grind-stone they have no right to eat the bread of fame which they now complacently share along with their sweating colleagues. If they are really drones the electors of Bombay should see to it next time that they are not allowed again to enter the civic bee-hive. I refuse to believe those are all drones who have not yet sucked the only proper test to find out the real drones in the civic father's-hive.

***

Hindu son vs. daughter.

JALANDHAR NATH discourses:—

What a great fuss they are making in the papers over that little incident connected with

THE HIVE.

the Palghar Railway accident where a Marwadi is said to have exclaimed: "Leave my daughter, save my son!" Pathetic pictures, scathing denunciations and grave reflections are made to hang on the exclamation which escaped from the distracted parent. One would think from such writings that a feeling of this kind was a normal condition of affairs in this country. As if the wave of vilification of Indian character now passing over the country was not enough, we are as it were stimulating our maligners to "go for" it. Eighty years since, a missionary at Liverpool poured forth his vituperations over the devoted heads of the Indian people. One statement, among a series of malignant attacks, drew forth the following manly reply from the Rev. Abbe Dubois. It bears on this very topic:—

"The Rev.—— remarks, that a Hindoo female is "despised as soon as born by her parents and friends, "disappointed that the child is not a boy &c. If "he had contented himself with merely stating that "the birth of a boy causes, in general, more joy to "parents than that of a girl, I should have overlooked "this passage of his letter, as it is a weakness common "to all nations, and from which the Hindoos are not

THE GARDEN.

" exempt,—to hail with more exaltation the birth of a " male than that of a female, and Hindoo parents are " in a greater degree under the influence of this feel- " ing, because they derive more support from a son " than from a daughter; but it is untrue that a female " is despised and spurned by her parents as soon as " born. Parents, chiefly mothers, foster their children, " both males and females, with an equal tenderness. " So far from females being despised while living " under the paternal roof, their parents and brothers " are oftner seen submitting themselves to severe pri- " vations for the purpose of procuring trinkets and " jewels for their daughters or sisters, in order that " they may be able to appear in public with decency " and advantage, while the males are seen in rags or " half naked and live forgotten at home. "

This is as true now as when the good Abbe, with his intimate knowledge of and close and unrestrained association with the people, wrote in our defence from his Matha near Shrirangpatan in 1820. Is it otherwise in other climes? Types of our Palghar Marwadi are perhaps to be found all over the world. Charles Dickens gives us one in his " Dombey and Son." One extract will suffice. Mr. Dombey's feelings about his daughter Florence, after the death of his son Paul, are thus described in a passage :—

THE CORRECTION.

THE WAVE.

"One child was gone, and one left. Why was the object "of his hope removed instead of her. The sweet, calm, gentle "presence in his fancy moved him to no reflection but that. "She had been unwelcome to him from the first; she was an "aggravation of his bitterness now. If his son had been his "only child, and the same blow had fallen on him, it would have "been heavy to bear; but infinitely lighter than now, when it "might have fallen on her (whom he could have lost, as he be- "lieved it, without a pang), and had not. Her loving and inno- "cent face, rising before him, had no softening or winning "influence. He rejected the angel, and took up with the tor- "menting spirit crouching in his bosom. Her patience, goodness, "youth, devotion, love, were as so many atoms in the ashes upon "which he set his heel."

Speaking of this one sentiment, Dombey no more represents the general trait in the Briton than does the poor Marvadi of Palghar that in the Hindu. Let us therefore spare him.

***

Vilification of Indians. I have referred above to the "wave of vilification." That reminds me about the following appeal of Mr. Alfred Webb :—

"Increasingly of late" writes Mr. Webb, "has it been borne in upon me the disastrous "consequences certain sooner or later to result from "the persistent vilification of Indian character in "certain quarters—often, I regret to have to say, "missionary. I am desirous of making a collec- "tion of testimonies to the contrary given by officials "and other residents in India and writers about India. "I know of no surer means by which I can be put on "the track of such than by appealing to the readers, "Indian and British, of *India*. References to writings "or, better still, copies of passages testifying to the

"general good character and disposition of the Indian "people, with names of authors, will be gladly received "by me, and will in all cases be acknowledged."

This is precisely what I have lately been suggesting and what you, *Punchoba*, have been wishing to see done in your innermost heart. You have pretty often of late touched the same chord. The Indians have their faults—intensified perhaps by climate, poverty and some of their institutions; but they are not so black as they are often painted. These easily contented, patient and law-abiding people have many loveable characteristics which cannot fail to engage the sympathies of the ruling race, if they could only be made to know them.

* * *

No one, I am convinced, is more pained than the Government of the country at the unmerited slandering of an entire people. To me, *Punchoba*, (continues J. N.) this wave of vilification seems to be a periodic visitation, like the famine, the plague, and the earthquake. Such waves have passed over the country before, but their destructive power is not so great now. When once John Bull, the Aryan brother in Great Britain, understands thoroughly the nature of this epidemic we shall hear much less about it. In the meantime, the best way of combating it is to use largely your "*Open sesame*", your "Amulet", your "little key for opening hearts"—SYMPATHY,—and the other means to the same end are those upon which Mr, Webb is directing his efforts, and he deserves well of the country.

મોતી પર તુટાતુટ.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૧૦૪ મું.]

મોતીબાઇ-કેવી હું બેવકુફ ગધેરી ઉતી કે જારે મારી હરી હજારની મોતીની બાંગરાના દસ હજાર આવતાતા તારે તે વેચી નહા ! ને હવે તો કોઈ મુવો દસ હજારે તેને હાથમી લગારવા મા ગતો નથી ! મુવાઓ ગરમા ગરમીમાં લઈ લેતે તો લેતે, પણ હવે તો વાત ગેઈ !

ફરેદુન-હા ગરમા ગરમીની વાત તો ગેઈ, ને હવે તું થંડી ગાર થઈને પસ્તાયા કર ! પણ જો હજી કંઈ સમજ, ને છે વખત તેટનાં જે થોરૂં ઘણું વધતું આવેચ તે લેઈ લે, નહી તો પછી કંઇ જ આવસે નહી હં ! મોતીનો ભાવ પાછો ખુબ ગગરી જવા માંડ યો છ ને થોરા દાહારામાં તો તે દુકાનીની કીમતનાં થઈ જસે !

મોતીબાઇ-પણ હું મોતી-બાઈ તો દુકાનીની કીમતની નથી થવાની

ફરેદુન-ઓ તું મારી મોતી તો મારૂં બેકીમતી મોતીજ છે ! તારાં જેવાં મોતીની તો કીમતજ નહી થાય.

પારસી-પ્રેસી મેચને પેહેલે દહાડે.

[જુઓ ચીત્ર પાનું ૧૧૬ મું.]

પીલુ-(મેચ જોઈને પાછાં ફરતાં) બલા જાણે એવા ધરમના ધકેલા ખાવાને ! બધો ફ્રોકટમાં વખત કાહારયો ને કમરના કટકા થ ઈ ગીયા તે જુદા ! એવી કંટાળીને કાયર થઇ ગેઈચ કે બસ નહીં !

પેસી-પણ તારે એમ બઈરાંઓનાં તંબુમાં ભપકામાં ડોળ ઘાલવા બેસયે નહી, કે પીરા ઓછી ! દમરી ભાર તો ક્રીકેટની જાત થાકતી નથી, ને એવો અભખરો સાનો રાખવાનો ! મુંગા મુંગા તારે ઘેરમાંજ ખુનામાં ચંપઈ રહીએ કે કમરના કટકાબી નહી થાય ને કંટાળીને કાયરબી નહીં થઈએ !

પારસી-પ્રેસી મેચ પછી.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૧૨૭મું.]

જસી-કેવાં પારસીઓ નાંબી નસીબ છે કે મેચ "દરોન" થઈ. ને સારૂં થયું કે પેલા ઢુકતા હોમી કાંગાએ લીધો. તેણે બધા પારસીઓનું નાક ને નોક આઓ વખતે રાખયાં તે ખરાં, બાકી નહી તો પારસાઓનું ફુલ મુંધનું જ જતે !

જીલુ-ખરૂંસ તો વરી ધન છે રે એ ઢુકતા કાંગાને ધન છે ! પણ વારૂં હુ એમ કેહેતીતી કે મેચ પુરી થાય કે મેદાનમાં કંઇ ગવારવા વજારવાનીબી ગોઠવણ એ મેચવારાઓ કરે તો કેવું મજેનું ! પેલો નવો મેસ નીક હ.લ ઉઘારયો ને ગરીબોની ચાલીનું વાસ્તું કાધું તે દારે જેમ કીધું તું, તેમ મેચને દારેબી મેદાનમાં ગરબા ગાવાનું ને એવુંજ ગાવા વજારવાનું હોય તો ઘણીજ મજાક પરે હં !

ગુલેસ્તાન-હુંબી એમજ કેહેતીતી કે, મેચની સેરટે બે ઘરી જરા જીવ વેરાય ને જીતનારાઓનાં દીલ ખુશ થાય ને હારેલાઓના બળેલા જીવને જરા રાહત મલે, વાસ્તે કાંઈ જલસો ફલસો થાય તો સારૂં !

જસી-બસ તમે ચીચકલીઓને બાહારના દેખાવ ને ભપકોજ કરવા ઘણું ઘણું ગમેચ કે હં ! પણ જોની ! જેમ હાથી પરજ અંબારી શોભે, તેમ બધું રીતસરનું, વખતસરનું ને પ્રસંગને અનુસરતું હોય તેજ સારૂં. તમુ લોકને મેચની સાથે વરી ગરબા ખુંદવાનું ભાવી આવતું દેખું ! પણ જો તેમ બેમ થયું તો કોઈ કેહેસે કે હવે તો પારસીઓ છેકજ ચક્રમ થઈ ગોયાચ ને બસ હાથથી ગીયાચ, સમજી !

પારસી-પ્રેસી મેચ દરોન થઈ-નહી તો પારસીઓનાં કોઠાં ભોપ થતે !

[જુવો ચીત્ર, પાનુ. ૧૨૮ મું.

મી॰ ટીણુકુજી-પણુ તું મેચમાં જઈ આવી તે કેહેની, કે તાંહ થયુ સું ?

મીસીસ ટીણુકુજી-થયું તો બધુંજ ઠીકે ઠીક. બેઉ બાજુવારા સારી રીતે રમવા, હાંફીઆ, હુંફીઆ-પણુ-પણુ-

મી॰ ટીણુકુજી-પણુ પારસીઓ જીતયા કે ?

મીસીસ-વે હારયા ને જીતયા ! તેમાં તો નહીં બોળયાના જ નવ ગુણ છે. પેહેલે દાહારે તો બધા પારસીઓના કોઠાં ભોપ થઈ ગીયાતાં, પણુ બીજે દાહારે જેવી મેચ દરૈન થઈ કે બધાના સીકે ઓરવાયલા જીવ જરા હેઠા પરયા. હરવાયા તમે સાથે આયા નહી; બાકી નહી તો દેવી મજાક પરતે !

મી॰ ટીણુકુજી-હા, તારો ને મારો રકાસ જોવાની ને ચેહેરા ચીતરવાની બધાંઓને ઠીક મજાક પરતે ! બધાં તુંને ને મને જોઇ ને પુછવાપરછવા મંડી જતે કે, "આએ વેહેંતીયા જેટલા કાકા સાથે આએ સલેમાન સાટકા જેવી બઈરી કોણ ?" એ તો ઠીક જ થયું કે હું તારી સાથે આયો નહી; બાકી નહી તો તુંને ને મને ભોંયમાંજ ભરઈ જવું પરતે !

પેરીસનું પ્રદરશન જોવા જવા આગમજ.

[વધુ માટે જુવો ચીત્ર ૧૨૮ મું.)

અલો-અરે આ તું સાંભળે છે કે ? તું હજી બેસી કેમ રહી છે ? શું દરશને જવું નથી કે ? આ પવીત્ર પુરૂષોતમ માસ મહી પણ તને મંદીરે જતાં તાઢીઓ ચઢે છે, તો પછે પાપનો ભાર ચઢશે તે કેમ ઉપાડીશ, હેં બોલને ?

અલી-(ખુબ ભપકાથી) શાદને ગડબડ કરો છો ? ચુપ રહો ! તમારો પુરૂષોતમ માસ ગયો કહું ત્યાં-ને તમને શું કહું ! હું દરશને જાઉં તો પછે પારીસનાં પ્રદરશન મહી મઢેમ થઇને ફરવાનું કયારે શીખું, તેનો કાંઇ સુઘલો રાખયો ? પ્રદરશનમાં કેમ બેસીશ ને પેરીસમાં ઈંગ્રેજ મઢેમની માફક કેમ રહીશ, તેનાં દરશન કરતાં મને તો પેહેલાં શીખવાનાં છે, માટે મંદીરે દરશને તમેજ સીધારો !

Natural History—A Fact.—Mary Ann of Shoreditch (on her first visit to the country, coming suddenly upon a field of barley): "Oh, I sy, 'Liza, come quick! Look 'ere! *Shrimps* a-growin'!"

આવતી પારસી-પ્રેસી રીટરન મેચ કેમ જોવી ?

[કાકા કોપરબરાસ ક્રીકેટર તરફની એક સુચના.]

(જુવો ચીત્ર, પાનું ૧૩૭મું.)

પંચ ડીયર, આએ તમારી પારસી ને અંગ્રેજ વચેની ક્રીકેટ મેચ જોતાં મારો તો દમ આખર આવી જાયચ, ને બબે દાહારા વેર ગુરાની કહરી કરતાં ને તરકે તેલ કાહારતાં ડોળા તો એવા ઉંચે ચહરી જાયચ કે બોલ્યાની વાત નહી. તેમાં ભુખે પેટે આખો દાહારો તાસા સેકાયચ તારે તો પેટમાં કંઈ એવી અકરવકર ને ઉથલપાથલ ચાલેચ કે નકરો જાણે વીસુવીઅસનો પાહાડ ફાટો હોયની તેમ લાગેચ. વરી અધુરામાં પુરૂં જારે મેચમાં પારસીઓ તરાપો દુબારેચ તારે ઉલટો જીવ વધારે બરી જરીને ખાક રાખ થાયચ ને કોઠા પર તો એવી ગીલીટ ચહરેચ કે નકરા જાણે કોલસાની ખાણમાંથી હમણાજ બાહાર નીકલી આવપા હોઈયેની તેવું લાગેચ. એવી રીતે જીવપર જુલમ ને સેહેતા જીવને સંતાપ દેખાડીને મેચ જોવાને બદલે, હું ભલામણ કરૂંચ કે, જરા સુખકરારે તે જોવાની મળે એવી બધી ગોઠવણ તમારી પેલી સીલેકશન કમીટીને કરવા કેહેવો તો સારૂં. મારી સુચના એવી છે કે તે લોકે આખા મેદાનમાં દુમાસની ગાદી સાથની ખુરસીઓ ગોઠવાવી દેવી, ને તેપર મજેહનાં નરમ પીછના તકીયા મુકાવવા કે તેનીપર બેસનાર ભાઈ કે બાઈને જરા પોતાનું પોચું માથું ટેકવવાને કંઈ પોચું પોચું ને નરમ નરમ સાધન મળે. વળી તરકે તેલ નાકલતુ અટકાવવા માટે બધી ખુરશીઓને માથે મજેહની જેપાનીસ છત્રીઓ ઉઘાડી બંધાવવી કે જેથી તરકાંની ઝાર બીચારી બાનુઓના ચેહેરાની નરમ ગોરી ચામરીને લાગે નહી ને મારા સીધીભાઇ જેવા આદામદી ચેહેરાની શોભામાં વધારે બગાડો થાય નહીં. એટલું કીધા પછી હું બીજી એ ભલામણ કરૂંચ કે દરેક ખુરસી આગલ એકેકી નાહ્લી ટેબલ ગોઠવી રાખવી ને તે પર અઈસ સોડા લેમલેટ ને રાસ્પબેરી સાથે બીજું જેબી કંઇ થંડું થંડું પીવાનું લોકોને જોઇતું હોય તે પુરૂં પારવું. તેવું થંડું પીવાનું રાખયું હોય તો પછી કંઈજ પીરા કે પંચાતી પરસે નહી. પારસીઓ હારસે તો તે વખતે થંડો આઈસ સોડા પીધાથી જરા જીવ ઉછળતો નરમ પરસે, ને જો જીતસે તો ઓર ખુસાલીમાં વધારો થશે. આશા રાખું છું કે આવતી પારસી-પ્રેસી રીટરન મેચ વખત મારી આએ નાદર સુચના ઉપર અમલ કરવાનું સીલેકસન કમીટી ભુલી જશે નહી.

લા૦ સેવક, કાકા કોપરબરાસ ક્રીકેટર.

નીંદક જીભલીઓને એક ટુંકો ને ટચ જવાબ.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૧૩૮ મું.]

હીંદ-આહ, તયારે વાહલા પંચ, મારા પેલા સપુત જમશેદજી તાતાની ટીચીંગ યુનીવરસીટીવાળી યોજના આખરે રસ્તે પડી ચુકી ખરી. આખરે તે કામ હાર પડવાનું ખરૂં, અને આખરે તેની સામે પટપટ કરનારાઓ પોઢી જવાના ખરા.

પંચ-ખચીતજ, બાઈ, ખચીતજ. જેઓ બીચારા તાતાને સતાવતા હતા, જેઓ તેમની સામે તરેહવાર નીંદા અને નાલેસી ચલાવતા હતા, જેઓ તેમના હેતુ અને તેમનાં કામ ઉપર તરેહવાર સખુન ઉઠાવી તરેહવાર શક સુબેહ બતાવતા હતા, જેઓ તેમની યોજનાને હસી કઢાડવાની બેવકુફી અને ગધાપણું દેખાડતા હતા, તેઓ સરવે ખચીત ઉંધા પડયા છે !

હીંદ-ને બીચારા કેટલાક પારસીઓ, જેઓ મારા સપુતની બાદશાહી સખાવતને ગટરમાં નખાવવા માગતા હતા, જેઓ પારસીઓને છતે હાથે પગે ભીખારી બનાવવા ઈછતા હતા, જેઓ પારસીઓને હરામ હાડકેના અને આખાખાઉ બનાવવાને ઇતેજાર થઈ પડયા હતા, અને જેઓ પારસી ભીખારીઓ ઉભા કરી તેમને અનદાન ને વસ્ત્રદાન કરવામાં મારા સપુતની સખાવતને ઉડાવવા માગતા હતા, તેઓ સરવે ફજેત થઈને, નાક કાપીને, મોહોડાં ધાંકીને અને શરમથી ગરદન નીચી કરીનેજ હવે બેસસે !

પંચ-ખચીત, ખચીત, એ બધા પટપટારો કરનારાઓ, એ બધા નીંદક જીભલી હીલવનારાઓ હવે તાહાડાગાર થઈને ખુણે પડશે, અને મી૦ તાતાનાં આ માહભારત કામની માહભારત મોટાઈ અને ઉંચી કીરતીના મહાસગારના છેક તળયાંમાં જઈનેજ તેઓ સુઈ જશે !

હીંદ-ધન છે એવાં અમર કીરતીનાં કામને !

પંચ-અને ધન છે એવાં કીરતીવંત કામ કરનાર પરગજુ પરમારથીનાં નામને ! તેવા પરગજુ પરમારથી સામે ધુલ ઉડારવા અને તેનાં કીરતીવંત કામની ઝળકતી કીરતીને કલંક લગાડવા તો ઘણા ઘણા બુબપો નીકળયા, પણ આખરે તેઓજ ઉંધા પડયા. તેઓ સુરજ સામે ધુળ છાંટીને તેને ધાંકવા ગયા. તેઓ સુરજને એક સાધારણ દીવો સમજીને તેની ગુલ કાતરવા નીકળયા. પણ બીચરાઓ પોતેજ મોહોડે માથે ધુલ ભરીને બેઠા, અને પોતેજ બેવકુફ દેખાઇને ખુને પડયા !

THE FAVOURITE OF SARASVÁTI.

"Bless you, my son! May your noble example inspire others to achieve distinction and renown in the old seats of English learning!"

[At a public meeting of the present and past students of the Colleges in Bombay, Poona, Ahmedabad, Baroda, Kolapur Karachi and Bhownagar, held at Bombay on Saturday the 29th July last, Mr. Justice Candy, the Vice-Chanceller of the University, presiding, an address was voted to Mr. Raghunath Purshotam Paranjpe, congratulating him on the great success he has attained in being one of the two Senior Wranglers for the year.]

સરસ્વતીનાં માનીતા સપુત.

" કલ્યાણ, બેટા, કલ્યાણ! તારા ઉમદા દાખલાની બીજાઓ નકલ કરો, અને તારી માફક તેઓ પણ ઈંગલંડમાં વીદ્યાભ્યાસમાં નામના અને કીરતી મેળવવાને ભાગયશાળી નીવડો! "

[મુંબઈ, પુણા, અમદાવાદ, વડોદરા, કોલાપુર, કરાંચી તથા ભાવનગર ખાતેની કાલેજોના હાલના તથા આગળા વીદયારથીઓની એક જાહેર સભા ગઈ તા૦ ૨૯ મી જુલાઈએ યુનીવરસીટીના વાઈસ ચાનસેલર મી૦ જસ્તીસ કેનડીનાં પ્રમુખપણા હેઠળ મુંબઈ મધે ભેગી મળી હતી. ઈંગલંડ મધેની કેમબ્રીજ યુનીવરસીટી તરફથી ચાલુ વરસ દરમયાન લેવામાં આવેલી ગણીતશાસ્ત્રની સરવથી ચહડતામાં ચહડતી ગણાતી પરીક્ષા એક બીજા અંગ્રેજ જવાન સાથે પેહેલા નંબરે પસાર કરીને " સીનીઅર રેંગલર " ની ઘણીજ માનભરેલી પદવી મેળવવામાં ફતેહમંદ ઉતરવા માટે મી૦ રગુનાથ પુરષોતમ પ્રાંજપેને મુબારકબાદી ઈછનારૂં એક માનપત્ર એનાયત કરવાનો ઠરાવ તે સભાએ એકમતે પસાર કીધો હતો.]

Help the Poor Country Parson!—Rural Incumbent: "I trust you are going to give me exemption this year. I can barely keep my family."—Tax-collector Balfour: "Well, I think you'll get a deduction of one-half the tax assessed on the tithe rent-charge."

The Causeof It.—Mrs. Yeast: 'How did the row between you and Mrs. Styles start?'—Mrs. Crimsonbeak: 'Why, she was speaking about myself and my husband, and 'she asked if our lives blended nicely."—"Well?—"Well! Good gracious! I don't want to be spoken of as if I were a kind of whisky!"

Shocking Outrage.-Magistrate: "You say you saw a constable stand by?"—Witness: "That I did, your worship."—Magistrate: "Was it an officer in plain clothes?"—Witness: "Oh, no, your worship! Just a common area or step-aside policeman."

Satisfactory.—"Been making a book? Well, how do you come out?"—"Oh; all right. So far I make out that if I win I lose a monkey, and if I lose I only lose a tenner."

Nature's First-born.—The sun and air.

THE MOTHER-HEN.

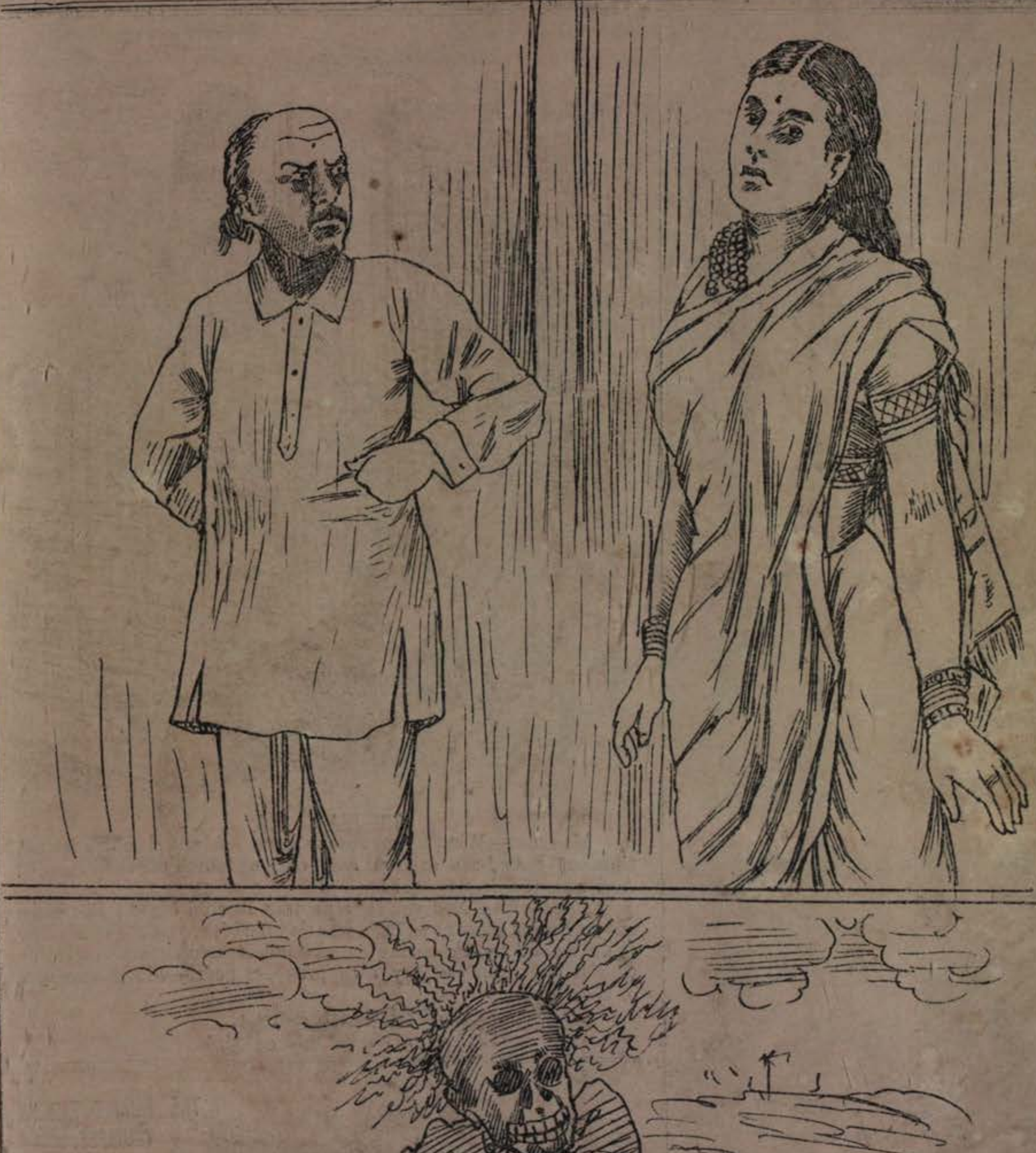
(A NEW CHICK UNDER HER PROTECTING WINGS.)

[After the passing of the unpopular Sugar Bounties Act, the Government of India are legislating another equally unpopular measure—the Press Telegrams Copyright Bill—for the sole benefit of Reuter and Company and a couple or so of Anglo-Indian papers. The *Capital* of Calcutta suggests all the newspapers opposed to the measure to combine and protest against the system of monopoly in news which the Indian Government tries to promulgate by the Copyright Bill.]

મરઘી માય.

(પોતાની પાંખમાં એક નવાં પીલાંને કેવો આશરો આપી દીધો છે.)

[હીંદુસ્તાન દેશ મધે આયાત કરવામાં આવતી પરદેશી ખાંડ ઉપર જગાત નાખનારો લોકો વચે અકારો થઈ પડેલો કાયદો પસાર કીધા પછી, લોકો વચે તેટલોજ અકારો થઈ પડે એવો એક બીજો નવો કાયદો અમલમાં મેલવાની હીંદી સરકાર હાલમાં તજવીઝ કરે છે. તારના સંદેશા મારફતે પરદેશ ખાતેથી મંગાવવામાં આવેલી ખબરોના કાપીરાઈટને લગતો તે નવો કાયદો છે. તે કાયદાથી ફકત તારના સંદેશાઓ પરદેશો ખાતેથી મંગાવીને વેચનારી રોઈટર કંપનાને તથા બે ત્રણ હંદી અંગ્રેજી વરતમાનપત્રોનેજ ફાયદો થશે. કલકતા ખાતે પ્રગટ થતું "કેપીટલ" પત્ર એવી સુચના કરે છે કે, એ નવા કાયદાની વીરૂધમાં મત ધરાવનારાં સઘળાં વરતમાનપત્રોએ સાથે જોડાઈ જવું, અને કાપીરાઈટને લગતા ખરડા મારફતે નવી ખબરો પ્રગટ કરવાનો અમુક કંપનીને એકલીનેજ હક આપવાની રૂઢી અમલમાં મેલવાની હીંદી સરકાર જે તજવીઝ કરે છે તે સામે વાંધો ઉઠાવવો.]

PEARLS *vs.* FOOD.

Gunpat—What! You won't allow me to sell off your pearl ornaments even at double their price?

Soobhadra—No, I won't! Once sold, they're gone for ever! You're not for ornaments, I know, but for clubs, and pegs and dinners!

Gunpat—And are you not for dinners too? You're not going to eat pearls, I suppose? We want jingling rupees for food and grain in these days when famine stares us in the face. The Marwadis won't lend me a single rupee at even a thousand per cent! But your pearl ornaments will fetch double the price, and we can defy the Marwadi and famine together!

મોતી વીરૂધ ખોરાક.

ગણપત-શું! તું તારાં મોતીનાં દાગીના બેવડી કીમતેબી વેચવા દેવા નથી માગતી?

સુભદરા-નહી, હું નહી વેચવા દેવાની! એક વખત તે વેચાયાં કે પછી તેનું કોઈ કાળેબી પાછું મોંહોડું હું જોવા પામવાની નહીં! તમે મને થોડાજ પાછા દરદાગીનાં કરવાના છેઓ જે! તમને તો કલબ ને દારૂ ને ખાવાપીવાનું વાહાલું છે, કાંઈ બાયડી વાહાલી છે કે તેને પાછા દાગીના પેહેરાવવાનાં હતા?

ગણપત-ને તુને ખાવાપીવાનું વાહાલું નથી કે? ને તું સું દાળભાતને બદલે મોતી ચાવવાની છે કે? જેની હમણા દુકાળ ડોળા ઘુરકતો ઉભોછે, તેવા વખતમાં દાળભાત ને બીજી બધી ખોરાકી ભરી રાખવા ખણુ ખણુ કરતા રૂપયાની આપણને જરૂર છે.-મોતીને શું કરવાની છે? ભાતમાં નાખીને તે કાંઈ ગલી જવાશે? કે તેથી કાંઈ પેટનો ખાડો પુરાશે? વળી કોઈ મારવાડી તો એવો બાકી રહયો નથી કે જે હજાર ટકાના વયાજેબી મને કેશો એક રૂપયોબી ધીરે! પણ તારાં મોતીનાં દાગીનાની બેવડી કીમત ઉપજશે તો આપણે મારવાડીને ને દુકાળને બેઉને હંફાવસું ને બેઉની સામે છાતો કહાડીને ઉભાં રેહી શકશું! વાસ્તે લાવ, મુંગી મુંગી તારા દાગીના લાવ, કે વખત છે તેટલાં દાન છુતી જઈયે!

REAPING A RICH HARVEST; OR, THE FIEND IN THE FIELDS OF POONA.

[The condition of Poona is causing grave anxiety: the plague attacks and deaths have reached respectively the unprecedented figure of 175 and 150 daily.]

કાપણી કરવા પડી ગયલો ખેડુત;

અથવા, પુણાનાં ખેતરોમાં મરકી દઈત!

[પુણાની હાલત બહુજ ગંભીર થઈ થડી છે: તયાં દર રોજ મરકીનાં પોણીબસો ઉપર નવા કેસો થવા માંડયા છે, અને દોહોડસો ઉપર મરણો થવા લાગયાં છે.]

DECCAN AMIDST DEVASTATION !

"Not a drop of rain, and my fields are parched and desolate ! If tears could serve, here would I stand weeping for weeks, till the heavens were melted to pity."

ખરાબી અને પાયમાલી વચ્ચે દખણ.

"અરે, વરસાદનું એક ટીપું પણ મળે નહી, અને મારાં ખેતરો તો સુકાઈ ને તદન વેરાન થવા માંડયાં છે ! જો મારી આંખોના આસુની રેલથી પીગલીને મેઘરાજ રેલછેલ કરી નાખતા હોય તો, હું અહીં દીવસોના દીવસો સુધી ખુશીથી ઉભી રહીશ, અને જયાં સુધી મેઘરાજાનું હઈડું દયાથી પીગલે તયાં સુધી મારાં આંસુની રેલ ચલાવયા કરીશ !"

THE PEARL BOO.

MOTIBAI—What a fool not to have sold my bangles for ten thousand ! And the original cost only a fourth of the amount ! And now the heat is over !

FARIDOON—And you're repenting in cold blood ! But make up your mind even now. Take what's offered, or you'll get nothing at all by and by. Pearls are going down fearfully and presently they'll be valueless, my own priceless pearl—Moti—excepted of cousse !

મોતીપરની તુટાતુટ.

[વધુ માટે જુઓ પાનું ૯૯ મું.]

THE FAMINE FIEND'S TRUMPET.

"Hey ho ! Hey ho ! I'm coming ! I'm coming !"

[Famine seems to be imminent in a great part of India owing to the failure of the monsoon this year.]

દુકાળ દઇતનું રણ સીંગડું.

"ભુંભું, ભુંભું, ભુંભું, ભુંભું ઉઉઉઉ ! સેવકની સ્વારી આવી લાગે છે, તે પર સરવે નેધા રખો !"

[આ વરસે ચોમાસું નીષફળ જવાથી હીંદના ઘણા ભાગોમાં દુકાળ પડવાનો નક્કી દેખાવ છે.]

PLUCKING THE PLUMAGE.

[As the Calcutta Municipal Bill deprives the Municipality of a certain number of representatives, the Commissioners have resolved to petition the Bengal Government and demand the facts on which the charge is based that the new Municipal Bill is due to the growth of party spirit and the appearance among the elected Commissioners of a class of professional men, and in some cases corrupt politicians.]

ગરીબ બીચારો

કાકાટઉઓ!

કુત્રાજી તેનાં પીછાં પકડી પકડીને ટુંપી કહાડે છે અને તે બીચારો દુખથી ચીસે ચીસ પાડી જીવ જહમોર કહાડી નાખે છે.

[કલકતાના મયુનીસીપલ કારોબારમાં ફેરફાર કરવા માટેના ધારાના ખરડા મારફતે તયાંના મયુનીસીપલ કમીશનરોની સંખયામાં ચોકકસ પ્રમાણમાં ઘટાડો કરવાની ગોઠવણ કરવામાં આવેલી હોવાથી, કમીશનરોએ બંગાળની સરકારને એક અરજી કરવાનો ઠરાવ કીધો છે.]

FAGGED.

MISS BRITANIA—Bother the last Indian tune! I'm so tired! Wish I hadn't to play it!

[As usual the Indian Budget will be presented to the House of Commons on Tuesday the 8th instant, a day previous to the prorogation of Parliament, when there will scarcely be a score of members present to take any interest in the subject.]

થાકીને લુસ !

મીસ બ્રીટાનયા-ચ-ચ-ચ-ચ-ચ! હવે તો વગાડતાં વગાડતાં કંટાળોબી આચો, ને તોબી હજી તો છેલ્લો ઈંડીયન ટ્યુન વગાડવાનો બાકી છે! એવું થાયચ કે જાણે તે વગાડુંજ નહીં! હું તો થાકીને લુસ ને કંટાળીને કાયર થઈ ગઈચ! ને તેથી એ હીંદી રાગ વગાડવાનોજ નહી હોતે તો કેવું સારૂં થતે!

[પારલીમેંટ મુલતવી રાખવામાં આવે તેની એક દીવસ આગમજ એટલેકે આવતી તા૦ ૮ મીએ હીંદી સરકારની આવક જાવકનાઅડસટાઓનું બજેટ હંમેશન ધારા પ્રમાણે આમની સભા સનમુખ રજુ કરવામાં આવશે, જ્યારે તે ઉપર ઉલટ ભરેલી રીતે તકરાર ચલાવવા માટે સભામાં ઝાઝા સભાસદો હાજર થાય એ બનવા જોગ નથી.]

CHOW-CHOW

Dr. Bhal and the living and dead Mathematicians of India.

JALANDHAR NATH writes:—When a popular and leading citizen like the amiable Dr. Bhal who, if he errs, invariably errs on the right side by ever striving to be all things to all men,—if, I say, such a man is attributed motives for omitting a deceased Sarasvat Brahman mathematician's name out of a hap-hazard enumeration in his speech, an alien may well sigh and exclaim: "Oh for the rarity of common, catholic charity among caste-ridden Hindus!" Poor Dalvi! They did not make much of him while living— not even when he was taken away from us: the rising over the horizon, in all the glory of senior wranglership, of a Konkanasth Brahman, was needed, it seems, to revive his memory! Poor Dr. Bhal! I doubt whether his troubles are yet over. The living and the dead mathematicians of Madras, Bengal, the Punjab—and who knows of what other provinces in India besides,—have to score accounts with him! He had no right to suppress their names through malice prepense! Verily, heavy is the penalty men have to pay in this world for greatness!

***

The Railway Signallers' Appeal.

MR. PUNCH heartily endorses the appeal of Messrs. Dikshit and Dhanjisha, attorneys, on behalf of their clients, the G. I. P. Railway signallers, for help from the public in their present distress. The men had a substantial grievance to be redressed: they have failed to obtain it. After weighing everything that could be urged on both sides the public fully

THE NIGHTMARE.

FRESH PASTURES.

expected the powerful and resourceful masters would gracefully, in a spirit of love and sympathy becoming their position, yield some points at least to their old and faithful servants. Anger, and not Charity has, however, decided the fate of the sufferers. The only cheery feature in this otherwise oppressively sad affair is the firmness with which the men on strike have, on the whole, stood by their comrades: they have exhibited no pusilanimity in their conduct. And the lesson taught has its value. If a sudden misfortune of this type overtaking a large body of men, not generally overstrong in the quality of courage, can teach a community lessons in self-reliance, self-respect and good comradeship, and direct its energies in untried channels, the signallers' strike cannot be considered altogether an unmixed evil. Mr. *Punch* hopes it is all for the best.

* * *

The Plague, the inoculation and the Esplanade entrepot of trade.

SIMANTINI asks:—Rao Bahadur Balkrishna Bhaskarrao Pitale writes to a local daily proposing, among other measures, a course of preaching to the masses with the object of popularizing inoculation. In conclusion the R. B. thinks that the headmen of various castes "may be also informed that inoculated "persons will be called together and congratulated by "His Excellency personally for conquering this com-"mon foe of mankind and driving him out from this "entrepot of trade on Esplanade open grounds, before a "military display." Báwá *Punch*, I quite like the idea. I should be so pleased to see this fiend starved out; starve he must when he finds his food—the human blood—adulterated and rendered unfit for his consumption. I should be delighted to be present at the "entrepot of trade on Esplanade open grounds" to see this wretch driven out. Whereabouts, by the by, Báwá, is this entrepot on our Esplanade, which is to see the last of this foe? A happy conception is the expulsion of the foe "before a military display." My brother tells me that *budmash* soldiers are as a rule so drummed out of regiments which they disgrace by their conduct. Their ignominious exit is always before a military display. I have no doubt thousands will flock to the "entrepot of trade on the Esplanade open grounds" to see this sight. It must prove a grand *tamasha* whenever it comes off. I hope it will be soon—and that of course rests with us, if we at once set about adulterating or inoculating the enemy's food stuff. The Rao Bahadur has a poor opinion of platform speakers who gather college and school students "to hear expressions." "People's men," he says, are wanted for the purpose and they should be all fully protected by inoculation. Quite so. People's men who eschew "expressions" and at the same time hit bright ideas home in simple, homely words, are wanted. I fervently hope they are soon forthcoming to operate on the masses, for I long, Báwá, to see the fiend plague starved, flogged and driv n out "from this entrepot of trade on Esplanade open grounds, before a military display."

* * *

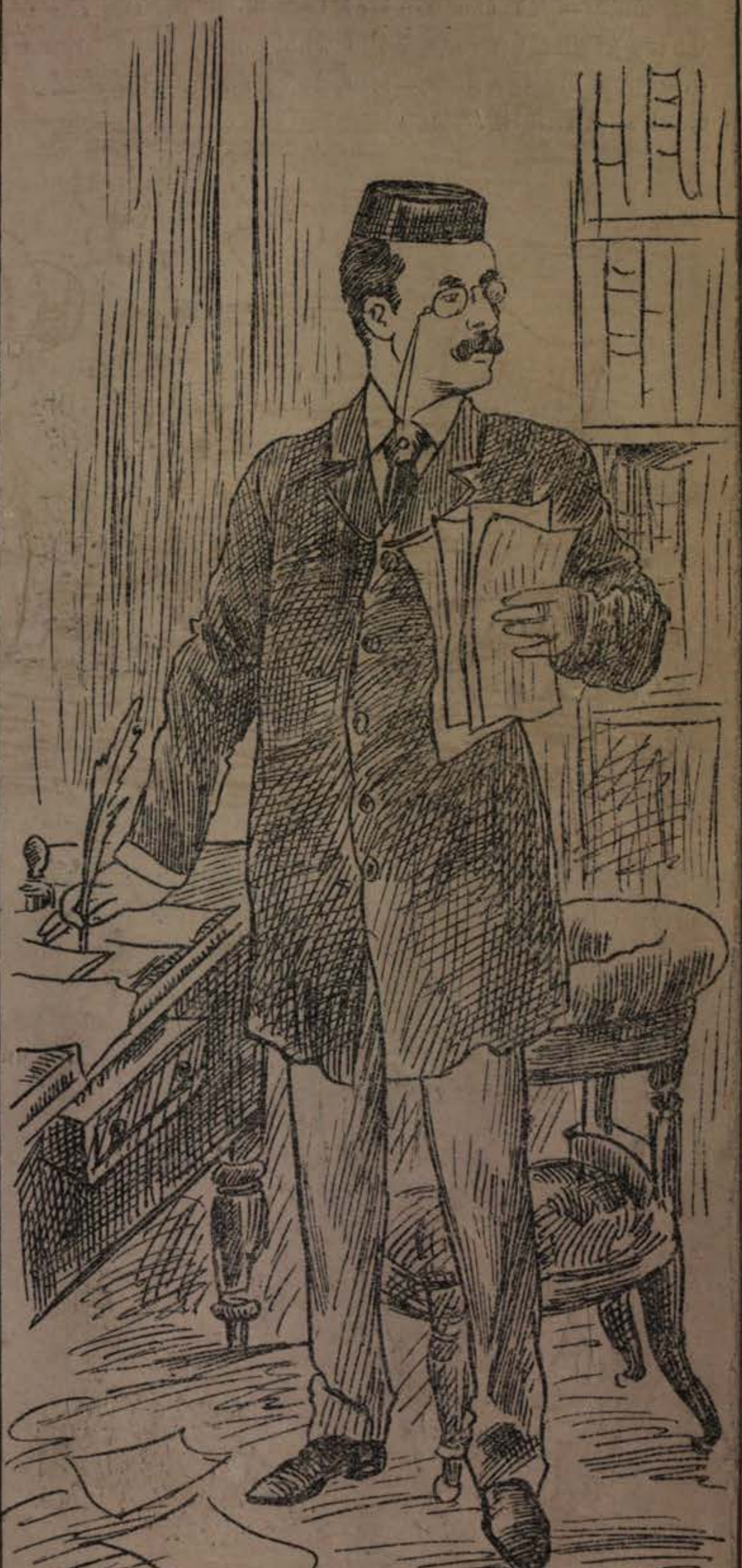
Caste in public Offices.

JALANDHAR NATH writes:—I am sick, *Punchoba*, of this discussion about Caste and family arrangements in public offices. There is room for all, and all get according to their deserts . . . . . There, you see, is the literary, the scientific, the plodding, the provident, the improvident and the enterprising clerk. Every one of these, more or less, can be found in every community. The plodding, the provident and the enterprising ones will always make headway. Among the *plodding* ones, the abstemious, patient and uncomplaining Hindu,—who is never embarrassingly ambitious and who is as much a part of the office as the stool or chair he sits upon,—will carry, the palm. The ubiquitous Parsi will in like manner claim the class—*enterprising*. It is for the em-

PLODDING.

ployer to select the article which suits him best. All else being equal, kinship, interest and influence will always play a considerable part in the selection: is it otherwise in the civilized West? If the small Parsi community is ahead of other communities, in every walk of life, forcing their way even into Parliament,—surely there is something in their character worthy of imitating by those who wonder at the result and sometimes sullenly criticize it. Would it not be more profitable for us to take a careful stock of our own characters and inherited tendencies and honestly strive to supply the deficiency where it exists?

ENTERPRISING.

Let us therefore eschew all uncharitableness and race feeling from such discussions and look to fitness or competency alone in filling up posts. Throw the Hindu, the Mussulman, the Parsi and the Christian candidates for posts—all of them—into the winnow

ing fan and let the wind of test blow off the chaff. Then, garner up for use the wholesome, solid grains dropping on the floor,—rice, pulse and all, for a substantial *Khichdi.!*

WINNOWING.

I don't s'pose Uncle Sam feels inclined to fillip 'is fingers at the Filipines, in fac' I should say that the *reverse* (according to latest accounts) would be the case, for they're leadin' 'im a pretty dance. "All the same to Sam?" Not 'xactly.

"Lest when I have preached to others, I myself should be a castaway."

DEAR MR. PUNCH, Why, oh why, are you silent on the question of caste and family in public offices? Is it not worthy of your intervention? Can there be anything more heinous than the peculiarly oriental vice of nepotism which has so recently and so suddenly developed among the Indians and notoriously in the small community of the Parsis? Parsis may naturally be partial, but can there be anything more unnatural than that friends and relatives should care for one another? Was a father ever before known to seek employment for his sons? The principle is most pernicious and is, in disguise, none other than the revolutionary one of Charity beginning at home, which the lady never did before nor does or can do elsewhere than in our midst. You may quote Rudyard Kipling:—

"By the laws of the Family Circle 'tis written in letters of brass
That only a Colonel from Chatham can manage the Railways of State" . . . .

But Kipling has derived his notions of life from this country and erroneously applies to Englishmen what is truly applicable only to us. Anyway the vice is amongst us and must be stamped out. A head of office, who is not a blockhead, should never employ any one on anybody else's recommendation. He ought to know that it is only friends who praise, and friends' praise, any more than self-praise, is no recommendation. Nor should a head of office have any subordinates who are in any possible way connected with him, *i.e.* either by blood, religion, friendship, education, pursuits of life &c.; in short, he should not have any who are likely to work in harmony with him. If there is a vacancy, he should leave his duties, and going out into the wide world, look as vacantly as possible for fear of coming across an acquaintance whom he can confidently expect to suit the place, and clap up the unlikeliest and most uncongenial individual he can lay hands on. If he wants a particularly sound man, the Lunatic Asylum, Civil Side, ought to be his first resort, or if a specially trustworthy man, say as a cashier or confidential clerk, he should go straight to the Jails for a recruit, or better still to the Andamans. By these means, caste in public offices will soon be replaced by castaways and family arrangements by happy families where every clerk will have his hand in his neighbour's pocket and his pen in his inkstand, and the millennium of offices will come—to end'em.

HARDFAX HARDUP.

Not for Himself Alone.—Smith (to Jones, who is trying to repaint his house himself and save money): "Hello, Jones! So you're painting yourself this summer?"—Jones (much besmeared with yellow paint): "Yes, confound it! But I manage to get a little on the house."

THE GREAT MOGUL OF THE INDIA OFFICE AT HIS OLD PASTIME.

"What bright and beauteous bubbles! How gaily they soar up like balloons! Though I hope not, like them, to burst!"

[Perhaps when Lord George Hamilton made his Budget speech on Tuesday he had not as carefully studied the weather reports as we have done. If our rainfal up to date had been twice as great as it is we might have shared in the hopes of a period of exceptional prosperity. But even a good monsoon would not warrant jubilation over "the largest surplus since India was under British rule"—*Times of India, Aug. 9.*]

પોતાના જુના ખેલ દેખાડવા બેઠેલા ઈનડીયા ઑફીસના મોગલ બાદશાહ.

"વાહ કેવા સરસ, કેવા ચકચકીત, કેવા સુંદર આએ પરપોટા છે હં! કેવા તે બલુનની માફક ગેલ કરતા હવામાં ઉંચે ચહડે છે! વાહ! વાહ! પણ-પણ-પણ બલુનની માફક તે ફાટીને ફુટી નહી જાય તો સારૂં!"

[હીંદી સરકારની આવક જાવકના અડસટાઓ ઉપર આમની સભા સનમુખ હીંદી પ્રધાન લારડ જ્યારજ હેમીલટને ગયા મંગળવારે જ્યારે ભાષણ કીધું હતું, તયારે તેણે હીંદુસ્તાન દેશની રૂતુને લગતા રીપોરટોનો સંભાળ ભરેલી રીતે અભયાસ કીધેલો હોય એમ જણાયું હતું નહીં. અતયાર સુધીમાં અત્રે જેટલો વરસાદ પડ્યો છે તેથી બેવડો વરસાદ જો અત્રે થતે, તો અસાધારણ આબાદ વખત જોવાની આપણે આશા રાખી શકતે. પણ હીંદી સરકારના હાથમાંની સીલક આગલા કોઈ પણ વખત કરતાં વધારે મોટી હોય તો તેને માટે આ વેળાનું ચોમાસું ઘણું સારૂં નીવડ્યું હોત તો પણ હરખાઈ જવાનું ઘટતું નહીં કહેવાત.—ટાઈમ્સ આફ ઇનડીયા, તા૦ ૯ મી આગસ્ત.]

NAG PANCHMI; OR, THE WORSHIP OF THE COBRA.

(INDIA: FRIDAY, 11TH AUGUST, 1899.)

[HIND—May this offering appease thy appetite, O treble-headed Nag of mighty power!

નાગ પંચમીને દીવસે નાગોબાની પુંજા.

(હીંદ: શુક્રવાર, તા૦ ૧૧ મી આગસ્ટ ૧૮૯૯.)

હીંદ—અહો ત્રીમુખી ત્રીશેષી મહા બળવાન નાગોબા! આ દુધ પીને તરૃપ્ત થા અને શાંત પડ!

NOT TO HIS LIKING.

"Motion, or lotion, or potion, whatever you call it, it suits me not, and I won't have it !"

[Mr. Sorabjee Cursetjee Dhondy has brought a motion in the Corporation asking the members of the Standing Committee to forego their weekly fees owing to the crippled state of the municipal finances.]

અકારૂં ઝેર.

" અરે બા એ તમારૂં મોશન કે લોશન કે પોશન મને કંઇજ જોઈતું નથી ! મેહેરબાની કરીને મારી આગલથી એને કહાડો ! "

[મી૦ સોરાબજી ખરશેદજી ધોંડી કારપોરેશનમાં એવી દરખાસ્ત લાવયા છે કે, મુંબઇની મયુનીસીપેલીટીની નાણાં સંબંધી હાલત બારીક થઇ પડેલી હોવાથી સ્તેનડીંગ કમીટીના મેમબરોએ સારો વખ્ત આવે તયાં સુધી પોતાની અઠવાડીક ફી લેવાની છોડી દેવી.]

HONOUR TO WHOM, &C.

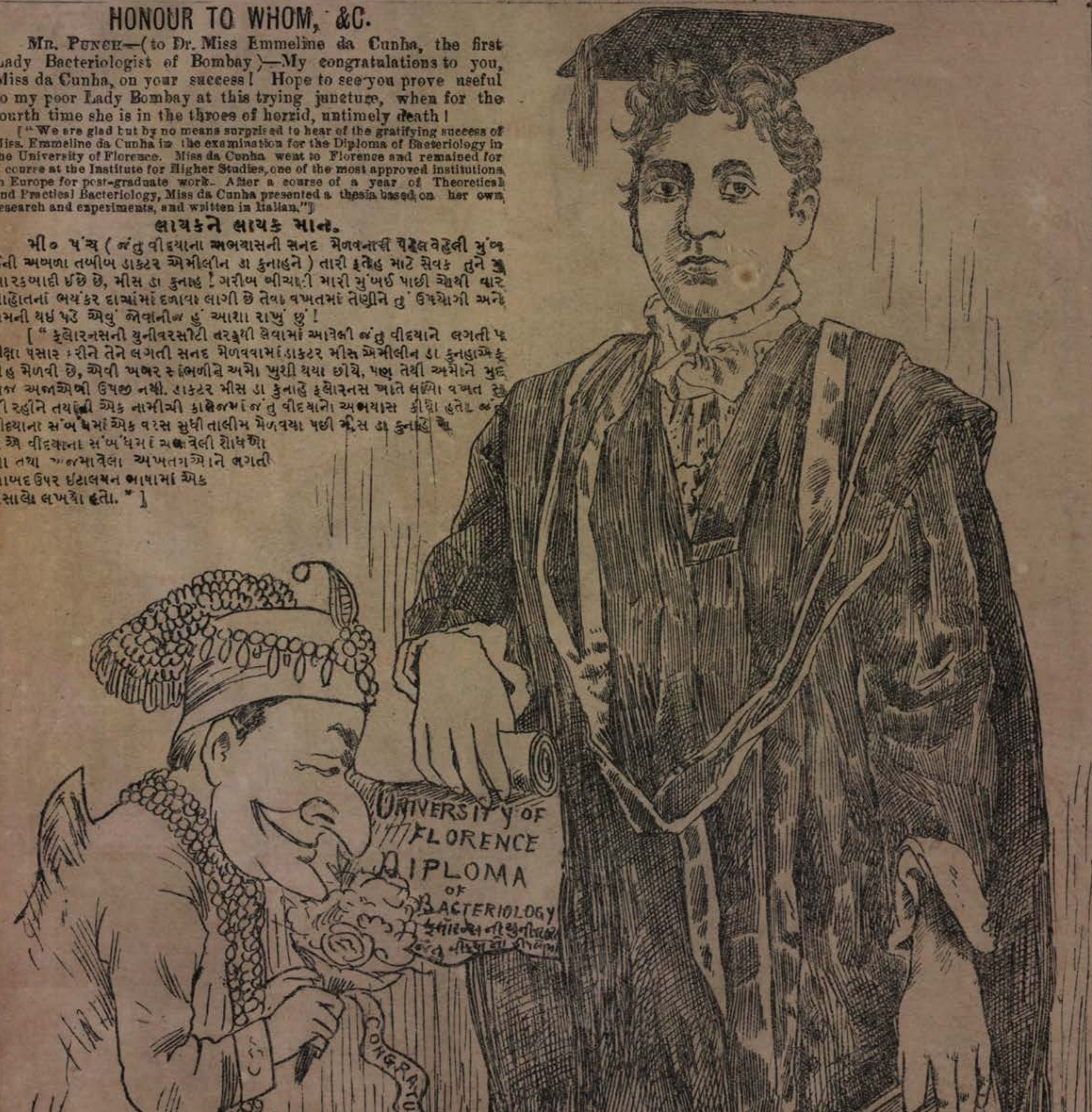
MR. PUNCH—(to Dr. Miss Emmeline da Cunha, the first Lady Bacteriologist of Bombay)—My congratulations to you, Miss da Cunha, on your success! Hope to see you prove useful to my poor Lady Bombay at this trying juncture, when for the fourth time she is in the throes of horrid, untimely death!

["We are glad but by no means surprised to hear of the gratifying success of Miss. Emmeline da Cunha in the examination for the Diploma of Bacteriology in the University of Florence. Miss da Cunha went to Florence and remained for a course at the Institute for Higher Studies, one of the most approved institutions in Europe for post-graduate work. After a course of a year of Theoretical and Practical Bacteriology, Miss da Cunha presented a thesis based on her own research and experiments, and written in Italian."]

લાયકને લાયક માન.

મી૦ પંચ (જંતુ વીદ્યાના અભયાસની સનદ મેળવનારી પેહેલવેહેલી મુંબઈની અબળા તબીબ ડાક્ટર એમીલીન ડા કુનાહને) તારી ફતેહ માટે સેવક તુને મુબારકબાદી દે છે, મીસ ડા કુનાહ! ગરીબ બીચારી મારી મુંબઈ પાછી ચોથી વાર મોહોતનાં ભયંકર દાચાંમાં દબાવા લાગી છે તેવા વખતમાં તેણીને તું ઉપયોગી અને કામની થઈ પડે એવું જોવાનીજ હું આશા રાખું છું!

[" ફલોરનસની યુનીવરસીટી તરફથી લેવામાં આવેલી જંતુ વીદયાને લગતી પરીક્ષા પસાર કરીને તેને લગતી સનદ મેળવવામાં ડાક્ટર મીસ એમીલીન ડા કુનાહાએ ફતેહ મેળવી છે, એવી ખબર સાંભળીને અમો ખુશી થયા છીયે, પણ તેથી અમોને મુદલજ અજાએબી ઉપજી નથી. ડાક્ટર મીસ ડા કુનાહે ફલોરનસ ખાતે લાંબો વખત સુધી રહીને ત્યાંની એક નામીચી કાલેજમાં જંતુ વીદયાનો અભયાસ કીધો હતો. જંતુ વીદ્યાના સંબંધમાં એક વરસ સુધી તાલીમ મેળવ્યા પછી મીસ ડા કુનાહે તે એ વીદયાના સંબંધમાં અજમાવેલી શોધખોળો તથા અજમાવેલા અખતરાઓને લગતી બાબદ ઉપર ઈટાલીયન ભાષામાં એક રેસાલો લખ્યો હતો. "]

BOUNTY (FULLY) FED (WITH) SUGAR!

[The *Rast Goftar's* "Our own correspondent" from London throws a little light on the natural query why "*your member*," Sir Muncherjee M. Bhownagree, did not speak on the Indian Sugar Bill in the Commons. He says that "it is the unexpected that always happens, and oftener than not with very unsatisfactory result. It is the unexpected that has to answer for the absence from the records of the discussion of a speech *replete with irrefutable argument*. Sir Muncherjee made every effort to speak,—but failed to catch the speaker's eye. It was indeed a most unfortunate incident for, once on his legs, *he would have completely floored the critics of the authors of the Indian Tariff Act*."]

સાકરીયા ખાંડની ચમ તકારી અસર!

ગુચાના ફ્રેટમર માખ ણ મે સાકરયા ખાંડના ઘડનાં પડ ચાઝી ચા લ્યાં, ભાઈ!

[યુરોપીઅન ખાંડ ઉપરના જગાત વધારવા મા ટેના કાયદાને લગતી આ અની સભામાં ચલાવવા માં આવેલી તકરારમાં "તમારા પ્રતીનીધી" સર મનચેરજી ભાવનગરીએ શા માટે ભાગ લીધો નહીં હતો. તે બાબતમાં રાસ્ત ગોફતારનો લંડનનો ખ બરપત્રી કાંઈક અજવાળું નાખે છે. તે કહે છે કે, "નહીં ધારેલું જ હમેશાં બ ને છે, અને ઘણીવાર તે નું પરીણામ ઘણું જ અસં તોષકારક આવે છે. તેવા નધારેલા સંજો ગને લીધેજ ખાંડને લગતી તકરારની નોંધ માં સામો જવાબ વાળી નહીં શકાય એવી તકરારોથી ભરેલાં એક ભાષણની ગેરહા જરી જોવામાં આવે છે. સર મનચેરજીએ બોલવાની દરેક તજવીઝ કરી હતી, પણ પ્રમુખની નજર પોતાની ઉપર ખેંચવાને તેઓ નીષ્ફળ થયા હતા. તે બનાવ ઘણોજ કમભાગ્યનો હતો, કેમકે જો એકવાર તેઓ ઉભા થવા પામયા હોત તો એ કા યદાની સામે ટીકા કરનારાઓને તેઓએ સદ બરા પટકી નાખયા હોત."]

THE LESSON OF THE DROUGHT.

"IRRIGATION—That's the word, my boy. You must always remember that. Now let me hear you repeat it, like a good boy."

"IRRITATION!"

[The failure of rains has once more brought to prominence the urgent necessity for more irrigation works in India.]

ટીપણીનો એક પાઠ.

"બોલ બુચા, 'ઈ-રી-ગે-શ-ન' એટલે ને-હે-ર-નાં બાં-ધ-કા-મ! સમજ યો કે, દીકરા; હંમેશાં એ બોલ યાદ રાખ જે! જોઉં, ફરીથી બોલ!"

"ઈ-રી-ટે-શ-ન!"

"અરે વારૂં ભલું થાયરે તારૂં! 'ઈ રીટેશન' નહી, 'ઈરેગેશન' 'ઈરીટેશન' એટલેતો ખલભલાટ ને મનનો ચચરાટ નેં ફફરાટ! કેમ મને જોઈને ને હું લેસન કરાં ઉંચ તેથી તુને ફફરાટ ચચરાટ લાગેચ કે, હું!"

KICKED OFF!

[The following is the Government of India's reply to the Bombay Presidency Association's telegram regarding the Copyright Bill :—"Your telegram 27th July Telegraphic Press Messages Bill. Government have not so far had sufficient reasons placed before them for postponing consideration of Bill to Calcutta Session. Select Committee will carefully consider any representations received by 15th instant"]

કકડાવીને પડેલી લાત !(ફુટબોલની એક રમત.

[નામદાર વાઇસરાયની ધારાસભાની બેઠક કલકતા ખાતે ભેગી મળે તયાંસુધી તારના સંદેશાના કાપીરાઈટને લગતા ખરડા ઉપર વીચાર ચલાવવાનું કામ મુ

IN MEMORIAM.
SIR ROMESH CHANDRA MITRA.

Born, 1840. Died, July, 1899.

A distinguished son of Hind, eminently patriotic and renowned, whosat on the bench of the High Court of Calcutta, and rose to the position of Acting Chief Justice by his sterm impartiality and independence.

ભલાની ભલી યાદમાં.
સર રોમેશચંદર મીત્ર.

જનમ, ૧૮૪૦. મરણ, જુલાઈ, ૧૮૯૯.

હીંદનો ખરો દેશાભીમાની, કીરતીવાન, નામીચો સપુત, જે કલકતનાં વડા નયાયાધીસનો એક સણગાર હતો, અને જે પોતાનાં ચોખાં અપક્ષપાતપણા અને શુધ સ્વતંત્રપણાથી નયાય દેવીના સરવથી વડા પુંજારીનું પદ પામયો હતો.

ON THE FIRST DAY OF THE PARSI-PRESI MATCH.

PEELOO—All waste of time and energy! Perfectly tired and bothered!

PESI—Those who don't understand a bit of cricket mustn't make a show of knowledge, all for shining in the ladies' tent!

પારસી-પ્રેસી મેચને પેહેલે દહાડે.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૯૬ મું.]

NARELI POORNIMA: THE COCOANUT FAIR—SUNDAY, 20TH AUGUST, 1899.

HIND'S SACRIFICE.

નારેલી પુનેમ: રવીવાર, તા૦ ૨૦ મી આગસ્ત, ૧૮૯૯.

સમુદરને શાંત પાડવા માટે હીંદ આ વેળા કેવો જબરો ભોગ આપવાને તઇયાર થઇ છે, હું!

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 10*th and Monday*, 14*th August*:—The City Beebee, of fair report and yet strangely afraid of being reported, has sent us, from behind

"*Her tape-tied curtains never meant to draw,*"

two letters (not exactly *billy-doux*), one on our open spaces used for recreation but threatened with undue encroachment, and the other on the question of set-back.

Did we set aside the letters in scorn or in anger? Did we allow them to put our backs up? We should have been perfectly justified if we had, for

"*Be Kent unmannerly when Lear is mad*",

but we are a forbearing and forgiving body, (that is to say, we bear such a lot and give ever so much more than we take), and if Mistress Trust's courtesy is but scanty and her curtsy curt, our salutations are respectful and our attentions profuse.

Well then, as regards the set-back, we like your proposal, madam, and are much obliged. We will

"*Set your own songs, and sing them to your lute.*"

As for our open spaces, we will, if you please, keep the question open till our committee has reported on it, and the spaces themselves open for all time, for they are the people's lungs, and to close them up is to kill outright.

But if this jealous guarding of our recreation-grounds speaks volumes for our concern for the city's lungs, what shall be said of our desire to create nuisances in its very heart, a night-soil depot at Jail Road, and an excreta-disposer (a euphemism doubtless for some unutterable abomination) in the compound of Dick's Tank Latrines near the J. J. Hospital! The question fairly perplexed and divided (as well it might) the committee appointed to sit on it, perplexed Leo, perplexed the whole House. Poor Dick himself perhaps was never more troubled about King Charles' head, or Leo about fitting the caps of Dickens' incomparable creations, the amiable Mrs. Nickleby and the Artful Dodger, to the heads of latter-day "fencers with their own shadows," than we were about the proposed business at Dick's Tank. Some maintained that as the Tank stank already, a little extra smell wouldn't aggravate matters. It would only be filth to filth. It must be remembered, replied others, that it is always the last straw that breaks the camel's back. Then, said Mr. Dewy Lamb, since depots must be put up somewhere, let us find out a spot, conveniently near to all living habitations, where a nuisance is no nuisance!

"HAVE YOU, THEN."

We might have searched the wide, wide world for a solution of this puzzle, if Leo hadn't stopped our starting on such a fool's errand. Let us first hear, he said, what the M. C. has to say on the Report, and then we shall see. A timely respite, for which we felt truly grateful. But I must not take leave of Mr. Dick and his tank without mentioning one amusing incident. We are going to find out if the authorities of the J. J. Hospital have any objection to the creation of an additional nuisance in their neighbourhood! Useless enquiry! As if they could have any objection! Why, they would only be too glad! Fancy

THAT DISGRACE TO THE TOWN

any one objecting to a nuisance, and near a hospital too!

Fencing at the Victoria Gardens. Not an exhibition of fighting skill, nor even the sort of thing the Poet had in view when he wrote:—

"Enjoy your dear wit, and gay rhetoric,
That hath so well been taught her dazzling fence"—

but a purely prosaic wooden fence to protect the Victoria Gardens (that "disgrace to the town," as the irate Professor Muller put it) from the encroachment of dogs, jackals, and buffaloes.

It appears that dogs and jackals have a sneaking fondness for the animals that we have imprisoned in order that the ignorant poor might learn zoology; and buffaloes eat up the plants that we are rearing in order that the same ignorant poor might develop a taste for botany. Two useful sciences ruined through the mad freak of dogs, jackals, and buffaloes, and all for want of a wooden fence!

We remembered that for want of a shoe the horse was lost, and it wouldn't be right to ruin the gardens for want of a wooden fence. To "fence our ear" against such vandalism would argue sheer woodenheadedness. And, said Dr. Sanitation, only 5,000 rup's would do it, and, gentlemen, a word in your ears, we've already done it, that is to say, we the Standing Committee have given the fencing contract!

Have you then, roared Leo and Setalwad in indignant chorus? You had no business to anticipate our *august* pleasure—in July! *Standing* Committee indeed! Sit down, sir!

They stared sternly at Sanitation, and the three became entangled in a melée which, but for Mr. Harvey's timely intervention, might have led to serious results.

Suppose we set apart a portion of the gardens as a play-ground for the school-boys in the neighbourhood. Cricket, football and such other games would be so jolly, shouted Mr. Macdonald (all our corporate love for recreation glowing in his manly bosom).

Cricket, football—and polo too, some day, said the Sage sneering, though the sneer was directed against his own pets.

And I protest, growled Prof. Muller, I protest against using the gardens otherwise than as gardens. Why, we ought to be expanding and widening them with the "process of the suns"——

And with the purse of the Father, added Mr. Dew! But the church-mouse of a Father can't afford even a fiver, and Prof. Muller's dream, to be realised, would want five lacs and more!

Mr. Mackenzie thought that a play-ground was a most desirable thing, but that, as it wouldn't keep dogs away, we should want a fence all the same.

At this, I fell into a waking dream. Every dog has his day! Why not the Victoria Gardens' dog? Or if we don't want him at all, why not give him a gentle hint? Why not put up a notice like the one we see at the entrances to fashionable resorts: "*No Dogs Admitted?*" But perhaps the Garden dogs are not *gentlemanly* enough, and may ignore the notice. If so, will they be deterred by the fence? Will they not rather

"Leap o'er the fence with ease into the fold?"

Before I had quite come out of my reverie, the House had burst into a jolly song to the tune of "Cheer, boys, cheer," Mr. Macdonald leading, and foot-ballers footing it over our heads?

With such tender solicitude for the dumb creatures, and for the still more dumb plants, in our keeping, it was not to be expected that we would allow hundreds of speaking animals to be nightly packed in the insanitary, ill-ventilated, ill-protected holes, miscalled theatres, in our midst. And yet when Dr. Weir's able report on our play-houses, which would certainly seem to play with people's health and lives, came before us, we merely recorded, that is, corded and shelved it! The Novelty, Gaiety, and Tivoli, the Bombay, Royal, and Victoria, the Elphinstone and Ripon, an imposing array of high-sounding names of which any city in the world might

"CHEER, BOYS, CHEER."

be proud, and would be, but for Dr. Weir's startling disclosures. All constructed of inflammable materials, no fire-extinguishing appliances, people smoking like steam-engines, and the exit doors opening inwards!! Fearful! And not a Father spoke! But if the places themselves are unhealthy and risky, how about the

pieces performed there? I have my doubts about most of them, and moral degradation I take to be worse than disease and death. Perhaps the theatres themselves, if they cannot be improved, had better be taken to pieces.

Dr. Underwood wanted to know if it was possible to obtain from our Divisional Health Officers an analysis of the water used from wells for drinking purposes. A very good idea, if we could get the analysis. Vain wish perhaps, for in the course of discussion, it leaked out that the D. H. O.'s were not equal to analysing water. Good heavens! And we pay them such a lot! Not analyse water! Well, I hope for their sakes that they are not able to analyse our feelings either, or they would make some highly startling and unpleasant discoveries!

He: "He's one of the most promising young men in the service.—She: "I thought he was rather a *mauvais sujet*."—He: "Well, all I can say is, he is only twenty-five, and he has already had two breach of promise cases."

On the Course.—First sportsman: "Backed anything?"—Second sportsman: "Yes, a bill." [Exeunt severally.]

ON THE BRAIN.

MR. HARI SITARAM DIKSHIT, ATTORNEY-AT-LAW, HIGH COURT, BOMBAY.

જુદાં જુદાં ભેજાંઓપર થયલી જુદી જુદી અસરો.

મી॰ હરી સીતારામ દીક્ષીત,

મુંબઈની હાઈ કોર્ટના સોલીસીટર.

CLIPPING THE EAGL'S WINGS.

[The compromise suggested by the Imperial Government to the Government of Bengal regarding the Calcutta Municipal Bill has dissatisfied the Calcutta Commissioners, as they think it is a contravention of the broad principles of local self-government already conceded.]

ગરીબ બીચારાં ગરૂડની પાંખ કાપી કહાડવાની ક્રીયા.

[કલકતા મયુનીસીપલ બીલના સંબંધમાં હીંદી સરકારે બંગાળની સરકારને જે ફેરફાર સુચવયો છે તેથી કલકતાના મયુનીસીપલ કમીશનરો સંતોષ પામયા નથી કારણકે તેઓ ધારે છે કે આ ફેરફાર તેઓને મળેલા સ્થાનીક સ્વરાજયના બહોળા નીયમોનું ઉલંઘન કરવા જેવો છે.]

WHAT'S IN A NAME?

Bachoo—You wouldn't allow me to do my poor dead mother's *baj*. You called the function all sorts of names—superstitious, expensive, useless. You even called me a humbug! What were you, pray, when you met at the Allbless Baug the other day to celebrate the anniversary of the late lamented Dr. Bahadurji?

Behli—Oh! that wasn't a *baj*. We never called it so, and there's a good deal in a name, you know! It was a *Jasan* with a *Navjote* ceremony and a learned sermon thrown in, such a clever sermon! And a good dinner at three rupees a head into the bargain! All the subscribers didn't sit down to it, so that those who did had their fill, I can tell you.

Bachoo—Pious dogs! So a simple baj doesn't go down your sanctimonious throats, but a *Jasan* does, especially the dinner! A nice religious reformer you are! And your idea of reform is, *fast* at home and *feast* outside, eh!

(*Poor Behli hadn't bargained for this.*)

બાજમાં ને જસનમાં શું ફેર?

બચુ-અરેરે તમો તો મને મારાં બ... સદન માયના બાજ કરવા દીધાં નહી ... તેન વાસ્ત મને વહેમી ન ખરચાલુ ... હીને બધી ગાલ ગાલ ધોઇ નાખી. ... તારે બધા ડાહ્યા ડ.હરામ બહાદુર... ની વરસને દાર સ.ના આલબરત ... ગમાં ખ વ. જાબરવા એકઠા થયતા ...

બેહેલા-અર ઘેલા! અમે કાંઇ ત... બાજ કાવી જ તની વાત. અમ તો ... સન કીધુ તું, ને સાથે નવજોત ને ... આજ કરાવાતી ને પછી જન ગમે ... તન તન રૂપય જાબરવાનું ઉતું, બ... કંઇ નહીં!

બચુ-વાહરે કેવા તમે લોકો ધ... હું! બાજ જાણુ તમારે ગળે ઉતરે નહી ... વરસીને દાર જસન ને ...થે લાગું જા... વાનું કાયું ત... ધું જાણુ ગપ કે તું ત... ગળે ઉતરી જાય! બલવાં તમારા સુધાર... ળાઓનાં એવાં ખાણું કોટક! ન આગ ... તમારા એવા સુધારાપર! કેહેજે ઘરમાં ... જ ના કરો ન અપવાસ કરો ન ભુખ ... ને બાહાર આમ બાજને નામ મોઠા માર... એમજ કે હું, ઘેલાનો છઉં!

[બેહેલા બાચારા ચુપચાપ થઇ જાય...

THE BOOM IN PEARLS.

HIND—Europa needs rich pe[arls] and I want food for my children. Let me then part with my li[ttle] stock for what it is worth!

[Pearls have been in great dem[and] for the Paris Exhibition, and prices [un]dreamt of before have been realize[d for] the best white round pearls.]

મોતીપર તુટ તુટ.

હીંદ-મારી બેનપણી યુરોપાને ... હમણાં ઉંચા મોતી જોઇયે છે, ... મને મારાં પારચાંઓનાં કાસ પુર... માટે દાળ ભાત જોઇયે છે. વરસા... હાસા ગયા છ અને દુકાળ ને મોંઘવ... રાજ મારીપર ચાલવાના તઇયારીમ... તેવા વખતમાં લાવનાં મા પાસે જે ... ના થોડા ઘણા દાના પડેલા છે તે ... ને પેટમાં આરવાના દાણા માટે તઇ... રાખું!

[પારીસનાં પ્રદ શનને માટે મોતીન... ગણી બહુ વધી પડી છે અને સરવથી... સ સફેદ ગોળ મોતીઓનો સ્વપને ... ધારી નહી શકાય એવો ભાવ ઉપજે છે...

Riders invariably' "... to Coventry."—Jockeys.

THE DEAD BOAR—THE FIGHT AMONG THE BIRDS OF PREY.

[The monopoly of fat berths in different public offices, said to be enjoyed by the Parsees, has given rise to peevish and ignorant criticism, bordering almost on jealous insanity.]

મુવાં હાડ ઉપર ધુજારો !

મુવેલાં મુરદાં ઉપર શીકારી પક્ષીઓની લુટાલુટ, પીખાપીખ અને ચુંથાચુંથ !

[જુદી જુદી જાહેર ઓફીસોમાં સઘળા મોટા ઓધાઓ પારસીઓ એક હાથ કરી બેઠા છે એવા વીચારને લીધે ખીજવાટ ઉપજાવનારી અને વગર સમજની ચરચા ઉભી કરવામાં આવી છે અને અદેખાઈના મારયા એ ચરચાને છેક ઘેલચછાની હદ સુધી ઉતારી પાડવામાં આવી છે.]

AFTER THE PARSI-PRESI MATCH.

Jasi—Rare luck, the match ending in a draw! Thanks to Homee Kanga. He'll now hold himself a couple of inches higher, I suppose.

Jilloo—And quite right too—Kanga for ever! But don't you think it would enliven the function, if the *match-makers* were to arrange a small open-air concert at the end, as they do at unveilings and masonic openings? A nice little *gurba* on the oval would be so welcome!

Goolestan—And it would be such a fitting close. Would so help to cheer the victorious and solace the crest-fallen!

Jasi—Oh! Come now, you're, always for showing yourseves and making yourselves heard! Everything in its proper place I say. If now, it was cricket on the *hearth*—but cricket and gurba in the open! You can't be serious!

પારસી-પ્રેસી મેચ પછી.

[વધુ માટે જુઓ પાનું ૯૯મું.

A Small Jest.—"What a very cramped hand this lady writes!"—"Yes, I believe she writes all her letters in herflat."

HESITATING.

"Shall I take a dip? Well, I don't know. My leaders are so fickle-minded, and orthodox that I had better wait!"

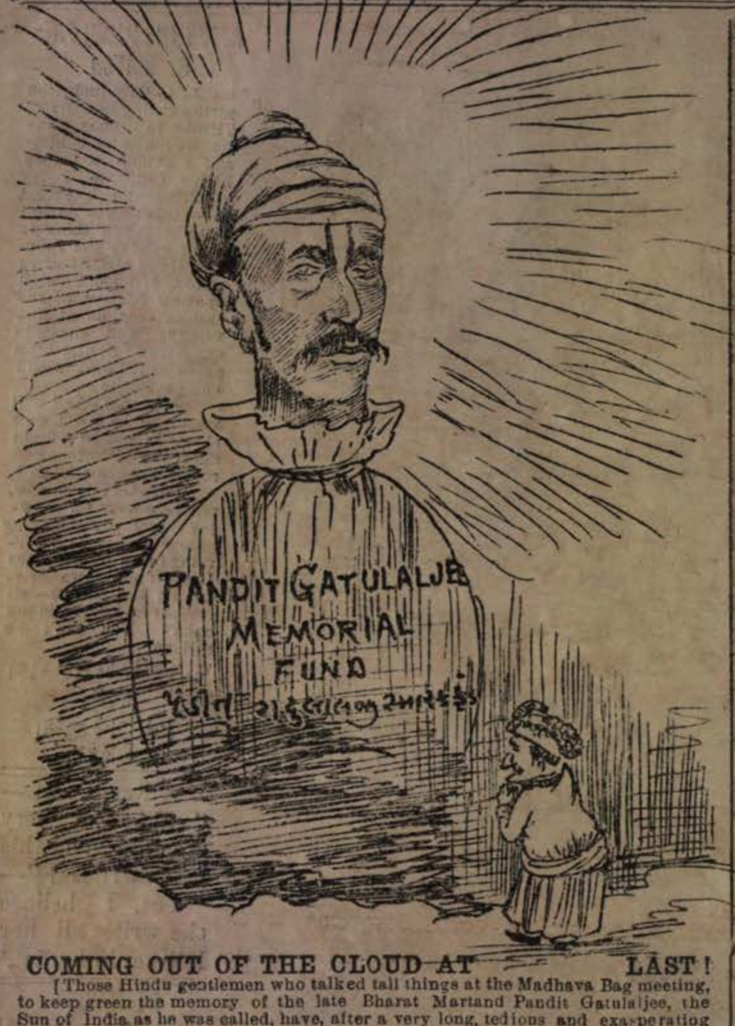
[There has been some agitation going on among the different Hindu castes to do away with the restrictions regarding sea voyage and to allow those, who can go to visit the Paris Exhibition next year.]

ધચુપચુ.

"શું કરૂં? મહી પડીને ડુબકી મારૂં? મારવાનું મન તો બહુએ થાય છે, પણ—પણ આ મારા આ ગેવાનો એવા નબળા પોચા, ધચુપચુ ને આમ બોલીને તામ ફરે તેવા છે કે, જરા થોભીને બધો રાહ ઘાટ જોઈ લઈ પછે ડુબકી મારવી ઠીક પડશે!"

[જે હીંદુઓ પેરીસનું પ્રદરશન જોવાને શકતીવાન હોય તેમને તે માટેની તક આપવા માટે, સમુદર ઓળંગવાની બંધા સામે હીંદુ નાતોમાં કેટલીક ચરચા ચાલે છે.]

She: "You never give me presents as you used to."—He: "Now I pay for the presents you give yourself."

COMING OUT OF THE CLOUD AT LAST!

[Those Hindu gentlemen who talked tall things at the Madhava Bag meeting, to keep green the memory of the late Bharat Martand Pandit Gatulaljee, the Sun of India as he was called, have, after a very long, tedious and exasperating delay, informed the public that the memorial fund has reached the magnificent sum of seven thousand rupees!! A result far from creditable to the Hindu community who worshipped the Pandit during his life-time for his great learning and devotion to the cause of pure Hindu religion.]

આખરે વાદળાંમાંથી બાહેર આવયો ખરો !

[સ્વરગવાસી ભારત મારતંડ પંડીત ગટુલાલજી જેઓ "હીંદુસ્તાનના સુરય"ના એલકાબથી પ્રસીધી પામયા હતા તેમની યાદગીરી કાયમ રાખવા અરથે માધવ બાગમાં મળેલી જાહેર સભામાં જે હીંદુ ગ્રહસ્થોએ લાંબી વાતો કરી હતી તેઓએ બહુ લાંબી કંટાળો ઉપજાવનારી અને ચીડ ચહડાવે એટલી બધી ઢીલ કરીને પ્રજાને ખબર આપીછે કે પંડીતજીની યાદગીરીના ફંડમાં સાત હજાર રૂપયા જેટલી નાદર રકમ ભરાઈ છે ! !]

DRAWN!

Mr. Tinkoojee—Well, dear, how did the Parsi-Presi Match go off?

Mrs. T—Fairly well. Nice play on both sides. You see, it was like this. The Presidency won the toss—

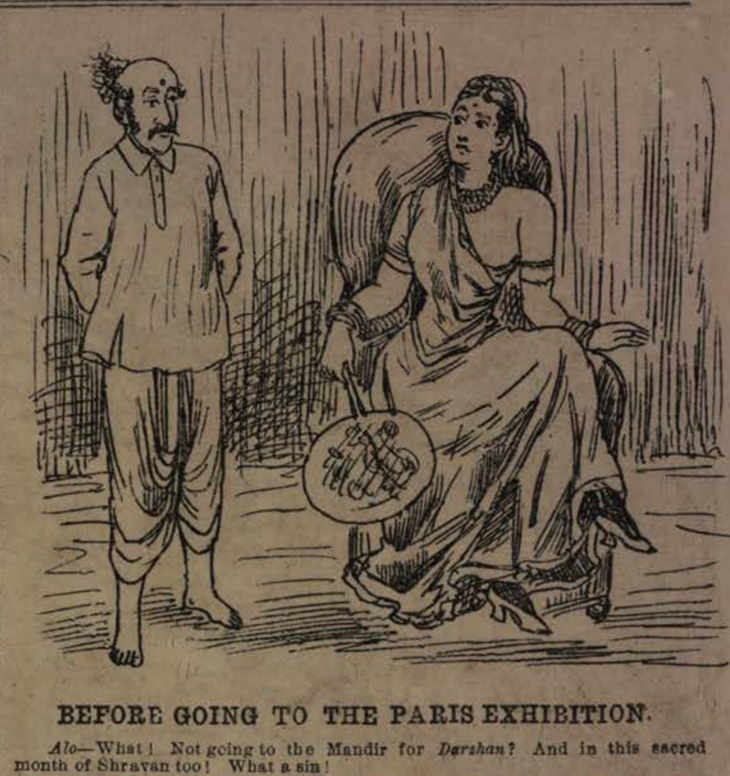
Mr. T—Ah! and didn't you wish they had got it too?

Mrs T—Rather! At the end of the first day, all the Parsi faces were drawn! At the close of the second, it was the match that was drawn! If you had only come ——

Mr. T—Then we should have been drawn! And a nice picture it would be. A strapping girl by the side of a thingummy! Good bye, I'm off to the Club.

સારૂં થયું પારસી પ્રેસી મેચ "દરોન" થઈ-નહી તો પારસીઓનાં કોહાં ભોપ થતે !

(વધુ માટે જુવો પાનુ ૯૯ મું)

BEFORE GOING TO THE PARIS EXHIBITION.

Alo—What! Not going to the Mandir for *Darshan*? And in this sacred month of Shravan too! What a sin!

Ali—Oh, let alone your sacred month! Not time for *Darshan*, when I've to practise and rehearse the part of an English girl before going to the Paris Exhibition!

પેરીસનું પ્રદરશન જોવા જવા આગમજ.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૯૯ મું.]

IN IMMINENT DANGER!

[Notwithstanding the voice of the Indian Press and the public bodies, it is feared that the Government of India will not defer the consideration of the Copyright Bill till the Calcutta Sessions, but will oblige Messrs. Reuter and Company by passing the Bill at Simla.]

ભારે આફતમાં !

[હીંદી છાપા અને પ્રજાકીય મંડળોના મજબુત પોકાર છતાં હીંદી સરકાર કોપી રાઈટને લગતા ખરડા ઉપર વીચાર ચલાવવાનું કલકતા ખાતે વડી ધારાસભા પાછી ભેગી મળે તયાં સુધી મુલતવી રાખશે નહીં, પણ મેશરસ રોઈટરની કંપનીને નવાજવા માટે સીમલા ખાતેની બેઠક દરમયાનજ એ ખરડો પસાર કરી દેશે એવો ભય રાખવામાં આવે છે.]

THE GHASTLY TROPHY AT POONA.

[Poona City is a picture of horror and desolation: the plague mortality is still very high, the Cantonment is affected and even Europeans are not exempt.]

ભારે આફતમાં પુણા!—કંગાળ મરકી દઈતની ભંયકર ફતેહનો બીહામણો ઢગલો.

[પુણા શેહેર હમણા મરકીની ત્રાસદાયક આફત તળેથી પસાર થાય છે. સંખ્યાબંધ મોહોતથી આખું શેહેર વેરાન અને ઉજડ થઈ પડ્યું છે, લશકરી છાવણી ઉપર પણ દુષ્ટ મરકી હુમલો લઈ ગઇ છે, અને યુરોપયનો પણ તેના સપાટામાંથી બચવા પામતા નથી.]

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 17 th August.—

> "As when a billow, blown against,
> Falls back, the voice with which I fenced
> A little ceased, but recommenced."

Dr. Gas, bounding like a football, from the Corporation to the Press and from the Press back again to the Corporation, is a sight to see, and his matchless

BOUNDING AND RE-BOUNDING ?

(though inflammatory) eloquence, both written and spoken,is at reat to hear and read. Today in the attempt to wean us from Leo's masterful influence, he surpassed himself. He quite out-gassed gas. The effort was tremendous, involving the loss of a whole sitting and a fearful waste of energy, and the result was—deep and painful humiliation.

All about the section of the Municipal Act relating to buildings. It does not include within its operation sites previously built upon, and our energetic Health-Officer, after the fashion of the bad workman quarelling with his tools, had built upon it the history of all our woes, from the plague downward. So, one fine day in March 1897, by what Mr. Seraph characterised as a "snatch-vote", we resolved to march up to the Government to pray that the offending section may be amended. There were mighty men then present, men versed in law whose "opinion" Dr. Gas prefers to that of Leo, who might have seen the futility of the Resolution and the absurdity of our position, but did not. Even Homer sometimes nods, and Leo was away.

But if we did not see the uselessness of the Resolution, the Government would appear to have seen it, and they have so far taken no action. Dr. Gas however thinks it a lapse of memory, and in the most harmless manner imaginable asks us to send them in a reminder.

You will do no such thing, gentlemen, says Leo, unless you want to make yourselves supremely ridiculous. True, the section does not include sites previously built upon, but there is a compensating circumstance in that the Act empowers us to enact bye-laws to include everything we may want included, bye-laws as "sanitarily severe" as the City's necessities may require them to be. Dr. Viegas may be a clever medicine-man, but it is clear that he is still only at the *a b c* of law, for he considers a bye-law as something weak and ineffectual, whereas with a little more study of his new pursuits, he will learn that a bye-law is "absolutely as strong and powerful" as any section of an Act. If your bye-laws are defective, the remedy is in your hands. Amend them with the Government sanction, but do not resort to the "cumbrous process of legislation" on any account. Do not for a moment allow yourselves to be blinded by the torrent of Dr. Viegas' eloquence into passing his pro-

LYEING DISDAINFULLY.

UNDER LEO'S BROAD WINGS.

position, at once "unnecessary and mischievous;" mischievous in that it tends to deprive you of your present power to "frame, add to, alter and modify the bye-laws."

At this, a new light broke upon us and we saw Dr. Gas' proposition in all its nude mischievousness. One by one, we dropped from his side ranging ourselves under Leo's broad *wings*, even (oh! the horror of it!) Mr. Dhondy the seconder, who said (cruel man) that he would be really glad if Dr. Gas would withdraw!

Here was triumph for any man. But Leo, the Corporation's chosen leader though perchance a thorn in the sides of a few aspiring members, sat unmoved, the picture of magnanimity. As for the doctor he looked hard at Mr. Dhondy, as who should say, "*Don't ye* now, or ye would have to pay for it!"

"Would you like to withdraw, doctor," asked the President? And we would have made it quite easy for him. But he was not going to allow his manhood to be beaten.

"No, sir," he cried, "you shall hear my reply". And the reply was full of the last resource of men whom argument fails, abuse. Impudent abuse of Leo! Impudent abuse of the Corporation! And lastly, when the President pulled him up, a dash at the Chair too! I am surprised that he wasn't made to eat his words.

Whenever Mr. Mehta is concerned in a matter, said Dr. Gas, he moves heaven and earth to carry his point, though he must remember that he will require another fulcrum to move *me*! To maintain his present attitude, he ignores the City's best interests, its health and safety, and would sacrifice them too if they were not safe in *my* keeping!

And his *henchmen* in the Corporation back him, so that if, when gas is shining in this hall, he says it is only a rush-light, they cry ditto!

As Dr. Gas stood, eyeing Leo disdainfully and hurling most unparliamentary epithets at him, I was reminded of the "Englishman who, after contemplating Mount Vesuvius and comparing it with its fame (and himself) exclaimed, snapping his fingers at it, *you're a humbug!*"

Needless to say, the Doctor's proposition was lost. But even at this last hour, he would not take his defeat quietly. He demanded a poll in the hope of hearing pretty polly trill a note of victory. But pretty polly, treacherous as ourselves, sang dolorously and gas went out. Even as all ambitious persons must go out who attempt a role beyond them selves without the previous necessary preparation or without the fitness for it!

Hear what the Poet says, all ye who would be tall in the midst of tall people:—

"High-mounted on an ant,
Nanus the tall
Dared its whole fire, and
got a dreadful fall.
Under th'unruly beast's
proud feet he lies,
All torn; but yet with
generous ardour cries,
Behold me, gods! and
thou, base world, laugh on,
For thus I fall, and thus
fell Phaëton."

This Word is Recommended.—"Don't you this that the sporting editor uses very idiomatic English?"—"Yes, indeed; his is mostly language!"

s

IN MEMORIAM.

REVEREND MGR. CHARLES DE HARLEZ, LL. D., PROFESSOR OF IRANIAN, VEDIC AND CHINESE LANGUAGES.
The Master mind who conceived and carried out the idea of popularising the Iranian Literature, among the European and other nations. Born, 1833. Died, 1899.

ભલાની ભલી યાદમાં.

રેવરંદ મોંસીનીઅર શારલ ડ હારલે. એલએલ ડી.

ઈરાનીયન બેદીક અને અને ચીનાઈ ભાષાઓનો ઉસતાદ,

જેણે યુરોપીઅન અને બીજી પ્રજાઓ વચે અસલી ઈરાની સાહીતયને લોકપ્રીય કરવાને અથાગ મેહેનત અને જેહેમત ખેંચી પોતાની ઉમેદ પાર પાડી છે. જનમ, ૧૮૩૩. મરણ, જુલાઈ, ૧૮૯૯.

IN MEMORY OF SIR ARTHUR COTTON, HIND'S GREAT ENGINEER AND FAVOURITE *MALI*.

Born, 1803. Died, July, 1899.

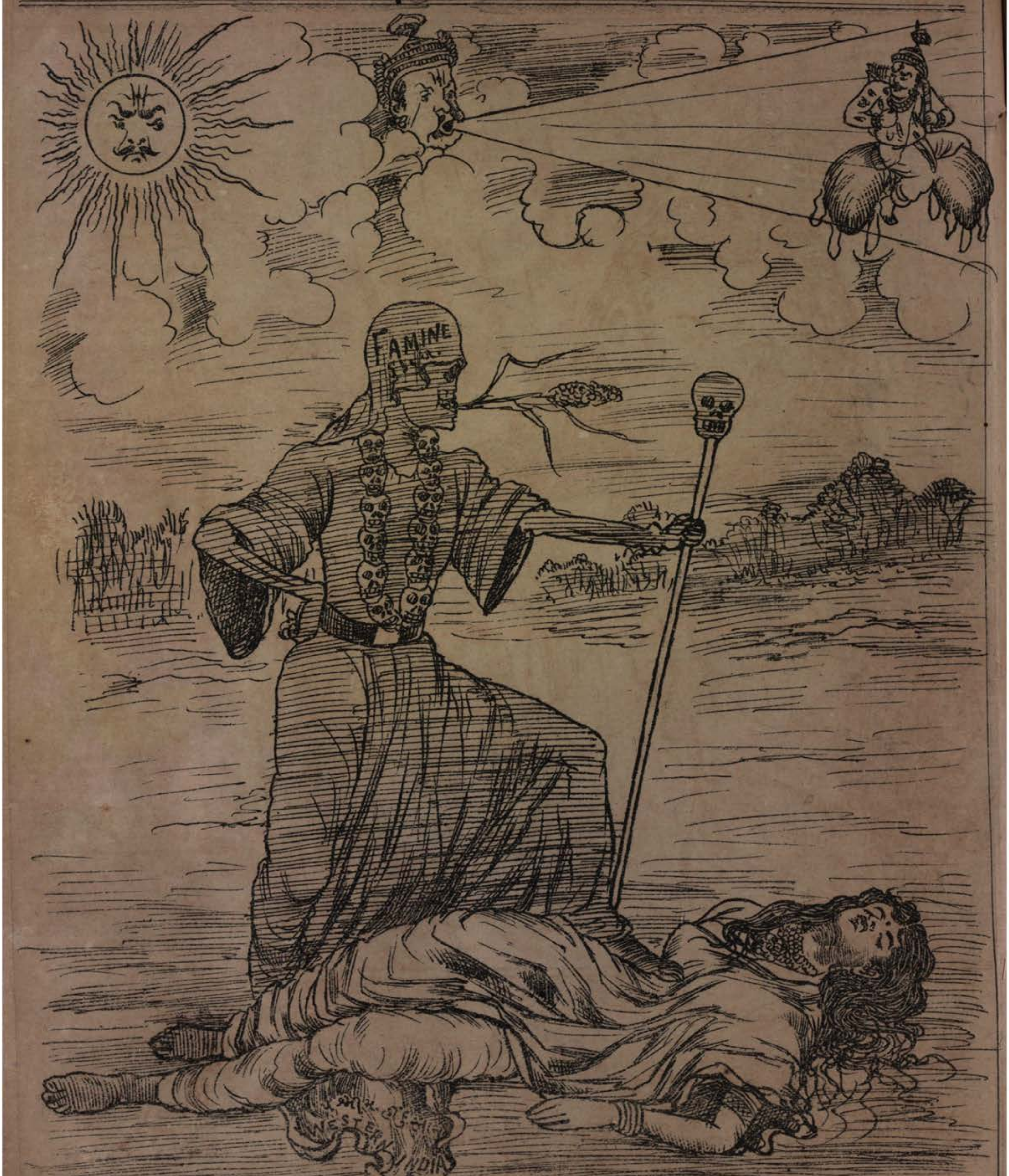
The blessed of Annapurna, the Goddess of Food, and the rescuer of the soil of Southern India from the grasp of Drought.

["Sir Arthur Cotton has left enduring monuments behind him in the great works, which have made the Deltas of the Cauvery and the Godaveri the granaries of Southern India. Some have trod and others may tread in his footsteps, but Sir Arthur Cotton's task was more difficult than theirs, for he was a pioneer, and had not only to subdue the forces of nature, but to battle with prejudice and ignorance in high places. It is impossible to gaze on the rich fields of cultivation with which he has enriched those districts, or to watch the long lines of boats plying their busy traffic along the navigable canals devised by him, without feeling that much of the future wealth and prosperity of India lie in the hands of the Civil Engineer."—*Madras University Convocation Address*, 1877.]

હીંદનાં કુશળ ઈજનેર અને માનીતા માલી સર આંરથર કૉટનની ભલા યાદમાં.

જનમ, ૧૮૦૩. મરણ, જુલાઈ, ૧૮૯૯.

અનપુરણા દેવીનો ભાવીક ભગત અને દક્ષીણ હીંદસ્તાનની ભમીને ટીપણીના ત્રાસમાંથી તાળનાર ભલો નર.

THE EVIL COMPACT; OR, THE FLIGHT OF MEGHRAJ!

[While making his Budget Statement in the Bombay Legislative Council at Poona on Thursday last, the Hon'ble Mr. Nugent alluded to the failure of rains in the Western Presidency, and said that not only the Deccan and Karnatak, but the whole of Gujerat will suffer heavily through famine. He considered the situation as very grave, and said that if rain fell for two or three weeks continuously then only would an eight-anna crop accrue, and the calamity to a certain extent be averted.]

આકાશમાં એકઠા થયલા દુષ્ટ સંજોગ; અથવા મેઘરાજના નાહાસભાગ!

[ગયા ગુરૂવારે પુણા ખાતે મળેલી મુંબઈ સરકારની ધારાસભામાં આવક ખરચના અડસટા વીષેનો ખુલાસો કરતાં ખજાનચી આનરેબલ મી૦ નયુજંટે મુંબઈ ઈલાકામાં ચાલુ મોસમનો વરસાદ તદન નીષ્ફળ ગયો છે તે વીશે ઈશારો કરી જણાવ્યું કે, એકલા દખણ અને કરનાટકનેજ નહી પણ આખા ગુજરાતને પણ દુકાળનું ભારે આફત સહેવું પડશે. હાલ મામલો અતીશય ગંભીર થઈ પડયો છે. અને હવે પછી ત્રણ ચાર અઠવાડયાંઓ સુધી લાગટ વરસાદ વરસે તોજ પાક આઠ આના જેટલો પણ ઉતરવાની વકી રાખી શકાય, અને ચોક્કસ દરજ્જે માથે આવી ઉભેલી આફતમાં ઘટાડો થવાની આશા રહે.]

RAIN! RAIN!

BOMBAY THE BOUNTIFUL—Oh! For a copious shower-bath from bounteous heavens! I'm well enough just now, but *Meghraj's* continued sulks make me sad and anxious. Plague may come again, and then if Famine and Drought were with us too, what a combination for evil it would be! Meghraj, relent and look down upon us in mercy!

[The health of Bombay for the present is normal, but except a few passing showers rain holds off, giving cause for grave anxiety for the future.]

વરસાદ! વરસાદ!

મુંબઈ સુંદરી–અરે મેગ, વરસ રે વરસ, બરાબર વરસ! અરે આકાશમાંથી જળ ગળે, ને તેની નીચે હું અંઘોળ કરૂં, તેથી હું ભીંજાઈને તરબોર થાઉં, તેવું મને કેવું ગમે છે! હાલ તુરત તો હું રાતી માતી ને તાજી તરફડતી છેઉં, પણ મેગરાજ એમ ઘડી ઘડી મારી સાથ રૂસાઈ જાય છે, તેથી મને થોડી ઉદાસી ને થોડી ચીંતા ઉપજતી નથી! દર્હીત મરકી પાછી આવ્યા વગર રેહેવાની નથી, અને તેની સાથે દુષ્ટ દુકાળ અને અંડાળ ટીપણીએ પણ પોતાનું કાળું મોહોડું દેખાડયું, તો પછી થઈજ ચુક્યું! માટે હે મેગરાજ, શાંત થાઓ, રોષ છોડો, કરૂપા કરો, દયા કરો, અને અમ ગરીબને ટવલતાં ના રાખો!

[મુંબઈની તનદરોસ્તી હાલ તુરત સાધારણ ચાલે છે, પણ થોડંક ઝાપટાં પડવા સીવાય વરસાદ જોઈએ તેવો વરસતો નહી હોવાથી ભવીષ્ય માટે બહુજ ચીંતા રાખવામાં આવે છે.]

"Heads I Win, Tails You Lose."—Sir Alfred Milner (to Krüger): "Don't think you're betting on a certainty. You haven't won yet."

THE FOX AND THE HOUND—A SMART CHASE.

[Such of the Iranis' shops as are found to harbour persons of suspicious character are being severely dealt with by our able Commissioner of Police, Mr. Hartley Kennedy, to the great relief of respectable citizens, places where honest trade is carried on being allowed to remain open day and night.]

લુચાં શીઆલની પુઠે લાગેલો શેકારી કુત્રો.

[જે ઈરાનીઓની દુકાનોમાં શકભરેલી આબરૂનાં શખસોને આશરો આપવામાં આવે છે, તે દુકાનો સામે આપણા બાહોશ પોલીસ કમીશનર મી૦ હારટલી કેનેડીએ ઉબહુસખત હાથે કામ લેવા માંડયાથી આબરૂદાર શેહેરીઓને બહુ સંતોષ થયો છે, જે દુકાનો પ્રમાણીકપણે પોતાનો ધંધો સલાવે છે તેમને રાત ને દહ.ડો પોલીસ તરફથી ઉઘાડી રેહેવા દેવામાં આવે છે]

AN EXCURSION TO EUROPE.

[Plague has travelled from India to Egypt, and thence to Europe. A number of cases of plague and deaths have taken place at Oporto, Lisbon and Barcelona.]

યુરોપની એક સેહેલગાહ.

[મરકીએ હીંદુસ્તાનથી ઈજીપત મધે મુસાફરી કરી છે, અને તયાંથી તે યુરોપની સેહેલગાહે નીકળી છે. ઓપોરટો, લીસબન અને બારસીલોના ખાતે કેટલાક મરકીના કેસો થયા છે અને મરણો નીપજ્યાં છે.]

HOW TO WATCH THE RETURN MATCH BETWEEN THE PARSEES AND THE PRESIDENCY.

(With apologies)

Punch dear, it is so trying to one's limbs and patience to stand for the whole day in the maidan in the glaring sun, watching the Parsee-Presi game of cricket, with an empty stomach and a severe disappointment at the end into the bargain! My idea is to provide cushion-chairs with ostrich, feather pillows for resting one's head, and Japanese umbrellas to keep off the glare! A few glasses of cool drinks, and there you are! That's the way to watch the coming Parsee-Presi Return Match with ease and comfort.—Yours,

AN ENTHUSIAST-

પારસીઓ અને અંગ્રેજો વચ્ચેની આવતી રીટર્ન મેચ કેવી રીતે જોવી?

એક ઉલટચંદ ડાકા કોપરબ્રાસ ક્રીકેટર તરફની સુચના.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૧૦૦ મું.

THE NEW PET(TY) IN THE LEGISLATIVE NURSERY—THE FIRST STEPS.

"Gently, slowly, ducky] wucky, go ye! Slowly, steadily! Not topsy-turvy! Hold the go-cart tight! There's a precious mite! A mite with a mighty name! On, on, to glory and to fame!"

[Mr Bomonjee Dinshaw Petit has been nominated a member of the Bombay Legislative Council in the place of Dr. Bhalchandra Krishna.]

ચા-આ-લ, ચા-આ-આ -આ-લ !

(મુંબઈની ધારાસભાના દીવાન ખાનામાં પીટીટ કુટુંબનો બુચો બમનુ ચાઆલ-ચાઆલ કરતાં શીખે છે.)

"ચાઆઆલ, ચાઆઆ આલ! બુચા, આસ્તે હું! બુચા, આસ્તે આસ્તે ચાલજે હું! જોજે, પડતો ના! જો ઠોકર ખાતો ના! ગાડી બરાબર મજબુત પકડજે હું, બુચા! ચાઆલ, ચાઆઆલ! જો ઉં ચાલની, કીરતી ને નામદારીના રસ્તે પગલાં ભરની, જોઉં બુચા!"

[ડાકટર ભાલચંદર કીશણાને બદલે મુંબઈની ધારા બાંધનારી સભાના એક ઓનરેબલ સભાસદ તરીકે નમદાર સરકારે મી० બમનજી દીનશાજી પીટીટને ઠરાવયા છે.]

AT LAST!

Hind—After all then the Teaching University Scheme is going to be an accomplished fact, and the voice of the croaker will be silenced!

Punch—Yes, silenced for ever his gibes and jeers, the hard names he uttered, the ridicule he sought to pour on a vast idea!

Hind—And the narrow channels into which he wanted to divert all that ocean of wealth!

Punch—All, all will be drowned in the eternal glory of the good work, and the benefactor's name will endure for all time! You know, my dear, you can't snuff the sun with a pair of scissors!

[It is understood that Mr. Tata has recognised the difficulty of the Government of India to legislate for a family settlement as connected with the proposed endowment and he has therefore offered the latter unconditionally. His generosity has created a profound impression at Simla. It is also understood that Mr. Tata and the Provincial Committee are formulating the revised scheme for the approval of the Government of India.]

નીંદક જીભલીઓને એક ટુકો ને ટચ જવાબ-ટીચીંગ યુનીવર સીટીનું કામ આખરે પાર પડશે.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૧૦૦ મું.]

THE CRICKET MATCH AT POONA.

(NEAR THE COUNCIL HALL GROUNDS.)

MR. PUNCH—How did you play, sir?

S-NDH-RST—Oh, the bowling was fearful. I had to play very carefully, and couldn't hit hard!

[The answers given to the several important interpellations put at the Bombay Legislative Council by Hon'ble Members were far from convincing.]

પુણામાં રમાયલી ક્રીકેટ મેચ.

(કાઉનસીલ હોલની નજદીક.)

મી૦ પંચ-કેમ દોસ્ત, તેં કેવા સપાટો લગાવ્યો?

સેંડહરસ્ટ-સપાટો લગાઉં કયાંથી, દોસ્ત! બોલીંગ એવી ખરાબ હતી કે બસ નહી, જેથી ઘણી જ સંભાળથી દાવ ખેલવો પડયો ને ફટકા લગાવવાને બદલે બ્લોક કરી કરીને બોલને દાબી રાખવો પડયો!

[ગયા ગુરૂવારે મળેલી મુંબઈની ધારાસભામાં આનરેબલ સભાસદોએ પુછેલા કેટલાક અગતના સવાલોના આપવામાં આવેલા જવાબો ખાતરી ભરેલા કે સંતોષકારક નહી હતા.]

MUNICIPAL NOTES.

(By a Corporator Fainéant.)

Thursday, 24th August:—

> "Still his tongue ran on, the less
> Of weight it bore, with greater ease,
> And with its everlasting clack,
> Set all men's ears upon the rack."

Still the eternal Dr. Gas, the Keeper of the City's Health, harping on the Building Act! Though in a much lower key than on the last occasion, having doubtless gathered moderation in the meantime. He only begged the M. C. to report what modifications, if any, are necessary in the By-laws! Just the course

HARPING.

that Leo counselled! We saw no harm, and allowed the Doctor to have his way.

But we could not follow him so easily when he proposed that arrivals into our City from plague-centres should be subjected to a strict surveillance for ten days. A retrograde measure which we should have been surprised that he, of all men, should advocate, if we hadn't sometime since ceased to be surprised at anything his impulsiveness might prompt him to say or do. A useless measure which the Government, having seen the futility of it, had themselves kindly abolished, to the satisfaction of the parties concerned except perhaps the Doctors to whom, as Mr. Hassumbhoy neatly summed up, surveillance meant a golden harvest of fees!

Mr. Man-mohandass Ramji stood against it like a man. He would have no surveillance on any account. The game had been played before, he said, and played out. From among 160,000 people detained, only 150, all told, were found to be suffering from plague! A result scandalously out of proportion to the hardships involved, and to the numbers subjected to it!

MAN-MOHANDASS STOOD LIKE A MAN.

And then, put in Dr. Ismael J. M., it isn't as if human beings alone were responsible for spreading plague. There was the merchandise that went freely from place to place, known to harbour plague-germs. Would you close your harbour to it and so obstruct the commerce of the world? Fair-looking enough in theory, this monstrosity that Dr. Viegas would resuscitate, but hardly the thing one would like to face.

With its double face too, added Mr. Setalvad, a face all smiles for the European and all scowls for the native! The former (with his native servant too!) politely bowed out, the latter severely detained! As if the plague was a respecter of persons!

At this, Mr. Macdonald was scandalised! He protested furiously. Such statements, sir, at the table—

Here Mr. Dewey Lamb, butting adroitly, sought to turn the tables on Mr. Macdonald by pointing out that it was "unconstitutional" to interfere while one member was in possession of the chair. But the chair cheered Mr. M. by ruling Mr. Setalwad out of order. Controversial points, said the chair, ought not to be imported into the discussion.

Controversial points! Mr. Setalwad was prepared to prove his statement to the hilt, but Mr. K. N. Wadia spared him the trouble by citing his own case. We were going once, said he, to Mahableshwar, a Parsi friend and I, and were detained, while Prof.

ALL SCOWLS FOR THE NATIVE.

AL SMILES FOR THE EUROPEAN.

Muller, who was also journeying in the same direction, was allowed to proceed! We were detained for medical examination, at which nothing was done to ascertain our temperature (though if we had been touched, our temperature would have gone against us, for it had perceptibly risen at our unfair treatment!) and absolutely no questions were asked except our names!! Our names our Shibboleth, as the Professor's looks were his!

The Professor corroborated the story of the "honourable member for Parel," to our amusement and to the discomfiture of the unbelieving Mr. Macdonald. We voted the whole thing a huge farce, told Dr. Gas that we did not believe in "surveillance," (unless the surveillance was intended for certain members of the House who appeared to want looking after badly) were thankful to the Government for having rid us of a supposed remedy against infection which was worse than the disease itself, and to the detaining officer, whether doctor or volunteer, with his invidious distinctions, his phenyle baths, his thermometers, and other fads and things, we said :—

"For Physic and Farces
Thy equal there scarce is;
Thy Farces are physic,
Thy Physic a farce is!"

Mr. Seraph, who would appear to have retired somewhat into the back-ground in favour of newer members, came to the front today engaged in the amusing occupation of rousing the Bombay Government from its "characteristic lethargy" by means of a long pointer in the shape of a motion pointing out the necessity of seeing that Bombay was not allowed to be flooded with half-starved people from the neighbouring famine-stricken districts, in search of work or charity, at a time when we had our own troubles to guard against.

But it would be so ungenerous to refuse help when needed, said the C. P. Sage, the accredited agent on earth of the Spirit of Charity. The half-starved bring with them no disease, (Dont they? How about Famine-fever? questioned Mr. Dew) and only require assistance. (Do they? And we, who are so overcrowded ourselves, where shall we house them? asked Mr. P. N. Wadia.)

I have only this morning heard from the B. G.,

BUTTING ADROITLY

MR. SERAPH ROUSING THE B. G.

said the M. C. They are in communication with the Supreme Government to find out whether the Police Act, as amended, should be applied to our City Police. If that is done, the arrivals Mr. Shroff fears will be satisfactorily dealt with.

Mr. Seraph was content. It was not that the milk of human kindness had turned sour in him, as some feared, but he was only acting in our interests, as our guardian angel. He thought the Government were asleep, and wanted to wake them up. He was glad to be spared the trouble.

Professor Muller moved that in all Municipal appointments, whenever possible, preference should be given to men of University education, especially graduates. A proposition worthy of the Professor, and tending to elevate his own tribe.

Mr. Khote hoped that existing incumbents would not be deprived of their proper rights. (Who said they would be?) And Dr. Gas said that, if the M. C. at all took graduates, he must see that they began from the "first step of the ladder." (Which ladder? Did Dr. G. mean our grand staircase? If so, would our B. A.'s and M. A.s like to begin as peons? That would be going up *gradually* certainly.)

Notwithstanding these unnecessary remarks, which Dr. Ismael very properly characterised as mere "waste of breath," we passed Prof. Muller's proposition, after the enacting of a comic scene by Mr. Dewey Lamb. Shaking in every limb, he said, turning to the chair piteously, "I tremble at this proposition, sir. They say University education begets sedition. Would you bring sedition-mongers into the Municipality?"

I too trembled, but for another reason. I feared that, fired by the word Sedition, the C. P. Sage would let off a thundering speech against higher education, showing its pernicious effects, especially on the Brahmin mind. But the Sage spoke not, and what would probably have been an erudite speech was lost. Somewhat as (comparing great things with small) a speech

MERE WASTE OF BREATH.

THE ACCREDITED AGENT OF THE SPIRIT OF CHARITY.

"replete with irrefutable arguments" on the Sugar question in the House of Commons, calculated to "floor the opposite side," is said to have been lost, owing to the inability of the intending speaker, the hon'ble member for Bethnal Green, to catch the Speaker's eye!! "Not being a senile sage or a perfervid orator," fond of exhibiting himself, the hon'ble member was content to let the speech lie undelivered in the depths of his capacious pocket or mind, but the Speaker will have a great deal to answer for in the pages of History. A sugared speech lost to the world of letters, for want of the Speaker's eye! My eye! What an erratic eye! I wouldn't pardon our President, if by any chance he should be found to have been the means of depriving us of the C. P. Sage's utterance on higher education and its bearing on sedition!

Mrs. Stamford Hill: "I hear you are trying joint housekeeping with the Lovejoys. How does it work, dear?" —Mrs. Mincing Lane: "Oh, splendidly! We never have the slightest disagreement."—Mr. Stamford Hill: "Ah, the Lovejoys are so sweet and amiable. I'm sure they would put up with anything rather than quarrel!"

THE TREMBLING DEW-DROP.

Death Insurance.—Bogus insurance sneak (insinuatingly): "Any children or other relatives to be insured to-day? *No questions asked.*"—Police-constable John Bull (on his beat, *sotto voce*): "There *will* be a few questions to ask *you*, my man, before long!"

A MOMENTOUS QUESTION—BRITANNIA IN A FIX.

Britannia—Which is it to be—Peace or War ?

[England seems to be on the brink of war with the Transvaal Republic, and every day the question is asked whether war has been declared. The war preparations of England against the Transvaal are pushed on with great vigour by Mr. Chamberlain, the Colonial Secretary.]

એક ઘણોજ અગતનો બારીક સવાલ—બ્રીટાનીયા વીચારના વમલમાં.

બ્રીટાનીયા—શું કરૂં—સુલેહ કે લડાઈ ? હં, શું કરૂં ?

[ઈંગલંડ ત્રાનસવાલના પ્રજાસતાક રાજ્ય સાથે લડાઈમાં ઉતરે એવો પ્રસંગ આવયો છે, અને લડાઈ જાહેર કરવામાં આવી છે કે નહી એવો સવાલ દરરોજ કરવામાં આવે છે. સસ્થાનો ખાતાંનો પ્રધાન મીં૦ ચેમબરલેન ત્રાનસવાલ સાથે લડાઈમાં ઉતરવા માટેની તઈયારીઓ ઘણી મજબુતીથી કરયો જાય છે.]

SOAP BUBBLES.

(OUR SPECIAL ARTIST'S IDEA OF THE INTERPELLATION-PROCEEDINGS AT THE LAST MEETING OF THE BOMBAY LEGISLATIVE COUNCIL.)

પરપોટા.

(મુંબઈની ધારા સભાની છેલ્લી બેઠક વેળા પુછવામાં આવેલા સવાલોના આપવામાં આવેલા જવાબોનો અમારા ખાસ ચીતારાએ ચીતરી લીધેલો ચીતાર.)

THE MODERN CAR OF JAGANNATH.

(THE SACRIFICE FOR 1898.)

[819 persons are officially reported to have been killed and 799 injured during the twelve months ending December, 1898, on all railways open for traffic in India.]

આ જમાનાનો જગન્નાથનો રથ.

(૧૮૯૮ માં તેણે લીધેલો ભોગ.)

[૧૮૯૮ નાં વરસમાં હીંદુસ્તાનની સઘળી રેલવેઓ પર સઘળા મલીને ૮૧૯ માણસો મારયાં ગયાં હતાં અને ૭૯૯ જખમી થયાં હતાં.]

FUNNY BITS.

(From various sources.)

Proof Positive.—The Lady : "You have come for the situation of cook—have you had much experience ?"—Cook (from the Emerald Isle) : "Och ! is it ixperience you're talkin' about to me, when I've had thirteen places in twelve months ?"

Where the Shoe Pinched.—Crawford : "Your wife goes among her friends and makes charges against you."—Crabshaw : "I don't mind that. What I object to is her going shopping and having charges made against me at the stores."

Couldn't Escape.—Mistress (greatly distressed as Bridget awkwardly drops the chicken on the floor, when about to place it on the table): "Dear me ! now we've lost our dinner."—Bridget : "Indade, ye've not. Oi hov me foot on it !"

The Visitor : "Why that's a pictureof Archie Brown, who used to flirt with every woman he met, and never paid his debts ! Where is he now ?"—The hostess : "He's upstairs dressing; he's my husband, you know."

Convincing Argument.—Father : "You should do as I did—begin at the bottom and work up."—"Then why not let me marry Amy, father ? You know there's a woman at the bottom of everything.'

One Way of Looking at It.—Susan (to Hannah) : "What do they mean by the term 'test matches' ?"—Hannah : "Why, it shews the sort of players who strike only on the bat.'

A VERY SOOTHING BATH FOR THE PURDAH BEEBEE OF BOMBAY.

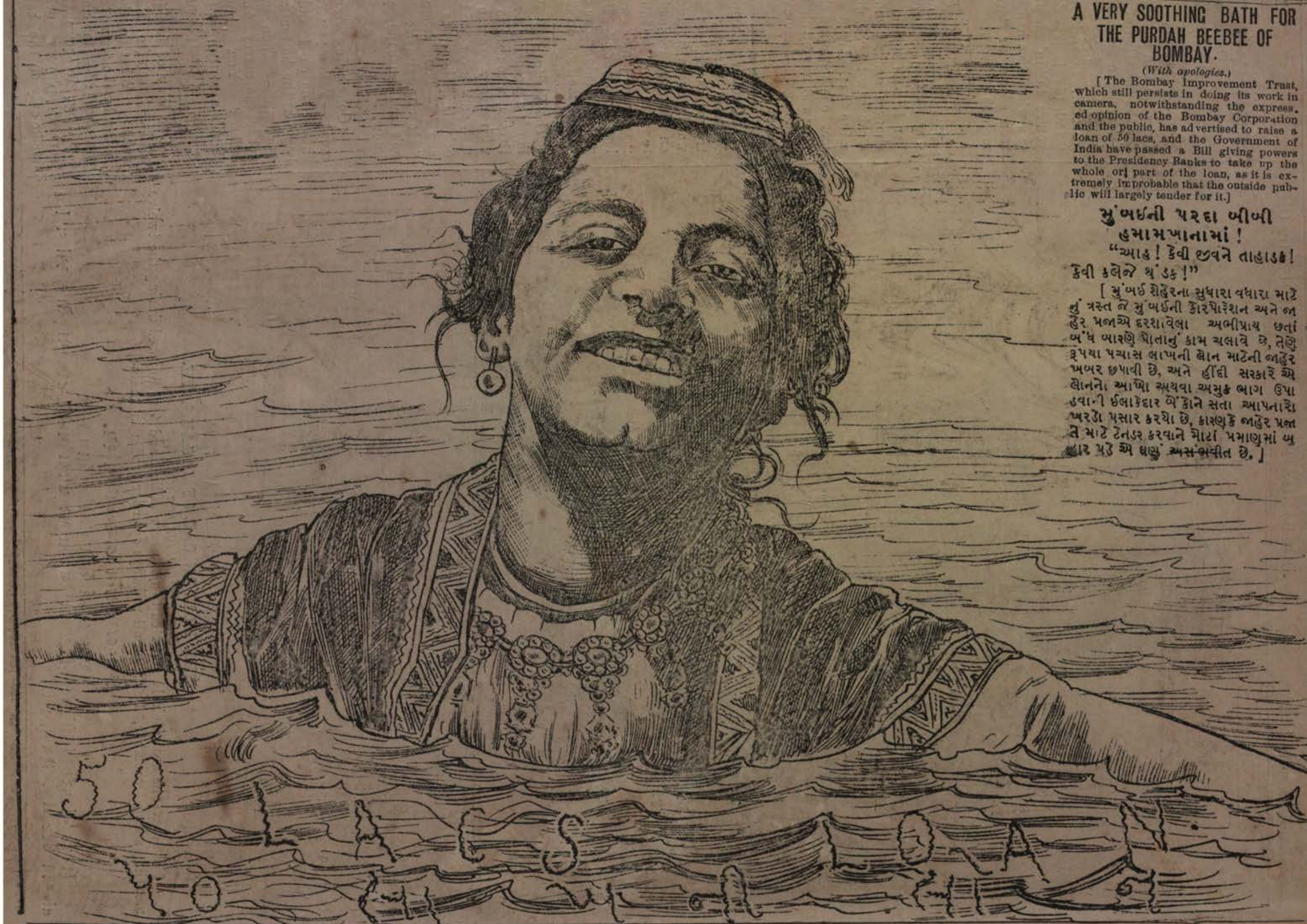
(*With apologies.*)

[The Bombay Improvement Trust, which still persists in doing its work in camera, notwithstanding the expressed opinion of the Bombay Corporation and the public, has advertised to raise a loan of 50 lacs, and the Government of India have passed a Bill giving powers to the Presidency Banks to take up the whole or part of the loan, as it is extremely improbable that the outside public will largely tender for it.]

મુંબઈની પરદા બીબી હમામખાનામાં !

"આહ ! કેવી જીવને તાહાડક ! કેવી કલેજે થંડક !"

[મુંબઈ શેહેરના સુધારા વધારા માટેનું ત્રસ્ત જે મુંબઈની કોરપોરેશન અને જાહેર પ્રજાએ દરશાવેલા અભીપ્રાય છતાં બંધ બારણે પોતાનું કામ ચલાવે છે, તેણે રૂપયા પચાસ લાખની લોન માટેની જાહેર ખબર છપાવી છે, અને હીંદી સરકારે એ લોનનો આખો અથવા અમુક ભાગ ઉપાડવાની ઈલાકેદાર બેંકોને સતા આપનારો ખરડો પસાર કરયો છે, કારણકે જાહેર પ્રજા તે માટે ટેનડર કરવાને મોટા પ્રમાણમાં બહાર પડે એ ઘણું અસંભવીત છે.]

THE PENALTY OF HYPOCRISY.

DHONGEEDAS—What a fool! To have denounced the vivisectionists, and talked "religion" at the meeting the other day. It tickled the antivivis', I know. But now there's this precious inoculation that my European friends want me to puff up, and I can't well say "no" to them, can I. Oh! the inconsistency of it! To be-little vivisection, and be-praise inoculation!

HARKORE—Oh! that's nothing! Mere idiosyncrasy of faith, you know. Your European friends chaffed when you posed as an antiviv', now the vivisectionists will return the compliment. But you can easily prove that black is white. A few letters to the papers to show what a liberal-minded fellow you are, a couple of rambling orations on public platforms, some platitudes about duty, and there you are. Inconsistency indeed! You can't be always of the same mind. You must move with the times, don't you see. Now antivivisectionist, now inoculationist. Again some other 'ist! That's the way to get on! If science moves, why shouldn't you?

ઢોંગીદાસને ઢોંગધતુરા કરવા ના બહુ ભારી પડી ગયા !

[વધુ માટે જુવો પાનું ૨૨ મું.]

OF THE WORLD, WORLDLY!

Hubby.—What a fool your ma is to go and allow your sister to be betrothed to that briefless blockhead, Jasi pleader!

Wifey.—No such fool as you think. There's a rich uncle, childless and pthisical, and Jasi is his heir. So when Jasi comes in for a good five lacs, he'll take airs, I can tell you, and cut you out; and my sis will be ever so much my superiore Ah me! What it is to be linked for life to a pieless beggar! Plain fare and never a pie or pudding in all your born days!

દુન્યાદાર માયજીની દુન્યાદારી !

મી૦ ધનધનઘોરી-તારી માય તો મોટી ઉજબખ ગધેરીજ છે હું. સું જોઈને તારી બેનને પેલા ભીખારી ને મોઢાં વગર નાં જસી સાથે અદરાવી દીધી, તે તો મને કેહે? સું એ વકીલ સુવેલો છે તેપર લોભ ઈ જઈ મુઈ કે?

મીસીસ-ઉજબખ ગધેરા તો તમે છો. મારાં માયજીએ તો બધી પરપુછ કરી ને પછીજ નકી કીધું, સમજયા. જસીનો એક મરીચરી રેહેલો કાકો છે, જે આજે મરે તો કાલે બે દાહારા થાય. તેને કોઈ રડનાર કુટનાર કે ખાનાર પીનાર નથી, તેથી જસી ને દીકરો કરી લીધોચ, ને કાકા જરે મરસે તારે જસીને પાંચ લાખનો દલ્લો મળસે. ને પછી મારી બેનનો દહારો કેવો ફરી જ [illegible] મારી કમબખતી લાગી કે મને તમારા જેવો ભુખરીબારસ વર મળ્યો! મરેરે મારાં માયજીનેબી તે સું કેહું. નકામાં સુવાં વીરમાં તણુઈ ગીયાં! મારે વરેબી

NOT OUT YET!

Wicket—Keeper Punch—You won't be able to score with this patched bat, sir! The bowling gets fearful!

[The Press Messages Copy-right Bill has drawn very adverse opinions from different public bodies of the country, and the Government of India have wisely postponed the passing of the Bill till the Council meets in Calcutta next cold season.]

હજી કાકા આઉટ થયા નથી

વીકેટ કીપર પંચ-બાપુ, આએ પેચ કીધેલાં બેટથી તું કંઈ સારો સ્કોર કરી શકવાનો નથી! ને વળી એક તો બોલીંગ એવી ફુંફારા મારતી જબરી થવા માંડી છે કે તારાબી હોશકોસ લેવાઈ જાય!

[તારના સંદેશાઓને લગતાં કોપીરાઈટ બીલ સામે દેશનાં જુદાં જુદાં જાહેર મંડળોએ બહુ સખત અને વીરૂધ મત ઉચારયું છે, અને હીંદી સરકારે ડાહપણ વાપરીને ધારાસભા આવતા શીઆળામાં કલકતે મળે તયાંસુધી એ બીલ ઉપર વીચાર ચલાવવાનું મુલતવી રાખયું છે.]

THE SPIDER AND THE FLY.

[It seemed to him that the system of so-called Provincial Contract would be best described by the homely illustration of the spider's parlour which the fly was invited to enter. The fly walked in and swallowed up. It was high time that the Local Government should raise its voice against the present system and go back to the old system. He was confidently assured that they would be much better off under the old system than under the Provincial Contract—*Hon'ble Mr. Pherozshah Mehta on the Provincial Budget.*]

I.

Spider—Will you walk into my parlour, dear?

Fly—Oh, yes, with the greatest pleasure.

II.

Spider—See what a cosy little parlour it is, my dear?

Fly—Oh! How nice!

III.

Spider—Well now—er—er—will you let me swallow you up?

Fly—Oh! buzz——z—z—z—z!

કરોળીયો અને માખી.

[મહેસુલની વહેંચણીના સંબંધમાં વડી સરકાર ઈલાકેદાર સરકારો સાથે જે કબાલા કરે છે તેનું ધોરણ કરોળયાએ માખીને પોતાની જાળમાં ફસાવવાને રચેલી યુકતીને મલતું આવે છે. કરોળયાએ આપેલા લાલચથી માખી જેવી તેના દીવાનખાનામાં ગઈ તેવીજ તે તેને હોઇયાં કરી ગયો હતો. હલની આવી ગોઠવણ સામે સ્થાનીક સરકારે પોતાનો મજબુત અવાજ ઉઠાવી જુનાં ધોરણ મુજબની ગોઠવણ પાછી ચાલુ કરવાને વડી સરકારને માગણી કરવી જોઈએ છે. હું ખાતરીથી માનું છું કે હલની કબાલાની ગોઠવણ કરતાં જુની ગોઠવણ સ્થાનીક સરકારને ખચીતજ વધારે લાભકારક થઈ પડશે.-આનરેબલ મી॰ મેહતાનું મુંબઈ ઈલાકાના બજેટ ઉપર ભાષાણ.]

(૧) કરોળયાભાઈ-આવ મારી લાડકી માખીબાઈ, આવ. મરૂં કેવું સુંદર સનગારેલું દીવાનખાનું છે તે તો આવીને જરા જો! માખી-ભલે. લો આ આવી.

(૨) કરોળયાભાઈ-જરા જુઓતો! આ રળયામણો ઓરડો અને દીલપજીર ગચરચીલું! માખી-વાહ, જાણે બાગેબેહેસ્ત!

(૩) કરોળયાભાઈ-ચાલો હવે આવી જાઓ. તમને બેહેસ્તનોજ દરવાજો દેખાડી દઉં છું. આ મારા મોહોડાની કાટ વાટે દાખલ થશો કે [illegible]

CHOW-CHOW

Prof. Rahimatkha's Concert.

"A SOFA" writes:—In the fullness of my heart I pen these few lines wishing to make you, Bawaji, and your jolly good readers, the sharers of our joy. We are having a good round spell of well-earned respite from heavy pressure and humiliating treatment. We are ancient Sofas,—far more ancient perhaps than the Sofa the English Bard, Cowper, sang of, at the close of the last century. We have been for many years occupying this historic hall, this residential mansion of that illustrious Hindu citizen, the late Hon'ble Mr. Jagannath Shankarshet, whose marble statue graces our Town Hall. We have, in our time, heard sweet music discoursed in this Hall which would have made the celestial Gandharvas mad with envy had Saint Narad taken his flight this way to listen and to convey to Indra the joyous news. But our joy, alas! was not unalloyed. We listened and thrilled no doubt; but were all the time 'sat upon.' Oh! the humiliation of it!

THE ILLUSTRIOUS HINDU LEADER.

* * *

Light, dainty and fair beauties it was rarely our good luck to accommodate on such occasions! That might perhaps have softened the poignancy of our injured feelings, for, as Cowper sings, it was for the repose of the softer sex that we Sofas first came into the world. But to think of the fat, ungainly, and heavy living burdens that always bore us down and smothered all æsthetic, elevating and self-respecting feelings from our breasts! Oh! it evokes bitter memories, which I would rather suppress!

* * *

We have these last three months been listening in this historic hall to the classic singing of the famous Indian vocalist—Professor Rahimatkha of Gwalior—without being sat upon and insulted. This sweet singer has a kind heart and a generous nature, and is said to be peculiarly sympathetic towards soft cushions upborne on raised seats. He squats serenely and comfortably on the hard floor, surrounded by his pupils and admirers, and insists upon every listener in the hall to do likewise. We, the cushioned chairs and sofas of this historic hall, are thus enjoying not only a well deserved respite, but a respect which is the envy of all the be-pantalooned and be-booted bipeds, who have to knock off their boots and shoes at the foot of the stairs and to creep noiselessly up, and glide into nooks and corners of the ancient hall to squat on the floor, and—*at our feet*! We are amply revenged, Bawa *Punch*, for all our past indignities. We thoroughly enjoy the chagrin of the pantalooned ones, whom the stern eyes of the great

AN UNCOUTH CUSTOMER.

HUMILIATION!

musician keep pinned to the ground. The audience is composed of all castes and creeds–Hindus, Mahomedans, Parsis and Beni-Israels. Many of them fidget and fret about in all attitudes and are no doubt thoroughly uncomfortable. There is for them no—

> "—Relaxation of the languid frame
> "By soft recumbency of outstretched limbs,"

They raised a protest once I hear, and wanted to hoist the Professor of Music, his choir, *tumboora* and *tabla* on to a raised platform, in order to set free the sofas and chairs for use; but they were foiled in their wicked design and we were saved. The Professor, I believe, is a patriot and a reformer in his own way. Squatting is no doubt an ancient custom; it is primitive and adap ed to the airy and loose attire of the oriental: it secures free play to every limb and joint not encased in tight-fitting breeches; it is natural: it is the seat of humility—of *nirrana* itself! So, you see, Bawaji, he means well; but the short-sighted, denationalized ones cannot appreciate the patriotic idea. An irate Mahomedan gentleman, the other day, sat glaring all the

THE KIND-HEARTED PATRIOT SINGER.

time at the Professor without minding the music, and kept his moustaches constantly twisting about in the heat of passion. He swore and cursed and fidgetted about and said he never was so treated before by a singer—male or female!

* * *

"*Tobah! Nau iz billa!!*" he was heard to exclaim on departing whilst he kept on glaring at *ustadji* and fiercely twirling his moustaches. I have not seen him since at the musical entertainment. I may tell you more about it in my next, if I am not "sat upon" meanwhile. I wish, Bawaji, some Indian Poet is inspired by this letter, to sing, like Cowper, of the happy Sofas in Shankarshet Hall!

* * *

U. H. H. patients. THE action of Mr. Sundernath D. Khote, a Municipal Councillor, who lately called the attention of the Corporation to the manner in which the work of improving insanitary houses in the city was being performed, is decidedly in the best interests of the poor house-owners of Bombay. If alterations in and improvements of uninhabitable houses to make them wholesome, must begin with the raising of plinths, the proper and honest erm to use is not *alteration* but *demolition*. The healng process for this dangerous disease must certainly be delegated to sympathetic physicians, able and experienced enough to diagnose well and to treat successfully. Let them foment, if necessary blister the patient, or operate on him; but let them not kill him outright unless they are able *themselves* to resuscitate and renovate the victim. Mr. Khote's enquiry is pertinent and well-timed, and the selection of able doctors to treat the numerous U. H. H. patients in the city must be carefully made, if a worse epidemic, more cruel in the long run than plague itself, is not to be let loose upon the poor in this distressed city.

THE REVENGE!

"NAU IZ BILLA!"

* * *

Inoculation. JALANDHAR NATH writes:—His Excellency the Governor's address at the Parel Imperial Research Laboratory the other day, was a prolific seed sown. There has since been a rich harvest of persuasive eloquence and exhortation in favour of inoculation. The public are slowly realizing that Haffkine's prophylactic does afford protection if resorted to periodically. It is of some unknown pitfalls that they are still afraid, and if the worthy doctors,—the Hon'ble Dr. Bhal and Dr Ismail,—will boldly challenge timid, whispering, rumour and prove that it is all idle phantom, they will do a humane work indeed. I have myself, *Punchoba*, heard dreadful things said of inoculation; but always in whispers, as if a little loudness of voice would have given the very words wings of deadly infection. Cannot the newspapers boldly collect all these festering, insinuat-

ing, rumours for the physicians to expose, wash and dissipate them?

* * *

The late Dr. Peterson. AN ORIENTAL scholar of note, a public-spirited citizen taking an intelligent and keen interest in the civic affairs of the city and a man of broad sympathies and kindliness of heart, has passed away in Dr. Peter Peterson, M.A., D. Sc., Dublin, Professor of Oriental Languages, Elphinstone College. In him the students of the Bombay Presidency lose a warm-hearted friend, who was ever ready to advocate their cause. At a time when the supply of sympathy in certain quarters is not equal to the demand, and when Mr. *Punch* is doing his

IN MEMORIAM.

level best to bring into the market this rare drug, it is sad to bemoan the loss of a worker in the same field, so suddenly snatched away by cruel fate. Poor Hind, it is thy ill luck!

FUNNY BITS.

(From various sources.)

A Choice of Evils.—Dicky: "You ought not to ride on the footpath, Elsie. You are breaking the law, you know!"—Elsie: "Yes, dear, but the middle of the road is so rough! I'd rather break the law here than my neck there!"

Sympathetic.—"Yes," said the young man, "literary work is very fatiguing." "I should imagine so," replied Miss Cayenne. "When I realise that some authors have to keep their minds on the stuff they write, I feel positively sorry for them."

In a Hurry.—He (anxiously): "What did your father say?"—She (sweetly): "Nothing, except that he would look you up and see if you had enough to support a wife.—He: "Um!—my dear, hadn't we better elope to-night?"

Age Cuts No Figure.—Jack: "Women have no head for figures."—Tom: "How do you make that out?"—Jack: "I know a girl whose education cost her father two thousand pounds, and she can't figure her own age correctly."

Pat O'Brien (the fisherman, with glee): "Ah, begobs, an' oi've got some splendid prawns, yer honour!"—The Honourable Algy: "Capital, aw—they'll come in ripping for lunch!"

Practical Economy.—"We told the man that the surgical operation he needed would cost forty guineas."—"How did he take it?—"He said it would be cheaper for him to go home and die."

The Philosopher.—"The married man," said the philosopher, "is really as gay as the bachelor. He just gets that solemn look from trying to live up to the kind of man he tells his children he is."

Progression.—Father: "When I was a boy, children had some respect for the advice of their parents."—Son: "Yes, but in those days the children didn't know any more than their parents did."

Proverbs Revised.—"One is better than two."—Mother: "You are a very naughty little girl!"—Little Girl (after some thought): "Aren't you glad I wasn't twins, mummy?"

Objects to Sermons.—Taggle: "I don't think people ought to talk in church, do you?"—Waggle: "No, especially the clergyman."

She: "That fellow Carson always knows his own mind."—He: "I'm not surprised—the exertion could hardly fatigue him!"

How to effectually produce "silence in the ranks."—Use the *Dum-Dum* bullets.

Young mistress: "This isn't a clean knife, Jane"—New servant: "Isn't it, mum? I don't know how that is. I'm sure it ought to be. The last thing it cut was soap!"

She: "Don't care for the Turf! S'pose you're above it?"—He: "H'm! happy to say I am."

ON THE DESOLATE ROCKS: OR, THE WESTERN PRESIDENCY IN THE YEAR OF GRACE 1899!

"Things are looking awfully black, and I think I am done for!"

[The Provincial Budget presented at the last meeting of the Bombay Legislative Council revealed the fact that what with Plague on hand and Famine and Drought in the near future, the Western Presidency is once more on the brink of insolvency.]

ઉજડ ખડક ઉપર ! અથવા, ૧૮૯૯ નાં વરસમાં પશ્ચીમ હીંદની હાલત !

"અરે! બધું કાળું કાળું અને સીહા સીહાજ દેખાય છે, અને મને તો લાગે છે કે મારૂં આવી બન્યું છે!"

[મુંબઈ સરકારની આવક ખરચના જે અડસટા તે નામદારની પુણા ખાતે મળેલી છેલી ધારા સભામાં રજુ કરવામાં આવયા હતા, તે ઉપરથી જણાય છે કે એક તરફ મરકી અને બીજી તરફ માથે આવી લાગેલાં દુકાળ અને ટીપણીનાં આફતોને લીધે મુંબઈ ઈલાકો એકવાર ફરીથી નાદારીની અણી ઉપર આવી પડયો છે.]

AT DAGGERS DRAWN!

BO(E)RE—Do what you like, Mr. Leo! I don't care a rap for all your warnings!
SIR BRUIN—What! Mon. Leo and Mr. (Bo(e)re at daggers drawn? Ready for a war to the knife! So soon too after all our recent loud talk of Peace and Goodwill!

[It is regarded as certain that the last hope of peace has been destroyed, and war with England and the Transvaal will be soon declared.—*Sept. 9th*, 1899.]

તરચાપાવ પર! છરી કાકડી પર!

હુકકર કાકા બોઅર—જારે જા, લીયો, જા: તારાથી થાય તે કરી લે! હું તારી બધી ચેતવણી ને ધામધુમ ને ધરપત્ર સરપચની એક ધુળની ચપટી બરાબરની દરકાર કરતો નથી!
રીછકાકા સર બરૂ[illegible]—અરે, આએ શું! મોંસુ લીયો ને મીઃ બોર છરી કાકડીપર આવી લાગા? ને એક બીજાના ટોટા પીસવા ને લોહી ચુંસવાજ બસ તઈયાર થઈ ગીયા! બધી સુલેહ ને ભાઈબંધી ને મી ત્રાચરીની આપણે લાંબી [illegible]બી વાત કરી ઉડયા તેને હજી તો ઘણા દહાડા થયા નથી, તેટલાં આએ શું મોહકાન[illegible]

[સુલેહ જાળવવાની ફીકરમાં છેલ્લી આશા પણ જતી રહેલીજ ધારવામાં આવે છે, અને તે વખત જાય [illegible] તેમાં ઈંગલંડ અને ટ્રાનસ્વાલ વચ્ચે લડાઈ જાહેર કરવામાં આવશે.—તા૦ ૯ મી સપટેમબર, ૧૮[illegible].]

HATCHING.

They ask, what will be the brood? Perhaps in the near future we will see a strange result: a combination of the Russian Bearr the Gallic Cock and the German Eagle—a new Triple Alliance, a miracle at the end of the nineteenth century!

[The last mail brings news that there is every probability of Germany joining the alliance of France and Russia,—a result of the last Peace Conference held at the Hague.]

સેવણ બેઠેલી મરઘી.

બધા પુછે છે કે, આ એ મરઘી ઈંડામાંથી પીળાં કેવાં કહાડશે? કદાચ ઘણાં નજદીકનાં ભવીષમાં આપણે ઘણું વીચીત્ર પરીણામ જોઈશું: રૂશીયન રીછ, ફ્રેંચ મરઘો અને જરમન ગરૂડનું એવું એક મીશ્ર આપણી નજર સામે આવીને ઉભુ રહેશે કે જે આ ઓગણીસમી સદીની આખેરીનો એક ચમતકારજ કેહેવાશે!

[છેલ્લા મેલ સાથે એવી ખબર મળી છે કે ફરાનસ અને રૂશીયા સાથના એકસંપમાં જરમની જોડાઈ જાય એવી દરેક વકી છે. હેગ ખાતે મળેલાં છેલ્લાં "પીસ કનફ...

THE GREEDY VULTURE.

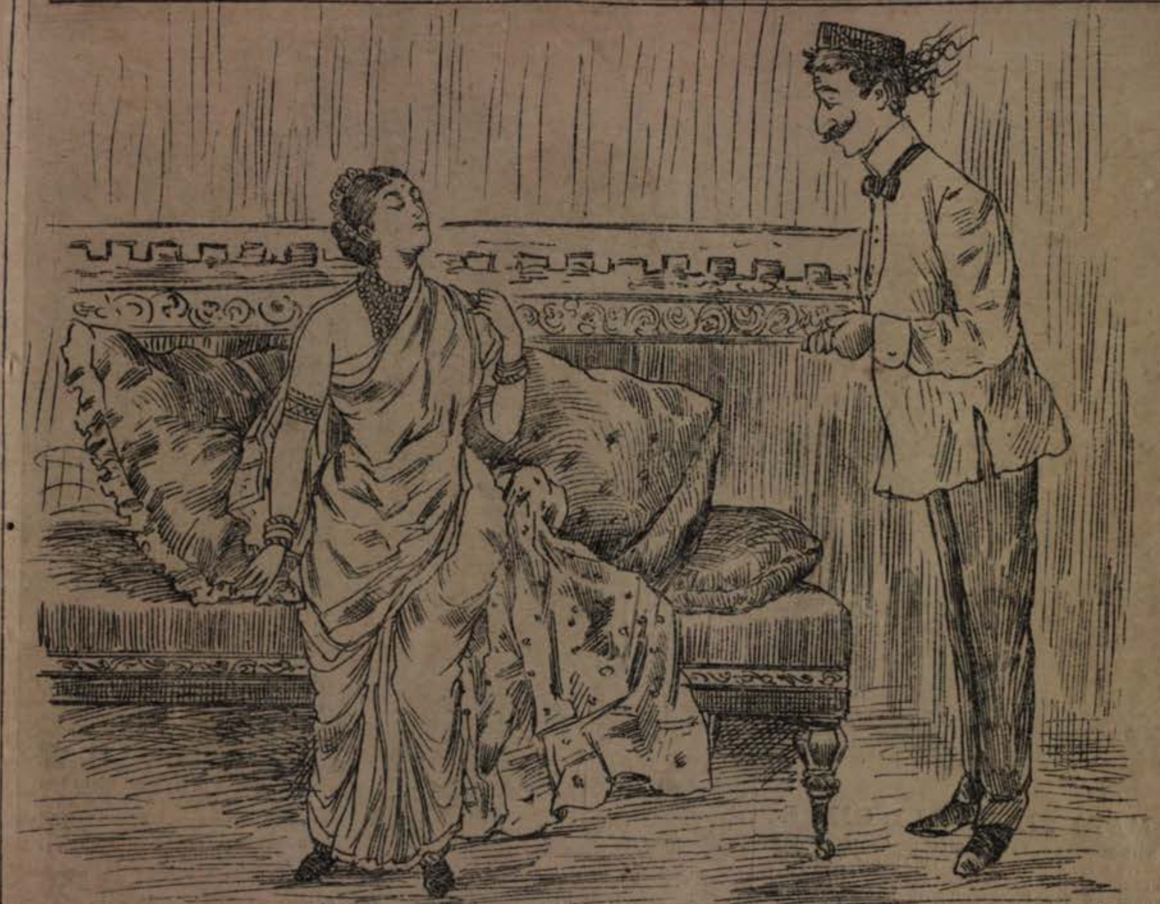
MR. PUNCH—Remove the bandage from your eyes, my dear, and you'll not like it, I'm sure. Chase it away!

[The Hon'ble Mr. Pherozeshah M. Mehta took the opportunity at the last meeting of the Bombay Legislative Council to draw the attention of the Government again to the post of the Insolvent Court's Clerk, and the Bombay public hopes that the Bombay High Court will not allow any more waste of public funds by keeping the pay of the appointment of Clerk of the Insolvency Court at Rs. 3,000 per month, when the Finance Committee some years ago recommended it to be reduced to Rs. 500 or 600 only.]

ભુખ્યો ડાંસ ગીદરો.

મી૦ પંચ–ડીયર, તારી આંખ ઉપરનો પાટો કહાડી નાખીને બરાબર જો, કે પછી તુંને એ દેખાવ વધારે વખત ચાલુ રાખવા ગમશેજ નહીં! ઉડારી નાખ, ડીયર, પેલા ગીદરાને ઉડારી નાખ!

[મુંબઈ સરકારની ધારાસભાની છેલી બેઠક વેળાએ આનરેબલ મી૦ ફીરોઝશાહ એમ. મેહેતાએ નાદારી કોરટના કલારકના ઓધા ઉપર સરકારનું એકવાર ફરીથી ધયાન ખેંચવાની તક લીધી હતી. મુંબઈની પ્રજા આશા રાખે છે કે ખરચમાં કાપકુપ સુચવવાને નેમવામાં આવેલી ફીનાન્સ કમાટીએ એ કલારકનો દરમાયો ઘટાડીને રૂ ૫૦૦ થી રૂ ૬૦૦ સુધીનોજ ઠરાવવાની ભલામણ કરી હતી. ...

THE GANPATI BAETHAK.

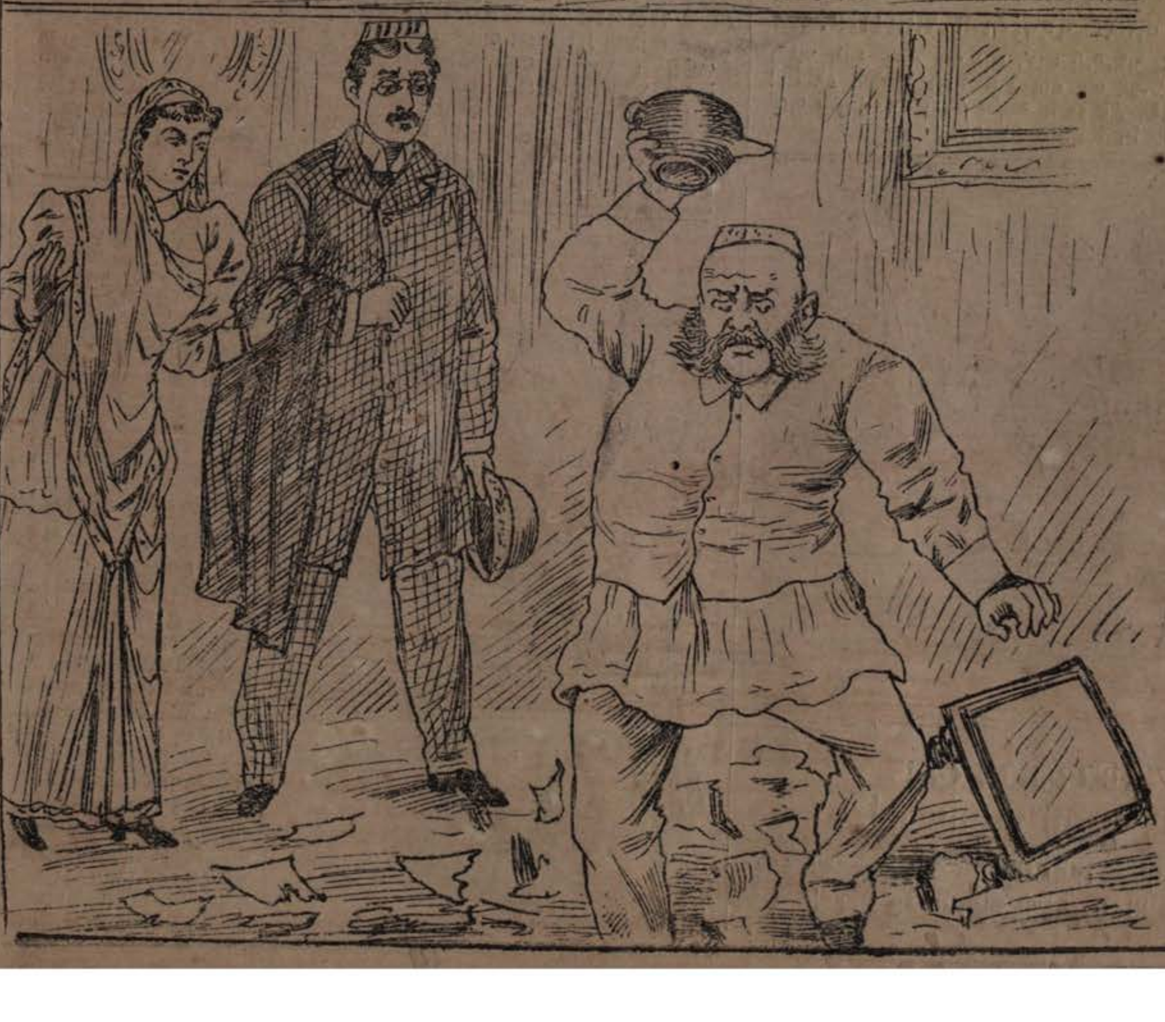
Mr. Shendiarao, LL. B.—What say you to a Ganpati *Baethak* at our place, dear?

Mrs. S.—A Baethak costs money, and there's a hole in your purse!

Mr. S.—Curse it, so there is. But I have it. We'll pawn one of your bangles, and go in for a grand affair! We'll call all the elite, and they'll return the compliment by giving me their court-cases. Your bangle will thus come back to us at compound interest!

ગણપતીની બેઠક કરવા ના વીચારમાં.

[વધુ માટે જુઓ પાનું ૧૫૯ મું.]

GOOD OUT OF EVIL.

Khasi (Father-in-law)—You don't come in here! A blackleg, fair to look at but foul within, a trickster and a gambler, shall find no shelter in my house. Out, I say, or I'll smash your head—

Jasi (son-in-law)—But where am I to go then?

Khasi—Go to your clubs, or to the deuce!

Mr. Jasi—But pa dear, there are no clubs now for poor Jasi to go to. He's a changed man, since that last raid on the Jolly Club and Dustoor's magisterial pronouncement. The new Commissioner has made quite a saint of him!

ભુડું થાય તે ભલાંને કાજે.

ખસીકાકા-(ઘરડા સસરાજી) નીકળ મારાં ઘેરમાંથી! ઉતર મારી ઓસરીપરથી, જુગારી, લુચા, લફંગા! ચરર મરર ચાનજી ને ગજવામાં તો રામજી! ને ફરેચ તારે તો ચલેજાવ બળેજાવ ને તો ધોતો ધાતો થઈને! પણ એવો તું કોહેલો સડેલો ચોર આયો કાંહથી? નીકળ, તુંને હું તો એક ઘડીબી મારા ઘેરમાં ઉભો નથી રાખંવાનો!

જસી-પ-પ-પ-પણ તારે હું જાઉં કીયા ચુલામાં!

ખસીકાકા-તે મને સાનું પુછેચ? જહાનમમાં જા! નહીં તો જાની પેલી જહાનમની ખારમાં! પેલી તારી કલબોમાં! તાંહ તારા જેવા ધનધનઘોરી ને ઘેરખારના લીલા જુગારીઓ ઘણા પરેલા હોસે!

મીસીસ જસી-પન બાવાજી, જસીની હવે કલબ બાકી કાં રેહીચ જે? પેલી પારસીઓની જોલી કલબ ઉપર ધુજારો આયો અને ફીરોઝ માજીસ્ત્રેટે બધાને ઝાટકીઝુટકીનાંખયા તારથી તો બીચારો મારો જસી તદ્દનજ બદલાઈને નવોજ માણુસ થઈ ગીયોચ. ને વરી આપરા નવા પોલીસ કમીશનરને બધા જીઈકે આપું તે, જસીના પેટમાં તો એવી ફાર પરીચ કે પાના ને પાસાનું નામ બારી જારીજ મુકયુંચ, ને એવણ તો ફેરવઈને તદન ફરેસ્તાજ થઈ ગીયાચ!

THE MISERIES OF MARRYING TALL GIRLS.

Mr. Thingoojee—What! Go with you for a Pateti saree to Cursetjee the silk-mercer's! No, thanks. Anywhere else, where there's no chance of being seen and laughed at for my size. But there, with a thousand prying eyes on us, a thousand times no. Why, they would say you were going to buy me a new *Jubhla!*

સલેમાન સાટકા જેવી બઈરી પરણવાની મોહકાનો.

મી૰ ઠીંગુજી—શું ઉં! તુને પપેતીની સારી અપાવવા તારી સાથે ખરસે દજી બેસાનીયાને તાંહ હું આંઉં! નારે બા. તાંહ કોઇ મારી મસકેરી કરે તો! ને કોઈ એમ બેમ બોલે કે, આએ ઠીંગુજીને આએ ઉંઢરી પપેતીનું જભલું અપાવવા આવીચ, તો! પછી મારૂં તો મોહોતજ થઈ જાય!

THE ADVANTAGES OF MARRYING TALL GIRLS.

Our Thingoojees think that tall wives are a nuisance and a curse, and make them the laughing stock of their friends and neighbours. But there are advantages of having tall wives too. Particularly when you are at a fair or a race course, and there's a regular human wall near you, and you can't see anything except a sea of heads!

સલેમાન સાટકા જેવી બઈરી પરણવાના ફાયદાઓ.

આપણા ઠીંગુજી ઠચ ભાઇઓ એમ ધારે છે કે તાર ને મહાડ જેવી ઉંચી ઉંઠરી બઈરીઓ પરણવામાં ઘણા પાડા છે, ને તેવી બઈરીઓને લીધે પોતાના દોસ્તો અને પાર પડોસીઓની ઠઠા મસકેરીનું મુળ તેઓ થઈ પડે છે. પણ બાપુ, સલેમાન સાટકા જેવી તાડમુરીયન બઈરીઓ પરણવાના ફાયદાબી ઘણા ઘણા છે. હો. કોઈ દહાડે કંઈ મેળામાં કે ઘો દોડની શરતમાં કે બીજા મેળાવડામાં તમે ગયા હોવ અને તમારી આગલ બધાઓ આડી ભીત કરીને ઉભા હોય. તે વખતે તમને મજાહ આબાદ જોવી હોય તો તમારી ઉંઠ જેવી ઉંચી બઈરી તમને ઘણીજ કામ લાગશે તે સત માનજો.

HOVERING!

હીંદ ભુમીપર ભમતાં વનવાઘળાં!

અરે, કોઇ એવો કુદરતી ગોફનનો ગોળો લાગે કે જેથી આ કદરૂપાં કંગાળ વનવાઘળાંઓનો ધાનજ નીકળી જાય, તો કેવું સારૂં!

IS LIFE WORTH LIVING?

Ahmedabadi Radtashankar—What! Is this the month of Bhadarwa (September) or is it Chaitra (May)? Instead of heavy showers and their refreshing coolness, the blazing, scorching sun, the terrible heat, and the awful, perspiration that pours down my body like the waters of the Sabarmatee! With drought and famine in the near distance! Ah! Is life worth living?

અરે આ શો સીતમ! આ જીવતરે તે કેમ જીવાય?

અમદાવાદી રડતાશંકર—અરે આ શું ભાદરવો ચાલે છે કે ચઈત્ર ચાલે છે! ભાદરવાના મારમારના વરસાદના સપાટા ને ઝપાટા ને થંડકને બદલે આ તો સુરય આખો દહાડો તપે છે, ને ચઈત્રના જેવો તાપ પડે છે, ને મારા શરીરમાંથી એવા પરસેવાના રેલા ચાલે છે કે જાણે સાબરમતીની રેલ તો હઠી ગઈ! તે સાથ આ દુકાળ ને પાણીની ટીપણી મને ડોળા ઘુરકે છે! અરે પરમેશ્વર! આ શી સીતમ! આ જીવતરે તે હવે કેમ જીવાય

ઢોંગીદાસને ઢોંગ ધતુરા કરવાના બહુ ભારી પડી ગયા!

(જુવો ચીત્ર, પાનું ૧૪૭ મું.)

ઢોંગીદાસ–આ હું કેવો ગધેડો! તે દી મેં સભા ગજાવી દીધી ને પશુવધ કરનારાઓનો ખુબ ઢઢેરો કાઢી નાખ્યો. તેથી પશુવધની સામાવાળાઓ ખુશ ખુશ થઈ જઈ મારો બરડો ઠોકવા આવયા. પણ આ નવી મોહકાન આવી છે. મરકીની રસી મેલાવવાની તરફેનમાં તડાકા મારવાને ઓલા મારા યુરોપીઅન ફ્રેંડો મને ચઢાવે છે, ને હવે તેમને હું ના કેમ કહું? હાય! હાય! એકવાર પશુ વધના છાલ છોડા કાઢી નાખ્યાં, ને હવે મરકીની રસીને છાંપરે ચઢાવવાની! એ બને લાકડે માંકડુ સાથે કેમ બેસશે હં, કેહેને, મારા ગોપીયાની મા, કેહેને?

હરકોર–અરે તે મહી તે શું મોઢું! આજ આમ બોલવું ને કાલ તામ ફરવું તે મહી તે કાંઈ ખોવાનું છે! ને કાળાનું ઘોળું કરતાં તમને કયાં નથી આવડતું જે! મુંગા મુંગા રસીની તરફેન મહી તડાકા મારી દીઓ, ને પેપરવાળાઓ પર બે ત્રણ ચરચા પત્રો લખી કાઢો, પછે બેહુડો પાર! બધી તમારી અંગ્રેજી પત્રોમાં વાખવાખો આવશે ને તમને છાપરે ચઢાવશે! મરને પશુવધની વીરૂધવાળા બે ચાર ગાળ દીએ તો! સાંભળીને બેસી રહેજો, બીજું શું!

ગણપતીની બેઠક કરવાના વીચારમાં.

[જુવો ચીત્ર, પાનુ ૧૫૭ મું.]

મી૦ શેંડયારાવ (એલ એલ. બી.)–કેમ, શું ધારયું? આપણે ગણપતીની એક બેઠક કરયે તો કેમ?

મીસીસ શેંડયારાવ–પણ બેઠકને માટે પઈસા જોઈશે, અને હમણા તમારા ખીસા તો કાણા થઈ ગયા છે.

મી૦ શેંડયારાવ–એમ છે તો ખરૂં. પણ મને એક નવી તાલ સુજે છે. લાવ, તારી બાંગડી લાવ. તે મારવાડીને ઘેરે નીશાળે બેસાડીને ગણપતીની બેઠક કીયે, ને તેમાં ભલ ભલાઓની સાથે બધા કજયા દલાલોને બી બોલાવીને તેમને ખુબ રીજવી નાખયે, કે પછી તેઓ બધા ગામના કજયા મનેજ લાવી આપશે અને કુલોના માંખડાં મનેજ સોંપશે. ને એકવાર એમ થયું કે તારી બાંગડી પાછી આવેલીજ છે, અને વળી તેની સાથે બીજાં સેંકડો ઘરેણા આવશે તે જુદાં! આઇકલાસ કાય, માજા પ્રાણ!

પતેતીનું ગીત.

[જુઓ ચીત્ર, પાનું ૧૭૭ મું.]

દીલ્લુ–બોલની, આજે સું ગીત વજારયે? "આગલ વધેલો પારસી" વજારયે, કે "ધુમારો ફુકતો બુઅબ પારસી બચ્ચો" વાળું લઈયે? હં બોલની. નહીં તો "એસકો પારસી વાંદરો" ને "એસ્કી પારસણ વાંદરી" નું લલકારયે તો કેમ? વેહેલી વેહેલી બોલી જા, અમસથે વખત ના કહાર!

પીલુ–તું મુંગીમુંગી "ઢોંગી ધરમ ઠગ" ને "ધુતારા હંબગો" નું ગીત ચલાવ! ગીયાં વરસમાં પારસીઓએ એ બાબતમાં જેટલો વધારો કીધોય તેટલો કોઈ બાબતમાં કીધો નહીં હોસે!

ઘણાજ ચકોર ધણીઆણીની ચતુરાઈ.

[જુઓ ચીત્ર, પાનું ૧૬૯ મું.]

(વખત–છેલ્લી પપેતીનાં પાછલા પાહોરનો.)

જરી–કાંઇ ચાલ્યા, જેમી ડીયર? કલબમાં કે? જાઓ સીધારો; પણ લવ મારા, જરા પોલીસથી સંભાળજો હં. ને પેલી જોલી કલબવારાઓ પર ધુજારો થયોતો તે જરા ધયાનમાં રાખીને કામ લેજો, દીલજાન.

જેમી–(જેવણુ કોઈ કોઈવાર ચકરૂ બેસી જવાને વાર લગાડતા નથી) અરે મારા જાન, તું કંઈજ ફીકર ચીંતા કર ના. હું જાણુંચ કે પોલીસને તો હારકાંના પાસા સાથે દાડે દારે બનતું નથી. તેથી જેવા મારી કલબના સાહુકાર શેઠીયાઓ અધારા કોઠડાંમાં પોતાનું કાલ જુગારીનું કામ કરવા ભરાયા કે હું તો બસ સટકીજ આવસ. તું તો જાણેય કેની કે હું છ મહીનેબી કોઈજ વખત પાસાને હાથ લગારૂંચ, ને કોઈ કદાચજ નસીબ અજમાવવા બેસી જાઉંચ!

જરી–વાત તો ખરી, મારા લવ; પણ એક વખત જુગારીઓના ગોકામાં ભરાયા કે પછી તાંહથી ખસવાની લાલચ થતાં થતી નથી, તે તો તમો જાણોચ. વાસ્તે જો મારૂં માનો તો આજે તમારી પઈસાની પાકીટ ને તમારાં બહીયાનનાં બટન ને ઘરીયાળ ને છેરો મનેજ આપીને જાઓ, કે પછી કંઈજ ફીકર કે ચીંતા રેહેજ નહી!

આપણા પારસી જુગારી ભાઈનો ઝુંદો કેમ ઉડે છે તે તો જુવો.

[જુઓ ચીત્ર પાનું. ૧૮૦મું.]

ખસી–જોની લવ, એ સાંભેથા કોણ તારો ધાંખરો આવેચ કે? એ નખોડનો ગીયો વરી અહીં કાંહથી ફુટી નીકરયો! સતયાનાસનો ગીયો તો વરી પોતાની પઈસાની નીચ વાત કરસે ને વરી મને પજવસે!

ખુરશેદ–હા, પજવસે ને પઈસાની ચાંપીને ઉઘરાણીબી કરસે! વાસ્તે સંભાળજો હં. એવણ તો તે દારે ખુબ ચીરડઈને કેહેતાતા કે "એ ખસી પોરીયો મને બનાવી ગીયોચ, પણ હુંબી તો ખરો કે તેનો એને બરાબર સવાદ ચખારૂં ને ભર રસ્તા વચે એને ચાબક ચાબકે ફટકાવી કાહાડીને એ કંગાલ જુગારીનો ઝુંદો ઉડારૂં!"

ખસી–હેંએ, સું કેહેચ? તારો ધાંખરો મને પબલીકલી ડાગ–વીહીપ કરવા માંગેચ!

ખુરશેદ–હા, ને તેબી એવી સરસ રીતે કે વરસો સુધી તમારાં મોહોનાં માથાં પરથી તેના ડાઘ નહી જાય! ને પાંચ હજાર જે તમે એવણને ચીરી કાહાડયાચ તેના બધા ડામ તમારા કપાલ પર જનમ સુધી પરી રેહે તેમ!

ખસી–ઓ બાપરે! મને લાગેચ કે તારો ધાંખરો હવે જરા જરા ચકાસવા માંડયોચ. જેમ જેમ એ બુઢો ડોકરો ઉંમરે વધેચ તેમ તેમ એ ધી પર જાયચ!

ખુરશેદ–કંઈ તેમ મનમાં સમજીને મુઝમાં રેહેતા બેહેતા ના હં! તમે એવણને એજનસીનું કામ ચાલુ કરૂંચ એમ અસ્તમ પસ્તમ સમજાવીને પાંચ હજારની ધાપ મારા ગીઅચ, તે પરથી કંઈ એમ બેમ ના સમજતા કે એવણ બુબખ ને ગધેરા છે! તમારા જેવા તો સોને બુમખ બનાવે ને ગધેરા કરીને ડીંગોલાં પર ડીંગોલા ઝારે તેવા છે!

ખસી–પ–પ–પણ તારે તારો ધાંખરો કરવા શું માંગેચ?

ખુરશેદ–બસ એવણ તો કેહેચ કેહેચ ને એમજ કેહેચ કે "ખસી પાસે મારા પાંચ હજાર લાવ! એ ચંડાળ ફુકતો મારા પઈસા ઓગરી કરી ગીયોચ પણ હું તો ખરો કે એને તે કદીબી પચવાજ નહી દેઉ!" એવણ બસ એમજ બોલેચ કે "ધંધાધાગમાં એને ખોટ ગેઈ હોતે તો એના નામ પર ધુર વારતે, પણ કલબમાં રાત ને દાહરો જુગાર રમીને ને નીચ દોસ્દારો સાથે ફરીફરીને એ કંગાળે મારા સકમાઈના પઈસા ઉડાવયાચ, વાસ્તે હુંબી તો ધનજી બચો ખરો કે એના હારે હારમાંથી પઈએ પઈ ને દો કરે દોકરો કરાઉં, તોજ મારૂં નામ ધનજી!" વાસ્તે ખસી ડીયર, જો-જો મારૂં માનો તો તમે-તમે-

ખસી–શું, પણ બોલી મરની?

ખુરશેદ–તમારી સાથે તરપાપાવ ફેંકયા વગર ને અફરા તફરી કરવા વગર મારા બાવા રેહેવાના નથી, વાસ્તે તમે એવણ જાહ દેખાય તાંહ કોઈ કાલેબી દેખાવ દેતાજ ના! નહી તો–નહી તો–તમારી સુરત બદસુરત થઈ જસે તો મોહોનુંબી જોવા નહી ગમસે! ડીયર, મારૂં માનો તો ચાલો આપરે અહીંથી સપાટામાં પગ ઉંચકયે, નહી તો ચાબકની ચીમકીથી બરડો ચમચમસે તો ઓજ્જા જેવું થઈ જસે, ને મુવાં લોકો વચે નાક કપાઈ જસે ને બોટાં પીખાસે તે જુદાં.

સરવેથી ઊંચો વીનોલીઆ સાબુ.

ચામડીને મુદલજ ચચરાવી નાખતો નથી.

ચામડીને મખમલના જેવી નરમ અને સુવાલી કરે છે.

ચેહેરા માટે સરવેથી ઉંચો છે અને બીજો સાબુ એની સરસાઈ કરી શકતો નથી.
સરવેથી નાજુક અને નરમ ચામડીઓ પર વાપરવા માટે તે ખાસ બનાવવામાં આવ્યો છે. વળી તે વાપરવાથી ચામડીઓ પર ચાંથાં પડતાં અટકે છે.

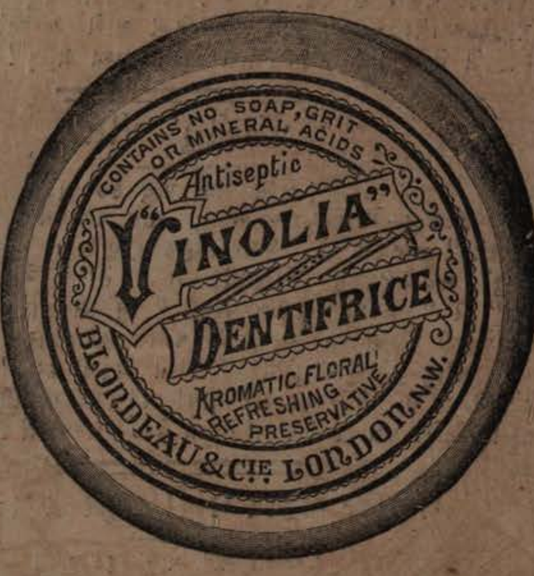
વી નો લી આ ના હજામતના સાબુઓ.

હડપચીની નીચે તેનાથી ચાંથાં પડતાં નથી.

વીનોલીઆ હજામતના સાબુ ની એકજ લાકડીમાંથી કેટલાંક ગ્યાલન નરમ મલાહી જેવું ફીણ નીકળે છે.

વીનોલીઆ દાંતનું મંજન.

દાંતને હાથીદાંત જેવા સફેદ રાખે છે.

નાં૦ ૨.—ધાતુના બાકસમાં.

આ દાંતનું મંજન દાંતને થંડક આપે છે અને મોહડાંને સુગંધી બનાવે છે.
એમાં સેલીસીલીક એસીડ અથવા સફેદી આપનારા અને કોહવાટ લગાડનારા ખાર ("અકોલલી") મુદલજ નથી, તેથી પારા મજબુત અને જોરાવર થાય છે.

એ મંજન બે જાતના દાબડામાં વેચાય છે.

વીનોલીઆ હજામતનાં સાબુની ત્રણ જાતની (લાકડીઓ)
પ્રેમીયર, ટાઈલેટ, વેસ્ટલ.
વીનોલીઆ હજામતના સાબુના ગોળાઓ
પ્રેમાયર, ટાઈલેટ, વેસ્ટલ.

હીંદુસ્તાનમાં દરેક ઠેકાણે વેચવામાં આવે છે.

HONOUR TO WHOM HONOUR IS DUE.

[A memorial fund has been started by the friends and admirers and past and present students of the late Professor Peter Peterson at a meeting held at the Elphinstone College on Wednesday, the 13th Sept.]

લાયકને લાયક માન.

[ગઈ તા० ૧૩ મી સપ્ટેમબર ને બુધવારે એલફીનસ્ટન કાલેજમાં મળેલી મરહુમ પ્રોફેસર પીટર પીટરસનના દોસ્તો અને વખાણનારાઓની તથા તેના આગલા અને હમણાના ચેલાઓની સભાઓએ મરહુમ ગ્રહસ્થની યાદગારી રાખવા માટે એક ફંડ ઉભું કરવાનો ઠરાવ કર્યો છે.]

IN MEMORIAM.

MR. GOVINDJEE THAKFRSEY MULJEE,

Of Messrs. Thakersey Muljee & Sons, the Seretary, Treasurer and Manager of the Halia Bhathia Mahajan, and a leader of the Bhathia Community of Bombay.

Born, 1849. Died 7th Sept., 1899.

ભલાની ભલી યાદમાં.

મેશરસ ઠાકરસી મુલજી એંડ સનસવાલા મી० ગોવીંદજી ઠાકરસી મુલજી; તે હાલાઈ ભાઠીયા મહાજનના સેક્રેટરી, ખજાનચી અને મેનેજર, તથા મુંબઈના ભાઠ્યા કોમના એક આગેવાન.

જનમ, ૧૮૪૯, મરણ, ૭ મી સપટે० ૧૮૯૯.

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 7th September:—At our *Pension* today, during the discussion on our Pension Rules, Dr. Gas was brought up by Mr. Setalwad on a charge of using unbecoming language, and the Head Master, with uplifted cane and brow, took him severely to task. "Hey day! what's the matter now, you naughty boy," asked the master in tones in which anger and pity seemed to vie with each other for mastery, "this is the third time they have complained against you. You must persist in calling your mates names, must you? Henchmen, and lieutenants, and nose-led, and all that sort of thing! But I am determined to put a stop to it. I'll let you off this time with a caution, but if I catch you again, I swear I'll ask the boys to boycott you and to pass a vote of censure, and I'll lift up my cane, sir. My cane, do you hear?"

The little mischief-maker seemed penitent under this sharp rebuke, and blubbered forth something about not doing it again. At which we tittered, feeling sure, from past experience of his explosive

"WHAT'S THE MATTER NOW, YOU NAUGHTY BOY".

nature, that he'll hardly be able to keep his promise. For are there not persons that "even in penance plan sins anew"?

We too were disposed, like the master, to let him off lightly. For there is much that is good in

KHOTE: "I'LL SHOW ONE DIRECTION."
CHOTHIA: "I'LL SHOW ANOTHER."

A SWIMMING BATH EXHIBITION.

(After the Parsee Swimming Bath Exhibition held on Wednesday and Thursday last.)

Sir J. J.—(The leader of the Pasree Community, to Mr. Parsee *Punch*, the head, guide, philosopher and friend of the Parsees.)—Ah! See that cherub, Mr. *Punch*. Don't you think, my friend, that he'll carry off the first prize?

Mr. Punch—Let's wait and see the end, Sir. Too soon yet to form an opinion, Only let us hope that he will finish in good style and win huzzas!

તરવાના હુનરનો એક તમાસો.

સર જે. જી.-(પારસી કોમના લીડર, પારસીઓના વડા, રાહબર, ફીલસુફ અને મીત્ર મીο પારસી પંચને) જોયો કે, મીο પંચ, પેલા બુચકલાંને જોયો કે? શું ધારો છો, એ પેહેલું ઇનામ નહી લઇ જશે વારૂં?

મીο પંચ-તે હમણાને હમણા કેમ કેહી શકાય? જરા થોભીને સેવટ સુધી એનો તમાસો જોઇયે તો પછી કંઈ મત આપી શકાય. આપણને ઉમેદ તો એવીજ છે કે એ પોતાનો હુનર સેવટ સુધી અછી રીતેજ દેખાડશે અને બધાની સાબાશી ને તાલીઓને લાયકજ નીવડશે! પછી તો કોણ જાણે.

him, despite a certain liveliness of temper which makes him forget himself. He did good service today in drawing attention to the desirability of revising our Pension Rules.

Pension Rules. Yes, pension rules supreme in the human breast. It is the ruling passion of some people's lives. Though personally I look upon it as the bread of idleness. It certainly blesseth him that takes, but blesseth not him that gives.

How can it, asked Mr. Macdonald, when it is so elastic? Our annual grant used to be only 19,000, and now it is 60! And by and bye, it will be—well, there's no knowing where it will land us in the next few years!

A delicate matter, put in Prof. Muller, and rather than delegate it to a committee, as Dr. Viegas would have us do, let us refer it, as Mr. Kalabhai says, to the M. C. for expert opinion. Let him advise whether it is advisable to revise the Rules, and in what direction.

I'll show you one direction, said Mr. Khote; just now the scale is the same for the sepoy and the officer. An uneven scale, and hard ly as it should be.

I'll show another, added Mr. Chothia. Rule 12 states that an employé dismissed for misconduct loses the right to a pension but the Corporation may give him compensation!

Compensation for misconduct! No wonder some Corporators so misconduct themselves! Surely, this rule needs revising, if no other. In charity to Mr. Setalvad, I'll assume that he wasn't aware of it, when he twitted Dr. Gas for his "profound wisdom" and congratulated himself that the rules were not framed haphazardly, but after elaborate enquiries extending over four years!

And you have only had them in operation for seven years, and you are already wanting a revision, said Mr. Dewey Lamb out of compassion for what he was pleased to call our precipitancy!

He did not name the time that we should wait. Perhaps seventy years would be about it. But we thought it too long, especially in view of the fearful possibility (foreshadowed by Mr. Macdonald) of the grant going up by leaps and bounds, and accepted Dr. Gas' committee. At one stage, I trembled for it, for didn't Mr. Dew emphatically declare that there was no case. But I was soon reassured, for he suggested in almost the same breath that Sir Jamsetjee's name should be included in the committee. We felt thankful to Mr. Dew (though somewhat startled at his inconsistency) and accepted the titled addition to a committee for which "*no case had been made out*"!!

On 21st June last, a poor labourer, engaged in cleaing our drains, died of gas-poisoning. No great matter, you would say, for "thousands die of snakebites" (as Dr. Batlivala says) and millions of plague and other diseases! But we made a great stir about this death and called for a report, and today the report came from the Special Drainage Engineer.

Highly unsatisfactory, said Mr. Lamb, for it fixes no responsibility anywhere. (Did he expect it would be fixed? Green Lamb!)

Well, you see, cried Dr. Ismael, there is the report. Let us record it. Then there are the rules regulating the cleansing of drains. *If* the contractors in charge of the works had the rules with them (what does the report say ? had they or had they not ?), and *if* they were the only responsible parties (of course they were, or if they were not, surely it wasn't the Municipality) they were guilty of gross carelessnesss ! There !

Some satisfaction to learn from a report, furnished four months after the event, that the *guilty parties are guilty* ! Yes, record the report by all means. Let us at least lay the flattering unction to our soul that we have had the death reported upon ! What more could we do ?

But surely, said Dr. Gas, the work, if in the hands of contractors, was supervised by our officers, and they were guilty too.

Most certainly, said every one else in unmistakeable indignation except the M. C. who pleaded for his staff, for (don't you see) *the municipality had nothing whatever to do with the contractors* !!! The inevitable had happened, and nobody can say how it happened!

It comes to this then, remarked Dr. Bhalchandra (who speaks but little now, being more actively occupied elsewhere in the interests of a new creed of salvation to which he has been recently converted) that "if the contractors were to commit a murder under municipal auspices, the municipality would be in no way responsible!" Good man! Evidently inoculated with the spirit of saying the right word in the right place.

I think nobody is responsible, except the man himself who died. In the first place, he had clearly no business to die, of a little gas too, and put his employers, the contractors, and their employers, the municipality, into such an awkward fix. We gave him bread, and he gave us in return a stone in the shape of a report that nobody can swallow ! Ingrate ! In the second place, there are the rules framed by us for the benefit of the workers in our drains. Why did the man not make himself familiar with them before he went down ? They would have enlightened his darkness ! Fool !

The man deserves no pity, for he deliberately faced death in spite of our rules ! But how about his family, if he left one, his family robbed of their *crumb*-winner ? Mr. Chothia asked if any compensation had been paid by the contractors or the Municipality, and he received no reply. I ask too. We, who compensate for *misconduct*, might well compensate for misfortune. It is a duty we owe to ourselves and to destitute humanity, and I trust we'll be equal to it.

Overheard Sunday Morning at the "Zoo."—"Oh, I say, George, let us go into the Reptile House and see if there's anybody there we know !"

Sad Fatality to one of a Shooting Party on the Moors.—On returning home, after a most successful day's sport, just as he entered the garden he was taken from life by a snap-shot.

AMENITIES IN THE CORPORATION HALL ! OR, OUR CIVIC FATHERS IN THE YEAR OF GRACE 1899 !—No. 1.

Dr. Cowasjee Hormusjee and Dr. Viegas in a fond embrace !

[Vide proceedings of the Corporation meeting held on the 11th Sept. last.]

આપણા કૅારપોરેશન હૅાલમાં ચાલતી ભાઇબંધી અને એકદીલીના નમુના.-નાο ૧.

ડાકટર કાવસજી હોરમજી અને ડાકટર વીગાસ એક બીજાને કેવી ચાંપીને મીઠી મધ કોટી કરે છે! વાહ!

[જુવો ગઈ તાο ૧૧ મી સપટેમબરે મળેલી કારપોરેશનની સભાનો હેવાલ.]

None Needed.—Jack : "What happened after you proposed ?"—Tom : "I left without ceremony."

A PAINTING FOR THE COMING PARIS EXHIBITION.

[The Court-martial has re-tried Captain Dreyfus and has sentenced him to ten years imprisonment. In consequence of the universal indignation at the sentence passed on Captain Dreyfus, a movement has been started on the Continent and in America to boycott the French Exhibition next year.—*Reuter's Telegram.*]

પેરીસના આવતાં પ્રદરશનમાં મુકવાનું એક ચીત્ર.

[કેપટન દરેફ્યુની ફરીને તપાસ કરવા બેઠેલી કોરટ મારશીયલે તેને અપરાધી ઠરાવી દસ વરસનાં કેદખાનાની સજા કરી છે. કેપટન દરેફ્યુને કરવામાં આવેલી આ સજાથી યુરોપ અને અમેરીકામાં એટલો બધો ગુસ્સો ઉસકેરાયો છે કે, આવતે વરસે પેરીસમાં જે ગંજાવર પ્રદરશન ભરવામાં આવનાર છે, તેમાં કસો પણ ભાગ નહી લેવાને લગતી એક હીલચાલ અમેરીકા અને યુરોપમાં ઉભી કરવામાં આવી છે.]

GANESH CHATURTHI : THE WORSHIP OF GANPATI.

NATU BROTHERS:—Mighty Ganesh! Averter of Evil! Relieve thy suppliants from that ancient shadow!

ગણપતીની પુંજા.

નાતુભાઇઓ-અહો શ્રી ગજાનંદ મહારાજ ! અહો રંભ ચીંતામણી ! પેલા જુના ખખ ભયંકર દઇતના ત્રાસમાંથી તારા ગરીબ દાસોને ઉગાર!

THE VISION.—"BEWARE!"

[A despatch, subject to an immediate and definite reply, has been presented by England to the Government of the Transvaal.—*Sept. 15, 1899.*]

એક ભયંકર ઓલો.—"સંભાળમાં રેહેજો, બાઈ, સંભાળમાં રેહેજો!"

[ટ્રાનસ્વાલની સરકાર સાથ ઈંગ્લંડની સરકારને પડેલા ગંભીર વાંધાના સંબંધમાં ઈંગલંડે ટ્રાનસ્વાલ ઉપર એક ડીસ્પેચ મોકલ્યો છે, અને તેનો તાબડતોબ અને જે તે નક્કી જવાબ મોકલી આપવાને તેને જણાવ્યું છે. લડાઈના છેલ્લા પેગામ જેવો આ ડીસ્પેચને ગણવામાં આવે છે.—તા૦ ૧૫ મી સપટેમબર ૧૮૯૯.]

A NICE FIT; OR, BANGLES FOR MY LADY HIND.

HIND—Oh! I'm sure these bangles will suit me to a *T*.

[The Teaching University Scheme being viewed by the Indian Government with favour, the Bill for putting the scheme in working order has been drafted and submitted to Government by Mr. Jamshedjee N. Tata.]

બરાબર બેસતું આવતું સુંદર આભુશણ; અથવા, હીંદબાનુનાં હાથ માટેનાં ચીતલ.

હીંદ—ઓહ, કેવાં મજેહનાં ચીતલ છે! ખચીતજ, મારા હાથ તેથી શોભીજ રેહેશે!

[હીંદી સરકારે મી॰ જમશેદજી નસરવાનજી તાતાવાળી ટીચીંગ યુનીવરસીટીને લગતી યોજના તરફ પસંદગી દેખાડયા પછી, તે યોજનાને અમલમાં મેલવા માટેનો એક કાયદાનો ખરડો ઘડી કહાડીને મી॰ તાતાએ તે નામદાર સરકારની પસંદગી માટે મોકલી આપયો છે.]

THE TOO-CAUTIOUS WIFE.

(*Time*—The afternoon of the Parsee New Year.)

JARI—Where are you going to, Jemmy dear? To the club. Take care of the Police, love, and remember that last raid on the Jollies.

JEMMY, (a casual gambler)—Never fear, duck. I know the Police don't love dice. So when the big folks retire into the dark room, I'll clear out. I am only for occasional luck-trying.

JARI—Ah! But once you're in the den, the temptation is so strong. Suppose you leave your purse and studs and watch and chain behind for me to take care of till you return—and after.

ઘણાજ ચકોર ધણી આણીની ચતુરાઈ.

[વધુ માટે જુઓ ૨] પાનું ૧૫૯ મું.]

A BLOW FOR THE DISTRICT CIVIC FATHER!

"Oh! Ba-pá-ré-é-é-é! Oh Shri Rama! Never expected he would come down upon me so soon, with Famine and Plague sucking the life-blood out of me!"

[The Bombay Government has prepared draft Bill for the District Municipalities, one of its main objects being to transfer on their shoulders the burden of certain expenditure as regards Famine, Plague, &c. hirtherto borne by the Government.]

જીલ્લાના શેહેરી બાવાપર પડતો જબરો મુક્કો!

ઓ બાપાઆઆરેએએએ! ઓ શ્રી રામ! આ શો જુલમ! એક તરફથી દુકાળ ને મરકી મારૂં જીવતું લોહી ચુસવા બેઠા છે, તેવામાં આ મારો કાળ ક્યાંથી નીકળી આવ્યો! ઓઈ! ઓઈ! ઓઈ! બચાવોરે મને કોઈ!

[મુંબઈ સરકારે જીલ્લા મ્યુનીસીપાલીટીઓને લગતો એક નવો ધારાનો ખરડો તઈયાર કરયો છે, જેની મુખ્ય નેમ એ છે કે હમણા સુધી દુકાળ, મરકી ઈતયાદીને લગતા જે જે ચેકસ ખરચો સરકારને માથે છે. તે ખરચો એ નવા કાયદા મારફતે જીલ્લા મયુનીસીપાલીટીઓને કપાળે ચોંટાડવામાં આવશે.]

THE NEW YEAR'S MUSIC.

Hilloo—What shall we play? "*The Progressive Parsee*", or "*The Smoking Puppy*", or "*The Aping Dandy*", or "*The Painted Belle*", or—

Peeloo—"*The Sanctimonious Pharisee*", or "*The Canting Humbug*". Anything to mark a year's progress in fads! For we have advanced with giant strides, haven't we? Advanced all round.

પપેતીનું ગીત.

[વધુ માટે જુઓ પાનું ૧૫૯મું.]

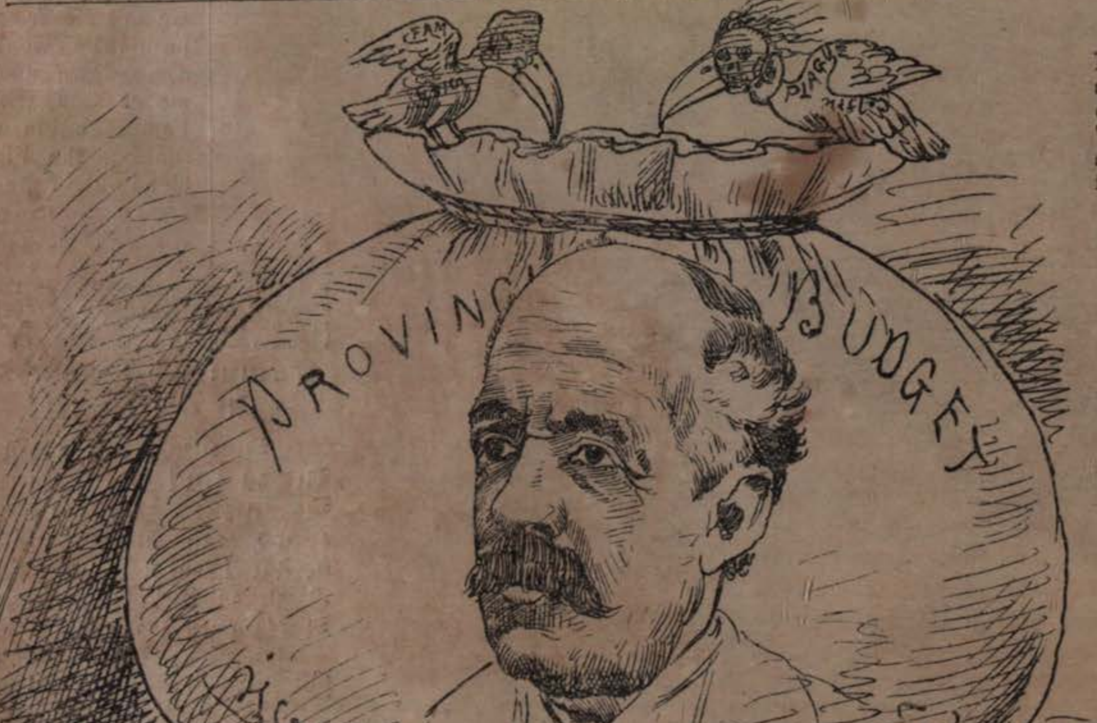
THE BUDDING ROSE.
(IN THE PARSEE GARDEN.)

[The Parsee New Year 1269 Yezdezardi commenced on Friday, the 15th Sept.]

પારસી બાગમાં ખીલતું ગોલાબ.

[પારસીઓનું નવું વરસ યઝદેઝરદી ૧૨૬૯ શુક્રવાર તા૦ ૧૫ મી સપટેમબરે બેઠું છે, તે કુલ પારસી ખલક અને કુલે આલમને ખુશ ખુશાલ અને જયજયકાર ભરયું ગુજરજો!]

Dinah: "Oh mother, my fingers are so sore where the nasty nettle stung me!"—Mother: "Never mind, Dinah dear. Put your fingers in your mouth—that will stop the pain."—Dinah: "I *'cant*, mother. They are too dirty Put them in your mouth, please!"

THE VULTURES ON THE SWOOP!

[The Hon'ble Mr. Nugent's Provincial Budget opens with a balance of fifteen lacs and closes with not a pie left in the Treasury. The expenditure on account of Famine and Plague foreshadows very grave results for the financial state of the Presidency.]

નાસ્તા પર તુટી પડેલા ભુખા ગીદરાઓ!

[આનરેબલ મી૦ નયુજંટે તઇયાર કરેલું મુંબઈ ઇલાકાનુ બજેટ પંદર લાખની સીલક સાથ શુરૂ થાય છે, પણ વરસની આખેરીએ તીજોરીમાં એક પાઈ પણ ફાજલ રેહેવાની વકી નથી. દુકાલ અને મરકીનાં ખરચોને લીધે આ ઇલાકાની નાણાં સંબંધી હાલત બહુજ ગંભીર થઇ પડવાની દરેક અસુભ આગાહી થઇ ચુકી છે.]

Low.—Doctor: "Your husband must be kept on low diet, Mrs. Richtrade."—Mrs. Richtrade: "That means winkles, an' faggots, an' sich-like, don't it, doctor?"

APPROXIMATE FRENCH.

(Picked up in C. P. Street and dedicated without permission to Retail Dealers in Foreign wares.)

There was great stir at the Cercle Littéraire!
Members running to and fro, tout l'air
Scandalisé, cried Sapristi ! quelle honte !
Insult added to injustice, out on't !
A jew qui s'appelle *Abas* ! qu'est-ce que ça ?
Abas Dreyfus ! *Abasse* ! C'est drôle, n'est-ce pas ?
Et nom d'une pipe ! étrange phrase : *Vive le Armie* !
Le Armie ? que veut dire *Armie*, mon amie ?
A bas all hybrid French ! si monstrueux !
Vive le Cercle ! and cultivate Bué !

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Monday, 11th & 18th September:—

" We met, we planted blows on blows,
We fought as long as we were able—
My rival had a bottle nose,
And both my speaking eyes were sable. "

Some of our doctors effervesce like their salts. We have had a sharp taste of Dr. Gas, and now Dr. Cow-horn is bent upon proving that he can go one better. And he has proved it too. Dr. Gas, when the Chief upbraids, winces and makes a show, at any rate, of penitence, if he feels it not. The other neither feels nor shows it, and after a display of unpardonable insolence, seeks to *justify* it ! In the teeth too of the Chair ! We *compensate for misconduct* and Dr. Cow-horn, following perhaps our example, *justifies insolence* !

This is why the fight came to be fought. It appears that our Deputy Health Officer, Dr. Godinho, is going on a twelvemonth's leave after having practically put in a twelvemonth's service, and wants us to disburse *full* pay for the first four months and *half* pay for the remaining period ! Suffering, according to a medical certificate by Col. Waters, from water—I beg pardon—from insomnia ! And Dr. Cow-horn very generously asked us to pay as required !

A good joke this, any sane man would say! And Dr. Gas said it too, Dr. Gas "the discoverer of plague," and like it, no respecter of persons (whatever Major Collie may say or do in respect of European visitors to Matheran's cool heights notwithstanding). Absurd and preposterous he called it. Twelvemonths on, and twelve mouths off ! And such a fattening at our expense in the period of rest !

Great stress was laid on the fact that Dr. Godinho had worked very hard during the epidemic at Mazagon. Somehow we are very lucky in our officers. They all work very hard and when the time comes for a special favour, up spring any number of corporators, like Mr. Lund and Dr. Cow-Horn and Mr. Khote in this instance, to testify to the hard work ! The M. C. too puts in a kind word. But what are Deputy Health Officers appointed for, as Dr. Gas pertinently asked, if not to help the City in plague ? If Dr. Godinho, why not others ? And what will you do, gentlemen, with the torrent of applications that is bound to pour upon us if this succeeds ? And where will you draw the line ? After all, what's a little insomnia ?

What indeed ? A virtue if anything in an officer that has to do battle with such a never-sleeping foe as plague. Why, all our officers ought to be sleepless, ever vigilant, ever wakeful, never nodding, never napping !

"ABSURD, AND PREPOSTEROUS."

It may be somewhat inconvienent, this insomnia, but who is altogether free from it ? We are all subject to it more or less, are we not ? The condemned criminal in his cell counting the weary hours before his execution ; the penniless debtor with the bailiff's grip within an inch of him ; the bashful lover

THE CONDEMNED CRIMINAL. | THE PENNILESS DEBTOR.

longing for an opportunity to propose; the lonely wife waiting to *welcome* her reeling husband home; the plodding school-boy spelling over his grammar; the editor puzzling for his "copy"; the gambler dodging the bull's eye of the Police; the poet seeking to suck inspiration from the midnight air; the title-hunter looking out for the honours' list; the ultra-loyalist with Brahmin on the brain—all *these* and a thousand others that may be named have their share of insomnia. Why then such a fuss about Dr. Godinho, as if he alone were up, and all the world sleeping around him?

And why must he want to go all the way to England, for so long as twelve months too, asked Mr. Wadia, when a much shorter trip to some nearer health station would serve the purpose equally?

Matheran for instance. There will be no trouble for Dr. Godinho, no surveillance, no fumbling for the pulse, no paying of thumping fees, not one of the vexatious annoyances to which the native is subjected on that hill, however clean he may be, to say nothing of riches or position!

The object may be, added Mr. Wadia, to kill two dogs with one stone or bone, our bone with the marrow in it. While at Matheran, if the insomnia clings to him persistently, Dr. G. can at best only drink in air, whereas in England, he can drink in larger draughts of knowledge, and so return, if also with sleeplessness, with the superior airs of a full-blown M. D. of Edinburgh University!

THE BASHFUL LOVER.

THE LONELY WIFE AND HER REELING HUSBAND.

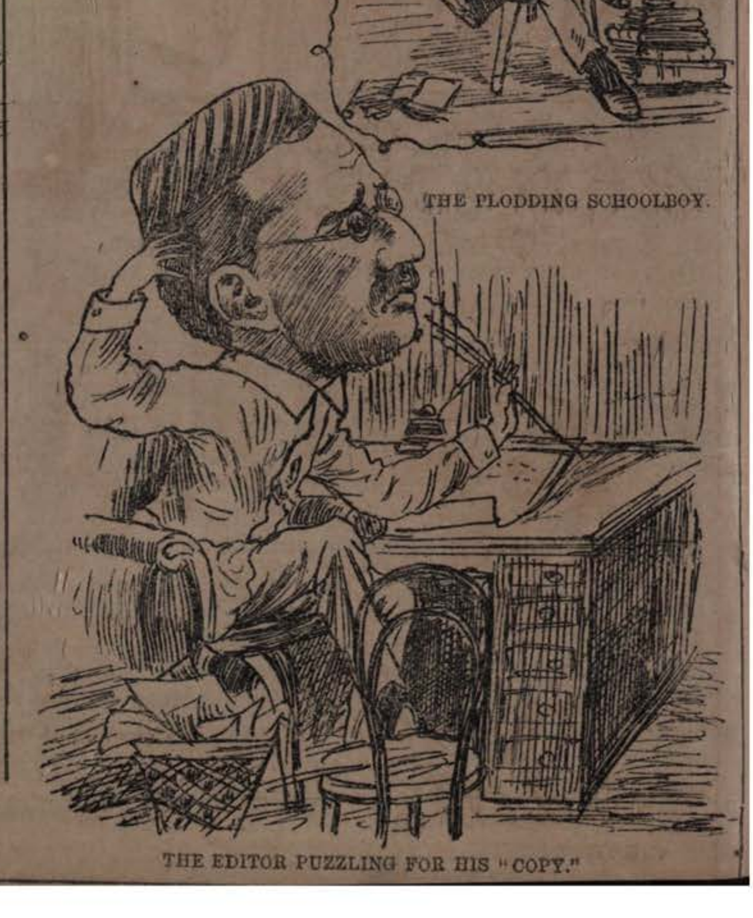
That he may well do, seeing that there is really nothing serious the matter with him. Would you believe it, gentlemen, said Mr. Dhondy, I actually saw Dr. Godinho jump out of a victoria the previous day, hale and hearty!

And there is this other thing, put in Dr. Gas, that the certificate that we are asked to act upon is not by our own medical examiner, but by Col. Waters, an outsider—

This was the signal for the fierce battle that I have sought to commemorate in the opening lines of these notes. Dr. Cow-horn, more bull than cow, eye-balls rolling and fists clenched, hurled anathemas—horns rather—at poor Dr. Gas for having had the "impertinence to call

THE PLODDING SCHOOLBOY.

THE EDITOR PUZZLING FOR HIS "COPY."

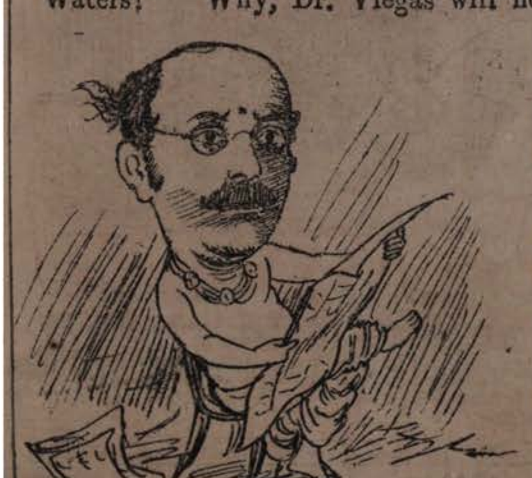
THE POET POETISING.

in question the certificate of a gentleman like Col.

THE GAMBLER DISTURBED.

Waters!" Why, Dr. Viegas will next call in question *my* authority, the *authority of Dr. Cow-horn!*

THE TITLE-HUNTER ON THE TENTER-HOOK OF SUSPENSE.

Upon this the two were locked in one warm embrace! The Head-master regretted that his boys should be so unruly, protested, advised, remonstrated, lifted up his cane, warned and warned again! But to no purpose! Dr. Gas might relent, but Dr. Cow-horn never! The cane has been lifted up often enough, but unfortunately allowed to remain there. Next time will the master let it descend—and heavily?

The certificate is good eno' said the M. C., and Dr. Godinho's work is good eno' too. I've seen it, and am content. He has earned his leave and has got it. The question is, will you give him his extra pay?

THE ULTRA-LOYALIST WITH BRAHMIN ON THE BRAIN.

We preferred to give him our blessing, and he has departed in search of the "balmy sleep" that he needs. We hope he may get it, but not so much of it as to prevent his

"*Watching at the head of those that sleep*"

over their duties, on his return!

Style of Legal Questions to be put to French Poachers in English Waters.—"Fishing Interrogatories."

FUNNY BITS.

(From various sources.)

At the Village Cricket Match.—Umpire (carried away by enthusiasm on seeing the young squire send a ball hard-bto leg): "Well hit, Master Arthur, well hit! (Remembering himself.) But don't make no short runs!"

Something Like Preservation.—Irate individual: "Are you aware, sir, that you are fishing in preserved water?" —'Arry (not quite so innocent as he would appear): "Preserved water! And is all the fish *pickled*, then? Bless,' if I've seen any live 'uns about.',

Motto for the Otological Congress.—"The story of our lives from ear to ear."

"*HORNING* POOR DR, GAS."

En Root.—The new War Minister of the United States, Mr. Elihu Root, declares that war in the Philippines will be prosecuted "with all energy." Evidently root and branch business for the Philippines.

Scene.—A Shooting Party, August 12th (M. F. H. is introduced to distinguished foreigner): "You hunt much of the fox, Monsieur? I also, and have already of him shot twenty-five, and have wounded many more!"

At a Problem Play.—Mr. Dinkershein (eminent critic.) "How did you enjoy the piece, Miss MacGuider?"—Miss MacGuider: "Well, to tell the truth, I didn't know what it was all about."—Mr. Dinkershein: "Excellent. The author gives us so much to think of."

Irish.—During the recent hot weather. Sudden shower of rain.—Irish visitor: "Ah, now this *is* welcome! An hour's rain like this will do more good in five minutes than a week of it!"

CHAIR! CHAIR! CHAIR!

Lord Salisbury doesn't like people to sit
When engaged in their daily vocation;
But the matter of seats is one likely to hit
A Premier, who stands for the Nation.

A Deal for Sport.—Sometimes the result of a prize-fight enables the undertaker to shew his skill as a boxer.

Wise Men All.—Some men know enough to come in when it rains, while others know enough to provide themselves with umbrellas, so that they won't have to.

"THE HEAD-MASTER LIFTED UP HIS CANE BUT TO NO PURPOSE."

Flattering.—Hewitt: "She said my photograph shewed the face of a gentleman."—Jowett: "Yes, she told me it flattered you."

AN OUTRAGE ON JUSTICE!

JUSTITIA.—Ah! Foiled at last! So the foul conspiracy has succeeded! A downright shame I say! An outrage on my fair name and fame! This scandalous Rangoon Outrage Case!

["The abominable outrage committed at Rangoon upon a respectable Burmese woman of advanced years, by some thirty or forty soldiers of the West Kent Regiment has excited the indignation of every European in India. * * * The failure of justice, absolute and complete, and evidently brought about by a conspiracy of silence, adds to the infamy and the horror of the foul business."—*Bombay Gazette*, 22nd Sept.]

ઈનસાફ દેવી ઉપર એક બલાતકાર!

ઈનસાફ દેવી-આહ! આખરે હું હારી! આખરે મને હંફાવી! મે છુપાં કાવત્રાં અને છુપી મસલેહત આખરે ફાવી નીકળયાં! હેફ છે! શરમ છે એવાં કામ ઉપર! એક ગરીબ બીચારી નીરદોષ અધીર બરમીસ સ્ત્રી ઉપર નીચ હેવાનયત ગુજારનારા હેવાનોએ મારી ચુંગાલમાંથી બચી જઈને ખચીત મારાં સુંદર નામ અને કીરતીને ખેલલત લગાડી છે! ખુદ મારી પર બલાતકાર ગુજારયો છે!

["અધીર વયની એક બરમીઝ સ્ત્રી ઉપર રંગુન ખાતેની વેસ્ત કેંટ રેજીમેંટના ત્રીસથી ચાળીસ સેપાહોએ જે ધીક્કારવા જોગ બલાતકાર ગુજારયો હતો, તેથી હીંદુસ્તાન

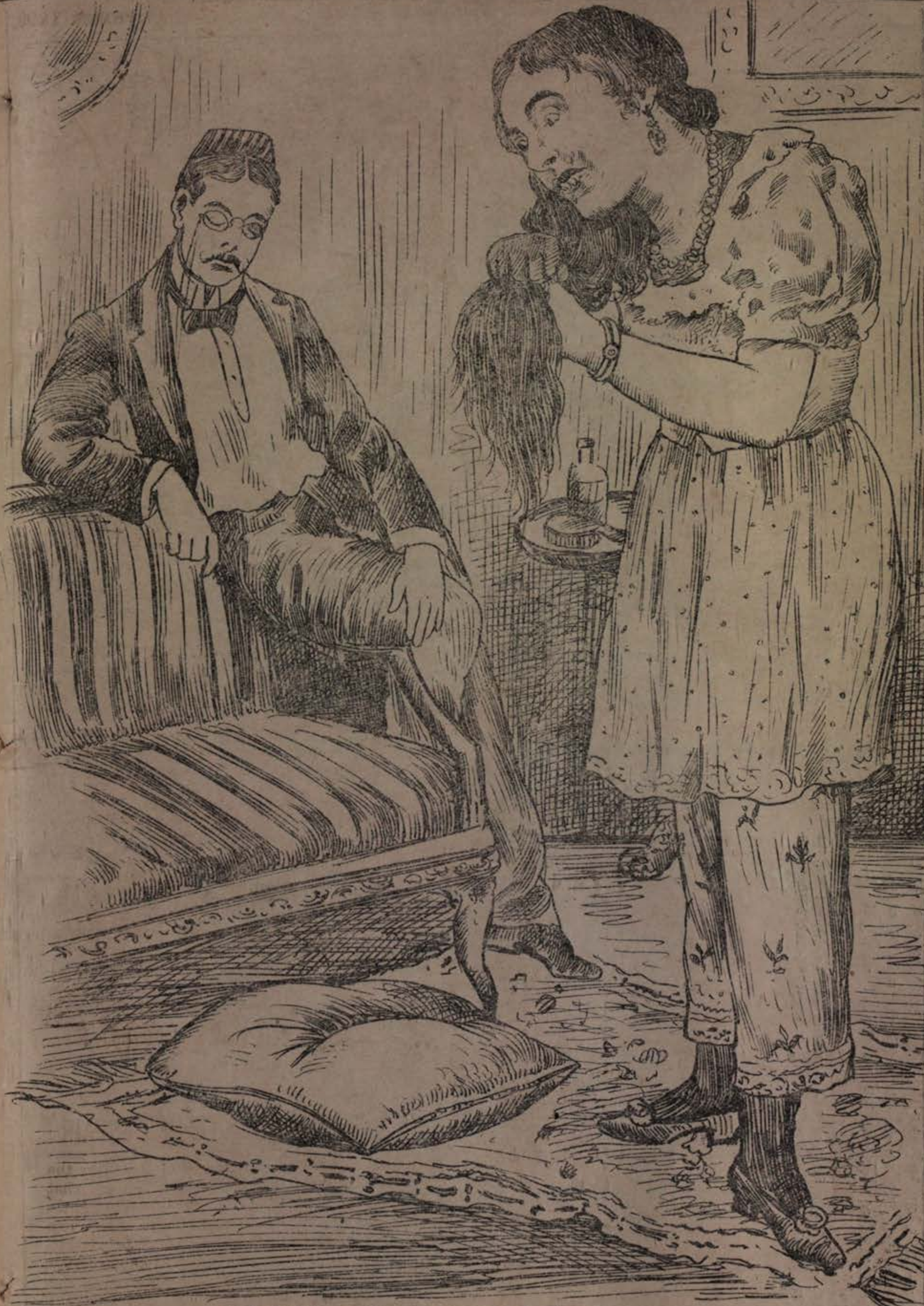

IN THE JUNGLE OF DESPAIR!

[From a Notification issued by the Bombay Government it appears that with praiseworthy energy and promptitude the Government began to devise measures from the middle of July last to grapple with the gravity of the situation occasioned by the failure of the rains. All honour to the Government.]

નાઉમેદીના જંગલમાં!

[મુંબઈ સરકારે બાહેર પાડેલાં એક જાહેર નામાં ઉપરથી જણાય છે કે વરસાદ નીશફળ જવાથી જે ગંભીર મામલો ઉભો થયો હતો તેને પોંહોંચી વળવા માટે ઉપાયો લેવાનું ગયા જુલાઈ મહીનાની અધવચથીજ સરકારે બહુ તારીફ લાયક ખંત અને ઝડપથી માથે ઉઠાવયું હતું.]

ON THE KHORDADSHAL DAY.

MEHERI—In sulks, and on such a day, when you ought to be at the club among your dice and cards!
MANEK—I had such a horrid dream last night, with the P. C. dancing the Police Polka on my chest! I won't stir out today! The cards are turned, and dice and pice don't go well together!

ખોરદાદશાલને દહાડે.

મેહેરી-કાંય વારૂ, આવા સારા સપરમે દહારે એમ ધુજરા ને ઘુવર જેવા થઇને સાના બેઠાચ? તમારી કલબ ને તમારા પાસા ને પાનાં વાર જોતાં હોસે, ને તમે એમ મદઈ માદી મરઘીની કાની ઘેરમાં સાનુ ભરઈ રેહવાચ!

માણેક-જોની, ગેઇ રાતનાં મેં કંઇ ખરાબ સપનો જોયોચ, તારથી બસ મારી છાતી ધુજયા કરેચ ને મારા જીવને કંઇ ચેનજ પરતું નથી. જાણે પોલીસ કમીસનર મારી છાતી પર "પોલકા" નાચતો હોય એમ મેં જોયું, ને તરથી મારો તો જીવ એવો ગભરાયચ ને મને તો એવાં ધુજરાં લાગેચ કે બસ નહીં! કોણને ખબર, કલબમાં જાઉં ને કંઇ ઓરનું દોર થઇ ગીયું તો! પછી કાંહ રરવા બેસું. તેનાં કરતાં ઘેરમાંજ પરી રેહુંની કે પીરા પતે! હમણા એક તો આ પરો દાહારો પાધરો નથી ને પાસો સવરો પરતો નથી, તે પરતે દાહારે બધુંજ પરતું થયા કરે ને પોલીસનાં પાંજરાંમાં જુગારી તરીકે ઉભું બુભું રેહેવું પરે તો!

A Testimonial.—Little boy (writing to his school-master): "Everybody at home is delighted with the progress I have made at your school. Why, when I came to you I knew nothing, and now, even in this short time, I know *ten* times as much!"

THE PURDAH BEEBEE OF BOMBAY.

"Nawab Hughes-ul-Dowla is my lord and master, and I'll play on this lyre of his liking, though out of tune and out of time."

[The City Improvement Trust continues to defy public opinion by ignoring the request of the Corporation to keep its proceedings open for the public and the Press.]

મુંબઈની પરદા બીબી.

"નવાબ હયુઝ-ઉલ-દઉલા મારો ધણીધોરી, મારો ખાવંદ, મારો સાહેબ, મારો શેઠ છે, અને તેની પસંદગીના આ તંબુરાના તાર પરજ હું તો બસ મારા આંગલાં ચલાવતીજ રેહેવાની; પછી તે બેતાલો ને બેસુરો થઈ ગયેલો છે તો શું થયું."

[સીટી ઈમપ્રૂવમેંટ ટ્રસ્તની સભાઓ પ્રજા અને વરતમાનપત્રોના પ્રતીનીધીઓ માટે ખુલી મેલવાની કોરપોરેશનની અરજ નહી સ્વીકારીને ટ્રસ્તે પ્રજામતનો અનાદર કરવાનું હજી ચાલુ રાખયું છે.]

WAIT AND HOPE!

"Why didn't you go in for the place of honour? *Shethjee* of the *Bhattia Mahajan*, sounds well, almost like a title!"

"What I! A reformer! To be *Shethjee* at the head of a slow-going community! We could'nt move well together, you know. I go with the times, at electric speed, and they're friends with the snail! We'll think of it when they improve! At the hundredth re-birth possibly! Time enough!"

ભાટીયા મહાજનની શેઠાઈ ઉપર શેઠાણી બાઈ.

"આ હું આમ કેહેતી હતી કે તમે આપણા ભાટીયા મહાજનના શેઠજી કાં ન થીયા? એવું માન તે કાંઈ દરરોજ ને અધાંને મળે છે? ઘર બેઠાં આ ચેલી એવી તક તમે જવા દઈ મને મહાજનની શેઠાણી થવામાં ફાંચડ પાડી દીધી હો!"

"પણ હું મહાજનનો શેઠ થાઉં કયા ચુલા મહીથી! ઓલા શેણના ઘરમાંધી મારા જેવા સુધરેલ ને ફાસ્ટ ઘોડા પઠે ફાસ્ટ જનારને કોઈ દી પણ મહાજનનો શેઠ કરવાના હતા જે તુ આમ લઢી પડે છે? હું સુધારાવાળો સુધરેલ વીજળીક વેગે આગલ વધયો જાઉં છું ત્યારે ઓલા પછમ બુધ્યા કુધારાવાળા ઘરમાંધી ગોકળ ગાયની ઝડફે દોડે છે! પછે તારૂં ને મારૂં તે શું જળવાનું હતું જે! કોણ જાણે આવતી વીસમી સદીની આ બેરીએ કાંઈ મારા જેવો સુધરેલ મહાજનનો શેઠ થાસ તો! તેટલાં સુધી થોભી જા! તે વેળા કદાચ તું મહાજનની શેઠાણી થઈશ! પ્યારી હાલ તુરત તો મુને પડવામાંજ તારી ને મારી શોભા છે! સઅજી, મારી પ્રાણ!"

NOT LOOSE YET!

[The Transvaal crisis has reached its zenith, and the situation has become very grave, but the dog of war is still waiting for a spring.]

હજી છુટો થયો નથી!

[ત્રાન્સ્વાલનો મામલો કટાકટીની ટોંચે જઈ પુગ્યો છે, અને તેથી સ્થીતી બહુ ગંભીર થઈ પડી છે; પણ તે છતાં લડાઈનો કુતરો કુદકો મારવાને હજી ખોટી થતો ઉભો છે.]

THE PARSEE GAMBLER'S PROGRESS.

Khasi.—Is'nt that your 'pa coming yonder, love? He'll be sure to demand his money, the old fool!

Khoorshed.—Yes, at the lash of the whip, and you'll find that he can lay it on pretty thick! And he is no fool either! Tho' he was very near one, I own, when he allowed himself to be fleeced out of five thousand! To enable you to do agency business! And a fine business you've made of it! Gambled it away, and he knows it, and he swears he'll make you *pay* in some way! Best avoid him, dear, or you'll spoil your pretty face!

આપણા પારસી જુગારીભાઈનો ઝુંદો કેમ ઉડે છે તે તો જરા જુવો !

[વધુ માટે જુવો પાનું ૧૫૯મું.]

PEACE IN JEOPARDY.

"A nice fool they made of me in that House in the Wood, the other day! I thought I should be easy and at rest for ever so long! And yet how soon! Alas! Battle-ships and Bayonets and Blood-shed!' '

[Peace has been trembling in the balance these last few weeks, and the gravity of the Transvaal crisis forebodes one of the most bloody and costliest of wars between the British and the Boers.]

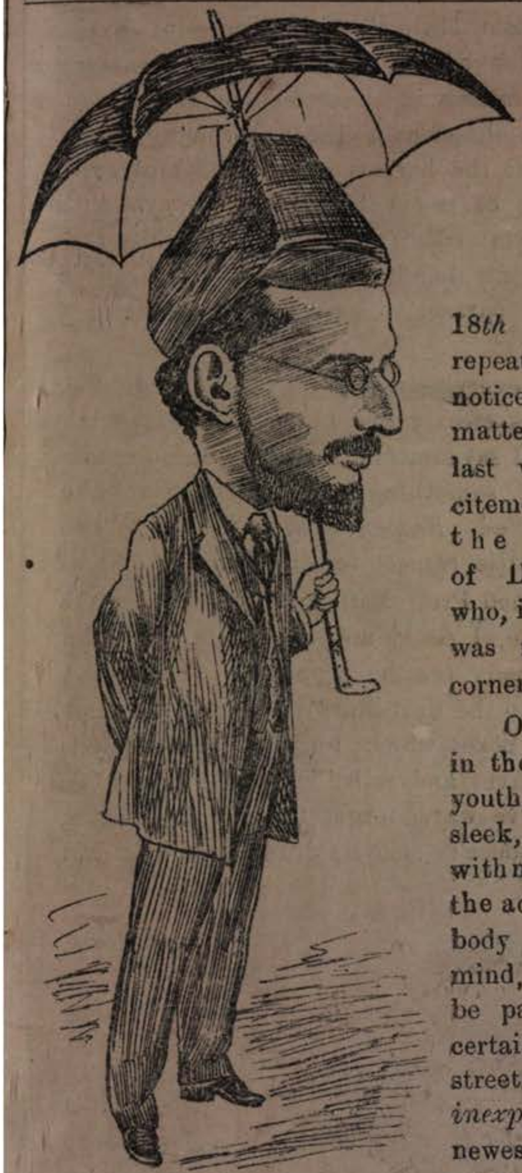
સંકટમાં સપડાયલી સુલેહ!

"વાહરે, તે દાહાડે બધાઓએ સાથે મળીને મને તો તયારે બનાવીજ કહાડી કે! હું તો સમજી કે જા હવે જરા નીરાંતે અને સુખકરારે સુવાનું મળશે! પણ તેને બદલે તો આ એ બાગનેટ ને બંદુક ને પીસ્તોલ ને તલવારના ઢગલા વચ્ચેજ હું તો ઘેરઈ ગેઈચ!"

[સુલેહની દેવી છેલાં થોડાં અઠવાડયાં થયાં ધ્રુજતી ઉભી છે, અને ટ્રાનસ્વાલનો મામલો બ્રીટીશ અને વલંદાઓ વચ્ચે બહુ ખુનખાર અને ખરચાલુ લડાઈની અગમચેતી કરે છે.]

MUNICIPAL NOTES.

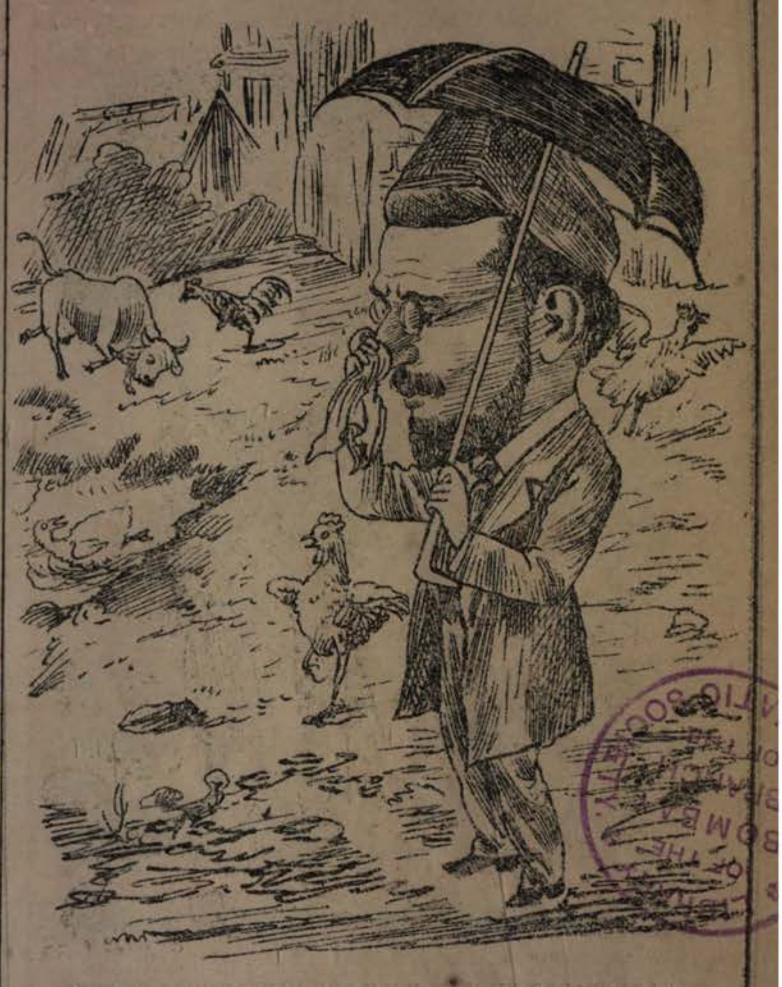
(BY A COR-PORATOR FAINÉANT.)

"IN THE DAYS OF MY YOUTH."

Monday, 11th & 18th September :—I repeat these dates to notice two important matters left untouched last week in the excitement caused by the insubordination of Dr. Cow-Horner, who, it is to be pitied, was not put in a corner.

Once upon a time, in the days of my youth, when I was a sleek, scented fop with more thoughts for the adornment of the body than of the mind, I happened to be passing through a certain narrow Parsi street. Coated and *inexpressibled* in the newest fashion, crowned with a bright turban, and shod with brighter patent-leather boots in whose glossy splendour I saw the duplicate copy of myself, I threaded my way with the nervousness of one treading on eggs, for there was a dirty pool of water to dodge here and a heap of rubbish to round there, a toddling infant here to keep from too great familiarity with your legs and a cow there from tossing you on its horns! It was neither raining nor shining. In fact, it never rains or shines unrestrainedy in that happy valley; the tall houses, six-stories high, almost kissing each other and aspiring to reach the moon, prevent Pluvius from pouring his blessing to the fullest and Phœbus from bestowing his favours with his accustomed generosity. Nevertheless, I had my umbrella overhead, a dainty little parasol of silk with a silver knob. The loungers laughed, the street-arabs hooted, some thought I was a mad-

"PASSING THROUGH A PARSI STREET."

man, others that I was a conceited puppy fond of airing my scents and exhibiting my silks! But I knew better, and they knew it too, soon enough. A couple of paces forward, and without a word of warning, without the faintest hint of what was in store for me, down came pouring and spluttering and dripping and flopping on my umbrella a confounded mass that competed with Cologne in the variety of its smells! *Dall, ghee,* rice, cabbage-leaves, carrot-roots, egg-shells, ashes, radishes, rubbishes, and what not! A conglomerated garbage fit for the table of a swine! The umbrella winced under the promiscuous burden, but nobly bore for itself the larger portion of what would otherwise have fallen upon me. I stood transfixed, lamenting the ruin of my lower half bespattered with drippings; the *gamins* tittered offering to wash my umbrella for me; the neighbouring poultry came ambling up for dainty tit-bits; the lazy cow, chewing the cud of dissatisfied hunger at a distance, slowly thought of shifting ground in the hope of better pasture; the howling pariah rushed into the melée smelling everywhere with savage ferocity; and everybody aroun

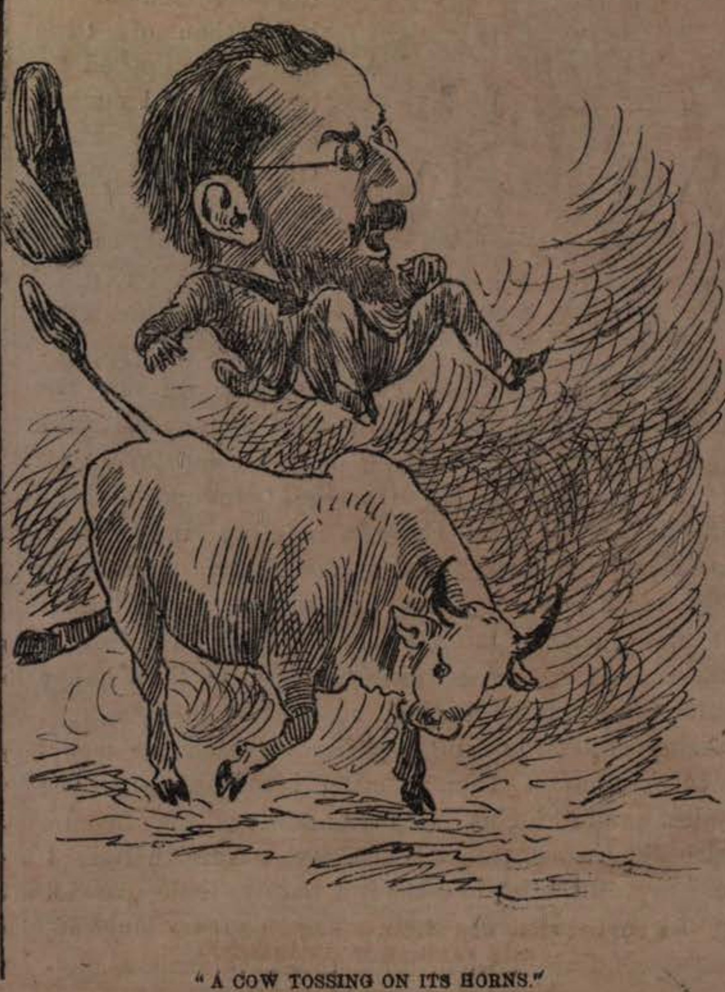
"I THREADED MY WAY WITH THE NERVOUSNESS OF ONE TREADING ON EGGS."

me, brute and man, seemed to enjoy the *fun* of the situation! For one passing instant I looked up, indignation and shame tingling in my countenance, to catch, if possible, a glimpse of the thoughtless author of my wrong, but what I saw was a sea of derisive faces and what met my ear was a mocking laugh, as of Mephistopheles chuckling over Faust's despair! Whom out of that myriad of heartless wretches could I sacrifice at the altar of my just wrath? One last look of unspeakable gratitude at my parasol, (the gay companion of my prosperity, the faithful friend of my adversity,) then a feeling of loathing at its irretrievable disgrace, and flinging it from me, for the brutes to feed upon or the boys to quarrel over, I made for the nearest buggy-stand (there were no victorias in those days) and went home a sadder and wiser man!

This was half-a-century ago, but though almost everything else has changed, the street remains as innocent of sun and rain as ever, and the practice to which I was victimised continues there and elsewhere, and not only among the Parsis but all classes of people, in all its pristine barbarity. While I listened to Professor Muller's feeling account of the dangers he has braved as a peripatetic preaching sanitation to the masses in the streets of Bombay (a task by the way almost as useless as throwing pearls before swine), all the horrors of my youthful experience seemed to be re-enacted before my eyes with the vividness of yesterday, and I supported the Professor with both my hands raised over my head in the shape of a parasol to keep off an imaginary offal!

And almost everybody else supported him too, for the practice is clearly one to be put down with upraised hands. I say almost, for Mr. Manmohundas was heard to say something about respecting the habits of the people! *Respecting their habits!* When they have such little respect for our *habit*!

But if I joined Prof. Muller in condemning the disgusting practice, I could not be at one with him as regards the remedy that he proposed. He wanted the people to go to the dust-bins, those "hollow-sounding, mysterious" boxes which nurse so many smells in their dirty "caves and cells." Englishmen, when they discuss native ways, forget that, in most cases, the lady of the house is also its drudge. And for her

"A COW TOSSING ON ITS HORNS."

poor, ill-used, hard-worked slave—to carry the refuse of the house to the *nearest* dust-bin, which is often nowhere within easy distance! Better rather a few more carts and scavengers, ringing as they come and gathering as they go!

We had sent our Health Officer and the divisional H. O. on a voyage of discovery, almost as arduous as the finding of the North Pole or of the source of the Nile! We wanted to arrive at the source of plague, and the discoverers returned today with flying colours, cautioning everyone to fly from Mandvie, its granaries, and its rats, as fast

"A CONFOUNDED MASS THAT COMPETED WITH COLOGNE IN THE VARIETY OF ITS SMELLS."

"I STOOD TRANSFIXED, LAMENTING THE RUIN OF MY LOWER HALF BESPATTERED WITH DRIPPINGS!"

and far away as their legs, assisted by a wholesome dread of contagion, can carry them! As for Mandvie itself, let it be a thing of the past, blotted out from sight if not from memory, suggested the discoverers. Throw away all the grain, turn the people out, burn Mandvie, register deaths, (if you cannot avert them) exterminate rats, and inoculate!

A large order which Dr. Sanitation, with more zeal perhaps than discretion, undertook to prove to be as easy as—saying bo to a goose! But it wasn't, and there was quite a cackling in the hall!

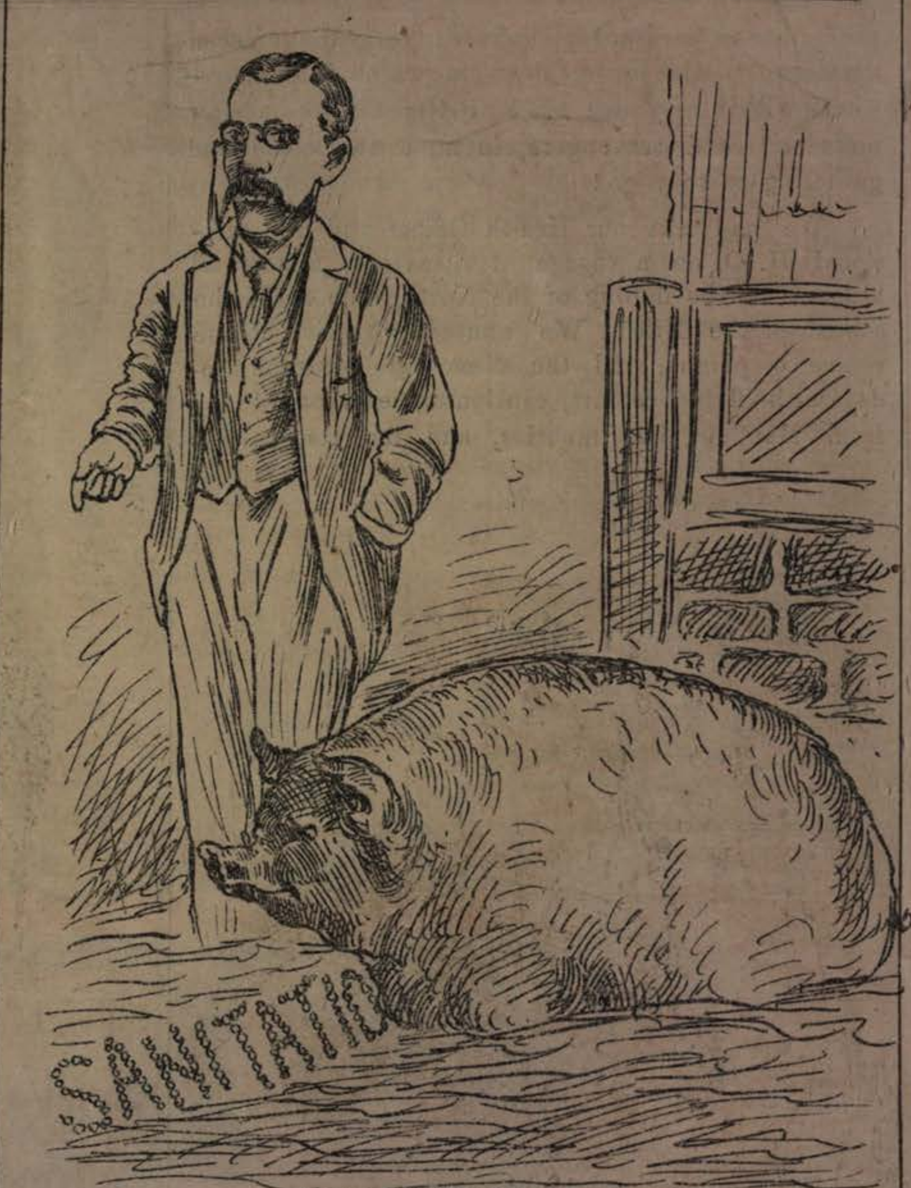
What! Fmpty the godowns and throw the contents, the food of millious, into—the devouring sea! Evacuate

Mandvie, and turn myriads out into—a Noah's ark, or a monster balloon, or the moon, or Mars! Grain at the bottom of the mischief! In a sense certainly, for all the mischief occurs on the top-floors and none at all where the grain is stored! Burn Mandvie! What a sight! Mandvie burning, while Plague is fiddling!

With every respect for Dr. Sanitation's and the H. O's fads, we preferred to take a common-sense view, and called upon the M. C. to report on the report.

Yes, said Dr. Sanitation in mingled anger and sorrow, dilly-dally as much as you like. But while you are calling for reports and your reporters are reporting, remember that the fourth epidemic will come and the "world's eye" will be upon you! Beware of the world's eye, I say, and dread it as the fond mother dreads the evil eye or the gambler the bull's eye!

Curious how differently that wonderful organ appeals to different people! Dr. Sanitation in the Municipal House, averting the world's eye, contrasts strangely with the historic figure of the Parsi M. P. in the House of Commons trying to *catch* the Speaker's eye in order that he may pour out the sweets of his own sugared *I!!*

"PEARLS BEFORE SWINE."

"BO!"

Parent (left in charge): "No, you cannot have any more cake." (Very seriously.) "Do you know what I shall have to do if you go on making that dreadful noise?"—Little girl (sobbing): "Yes."—Parent: "Well, what is that?"—Little girl: "Give me some more cake!" [And she was quite right.]

"No, sir, it ain't the cat, but it's the dog," declared the landlady.

"TRYING TO CATCH THE SPEAKER'S EYE."

FIRE OR PLAGUE?

Some Municipal Officials seriously propose to burn down the whole of Mandvi, the hot-bed of plague and the originator of the dire malady. The Demon Bubo has taken the hint, after its own fashion!

[The fourth recrudescence of plague has actually commenced in Bombay—Mandvi being the starting point as usual.]

આગ કે મરકી?

મરકીનો હુંફાલો માલો અને મધ્ય મથક માંદવીને સદનતર બાળી નાંખવાને કેટલાક મ્યુનીસીપલ અમલદારોએ પુર ગંભીરાઈ સાથે ભલામણ કરી છે. તેમની આ ભલામણ ઉપરથી મરકી દઇતે ઝટ ઈશારો પકડી લીધો છે, અને તેણે પોતાની રૂઢી પ્રમાણે માંદવીને સળગાવવા માંડી છે!

[મરકીનો ચોથીવારનો હુમલો હમણાથીજ મુંબઈમાં પાછો શુરૂ થઈ ચુકયો છે. અને સરેસ્તા પ્રમાણે માંદવીથીજ તેની સ્વારી ચાલુ થઈ છે.]

THE COW IN DANGER!

No pious BRAHMINS to come to the rescue of the poor cow ?

[The Directors of the Oriental Mills have issued a circular to the shareholders that as the agents of the Mills have made a sharp demand for their money—about sixteen and a half lacs of rupees—the Directors have resolved to carry the Mills into liquidation.]

આફતમાં આવી પડેલી ગરીબ બાપડી ગાય !

ગરીબ બાપડીની મદદે દોડવાને કોઈપણ ભુલાચુકા પવીત્ર બ્રાહમણો આવી નહીં ચહડે ?

[ઓરીએનટલ મીલના ડીરેકટરોએ ભાગીદારો જોગું એવું સરકયુલર કહાડ્યું છે, જેમાં તેઓએ જણાવયું છે કે, એજંટોએ પોતાના દેવાંની રકમ, જે નજદીક સાડા સોલ લાખ રૂપયા જેટલી છે, તે વસુલ કરવા માટે ચાંપતી ઉઘરાણી કીધેલી હોવાથી, મીલને ફડચામાં લઈ જવા વીના હવે કસો છુટકો નથી.]

INOCULATE! INOCULATE!! INOCULATE!!!

Bombay the Beautiful—The cry of the day! The loud *salvation* cry! *Inoculate!* But will it save? Pastors, Doctors, Lawyers say, yes. But pastors, often preach what they don't practise! Doctors are famous for differing! Lawyers can argue on both sides with equal force! Well, any port in a storm, perhaps, after all

રસી મુકાવો ! બા રસી મુકાવો !! બસ રસીનોજ લાભ લો !!!

મુંબઈ સુંદરી-આજ ને કાલ તો બસ એજ બુમાબુમ પડી રહી છે ! મરકી સામે લડત ચલાવનારી મુકતી ફોજ બસ એ જ ગગડાટ ને એજ પોકાર ચલાવે છે! રસી મુકાવો, બસ રસી મુકાવો ! પણ તેથી બચાવ મળશે કે? ધરમગુરૂઓ, તબીબો, અને વકીલો કહે બા હા, તેથી બચી જશો ! પણ ધરમગુરૂઓ "હમ બોલનેવાલે લેકીન કરનેવાલે નહીં" તેવી રીતે ઘણીવાર કામ લે છે. ડાકટરો છે કે, હા એક બીજાના દાહાડાં મુછયાં પીંખવામાં જાણીતા થયલા છે! વકીલો તો અવળુંબી હાંપે અને સવળુંબી હાંપે! એમબી મરડે અને તેમબી વળી પડે ! પણ-પણ-તોબી-તોબી-હું ધારૂં છું કે નહી મામાના કાણા મામાબી ભલા !

THE GALLIC COCK IN HIS ELEMENT!

"Revolution and Anarchy and Lawlessness have had their day, and I'm myself again! *Vive l'Exposition!*"

[The French Government have done wisely in pardoning Captain Dreyfus. They have silenced the factions in France and can now celebrate the coming Exhibition with due pomp and splendour.]

ફ્રેન્ચ મરઘો પાછો પોતાના અસલ તોર અને રંગમાં!

"બલવો જગાડવાની, રાજને તળે ઉપર કરી નાખવાની અને તોફાન અને હુલડની બધી ધુમના દહાડ હવે પુરા થયા છે, અને સેવક જેવે ને તેવો આખી દુનયાની સામે ગરદન ઉંચી રાખી પોતાના અસલ તોર અને રંગમાં બાંગ મારવાને પાછો ખડો ઉભો છે! કુકરે કુ ઉઉક! મારા પ્રદરશનની ફતેહનું બયુગલ કુકરે કુઉઉઉક!"

[કેપટીન દરેફુસને માફી બખશવામાં ફ્રેનચ સરકારે ડહાપણ વાપરયું છે. જુદા જુદા સામસામી પક્ષોના મોહોડાં તેથી તેણે ચુપ કરી નાખયાં છે, અને આવતાં વરસનું મોટું પ્રદરશણ ભારે ઠાઠમાટ અને ફતેહમંદી સાથે પાર ઉતારવાને રસ્તે હવે તે પડી ચુકી છે.]

THE APPARITION IN THE FIELDS OF KATHIAWAD!

[Kathiawad, the grainery of the Bombay Presidency, is in the throes of Starvation, the cattle dying by hundreds on account of the scarcity of fodder.]

કાઠયાવાડના ખેતરોમાં ભમતો કંગાલ ભુત !

[આખા મુંબઈ ઇલાકા માટેના અનાજનો કોઠાર ગણાતો કાઠયાવાડનો પ્રાંત ભુખમરાના સપાટામાં સપડાઈ ગયો છે, અને ભુખે મરતાં હજારો ઢોરો ઘાંસ ચારાની ભારે તંગીને લીધે તપોતપ મરવા લાગ્યાં છે.]

THE PARSEE GAMBLER'S PROGRESS.
NO. 2.

KOOMLEE—So you're going the round of the vices! Gambling, drinking, and now smoking! What next I wonder! But surely you can't like this detestable weed! And as all vice is contagious, my *Saree* and everything else belonging to me have *caught* the horrid smell! Our doctor actually asked this morning if I smoked!

SOLIE—Good thing, if you did! You don't know the pleasures of puff! But really now, it couldn't have been my fragrance that the Doctor noticed. Your saree and things have caught the stench of the horrid tobacco leaves you place among your clothes to kill the flies! Tobacco is such a nasty stuff when it's nasty!

આપણા પારસી જુઆરી ભાઈનો ઝુંદો કેમ ઉડે છે તે તો જરા જુવો!

[વધુ માટે જુવો પાનું ૧૯૧ મુ.]

SOFT PERSUASION.

(*With apologies to A. J. Elisley.*)

"Go on, darling, go on, take it like a good pup! Don't be in sulks! Do gulp it down your throat!"

[Speaking in the Bombay Legislative Council on Wednesday last on the District Municipal Bill, the Honble Mr. N. G. Chandavarkar said, "turn next to the other cardinal principle of the Bill embodied in Section 25, whereby managing committees are to consist, for the first time in the history of local self-government, of elected members, and of members nominated officially. This is an innovation which strikes at the root of the principle of local self-government, and I can see no valid ground on which it can be justified."]

કુતલીયાને પટાવવા કુસા લાવવા બેઠેલી ખુચી.

"લેની, મારાં કુતલીયા, લેની! એમ છેર કુમલાવીને શું બેસી રહયો છે! મુંગો મુંગો આએ પાંઉનો ટુકડો ખાઈ જા! લે, લે, તારાં ગળાંમાં ઉતારી દે!"

[પણ કુત્રો મનમાં એમ સમજે છે કે એ ટુકડો ગળાંમાંથી ઉતરી જવાને બદલે તે તેમાં અટકી રેહશે!

[મુંબઈ સરકારની ધારાસભા સનમુખ જીલા મેયુનીસીપાલીટીઓને લગતા કાયદાના નવા ખરડાના સંબંધમાં ગયા બુધવારે ભાષણ કરતાં આનરેબલ મી• એન• જી• ચંદાવરકરે નીચે મુજબ જણાવયું હતું :-"ખરડાની પચીસમી કલમમાં જે બીજો મુખય નીયમ સમાવવામાં આવયો છે, તે તપાસી જુઓ. તેની રૂએ સરકાર તરફથી નેમવામાં આવેલા તથા પ્રજાએ ચુંટી કાહાડેલા સભાસદોની બનેલી મેનેજીંગ કમીટીઓ મુકરર કરવાની ગોઠવણ કરવામાં આવી છે. સ્થાનીક સ્વરાજયનો ઈતીહાસ તપાસી જોતઆવી ગોઠવણ આ વખતે પેહેલ વેહેલીજ કરવામાં આવેલી જણાય છે. આ ગોઠવણ સ્થાનીક સ્વરાજયના મુળ નીયમનો પાયો ખણી કાહાડવા માટે અખતયાર કરવામાં આવેલી એક નવી રીત જેવી છે. એ ગોઠવણ વાજબી ઠરાવી આપનારું કશું પણ વાસ્તવીક કારણ હું જોઈ શકતો નથી."]

SHYLOCK

Preparing for his pound of flesh!

શાઈલૉક,

એક રતલ માસ લેવાની તઇયારીમાં!

The Biter Bit.—Captain Jones (to unpopular master, who has missed catch): "*Now then, butter fingers!*"

D. M. BILLY.—Pa dear, make a man of me before you go. These fellows that are after me would throttle me, if they had their way. Sure you wouldn't let them!

[Notwithstanding the opposition of the Press and the non-official members, the intention of the Bombay Government is to pass the District Municipal Bill through the Legislative Council before the retirement of Lord Sandhurst.]

ભુચો બીલી—પપા, પપા, તમે જાવો તે અગાઉ મને રાચો રૂતો કરીને જજો હું! પેલા મારી પુઠે લાગેલાઓનું જો ચાલે કેની તો તેઓ તો મારો ટોટોજ પીસી મુકે! વાસ્તે પપા, તમે મને રસ્તે પાડીને પછી અહીંથી ખસજો હું!

[છાપાએ અને ધારાસભાના પ્રજા તરફના પ્રતીનીધીઓએ ચલાવેલી મજબુત લડત છતાં મુંબઈ સરકારે ઠરાવ રાખયો છે કે જીલ્લા મયુનીસીપાલીટી આને લગતો ધારાનો ખરડો લોરડ સેંડહસરટ ઓધો છોડીને ઈંગલંડ જાય તે આગમજ મુંબઈની ધારાસભામાંથી પસાર કરી જવો.]

આપણા પારસી જુગારીભાઈના ઝુંડો કેમ ઉડે છે તે તો જરા જુવો!—ના૦ ૨.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૧૮૯ મું.]

કુમલી–તો બસ હવે તમે છકજ વંઠી ચાલ્યા કે?

સોલા–વરી તું વાંદરાનું ભાસણ ચાલયું કે?

કુમલી–વાંદરી કોણ–તમારી માય કે મમઈ? મોહોનું સંભાલીને વાત કરો.

સોલી–કેમ, વરી તુને આજે સું ભુત ભરઈ ગીયો? વરી કોણનું મોહોનું જોઈને આવીચ? કંઇ બીલારી તો આરી ફરી નથી ગેઈ?

કુમલી–તો તમારાં દુખ તે હું કાંહ સુધી જોયા કરૂં. તમે તો હવે છેકજ હાથથી જવા માંડયુ ચ. બસ જેમ જેમ ઉમર વધતી જાયચ તેમ તેમ એકેકો એબ વધારે ને વધારે પકરતાજ જાઓચ ને બગરીને ધુર થાઓચ. પણ એમ બધીજ લાજ સરમ મુકી દેસો તો પછી કાંહ ઉભા રેહેસો તેનો કંઈ વીચાર કીધોચ?

સોલી–હેત તારીકી! ચાલી હો, તારાં ભાસણની ગારી વેગરગર ચાલી તે ખરી. ચાલ ચલાવ, હુંબી મુંગો મુંગો પરયો પરયો સાંભરયા કરૂંચ!

કુમલી–કેવા સોખ ને નફટ છેઓ! પણ જોવ હું કેહુંચ સાફ કે હવે હું તમારાં એવાં દુખ વધારે વાર ખમવાની નથી હં. જાણે પાસા ને પાના તો તમારા દરરોજના સાથી છેજ. દારૂનુ મોહોને લાગેલું પીપીયુંબી તો જાણે છેજ. ને હવે રહી સહી આએ ચરૂટ ને બીરી ફુંકવાની બાકી ઉતી કે? તેબી એબ તમે પકરીચ, તારે હવે બીજું બાકી તે સું રેહયું તે કેહેસો? કંઈ તમુને લાજ કે સરમ છે એમ ધુમારો ફુંકવા બેસોચ તે! કોઈ મુવાં ભર બારૂત જોસે જાણસે તો કોણ જાણે કાંહ તમારાં ને મારાં ચાર વાટે ચીરીયાં કરીને વાવટા ઉડારી નાખસે, તેનો તો કંઈ જરા ડર કરો! આખો દહારો બસ એજ સળગાવીને મોહોનામાં લેઈ બેસોચ ને ધુમારો ફુકયા કરોચ, તે તમારી મોહોકાને આખો ઓરડો ને ખાનાં કબટબી બધાં વાસે વાસ મારેચ. મારી સારીનાં ચીથરાં જોવોની. તેમાંબી બધો તમારો એજ ધુમારો ભરઈ ગીયોચ, ને બીજાં બધાં મારાં કપરાંચપરાંમાંબી તમારી એ મોહકાન વરી ગેઈચ! બલા જાણેરે! તમે તો બસ બેહેકીને ધુર થઈ બીયાચ, ને સોખની કાંની ગુપચુપ હુકકો તાણયા કરોચ. ને મુવુ અહીં મારાથી તો ખમાતાં ખમાતું નથી ને બધો જીવ જાયચ ને આવેચ. કોણ જાણે કેવા કરૂર કસઈ છેવો કે કંઈ સમજતા ને સાંભળતાજ નહી હોય તેમ અખારામાં બેસી રેહયાચ. તમારી એવી એબલગામણી એબને લીધે આપરા ડાકટર માખમાર આગલ આજે મારૂં મુવું નાક કપઈ ગીયું. મારી છાતી દુખેચ તે જરા દેખારવા ગેઈ, તો સારીમાં કેહેો બધો તમારી ચરૂટનો વાસ ભરાઈ ગેયલો હોસે કે સું, તે મને ડાકટર પુછવા બેઠા કે, "કુંવરબઈ, તમેબી માય ચરૂટ બરૂટ પીઓચ સું?" બલા જાણેરે! ઓવારી ભુસી મારા નામ પરથી ચરૂટને! પણ તે વખતે મારૂં તો એવું મોહોત થઈ ગીયું કે ઓય જાણે ભોંય ફાટે તો તેમાં ભરઈ જાઉં!

સોલી–બસ કે, બાઈ સાહેબ, તમે તમારૂ ભાસણ પુરૂં કરી રેહયાં કે?

કુમલી–કેહેજે "સોખના મોહને ઝાર ઉગયું, તે કેહેજે ભલે ભઈ મને છાયડો થયો," તેમાંની કેઠી તમારી તો બધી વાત છે. મારી કાંહ કમબખતી લાગી કે તમારા જેવાને હું બસ પરી!

સોલી–ઓ–હોઓ! એટલું બધું! પણ ડીયર, તેં ઘણીજ મોડેથી એ શોધ કીધી. હવે કરસે સું. ભોગ તારાં બીચારીના. પણ એમ જીવને કુહુરાવવાના કરતાં તુંબી કાંય નહી ચરૂટ ચહરાવતી? પેલી વાલકેસર ને ખંબાલા હીલવારીઓબી એમ તો ધુમારો, ફૂંકેચ કેની? તારે તું સાની અમસ્થી મરડઈ મચકઈને ઢોંગ કરેચ? તે પીવાથી તારૂં મોહોતબી થસે નહી, નાકબી કપઈ જસે નહી, ને ભોંયમાં ભરાવુંબી પરસે નહીં! સુ એનો મજાહ છે! એ તો જે ધુમારો ફુકે, હુકકો તાણે, ગુરગુરી ઓરે તેજ તેની બધી ખુબી સમજે હં!

કુમલી–બરી એવી મોજ ને આગ પરે તેની પર! મરરે, કાંહ મારી કમબખતી લાગી કે આજે ડાકટરને તાંહ ગેઈ! છાતી દુખતી જાય જહાનમમાં, નહી તો મારી એમ ફજેતી થતે નહી!

સોલી–પણ તારે તો હું કેહુચ કે તારી સારીનો ડાકટરને જે વાસ આયો તે કંઈ મારી સુગંધી ચરૂટના ધુમારાનો નહી હોસે પણ કંઈ બીજોજ હોસે. તે તારાં કપરાંઓમાં મુકેલાં તમાકુનાં પાતરાંનોજ હોસે. તું સમજેચ કે તમાકુનાં પાતરાંથી કપરાંમાં ઉધઈ નહી થાય; પણ તેથી બીજી રીતે બધો ઘાત નીકળી જાયચ તેની કંઇ તુને ખબરબી છે? તેથી તારાં બધાં રેસમી કપરાંમાં તમાકુનો વાસ ભરઈ જાયચ, ને પછી તું ડાકટરને તાંહ ફજેત થઈ આવેચ, તારે મારી ચરૂટને ગરે પરેચ, ને નકામું મારી સાથે વાવીજોરૂં લેચ!

[અરે તમાકુ! તારાંબી સું સું કોટક છે!

ડંખનું દુખ અને મચ્છરનું મોહોત.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૨૦૨ મું.]

અમારા શામલાદાષ પોણીયાભટ એક તો શુધ હીંદુ પડયા. વળી તેઓ વાણીયાભાઈ પડયા, અને તે પણ પવીત્ર ચોખા નાગર બ્રાહમણ. એટલે માખીને તેમનાથી મરાય નહીં. શીવ! શીવ! શીવ! માખી બાપડી કયાં ખાવા પીવા જાય? તેને ભુખ લાગે તો તેને ખાવું જોઈયે, અને પોણીયાભટ જેવા બ્રાહમણના લાડવા પુરીના મીષટાનોથી અમરૂત જેવાં થયલાં મીઠાં લોહીનું તે ભોજણ કરે, તો એ બ્રાહમણ ભાઈને પુનય લાગે અને સ્વરગે સી–ઈ–ઈ–ધો ચાલયો જાય. પણ આજ દને અમારા શામલાદાસ પોણીયાભટનાં બોખાં દાચાંનું લોહી પીવા બેઠેલું મચછર બાપડું કાળચક્રમાં ફસાઈ ગયું છે. તે જેવું પોણીયાભટનાં દાચાં પર બેઠું અને તેમનાં મીઠાં લોહીના ગોટ ગળયા કે, ભટજીએ ક્રોધનાં ને ક્રોધમાં ચટ કરતું દાચું પોતાનાં ગીદ જેવાં નાકની ટીચકીને અડડાવી દીધું, જેથી મચછર બાપડું ચગડાઈ મુવું અન પ્રાણી હતયાનું માફ પાપ ભટને માથે ચઢયું. ઓઇ! ઓઇ! ઓઈ! પણ ભાઈ પોણીયા, તમો અમદાવાદી ધરમાંધ હીંદુઓનો નકલ કરોને! તયાં કેવા ધરમાંધો એક માકડ કે ચાંચડનાં પ્રાણની પણ હતયા ન થાય તે માટે સંભાળ રાખે છે, અને તેમને કેવા પોતાનાં માંસ લોહી પર મોઠી મારવા દીએ છે! તેમ તમે કરીને આ માહ પાપનો ભાર માથેથી ઉતારી દેઓ!

નવું કોટક–નવું વેહેજું.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૨૦૭ મું.]

"હું તો 'ઈનઓકયુલેશન' ઉપર બધા આંકડા ને ફાંકડા સાથે એક ભાષણ આપવાનો છેઉં, મારી પ્રાણ."

"ને બદલામાં ફાટેલાં ખાસડાંનો ને કોહેલાં ઈંડાનો માર પડશે હં! આપણા લોકો ઘણા અજ્ઞાન છે, વાસ્તે બધું હદમાં રહીને કરવું જોઇયે. પણ હું એમ પુછું કે, તમને તો 'ઈનઓકયુલેશન'ની જાતભાત ખબર નથી, ને તેની તરફેન કે વીરૂધમાં તમે ભાષાણ શાનું ભુસવા નીકળયા છો? તમે કીયે દહાડેના ડાકટર કે બેકટીરીયોલોજીસ્ટ હં, તે તો કેહો?"

"નોનસન્સ! કોઈ બેવકુફ ગધેડો હોય તેબી રસીની તરફેનમાં તો બે ચાર તડાકા ધડાકા ચલાવી શકે! જાણે કેઠે રસીથી ખરાબી થઈ હોય તો આપણે એમ ભોંસવું કે, દરદીનાં તનમનનાં ફાંટાને કે તેની બેવકુફી ને ગધાઈને લીધે તેમ થયું હશે! પોહોળે મોહોડે એવી એવી બધી લાંબી લાંબી વાત કરવામાં ને મન ખોલ્લુ રાખીને કે દીલમાં કંઈબી દગદગો રાખયા વગર રસી મુકાવવાની શીખામણ દેવામાં તારૂં ને મારૂં ગીયું શું! જયાં રસીથી તે મેલાવનારાઓનો બચાવ થયો હોય તયાંના બધા આંકડાઓ ઉપર ધરૂપરૂ થઈ જઈને ખુબ ભપકા ને ફતેહના ડોળ સાથે તે તડાકાબંધ વાંચી જવા; ને જયાં રસી નહી મેલાવનારાઓ ઘણી ખરાબ જગામાં રેહેવા છતાંબી બચી ગયાં હોય, તયાં ગુપચુપ કંઈબી બાલવાના અખાડાજ કરી જવા! એવી રીતે ભાષાણ ભોંસયું કે આપણો ને રસીનો બેહેડો પાર!"

"ને તે બધું કરવામાં આપુને લાભ શું? કંઈ તેમાંથી આપણું કામ કહાડી શકાશે?"

"કાંય નહી? ખચીતજ. જયારે પલેગ કાનસ્તેબલોને સરકારે રાવબહાદુર કીધા, તો રસીની તરફેનમાં ભાષણ કરનાર મારા જેવાને તે શું અમસ્થો જવા દેશે? કદીબી નહી!"

પારીસના મોટાં પ્રદરશણને લગતી એક વધાઈ.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૨૨૧ મું.]

પારીસનું મોટું પ્રદરશણ જોવા જવા માટે હીંદુઓનું એક મંડળ તઈયાર થયું છે, અને કાળા પાણી ઉપર તરીપાર થઈને પારીસ જવાની તઈયારી તેણે કરી છે, એવી વધાઈની ખબર લઈને પ્રાણપ્રીય લીલાવતી પોતાના પ્રાણ પતી પરશોતમ આગળ ઉલટભેર દોડી આવી.

લીલાવતી–લો, ચાલો! હવે બધી ખટપટ અને તંબુપોંચ ટળી થઈ. આ વેહેમી, ધરમાતુ અને અકલના આંધળા ધધડાઓને કહો કે જાઓ મથાને. હવે તો આપણે પારીસ જઈશું અને આગ બોટ મહી પેટ ભરતી મોજ મારીશું.

પરશોતમ–પયણુ મારી કમલાની મા, મારા પ્રાણ, એમ સુજમાં રોજા ખોલીશ નહી હો. આ નોતના શેઠયાઓ ઉપર ભરૂસો મેલીયો તો થાર મુવા એમજ જાણ! તે તો ઓમબી લોટે, ને ઓમબી લોટે. તું ને હું કાળાં પાણી ઉપરથી તરીપાર થઈશું, પણ તર્યાથી પાછા ફરયાં કે ગંગાજીના પોણી મહી સ્નાન કરવા કાશી જવું પડશે, ને નફામાં મારાં દાઢી મુછ અને ચોટલી મુંડાઈ જશે! તેનું કોંઈ તને ભાણ છે? એ શેઠયાઓ તો ભેંસનાં પુછડાં જો, અલી. તે પકડીને નદી પાર ઉતરવા જશે ના, તો અરધે નદીએ લઈ જઈ ડુબાડી નોંખશે, ને ધરમા પોરયાં વાટ જોયા કરશે! સમજી, મારી પ્રાણ પ્રીયા!

આપણા પારસી જુગારી ભાઈનો ઝુંદો કેવો ઉડે છે તે તો જરા જુવો!–ના૰ ૫.

[જુઓ ચીત્ર, પાનું ૨૩૪મું.]

આલી–કેવા તમે ડાહયા દાહોરા હવે થઈ ગીયાચ, લવ. એમ આબરૂ ઈજતના થઈને જરા પગ ઠેરવાને ઘેરમાં બેસીયે ને અમસી પોતીકી બઈરીને કામે લાગયે, તો ચાર લોકમા વાખવાખી થાય. મરૂં રે મરૂં તમારી પરથી. હું જાણુતીતીજ કે આખર કરે પણ સીંહના બચ્ચાં તે સીંહજ. સજાતના જનયા તે સજાતજ! મરી જાઉં ખોદાય તમને હંમેશા એવીજ સારી બુધી આપે ને હંમેસાં એવુંજ સારૂં સુઝ પારે.

અદુ–સારૂં સુઝ પારયું તેથી તો ઘેરમાં બેઠોચ, ડીયર. કોઈ મારા કાનમાં ફુક મારી ગીયો કે અમારી કલબપર પોલીસનો દોરો ખોભાયલો છે ને કોઈની દહાડે તે દરોરો પારયા વગર નથી રેહેવાની. તે આપરે તો જોયું કે નથી આપુને છાપરાં કુદાવતાં આવરતાં કે નથી આપુને ઘેરાની ગલીમાં કુદકા ભુસકા મારતાં આવરતાં! તેથી કલબમાં જવાનુંજ હાલ તુરત તો સસેકા તીન પાંઉ કરી ગીયોચ. વરી કાલ છે ને ખોદા છે. જારે પોલીસનો ડોરો ખીસસે તારે આપરેબી ઘેરમાંથી ખસસું! પણ તાંહ સુધી તો નહીંજ!

[આલી અંતકરણથી ઈછે છે કે ખોદા કરે ને અદુબાની જુગારી કલબ ઉપરથી પોલાસનો ડોળો ખસતાં ખસે નહી!]

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday and Monday, 21st and 25th September:—

" . . . . . You may as well
Forbid the sea for to obey the moon,
As or, by oath remove, or counsel shake,
The fabric of *her* folly."

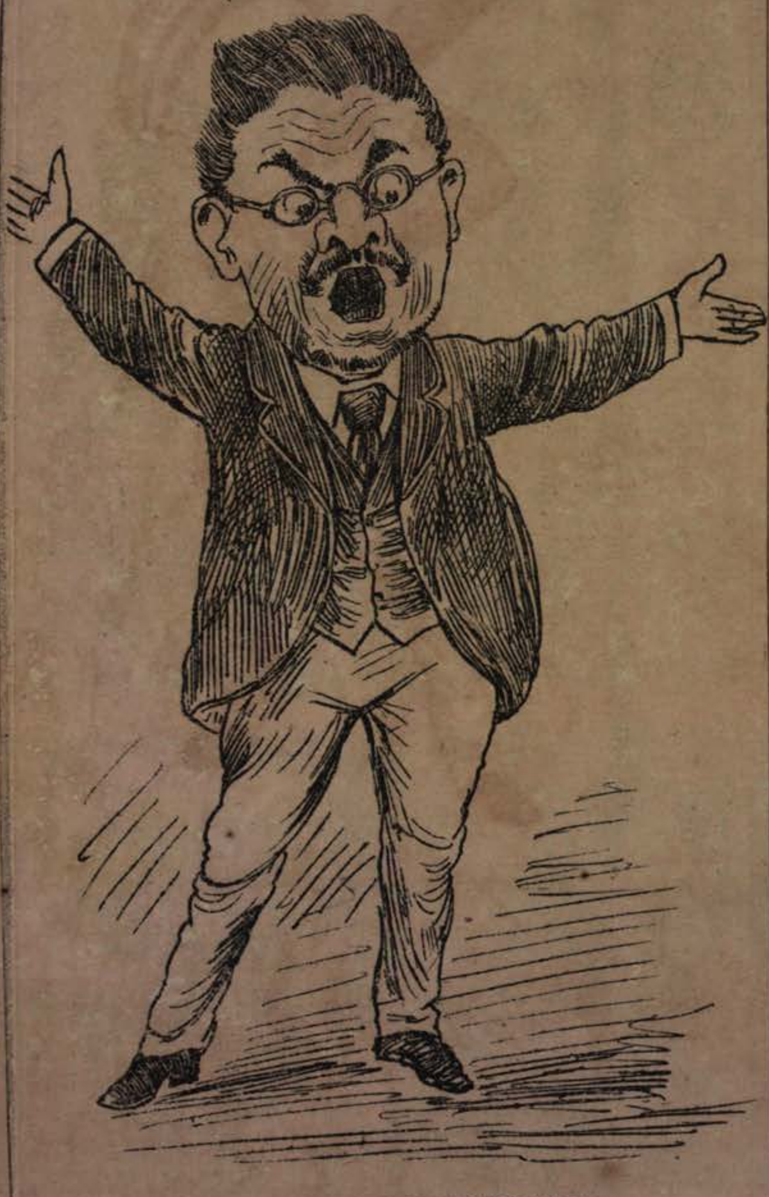
The Purdah Beauty is still recalcitrant. To our modest request, she has sent in a curt reply. She will remain buried in her seclusion, and will have nothing to do with us, with the public, or the reporters. Of the last, especially, she is in mortal dread. They so interfere with her improvement

THE PURDAH BEAUTY STILL RECALCITRANT.

"I'LL HAVE NOTHING TO DO WITH YOU, SIR!"

business! Though how, we fail to understand, for they have never yet interfered with us, but women have strange likes and dislikes, as unaccountable often as strange, and it would be as easy to reason them out of cherished prejudices, as to argue the rabid Congress-hater into—I will not say

"IS THIS TODAY OR YESTERDAY?"

love, but justice—for that harmless, necessary institution. That some reporters are faithless and cook reports to their taste, is possible, and a few black sheep often serve to blacken the flock. Speaking for myself, however, as a member of the fraternity in a humble way, I promise that, if admitted behind the purdah, I'll publish only as much of the secrets of the lady's toilet, her puffs and powders and paints, as she'll allow, in rose-water to suit her dainty taste, and on satin in the midst of enchanting borders of flower and gold!

If a man had dared to defy us and question our authority, we would have sent him a manly challenge. As it is, we hope with Mr. Setalwad that the refractory lady may grow wiser by age!

As is only natural, and happens almost daily in life. Here in the Corporation today, Leo exhibited a specimen of aged wisdom, a full-grown specimen in which the astonished corporator, *bouche béante*, recognised Dr. Gas' playful visage! Dr. Gas grown wise! There's hope then for the Beebee, after all.

It will be remembered that, some little time since, when the rumour first assailed our ear that General Health was going to go, Dr. Gas made an ineffectual effort to foist upon us a ponderous proposition describing in tiresome detail the sort of

"WAGGING HIS TONGUE."

"WIELDING THE QUILL."

"SOUNDING THE NOTE OF ALARM."

genius that we ought to get as our new Health Officer, how he would have to be "abreast" of this science and in the "closest touch" with that, what corners of the earth we should explore and depths of the sea dive in search of the *rara avis*, together with a variety of matters as familiar to the Civic Father as sucking is to granny!

Now when the rumour has passed into certainty, and Dr. Weir would leave us in October 1900, Dr. Gas, deserting his first bantling, again came forward, but with a modest little committee for the transaction of a modest little business.

So very different in manner this humble proposition, said Leo, from Dr. Gas' last pompous, long-winded one on the same subject. How people do learn by experience!

Dr. Gas, instead of being flattered, protested. Now, now, Mr. President, said he, is this right? Is my last proposition before the meeting, or this? In other words, is this today or yesterday?

We laughed, as who wouldn't when such a public caterer as Dr. Gas moves to laughter. But—it's all right, said the President, and Dr. Gas drew himself in. What rare luck! Leo's own way in everything! Success seems to have marked him for its own. On Matheran heights and on plains, in Council Halls, at Corporation meetings, on public platforms, and in the Press, whether wagging his tongue or weilding the quill, success follows in his train. And it hasn't spoilt him a bit, though unfortunately the envy of it has spoilt many a serene temper!

Three cheers for the new Health Officer, when he comes! The sooner the better, and may he be all that Dr. Gas desires!

If there is distress anywhere in India, it is Bombay who must unloose her purse-strings. If there is famine, it is she again who must supply food, and water, if there is drought. We are charitable to a degree, and have borne the burden cheerfully enough before.

Will we sell water to the Thana Municipality, asked Dr. Sanitation? They want it badly. Only 85,000 gallons per day.

Can we, asked Mr. Khote in turn? Remember, charity begins at home, and we are ourselves sadly parched here just now.

Parched, I wondered, with 40 gallons per head per day guaranteed! Are the 40 gallons then poured daily on imaginary heads, or only in favoured quarters? Perhaps so, for every recurring year, there is a cry for water in the native town, and the reply comes in driblets! Perhaps also the exceptional weather has something to do with it. With a cloudless and clear sky overhead, with

"Rain, rain gone to Spain,"

and not the remotest chance for it to

"come tomorrow back again,"

Mr. Khote was right in sounding the note of alarm.

I should be for carrying charity beyond the narrow limits of home, said Leo, for extending it in fact to as far as it will go, if it were not that the state of our water-balance should be carefully considered. Much as we should like to do the handsome by Thana (in return for Thana's courtesy, as Dr. Bhalchandra can testify, in harbouring run-aways from Bombay during the first plague), can we —can the water in our Lakes, rather—rise to the height of the occasion? That's the question. Remember how Pawai was thrust upon us, and guard against another Pawai! One is bad enough, costly and undrinkable! Let us do nothing to duplicate it.

Why not let Thana have Pawai since we can't use it, asked Mr. C. N. Wadia, as cool as cucumber? They can filter it, you know!

Mr. Dew, by way of condensing the discussion, proposed condensed water for Thana. But Leo, always mindful of others' interests more than of his own, would not dispose of Thana's request, without looking a little deeper into our Lakes. A Committee is going to do it, to find out if we cannot write our virtues (generosity, disinterestedness, and charity) in water, and preserve them (contrary to the prevailing opinion) as if engraved on brass.

GOING TO THE MARKET!

"Who will buy?"

[The Oriental Mill is in the market for sale. But except the Agents who are the largest creditors of the mill, it is believed that there will be hardly any purchaser who would think of investing his money in a rotten concern.]

બજારમાં વેચવા ચાલ્યા!

પણ બાવા મારા, એને કોણ ખરીદશે બા? કોઈ મુવો જીવ તો નીકળશે ખરીદદાર?

[ઓરીએનટલ મીલને બજારમાં વેચવા કાહાડવામાં આવી છે. પણ તેના એજનટો જેઓ તેના મોટામાં મોટા માગનારા છે તેઓ સીવાય બીજું કોઈપણ એવાં કોહેલાં ખાતાંમાં નાણું રોકવાને બાહેર પડે એમ માનવામાં નથી આવતું.]

THE RUSTY POINTS!
ફીટાઇ ગયલી અનીઓ!

BRITANNIA—Congratulate you, my dear, on your having kept the points of your trident so very sharp! HIND—And pray how are yours BRITANNIA—Rusty, quite rusty! I never expected to be called upon to use them! I'm now doing my best, tho' at the eleventh hour, with the war-cry already sounding, and shots about to be fired! How I wish I had such clever grinders like yours to keep the trident from getting rusty

(Public discontent is expressed in England at the utter military unpreparedness of the country to meet the Boers. Great admiration is expressed at the smartness and the thoroughness of the Indian movements.)

બ્રીટનયા-તુને મુબારકબાદી દઉં છું, મારી પ્રોય બેહેન, કે તેં તારાં ત્રીશુલની અનીઓને ઘસી ઘુસીને ઘણીજ ચલકતી ધારદાર રાખી મુકી છે! હીંદ-ને તમારી અનીઓ કેવી છે? બ્રીટાનયા-તદન ફીટાયલી, તદન ફીટાયલા! મને તો ખબરબી નહી કે મને તે વાપરવી પડશે! પણ મારાથી જે કંઇ બને તે હું કરૂં છું, તો જો કે તે ... ટોપના ગોળા ઉછળવાની છેક અની પર વાત આવી છે ત્યારે કરવા.

HIND'S HIDEOUS NIGHTMARE!

[India is in the throes of famine, plague and drought, and as if her cup of misery were not full, the Darjiling disaster has come upon her as a shocking below.]

હીંદને હેબતાવનારો ભયંકર સ્વપનો !

[દુકાળ, મરકી અને પાણીની ટીપણીની ભયંકર આફતો વચે હીંદ હમણા સપડાઈ ગઈ છે, તેટલું દુખ જાણે ઓછું હોય તેમ દારજીલીંગ ખાતે ધોધમાર વરસાદથી થયલી ભયંકર ખરાબી અને જાન માલની ખુવારીનો વધુ ગજબનાક સીતમ તેની ઉપર ગુજરયો છે.]

OUR SIMANTINI OF THE FUTURE; OR, WHAT WILL OUR MARATHA GIRL GROW TO?

(A peep in the future social life of the Marathas of Bombay.)

[At a meeting of Maratha gentlemen held last week at the Arya Mandal, three Maratha ladies spoke on the necessity of female education and social reform, and gave the hearers a piece of their mind by charging them with wantonly neglecting the progress of their female kind.]

અમારી ભવીષ્યની સીમનતીની; અથવા, પંચ બાવાની પ્રીય મરાઠા પુતલીનો પંચ બાવાની પ્યારી પારસી પુતલી પર ચહડાવો!

(મુંબઈના મરાઠાઓની ભવીષ્યની સંસારી જીંદગીનો એક ચીતાર.—તે તરફ જરા ડોકયું તાકી જુવો!)

[આર્ય મંડળ મધે ગયે મહીને ભરવામાં આવેલી મરાઠા ગ્રહસ્થોની એક સભા મધે ત્રણ મરાઠા બાનુઓએ સ્ત્રી કેળવણી અને સંસાર સુધારાની જરૂર વીષે ભાષણ આપ્યાં હતાં, અને હીમ્મતથી પોતાના સાંભળનારાઓ ઉપર તેઓએ આરોપ મેલ્યો હતો કે, તમે જાણી જોઈને સ્ત્રીઓના સુધારાના સવાલને વીસારી મેલો છો.]

At Doncaster.—Enthusiastic sportsman (to fair American): "Ah! Miss Stripes, aren't you delighted to visit this classic spot?"—Fair American: "Wa'al, to tell the truth, I'm right disappointed with the candy you call butter-scotch. Give me pop-corn for choice." [And she had been invited to see the Leger run.]

Conceited Actor: "My Hamlet fairly brought down the house!"—Cynical friend: "Yes! a brick at a time!"

THE ANGEL OF PEACE!!!

(THE LATEST ROLE OF THE COLONIAL SECRETARY OF ENGLAND.)

[It is rumoured that under currents of dissatisfaction exist among Ministers at the miscarriage and delay of military measures (against the Transvaal). The utter failure of transport arrangements is by one side attributed to the fact of a civilian controlling the War Office. Lord Lansdowne, on the other hand, complains that the Colonial Office acted throughout with an absolute disregard of the military aspects of the situation.—*London Correspondent of the "Pioneer."*]

સુલેહનો ફરેસ્તો!!!

ઈંગ્લંડનાં સંસ્થાન ખાતાંના પ્રધાન મીં૰ જોસફ ચેમબરલેને ભજી બતાવવા માંડેલો સરવથી છેલ્લો વેશ.

["એવી અફવા ચાલે છે કે ટ્રાન્સ્વાલ સામેની લશકરી તઈયારીના સંબંધમાં ચાલેલા ગોંટાલા અને થયલી ઢીલના સબબે પ્રધાનો વચચે અસંતોષ ફેલાયો છે લશકર અને સામાનને લાવલઈજા કરનારાં સાધનો પુરાં પાડનારાં ખાતાંની નીષ્ફળતાનું કારણ એક પક્ષના વીચાર પ્રમાણે લડાઈ ખાતાંના પ્રધાનની જગાએ લશકરી વરગના નહીં એવાની નેમણુક કરવામાં આવવાનું છે. બીજા હાથ ઉપર લડાઈ ખાતાંનો પ્રધાન લોરડ લેનસડાઉન ફરયાદ ઉઠાવે છે કે, લશકરી ગોઠવણનો બીલકુલ વીચાર કરયા વીના અસાધારણ ઉતાવળે સંસ્થાનો ખાતાંના પ્રધાને કામ લીધું હતું."—પાયોનીરનો લનડનનો ખબરપત્રી.]

THE PARSEE GAMBLER'S PROGRESS.—NO 3.

Rati—Have a care, Ratan dear and not so close, or you'll set me on fire! So you must have your puff after biking too!

Ratan—That's the fashion, love and the golden rule of our Gambling Club. After a game, before a game, during a game, after dinner or supper, on the bike, if possible, after you've got off, whenever in fact there's a little spare moment, puff away! And sweetey, when the heart's aglow with love what more natural than to let out warmth like this. It's our safety-valve! But I wish you wouldn't let that rascally Rama stand by, looking on! It damps one's ardour so.

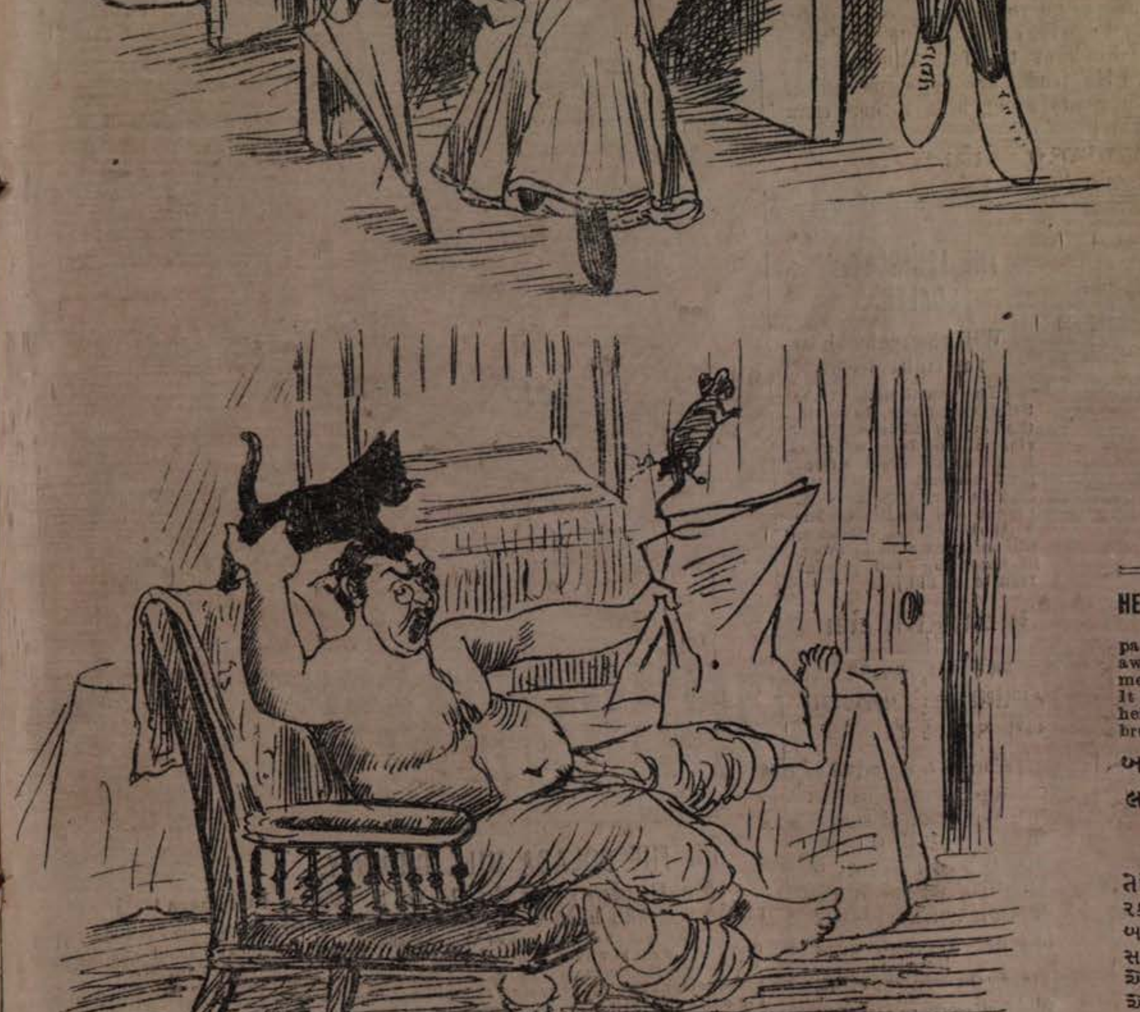
Rati—Only a little precaution against a possible fire! You know I'm so inflammable, and your abominable cigar is so dangerously near. A little water at hand is not amiss.

આપણા જુગારી પારસી ભાઇનો ઝુંડો કેમ ઉડે છે તે તો જરા જુવો!-નાં૦ ૩.

રતી-(નવીજ અદરાયલી) સંભાળજે હું, રતન ડીયર. એમ છેક મારી નજીક બેસીને તું ધુમારો ના ફુક, નહી તો મને સળગાવી બળગાવી મુકસે! બસ કેવી તુને તો અવર ટેવ પરીચ કે, જરા બાઇસીકલ પર બેસીને ઉતરયો કે લાગલો મોનામાં બસ હુકો લેવાનોજ?

રતન-(રતીના પયારમાં ચકચુર) તો લવ મારી, એ તો અમારી જુગારી કલબની ફેશન છે. એ તો અમારી કલબનો સુનેરી કાયદો છે. એક્ દાવ રમયા કે સીગાર લાવ.દાવ રમવાની અગાઉબી સીગાર! રમતાં રમતાંબી તેજ! જમયા પછીબી તેજ! બાઈસીકલ પર બેઠા બેઠાબી તેજ! ને ઉતરયા પછીબી તેજ! બસ જરા ફરસુદ મળી કે લગાવ ગુરગુરી! પણ મારાં મીઠાં મધ, તું આએ રામાને સાનો સાથે લાવીને અહીં ઉભો રાખ્યેચ?

રતી-તો સું કરૂં. તારી સીગારની ચીંગારી બીંગારી મારી સારી કે સદરાપર ઉડે ને કપરાં સળગી બલગી ઉઠે તો! પછી કાંહ જાઉં તેથી મેં રામાને બે બાલદી ભરીને પાણી લેઇને ઉભો રાખયોચ!

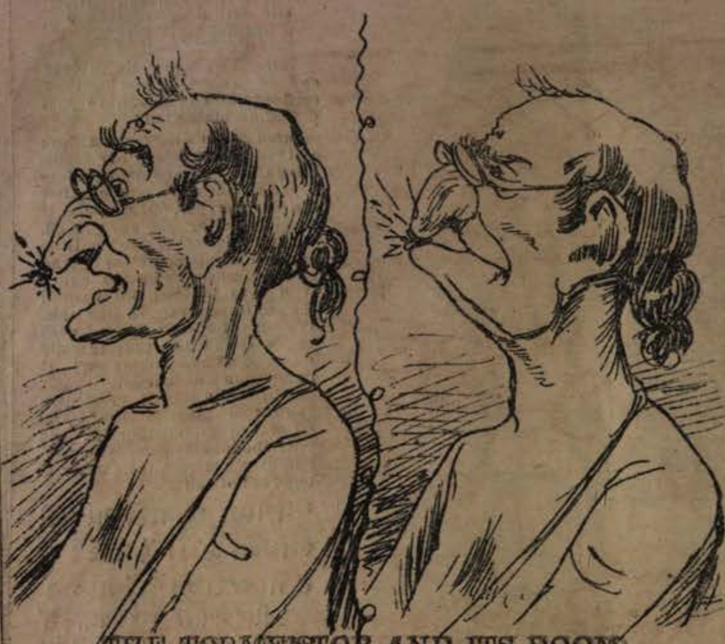

HE HADN'T BARGAINED FOR THIS!

Poor Ponialal, having read in the papers that cats are useful for chasing away rats, gets one as a precautionary measure against plague. A plague ou't! It has a knack of chasing from headly heights, and Ponialal has to bear the brunt of it!

બલાડો પાલવાનું પોણીયાલાલ પારેખને તો બહુ ભારી પડી ગયું હો!

ગરીબ બીચારા પોણીયાલાલ પારેખ! તેઓએ વરતમાનપત્રોમાં વાંચયું કે મરકીના વખતમાં ઉંદરોને મારવા માટે બલાડા બહુ ઉપયોગી થઈ પડે છે, જેથી સાવચેતીને ખાતર તેઓ પોતાનાં ઘર મહી એક બલાડો લાવયા. પણ નખોડ જાય એ બલાડાનું! તેને કુદકા ને ભુસકા મારીને ઉંદર પકડવાની એવી ટેવ છે કે, શા૦ પોણીયાંલાલનાં ઘાઘડ જેવડાં માથાં પરથી ચહડીને પણ શેકાર કરવાને તે ચુકતો નથી! ગરીબ બચારા પારેખ પોણીયા! બલાડાના નખરીયાંથી તેમનું કોપરબરાસ જેવું કોરૂં માથું કેવું ઘસાઇ જતું હશે, હેંએ!

THE TORMENTOR AND ITS DOOM.
(*With apologies.*)

Oh! What a sacrilege for a Bania, a religious Bania and a Brahamin too! To kill! What a shame! What's a little annoyance to him, as compared with the life of a struggling little fly! And where's the poor thing to go to, for supper and for drink? A taste of his flesh, and a sip of his blood can't be much of a loss to the Bania! Look at the fat Ahmedabadi! Consider his ways and be wise. He feeds his bugs instead of killing them! And he lets the gnats sting him rather than destroy them! Noble self-sacrifice!

ડંખનું દુખ અને મચ્છરનું મોહોત.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૧૯૧મું.]

THE LEGISLATIVE SCALES.

Will the scales show the right weight?

[The constitution of the Select Committee, to whom the Bombay District Municipal Bill has been referred, is such as to make it a foregone conclusion that the Hon'ble Mr. Goculdass K. Parekh and the Hon'ble Mr. Vijbhukhandass Atmaram will not be able to do much in improving the present form of the Bill.]

ધારાસભાનો કાંટો.

અરે બા, આએ કાંટામાંથી ખરૂં વજન માલમ પડશે કે?

[મુંબઈની ધારાસભામાં જીલા મયુનીસીપલ બીલની તપાસ માટે નેમવામાં આવેલી સીલેક્ટ કમીટીનું બંધારણ એવું છે કે તેમાં જાણવા જેવો સુધારો કરાવવાને તે કમીટી મધેના સભાસદો આનરેબલ મી૦ ગોકળદાસ કહાનદાસ પારેખ અને આનરેબલ મી૦ વીજભુખનદાસ આતમારામ શકતીવાન નથી થવાના.]

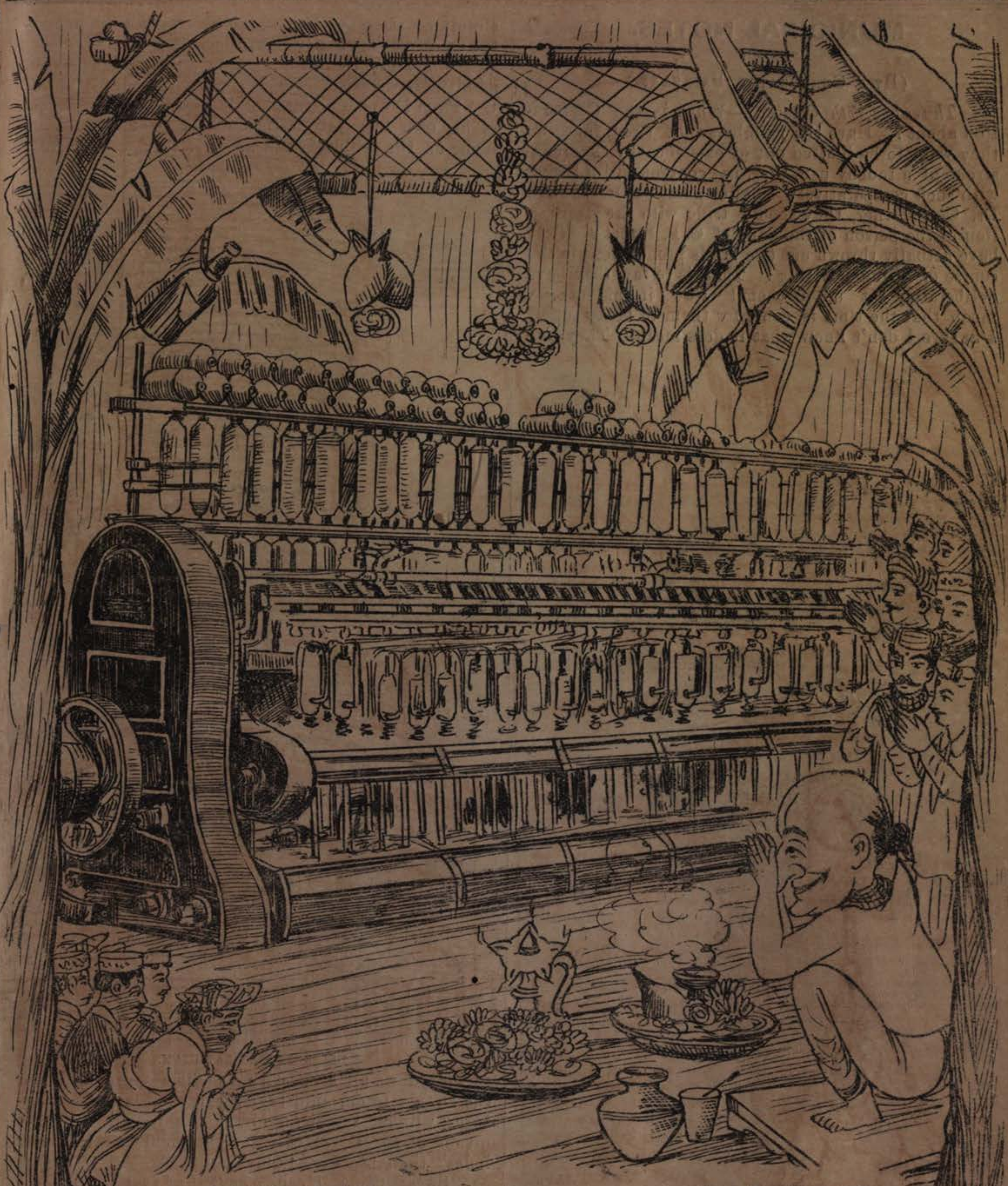
ON THE COLABA MILL CHIMNEY.

MR. CHIMNEY-pot No. 1—Oh! It's so POT here! I am afraid we shall have to get away! [*Why the dickens don't you?*]

[The last two meetings of the shareholders of the Colaba Land and Mill Company were rowdy to a degree. It is clear that the Chairman, Mr. N. M. Wadia and the Secretary Mr. K. R. Cama are in very bad adour, as owing to mismanagement and other causes, the mill has been working at a loss. At one of the meetings, some shareholders went so far as to ask Mr. Kama to accept a honorarium and resign his place! But Mr. Kama thinks it the part of honour to stick!]

કોલાબા મીલની ચીમની પર.

મી૦ સેરીયાંજી ના૦ ૧—ઓ બાપરે! આએ તો ગરમ આતસ છે! ઘણુંજ હુનું લાગેચ! કેમ અહીં ઉભું રેહેવાસે? મને તો લાગેચ કે અહીંથી ખરતી માપવીજ પડશે! [પણ તયારે શું કરવા નથી ખરતી માપતા?

THE DUSSERA-POOJA IN BOMBAY.

(Saturday, 14th October, 1899.)

Hindi Punch—The meanest and the poorest of thy devotees, O Goddess! are dying elsewhere of starvation. In mercy save thy suppliants in Girnipur!

[The Mill Industry of India is in sore straits owing to the failure of cotton crop this season and other causes, and the outlook for the operatives is dismal as the Bombay Mill-Owners are thinking of working their mills only for four days in the week.]

મુંબઈમાં દસેરાની પુંજા.

હીંદી પંચ—અહો દેવી! તારા અતી નાચાર અને ચીથરેહાલ ભાવીક ભક્તો બીજી તરફ ભુખમરાનું સંકટ વેઠી દુકાળ દઈતનાં ડરામણા દાચામાં હળાય છે! પણ અહો માતા! ગીરનીપુરના આ તારા ભક્તો પર દયા કરજે અને તેમને સહાય થજે!

... આવી પડ્યો છે, અને તેથી મીલ મજુરોની

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Thursday, 7th October:—What is the Corporation about? Have the members got tired, and do they want to be blotted out of existence by the mere stroke of a touchy pen, that, not content with playing with such comparatively smaller game as Dr. Gas and Dr. Cow-Horner, they should trifle with the sleeping lion in the person of the Sage of C. P. Street? They have actually thrown out two of his propositions in the course of a single sitting! That is to say, they have deliberately sat upon them! Now if this doesn't mean that the time is come for them to be sat upon, I'm sure I don't know what it does mean. They are simply courting disaster, unless the Sage is as merciful to save as he is powerful to crush!

The first proposition related to our Theatres, admittedly the disgrace of the city. As the Father of the Parsi Drama and as the ideal impersonator of one of his own inimitable creations, the Sage is quite at home on the subject, and he is naturally disgusted,

"SNEERED THE SAGE."

DELIBERATELY SAT UPON.

as indeed we all are, with the homes provided for the Drama in our midst—rickety, tumble-down structures, without sufficient air or light, without easy means of egress in cases of accident, more "black holes" than places of public resort.

Sweep them clean away, and let nothing be built except under the control of the M. C., says General Health in an elaborate report furnished at the Sage's own instance.

As usual, we thought our duty had ended with the report and we wanted to record it.

"CONTESTING FOR FUNDS."

requested to inform the Government that in our opinion it is desirable to light with gas (*A voice*: Why not electricity, while you are about it?) the portion of Queen's Road between Church Gate Station and the Band Stand. Not even a rush-light, and the road so crowded! How are the people *to see* to hear the strains of music proceeding from the Band Stand, sweetly commingled with the sound of tyred and untyred wheels in front, and the sad moaning of the sea-waves behind?

Mr. Cuffe agreed with the Sage, but was not sure if the road was vested in the Government or in the C. I. Trust. From the Beebee's known aversion to publicity, I should think the road was hers, for darkness would then be only natural, though Dr. Gas said no, and he ought to know as being the lady's major domo.

A small matter, said Mr. Hormusji Chothia, hardly worth troubling the Government about at a time when plague and famine are contesting for funds. And the road is used only in the gloaming, in the soft hours when the sun has just retired leaving behind but a streak of light, the sort of subdued light in which music is best enjoyed, and the murmur of the waves, and the soft whisperings of love!

A highly poetic reason, which went straight to my heart, against the intrusion, in these whispering shades, of the civilised lights that imitate the garish day! I am sure the people who frequent that romantic spot free from the prying eyes of gas or electricity, will be grateful to us for keeping off the brilliant interloper, and leaving them to their gloaming and to themselves. Here, if anywhere, when the bashful moon is in her quarters,

That is to say, shelve it, sneered the Sage, and drop the matter entirely! If you did not mean to take action, why did you call for the Report at all? Surely you don't mean to stifle the Drama—and me.

And the Sage hung his head down, while the corporators talked around and at him. One asked that if the existing theatres were closed and the owners came down upon us for damages, what should we do and where would the damages come from? Another said that bad as our theatres were, we were not singular in the misfortune, and that London itself in some places was not much better off!

Mr. Kalabhai from Surat, however, put the clincher. You have your building bye-laws, which include play-houses. Do you think they were given you to give the go-by to, or as things to play with? Why all this bother, with the remedy in your own hands? To let your bye-laws sleep or wink, and then to complain that your buildings are murderous, is not the part of honest business-men!

We bowed to the bye-laws as all-powerful, and the Sage registered grievance No. 1 against us.

His second proposition was that the President be

" WHY ALL THIS BOTHER?"

will tired nature be able to say:

"How sweet the moonlight sleeps upon this bank!
Here will we sit, and let the sounds of music
Creep in our ears; soft stillness, and the night,
Become the touches of sweet harmony."

Poetry triumphed, and the Sage registered grievance No 2 in his large heart!

Corporators, beware how you irritate him too much! One touch of his goose-quill and your boasted, cherished self-government will be a thing of the past! Take warning by the fate of the unhappy National Congress! Comely at birth, beloved then and for some time after, subsequently hated in certain quarters with implacable hate, and now reduced, by the blighting influence of that hate, into a starving, struggling, puny little thing, dying every year (if the croakers are to be believed), but only prolonging a miserable existence through the mercy of her opponents and her own clinging tenacity to life! Only fourteen years, and already in the throes of dissolution! The vulgar eye may mistake her spasmodic struggles for healthful activity, but the Seer foresees certain death "as in a glass darkly", and darkness is at hand! Corporators I say again, *beware!*

FUNNY BITS.

(From various sources.)

We All Knew Him.

There is one man we've all marked for slaughter
Whene'er he shall come in our reach:
Then we'll reap deep revenge,
And our past wrongs avenge,
On the camera fiend of the beach.

At the Dickens Landmark.—Tourist: "What is there curious about this 'Old Curiosity Shop'?"—Native: "That people should believe it is *the* Old Curiosity Shop."

Suggestion.—If these "Bravo Toro" shows are to be continued, our old friend Boulogne had better adopt English spelling, and call itself "Bull-ogne." Of course, whether there are to be bull-fights at this favourite French watering-place cannot concern foreigners; it is all a question of whether the show pays or not. That the representatives of John Bull, visitors and residents, should content themselves by staying away and refusing to patronise this so-called "entertainment," would be a sufficiently practical expression of opinion without making any uncalled-for comments on the self-chosen amusements of the French "round and about this quarter."

Mr. Lighthead: "I say, Mr. Robinson, I'm surprised at you wearing a straw hat in the City."—Mr. Robinson: "Well, my boy, when I was your age I had sunstroke, which affected my brain, but I am glad you'll never suffer from a similar complaint."

The Only Joke that Robinson was Ever Known to Make (Presumably the Effect of the Seaside Air).—Old yachtsman: "Were you ever caught in a sudden squall, sir?"—Robinson: "Many a time; (then, pensively) I've helped to bring up eight children."

The Mother of Invention.

"Look here, Mrs. Priggem," exclaimed the seaside lodger, angrily, "I left a box of cigars open on my table last night, and I find there are several missing."

"Yes, sir, it's the——"

"Now, don't say it's the cat," interposed the lodger, sarcastically, "because cats don't smoke, even if they drink whisky!"

Knife, Fork, and Spoon.—The man who is "born with a silver *spoon* in his mouth" is expected by his poor relations to "*fork* out," otherwise they "have their ***knife*** in him."

On Yarmouth Sands.—Brown: "That woman looks as if she ruled her husband with a rod of iron."—Jones: "Yes, the man looks as if he manned the smack and his wife as if she smacked the man."

"Mummy, can I have that pear that was on the dining-room sideboard this morning? 'Cos——" [Pause.]—"Because what?"—"'Cos I've eaten it!"

Fitznoodle (to gamekeeper): "When I was in Australia, I shot the biggest kangaroo the natives said they ever saw!"—Gamekeeper: "Hindeed, sir! What was you a-haimin' at?"

Query by an Ignorant Lad.—Is it the special duty of a Cathedral dignity known as "A minor Canon" always to read or intone the service in a sad key? [Query: Is there "A Major" Canon?]

"We are all worms!" cried an itinerant preacher, addressing a sea-faring community on the beach. "I, my friends, am a mere worm!"—"Shouldn't 'spec' to do much with yer as bait," growled an elderly fisherman, lighting his pipe and strolling away.

Pointed.—He: "Awful lot of snobs up the river this season; much better set last year, I'm told."—She: "Yes, you weren't up last year, were you?"

INOCULATION DODGES.

Shethjee—Here's a case, my Ponia's mother! I talked tall at the meeting, the other day, spoke of the fanciful benefits of inoculation, called the shirkers ignorant fools, and now the District Plague Officer has taken me at my word, and is coming to inoculate!

Shethanibai—Something, if the fellow brought a title with him too! But—let's evade. Tell him you've a bad tooth-ache, and that I'm suffering from pains in the head, and that we'll see him later at the office! We need never see him, you know.

રસી મુકાવવા ના ઢોંગધતુરા.

શેઠજી—આ વળી નવી મોહકાન વલી છે, મારા પોણીયાની મા ! ઓલી સભા મહી મેં તે દી લાંબી લાંબી વાતો કરી તડાકા મારયા ને રસી મેલાવવાના એક હજાર ને એક ફાયદા લોકોને સમજાવી તે નહી મેલાવનારાઓને અજ્ઞાન ગધેડા કહી ગાળો દાધી, તે ઉપરથી હવે આ ડીસ્ત્રીકટ પલેગ આફીસર મારી પુઠે લાગયો છે, ને કહે છે કે તમે ને તમારી બાયડી છોકરાંને રસા મેલાવી દીઓ કે તમને જોઈ બીજાઓ તેમ કરે ! શેણનો તો હમણા અહીં આવી લાગશે !

શેઠાણી બાઈ—પણ રસીની સાથે કાંઈ ખિતાબનો ચાંદબીંદ લાવનર છે કે ? તેમ હોત તો જાણે સમજયા ! તેના બદલા મહી રસી મેલાવી દીધી હોત ! પણ—પણ—તે દહાડો આવે તેટલાં આજ તો તમે એને ઉડાવીજ કાઢો ! કહો કે તમારી દાઢ દુખે છે ને મારૂં માથું બહુ ફરે છે, માટે બીજીવાર એની આભીસ મહી રસી મેલાવવા આવીશું ! પછે જાય છે કોણ ને આવે છે કોણ !

THE FAMINE MARWADI !

(Come for his pound of flesh and his pounds of filthy lucre.)

[The cost of the Famine Relief Works opened by the Government of Bombay will be a heavy burden on its finances.]

દુકાળયો મારવાડી !

નખોડ જાય એ મારવાડીનું ! જીવતું લોહી પીવા ને વળી સાથે કોઠલા બાંધવા એ અહીં પેધો પડી મુવો છે ! અરે બળી જાઓ રે એનું નામ ! નેહેસ્ત નાબુદ થાઓ રે એ સેતાનનો સાથી !

A WORD OF THANKS FROM JUSTITIA.

Justitia.—(To Mr. Bhaishanker Nanabhai, Solicitor.) All honour to you for invoking my aid in the cause of right, and for giving me the opportunity to lay down my views on counsel's right and privilege for the benefit of the concerned.

[Mr. Bhaishanker Nanabhai, Solicitor, has done an immense public service by moving the Bombay High Court against Mr. Lowjee N. Wadia and Mr. Hiralal Saraya. The Court has determined what are the rights and privileges of counsel and what latitudes they are allowed in making insinuation and charges against their opponents.]

ઈનસાફદેવી તરફના આભારના બે શબ્દો.

ઈનસાફદેવી—(મી૰ ભાઈશંકર નાનાભાઈ સોલીસીટરને) સચાઈના કામમાં મદદ મેળવવા માટે મારી પ્રારથના કરીને, અને મારા નયાય મંદીરના જે પુજારીઓ આડે મારગે દોરવાતા હોય તેમને સીધે મારગે ચાલવાનો રસ્તો બતાવવા મને તક આપીને, મારા ભાઈશંકર ભાઈ, તમોએ મારી તરફથી સંપુરણ માન, કીરતી અને જશ પ્રાપત કરયાં છે!

[મી૰ લવજી એન૰ વાહાડયા તથા મી૰ હીરાલાલ સરઈયા સામે મુંબઈની હાઈ કોરટમાં કામ ચલાવીને મી૰ ભાઈશંકર નાનાભાઈ સોલીસીટરે મોટી જાહેર સેવા બજાવી છે. ધારાના હીમાયતીઓ કેવા પ્રકારના હકો ધરાવે છે, તથા પોતાના હરીફો સામે હુમલાઓ કરવાની તથા આરોપો મુકવાની સતા તેઓ કેટલી હદ સુધી ધરાવે છે, તે મી૰ ભાઈશંકર સોલીસીટરે કીધેલી હીલચાલનાં પરીણામમાં હાઈ કોરટ તરફથી નકી કરવામાં આવયું છે.]

TWO SIDES TO THE SHIELD.

Mother-in-law—Ah! the good old days! Boys plentiful, willing enough to marry, and the girls hadn't to pine for husbands. But we've changed all that now. Boys want thousands before they'll give themselves away, and the girls haven't thousands to give!

Son-in-law (With bitter experience of an expensive wife)—Ah! the good old days! The girls then were willing domestic workers, used to wash, grind, draw water, and cook! But now we've changed all that. The latter day wife must have an army of servants to wait on her, and as for her dresses and powders and paints and fineries, her thousands, if she brought them, will melt into nothing before the honeymoon's over!

ઢાલની બે બાજુ.

સાસુજી-મરેરે આગલા વખત કેવા મજેના ઉતા. છોકરાઓબી તે વખતે ઝપઝપ પરણી જતાતા ને છોકરીઓનોબી ઝપઝપ ઉઠાવ થઈ જતોતો ને આજની માફક બાપમાયનાં ઘેરમાં અરધી પોણી ઘરડી કોઈબી થતીતીજ નહી. તે બધા આગલા સારા વખત વહી ગીયા, ને આજના વખતમાં તો છોકરાઓને દીકરી સાથે દલ્લો જોઈએ ચ્ય! પણ બીચારી છોકરીઓ તે લા તે કીયા ચુલામાંથી જે!

જમાઈજી (જેવણે પોતાનાં ખરચાળુ ધણીયાંણીનો ઘણો કડવો ઝેર જેવો અનુભવ મેલવી ચુકા છે) પણ આગલા વખતની છોકરીઓબી કેવી સમજુ ને શીયાની હતી તેની વાત કરોની. તે વખતે તે લોકો કેવાં ઘેરબાર ચલાવતીતી, રાંધતીતી, સીંધતીતી, વાસણ કુસન, પાણીછાણી ને કચરો પુંજો કરતીતી, ને વળી દરતીતી છરતીતી! પણ આજની છોકરીને તો રાંધવા સીંધવાને નામે ધવરીને તાપ ચહુરેચ. તે પરણતી વખતે પાંચ સાત હજાર લાવતી હોસે, પણ આયા ચાકર, ને ફાસન ને ફુસનનાં કપરાં ચપરાંમાં ને ઈતરાટ ને એસકાટમાં તે પાંચ સાત હજાર રૂપરડીને દારવાટલો થઈ જતાં કંઈ વાર લાગેચ કે! અરે પણયા પછી બે ચાર અઠવાડયાંમાંજ બે ચાર હજારનો લો કાટલો નીકળી જતો હોસે! સમજયાં, માય? ગમે તો પુછી જોવની તમારી આએ દીકરીને!

THE NEW CRAZE.

"I'm going to lecture on inoculation, love, with statistics."

"And get sticks for your pains, or rotten-eggs, or torn shoes! Our people are so ignorant, it's best to keep within bounds. But you know nothing of inoculation. You can't say for or against. You're no bacteriologist."

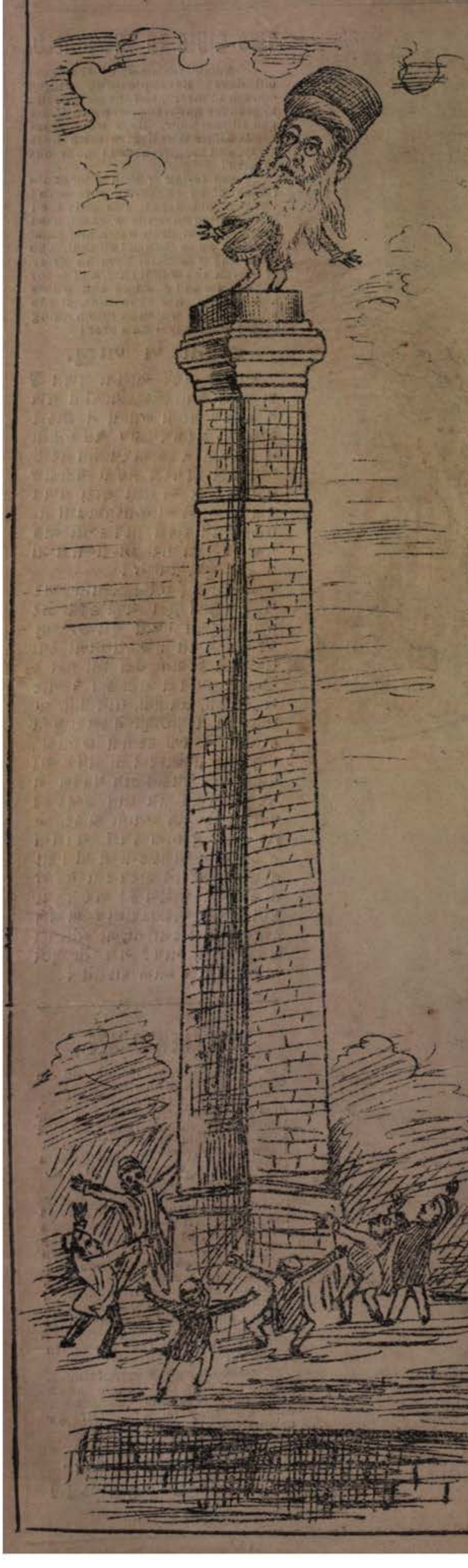
"Nonsense! Any fool can say something in favour of it! Where it has failed, put it down to the victim's idiosyncracy, or his idiotcy, whichever you like! Talk big about an open mind, and there you are. Where the inoculated have escaped, point to the figures triumphantly; where the uninoculated have also escaped and among even worse surroundings, *say nothing.*"

"And what do you expect in return for all this?"

"Something glittering, of course. Remember, dear, that Plague Constables have been Rao Bahadured. And will they let a lecturer go unrewarded?

નવું કૌટક—નવું વેહેંજું.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૧૯૧મું.]

ON THE COLABA MILL CHIMNEY—NO. 2.

VOICES BELOW:—Hullo, old chap, what're you doing up there?

MR. SECRETARY CHIMNEY-POT—Taking a nearer view of the sun, to see if I can't make the Parsee year fall in with his rotation! I want him to improve his ways!

VOICES.—Improve your own first, or you'll fall off and bring our chimney into trouble. For your dear life's sake, rotate as much as you like on safer ground, or go home and meditate. The less liberty you take with our ear, or with the Parsee ear generally, the better!

કોલાબા મીલની ચીમની ઉપર—નાં૦ ૨.

નીચે ઉભેલા શેર હોલડરોના અવાજો—અરે કાકા, તમે ઉપર શું કરોચ?

મી૦ સેક્રેટરી શેરીયાંજી—બાવા, સુરજની ચાલ તપાસું છું, ને જોઉં છું કે પારસી વરસને સુરજની ચાલ બરાબરતું કરી શકાશે કે નહીં. મને સુરજની ચાલ સુધારવા ગમે છે!

આવાજ—અરે સુરજની ચાલ સુધારતા તમે ડોસા થયા. તેને પડતો મુકીને પહેલાં તમારીજ ચાલ સુધારોની, નહી તો ગોલાંટીયું ખાઈને ગબડી બડી પડશો ને હાડકાં પાસરાંનો ખુરદો કરશો તો નાહક અમારી ચીમની બદનામ થશે! તમારી પોતાની સલામતીને ખાતર, બાવા, અમારા મુંગા મુંગા નીચે ઉતરો. તે પછી ગમે તો ચાલ સુધારો કે ગમે તો તમારે ઘરેબારે પધારો! પણ અમારી ચીમનીપર ઉભા રહીને અમારા કાનના બેહેર ના ફાડી નાખો, ને પારસીઓના કાનપરબી સીતમ ના ગુજારો!

NICE PROSPECTS! છાંદાવાળા વર!

Bhikhai—And what did pa say?

Budloo—He gave his consent freely enough, when I told him that I am sole heir to a rich and childless aunt with gout, asthma, and heart-disease.

Bhikhai—Not heir to her troubles, I hope. But come now, if she is rich, how rich?

Budloo—Rich as Crœsus. Only all her money is invested in rotten Mills!

Bhikhai,—H-m!

ભીખઇ—તે પછી બાવાએ સું કેહયું? બદલુ—મેં તો જેવું કેહયું કે મને મારી છાંદાવાળી માસીએ દીકરો કરી લીધેલો છે, ને તેવણ તો ગાઉટ, ને હાંફન ને હારટ દીઝીઝથી અઠા તઠા થઈ રેહેલાં છે, ને મારા સીવાય તેવણને રરનાર કુટનાર બીજું છેજ નહી, તેવીજ તારા ધાંખરાએ તો હા કેહી દીધી! ભીખઇ—પણ—અ—અ—પણ—અ—વારૂ તમારી માસીનો છાંદો કેટલોએક છે? લાખ બે ચારનો જીવ ખરો કે? બદલુ—અરે છે તો છાંદો સધર રે, પણ નખોડની ગેઇએ બધો પઈસો કોહેલી સડેલી મલોનાં શેરોમાં રોકી નાખયોચ!

SOL THE SOLDIER.

Beaming bright in Beautiful Bombay, much to the chagrin and discomfort of the citizens.

[The heat in Bombay at present is intense.]

શું સોલજર બાવાનો તાપ છે!

સોલજર બાવા મુંબઈમાં પોતાનો જબરો તાપ દેખાડે છે. પણ એ તાપથી મુંબઈના શેહેરીઓના જીવ એવા તો તપી અને ઉકળી આવ્યા છે કે બસ નહીં!

[મુંબઈમાં હમણા બહુ સખત જાતની ગરમી પડે છે.]

THE WAR-DRUM!

[War has been declared between England and the Transvaal Republic.—Wednesday, 11th October, 1899.]

લડાઇનું નગારૂં!

[ઇંગ્લંડ અને ટ્રાન્સવાલના પ્રજાસત્તાક રાજ્ય વચ્ચે લડાઇ જાહેર કરવામાં આવી છે.-બુધવાર, તા૦ ૧૧ મી અકટોબર, ૧૮૯૯.]

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Monday, Thursday, and Monday, 9th, 12th, and 16th October:—Leo bounded with joy and pride on learning from our Special Committee that, bankrupts though we are, we are still not reduced to the last necessity of all bankrupts—stopping payment. Like that great fraud, rain, supposed possessor of treasure-laden clouds letting

" . . . . . . all their moisture flow,
In large effusion, o'er the freshen'd world ; "

plague, and such other marauders to rob honest people of their due and burden them with endless woe.

Leo bounded with joy to learn that we were still able to help the needy, and cordially supported the Hon'ble Mr. Burke's motion to supply Thana

LEO BOUNDED WITH JOY.

a very *soudagur* revelling in priceless pearls—now discovered in his true (water) colours, his boundless drops,

" That hung like gems of morning dew
On every tree and every flower",

for miles around reduced to the thinness of scanty inches, and himself in secret league with famine, with 85,000 gallons of water per day until the middle of next year at 12 annas per 1,000 gallons! A noble resolution, which we passed in the hope that the report of it may reach the clouds and make the bungling genius, in charge of nature's water-works, ashamed of his niggardliness. It speaks volumes (of water) for our resources that, while his cerulean

A SECRET LEAGUE.

expanse should fail, we could afford to do the handsome out of only four lakes, one of which is unfit and two of the remainder only half-full! What a self-sacrifice!

While we were patting ourselves on the back and making faces at the insolvent rain, Dr. Bomaster II. and Mr. Cuffe reminded us of the emphatic native proverb about neighbours revelling in flour while the children of the house had only the mill to lick! Pity the sorrows of the upper floors, where water seldom reaches, if ever! Not enough pressure, and if we go on supplying Andheri, Bandora, Thana, we may soon find ourselves at the bottom of our resources!

"NEIGHBOURS REVELLING IN FLOUR"—

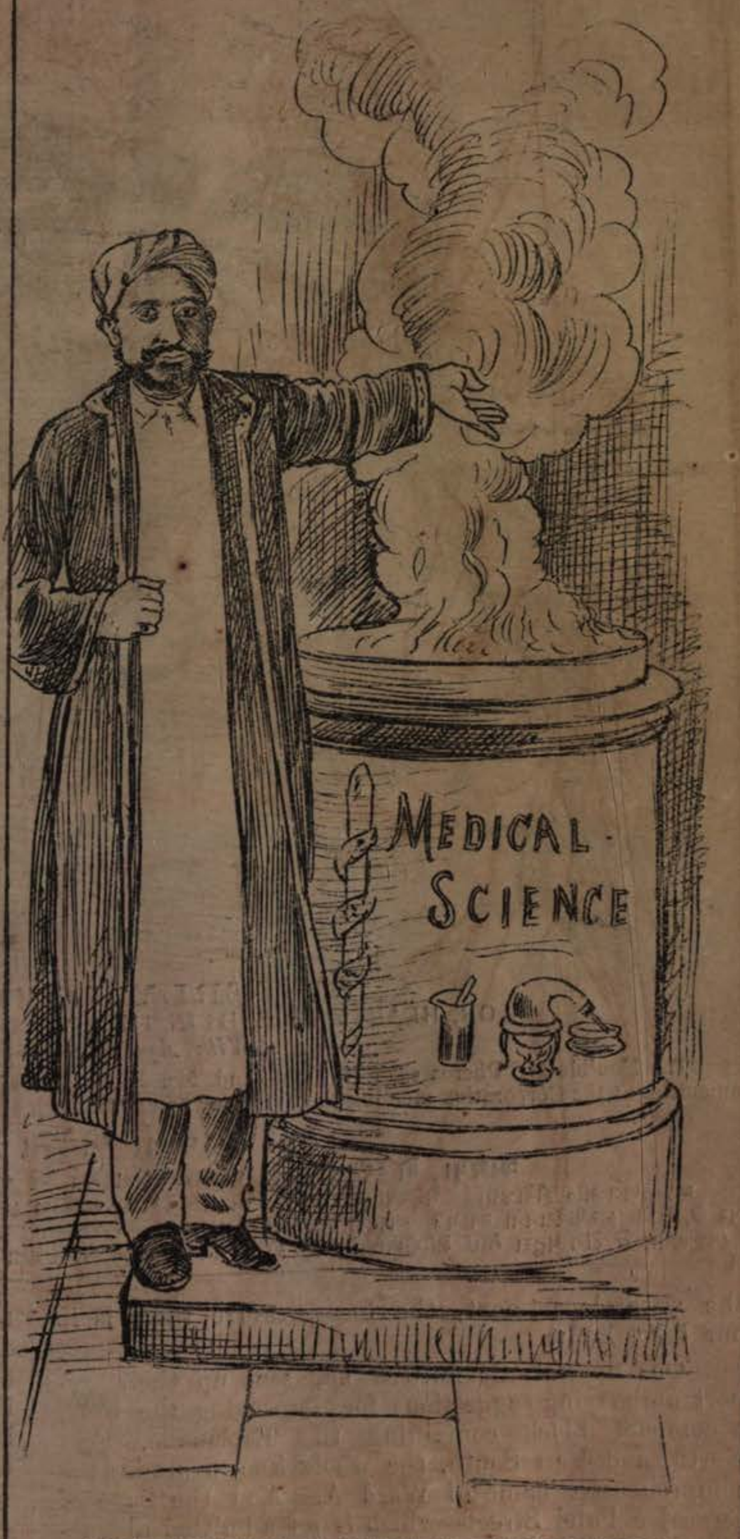
Never fear, said the Hon'ble Mr. Burke naturally anxious that nothing should mar the spontaneous generosity of his motion. Our water-officers are now

"WHILE THE CHILDREN OF THE HOUSE HAVE ONLY THE MILL TO LICK."

using larger pipes, and the grumbling upper floors will soon pipe to a different tune!

Let us hope so. Though personally I am not sanguine enough to believe that the complaint made by Dr. Bomaster II. and Mr. Cuffe, which is but the

"ARE WE JUSTIFIED IN SACRIFICING VALUABLE HUMAN LIVES ON THE ALTAR OF MEDICAL SCIENCE?"

faint echo of the louder complaint daily heard outside, can be charmed away by the piping even of a Burke! Something must be done, and that at once, for the upper floors, not so distant as Thana and yet in a worse plight! The water-officers may be changing pipes, as Mr. Burke told us, wetting them perhaps before playing, but just now it seems that the greater the pressure that the people bring to bear on

SISTERLY LOVE!

OR, HEARTY FRIENDS IN THE CORPORATION HALL.

(*With Apologies.*)

The Hon'ble Mr. Pherozeshah M. Mehta and Mr. K. N. Kabrajee, always at daggers drawn, exchanged amenities at the Corporation meeting the other day by calling each other "my friend" (!! !)

કેવી હેતવંતી બેહેનો !

અથવા, શેહેરીબાવાના દીવાનખાનામાં બે જીવેજાનના દોસ્તો !

આનરેબલ મી૦ ફીરોઝશાહ મેહેરવાનજી મેહેતા અને મી૦ કેખસરૂ નવરોજી કાબરાજી, જેઓ એક બીજા સાથે છરી ચુહુલીય પર છે, તેઓ કારપોરેશનની આગલે અડવાડયેની એક સભામાં એકબીજાને "મારા મીત્ર" તરીકે બોલાવી અકેક પર ધરૂપરૂ થઈ ડયા હતા, જે ઢોંગ ધતુરા જોઈ શેહેરીબાવાઓ શું કરીને મનમાંજ હસી પડયા હતા !

૫

rides, wasn't Fort North a very Hades when plague raged, and would it not be the part of wisdom to bring the northern portion in the same condition as the other two, and so make the whole block sweet and clean and free? If the foot or hand were bad, would you let it corrupt the whole body, or cure or cut off the infected part?

Here was wisdom in a nut-shell, and we sent the report to the M.C. for further details.

We also had before us Dr. Chokesey's report on the treatment of plague-cases at Arthur Road Hospital by means of Professor Lustig's curative serum. Mr. Hajee Usuf Hajee Ismael wanted to know from the M.C. if he thought that the experiments should be further continued. Not satisfactory so far, and are we justified, Mr. Hajee Usuf asked, in further sacrificing valuable human lives (even lives of such poor money-value as are carried to the Hospital) on the altar of medical science?

Mr. Macdonald, on behalf of science, protested against this hasty judging of scientific subjects. He thought there had not been *enough evidence* yet (*enough deaths?*) to show that the serum had failed! The "altar" was evidently not quite full! But notwithstanding such stout championship (Macdonald backed by Leo), science had to give way to humanity, and we are going to find out what the M. C. has to say. All honour to Mr. Usuf.

the water-department, the less pressure there is in our lakes!

Our Special Committee had sent up their report embodying suggestions for improving the Fort, a compact block containing the Esplanade, Fort North, and Fort South, the whole known under the comprehensive name of Ward A. And the Sage of Cowasjee Patel Street—which is an admitted plague-spot in that ward moved that action be taken as suggested.

A very sensible proposition, to which, however, some members objected on the ground that no case had been made out for priority being given to A., and they contended that other wards, B. C. D. &c., being sanitarily more defective, claimed urgency.

I thought the objection would fall to the ground for alphabetical reasons, if for nothing else. For A is, and always has been, admittedly the first. But Leo demolished it on other grounds. If Esplanade was the Garden of Eden, and Fort South the Hespe-

---

Something like a Boycott.—Jim: "Well, you mark my words—they won't ketch *me* patronisin' their bloomin' exhibition!"—Bill: "Now, nor yet me neither! An' I'll tell yer wot's more—*I've sideng ouf F...*"

THE JUBILEE OF THE SIR JAMSETJEE JEEJEEBHOY PARSEE BENEVOLENT INSTITUTION:

17th October 1899.

"Happy is he that hath mercy on the poor and he that giveth to the poor shall not lack.

(*Founded* 17*th October*, 1849.)

["There are many other monuments, in this beautiful city, of the unbounded benevolence of that eminently benevolent man (the first Sir Jamsetjee Jeejeebhoy), but there is not one among them that has been or will be more fruitful of good to our (Parsee) community than this noble Institution."—*Address of thanks to Sir Jamsetjee Jejeebhoy, Bart., on the occasion of the Jubilee of the Sir Jamsetjee Jejeebhoy Parsee Benevolent Institution.—Bombay, 17th October, 1899.*]

સર જમશેદજી જીજીભાઈ પારસી બેનીવોલેન્ત ઈન્સ્ટીટયુશનની જુબીલી: તા૦ ૧૭મી અકટોબર ૧૮૯૯.

"સુખી તે કે જે ગરીબોપર દયા કરે, અને જે ગરીબોને ધરમ કરે તે કદી પણ મોહોતાજ નહી રહે."

(સ્થાપી, તા૦ ૧૭ મી અકટોબર ૧૮૪૯.)

["તે નામીચા પરમાર્થી (પેહેલા સર જમશેદજી જીજીભાઈની) અનહદ સખાવતના બીજા ઘણા સ્થંભો આ ખુબસુરત નગરી ધરાવે છે, પણ તેઓમાંનો કોઇ પણ આ ઉમદા ખાતાં સાથે સરખાવતાં આપણી (પારસી) કોમને વધારે લાભકારી નથી નીવડયો અથવા નીવડશે."—સર જમશેદજી જીજીભાઈ પારસી બાનેવોલેન્ત ઈન્સ્તીટ્યુશનની જુબીલીના પ્રસંગ સર જમશેદજીને આપવામા આંવેલા માનપત્રમેના શબ્દો.]

THE GOOD SAMARITAN.

"To sav well is good, but to do well is better;
Do well is the spirit, and say well the letter."

[*Lubbock's Pleasure of Life.*]

[H. E. Lord Curzon will visit the famine-stricken and plague-stricken districts, and will personally take notes of thd measures taken to alleviate the sufferings of the poor.]

ભલો પરગજુ.

"સારૂં બોલવું એ નેક છે. પણ સારૂં કરવું તે વધારે નેક છે; [illegible] છે. પણ આ નામદારી બોલેલા બોલ પ્રમાણે કામ કરી બતાવવામાં છે"
[નામદાર લોર્ડ કરઝન દુકાળ અને મરકીનાં આફતોમાં સપડાયલા જીલ્લાઓની મુલાકાત લેશે અને ગરીબોનું દુખ ઓછું કરવા માટેના ઉપાયો ઉપર જાતે ધ્યાન આપશે.]

THE PARSEE GAMBLER'S PROGRESS.—NO. 4

Gool—So that raid on the Jolly Club hasn't improved you a bit! you're at it again, I see. I thought you had turned over a new leaf, but we can't wash a negro white.

Godres—No, nor expect the leopard to change his spots. As for a new leaf, we're now turning over a new set of cards. Hartley Kennedy is asleep after his late activity, and we've taken heart, and are as deep in it as ever. Once jolly, always jolly!

આપણા જુગારી
પારસી ભાઈનો ઝું
ડો કેમ ઉડે છે તે
તો જરા જુઓ.
ના૦ ૪.

ગુલ—[illegible]ણુ પેલ
જોલી કલબના જુગ
રીઓ ઉપર ધાડ આ
વી ને તે લોકની આ
બરૂના દારયા ચના
થઈ ગીયા, તોબી તમે
તો સુધરતાજ નથી કે?
હું જાણું કે હવે તમે
તમારા લખાણ મુક
શો, પણ સીધીભાઈને
સો મણ સાબુએ નહ
વારે તોબી તે કંઈ ગો
રો થવાનો છે?

ગોદરેજ—કદી
બી નહીજ તો! અને
તેમજ ચીતા વાઘનો
રંગ કોઈ દહાડેબી બદલાવાનો
છે? એ તો જે આદત પરી તે હવે
મુવેજ જાય તો. પછી તું શું કર
શે ને હું શું કરસ. ભોગ તારા કે
તું મારે કપાળે ઠોકાઈ! તું મા
રા લખાણ મુકાવાની વાત કરેચ,
તો લેની હવે તો અમે લોકે નવા
લખાણ લીધાંચ, ને નવા પાના
ને પાસાએ નવીજ મજાહ ને ન
વીજ જુગારની ધજા ઉડાવયેચ.
પલો કેનેડી થોરી ઘણી ધામધુમ
કરીને બીચારો થાકી પરવાથીને
ઘોંટલો લેઈ પરયોચ, તેટલાં અમે
પાછો લાલ વાવટો મુકયોચ. હા
બા, હું તો ખાનાર પીનાર ને રંગ
મચાવનાર જોલી ફેલો પરયો,
એટલે પછી ગમે તે થસે તોબી
હું તો જોલીના જોલીજ રેહે
વાના!

THE COMING PARIS EXHIBITION.

The joy of our Lilavati knows no bounds as she comes home with the glad tidings of a company having been formed to encourage Hindoos to cross the *Kálá páni* and go to see the Paris Exhibition.

Lilavati—And now the orthodox and the blind will go to the wall, and we shall have a pleasure trip to Paris to our heart's content!

Purshotam—And a *displeasure* trip to Benares to get ourselves purified in the sacred waters of the Ganges after our return! Don't believe these Shethias, my, dear! Never rely on their words! They are such slippery customers,—exactly like the buffaloe whose tail you catch to cross the river, and it quietly settles down in the middle of the stream while you go down!

પારીસના મોટા પ્રદરશણને લગતી એક વધાઈ. (વધુ માટે જુવો પાનું ૧૯૧ મું.)

IN DESPAIR!

HIND—Drowned in sorrow! Woe, woe, woe! What hopes of help and support from my sister Britannia when she herself is plunged in the troublous waves of a bitter, costly, and calamitous war!

[The famine area in India is increasing every day, and thousands of people are on relief works. There is no hope of a Mansion House Fund being opened in England this time as during the famine of 1896-97 the attention of England being fully absorbed by the war with the Transvaal, which will cost about twenty millions sterling.]

નીરાસીના નેહેરમાં તણાતી હીંદ

હીંદ—મારા ગમનો સાગર વધારે ઉંડો થયો છે! બસ જયાં જોઉં છું તયાં આફત, માહેતમ ને સીતમ! અફસોસ! મારી બેહેનપણી બ્રીટેનયા તરફથી મદદ અને આશ્રો મલવાની આશા હું હવે કેમ કરીને રાખી શકું! કેમકે મારી તે બેહેનજ હાલ એક ભયંકર, ખરચાલુ, આફતભરી લડાઈના જબરા ઉછળતા મહાસાગરમાં જંકાવી પડી છે!

[હીંદુસ્તાનના વધુ અને વધુ ભાગોમાં દુકાળ પડવાના સમાચાર દીન ઉગતે મળતા જાય છે, અને હજારો દુકાળયાંઓને સંકટ નીવારણ બાંધકામોનો આશ્રો લેવો પડે છે. ત્રાનસવાલની લડાઈ, જેની પાછળ બે કરોડ પાઉંડને ખરચ થવાની વકી છે, તેની તરફ ઈગલંડની આખી પ્રજાનું સંપુર્ણ ધયાન હાલ ને કાજ તો ખેંચાયલું હોવાથી. ૧૮૯૬-૯૭ના વરસમાં મેનશન હાઉસ ફંડ સ્થાપી અંગ્રેજ પ્રજાએ હીંદુસ્તાનને જેવી મદદ કરી હતી તેવી મદદ આ વેળાના દુકાળમાં ઇગલંડ તરફથી મેળવવાની આશા જણાતી નથી.]

THE SPECULATORS AT THE CLUB.

Adoo—Do you belong to the gang that is booming the Petit shares?

Faloo—To the gang rather of greenhorns who know nothing of speculation, and yet speculate in order to be rich at once. They're bound to fall and break their bones.

Adoo—Have you broken any?

Faloo—Yes, my back-bone.

સટોડીયાઓ પોતાની કલબમાં.

અદુ—કેમ દોસ્ત, તું બી પેલા સટોડીયાઓની ગેંગમાં છે કે? પીટીટના શેરનો સટો જગાડનારાઓની ટોળીનું તું બી બચાજી એક નંગ કે?

ફલુ—નહી રે યાર! હું તો બેવકુફ ગધેડાઓની ને અણસમજ બોકરીઓની ગેંગનો છેઉ! તે બીચારાઓ ને આવડે નહી ઉકળે નહી ને સટામાં ઝંપલાવી એકદમ પઈસાવાળા થઈ જવા નીકળેચ. પછી હાડકાં પાસરાં ભાગે નહી તો શું થાય.

અદુ—તારાંબી, બચા, કંઈ હાડકાં ભાગાંચ કે?

ફલુ—અરે યાર, બોલજ ના! મારો તો બરડાનો કાંઠોજ બેવડ થઈ ગીયોચ!

THE BARRISTER'S WAIL!

Hubby—No briefs, no fees! And the worst of it all is, I can't bluster now, as before, to impress my clients with my superiority. No abusing of respectable witnesses, or the opposite side, or counsel. That sort of privilege had its advantage, but now the Chief has clipped our wings, and we can't soar as high as we used to.

Wifey—A brief career, suddenly cut short! Ah! the pity of it! Suppose now, since we must make money, you were to turn hair cutter! They thrive, I'm told, the barbers. They can cut with the scissors with impunity. But the tongue, alas, has its limits!

બારીસ્ટર ભાઇનો બળાપો.

બારીસ્ટર પતી—નહી મળે બ્રીફ કે નહી મળે ફીના તડાકા! ને વળી અધુરામાં પુરી મોહકાન એ કે, કુલોને છક કરવા અને તેમને અંજી નાખવા માટે મારાથી આગળની પેઠે હવે તડાકા ને ધુમધડાકા મારી શકાવાના નથી! નહી કોઈ આબરૂદાર સાહેદોનો ધધરો કાઢી શકાશે, કે નહી સામી બાજુવાળાઓને ગાલની શાલપામરી ઓઢાડી શકાશે, અથવા સામાવાળાના વકીલ બારીસ્તર સાથ બચાં બાંધી તેમને છુટે મોઢે જે ગમે તે બોલી શકાશે! એવો ગાલ ગલોચ કરવાનો બારીસ્તરનો હક બહુજ લાભકારી હતો, પણ આ ચીફ જસ્તીસે તે પર મોટો વેતરો મેલી દીધો છે ને બારીસ્તરોના હાથપગ કાપી કાઢયા છે, એટલે હવે આગળનો માફક ઉછાળા ને પછાડા તો મારી શકાવાનાજ નથી!

પતરાણી—શું તમારૂ પણ નસીબ હશે કે હજી તો બાલેસ્તર થયા તેઠલાંજ ધરરર ધઉઉશ થઈ ગયા! પણ તયારે હવે શું કરશો? કાંઈ કમાણી તો કરવી જોઈથે, માટે તમે હજામની દુકાન કાઢો તો કેવું? ઓલા કહેછે કે મુંબઈ મહી બાલ કાપનારા હજામો બહુ તડાકા મારે છે. અને હું ધારૂં છું કે હજામ થશો તો કાંઈ પણ હરકત વીના કાતરને ચપચપ ચલાવી શકશો. પણ બાલેસ્તર તરીકે તો જીભલીને ચપચપ ચલાવતા તમને હવે અટકાવદીજ પડશે.

ALO—So many failures in Ahmedabad! Big and old firms bankrupt! Mills closed! Ali dear! Our house is closed too! We're done!

ALI—Undone! Ah me! And my father gave me away, as he thought, to a millionaire!

ALO—So I was—on paper!

અલો–ઓ બાપારે! આ શું! અમદાવાદ મહી ઉપરાસાપરી દીવાળાં નેકળયાં! ઓલી જુની ને સધર પેઢીઓએ બારણે તાળાં દીધાં! ને મીલો ધડોધડ બંધ થઈ ચાલી! ઓ અલીઈઈ! હવે આપણે ઘરે પણ તાળાં દેવાશે હો! આપણે તો ઠાર મારયાં ગયાં! હાય હાય રે!

અલી–શું કહો છો! ઠાર મારયાં ગયાં! હાય હાય! મે મારા બાપાએ જયારે મને કુવાં મહી નાંખી ત્યારે તો એમજ ધારયું હતું કે લક્ષાપતીનીજ હું તો પત્રાણી થાઉં છું!

અલો–અને તેમજ હતું! હું લક્ષાપતી હતો–દોલતમંદ હતો–પણ તે કાગજનાં ચીઠરાંપરજ!

THE POOR GIRNIPUR GIRL.

[As the Mill Industry of Bombay is in a sorry plight, the Bombay Mill-Owners by a narrow majority resolved at their meeting on Tuesday last, to work their mills for four days only in the week for a period of four months, commencing from 1st November, 1899.]

ગીરણીપુરની ગરીબ બીચારી કુવારીકા.

[મુંબઈનો મીલ ઉદયોગ નઠારી સ્થીતીમાં આવી પડયાથી મુંબઈની મીલોના માલેકોની એક સભામાં માત્ર એક વધુ મતે એવો ઠરાવ કરયો છે કે, આવતી તા૦ ૧ લાથી ચાર મહીના સુધી દર અઠવાડયે માત્ર ચારજ દીવસ કારખાનાં ચલાવવાં.]

CHOW-CHOW

The Nineteeth Century. JALANDHAR NATH discourses:—They are discussing with all the zest of great learning as to the precise date and hour which is to put an end to the Nineteenth Century. Some say the death knell will toll at midnight of 31st December, 1899, whilst others maintain that the Century will live a year longer. I am not concerned either with the Astronomical or the Ecclesiastical Calendar which is to determine the end. I have no faith in their veracity when they set up seriously to divide eternity; any tiny slice from the vast and immeasureable heap of time might be taken up haphazard and named the "Nineteenth Century." My solicitude is for my favourite Review, the namesake of the present Century. It was certainly not born anything like a hundred years ago, and I should feel grievously sorry if its existence were to terminate with the last gasp of the current year. On the other hand, if it is made to survive the year, it would be a misnomer to call the Review by its present name. With the traditions of the past, in which it has lived and had its being, won't it be ruel to change its name? I know, by a edious process of law men are permitted to change their names—sometimes through the pressure of [evil circumstances thirsting for oblivion,—often by the tempting call of bright prospects—wedlock and wealth. I would rather my favourite took an immortal name—a name ever fresh and ever new for ages to come—to wit, "The Present Century". Yes,—a name like a woman's smile:

"Ever, like sunrise, fresh of hue,
Taza ba taza, now ba now;
Ever, like sunset, splendid and new,
Taza ba taza, now ba now."

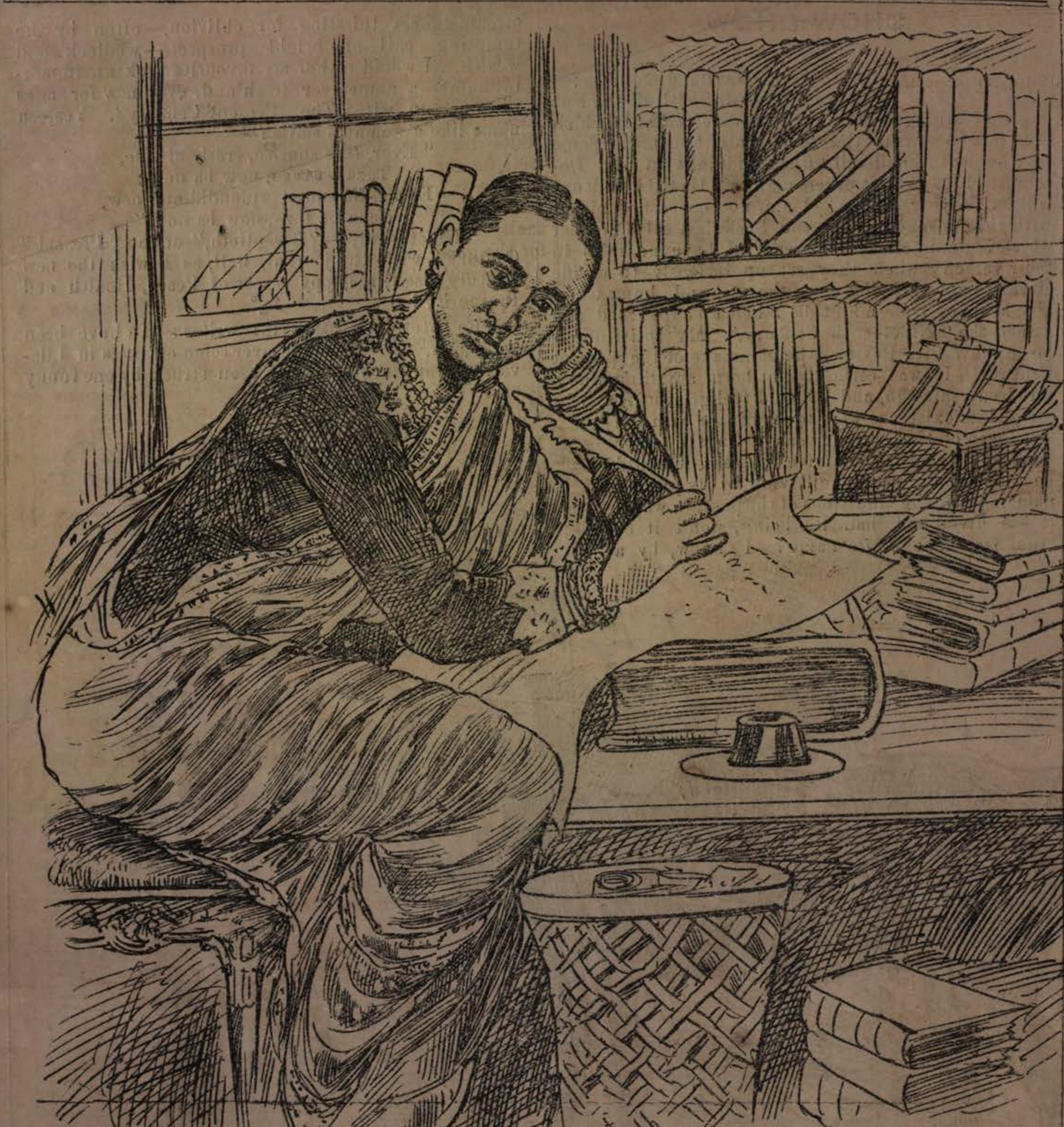
"Nineteenth,"—"Twentieth," or the "Present" Century, I wish the journal, well, as I wish the new Century itself, a happy career of Peace, Health and Prosperity!

* * *

The Intellectual *Kachrapati* carts. SIMANTINI writes:—I have been looking over some cuttings in Lilavati's Scrap Book and have been struck by one funny passage underscored by her in red chalk. It is a chatty, useful address, given not long ago by Mr. J

THE STEED FOR HIS FAVOURITE.

OUR SIMANTINI.

W. A. Weir, I.C.S., Collector of Surat, to the boys of a local English School. He is exhorting the teachers to explain to the pupils everything that is taught and tells them that: "*Their heads should not be so many* "'*Kachrapati*' *carts to be emptied in the examina-* "*tion hall.* They should be taught what may prove "useful to them in after-life." Isn't "*Kachrapati*" awfully good and apt, Bawaji? Pouring instruction "through a funnel," as Montaigue would have said it. But what are the poor pedagogues to do? Money and *Kachra*, you have been telling me, have a strong affinity to piles and heaps. Money, you say, *will* gravitate towards the millionaire's pile of gold and so will refuse and rubbish. I have found this so. Keep a roadside or gully sweet and clean and people will hesitate to dump down

THE INTELLECTUAL *KACHRAPATI* CART.

Kachra there; but once deposit a small basketful of garbage and house sweepings in an open, clean, corner, and you will soon have the entire neighbourhood fouling the spot and raising the pile of *Kachra* to a considerable heap to the dismay of the scavengers and the disgust of Prof. Muller, who considers it a shame to civilization! Don't you think, Bawaji, our Examination Halls are so many depots,—or what do your Municipal Acts call them—"reservoirs" or "receptacles"—for the *kachrapati* carts filled in our school rooms? These Halls for your intellectual garbage are responsible for the *kachrapati* waggon loads attracted thitherwards. Set these Halls in order first and you will find the quantity of *kachra* slowly diminish and eventually cease to accumulate and flow thither. It is for the good housewives to look to the cleanliness and wholesomeness of these Examination Halls. Do stir them up, Bawa *Punch*! It is sad to see Saraswati's *mandirs* so fouled.

* * *

The Interpellations. ADA, from Pali Hill, writes:—Isn't it funny reading, those questions (why, by the by, are they called *Interpellations* instead of simple *Queries*?) in that Law Making Hall? (How, why and wherefore, may I ask again, do you term the process—"to *leg-is-late*?" What has "leg" to do with it? I should have thought, "*head*-is-late" or, "*hand*-is-late" more appropriate in law-making. Perhaps both the head and the hand are prompt in pursuit only and it is the sluggish *leg* that *is late* in escaping?) Well, isn't it queer reading, those queries and answers? They are provokingly amusing if you attentively study them. To me they seem designed on purpose to enliven the dolefully dull doings of the Law Makers. The comic earnestness of the questions and the striking humour of the answers, remind me of the learned Professor and his bright pupils. Here is the smart piece for your readers' delight—or *delectation* if you like to match your *interpellation*:—

Professor: "Why does a duck put his head under water?" Pupil: "For *divers* reasons." Professor: "Why does he go on land?" Pupil: "For *sundry* reasons." Professor: "Next, you may tell us why a duck puts his head under water." *Second* Pupil: "To *liquidate* his bill." Professor: "And why does he go on land? *Second* Pupil: "To make a run on the bank."

Here is another:

Professor: "George, what does C A T spell?" Pupil: "Don't know, Sir." Prof: "What does your mother keep to catch mice?" Pupil: "Trap; Sir." Prof: "No, no; what animal is very fond of milk?" Pupil: "A baby, Sir." Prof: You dunce, what was it scratched your sister's face?" Pupil: "My nails, Sir." Prof: "I am out of patience. There, do you know that animal on the fence?" Pupil: "Yes, Sir." Prof: "Then tell me what C A T spells?" Pupil: "Kitten, Sir."

Professor crest fallen—and thundering applause from the pupils in general!

* * *

The Rangoon Outrage. THE Press in England, with one voice, inveighed against France, only the other day, at the result of the Dreyfus trial! What's Dreyfus to John Bull, or he to him that John Bull should weep for him? Not so is India's sentiment and India's groan to John Bull! And India anxiously waits to hear what John Bull has to say about the failure of justice in his own Empire in the Rangoon outrage

case! Mr. *Punch* thinks the late John Bright was right when he said that the outward bound Briton when crossing the Isthmus of Suez invariably threw overboard his Bible! In no other way can he account for the degeneracy of the British Jury in India, which is primarily responsible for the scandalous miscarriage of justice wherever the offender happens to be a white man.

* * *

ALL honour to Lord Curzon for the determined efforts he has made, though in vain, to bring the Demons of Lust to justice! He could do no more. *Mr. Punch* is prepared to agree with His Lordship that the British Army, as a whole, which now weeps over this sad occurrence, is not so bad. The men of the Queen's Own West Kent Regiment, who have disgraced their standard, belong no doubt to the owest scums of society which the recruiting sergeants would perhaps do well to shun in future as a foul source to draw warriors from.

* * *

But how about the Officers of this Regiment who deliberately dropped a curtain over this unedifying drama? Did they draw their inspiration of secrecy from the image of the silent Sphinx they bear on their banner?

* * *

The South-African War. MR. PUNCH heartily joins the prayer of Bishop Weldon for the speedy termination of the war that is now dying red Afric's land in the extreme South. The carnage has already begun to "stagger humanity." It looks as if the Astrologer's prophecy about coming disasters all round the world is proving true! Disasters of all kinds seem to be crowding fast around humanity! Mr. *Punch* cordially wishes success to the British arms in the impending struggle and a long abiding peace for its sequel.

THE CRY OF THE MILLIONAIR MILLOWNERS.

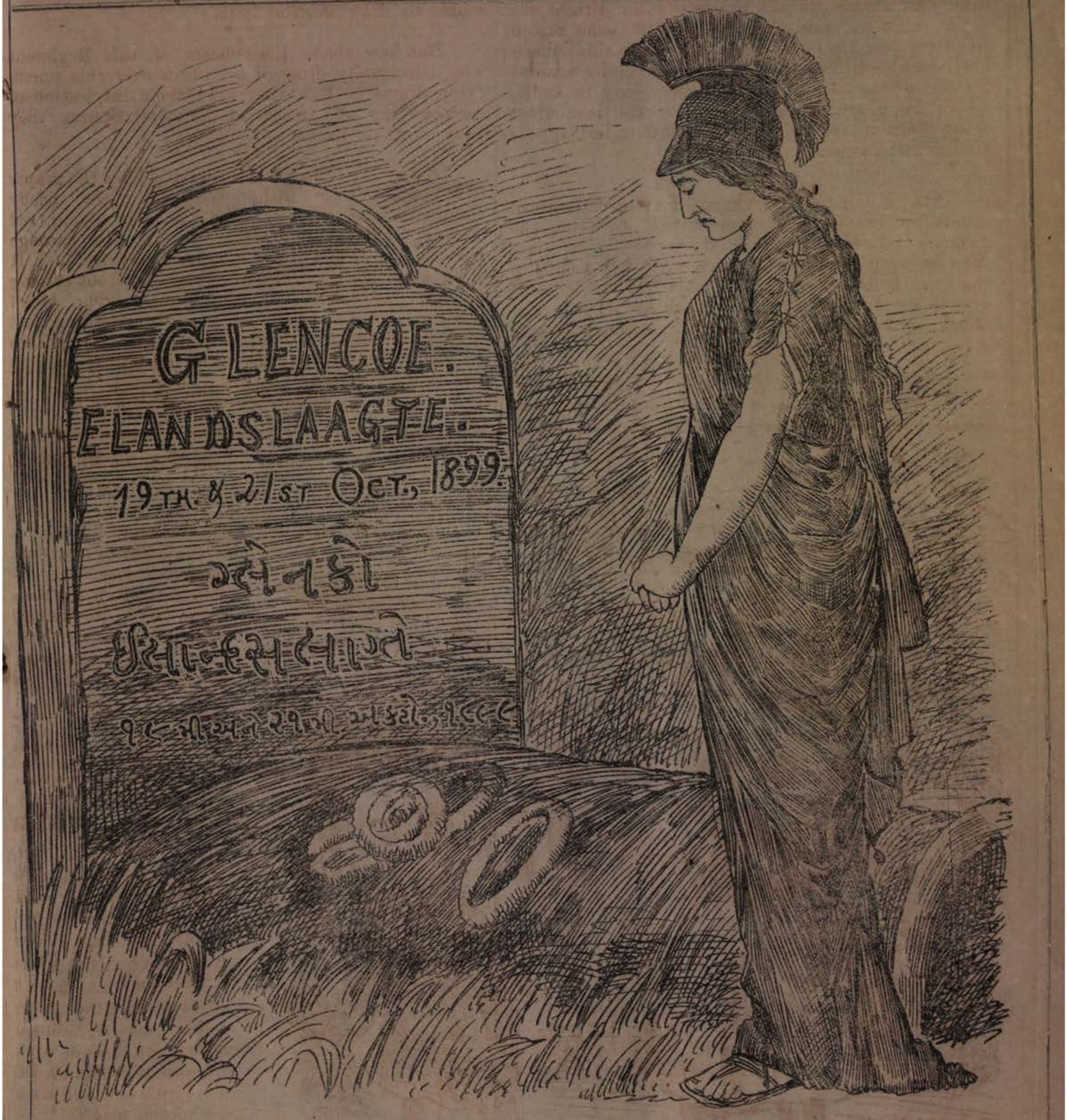
"Oh! Don't ask us to close our mills! It will touch sour pockets nearly! But can't omething be done to get us cheap cotton? Will a heavy export duty do, we wonder? If so, will the authorities resort to it, just to hamper tha thorn in our side—the Japanese?"

[Mill-owners like the Hon'ble Mr. Bomonjee Dinshaw Petit and Sir Jehangir Cowasji Jehangir have been asking for an export duty on cotton to pull out the Mill Industry of Bombay from the present crisis.]

લક્ષાપતી મીલ મા લેકોને બળાપો.

"અરે બાપુ, અમારી મીલનાં થો બલાને ધપકરા દેવા અમોને ના કેહો! તેથી તો અમારાં ગ ન્નવાં ઉપર પ પડશે! પણ તેને બદલે કંઈ બીજી યુકતી નહી થાય? કંઈ સસ્તો રૂ મેળવવાની કળા અમારે હાથ નહી લાગે? ધારો કે રૂની નીકાસ ઉપર મોટી જેવી જગાત નાખી હોય તો કેવું? તે તો સુના યાને પીલું. તેમ જો થાય તો પછી અમારી બાજુમાં જે જેપાનીસ કાંટો ભોકયા કરે છે તેનો કાટલો કહાડી નાખવાની અમોને ફીકરા મજાહ પડે!"

[મુંબઈના મીલ ઉદયોગને હમણાંની બારીક સ્થીતીમાંથી બાહેર કહાડવા માટે આનરેબલ મી૦ બમનજી દીનશાહ પીટીટ અને સર જેહાંગીર કાવસજી જેહાંગીર જેવા મીલ માલેકોએ રૂની નીકાસ ઉપર મોટી જગાત નાખવાની હીમાયત કરી છે.]

IN MEMORY OF THE BRAVE BRITISH HEROES,

WHO FELL IN THE FIRST BRUSH WITH THE BOERS.

[A Mansion House Fnnd has been started for the widows and children of the brave British soldiers who fell in the battles near Glencoe and in Elandslaagte on the 19th and 21st October. Her Majesty the Queen has telegraphed to Lord Lansdowne (Minister for War) that her heart bleeds at the dreadful loss sustained by her forces and expresses her heartfelt sympathy with the relations of those who have fallen and the wounded.]

બ્રીટાન્યાના બહાદુર બેટાઓની બહાદુરીની યાદમાં.

(ત્રાન્સવાલના બુરો સાથ પેહેલીવાર પંજો મેળવતાં લડાઈના મેદાનમાં પડેલા.)

[ગ્લેન્કો અને ઇલાન્દસ્લાગ્તે આગળની લડાઈઓમાં મારયા ગયલા બહાદુર અંગ્રેજ સેપાહોની વીધવાઓ તથા નાવારેસ બચ્ચાંઓને આશરો આપવા માટે લન્ડનના લોરડ મેયરે એક ફંડ ઉઘાડયું છે. નામદાર મહારાણીએ લડાઈ ખાતાંના પ્રધાનને તાર મારફતે જણાવ્યું છે કે મારાં બાહાદુર લશકરને જે નુકસાન ગયું છે તેથી મારૂં દીલ જખમી થયું છે, અને મારયા ગયલા તથા જખમી થયલા સેપાહોનાં ખેશીઓને મારી અંતકરણની દીલસોજી જણાવશો.]

ANNAPURNA, THE GODDESS OF FOOD, TO THE RESCUE!

[The Government of India have taken immediate steps to save the starving cattle in India by ordering Government forests to be kept open for the grazing of cattle, and by exporting fodder to Gujerat and Kathiawad where cattle are suffering heavily.]

ભુખે ટવળતાં ગરીબ મુંગા જાનવરોની મદદે અન્નપુરણા દેવી!

[હીંદમાં ભુખે મરતાં ઢોરોને ચારો મળે તે અરથે પોતાનાં જંગલો ઉઘાડાં મેલાવવાનો ઉપાય હીંદી સરકારે લીધો છે, અને ગુજરાત તથા કાઠયાવાડમાંનાં દુખી થતાં ઢોરોને માટે ઘાસચારો ત્યાં નીકાસ કરવાનો બંદોબસ્ત કરયો છે.]

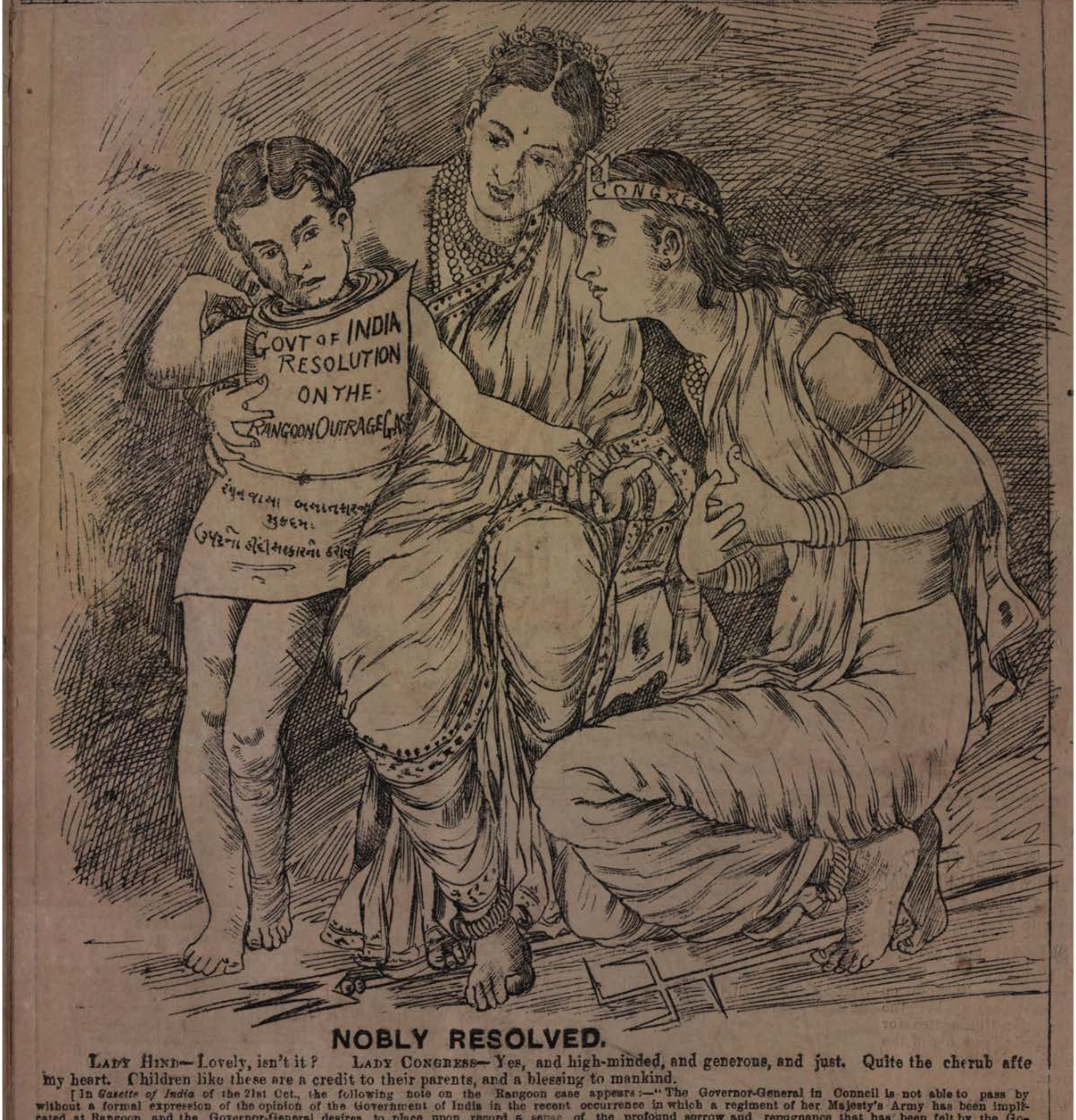

GETTING READY, FOR HER ANNUAL NATIONAL POLITICAL PILGRIMAGE; OR THE COMING INDIAN NATIONAL CONGRESS.

[Preparations are being pushed on at Lucknow on a vast scale by the Reception Committee for the coming sessions of the Indian National Congress.]

પોતાની વારસીક પ્રજા કાય જાત્રા માટેની હીંદબાઈની તઈયારી.

[હીંદી નૅશનલ કૅાન્ગ્રેસના આવતા વારસીક મેળાવડા માટે લખનો ખાતે ત્યાંની રીસેપશન કમીટી મોટા પાયા ઉપર તયારી કરે છે.]

NOBLY RESOLVED.

LADY HIND—Lovely, isn't it? LADY CONGRESS—Yes, and high-minded, and generous, and just. Quite the cherub afte my heart. Children like these are a credit to their parents, and a blessing to mankind.

[In *Gazette of India* of the 21st Oct., the following note on the Rangoon case appears:—"The Governor-General in Council is not able to pass by without a formal expression of the opinion of the Government of India in the recent occurrence in which a regiment of her Majesty's Army has been implicated at Rangoon, and the Governor-General desires to place upon record a sense of the profound sorrow and repugnance that has been felt by the Government at the incident in question. The offence itself is revolting, and it is scarcely less regrettable that the efforts made to detect and punish the offenders have resulted in failure, owing, principally, to the negligence and apathy displayed in responsible quarters in the earlier stages of the investigation. These matters will be made the subject of official action."]

ઉમદા ઠરાવ.

બાનુ હીંદ-કેવું સુંદર છે, હું ! બાનુ કોનગ્રેસ-ખચીત, ઘણુંજ સુંદર, ઘણુંજ મોટા મનનું, ઘણુંજ ઉદાર દીલનું અને ખરૂંજ ઈનસાફી. મારા દીલને પ્યારૂં, મારા જીગરને હરખાવનારૂં, એ કચ્કલું છે. એવાં સુંદર કચ્કલાંઓ પોતાનાં માતપીતાને જેબ આપનારાં છે, તેમની નામના અને કીરતી વધારનારાં છે, અને કુલ માણસજાતને તો તેઓ ખરેજ આશીરવાદ સમાન છે!

[રંગુનવાળા મુકદમાનાં સંબંધમાં વડી સરકારનાં ગેઝેટ મધે નીચે પ્રમાણેની યાદી પ્રગટ કરવામાં આવી છે: "રંગુન ખાતેની નામદાર મહારાણીની રીજમીટ સાથે સંબંધ ધરાવતા હમણાજ તપાસી પુરા કરવામાં આવેલા મુકદમા વીષેનાં પોતાનાં મતની નોંધ જાહેર રીતે લીધા વીના હીંદી સરકારને ચાલતું નથી. નામદાર ગવરનર જેનરલ તે બાબતમાં પોતાની ભારે દલગીરી અને તીરસ્કાર જાહેર કરે છે. જે અપરાધ કરવામાં આવયો છે તે કમકમાટ ઉપજાવનારો છે, અને તોહમતદારોને પકડવા તથા સજાએ પોહોંચાડવાની તજવીઝ, જોખમદાર અમલદારોની ગફલતી અને બેદરકારીના સબબે નીષ્ફળ ગઈ તે બનાવને તે ઓછો ખેદ કરવા જેવો નથી ગણતા. પણ એ બાબતમાં નામદાર સરકાર ઘટતા ઉપાય લેશે."]

A PARSEE REFORM (!!

Dinai—I don't know what it will lead to—this fashionable vice of smoking that's fast making way amongst the Parsis?

Furdoon—It will help to sweep away the Towers of Silence anyhow, and teach the Parsis to take kindly to cremation. You see, we smokers are a blessing rather than a curse, and by our example, ought to be able to do more than any number of *Damanias* by means of letters from Whitehall Place.

Dinai—Ah yes! I's all smoke! You begin with smoke at the mouth, and Mr. Damania would have us all end in smoke.

એક પારસી સુધારો (!!!)

દીનઈ-કોણ જાણે એ લોકો આગ્યે ધુમાડો ફુંકવાની ટેબ પકડીને શું કરવાના થયાચ તે. મને તો લાગેચ કે તમે લોક પારસીઓનું નખોદ વાળસો!

ફરદુન-અરે નખોદ તો નહી વાલસું પણ કંઈ સારૂં જ કરસું! તેથી કંઈ નહી તો તમારાં દખમા નીકળી જસે, તો જાણે એક મોટી પીડા ટલસે. ને પછી પારસીઓ પોતાની મેળે મુરદાઓને બાળવા માંડસે. તેથી, વાહ, કેટલો બધો ફાયદો થસે! પેલો દમની આ ઈંગલંડમાં બેઠે બેઠા ગમે તો સો કાગજ લખે ની. પણ તેથી જેટલું વળતું નથી તેટલું ફૂકતી અમે બારી પીડ પારસીઓ હરી બતાવસું. સમજ્યાં, બાનુ!

દીનઈ-હા બા, સમજી. તમે બધો આ જે ધુમાડો ઉડાડોચ તે હું બરાબર સમજી. તમે મોંહડાંમાંથી ધુમાડો કહાડોચ તેથી હું સમજું ચને પેલા મી૦ દમનયા બધા પારસીઓને ધુમાડામાં અડવઈ જવા કહેચ તેથી હું સમજુંચ. પણ મને તો લાગેચ કે જાંહ સુધી તમાર જેવા પારસીઓ વધતા જસે તાંહ સુધી પારસીઓનો છેડો ધુમાડામાંજ આવવાનો ને બધું ધુમાડામાંજ ખલાસ થવાનું!

WHAT THE PAPERS SAY

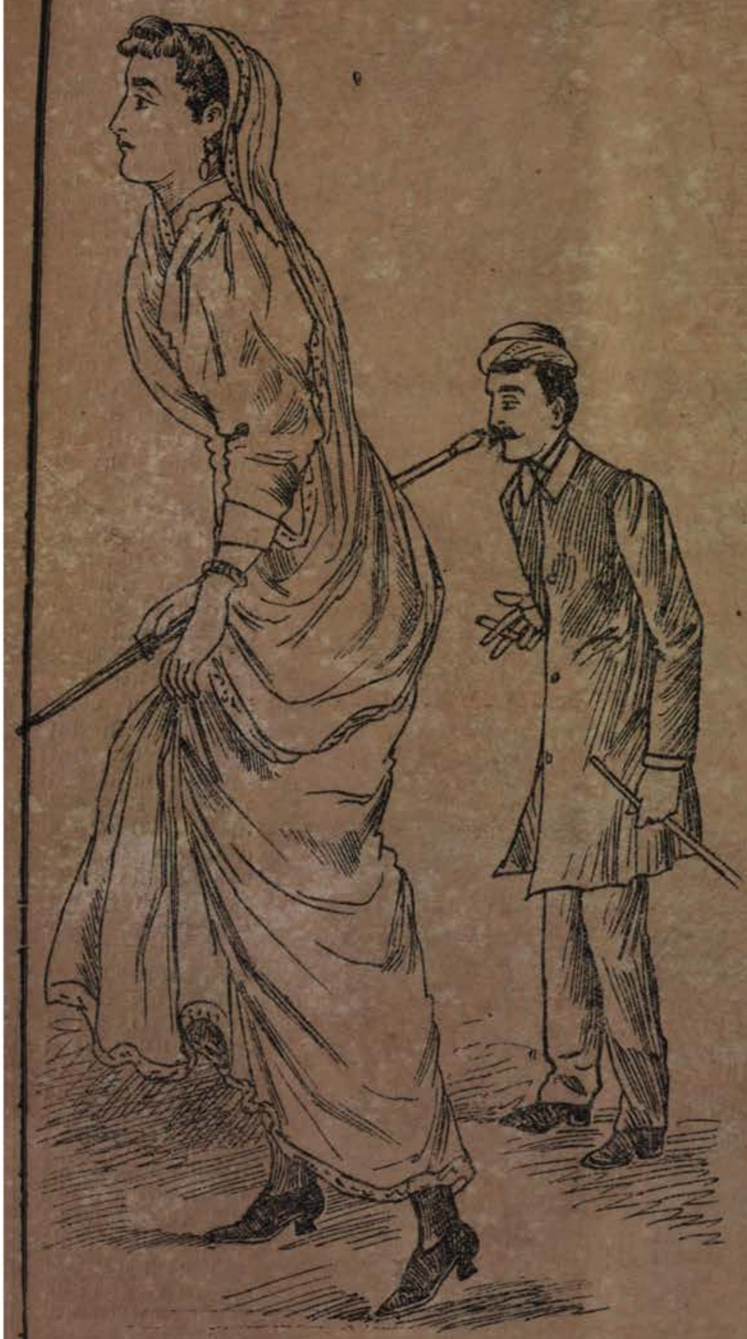
"Any fresh news, my Ramla's father?"

"News of Death! Nothing else, my Ramla's mother! Plague, Famine, and war! That's the news the papers contain from day to day! Quite sickening!"

પેપરમાં શું બળ્યું છે?

"આજ કાંઈ નવા સમાચાર છે કે, મારા રામલાના બાપા?"

"સ્નાન સમાચાર સીવાય બીજું તો કાંઈએ નથી, મારા રામલાની મા! મરકીની મોહકાળ, દુકાળનાં રોદણાં ને લડાઈની કાપાકાપી! તે સીવાય બીજું કાંઈએ મળે નહી! એવી ગભરામણની વાતો વાંચતાં વાંચતાં બધું ભેજું એ હવે તો ફરી આવે છે!"

THE MISERIES OF MARRYING TALL GIRLS.

Poor Thingoojee! No walking for him arm-in-arm with his wife, or he would be the laughing stock of passers-by. A safe distance is all that is allowed him, and on fashionable promenades especially, he follows as a cur follows his mistress!

સલેમાન સાટકા જેવી બઇરી પરણવાની પીડા.

ગરીબ બીચારા ઠીંગુજી! પોતાની બઇરીનો હાથ બગલમાં મારીને ચાલવાને તેવણ્ણોજીવ તલપાપડ થઈ રહયો છે, પણ બીચારા નાચાર! તેમ કરવા જતાં રખે લોકો ઠી ઠી ઠા ઠા કરવા બેસી જાય તેનો તેમના પેટમાં મોટો ભુસકો છે, જેથી બીચારા બઇરીની પછવાડે દુરથી ને દુરથી ઘસડાય છે, અને તેમાં ખાસ કરીને બેંડસ્તેંડ અને સ્કેનડલ પોઇન્ટ જેવી ફેશનેબલ જગાએ તો બઇરી સાથે ફરતા નીકળતી વેળા જાણે એ કુતરૂં પોતાની બાઇની પછવાડે ઘસડાય તેમજ તેવણ પોતાના ધણીયાણીની પછવાડે તણાય છે!

FUNERAL MARCH!
(As heard all over Gujerat and Kathiawad.)

પાયદસ્તના રાગડા!
(આખા ગુજરાત અને કાઠીયાવાડમાં સંભળાતા.)

THE PARSEE GAMBLER'S PROGRESS.—No. 5.

Alec—So glad, love, you've grown so home keeping, I knew your moral sense would prevail at last.

Adoo—Common sense, you mean. You see there's a talk of a raid on our Club the Police have an eye on us and may come down any day. And I'm not clever at climbing roofs, or dropping down into sweeper's gullies! So I keep away, and shall—till the Police eye has shifted! Discretion is the better part of valour.

આપણા પારસી જુગારીભાઇનો ઝુંદો કેવો ઉડે છે તેતો જરા જુવો!—નાં૦ ૫.

[વધુ માટે જુવો પાનું ૧૯૨ મું.]

MR. PUNCH'S FANCY PORTRAITS.

SIR REDVERS BULLER,

Commander-in-Chief of the South African British Force.

Aquila non capit muscas.—"An eagle does not catch flies"—that's the motto of the Buller family. We trust the noble bird will find no difficulty in catching Boers.

મી૦ પંચના ફેનસી પોરટ્રેટ.

સર રેદવરસ બુલર,

દક્ષીણ આફ્રીકા ગયલા અંગ્રેજ લશકરનો વડો સરદાર.

"એક ગરૂડ કદીપણ નાની માખીઓને પકડતો નથી," એ બુલર કુટુંબની કેહેવત છે. આપણ ઉમેદ રાખીશું કે એ ઉમદા પક્ષીને બોયરોને પકડવામાં કસી મુશકેલી માલમ પડશે નહી.

THE PANACEA OF THE DIVINITY OF JOY.

CHOW-CHOW.

Divali Greetings! JALANDHAR NATH discourses :—

"How exquisite is pleasure after pain!
Why throbs my heart so turbulently strong,
Pained at thy presence, this redundant joy,
Like a poor miser, beggar'd by his store?"

Young.

Once more, dear *Punch,* we are in the midst of Sweet and Merry Divali. With her most bewitching smiles she invites us again to forget for a time all sorrows and disappointments—to set aside, awhile, the yet unemptied bitter cup of poison it has been our hard lot to sip these last four years! The bright Goddess of Light, with every limb throbbing all over in the ecstacy of wild delight, is chasing grim care, grief, pain and melancholy and is diffusing hope and joy all around! Divali, dear, thy blandishments and smiles are unresisting! The most confirmed pessimist, the dry-as-dust pandit with his hard-knit brow and active brains behind, bubbling like molten steel in a fiery crucible,—even this stern, speculative pandit, for once ceases to think and to despair, yielding to thy cajolery! The sorrow-stricken sufferer writhing in mental anguish as well as the sufferer tortured by physical pain,—all alike, yield to thee, Sweet Divali, —presiding Deity of the Great Festival of Lamps! Verily, *Punchoba,* the Merry Goddess, must be dropping ambrosia into our bitter cups during her short sojourn on earth to neutralize the effects of the deadly poison we are slowly imbibing the year round. Truly has it been said—"Joy is one of the greatest panaceas of life." Let us then, whilst we may, freely partake of the panacea which the Divinity of Joy—Merry Divali, is showering upon us.

***

BLOW the conch-shell, dear *Punch,* and rouse Hind from her sleep of sorrow. Add thy store of Mirth and Humour to the contagious blandishments of Bright Divali and suffuse Hind's sallow cheeks

with rosy smiles. She has perchance been dreaming of the horrid Narkasoor who has been tormenting her, and waiting expectantly for her deliverer,—some hero incarnate who, knowing the monster's strength and tactics, will grapple with him and send him to his account. Tell her, *Punchoba,* the hour will produce the deliverer. It has always been so in the past. The fiend Narkasoor who is now afflicting the country, has cut off Hind's water supply. The parched land has given birth to Famine, which in turn has bred the Plague. The hero who is to kill this Water Thief, Narkásoor, must wield a powerful weapon, especially forged for the combat, and the name of that weapon is IRRIGATION. Tell Mother Hind, again, that the hour *will* produce the hero, and that Narkasoor is doomed.

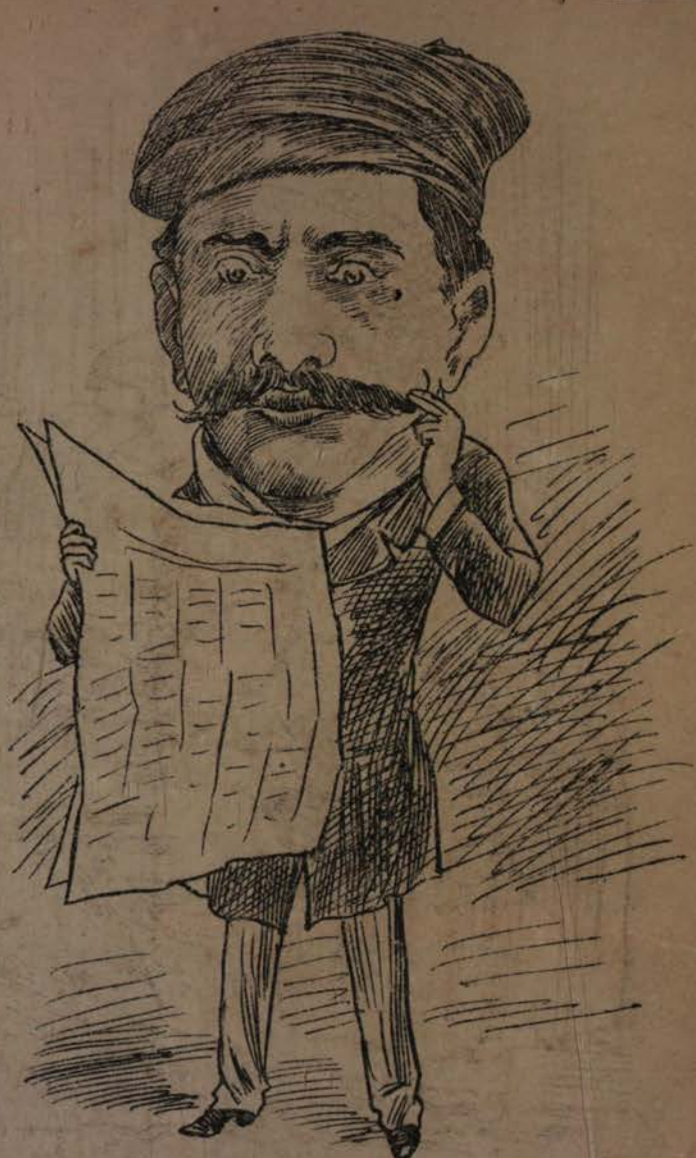
***

REVIVE her then and let her for a while respond to the inspiriting sound of thy *shankha* and to Divali's mirth-provoking laughter! Throw into her lap those precious sheets of thine so full of delicious Humour, Hope, Wisdom and Joy. There! Hind is all Smiles and Happiness! Let me then ask thy gentle readers, *Punchoba,* to bask in the sunshine of her smiles for a short while, and let me wish them each and all

A JOYOUS DIVALI AND A HAPPY AND PROSPEROUS NEW YEAR!

***

Cheap Tutors! JALANDHAR NATH discourses:—An advertisement in a Poona paper invites "an experienced Matriculate" to offer himself "as a tutor to the young Desai of Athani (in the Belgaum District.) Starting pay Rs. 10 per mensem" Testimonials have to be sent—presumably of competency as a teacher. The maximum, prospective, pay and the time. for reaching it, is not given. Now I think the men who respond to the above call,—many in the heat of generous and righteous competition may even offer to serve for *less*—on say, just sufficient to keep body and soul together—such men, I think, are great benefactors of their race. The tutor, preceptor or *guru,* is in a way more to the pupil than the parents themselves and the truth of this has been recognized by the Hindu race from time immemorial. The apparent impudence of parents testing the merits of their children's preceptors by calling for testimonials, seeking "experience" in Matriculates, and offering prospective guerdons, of which the monthly purse of ten rupees is the earnest,—all this apparent "cheek"

THE TEACHER'S CHAMPION:
"STARTING PAY RS. 10 FOR AN EXPERIENCED MATRIC"!!!

is the result of the present degenerate *Kali* age which is responsible for many sins and incongruities of varied colours. You can understand now, *Punchoba,* why so many of Hind's noble sons come to matriculate and turn tutors on ten instead of good *mochis, darjis* or *dhobis* on twenty a month. A preceptor's vocation is high—not of the earth, earthly! Said the famous Dr. Bushby: "The fathers rule the nation, the mothers rule the fathers, the boys rule the mothers and I rule the boys!"—*ergo,* the teachers rule the nation! There's the happy consolation in serving as tutors on starvation wages! There's the solution of the problem for you, Mr. Sitalvad—the Teacher's Champion!

"Confound it," he cried, "I had forgotten that recently patented novelty—the automatic policeman!"

A NEW YEAR PRESENT.

Britannia—While you are celebrating your Feast of Lamps, I hope a present like this from me will be quite welcome to you, my dear Hind.
HIND—Most assuredly, m'am! Many thanks for this kindness.

[The Hone Government will pay all the expenditure incurred by India in sending fifteen-thousand troops to South Africa against the Boers.]

નવાં વરસની એક પરજેટ.

બ્રીટાન્યા—તારા દીવાળીના દીપોત્સવમાં તુંને મારી તરફની આ ભેટ બહુ આવકારદાયક થઈ પડશે, એવી હું આશા રાખું છું, મારી વાહાલી હીંદ!
હીંદ—ખચીતજ, બેહેન, ખચીતજ! તમારી એવી માયા મેહેરબાનીની માટે તમારો બેહદ ઉપકાર માનું છું, બાઈ!
[બોયરો સામેની લડાઈમાં દક્ષીણ આફ્રીકા ખાતે હીંદથી જે પંદર હજાર માણસોનું લશકર મોકલવામાં આવ્યું છે, તે માટે થયલો સઘળો ખરચ ઈંગલંડની સરકારે આપવા ઠરાવ્યું છે.]

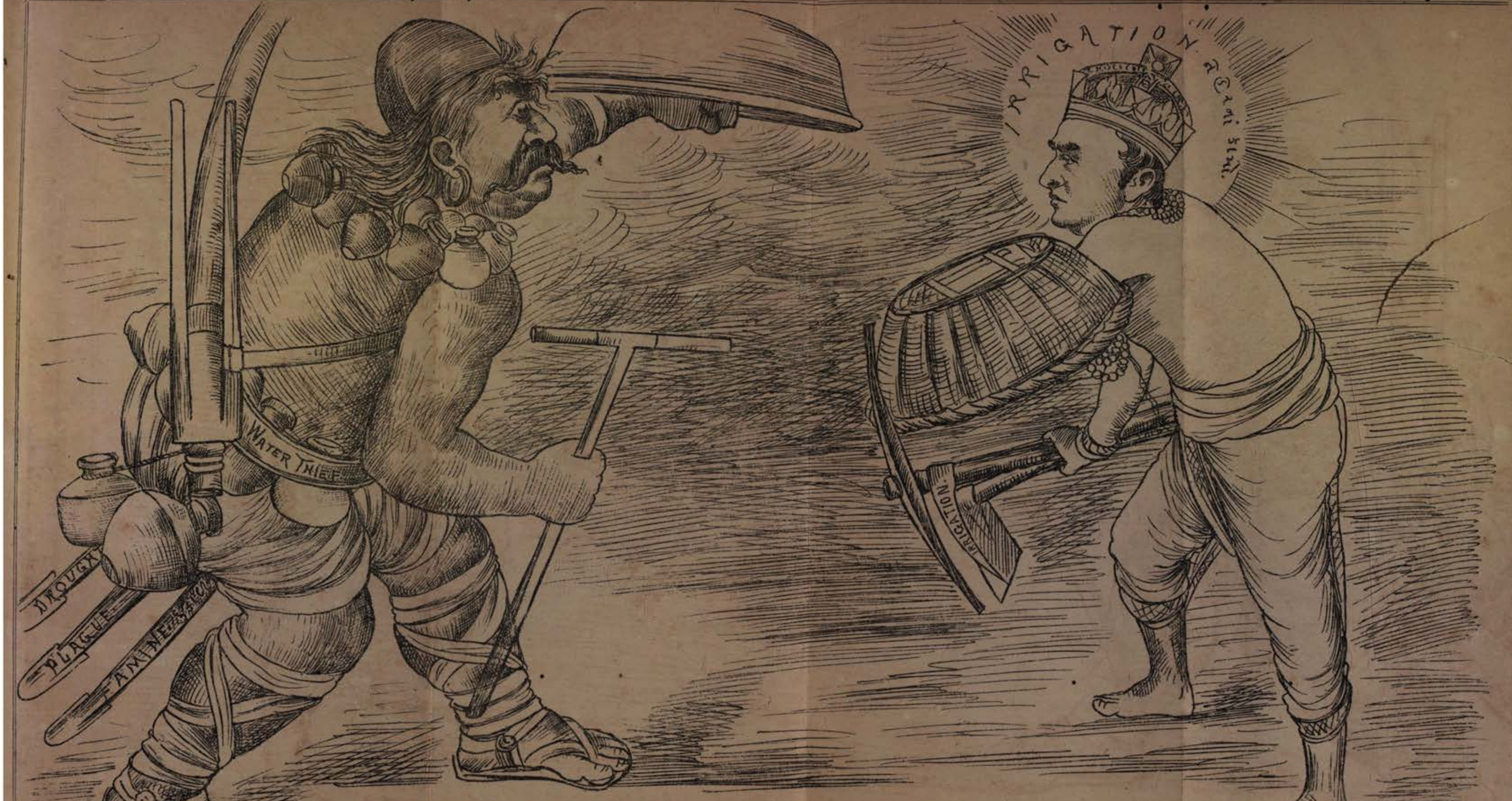

THE DIVALI: INDIA, 2nd, 3rd and 4th NOV., 1899.

"Blow the conch-shell, dear Punch, and rouse Hind from the sleep of sorrow." (Vide Chow-Chow, page 236.)

મહોમાવંતી દીવાળી : હીંદ, તા૦ ૨જી, ૩જી અને ૪થી નવેમ્બર ૧૮૯૯.

"વગાડો, પ્રીય પંચ, સુખશાંતી અને સંપતીનો શંખ વગાડો, અને હીંદને દુખ અને આફતની ઉંઘમાંથી જગાડો!"

THE DIVALI: THE COMBAT BETWEEN NARKASOOR AND VISHNU.

The hour will produce the deliverer.

(Vide "Chow-Chow," page 236.)

મહીમાવંતી દીવાળી : નરકાસુર દઈત સામે વીષ્ણુનું યુદ્ધ.

આફતની વખતે તારનાર નીકળી આવ્યા વીના નહી રેહેશે.

Meher—No, pa dear, no rest for me unless it is a rest in music ! *Furdoonshah*—Well, if it is only that, I shall be thankful for the rest. It's the loud music that makes me sick. The poet calls it the "food of love". Sorry food it must be ! Why not try cookery? A diploma in that would be something solid ! And cookery does not want an-ear, my love, to make itself appreciated. Only open the mouth, and there you are. If I were you, I would let music rest—in peace.

મેહેર—નહીં બાવાજી, મને તો બસ ગાયન સીવાય કોઈ પણ બીજી ચીજમાં જીવ ઘાલવા ગમતો નહી, કે મોજ પરતી નહી. બસ જાણે ગાયા વજારયાજ કરૂ ને જાંહ "રેસ્ત" આવે તાંહ "રેસ્ત" લેવું. ફરદુનશાહ—વારૂં દોકરી, જો તેમજ હોય તો ઘણુંજ સારૂં. મનેબી તારા ગાયનથી "રેસ્ત" જોઈએચ. કાંયકે ધડાકા ભડાકાનાં ને બેતાલાં ને બેસુરા ગીતનો મને ઘણોજ કંટાળો છે. પણ એમ મયુઝીક સાથ માથાફોડ કરેચ તેને બદલે રાંધવાની તાલીમ કાય નહી લેતી ? મયુઝીકની પરીક્ષાના કરતાં રાંધન કળાની પરીક્ષા પસાર કરશી તો વધારે બંધબેસ્તું થઈ પડશી. ગાયન કળામાં તો ગળાં અને કાન બંનેનો ખપ પડે છે. પણ રાંધનકળામાં તો મોહોડું ઉઘાડયુ, ને ફપ દેતુ કે મોહોડાંમાં મારયું કે થયું. હું તો તારે ઠેકાણે હોવું તો જેમાં આપરૂં ગલુ નહી કે કાન નહી તેવાં મયુઝીકનાં ફાંફાં મારવા કરતાં કંઈ બીજુજ કરૂં.

AN UNWELCOME WELCOME.

THE FIENDS (IN CHORUS)—Glad to see you, friend. You've come to stay. So have we.

NEW YEAR—Your room rather than your company!

[The Hindu New Year, Samvat 1956, commenced yesterday (4th Nov., 1899) with Famine, Plague and Drought desolating the land of Hind.]

એક અનગમતો આવકાર.

કંગાળ બળાઓ (સાથે)-દોસ્ત, તુને જોઈને અમો બહુજ ખુશી થયા ! તું અહીં રેહેવા આવયો છે, અને અમે પણ તારી સાથેજ રેહેવાના છીયે !

નવું વરસ—અરે બા, તમારી દોસ્તી મને જોઈતી નથી, તમે અહીંથી ખરતી મારો ને મને તમારી જગા લેવા દેઓ !

NEW YEAR'S MORN!

Smile, sweet Divali, the smile of mirth and merriment, betokening Peace, Plenty, Prosperity, and Good Will throughout the year!

નવાં વરસની પ્રભાત.

હસ્તી રમતી આવ! મહીમાવંતી દીવાળી, હસ્તી રમતી આવ! ખુશાખુશાલી, રંગરાગ ને આનંદનો મહીમા વધારતી આવ! અને સુલેહ, સુખ, સંપતી ને આબાદીનોજ ડંકો નવાં વરસ દરમ્યાન વગાડી, હીંદી પ્રજાને તેનો શુભ પેગામ કહાવ!

THE PARSEE GAMBLER'S PROGRESS—NO. 6.

Pilimae—But what possible objection can you have to him, rich, handsome, young.—

Bachai—A coxcomb and a gambler. Fond of dress, a lounger at the clubs. Bound to smoke away his father's fortune in no time. Bound to such a man for life! Never! Much rather a poor, respectable man, who knows how to pay his way. I'll never trust a dealer in cards and dice. Never.

આપણા જુગારી પારસી ભાઈનો ઝુંદો કેવો ઉડે છે તે તો જરા જુવો!—નાο ૬.

પોલીમાય—પણ તુને એવો તે વાંધો સું છે તેનો કાંઈ મને સમજ પડે?. આવો મજેહનો પઈસા ટકા ને વારો ગારોવારો ને બે ઘરી જોઈએ તો જીવ ઠરી જાય તેવો છોકરો છે, ને તું તેનો સાથે અદરાવા ના કાંય કેહુતી હોસે?

બચઈ—હારે એવા ચોબાવલા વાંદર ને જુગારી વંઠેલને જોઈને જીવ ઠરીજ જાય તો! મુવો આખો દાહડો કપરાંની એસકાઈ કરયા કરે ને કલબમાં ભરઈને બદોના ગ'રમાં પરી રેહે! તેવાનો સાથે હું હું પરણીને તો આય સુખીજ થઈ જવાની તો! બાપનો આઈ તો દહ્લો મુવાને મહ્યોચ, તે બધી પુંજી જુગારની પુંજામાં ને બોડી પીવાની બદીના ધુમાડામાં જોતા જોતામાં ગુમાવી નાખસે! તેવા એક એબલગામણા ભામટાની સાથે હું જીંદગી સુધી જોડાઉ કે? મરી જાઉં તોકદી હું તો તેમ કરવાનીજ નહીં! એવા પઈસાવારા ને હજાર એબના ભરેલા જુગારીને બદલે કોઈ ગરીબ પણ આબરૂદાર સંસારી અને બોડીનો ધુમાડો કહાડવાને બદલે રાંધણીના ધુમાડા ઉપર ધયાન આપનારો હોસે તો તેને હજી હું વધારે પસંદ કરસ. પાના અને પાસામાં ચરી વરી રહેલા એક બદકારનો સાથે મારૂં નસીબ જોડવા કરતાં ચોપડોના પાના અને સંસારનાં પાસાંમાં રહેવા ઉપર ધયાન આપનારા એક ગરીબડાને હું પેહેલો કબુલ રાખસ, પણ એક જુગારી હેવાનને તો કદાપી નહીજ!

A DIVALI CATASTROPHE.

(1) Ha, ha, shouted Poniadas What a load of crackers and bombs to fire away the accumulated load of a year's sorrow! (2) Crack! crack! "Away with melancholy"! (3) "By golly! Here's a case! The *polian* is on fire! Fire! Fire! Fire! (4) The fire-engines come in hot haste, and Poniadas's fire is put out!

પોણ્યાદાસની દીવાળી અને ઘરમાં લંકા.

(૧) પોણ્યાદાસ ફટાકડાનો જથો જોઈને મોહ મટમટાવી ખુશખુશ થઈ ગયા, અને બોલ્યા, "ઓઈરે મારા બાપ! હવે આ ફટાકડા ફોડી આખાં વરસની હાડમરીની ગટકી પણ સાથે લાગી ફોડી દઈશ!" (૨) ફટ ફટ! ધરરરરર! ફરરરરર! સુરરરરૂ! એમ ધડધડ ફટાકડા ફુટા અને પોણ્યાદાસ સળગાવતા ગયા અને નાચતા ગયા. મનમાં હરખાઈને બોલ્યા, "વાહરે શી મોજ પડે છે. કહે છે કે એખલા હોઈયે તો જંગલમાં પણ મંગળ થાય, તે આ દાખલો નજરે દીઠો હો!" (૩) પણ પોલ્યનો છેડો ફટાકડાની ચીંગાળીને પસંદ પડી ગયો, અને તે પણ ફટાકડોજ છે એમ સમજી અગ્ની દેવતા પોલ્યાં ઉપર પણ પ્રસન થયા! ઓઈ! ઓઈ! ઓઈ! (૪) જંગલમાં મંગળ થવા સાથે ઘરમાં લંકા પણ ઉઠી, અને બુંબાખાનાને નાહકની તસદી પડી. દીવાળીની રોશની જોવા જવાને બુંબાખાનાના માણસો આતુર હતા, તેમાં પોણ્યાદાસની આ મોહકાનથી ખલલ થઈ ગઈ, અને તે લોકોએ ખારના મારયા પોણ્યાદાસને અને તેમના આખાં ઘરનેજ પાણી મહી ડુબાડી દીધુ

IN MEMORIAM.

SIR WILLIAM PENN SYMONS,

The brave British hero of the Battle of Glencoe.
Died at Dundee, 30th Oct., 1899.

બહાદુર વીરલાની ભલી યાદમાં.

સર વીલીયમ પેન સીમન્સ,

ગ્લેનકોની લડાઈના બહાદુર બ્રીટીશ સરદાર.
દંડી ખાતે મરણ પામયો, તા૰ ૨૬ મી અકટોબર ૧૮૯૯.

THE WAIL FOR WATER!

(Hard during the Divali week in Bombay.)

"What! No water! Not a drop for love or money! On this day too, of all others! Divali day, when I must take my early bath before imploring Lakshmi to pour her blessings on me! No *darshan*, no *pooja*! Ah! The curse of Narkasoor and Mah-Kali be on the head of the Civic Father for so annoying the poor Hindu on this festive morn!"

પાણીને નામ ની પોક!

(દીવાળીના મહીમાં વચે સંભળાયલી.)

[વધુ માટે જુઓ પાનુ ૨૫૧ મું.]

OH! PITY THE POOR CIVIC FATHER!

Tansa! Tulsi! Vehar! Ha! Ha! Crores spent after water-works! All my hard-earned money gone, and not a drop for Divali day! And they have the effrontery, the men in whom I trusted when I raised these piles, to ask for money, a few lacs, to mend matters! Fine fellows! And a nice fool they have made of me! The curses of the people ring in my ears, and there is not enough water for an honest man to drown himself in! Trust engineers after this!

બાપડા ગરીબ શેહેરીબાવાપર દયા કરો!

"તાનસા લીધો, તુલસી જોડયો, વેહાર સંગરયો અને કરોડોના ધુળધાણી કીધી! સકમાઈના પઈસાનાં ગાંસડાને ગાંસડા મેં એમ ખરચી કહાડયા, ને દીવાળીને દહાડેજ પાણી માટે વળખાં મારવાં પડયાં! અરે! જેઓપર વીસ્વાસ મેલી મેં આ તળાવો બાંધયા, તેઓ આજે નફ્ટ નાકે કેહેવા નીકળયા છે કે, વધારે પઈસા ખરચો તો કાંઈ મામલો સુધરે! શું નરમ ઘી જેવી વાત! જાણે હું તો બુદ્ધો બુબખજ હોઉંની તેમ એ કાકાઓ મને બનાવી કહાડયો છે! લોકો મારી ઉપર ઝાડેઝાડ તોડી પાડે છે અને તેઓના હાયસોસારા સંભળતાં સાંભળતાં મારા કાનના બેહેરબી ફાટી જાય છે! આહ! બધું એવું થાય છે કે જો પુરતું પાણી હોય તો તેમાં ભુસ્કો મારીને ડુબીને મરી જાઉં! પણ શું કરૂં, લાચાર! બાપુ, એવાં બધા ખોણકોટક જોયા પછી ઈજનેરોનો ભરૂસો કરશો ના હો!"

પાણીને નામની પોક !

(દીવાળીના મહીના વચે સંભળાયલી.)

[જુવો ચીત્ર, પાનુ ૨૫૦ મું.]

"શું પાણીનું એક ટીપું પણ નહી! કોઇ બીજે દી પાણી ન મલયું હોત તો જાણે વળી સમજયા. પણ દીવાળી જેવા તહેવાર પર પણ પાણીને નામનીજ પોક! પરેઢમાં અંગોલ કરવાનું, સ્નાન કરી દેવ દરશને જવાનું, અને લક્ષમીની પુજા કરી ચાંલ્લો કરવા આવવાને તેને વીનવવાનું; તયારેજ પાણી ન મળે! અહ! એવું થાય છે કે આભા રોણના શેહેગબાવાનો ટોટોજ પીસી મુકુ! આ ગરીબડા હીંદુ ભાઈને આમ તેહેવારને દી દુખ દેનાર ને નરકાસુર દઈત ડાટી ન દીએ? કે તેના ઉપર મહાકાળીનો કોપ શું ના ઉતરે?"

બાલ રંગવા કે નહી રંગવા.

[જુવો ચીત્ર, પાનું ૨■૨ મું.]

બેહેન માકી—જોજે હં, મીનોચેર. તું ઘેર આવે તારે સ ઉથી ઉંચામાંનો હેર દાઈ લેતો આવજે હં. મજેહનાં કુદરતી રંગ નો બાલ દેખાય તેવોજ મને તો રંગ જોઈયે.

ભાઈ મીનોચેહેર—પણ એવાં ફાંફાં મારવાની હવે કંઈ જ રૂર? તું ને હું હવે બેઉ જણાં ઉમરે વધી ચાલ્યાં, આપરાં પાણી ભરાઈ રેહેવા આયાં, ને હવે કાળા જઈને ધોળા આયાં, પછી બાલને રંગીને સું કરવા માગેચ?

માકી—ઓવાય, તું ઘરડો ખખ થયો તેથી હુંબી થઈ કે? હું તો હજી અદરાવા પણવાની, વીઆવા જનવાની ને વર ઘણી વાપરવાની! ને મારી ઉમર થઈ થઇને તે કેટલી થઈચ? ફકત પં દર વરસ થયાં મને પચીસમું વરસ ચાલેચ! ને એથી હું નાહ્લી બુચી તે વરી ઘરડી સાની થઈ ગેઈ! બસ તું તારે મુંગો મુંગો મારે વરે હેરદાઈ લાવજે! હું તો બાલ રંગવાની ને ફર રંગવાની!

Not A Good Opinion Of Him,—His lordship the judge: "What are you thinking of, sir?"—Counsel for defence (who has just lost his case): "I don't dare tell you, sir, for fear of being fined for contempt of court."

Sandy (to young Jones, who has been informing him of the habits of life in the metropolis): "Eh, sir, and you will be tellin' me that in London there be many that wash their bodies every morning. Mun, mun! But they must be a verra dirty people."

How Annoying.—Dorkins: "Why did you move? was your landlady objectionable?"—Hardup: "Yes, she was continually asking me for the rent."

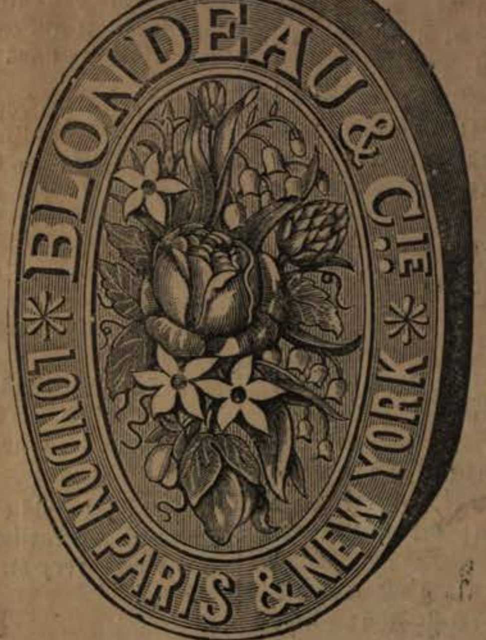
Late Husband: "I wish I could tell where things are kept in this house?"—Wife (sweetly): "How about your late hours? Where are they kept?"

"Hullo, old chap! I thought you had been egged on to stand for Parliament by your relatives?"—"So I was but I was very strongly egged off again—by the electors' Phew!"

Bad form.—Cripples.

સરવેથી ઊંચો વીનોલીઆ સાબુ.

ચામડીને મુદલજ
ચચરાવા નાખતો
નથી.

ચામડીને મખમલના
જેવી નરમ અને
સુંવાલી કરે છે.

ચેહેરા માટે સરવેથી ઉંચો છે અને બીજો સાબુ એની સરસાઈ કરી શકતો નથી.
સરવેથી નાજુક અને નરમ ચામડીઓ પર વાપરવા માટે તે ખાસ બનાવવામાં આવ્યો છે. વળી તે વાપરવાથી ચામડીઓ પર ચાંથાં પડતાં અટકે છે.

વી નો લી આ ના

હજામતના સાબુઓ.

હડપચીની નીચે તેનાથા ચાંથાં પડતાં નથી.

વીનોલીઆ હજામતના સાબુની એકજ લાકડીમાંથી કેટલાંક ગ્યાલન નરમ મલાઈ જેવું ફીણ નીકળે છે.

વીનોલીઆ હજામતનાં સાબુની ત્રણ જાતની
(લાકડીઓ)
પ્રેમીયર, ટાઈલેટ, વેસ્ટલ.
વીનોલીઆ હજામતના સાબુના ગોળાઓ
પ્રેમીયર, ટાઈલેટ, વેસ્ટલ.

વીનોલીઆ દાંતનું મંજન.

દાંતને
હાથીદાંત
જેવા
સફેદ
રાખે છે.

નં० ૨.—ધાતુના બાકસમાં.

આ દાંતનું મંજન દાંતને થંડક આપે છે અને મોહડાંને સુગંધી બનાવે છે.
એમાં સેલીસીલીક એસીડ અથવા સફેદી આપનારા અને કોહવાટ લગાડનારા ખાર ("અકોલલી") મુદલજ નથી, તેથી પારા મજબુત અને જોરાવર થાય છે.
એજમેન મંજનના દાબડામાં વેચાય છે.

હીંદુસ્તાનમાં દરેક ઠેકાણે વેચવામાં આવે છે.

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Monday, 6th November—The Municipal water-department is in very bad odour, said Leo while we were considering the report on the metering of bungalows, and I quite agree with him. In very bad *eau*-dour certainly just now. Not a drop of water for days together, for love or money! Not a drop for washing or drinking purposes! On Diwali day too, of all others, when the ceremony-loving Hindu needs water, and plenty of it. Curses, loud and deep, rose that morn from hut and hall, and if our water staff did not hear them, it is because they are hard of hearing, though they deal in such soft stuff. Not a drop for honest, human consumption, while the roads are plentifully watered, so plentifully as to make them sloppy, and one private garden alone, according to Dr. Ismael, uses 20,000 gallons a day for its trees and plants—20,000 gallons, the guaranteed daily quantity for 500 persons! What *eau*-ful waste?

The water-engineer's report was to the effect that 202 bungalows have not been metered, owing to the insufficiency of the number of meters in stock! And that the bungalows were being metered as fast as the sum granted for tools and plant will admit of the meters being purchased!! What a bungle!!!

A lame report, Leo called it. I call it a report that cannot hold water. Mr. C. N. Wadia, who carries a head on his shoulders, and keen eyes in it of which he appears to make excellent use, read it and was amused. 202 bungalows not metered! For want of meters! Well, said he,

"*It was meet that I should make merry,*"

and you'll be merry too when you know what I know. Out of, say, 20 bungalows in a line, 7 *are metered, the next* 6 *are not, while the next* 7 *again are!* Is this fair? You'll find also, if you make use of your eyes as I do of mine, that while poor men's cottages are metered, rich men's palaces are left out! Is this meet?

I should say it wasn't. Though there may be a good reason for it, a wise reason, but whether

WATERING THE ROADS.

A LAME REPORT!

wise or otherwise, the reason did not appear, for nobody cared to enquire how it was that the bungalows in the middle of a line were left unmetered. Surely it couldn't have been for want of meters. Was it because the bungalows were so small that they escaped the meter-er's eye, or so brilliant that they dazzled it?

We recorded the "lame" report, and were satisfied. But we shall find ourselves mistaken, if we think that we have silenced the complaint, daily increasing in volume and intensity, against our water-supply. The cry everywhere is, *Eau! Eau!!* varied by Oh! Oh!! And strange to say, the less the people get of eau, the louder they cry oh!

"*Three women and a goose make a market.*" Easy enough, you would say, but Sirdar Khan Bahadur Cassum Hajee Mitha's experience is different. He wants to make a market, or rather to extend his existing private market at Dadur, but finds he can't, even after expressing his readiness to make all the sanitary alterations that the Municipal Executive may require. Dadur wants it badly too, with its daily expanding population, but the Municipal Commissioner objects, Leo won't let us interfere with the M. C.'s powers, and both Dadur and the Sirdar are power-

MR. C. N. WADIA WAS AMUSED

less. The old times are changed, and today "*Seventy-two men and a Commissioner make a market.*" That is, they may make it, if they choose; if they don't choose, they won't let others make it, and the people may starve, or market at inconvenient distances elsewhere. But there's hope for the Sirdar yet. He has Leo's authority to go to the M. C. again. Let him go then,

"*And ply the M. C. at morn and at night;*
The M. C. is just and will do what's right."

THE SHOWERS OF METEORS IN SOUTH AFRICA.
(A Picture in anticipation of coming events.)

CHOW-CHOW

The Leonides or
Meteoric showers.

JALANDHAR NATH speculates:—Not to be outdone by the activities of the constellations Capricornus, Scorpio, Virgo, and others who are, according to the Astrologers, arranging for the forthcoming conference of the seven planets,—all brewing mischief for us mortals below,—the con-

stellation Leo, the Lion, the fifth sign in the order of the Zodiac, is going to provide for us a grand pyrotechnic display in the heavens. Leo, as you are aware, takes in the three lunar mansions or *Nakshatras*—Maghá, Purvá-Phálguni and Uttará Phálguni. The celestial Sickle placed in the lion's mane stands for the asterism Maghá and it is from its centre that the star-showers are expected to radiate. Be on the watch then, on your terrace, *Punchobá*, between the early hours of 2 and 6 from Tuesday to witness this rare and enchanting sight which you will not see again till over three decades have run through. I have before had a sight of meteoric showers: it was in 1885, I think, and can promise you a good treat. I have lately been speculating on the expected phenomenon. Even the blue heavens, I have said to myself, have begun to mock us, if not to imitate the hollowness of our lives. Starving millions anxiously looked up a few months back to bountiful Maghá for a plenteous downpour of life-giving rain for which that *Nakshatra* or asterism is famous and held in affectionate regard, for, says the Bihari proverb: "Magghà lagáwe ghagghá"—(Maghà brings rain storms.) Their prayers and lamentations, alas! went unheeded and in place of the copious showers of rain, Maghá is cruelly treating them to a shower of meteors or *stones!* Stones for bread! A clear case of modern jingoism, unreality, lacquer,—show in lieu of utility! Fireworks and smoke where we hoped for substance—the stay of life!

* * *

I WONDER if these star-showers are visible in South-Africa, and if so, what moral President Kruger and General Joubert are likely to draw from them as they gaze with astonishment at Leo shooting down fiery rockets from his mane. Verily, the Celestial Lion is anticipating and helping the yet unprepared British Lion in charging the *masth* Southern Boar!

* * *

To me, dear PUNCH, these meteors convey a moral. Poor, inert, opaque, unknown fragments of stone,—so long whirling round and rushing impetuously through dark space,—these despised stones even can blaze and shine radiantly if brought into friction and taught self-sacrifice and self-effacement! Each meteor, they say, takes fire as with inconceivable speed it rushes into the air which envelopes our Earth. The intense heat so developed dissipates the stone into gas after a brief display which pleases the eyes of all who behold the phenomenon. Even the communication of a transient joy to others is worth living for and sacrificing life for than spinning round and round millions of miles for years in the darkness of infinite space. There is a lesson for man here! Let us fain hope, *Punchobá*, that these millions of streaming meteoric bodies, which are coming to entertain us and then to lose themselves in our atmosphere, are meant to serve a higher purpose than merely affording us a momentary pleasure. Something tells me that these meteoric-martyr-strangers from another world will purify and infuse health and energy into our enervated and spent-up air—vigour enough to neutralize the poisons of disease and death which now find an agreeable medium in the weakened element!

* * *

'TIS a consummation devoutly to be wished. We may then gratefully speak of the self-immolation of these stone fragments as we speak of the sandal wood which even in death emits fragrance around!

FUNNY BITS.

(From various sources.)

Stage Direction.—Brown has been persuaded to follow otter-hounds, accompanied by Mrs. Brown. After a blank day they have got separated from the rest of the party, and have been unable to obtain refreshments. It is beginning to rain heavily, they are ten miles from home, five miles from the railway station, and Mrs. Brown is too tired to walk a step further. Brown (with fervour): "If anyone talks to me again of otter-hunting, I'll shoot him!"

Advertisement Extraordinary.—Read between the lines. —Author (of advertisement pamphlets) and his wife, having charming (small and stuffy) house, larger than they require (*i.e.*, larger rent than they can afford to pay), would receive a few (no room for a lot) select (or otherwise) paying guests, literary preferred (occupation of no account). Inferior table; smoke (in any) room; electric light (outside); chess, &c.—Address, Scribel, Paper Terrace.

The Modern Clutches of the Law.
(Fragment from a Criminal Romance).

The burglar had so far been successful. He had broken open the safe and transferred its contents to his pocket without disturbing the household. He had come down the creaking stairs with less than the customary noise. He was in sight of the street door, which, once opened, passed, and closed, would lead to freedom.

"I told 'im what you said, ma'am, about whisky bein' his worst henemy."—"And what did he say?"—"Said 'e'ad always been taught to love 'is henemies."

THE WHISPERED QUESTION.

(With apologies to J. P. Weguelin.)

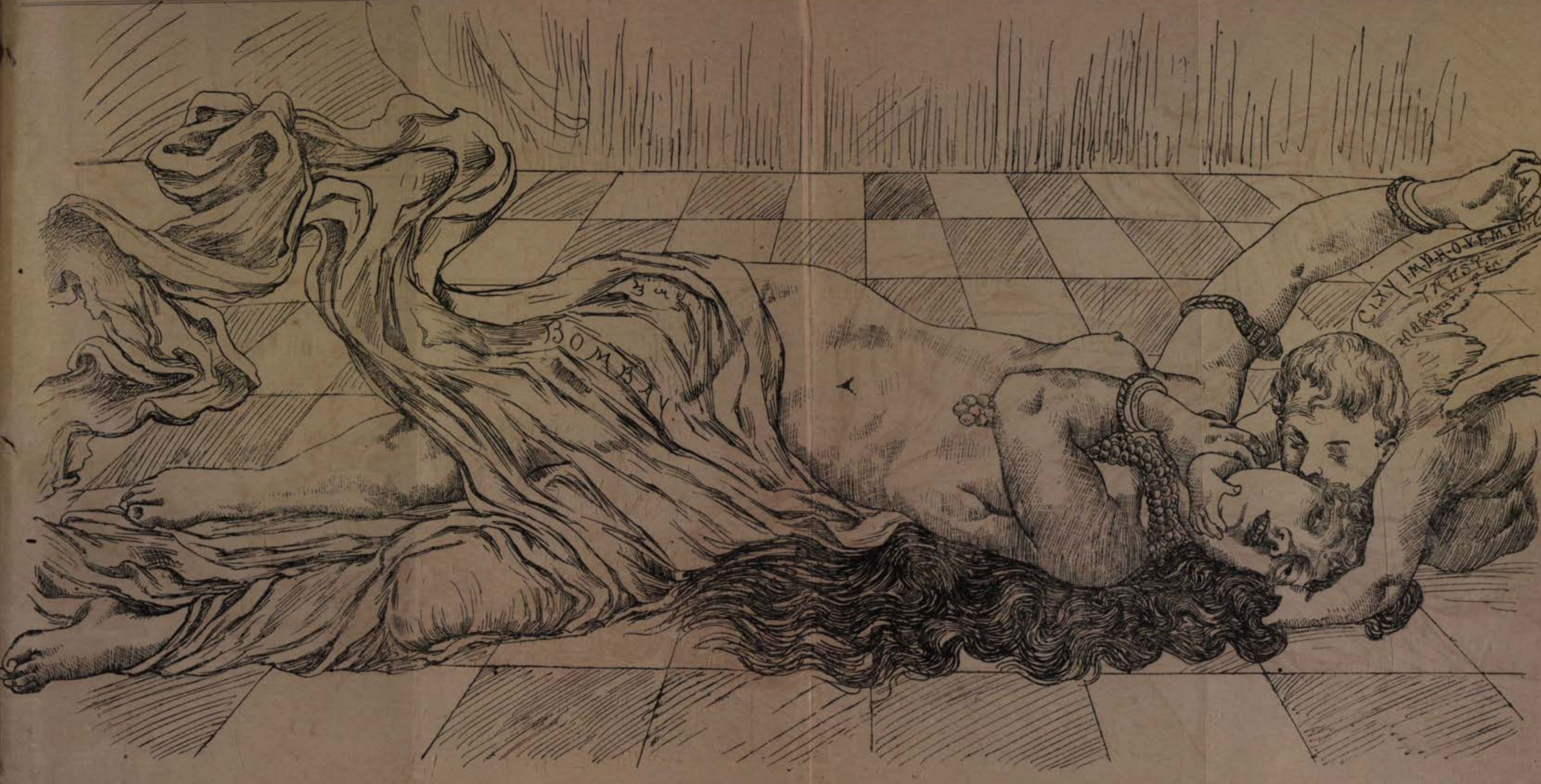
" Shall, I get help in my dire distress ? "

[India, suffering from a dire famine, appeals for help to England, but up to the present there are no signs of a reply.]

કાનમાં લાગીને પુછેલો સવાલ.

" અરે મારી ઉપરનાં દારૂન દુઃખમાં મને મદદ મળશે કે ? "

[એક ભયંકર દુકાળના સપાટામાં હીંદ સપડાઈ ગયલી હોવાથી તે ઈગ્લંડને મદદ માટે અરજ કરે છે, પણ અત્યારસુધીમાં કાંઈ પણ જવાબ મળવાનાં ચીનહો દેખાતાં નથી.]

VENUS AND CUPID.

(THE HINDU NEW YEAR IDEAL OF BOMBAY THE BEAUTIFUL.)

[The Bombay City Improvement Trust has commenced its work of building model dwellings for the poor in right earnest, the function at Agripada on Thursday last having been marked with the beginning of the extensive scheme for the improvement of Nagpada, one of the most congested parts of the native town.]

ખુબસુરતીની દેવી ઉપર મોહીત ફરેશતો.

(સુંદર મુંબઈ સુંદરી માટે હીંદુ નવાં વરસની એક મનને મોહ પમાડનારી કલ્પના.)

[શેહેર સુધારાને લગતું કામકાજ બજાવનારા ટ્રસ્ટીઓનાં મંડળે ગરીબો માટે સુખશાંતીના નીયમોને અનુસરતી ચાલીઓ બંધાવવાનું કામ પુર ઉલટથી શુરૂ કીધું છે. દેશીઓથી ગીચ રીતે વસાયલા શેહેરના નાગપાડા વીભાગના સુધારા અરથે જે મોહોટી યોજના તઈયાર કરાવવામાં આવી છે, તેની શુરૂઆત તરીકે આગરીપાડા તરફ તેવી એક ચાલીનો પાયો નાંખવાની ક્રીયા ટ્રસ્ટીઓએ ગયા ગુરૂવારે કરાવી હતી.]

THE COMING CONJUNCTION OF THE SEVEN PLANETS.

Pemli—Why so dull when you ought to be up and doing. Remember, title-day is near at hand.
Pemlo—What boots a title now. I'll boot-polish, and flatter, and coax no more. We're all going to be drowned!

સાતે ગ્રહોનો સાથે સંજોગ અને મીં૦ પેમલાના કરમના ભોગ!

પેમલી—અરે તમે આમ માથું નાખીને આળસુ માફક સુસ્ત શું પડી રહયા છો. જ્યારે કામ કરવાનો વખત તયારેજ આમ ઘરમહી ખીચડો ખાશો, તો પછે ખેતાબ ને ચાંદ કેમ મળશે? જોતા નથી 'દહાડો નજદીક આવ્યો છે તે! પેમલો—અરે મરવા દેને! તેને કયાં આગ લગાડે છે! હવે ઘરેઘર ધકેલા ખાઈ બુટ પ.લીશ કરવામાં ને પાઘડી ઉતારવામાં કાંઈ માલ રહયો નહી! દુનયા તો આ મહીના મહી ગરક જવાની છે, અને આપણે બધાં ડુબી મરવાના છીયે, તે જાણે છે ને! પછે ટાઈટલ માટે માથાફોડ શીદને કરવી, તે તો કહે?

THE NEW-LAID EGG.

Cluck! Cluck! Cluck! Isn't it a thing of beauty "and a joy for ever?"

Lord Sandhurst laid the foundation stone of the first block of Workmen's Dwellings at Agripada as the first step towards relieving one of the most congested parts of the city.]

નવું મુકેલું ઈંડું.

"કુલક! કલક! કલક! કહોની એ કેવું છે? છેની મનોહતું સુંદર ને બધાંને ખુશ કરી નાખે તેવું? કહોની ક, કહોની?"

[અગ્રીપાડા ઉપર મજુર વરગના ગરીબો માટેની ચાલાઓની ઈમારતનો નામદાર ગવરનર લોરડ સેંડહરસ્ટે પાયો નાખયો છે, અને તે સાથે શેહેરના એક બહુજ ગીચ ભાગની વસ્તી ઓછી કરવાના કામનો શુભ આરંભ કરવામાં આવયો છે.]

A TIMELY WARNING.

MR. PUNCH.—(to Bombay Mill Industry)—Remember, my dear, that over-work kills. REST AFTER LABOUR is Nature's wholesome plan, and you can't do better than adopt it. SPIN, SPIN, SPIN—all the days of your life without intermission !! Why it only tends to thin you. Spin for a time, then stop, then spin again. That's the way to make you healthy and strong. This yarn is good. But there are yarns and yarns. When you are not doing this, you might with profit spin yarns at home.

[The Bombay Mill Owners have resolved to work their mills for only four days in the week owing to the failure of the cotton crop and the heavy stocks of yarn in the China Market.]

એક વેળાસરની ચેતવણી.

મી૦ પં૦ ૧—(મુંબઈની મીલ ઉદયોગબાઈને)—યાદ રાખજે હો કે હદ ઉપરાંત કામ કરવાથી માણસ દળાઈ જાય છે. કામ કરીને પછી થાક ખાવી, એ કુદરતનો ઉતમ કાનુન છે અને તેજ કાનુન પ્રમાણે તું ચાલશે તો સુખી થશે. બાકી બસ આખી જીંદગીભર દરરોજ કંઈબી આરામ વગર, કાંટ, કાંટ, ને કાંટ કરયા કરશે તો, સુકઈ તવઈને સુકાં છોરાં જેવી થઈ જશે. થોડા વખત કાંટવું ન વળા જરા આરામ લઈને પછી પાછું કાંટવા બેસવું. એમ જો કરશે તો તું તનદરોસ્ત ને રાતી માતી થઈનેજ ફરશે. આ એ તારૂં સુતર કાંટેલું મજેહનું છે. પણ જયારે તું કાંટવા નહી બેઠા હોય તયારે ઘરમાં બેઠા બેઠી નીરદોષ, ટોલટપાના આરગા કાંટયા કરજે, સમજ્યો કે ?

OUT OF THE PURDAH FOR ONCE !

Mr. Punch—Glad you're coming out, my dear. Too much moping alone is not good, and I trust you'll show yourself oftener.

[The City Improvement Trust alias the Purdah Beebee of Bombay, instead of doing a hole-and-corner business, as usual, invited the elite and gentry of Bombay at the foundation ceremony at Agripada on Thursday last, in the presence of H. E. the Viceroy and Lord Sandhurst.]

પરદાબીબી એકવારબી પરદામાંથી બાહાર આવ્યાં ખરાં!

મી૦ પંચ-ઓહો બીબી જાન, તમે પરદામાંથી એકવાર બી બાહાર આવ્યાં ખરાં કે? એમ એખલાં એખલાં પરદામાં ભરાઈને ઝુરયા કરવાનું સારૂં નથી હું, પ્યારી જાન! વાસ્તે મું આ મુંગા વારે ઘડીએ જરા બાહાર દેખાવ દેયા કરો તો સારૂં.

[મુંબઈનાં સીટી ત્રસ્તવાળી પરદાબીબીએ પોતાના રાબેતા મુજબ પરદામાં ભરાઈને કામ નહી લેતાં, ગયા ગુરૂવારે મુંબઈના જાણીતા શેહેરીઓને નોત્રીને તેમની તથા નામદાર વાઈસરાય અને લોરડ સેંડહરસ્તની હજુરમાં, અગ્રીપાડાના લતાપર બાંધવાની ગલીઓ માટેની ચાલીનો પાયો નાખવાની ક્રીયા કરાવી હતી.]

Mistress : "And why do you want to leave, Kate? Is it anything private?"—Kate (disdainfully): "Dear me, no, ma'am; he's a sergeant. Master is too well satisfied with you.'

THE LION'S RUDE AWAKENING.'

[After committing a very serious blunder in under-estimating the strength of the Transvaal Boers, the British Government has had an awakening, and has resolved to send another Army Corps to South Africa to mend matters.]

સીંહરાય આખરે જાગયા!

[ત્રાનસ્વાલનાં લશકરી બળ વગેરેની ગણતરી ગણવામાં બહુ ગંભીર ભુલ પેહેલાં કરયા પછી, ઈંગલંડની સરકાર હમણા તે ઉપર જાગરૂત થઈ છે, અને દક્ષીણ આફ્રીકા ખતે પંચાસ હજાર માણસોનાં મોકલેલાં લશકર ઉપરાંત તેટલુંજ બીજું લશકર મોકલવાનો તેણે ઠરાવ કરયો છે.]

THE SCENT OF THE SWEET FLOWER.

Gujerati-Kathi-Bai— How nice! How sweet! How soothing! It will surey give me life and strength!

[Bombay having taken the lead, charity will begin to flow largely into Gujerat and Kathiawad for the relief of the famine-and-drought-stricken poor.]

મીઠાં મધ ફુલનો મંઠો સુગંધ !

ગુજરાતી-કાઠી-બાઈ-આહ ! કેવું સુંદર! કેવું મીઠું! કેવું તન ને મન ખુશને આરામ કરનારૂં! અચીત એથીજ મને જીવ આવશે, એથીજ મને જોર આવશે!

[મુંબઈ શેહેરે દુકાળનું ફંડ ઉભું કરવાની આગેવાની લીધાથી, ગુજરાત અને કાઠીયાવાડના ગરીબ દુકાળયાઓની મદદ માટે હવે જલદીથીજ સખાવત નો ઝરો જોરમાં વેહેવા માંડશે.]

AN UNWELCOME GUEST.

CIVIC FATHER— Oh! Bāp-ré! Where the dickens does this customer come from? As if I had not enough trouble already! Would I could knock him on the head!

[Malarial fever of a malignant type is raging in Bon bay at present.]

એક અણગમતો પરોણો.

શેહેરી બાવા-ઓ બાપ રે! વળી આ એ કાંહથી પરોણો અહીં ઉતરી પડયો? જાણે કંઈ મને થોડી જંજાલ ને થોડી પીડા હોયની, તેમ એ નખોડ ગીયો વળી નડવાનો અધુરો હતો તે ફુટી નીકળયો! આહ! એવું થાય છે કે એનું માથુંજ જાણે છુંદી નાખું! પણ મારાથી તેમ બનશે કે?

[હમણા મુંબઈમાં બહુ ખરાબ જાતની ઝેરી તાવ બહુ જોરમાં ફેલાયલો માલમ પરે છે.]

THE PARSEE GAMBLER'S PRO 3RESS—NO. 7

Goolee— Now tell me truly how much you won on Dewali day at the club? Theres' a dear! Gambiing is bad, unless turned to good account, and a nice, new saree—

Kavas—Curse it! I won on the wrong side!—Purse wacth and chain—all gone. And if I hadn't come away in time, I would have had to remain 'u pawn myself. I enticed Shandiarao into the club, and hoped to shave hi.. But he has quite done me, the shrewd beggar.

આપણા જુગારી પારસીભાઈનો ઝુંદો કેવો ઉડેછે તેતો જરા જુવો!-નાં૦ ૭.

ગુલી-હવે જોય હું, સાચે સાચું બોલજો. દીવાળીને દહાડે કલબમાં કેટલા જીતી આયા? જો ખરૂં કેહેજો, ડીયર. જુગાર રમવાનું છે તો ઘણું ખરાબ, પણ તેમાં જીતીયા હોય તો કંઈ નહી, કે એકું નવી સારીનો મને તરાકો પરે!

કાવસ-અરે બલયે જુગાર! દીવારી જેને દહાડે નસીબ અજમાવવા તો બેઠો, પણ નખોડ ગીયો પાસોજ ઉંધો પરયો! ને ખીસા ખાલી થયાં તો થયાં. પણ સાથે લાગું ઘડીયાલ ને છેડો બધું સપટ થઇ ગીયું! ને જો મુંગો મુંગો ઉઠીને કલબમાંથી પોબારા નહી માયા હોતે તો મને પોતાનેબી સેવટે ગીરવી મુકવો પરતે! પેલા નખોડ ગીયા શેંડોયારાવને લલચાવી ફુસલાવીને કલબમાં લેઈ ગીયો તો ખરો, ને તેને વેતરવાની તાલ તો ઘણી કીધી; પણ શેતાનના ખાધાએ તો ઉલટું મારૂંજ માથું અવળે અસતરે બોરી કહાડયું!

THE "COLOSSUS OF WORDS."

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINEANT.)

Thursday, 9th November:—

"Thy words had such a melting flow,

They dropp'd, like heaven's serenest snow,
And all was brightness where they fell ! "

WE did not meet today, that is, not in our usual place of business. But we met for pleasure in one of the slums of Bombay, destined ere long to be transformed by the enchanter's wand into a pa-

THE CITY BEEBEE'S FIRST BIRTH-DAY :—" Why, with such charms to please and captivate, she should so seek to hide herself."

radise on earth, with sanitary residences for the poor, hitherto innocent of light and air and other residential comforts.

It was the foundation ceremony of the City Beebee's first public work, which she had happily contrived to synchronise with her own first birthday. A doubly festive occasion, and all the elite of Bombay were present. The lady had decked her-

OUR HERCULES.

self in purple and gold, and looking at her, one wondered why, with such charms to please and captivate, she should so seek to hide herself. For once, shaking off at once her reserve and her dislike of reporters, she spoke freely of a twelvemonth of honest work through the mouth of one of the most indefatigable of her house-hold, Dr. Bhalchandra, a very Hercules for "labours"; and the reporters, glad of the opportunity, took her (down) at her word. H. E. the Governor, modestly forgetting his own share of the good work, patted her on the back approvingly, and the assembled multitude cried *Sábásh.*

Before the applause had quite died out, up rose the "*Colossus of Words*", our distinguished visitor. Having heard H. E. the Viceroy before, I was not wholly unprepared, but what came far exceeded my wildest anticipation. An avalanche that fairly took my breath away! If words were food, I thought, there would be no famine. If words were water, there would be no drought. If words were serum, there would be no plague. But words are words and nothing more. And yet there are words and words. If ever words had magic in them to convert unbelievers, if magnetism to draw, if "power to 'suage the tumours of a troubled mind," if tenderness to serve as "balm to fester'd wounds," here they were. Words of sympathy with the ring of genuineness in them which, while they delighted the vast audience, must have fallen, with the effect of a crushing blow, upon the few stray, straggling skulkers, native haters of the natives, sycophantic followers of the blatant Anglo-Indian, who, to win a title or a place, belittle their countrymen's honest aspirations and pretend to see disaffection where none really exists, making mountains of the occasional molehills that cross their path. Poor fellows! They expected to hear of our vices, the Viceroy told them of our virtues—the virtues of "*resigned and pathetic patience,*" of *gratitude,* of "*patriotic co-operation*" with the Government—virtues, which our blind critics won't see. I cannot honestly say that I sympathise with them in their discomfiture. They deserve it. Wilful misrepresentation for private ends, though successful at first, is always baffled in the end.

Placed between the Beebee's sparkling eyes and the Viceroy's exhilarating words, I realised, as I had never realised before, that apt words, like beauty's eyes, had a wonderfully subduing power, and I murmured to myself,

"When Daisy goes a-hunting,
What need for a gun has she,
When she can bring down,
With her eyes so brown,
Such excellent game as me!"

CHOW-CHOW.

The Leonids again. JALANDHAR NATH discourses: I am paying dearly for my enthusiasm, *Punchoba.* The *Oolkápát* from Maghá, or the pretty Leonids, are treating me very shabbily, indeed. I am rated roundly for my speculation about them. Here is a specimen. Writes a Vakil friend: "You were rough on me, Bawaji, the other day because I said I did not care a straw about your star-showers. I was, according to you, a phlegmatic, prosaic, money-grabbing lawyer, with all poetry and sentiment wrung out dry from my nature. I was compared to an ox,—to an ass,—with eyes gazing perpetually down upon the stubborn earth and stone-blind to the shining firmament above. These and many more biting expressions you made use of to spur me on to be a star-gazer like yourself. You then attempted persuasion, and at last your coaxing proved so much bird-lime. I was caught. For once I wavered and tried to see if there was any real pleasure to be derived from scanning the heavens. From midnight to dawn I have these last four nights been keeping watches for a sight of your promised showers. My poor wife

and my little ones have with rare devotion kept vigils with me—nay the entire neighbourhood has followed my example. . . . . The sleepless nights, alas! have been passed in vain! I and my family feel the bad effects of our fruitless vigils and our neighbours have begun to entertain serious doubts about my sanity. Wherefore, O Bawaji, have you played this cruel hoax on me? . . . . " And more to the same effect. I am plied with queries all round and pulled and twitted about mercilessly—these good souls forgetting that I have myself been keeping similar vigils most scrupulously and shattering my poor nerves! O! Leonids, Leonids! To treat me so meanly after all the rhapsodies I have been indulging in about you!

* * *

WHY, O Leonids, (asks J. N.) have you so persistently denied your sweet *darshan*? Why have you so coquettishly concealed your radiant features behind an impenetrable veil, as if you were *purda beebees* confined in the celestial mansion of Leo?

* * *

I OBSERVED in my last note (friend J. N. proceeds) that Maghá had disappointed us all in respect of its bountiful showers of rain. That had made millions of souls to look dispairingly up; but in vain! Maghá, the heavenly sickle in Leo, amply exemplified the truth of the Marathi proverb:—

"न लागती मघा तर वरती बघा.

Na lagati magha tara varati bagha.

If the Magha rain do not fall look up. Without its rain the farmer may sit and stare into space."

They looked up and stared and the rain showers came not. I twitted cruel Maghá and said it would now give stone showers in lieu. I have perchance unwittingly intensified its anger, and the display of even stone showers has been withheld!

* * *

I am rather inclined, dear *Punch*, (concludes J. N.) to take a charitable view. You remember I spoke last week of self-sacrifice and self-effacement. The sacrifice is there I am sure, for the stone showers from Leo's mane or Maghá are falling and perishing; but a *parda* or veil is screening from our sight the brilliant performance as an act of self-effacement—the performance of duty unostentatiously, without flash or noise to win applause. Let this thought console you and others for the disappointment!

STAR-GAZING.

FUNNY BITS.

(From various sources.)

Severe.—M. F. H. (to youth from neighbouring hunt, who has been making himself very objectionable): "Now look here, young man. I go cub hunting for the purpose of educating my own puppies. As you belong to another pack, I'll thank you to take yourself home!"

"Have you been away?"—"Yes. I went to Brussels." "Did you go to 'Waterloo?"—"No. Charing-cross."

Miss Vavasour De Paynk: "Captain Ridley! Why I *never* expected to see you here! I thought you were gone to fight those horrid Boers!"—Captain Ridley: "Haw! *Little Pessimist*!"

Foiled Again.—Light-fingered gentleman: "Yuss. I wants to know just where *is* their pockets. Doin' us out of our chawnst, that's wot they're up to!" ["At present pockets are not supposed to be worn in the skirt."—Fashion Papers.]

Domestic Nomenclature.—Mrs. Cristleby (to new under-housemaid from Dorsetshire): "Now I wish you to understand, Martha, that in future you will be called Jane. In order to avoid trouble, our butler is always Smith, our footman Thomas, our upper-housemaid Mary, our under-housemaid Jane, our cook Robinson, and our scullery-maid Eliza."

Political Ornithology.—Hodge (after spelling through paper): "What's an Afrigander, missus?"—Missus: "Why, the 'usband of an Afrigoose, o' course."—Hodge: "And what's an Afrigoose?"—Missus: "Why, a hostrich, o' course!"

MISS CONFERENCE'S NEW SAREE.

"How do you like this mother Hind?"

"Very well indeed. Nothing can be better. You'll attract attention when you appear in it next 'Xmas at Lucknow. And you're in luck now surely to command such a lovely dress. And your admirers will crowd round you and address you in glowing terms."

"I'm sure of their good words, even flattering words. Would I were half as sure of their deeds!"

[The Hon'ble Mr. Justice M. G. Ranade has issued the programme of subjects to be dealt with at the next meeting of the Indian Social Conference at Lucknow.]

મીસ કોનફરન્સની નવી સારી.

"હીંદમાતા, તમને એ કેવી ગમે છે?"

"ઘણીજ મજેહની. એનાં કરતાં વધારે સુંદર સારી બીજી કેહી મળવાની હતી. એ પેહેરીને આવતી ક્રીસમસપર જ્યારે તું લખનૌમાં દેખાવ દેશે તયારે બધાનું ધયાન તારી તરફ ખેંચાયા વીના નહી રેહેશે. કેવી તું ભાગયસાલી કે એવી ઊંચી સારી તુને પેહેરવાની મળી. તુને ચાહનારાઓ તો તારી આગલના આગળજ ભમતા રહી તારી તારીફનાં ગીતપર ગીત ગાશે."

"તે લોકના મને છાપરે ચહડાવવાના મીઠા મીઠા બોલો માટે તો મારી ખાતરીજ છે. પણ તે લોકના કામો માટે પણ મને એટલીજ ખાતરી રેહેતી હોતે તો કેવું મજેહનું!"

[હીંદી સોશીયલ કોનફરનસની લખનૌ ખાતે થનારી બેઠક વેળા જે જે બાબતો ઉપર વાદવીવાદ કરવામાં આવનાર છે તેને લગતી એક ટીપ મી૦ જસ્ટીસ રાનાડેએ ઘડી કહાડી છે.]

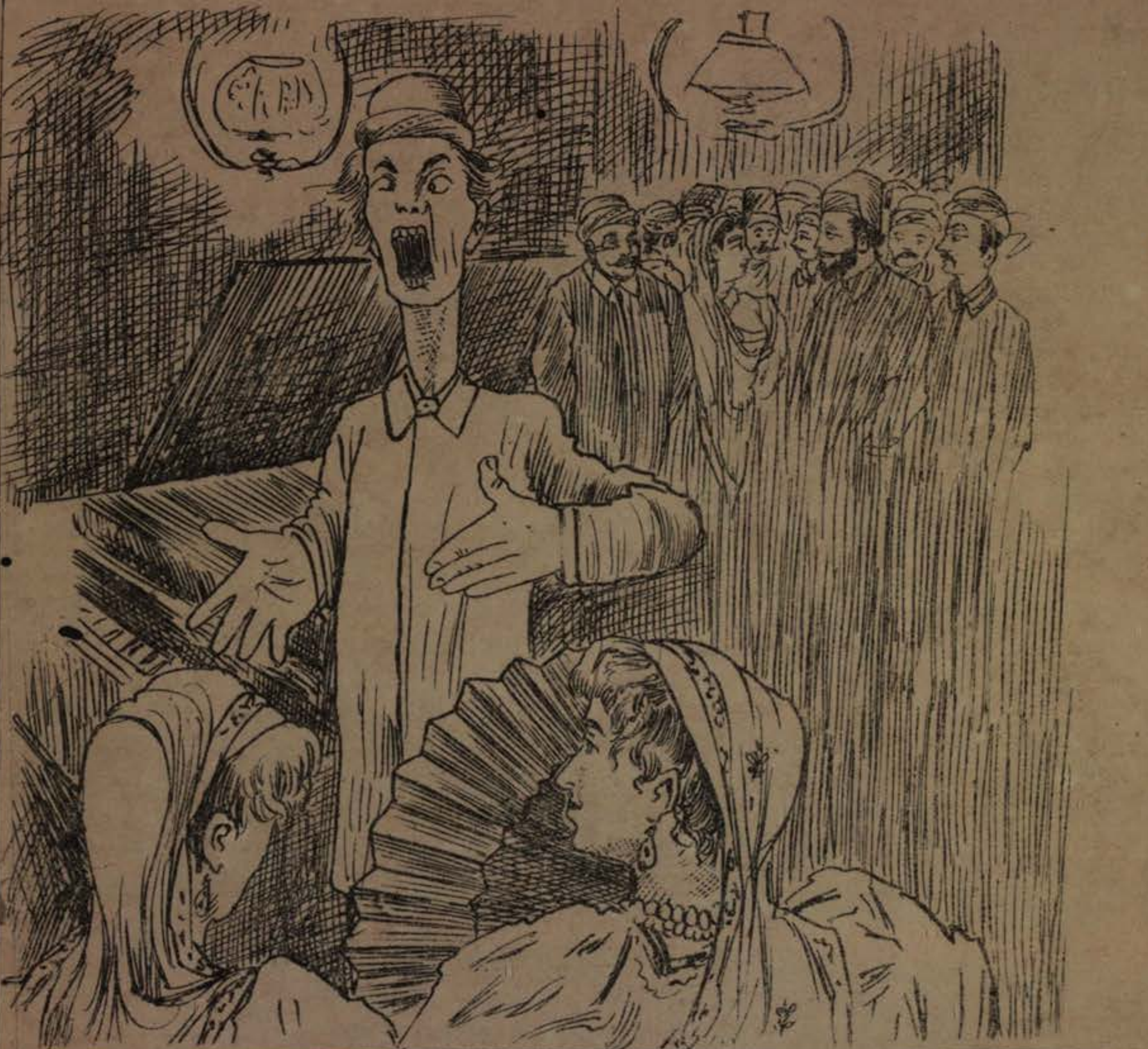

TO THE RESCUE! OR, PERSEUS AND ANDROMEDA.

["To my mind the Government of India cannot in the smallest degree wash its hands of interest in, or, in the last resort, of responsibility for that which is passing even in the remote provinces and presidencies of India which may be outside its immediate keu. The head of the Government of India ought in my judgment not to be mere a passing phantom, who comes and goes amid the pageantry of processions and the firing of salutes. The interests of all India are his interests, the salvation of India is his duty. There is none so humble or so remote, or for the matter of that I may say, there is none so wealthy and independent as not to come within the egitimate scope of his care."—[*Speech of H. E. the Viceroy at the Foundation Laying at Agripada.*]

બચાવો, બચાવો! મહારી વાહરે ધાઓ, ધાઓ! અથવા, પીરસ્યુંસ અને એનદરોમીદા.

["હીંદુસ્તાનના ઘણા દુર અને ખુણે પડેલા પ્રાંતા અને ઈલાકાઓ, જે હીંદી સરકારની નજરની બાહેર હોય, તેમાં બનતા બનાવો વીષેની કાળજીથી હીંદી સરકાર પોતાના હાથ ધોઈ શકે નહીં અથવા પોતાને માથેની તે વીષેની સેવટની જોખમદારી કહાડી નાખી શકે નહીં એમ મને લાગે છે. મારા વીચાર પ્રમાણે હીંદી સરકારનો વડો તોપોના [illegible] સાથના ચકચકીત સરઘસોમાં આવે અને જાય એવો માત્ર એક ઓળો હોવો નહી જોઈએ [illegible] આખા હીંદના લ.ભો તેના પોતાનાજ લ[illegible] અને હીંદનું તારણ કરવું એ તેની ફરજ છે. તેની સંભાળ હેઠળ ગમે તેવો નમાલો, ગરીબ, ગમે તેવો તવંગર અને સ્વતંત્ર આવયા વીના રેહેતા નથી.]—અગ્રીપાડા ખા[illegible]ઓની ચાલીનો પાયો ના ખવાની ક્રીયાના મેળાવડામાં નામદાર વાઈસરાયે કરેલું ભાષણ.

AT A WEDDING AT THE ALLBLESS BAUG.

Adalshah Adagjee regales the company by singing a very lively (!!) song!

Jari-Is he singing, or hooting and howling? Fool!

Meheri-He does his loudest, poor man, under the delusion that he is the bul-bul. The real fool is the host who thoughtlessly sanctions such an infliction. Really our people's ideas of music, notwithstanding that we have had such an amount of lecturing on it, are still very primitive.

આલબલેસ બાગમાં એક લગનની મીજલસમાં.

અદલશાહ અદગજી તાલસુર સાથનાં એક ધુરપથર ગાયનનુ તાણુ લઈને મીજલસને રીજવવા ઉભા છે.

જરી-મરેરે એ ગાયચ કે ઘુવરની માફક ચીસ પારેચ! એ ગાદો તુટી પરેરે એ!

મેહેરી-બીચારો ગળું ને છાતી એક તરી નાખીને જીવ જહમોર કહારેચ ને તોબી તુને તો એ બુલબુલનું ગાયન ગમતું નહીં! શું જુલમ છે! પણ એમાં એ બીચારાનો તે શું વાંક? લગન કરનારબી ખરેખરા ગધેર છે કે એવાં ભેજું ચેરવનારાને ઉભા કરી તે લોક પાસે ગધેરાનેબી ધધરીને તાપ ચહરે તેવાં ગાયનો ગવરાવેચ. મને તો લાગેચ કે આપરા પારસીઓ ગાયનમાં તદનજ ઘેંક છે. આટલાં આટલાં ભાસણો ભુસીને તે લોકને તેની સમજ પારીચ, તોબી ભેંસ આગલ ભાગવત જેવુંજ બધું દેખાયચ!

GRATEFUL SHOWERS.

(AS SEEN BY OUR ARTIST AT THE END OF THE TOWN HALL FAMINE RELIEF-FUND-MEETING ON THURSDAY LAST.)

[The ovation given to the Hon'ble Mr. Pherozeshah Merwanjee Mehta and Mr. Jamsetjee Nusserwanjee Tata, the mover and seconder respectively of the vote of thanks to H. E. the Governor for presiding at the Town Hall meeting on Thursday last, was tremendous and highly enthusiastic.]

ઉપકારી હઈડાંઓએ વરસાવેલો વરસાદ.

(ગયા ગુરૂવારે ટાઉન હૉલમાં મળેલી દુકાળ ફંડ ઉભું કરવાની સભાની સેવટે અમારા અરટીસ્ટે જોયલો દેખાવ.)

[ગયા ગુરૂવારે ટાઉન હૉલમા મળેલી સભાનું પ્રમુખસ્થાન લેવા માટે નામદાર ગવરનરનો ઉપકાર માનવાની દરખાસ્ત રજુ કરવા અને તેને ટેકો આપવા ઓનરેબલ મીં૦ ફીરોઝશાહ મેરવાનજી મેહેતા અને મી૦ જમશેદજી નસરવાનજી તાતા ઉઠયા, તે વેળા તેમને સભાએ ભારે હરખના અવાજો અને તાલીઓના ગગડાટથી વધાવી લીધા હતા, અને એવો જોશભેર આવકાર આપયો હતો કે જેવો આપણા જોવામાં કવચીતજ આવે છે.]

METEORIC SHOWERS.

The disappointed star-gazers saw no such phenomenon as they had expected during the small hours of the morning. Sleepless and fruitless nights. But one day last week towards evening, Mr. Punch's Reporter saw a big stone descend from the sky, and as soon as it touched the earth, it broke into thousands of splinters of a white, metallic substance.

[Bombay City has taken the lead in starting the Presidency Famine Relief Fund, Rs. 28,000 having been already subscribed.]

ખરતા તારાઓનો વરસાદ.

ખરતા તારાઓના આતશી વરસાદનો ચમતકાર નીહાળવાની ઉમેદમાં દરરોજ પાછલી રાતના ઉંઘ વેચીને નાહકનો ઉજાગરો કરનારાઓ બીચારા નીરાસ અને નાસીપાસ થયા છે. પણ ગયે અઠવાડયે એક દીવસે મીં૦ પંચના રીપોરટરે આકાશમાંથી એક નવોજ ચમતકાર જોયો હતો. આકાશમાંથી એક મોટા પથરને હેઠે પડતો તેને જણાયો હતો, અને જેવો તે પથર જમીનને લાગ્યો કે, સફેદ રૂપેરી ધાતુના ખણખણ કરતા હજારો ગોલાકાર ટુકડાઓમાં તે ભાગી ગયો હતો.

[મુંબઈ ઈલાકા માટે દુકાળનું સંકટ નીવરણ ફંડ ઉભું કરવાની મુંબઈ શેહેરે આગેવાની લીધી છે, અને અતયારમાંજ રૂ ૨૮,૦૦૦ તેમાં ભરાઈ ચુકયા છે.]

THE STAR-GAZER.

Premkore (newly married)—Let's go to the balcony to see the meteors. They say that the shower will be a lovely sight.

Premio (much married)—Why go into the cold, and waste sleep? The stars above are like purdah beebees, they may not show themselves after all. No, no, I'll not stir. I've a star near at hand, my *fourth* star on whom nature has showered such an abundance of charms. I'll keep looking at you until you're in sight, and when you disappear like those that have gone before, others shall rise in your place!

Premkore—Unless it is *your* turn now to drop off, and then—

તારા ટીકનારા!

પ્રેમકોર (નવી પરણી આવેલી)-આ ચાલોને, આપણે પણ અગાશીપર જઇને તારાનો વરસાદ જોઈયે. બધા કહે છે કે બહુ મનહર દેખાવ દેખાશે.

પ્રેમીઓ-(ચોથી વાર પરણી આવેલા) અરે પણ ટાઢ મહી થથરવાની અને ઉંઘ વેચવાની કાંઈ જરૂર? આ તારા તો પરદા બીબીની માફક ભરાઈ બેઠા છે તે પોતાનું મોઢું આપણને ન દેખાડશે. માટે મારે તો થંડી મહી બાહેર નીકળવું નથી. ને વળી મારો આગલ આવો સુંદર ચમકતો તારો નીહાળવાનો પડયો છે, આવો સુંદર પ્રકાશીત ચોથો તારો સઘળા પ્રકાશ અને સુંદરતાના સંપુરણ આભુશણ સાથનો કુદરતે મને ઘર બેઠાં નીહાળવા આપયો છે, પછી મારે અગાશીપર શાદને જવું! હું તો તનેજ જોયા કરીશ, મારા પ્રાણ! તું જયાં સુધી મારી દરષટી આગલ રહીશ તયાં સુધી બસ તારા ઉપર જ મારી આંખ ઠેરવા રાખીશ. અને જેમ તારી આગમજ બીજા સુંદર તારાઓ ખરી પડીને અલોપ થઇ ગયા છે તેમ તું પણ ખરી પડીને અલોપ થશે, તયારે વળી કોઈ નવા સુંદર પ્રકાશીત તારાને શોધી કાઢી તેને તારી જગયા આપીશ!

પ્રેમકોર-ને કદાચ મારે બદલે તમ જેવા તારા ખરી પડીને અલોપ થઈ ગુમ થઈ ગયા તો! તો પછી-પ છે-મારે-મારે-શું—

TO DYE OR NOT TO DYE

SISTER MAKI—Be sure to bring me the fastest hair-dye when you come home.

MINOCHER—Where's the use? Neither of us need dye, you know. We're ageing fast, both of us.

MAKI.—Speak for yourself please. Ageing! Why, I'm only twenty-five and have been so for the last fifteen years. I must dye.

બાલ રંગવા કે નહી રંગવી.

[વધુ માટે જુઓ પાનું ૨૫૧મું.]

THE NEW MUNICIPAL BUDGET.

CIVIC FATHER.—Nice, hopeful, budding child to look at. Well, well, with such a fountain of joy in my house, I needn't dispair !

[The Municipal Budget for 1900-1901, prepared by our Municipal Commissioner, Mr. W. L. Harvey, has been presented *to* the Standing Committee. The Commissioner has tried to balance income and expenditure, without proposing any increase in the taxes.]

નવું મ્યુનીસીપલ બજેટ.

શેહરીબાવા–જોઉં, જોઉં, તું કેવું લાગે છે તે જરા જોઉં તો ખરો. આહ! છે તો ખીલતું ગોલાબ. તેમાં તો કાંઈજ શક નહી. અને એવાં ખીલતાં ગોલાબની ખુશહાલી મારા ઘરમાં છે ત્યાં સુધી તો મને નાઉમેદ થવાનું કાંઈ કારણ નથી!

[૧૯૦૦–૧૯૦૧ નાં વરસ માટેનું મયુનીસીપલ બજેટ મયુનીસીપલ કમીશનર મી૦ ડબલ્યુ૦ એલ૦ હારવીએ તઈયાર કરી સ્તેનડીંગ કમીટી આગળ રજુ કરયું છે. કરોમાં કાંઈ પણ નવો વધારો કરયા વીના આવક અને ખરચને સમતોલ કરવા ની કમીશનરે તેમાં ઠીક તજવીજ કીધેલી આપણે જોઈયે છીયે.]

THE CRY OF THE NEEDY.

My well is dry! Not a drop! But I trust the well of Charity will fill this up for me. Otherwise, the long-drawn wail!

[Gujerat and Kathiawad,, now suffering acutely from Famine and Drought, look to the charity of the Presidency to save them from thirst and starvation.]

સંકટમાં સપડાયલીના દીલની હાય!

ગુજરાતી–કાઠીબાઈ–મારો કુવો તો તદન સુકાઈ ગયો છે! એક ટીપુંબી પાણી તેમાં નથી! પણ મને ઉમેદ છે કે સખાવતના કુવામાંથી મારી ઘાઘડ ભરાય તેટલું પાણી મને મળશે! પછી નહી તો–નહી તો–હાય સોસારામાં અને તરસે ટવલવામાંજ મારો દી જશે!

MUNICIPAL NOTES.

(BY A CORPORATOR FAINÉANT.)

Monday 13th November:—Mr. Santo Crimp has come and done his allotted work. Would you let him depart without consulting him on one or two other vital points? It will mean more money certainly, some 750 guineas, a large sum by itself but a mere nothing by the side of the vastness of the questions I am going to propound. And remember, Santo Crimps don't come every day.

UNFOLDED A HUGE SCROLL.

Thus Dr. Sanitation, the Keeper of the City's Health, in his most elaborate manner, and as he spoke, he unfolded a huge scroll, at sight of which we felt that we were in it. Six questions. Only six, but sounding like six hundred, almost as ponderous as Dr. Bhalchandra's *seven columns* on inoculation, but infinitely more important, more life-giving. 1. *Drainage of northern part of the Island.* 2. *Sewage outfall.* 3. *Shone System.* 4. *Flushing of sewers.* 5. *Electrolysed Water.* 6. *Water Supply, use and abuse.* Seemingly a nut-shell, but capable of expanding, in skilful hands, into an Encyclopædia Britannica on Sanitation!

Dr. Sanitation proposed and Leo seconded, and when Leo seconds or proposes, the result is always a foregone conclusion—Victory. So it was in this case, not without some preliminary cackling. Dr. Gas trotted out his favourite hobby-horse—*Our "Officers"*, others sported their own—"*Economy*".

But the hobby-horse was not ridden to the death. Dr. Gas only brought it out for show, and quietly stabled it for another occasion. Kind, considerate man!

As Leo pointed out, the worthy doctor has the knack of appealing *to* "our officers", and appealing *from* them, as it suits his humour or his purpose. "Our officers" are all right, and we must bow to them —as we do and have done, often a little too much. But surely they are not infallible, and on one question particularly—a "*burning*" question, though it relates to water—they are entirely at sea! When we sanctioned *Tansa*, they assured us of a constant supply, and now they are leading us a pretty dance-ah! Since we have the opportunity to set them right, and such a golden one, let us take it by all means.

As the old man of the mountain, continued Leo, I mean, as the oldest here, for you are all new-comers in comparison except Dr. Cow-Horn, I may tell you that the taking of expert advice is not a new experience with us. Do you know that, in the days of yore, (though they were not your days) we had a regular consulting engineer on our staff on 600 a month? I am for Mr. Crimp.

So am I, said Dr. Ismael. As for the cry of economy, it is false in this connection. Six voluminous questions for 750 guineas! Why, they would be cheap, if properly treated as they are sure to be, at 7,000. And who says that Mr. Crimp is not a water-

"HIS FAVOURITE HOBBY HORSE."

"SIX VOLUMINOUS QUESTIONS FOR 750 GUINEES!"

engineer? He did not come over the waters for nothing, you may depend upon it. Water is his forte, as it is that of his firm, one of the best in England. There was the same cry against him when we decided to invite him over, but see how well he has done his work. I too am for Mr. Crimp.

I don't care who knows it, said the belated Mr. Hassumbhoy Visram, but I *still* think it was a mistake to consult Mr. Crimp on subsoil; though I am free to admit that above the soil and on water, he is at home. I say Crimp too.

And I, and I, and I, cried others, the M. C. taking up the chorus. Dr. Gas' hobby was stabled, false economy hid itself in a corner shedding solitary tears, while we, gold in one hand and Dr. Sanitation's six questions in the other, went over to Mr Santo Crimp.

I knew how it would be. Almost before Thana has tasted the first fruits—drops rather—of our generosity, there comes Santa Cruz wanting a chattyful, and our chatty members are again puzzled with their "perpetual crux"—the water question. The more generously disposed—those who perhaps are themselves not parched, being denizens of some favoured spot where water is not wholly unknown, or who being parched, don't mind the inconvenience—said at once: *give, it's only a chattyful, and we allow gallons daily to run to waste!* Strange argument this! Only a chattyful! Well, if it is only one solitary chatty, and nothing more. But if chatties come from the surrounding suburbs, from here, there, and everywhere, how shall we fill them all? And gallons running to waste! The more shame to those that permit the waste, with our own children, at our very doors, crying for water and only getting tear-drops for their pains!

And yet we'll see what we can do for Santa Cruz. A committee is going to sit on it, and if we

"DR. GAS' HOBBY WAS STABLED"

can extend a helping hand, we will. Generous fellows!

"The gay linnets carol from the hill,"

and Mr. Unwala came caroling mournfully from Carroll Road, complaining of the filthy condition of that

"GIVE, IT'S ONLY A CHATTYFUL."

part of the city, intensified by the insanitary nature of the chawl built for its workmen by the *B. B.* Railway, (no relation of the city Beebee).

Mr. K. N. Wadia, in supporting Mr. Unwala, described the chawls as *U. H. H.*, and we thought it right to draw the M. C's attention to them, before the plague claims them as its own.

Heedless champions of inoculation, here's food for reflection! Before placing the syringe within reach of the poor, the ill-clad, ill-fed, ill-housed, dirty poor, before bribing them with the potent four-anna bit of silver (which even superior classes can't often successfully resist,) would it not be better to correct the filthy hovels where they must herd after being serumed, and where they run the risk of catching deadly poisons, akin to plague, all the more readily that you have opened willing apertures for their entrance? Like the unfortunate man, who only the other day put on your vaunted, impenetrable armour, and thought himself safe; but when most guarded, he was most insecure, for there was a hole in the armour through which the Destroyer aimed his death-dealing dart of tetanus! Poor fellow! He

"nursed the pinion which impell'd the steel". Would it not be better, if you have silver to spare, to invest it in teaching the great unwashed to realise that *plague is essentially a dirt-disease* (the doctrine, before their conversion, of the present gushing apostles of inoculation) would it not be better, I say, to teach the unthinking mass that "cleanliness is next to godliness", than daily nurse them, almost at our very palace door, into the delusion that a pin-prick grants immunity and gives them the warrant to wallow in their own familiar mire as freely and unconcernedly as ever?

In The City.—"How much is it to the bank, conductor?"—"'Levenpence, mum."—"Elevenpence? I thought it was only a penny!"—"Oh, bless your 'eart, mum, that's goin' th' other way. Cross the road, mum!"

"CAME CAROLING FROM CAROLL ROAD!"

BEEBEE SAHEB DEFIANT!

Beebee Saheb—I'll play and amuse myself in my own way. I care, not for that fool of a Civic Father who pretends to know things, so much better than I do. I know what I'm about. As for opening my door to him, he may knock his head against it as long as he likes. He will make no impression on me, though he certainly will on his cranium.

[The Bombay Corporation had a word or two to say about the ways of the City Improvement Trust alias the Purda Beebee, at its meetings held last week.]

બીબી સાહેબ ફટાંઉ !

બીબી સાહેબ-હું તો બસ મને જેમ લાગસે તેમ મોજ્યાં મારસ ને મજાહ કરસ ! મને પેલા ણુબખ બુઢ શેહેરી બાપાની શું દરકાર છે ! તે ડોળ તો ઘણું ઘાલેચ ને જાણે મારા કરતાં શું એક વધારે સમજતો હોય તેમ ભપકો બી ઘણો મારેચ ! પણ હું મારૂં કામ સમજુચ. તે કંઈ મનમાં એમ ખાંડ ખાતો હશે કે હું મારૂં બારણું ખોલલું મેલી તેને અંદર દાખલ કરશ ! પણ બીચારો સુઝમાજ ખોલશે ! તે ગમે તેટલું મારા દરવાજો ઉઘડાવવા માથું કોટેની ! તેથી મારી ઉપર કશીબી અસર થવાનીજ નથી, પણ એનાં માથાંની તાલકી ઉપર તો ખચીત તેથી અસર થશેજ !

[કોરપોરેશનની ગયે અઠવાડીએ મળેલા સભાઓમાં મુંબઈનાં સોટી ટ્રસ્ટવાલી પરદી બીબીના સંબંધમાં કેટલાક કોરપોરેટરોને બબાપો જલાપો કરવો પડયો હતો.]

FUNNY BITS.

(From various sources.)

Boers' grease.—Kruger's ultipomatum.

"Made to order."—The Commander-in-Chief.

Capital study for an animal painter.—Going out and drawing a badger.

A Terrible Tragedy!—Shot down in front of his door—a ton of coals.

Reflection by Mr. J-hn M-rl-y.—Two wrongs don't make a right. Quite so, but one Reitz may make any amount of wrongs.

New name (for the winner of the Two Thousand Guineas, the Derby, the St. Leger, and the Jockey Club Stakes).–Fly-in-first Fox.

The uncorking of the right kind of spirit (from our irrepressible one).—When Kruger "Schnapps" his fingers at Great Britain.

She: "Why, Mr. Smith, you don't mean to say you have taken up golf?"—Smith (aged seventy-eight): "Yes, I found I was getting a bit too old for lawn tennis!"

Horse dealer: "Did that little mare I sold you do for you, Sir?"—Nervous horseman: "Nearly!"

Be Merciful.—She: "No, I cannot marry you, but I'll be your sister to you if you like."—He: "Be a Sister of Mercy to me, and change your mind."

"Tongue Pie."—Doctor: "I'm afraid your wife has disease of the jaw, Mr. Nagg."—Mr. Nagg: "I dare say; I know 'jaw' is a disease with her."

THE PEOPLE'S FRIENDS.

PUNCH—Glad to welcome you in this Hall! Be always, with me, the People's Friend, sincere, warm-hearted, and true!
[Mr. Ibrahim Rahimtulla has been appointed a member of the Bombay Legislative Council in the place of Mr. Fazulbhoy Visram, who has retired.]

પંચ પ્રજાના મીત્રો.

પંચ—આવરે મારા દોસ્ત, તુંને આ દીવાનખાનામાં જોઈ સેવક બેહદ ખુશ થઈ ગયો છે! જોજે, મારી સાથેનો સાથેજ રહી મારી માફક પંચ પ્રજાનો સચો, દીલસોજ અને ખરો દોસ્તજ નીવડજે! [મી० ફાઝલભાઈ વીસરામના ઓધાની મુદત પુરી થયાથી તેમની ખાલી પડેલી જગા ઉપર મુંબઈની ધારાસભામાં નામદાર સરકારે મી० ઈબ્રાહીમ રહીમતુલ્લાને નેમયા છે.]

ANOTHER PIECE OFF JOHN CHINAMAN'S TAIL!

OR, MADAME FRANCE'S LITTLE GAME!

[The Chinese Government has ceded to France two islands at the mouth of the Bay of Kwang-Chau-wan, as compensation for the murder of a Frenchman in Chinese territory.]

ચીનાચાઉની ચોટલી કાપવાનો નવો અખતરો!

મેડમ ફ્રાનસની નાની સરખી રમત!

[ચીનમાં એક ફ્રેનચમેનનાં કરવામાં આવેલા ખુનના બદલા તરીકે ચીનાઈ સરકારે ફ્રાનસને ક્વાંગ ચુવાનના અખાતના મુખ આગલ આવેલા બે ટાપુઓ આપી દીધા છે.]

THE SONG OF T[HE] SEASON.

["Charity, [Phi]lanthropy and [Be]nevolence," [ha]s been the cry in Bombay during the past many weeks. the citizens ha[ve] contributed lar[gely] towards the ob[ject] of relieving the famine-stricken people and cattle from starvation.]

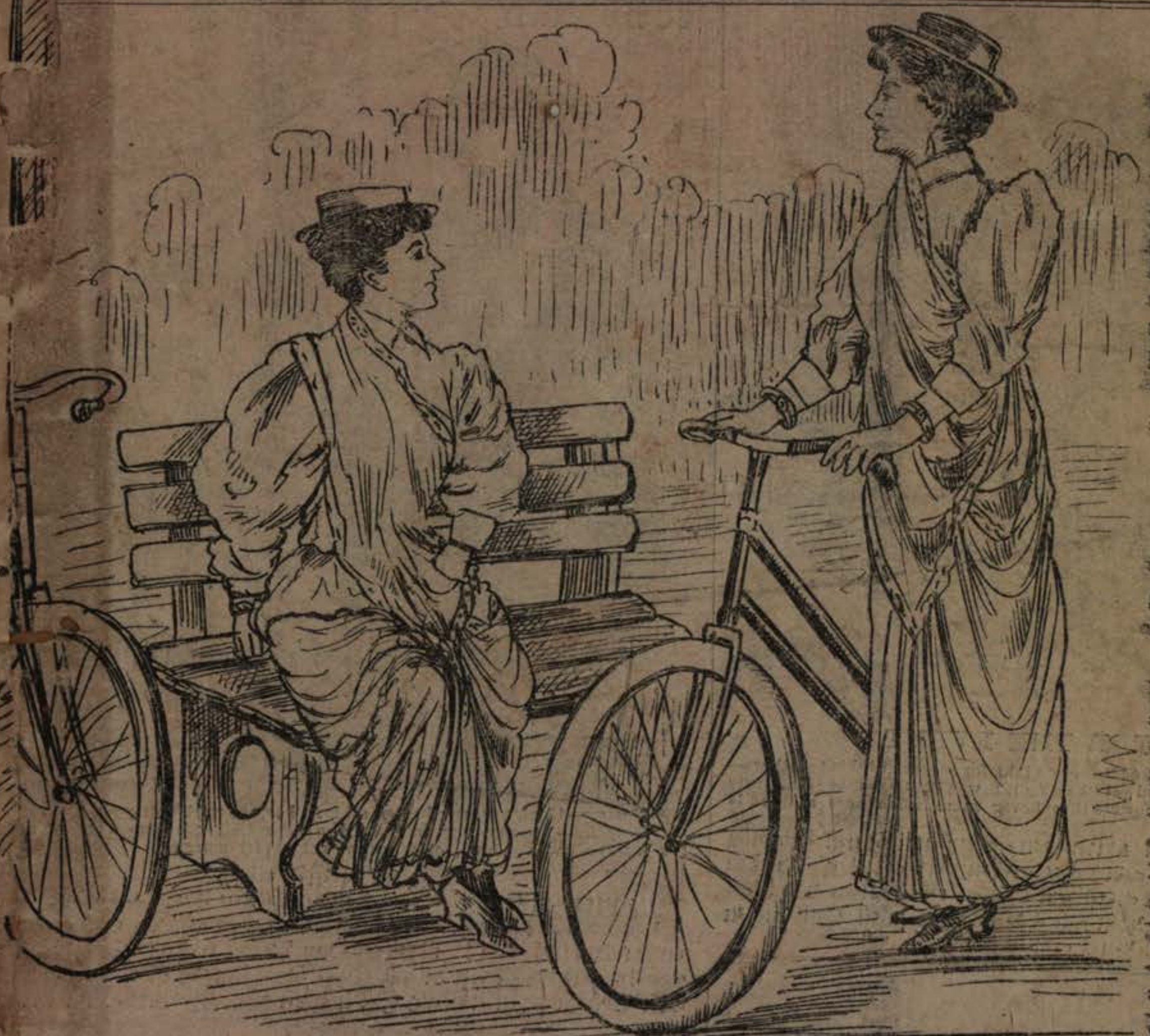
ચાલુ મોસમનું દરસુંદીલપઝીર ગાયન.

["સખવત, પરમાર્થ અને ભલું કામ," એજ શબ્દો કેટલાંક અઠવાડયાં થયાં મુંબઇમાં સંભળાતા રહયા છે, અને તે શબ્દોને અનુસરતાં કામો તેના શેહેરીઓ બજાવવા પડયાં છે. ગરીબ દુકાળ્યાંઓ અને ભુખે મરતાં ગાયઢોરોને ઉગારવા માટે તેઓએ પોતાના ગજવામાંથી જેમ બને તેમ અવારનવાર પઇસા કહાડી આપ્યા છે, અને હજી તેઓ કહાડતા જાય છે. ધન છે એવા શેહેરીઓને!]

Deeply Regretted.—"What's my husband? Nothin' Sir; bin dead this many a year! Blown to pieces in a gunpowder magazine! There wasn't even time for a policeman to take up his *dis-position*, an' *no-thin'* to hold a *postmaster*' examination on, sir!"

No home should be without one: The letter H.

Fast.—"A *fast* life doesn't agree with me," buzzed the fly on the fly-paper.

AMENITIES.

Rati—I'll marry with the man of my choice,—never, like you, for money!

Jari—Oh, certainly! Your own ten thousand a year ought to draw a beggarly fop any day. And he'll consent to be your slave, and do all your menial work too! Some people's ideas of a husband are so barbarous!

કાકા કાકાનીઓ વચ્ચે એક બીજાની સાકીબાકીનો હીસાબ કેમ ચુકે છે.

રતી—હું તો મારા મન ગમસે તેનીજ સાથે પરણુસ,—હું કાંઇ તારી માફક પઇસાને નથી પરણુવાની!

જરી—તે તો હું જાણું ચ્છે. તુને દર વરસે દસ હજારનો આઇતો દલ્લો મલેચ, એટલે પછી કોઈબી ભુખરી ભીખારી એસકો તારીપર તુટી પરવા વગર રેહેવાનોજ નથી! એવો એકુ ભુખરીબારસ તારો ગોલામ થઇને રેહેવા ને દરરોજ તારી સપાટ સાફ કરવા કાંહ ના કેહેવાનો ઉતો જે! એ તો સાચ જેવા જેના વીચાર. તુને એવો વર વેચાતો લેવા ગમતો હોય તો તેવોજ લેજે!

THE DISAPPOINTED STAR-GAZERS.

Mrs. Shendiaras—(Who has been star-gazing since midnight) My eyes are getting dim, and I can see no more. The perverse stars!

Mr. S.—Oh! Don't get impatient, dear! It's only three in the morning! Another three hours and the stars might fall! Give up, and we'll have, to wait for thirty-three years!

But the stars didn't fall, and instead Mrs. S. falls a victim to nervous exhaustion!

તારાનો વરસાદ જોવામાં નાઉમેદ થયલાઓ.

મીસીસ શેંડીયારાવ—(જે મધ્યાન રાત્રીથાસુન તારે પાહાણ્યાસ નીગાલ્યા આહેત) ડોળે તાણુતાં તાણુતાં માઝે ડોળે દુખું લાગલે! આત મલા કાંઇ પાહાણે પસંદ પડત નાહીં! "સ્તાર્સ" પણ કીતી "પરવસ" આહે!

મી૰ શેંડયા—ઓ! ડૉન્ટ ગેટ ઇમપેશંટ, ડીયર! જરા ઉભી તર રહા! જરા દમધર! આતાં વાજલે તરી કીતી! ઇત્સ ઓનલી થરી ઇન ધી મૉરનીંગ! મહનુન દુસરે હોન તીન કલાક થાંબ, મહણુજે જરા તારાચા પાઉસ પાહુ! નહી તર અરઘે ઠેઉન જાશીલ તર પુના થરટી થરી ઈયરસ પરયંત "વેટ" રાહાવેં લાગેલ!

[પણ તારા તો કાંઇ પડયા નહીં અને તને બદલે થાકીને લુસ થઇ જઇ મીસીસ શેંડીયા ખાટલે પડયા!

WISE AFTER THE EVENT.

Hubby (after *starring* it for hours every night for several nights together)—Ha! My *Tara* (star) so near, and yet like a fool I was gazing afar! Vacantly staring at the heavens for the showers that never came, when here at hand is the haven of my desire!

અલો-(કેટલીક રાતો સુધી કલાકના કલાક લગણ તારા જેવાની મોજ ભોગવી ચુકયા પછી) હાઆ! મારી તારા! તુંજ મારી પ્રાણપ્રીય તારા! હું પણ કેવો ગધેડા જેવો આવી સુંદર મનહર તારાને મુકીને દુર તારાઓને ટીકવા ગયો! પાણ આકાશમાંથી તારા તો કાંઈ તુટી પડયા નહી ને મુંઢની માફક ખાલી ડોળા તાણ્યા કરયા. જયારે મને અમર સુખ આપનારી તારા તો કેડી અહીંજ પડી રહી છે!

CRITICAL ONLY TO BE KIND.

Mamma—Goolee married after all! At her age too! Thirty-
Daughter—Twenty-four only by the papers. *Mamma*—
It's always twenty-four, you know, till a girl marries!

ચુંથી ચુંથીને ચાંદુ.

માયજી—અરેરે જેયું કે, રાણ પેલી દાચાં જેહેલી ને બાલ ખ
રે પરણી ગેઈ હં! બાપના ઘેરમાં પોણી ઘરડી થઈ તો થઈ, પણ છ
રાણનો ઉઠાવ થઈ ગીયો! દીકરીજી—પણ પેપરમાં છપાવયાંચ તે
વરસ! માયજી—તે તેમ તો વરી કરવુંજ જોઈયે તો! એ તો બધ
ઘરડીખાખીઓ પાણતા નથી તાંહ સુધી તે લોકને ચોવીસમુંજ વરસ

CAUGHT!

Or, the *tail* of Technical Education, as told by that watchfu Dog Setalwad.

[Mr. C. H. Setalwad, in a masterly letter to the press, very ably exposed. Sir M. M. Bhownuggree's false boast of having been the foremost in advocating and advancing the cause of technical education. Mr. Setalwad shows thoroughly that before perhaps Sir M. M. B. had entered public life, Mr. Dadabhai Naorojee had drawn up a scheme for technical education, and the Indian National Congress had p[...]sed resolutions for its advancement.]

સ[...]ડાયું! સજજડ પકડાયું!

હુનર ઉ[...]ાગની કેળવણીની વારતાનું એક પુછડું

આપણા [...]ાકીમાન કુત્રા સેતલવડનાં ડાચામાં કેમ સપડાયું!

[સર મનચેરજી મેરવાનજી ભાવનગરી એવી બડાઈ હાંકતા જણાયા છે કે, હુનર ઉદયોગની કેળવણીના હીમાયત કરનાર અને તેને આગળ વધારનાર સઉથી પેહેલા તેઓ છે. આ તેમની બડાઇને મા૦ ચીમનલાલ હરીલાલ સેતલવડે એક સંબાદ પત્રમાં ખોટી પાડી આપી છ.]

THE LOUD BRAY!

(Heard a month before the publication of the New Year's Honours G
"Oh! Make me a C. I. E.! Not a Rao Bahadoor or Dufter Ba
C. I. E., I've the highest claims to the honour! So eligible and
A plague-constable, and *en evidence* whenever the Governor *Saheb*
Saheb has visited the hospitals, I think I'm entitled to my rewar

ભુકણ નગરીના ભાઇનું જબરૂં ભુકણ

(નવાં વરસનું માન અકરામનું ગેઝટ પ્રસીધ થવાની એક માસ આગ
"અરે! મને કોઈ સી. આઈ. ઈ., કરો! મારે રાવ બહાદુ
થવું નથી! મારે તો બસ સી. આઈ. ઈ., જ જોઈયે! એ માન પર
મોટો હક છે! જુવોની હું તેને કેવો લાયક છુ તે! આ ગવંડર શ
હાર સાહેબ ઈસ્પીટાલો જેવા જાય છે. તયારે હું કેવો તેમની આ
હુંછું! તેટલાંજ કામ માટે તો મને મોટું માન ને ચાન મળવો જોઈયે